

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Tidskrift for **B**iaavl.

Udgivet af

Danmarks Biavler-Forening.

Redigeret af

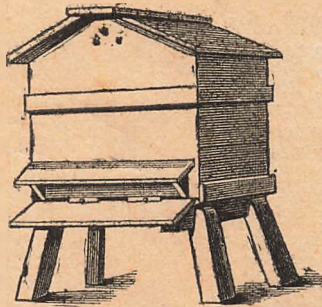
Hans Erslev.

1893.

27de Aargang.

Med 66 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kalundborg.

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.

1893.

Forfattere.

- A. 115.
 A., C. A. 176, 195.
 Abildgaard, C. F. 115.
 Andersen, M. C. 313.
 Andersen, C. 164.
 Andersen, S. J. 194.
 Andersen, L. M. 82, 212, 245.
 Andersen, N. 100.
 Andersen, N. 127.
 Andreaesen, P. C. 17, 33, 90, 157.
 Anthonsen, S. 83.
 Atchley, J. 188, 245.
 Baldenperger, J. 112, 123.
 Bartrum 207.
 B., B. 195.
 Bedt, J. Chr. 22, 100.
 Bødstrup, N. 195.
 Bojesen, B. 11, 55, 128, 126, 142, 147, 204, 238, 269, 292.
 Brandt, S. P. 128.
 Brosten, S. 100.
 Buchholz, Th. 100.
 Carstens 259, 311.
 Christensen, Chr. 41.
 Christensen, N. L. 195.
 Christensen, P. 244, 296.
 D. 21.
 Doolittle, G. M. 66, 317.
 Doose, S. 60, 109, 107.
 Duvå, P. C. 100.
 E. 22, 14.
 Engene 300.
 Eriksen, P. 100.
 Erslev 20, 48, 129, 251, 288, 319.
 Evoh, Mac 202, 235.
 E., W. 224.
 F., L. 83.
 F., N. S. 180.
 Fribert, L. 22.
 G. 212.
 Gjørding, 57.
 Grefz 19.
 Grønning 16, 57, 96, 113, 143, 176, 209.
 Gundesen, Th. 144.
 H. 41, 52.
 H., A. E. 128, 164, 245.
 Haagenen, M. C. 130, 244.
 Hachenberg 239.
 Hansen, S. 74.
 Hansen, J. C. 59.
 Hansen, Jens 59.
 Hansen, Ludv. 21.
 Hansen, C. P. 276.
 H., C. E. 41.
 Hoffmann, S. S. 50.
 Holbeck, M. P. 48, 58, 180, 276.
 Holm, M. 80, 298.
 Howter, M. 205.
 Hud, Fr. 273.
 Hutchinjon 220.
 Høgh, J. J. 13, 82, 194, 195.
 J. 40.
 Jacobsen, M. J. 174.
 Jensen, M. 259.
 Jensen, Chr. 38, 245, 244, 297.
 Jensen, J. 100, 128, 147, 319.
 Jensen, M. 228.
 Jensen, N. 145.
 Jensen, Th. 259.
 Jeppesen, L.
 J., K. 226.
 J., J. 74.
 Jojeffen, G. 99.
 J., N. 116.
 Kaempf, R. 122.
 Knudsen, P. J. 276.
 Korsgaard, M. 81.
 Ladegaard, N. 38, 39, 180, 275, 320.
 Laija B. 197.
 Langdon 193.
 Larjen, N. 159.
 L., J. 225.
 L., N. P. 128.
 L., R. 208.
 Lybeder 276.
 Lønborg, C. 128.
 Mathisen, T. 58.
 Mathisen, G. 75.
 Michelsen, S. P. 276.
 M., N. 211.
 Mogenssen, S. 56.
 Mortensen 22.
 Nielsen, M. 290.
 Nielsen, B. 212.
 Nielsen, S. P. 82.
 Nielsen, J. P. 154.
 Nielsen, N. C. 212.
 Nielsen, N. L. 81.
 Nielsen, P. 128.
 Nielsen, Th. 82.
 Nielsen, P. C. 81.
 N. . . . . n. 299; 315.
 N., J. P. 58.
 O., J. C. 83.
 Olsen, Jakob 32, 239.
 P., A. 58.
 Pedersen, S. 276.
 Pedersen, Kr. 61, 54.
 Petersen, Aug. 37, 116, 222.
 Pifer 228.
 P., K. 321.
 Poulsen, N. P. 75.
 Poulsen, P. 195, 259.
 Rasmusen, Chr. 164.
 Rose 141.
 Sachman, D. 274.
 Sanderegger 223.
 S., Chr. 128.
 Schirmer 162.
 Schulze 270.
 Smedberg 228.
 Smith, P. C. P. 195, 297.
 S., N. 81.
 Stensgaard, S. 100.
 Sørensen, S. P. 130.
 Sørensen, S. 82.
 Taylor, N. P. 46.
 Thisted, P. J. 53, 94, 125, 172.
 T., P. 22.
 Tryde, C. P. 24, 321.
 Veflergaard, Kr. L. 58.
 Vierling 173.
 Vogel 6.
 Warnstorff, P. 23.
 Wells, G. 36.
 Wieslander, J. 276, 286.
 Wieslander, W. 259.
 Woodley 253.
 Ziergibel, C. 190.

Indholdsfortegnelse.

- Ålborg Amts BF.** 22.
Århus BF. 195, 212, 244, 296.
 Åbftillelse af Sværme 61.
 Åffluttede Bemærkninger 125.
Ålfifte BF. 22, 224.
 Amerikanff Honning 49.
 Amtskredse 158, 176.
- Befrugtning** 300.
 Behandling af Honning 148, 321.
 Behandling af Bier 149.
 Berlepsch, Aug. v. 5.
 Befthyrelsefmøde for DBF. 117, 322.
 Beføg hos Wells 110, 124.
 Bicaret 1892 10.
 Biavl og Husflid 14.
 Biavlsundervisning 15.
 Biavl fom Næringsvej 242.
 Biavlermøder 48.
 Biavlslærere 52, 164, 174.
 Biavl og Frugtavl 75.
 Biavlens Vævere 109, Nytte 173.
 Biavl eller Hønseshold 140.
 Biavl for Born 141, i Philadelphia 205, i Dalene 159.
 Biavls-Literatur 254.
 Bierens Behandling 52, Fejlflyven 133, Mund 233, Braad 153, Syn 201, Anfigt 249, Suktommeffe 190, Flygt 217, Ven 265.
 Biftit 165, 239.
 Biftit fom Lægemiddel 19.
 Bi-Bejt 60, 127, 133, 133, 196, 202, 225.
 Bi-Skur 74, 302.
 Bi-Stader, forenede 75.
 Bi-Plante, en ny 150.
 Bi-Slor for Damer 226.
 Bi-Svælde 278.
 Bi-Staders Opftilling 301.
 Billige Stader 29, 61.
 Bilf-Kunfftavler 301.
 Boganmeldelse 166, 254.
 Bornholms BF. 98, 293.
 Brede BF. 23.
 Brevbefordring ved Bier 133.
 Brusning 43.
 Bælum BF. 81.
 Børnernes Biavl 141.
- Befinger** 89, 116, 131.
 Dobbelftade 42, 65, 105.
 Dronningcellers Ødelæggelse 6.
 Dronning, lappet 167, haltende 290.
 Dronningløse Bier 213.
 Dronning-Skifte 13, 25, 132, 172, 229.
 Dronning-Si 68.
 Dronning-Avl 181, 188, 252.
 Dronning-Førnhjelp 116.
 Dronning-Organer 169.
 Dronning-Udflygt 197.
 Dronning-Gitter 181, 196, 229.
 Dronning-Sandel 238.
 Dronning-Indførfel 241.
 Dronning-Befrugtning 300.
 Drone, fildige 301.
 Drone-Tabler 83.
 Drone-Mødre 131.
 Drone-Organer 137.
 Dyrkning af Biplanter 273.
 Døde Bier 83.
 Dødsdomte Bier 227.
 Dødsfald 322.
 Død Dngel 195, 220, 260.
- Etto** 24, 39, 58, 82, 100, 116, 128, 147, 164, 180, 195, 212, 228, 245, 259, 276, 300, 321.
 Etto m. fl. Her. BF. 180, 225, 275, 320.
 Engelft Biavl 207.
 Erlev's Dobbelftade 9, 313.
- Facelia** 278.
 Familiernes Styrke 223.
 Fejlflyven 133.
 Flygtlinien 277.
 Flytning af Stader 84.
 Flyvehullerne 148, 181.
 Forening 131, 261.
 Foreningens Blad 43.
 Fodring 132, 241, 291.
 Forklaring af Bøgtavler 196.
 Foderets Blads 291.
 For lidt 53.
 Forftiring mod Bipeft 60.
 Forflegning af Honningglas 261.
 Fremtidens Biavlere 94.
 Frederiksberg Amts BF. 38, 244, 297.
- Fuchfia** 278.
 Fynfte BF. 259, 295.
- Gavnlige Vint** 26, 43, 61, 85, 102, 117, 134, 149, 165, 180, 198, 214, 229, 246, 262, 279, 303, 322.
 Gebehamsje 274.
 Glottometeret 61.
 Gode Raad 46, 86.
 Guyanna-Bier 25.
- Gads Herreds BF.** 180.
 Gadften BF. 319.
 Haltende Dronninger 290.
 Hammerum BF. 81.
 Gau Her. BF. 211.
 Henning's Fodertavler 23.
 Hengemning af Honning 212, 321.
 Hillested BF. 99, 225.
 Hjørring Amts BF. 178, 180.
 Holbæk Amts BF. 20, 129, 179, 319.
 Holderne af T. f. B. 215.
 Hølftebroftadet 106.
 Honning-Forfalfkning 23.
 Honning-Beholdere 50.
 Honning-Behandling 321.
 Honning-Pakning 45.
 Honning-Tabler 83.
 Honning, Udflyngtet 148.
 Honning-Flyngen 161.
 Honning-Salg 172, 197.
 Honning-Opbevaring 229, 302.
 Honning-Dug 261.
 Honning-Ørover 262.
 Honning-Flaring 260.
 Honning-Anvendelse 299.
 Honning-Priffen 300.
 Honning-Indførfel 292.
 Honning-Udførfel 292.
 Honning-Vin 321.
 Honningbiens Syn 210, Flygt 217, Mund 233, Anfigt 249, Ben 265.
 Høf Sartori 311.
 Høfle-Biavl 141.
 Hvad vi bør vide 245.
- Indgangene** 41, 121, 286.
 Indftid, gennemdoret 102.
 Indvierting 270.

Stalienske Bier 16, 164, 229.
Særne BF. 131.

Sablyerbien 112, 123.
Rasfering af Tavler 84.
Kællery BF. 320.
Køllind BF. 22.
Korspinde 204.
Kredsformænd i DBF. 78.
Kubeblad 68, 92, 123, 138, 155,
171, 187, 219, 236, 250.
Kunstsvæerne 148.
Kunsttavler 23, 30, af Bist 301.
Kælder-Overtvintning 243.

Laf 261.
Langaa BF. 81.
Langlands BF. 100.
Lavnormrammen 25.
Lov om Bier 224.
Luftblæser i Høning 25.
Lynghøning 101, 301.
Lovel BF. 244.

Maribo Amt's BF. 40, 145, 162.
Middel mod Sværming 150, 193.
Muggent Gøder 277.
Muskegavede Tavler 148.
Mæskede Bier 241.
Mød 227, 260, 321.
Møde i Aalborg 22.
Møde i Aarhus 195.
Møde i Bogense 115.
Møde i Bredebro 23.
Møde i Bramminge 130.
Møde i Brønderslev 178, 180.
Møde i Bælum 81.
Møde i Gæsthus 225.
Møde i Fredericia Mark 180.
Møde i Hæms 145.
Møde i Hørlov 179.
Møde i Helsing 38, 244.
Møde i Hjarbæk 81.
Møde i Hølbæk 319.
Møde i Jyderup 20.
Møde i Ketting 224.
Møde i Kølind 22.
Møde i Langaa 81.
Møde i Lovel 244.
Møde i Malt 81.
Møde i Næstbæk 163.
Møde i Maribo 99.
Møde i N. Naby 194.
Møde i Næstføv 40.
Møde i Neksø 98.
Møde i Njedsleb Spang 225, 320.
Møde i Randers 80, 163, 298.
Møde i Røskilde 21, 57.
Møde i Rødetro 99.
Møde i Sakstøbing 162.
Møde i Svendborg 22, 115.
Møde i Tavlov 39.
Møde i Tilst 244.
Møde i Tranbjerg 130.

Møde i Vædbæk 131.
Møde i Viborg 21.
Møde i Vildbjerg 212.
Møde i Vandrup 100, 163.
Møde i Vivild 194.
Møde i Vorde 40.

Nedbygning 84, 213, 242.
Nedgravning af Bier 260.
Nordstevigs BF. 99.

Omslutning af Tavler 241.
Opstilling af Stader 42, 59, 301.
Opjøgning af Dronning 251.
Overføring 84, 101, 116, 228.
Overtvintning 23, 25, 222.

Pastrum i Bihuse 229.
Parringsudflugt 13, 321.
Phora-Fluen 156.
Pollenamling 301.
Porters Bisæde 278.
Pøsning 243.
Priskriftet 95.
Poppelaf 261.

Raadten Ungel, se Bipest.
Rammemaal 16, 17, 33, 39, 54,
57, 60, 107.
Rammer DBF.'s 35.
Randers BF. 80, 163, 298.
Rasende Bier 278.
Redaktørens Lon 288, 313.
Reformstadet 116.
Reformtavle 22.
Regnskab, DBF.'s 111.
Rensning af Tavler 83, 101, 116,
af Bihuse 84.
Ret til at jende Delegeret 300
Ribe Amt's BF. 81, 130, 163, 297.
Rosenbien 196.
Røjenhøning 245.
Røskilde Amt's BF. 21, 57.
Røg 60.
Røglæseren 148.

Salicyl 60.
Samsø BF. 130, 244.
Sandvikke 162.
Selvhufter, Sprague's 9.
Sildige Droner 301.
Skanderborg Amt's BF. 21.
Skovby Her. BF. 115.
Skulptur 181.
Smaastader 321.
Solvoftsmelter 226.
Spørgsmaal Nr. 75, 193, 208.
Stadefonktion 37, 289.
Statstilfald 293.
Staders Opstilling 59, Indgang
121.
Stenurt 192.
Storblad 133.

Strid om Bier 228.
Svage Familier 164.
Svendborg BF. 22, 115.
Svindfor hos Bier 148.
Svovling af Tavler 148.
Sværmsanger 122.
Sværmhindrer 193.

Tavler, eensidede 59, Stilling 59
Tavlemøller 43.
Tavleflammer 108, 142, 195.
Tavlers Rensning 116.
Til Begynderen 57, 96, 113, 143,
176, 209, 256.
Tilfald til Kreds 305, 322.
To-Dronning-Stader 36, 278.
To Flyvehuller 302.
Traadning 131.
Transportpande 25.

Udbytte af Bier 59, 74.
Udligning af Bifamilier 165.
Udsynger, Cowans 59.
Udsyngning om Vinteren 317.
Udstilling, i Randers 52, 73, 96,
Brønderslev 180, Sjerritslev
211, Bjedsted 225, Vandrup,
275, Helsing 297, Svendborg
295, Rønne 293, Bejen, 297,
Røge 318, Gadsten 319, Hølbæk
319, Kællery 320.
Udsværming 149.
Udtromning 101.
Understøttelse til DBF. 57, 116.
Uregleret Uglægning 241.

Valko BF. 80.
Vandrup BF. 100, 163, 275.
Varne og Gøder 181.
Vends Her. BF. 194.
Viborg BF. 21.
Vildbjerg BF. 212.
Vildbygning 213.
Vinkel-Rind BF. 81.
Vintergange 281.
Vinterudflugt 24.
Vivild BF. 194.
Voksdugs-Handsker 214.
Voks-Prisen 27.
Vorde-Flyvehuller-Volds-Vorn BF
40, 81.
V. Torslev BF. 99.

Wells' Mæske 11, 32, 52, 90,
121, 126, 159, 229, 238, 251,
269, 292, 302, 300, 313.

Yngelen 184.
Yngeludviklingens Grundlov 42.

Uglægning, uregleret 241.

Yrne, Biernes 201.
Yrventviste 260.

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Stundspreser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de sidste Indrykninger.

August von Berlepsch.

Man ser meget ofte Eksempler paa, at de store Opfindere ere ude af Stand til at bringe deres Opfindelser ud i Menneskelivet. Det er, som om dette vedholdende, ofte smaalige, Arbejde ikke passer for Geniet. Noget saadant har ogsaa været Tilfældet med Dr. Johann Dzierzon. Han har ikke været i Stand til ved egne Kræfter at gøre sine Opdagelser frugtbringende, og han har heller ikke haft det rette praktiske Blik til at fremstille de af ham selv opfundne bevægelige Tabler i en for Biaavleren særlig passende Form. Dette Arbejde er udført af andre dygtige Mænd, der bleve begejstrede ved Mesterens store Opdagelser, og blandt disse Mænd bør man tilkende Berlepsch den forreste Plads.

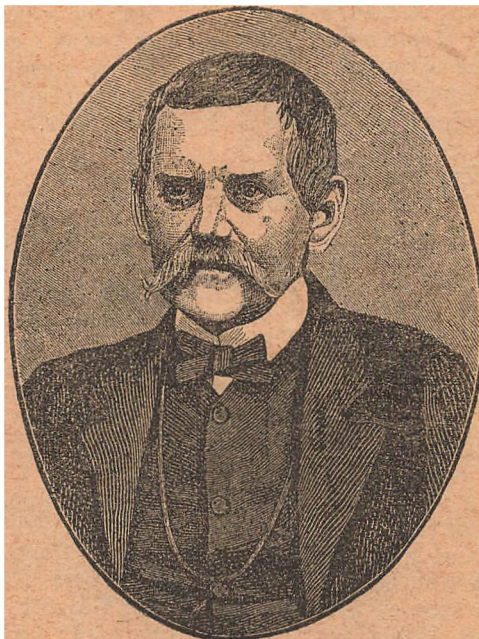
August v. Berlepsch blev født den

28. Juni 1815 paa Slottet Seebach i Thüringen, som ejedes af hans Fader, Baron August v. Berlepsch. Allerede fra sin tidligste Barndom var han fortrolig med Biavl. Paa sin 7 Mars Fødselsdag

fik han et Bistade foræret, og Egnens bekendteste Biavler,

Bonden Jacob Schulze, oplærte ham i Biavl, der jo den Gang kun dreves i almindelige Straakuber. Da han senere blev Elev paa Latinskolen i Gotha, fik han Lov til at opstille nogle Bistader i Skole-Direktørens Have. Ogsaa under sine Studeringer ved Universitetet holdt han Bier. I München sværmede en af hans Kuber i Aaret 1840, og Sværmen samlede sig paa en Drosche i Ludwigsstræde.

Derfor fik han Tilhold fra Politidirektøren om straks at flytte sine Bier ud af Byen. Han studerede først Lovkyndighed, dernæst Sprog og endelig Theologi. I 1841 døde hans Fader ubentet, og den unge Baron August overtog da som

August von Berlepsch.

ældste Søn Slottet Seebach. Han helligede sig herefter udelukkende til at drive Landbrug, Frugtavl og Viavl. I Slutningen af Oktober 1841 havde han 100 Kubestader opstillede i sin Slotshave, og han sparede nu hverken Penge eller Arbejde for at udfinde de bedste Behandlingsmaader ved Viavl. Hans store Kundskab fik ham ogsaa i Stand til at læse alle Bøger om Viavl og Bier, der paa denne Tid fandtes.

Da Dzierzon i 1845 traadte offentlig frem med sin Opfindelse af de bekvæmme Tavler, og Barth og Schmid begyndte Udgivelsen af „Bienenzeitung“, fulgte Berlepsch disse Fremstridt med den mest levende Interesse. Men først efter i 7 Aar at have fulgt de Kampe, der opstod ved Dzierzons ny og forbausende Læresetninger, sølte Berlepsch sig sikker i sin Sag. Han traadte nu frem med sine bekendte „apistiske Breve“ i „Bienenzeitung“ 1853 og 54, i hvilke han fuldstændig stillede sig paa Meesterens Side og endelig skaffede ved sin Skarpfindighed og Grundighed i Bevisførelse Dzierzon den Sejr, som han hidtil ikke havde formaaet at tilkæmpe sig.

B. gjorde i 1852 Forsøg med at anvende Kammer i Distaber, medens Dzierzon jo den Gang og tilbørlig endnu kun anvendte Binde som Tablebærere. I 1853 fremsatte han sine Erfaringer om disse Kammer, der nu benyttes i hele den oplyste Biavlerverden. Samtidig opfandt han Højtadet, der i Løbet af saa Aar blev udbredt i hele Tyskland. Denne Stadesform indførtes i 1860 hertil Danmark af Højjægmester N. Brun, og den danner saaledes ubivulksomt Grundlaget for hele den nyere Viavl her i Norden. Endelig byggede B. sig en Bipavillon med 28 Stader. Disse Pavilloner ere komne i meget almindeligt Brug i Tyskland. Heri Landet bleve de ikke saa udbredte, og dette har i høj Grad lettet den senere Indførelse af Trugstaderne her til Danmark.

En Mængde Biavlere besøgte efter 1853 B. for at se hans store Bieri i Seebach, og han blev efterhaanden stedse mere optaget af Viavl. Da hans yngre Broder giftede sig i 1858, gav Baron August derfor Afkald paa Seebach imod en Livrente. Han flyttede derpaa til Gotha sammen med en gammel Ven for udelukkende at hellige sig til Viavl. Her udgav han nu i 1860 sin berømte Bibog „Die Biene und ihre Zucht“, der til de seneste Tider vil hævede hans Ry som en af de dygtigste og flittigste Fortæmpere for den nyere Viavl. Denne Bog er naturligvis nu forældet som Anvisning til Viavl; men den indeholder dog en saadan Mængde Kundskaber og

giver et saa klart Billede af Biavlens daværende Standpunkt, at den stedse vil bevare sit Værd for Studiet af Biavlens Udvikling.

B. giftede sig i 1867 og flyttede til Coburg. Her blev han det følgende Aar ramt af Apoplexi, hvorved hele den venstre Side af hans Legeme blev lammet. Trods al anvendt Kunst kunde denne Sygdom ikke hæves, og han maatte derfor med Sorg opgive den personlige Udvøvelse af den praktiske Viavl. Han vedblev dog at følge Biavlens Udvikling lige til sin Død den 17. Septbr. 1877.

Netop ved den Tid, Berlepsch blev bortkaldt, havde hans Højtade rigtig vundet Fodfæste her i Landet, det havde besejret alle de da bekendte Stadesformer, Wulffs Luftningsstade, Lavstaden, Nielsens Patentstade, Straaprinzen o. s. v., saaledes at alle Landets dygtigste Biavlere benyttede Højtader. Men allerede det følgende Aar indførte nærværende Blads Redaktør de engelske Trugstader hertil Landet, og disse have nu atter ligesaa fuldstændig fortrængt Højtaderne.

Derfor bør dog Berlepsch's Navn ikke æres mindre. Saa have virket saa meget for den praktiske Viavl her som han; thi han var vor gamle hæderlige Bimesters, N. Brun's, egentlige Læremester. Derfor bør Berlepsch altid mindes med Tak af de danske Biavlere.

Odelæggelse af Dronningceller og Dronninger i en Bisfamilie.

Af Professor Vogel, Bienenzeitung.

For at forstaa denne Sag er det ubetinget nødvendigt at besvare det Spørgsmaal: Hvem behersker en Bisfamilie? Som bekendt finde vi i en Bisfamilie paa Højden af dens Udvikling, altsaa i Sværmetiden, 3 Slags forskellige Væsener: et Antal Droner, 1 kongelig fuldkomment udviklet Hun og flere Tusinde Arbejdere. Hvilke af disse Væsener fører Regimentet? Thi vi kunne ikke tænke os Bisfamilien som en Hov tilfældig sammenkastede ensartede Dyr uden Orden og Love. Nej, i Bisfamilien gælder lige fra Begyndelsen af ganske bestemte Love, som hverken Biavlere eller Biene formaa at bryde. Alt Dronerne ikke herske i Bisfamilien, skønt Hannerne i andre Dyregrupper øde Herredømmet, derom kunne vi snart blive enige. Det følger allerede deraf, at de kun findes en Tidlang

om Sommeren. Desuden har Naturen nægtet Dronerne ethvert Vaaben, de mangle jo Braaden til Forsvar og til Anvendelse af Magt for at gennemføre deres Befalinger. De ere doone Fraadlere, som ellers kun leve i Windet. Naar ikke Dronerne beherske Familien, jaa ster dette maaste ved Dronningen? Herfor synes det jo at tale, at hver Familie kun har 1 Dronning, jaa at derved kun 1 Billie kunde blive gældende. Ogjaa den Kendsgerning, at Bierne ere jaa omhyggelige for hende og vise jaa stor Sorg, naar de miste hende, synes at tale derfor. Biavleren er heller ikke fri for at slutte fra menestelige Stater til Forholdene i Biernes Samsund. Derfor siger man: i en velordnet Stat er der een Hæfster, derfor findes i Bisfamilien kun een Dronning, som fører Regimentet. Fra Fader Adams Tid har denne Anstuelse hersket i Martusinder, hvorfor man ogsaa kaldte denne Bi „Kongen“. Først da man opdagede, at dette Bæsen var en Hun, ændrede man Navnet til „Dronningen“. Fordi man mente, at denne Hun sløj foran Sværmen og viste den Bejen, kaldte man den ogsaa „Biseren“. Dronningen, der i det mørke Stade besørger sine Moderpligter og lægger Æg og hele Nar igennem ikke kommer i Sollyset, skulde vise Sværmen Vej hen til den ny Bolig? Taabelige Mening! Hvad man paadigtede Dronningen, udføres jo af Sporbierne, de ere Kvartermestrene, som føre den fremstjyvende Sværm hen til den udspjede Bolig. Dronningen kommer ikke en Gang først frem ved Sværmingen men viser sig først ved Indgangen, naar mindst en Trediedel af Arbejderne summe oppe i Luften. Tror man, at Dronningen foranlediger og nøder Arbejderne til at sværme? Dronningen vil ikke forlade det gamle Hjem, Arbejdsbierne maa under Sværmingen ligefrem drive den ud til Indgangen. I den forløbne Sommer jaa jeg dette ganske tydelig. Jeg havde aabnet et Stade for at give Bierne mere Plads i Yngelreden. Da jeg havde udtaget en Del Tavler, stod jeg pludselig omgivet af en Sværm. Det var netop denne Familie, som sværmede, idet Bierne styrtede frem af den aabnede Dør og gennem Indgangen. Derved jaa jeg, hvorledes Arbejderne jagede Dronningen fra Stadets Indre ud paa den sidste Table, hvor de rev og trak i dens Vinger, indtil den endelig sløj op og vovede sig ind mellem de sværmende Bier. Tydeligt kan man se dette, naar en lille Familie drager ud som en saafaldet Hungerbærm. Man kunde sige, at Dronningen jo forbereder sig paa Sværmingen, idet den indskrænker Æg-

lægningen for at blive lettere til Sværme-flugten. Dette er igen en Misfarelse, Dronningen indskrænker ikke af egen fri Billie Æglægningen, men ved Biernes vedholdende Uro og aftagende Fodring bliver Æglægningen ringere. Derved bliver Dronningen lettere og bedre stiftet til Flugt. Ikke en Gang det Sted, hvor Sværmen klumper sig, vælges af Dronningen, ogsaa dette udfører Arbejderne som den herskende Magt. Arbejderne sætte sig, hvor de ville, og slaa loffende med Vingerne; først naar omtrent en Trediedel af Sværmen har klumpet sig, kommer Dronninger til og slutter sig til Rhyngen.

Dronningen er ikke Bisfamiliens Hæfsterinde. Fordi Menestene forveksle naturligvis Ærlighed med Underkastelse, giver man Bimoderen en Krone paa Hovedet. Uden at være revolutionær afsætter jeg Bidronningen fra Tronen. Arbejdsbierne ere den herskende Magt i Bisfamilien. Dronningen maa rette sig efter deres Billie.

Dernæst maa det fremhæves, at Naturen har indpodet Dronningerne med et uslukkeligt Had til hverandre. To livskraftige Dronninger leve aldrig fredelig sammen. Jaa de fat paa hinanden, jaa komme de straks i Kamp, og den sejrende forlader først Kamppladsen, naar dens Medbejerinde er stultet ihjel. Denne Misundelse hos den fri Dronning strækker sig endog til Dronning-Cellerne. Mærkværdigt er det dog, at Dronningen lægger Æg i de af Arbejderne byggede Staalet, der danne Begyndelsen til Dronningcellerne; men kun saalænge, der i disse ligge aabne Dronninglarver, er hun fredeligmod dem. Saasnart disse Celler blive forseglede, vaagner hendes Misundelse. Den frugtbare Dronning søger nu at ødelægge Dronning-Cellerne; men Arbejderne, der tænke paa at sværme, hindrer hende deri, de beskytte Cellerne og trække hende ved Ben og Vinger bort derfra. Kun sjældent lykkes det Dronningen at ødelægge en Sværmecelle. Ogjaa her ses det jo tydelig, at Arbejderne føre Regimentet i Bisfamilien, og at Dronningen maa underkaste sig deres Billie.

Ofteft forekommer Ødelæggelse af Dronningceller, og særlig alle hos svage Familier og Kunstsværme, under slet Honningtræk. I dette Tilfælde udføre Arbejderne Ødelæggelsen. Hvorfor gøre de dette? Ja, til at vide alt er jeg trods min høje Alder dog endnu for ung. Dr. Dzierzon gav en Gang følgende Forklaring herpaa: Familien længtes jaa meget efter en ny Dronning, at den ikke kunde afvente Cellerne's Modning, derfor opbed Bierne alle Cellerne, da de intet Sted fandt en moden Dron-

ning. Jeg kan ikke gaa ind paa denne Forklaring. Jeg kalder denne Celle-Ødelæggelse en Fejl hos den dyriske Forstand. At fejle er menneskeligt, hvorfor skulde det ikke ogsaa være dyrist. Under flet Honningtræet opgibe Arbejderne Sværmetankerne, de begynde da at ødelægge Dronningceller, og det sker da, at de komme til at ødelægge dem alle. De mærke da deres Fejl, og de fortryde deres Fjer, det mærkes tydelig ved Brujen, Hylen og Uro. Nyttigere end en saadan Forklaring er dog Anvisningen af et Middel til at undgaa denne Ødelæggelse. Dette er ganske simpelt Fodring af denne Familie, hvis Trættet er ringe, saa snart Dronningcellerne ere forsegledede. Derved bevares Sværmedriften, og derfor ødelægges Dronningcellerne ikke. Først naar en ung Dronning kommer frem, ødelægges da de andre Dronningceller. I det hele er det fordelagtigt, naar man vil have Dronningceller til Anvendelse i andre Stader, at fodre Kunstsværmen lige fra den Dag, den bliver dannet. Derved vækkes Sværmedriften, og Familien bygger flere Dronningceller. Den Smule Foder, der godt kan bestaa af Sukkervand, betaler sig altid godt, hvis man ønsker Dronningceller.

Hvem ødelægger i de Stader, der ikke ville sværme, de overtallige Dronningceller? Udføres dette af Arbejderne eller af den først udløbne Dronning? Vi have set, at Arbejderne ere den herskende Magt i Familien, og at Dronningen indtil Døden plages af Had til enhver Medbejlerste. Saa længe Familien endnu bevarer Sværmetankerne, lade Arbejderne ikke den unge Dronning komme hen til Dronningcellerne, de beskytte Cellerne med deres Legemer og trække Dronningen med Magt bort derfra, kun sjældent lykkes det den at naa en Celle, men da falder den over Cellen med et sandt Tigerraseri. Den bider et Hul deri, dræber Nymfen med et Stik og river den enten selv ud af Cellen eller lader Arbejderne udføre dette Arbejde. Har Familien ikke mere Sværmetanker, saa er det den først udløbende Dronnings første Arbejde at falde over de tilbageværende Dronningceller. Arbejderne hindre den ikke deri, de hjælpe den endog saa.

I Stader, der have afgivet en Forsværm og nu ere beredte paa at udsende Eftersværme, forholder det sig paa lignende Maade. Den første Dronning, som bliver flyvefærdig i sin Celle, afvider Spidsen, saa at den kun hænger fast ved den ene Side, derpaa „kvækker“ den i Cellen. Hører den ikke som Svar „Dyppen“ fra en fri Dronning, forlader den Cellen og gaar ud iblandt Bierne. Af Had søger den nu at

ødelægge de andre Dronningceller men hindres deri af de sværmeværdige Bier. Bliver den 2den el. 3die o. s. v. Dronning flyvefærdig i sin Celle, saa „kvækker“ den, og den fri Dronning svarer med „Dyppen“. Først naar Familien har afsværmet, dør Sværmedriften, og Arbejderne lade da Dronningen ødelægge de tilbageblevne med Nymfer forsynede Celler og hjælpe endog saa til med Ødelæggelsen. Som oftest ligger da i Løbet af 2 Timer alle overtallige Dronninger døde foran Stedet, dette er da det sikreste Tegns paa, at Familien har opgivet al videre Sværming. Igen se vi altsaa Arbejderne som den herskende Magt i Familien, idet disse hindre eller tillade den fri Dronning at ødelægge Dronningcellerne og dræbe Nymferne.

Hvad sker, hvis under Eftersværmingen tilfældigvis 2 Dronninger paa een Gang løbe ud af deres Celler? Da befinder den ene Dronning sig midt iblandt Bierne, den anden holder sig af Frygt for sin Medbejlerinde paa sjerne Steder, i en Krog, paa Bundbrættet, nærved Indgangen o. s. v. Træffe de to Dronninger hinanden, saa gribe de hinanden, og den ene søger at stifte den anden. Kampen er dog ikke saa hurtig endt, fordi enhver Dronning behændig forstaar at beskytte sit Bagliv mod Medbejlerstens Stik. Endelig lykkes det dog den ene at give den anden Dødsstødet, og straks, næsten med Lynets Hurtighed, følger Lammelse og Død. Det er en fejlagtig Mening, at de begge kunne dræbe hinanden. Det er en Umulighed, det nylig stufne Dyr formaar ikke at dræbe det andet. At begge Dronninger skulde ligge døde paa Kamppladsen vilde stride imod Naturlovene. Hvis en saadan Lov gjaaldt, vilde alle Honningbier for Martusinder siden være uddøde; thi naar en saadan Kamp finder Sted, har Familien ikke saadan Yngel, at den deraf kunde skaffe sig en Dronning, og den vilde derfor uden Menneskets Hjælp være fortabt. Saa dumt, som Menneskene ofte tænke, handler Naturen ikke.

At den fri Dronning dræber sin Medbejlerste er dog ikke Reglen men kun Undtagelsen. I Reglen falde Arbejderne, som jo føre Regimentet, over den overtallige Dronning, indeslutte den i et Kogle og martre det stakkels Dyr saa længe, indtil det lykkes dem at bibringe det udmattede Dyr Dødsstødet; som Lig slæbe de den da ud af Stedet. Dette ses tydeligst, naar man forener nogle Eftersværme uden at borttage deres Dronninger. Snart ser man da i Stedet ved Udkanten af Sværmskyngen saa mange hvisslende Røgler af Bier sidde,

som der er overtallige Dronninger. Midt i hvert Røgle sidder da en til Døden dømt ung Dronning.

Undertiden om end ikke ofte lykkes det en ung Dronning at undfly Forsølgernes gennem Indgangen. Man ser den da fare omkring mellem Bierne udenfor Stedet. Kun meget sjældent flyver en saadan Dronning op og forsøger at indsnige sin i et andet Stade. Træffer den flygtende Dronning tilfældigvis et dronningløst Stade, saa bliver den venlig modtaget, og Biavleren undrer sig da ikke lidt over, hvorledes s. Eks. en ren brun Familie har faaet en italiensk Dronning.

Utbivlsomt have De bemærket, at Hovedsætningen i dette Foredrag er: Arbejderne føre Regimentet i Bisamilien. Dronningen affætter jeg fra Tronen, den er vel Moder til alle Bierne, og Arbejderne sørge, naar den gaar tabt, men den er Arbejdernes Willie undergivet. Efter de af mig foretagne omhyggelige Jagttagelser kan jeg ikke udtale mig anderledes.

Ersløvs Dobbeltstade.

af Hans Ersløv, Skatundborg.

Da jeg har modtaget mange Forespørgsler om, hvorledes man helst burde indrette ny Ersløvsstader beregnede paa at rumme 2 Dronninger (Wells's Metode), skal jeg her meddele, hvorledes de Dobbeltstader ere indrettede, som jeg agter at gøre Forsøg med i det tilstundende Foraar.

Stadet (se Fig. 2) gøres 36 " langt, da det om Vinteren bør kunne rumme 10 lave Normalrammer, en Glasdør og en Pakrumme (i) i hver af Udderrummets 2 Afdelinger. Disse ere adskilte ved et gennemboret Indskud m, der er ladet af $\frac{1}{8}$ " tykke Brædder, der ere gennemborede med mange Huller, der ere højest $\frac{1}{8}$ " brede. Hullerne maa dog ikke være altfor smaa, for at Bierne ikke skulle tilkutte dem. Hver Afdeling har sin Yderdør D. De 2 Pakrum p ved Siderne ere indrettede ligesom i Enkeltstaden. Indgangen er 20 " bred og udfaaet i Stadets ene Side. Flybebrættet F er 1 Alen langt og paa Midten forsynes med et 8 " højt løst Skillerum s, der kan borttages, naar begge Familier have været i hver sin Afdeling i en Uge. Ovderrummet bygges ganske som i Enkeltstaden, men Taget bør være fladt med et Par Tommers Hældning fra Indgangssiden til den modsatte Side, paa hvilken det kan aabnes.

Til Foraaret agter jeg at besætte et saadant Stade, idet jeg lidt efter lidt flytter de 2 Enkeltstader, der skulle afgive Familier dertil, saa tæt som muligt sammen. Paa en mild Dag opstilles Dobbeltstaden paa de 2 enkelte Staders Plads, i Indgangen lægges en 3 " lang Bind ligeud for m og i den Spalte, der kan optage Zinkstykkerne, indskydes en 4 " lang Zinkstrimmel bagved Skillerummet S. Derpaa overføres de 2 Angelreder hver i sin Afdeling. Efter 1 Uges Forløb borttages Skillerummet S og Zinkstrimlen, der delte Indgangen. Naar Bierne kræve Plads i Ovderrummet, anbringes over hver Afdeling et Dronninggitter; men Magasinerne bør opstilles saaledes, at Bierne fra begge Afdelinger kunne blandes mellem hverandre. Derfor udvides Pladsen først med halve Magasiner midt i Ovderrummet og senere med hele eller halve ved begge Ender. Naar det varme Vejr begynder, kunne Bekammerne i Udderrummet borttages. Hvert af dettes 2 Afdelinger kunne da optage 12 lave Normalrammer.

Det vil uden Tvivl meget godt kunne lade sig gøre at bygge Møllersstader og Anderjensstader, der paa lignende Maade ere indrettede til at optage 2 Dronninger.

J Følge flere Forsøg i Løbet af den sidste Sommer synes det udenfor al Tvivl, at et Stade med 2 Dronninger kan give et betydelig større Udbytte end 2 Stader med enkelte Dronninger. Hvis dette fremdeles bekræfter sig, vil selvfølgelig Wells's Metode finde almindelig Udbredelse. Med Hensyn til Aarsager til denne mærkbare Fremtoning kunne vi foreløbig kun tænke os to, nemlig dels den Opvarmning, som de to Bisamilier hde hinanden, dels den Opmuntring til Arbejde, som den stærkere Indbæring af Forraad i Dobbeltstaden fremkalder. Det maa dog vel erindres, at den forøgede Virksomhed hurtigere udtømmer Dronningernes Kræfter, og Mr. Wells havde derfor næppe opnaaet saa fortrinligt et Udbytte, hvis han ikke havde sørget for altid at have unge (højest 3 Aar gamle) Dronninger i sine Stader.

Sprague's Selvhuser.

af G. S. Sprague, Hartinville, Gleanings.

Min Selvhuser har vist sig at arbejde fortræffelig. Høstaaende Fig. 3 oplyser, hvorledes den er indrettet. Bliskhyderne er et meget vigtigt Tillæg, thi naar den skydes ind paa sin Plads, bliver Selvhuseren til en Vitømmer fra det gamle Stade til det ny.

Naar jeg stiller et nyt Stade med 1 Ingentable og 2 tomme Tavler ved Siden af et befolket Stade og derpaa anbringer Selvhuseren med Blikfhyderen paa Plads, da vilde i Løbet af 2 Dage næsten alle Bierne fra det gamle Stade være i det ny med 5 Dronningceller paabegyndte. Man ser altsaa, at denne Selvhuser er tilfredsstillende med Hensyn til at faa alle Bierne. Skulde nogle af dem vende tilbage til det gamle Stade, naar Sværmen kommer tilbage, da kunne de faas med 1 Minuts Arbejde.

Jeg ønsker, at den skal kaldes en Selvhuser og ikke en Sværmsfanger, da jeg ønsker, at Bierne straks ved Indfangningen skulle være husede, saa at jeg ikke bagefter skal have Ulejlighed med at huse dem.

Nr. 1 viser det gamle Stade flyttet $\frac{2}{3}$ af dets Bredde til Højre. Nr. 2 er det ny Stade, som indtager to Trediedele af det Rum, hvorpaa det gamle Stade tidligere stod. Nr. 3 viser Selvhuseren paa Plads. Nr. 4 er en anden Selvhuser, i hvilken man ser den indvendige Bygning af Rødstabet. Det bør være 3 Tommer i Kvadrat, indvendigt Maal. Nr. 5 er et firkantet Stykke Blik, som anbringes op imod det firkantede Stykke Dronningzink i Selvhuseren, efter at Sværmen er vendt tilbage. Hullet i Blikpladen skal optage Munden af den Kogle, der forandrer Selvhuseren til en Vitommer.

Dronningzinken i Selvhuserens Forside er stillet paa straa fra den forreste Overkant til den bagerste Underkant. Enden af denne Zinkplade passer nøje til den firkantede Zinkplade, idet der altsaa bliver Plads for Bierne til at færdes igennem Halvdelen af den lille Zinkplade uden at gaa gennem den større Zinkplade, som er beregnet paa at modtage Sværmen. A er Indgangen til det gamle Stade, B Indgangen til det ny Stade. Selvhuseren holdes paa Plads

ved Hjælp af et Søm i Stadet og et andet i Bundbrættet, disse to Søm ere forbundne med en Jærntroad.

Jeg bruger Selvhuseren paa følgende Maade: Ved at anbringe den som angivet men uden Blikpladen tvinger jeg Sværmen til at gaa tilbage. Derefter flytter jeg Magasinet fra det gamle Stade hen paa det ny. Sværmen samles i det ny Stade. Derpaa anbringer jeg Blikpladen for at tømme det gamle Stade for Bier, hvorved jeg forhindrer ny Sværming og tillige styrker den ny Sværm. Senere flytter jeg det gamle Stade hen paa en ny Plads.

Keglen bør være $2\frac{1}{2}$ " lang og med en Spids, der er $\frac{3}{4}$ " bred. Denne Nabning tillader Bierne at bære de døde ud og forhindrer Tilstopning.

Jeg kan for Øjeblikket ikke tænke mig, hvorledes denne Selvhuser kan forbedres; men det er der nok andre, der kan. Lad dem det*).

Biaaret 1892.

Det hører heldigvis til Sjældenhederne, at Danmark har saa flette Honningaar som det sidst forløbne. Næsten alle Forhold, som indvirke paa Biavlens Udbytte, have været meget uheldige.

Det foregaaende Aar, 1891, havde dog været et særdeles godt Honningaar. Derfor vare de fleste Bifamilier indvintrede med rigeligt Forraad; men dette forsløg dog i mange

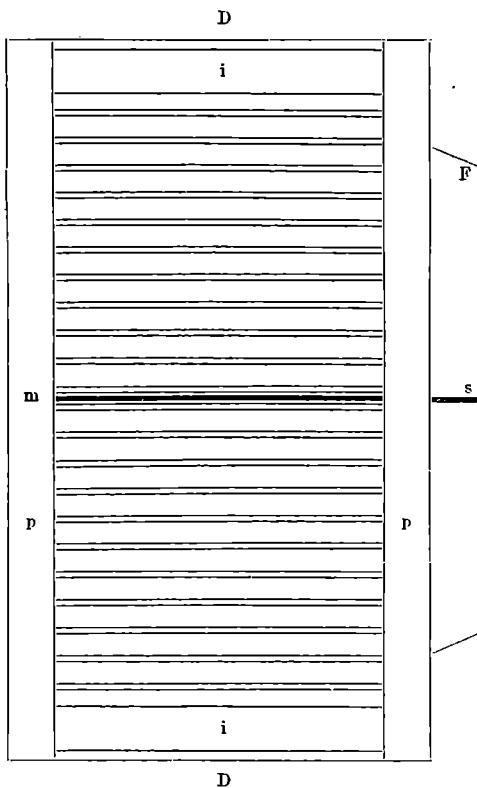

Fig. 2. Grøsløvs's Dobbelstabe.

*) Vi skulle foreløbig ikke indlade os paa at forbedre denne Selvhuser, derimod finde vi Anledning til at forbedre dens Beskrivelse, da der uden Tvivl maa være en Vej for Dronningen fra det ene Stade til det andet under Sværmingen. Denne Vej er formentlig gennem en Kogle, som er befastet i den Del af det kvadratiske Stykke Dronningzink, der findes indenfor den større straaformede Plade. R. A.

Tilfælde ikke til Biernes Forbrug i Løbet af Foraaret og For sommeren.

Kensjelsesudflugten kom sent, midt i Marts, og Foraaret blev meget kolbt. Ingeledes udvikledes derfor meget langsomt. Dette skadede dog næppe Udbyttet i nogen høj Grad, fordi For sommeren blev saa usædvanlig kold og regnsfuld. Sæden trivedes stærkt i det vaade Vejr og voksede snart op over Algerkaalen, der paa Grund af den manglende Varme næsten slet ikke gav noget Udbytte for Bierne.

Under saadanne uheldige Forhold blev Biernes Forbrug i For sommeren større end deres Nektarhøst; thi efterhaanden naaede Ingeledes en stærk Udvikling, saa at mange Stader ved Mid sommertid vare vrømlende fulde af Bier. Da det kolde, vaade Vejr fremdeles holdt sig gennem hele Juni Maaned, maatte desværre ikke faa Bifamilier, især i Kubestader, bulste under af Sult paa en Tid, da Marker og Haber vare rigt prydede med Blomster. I den Henseende har Aaret været lærerigt, da det har vist, hvor nødvendigt det er ogsaa om Sommeren at overbevise sig om, at Bierne have tilstrækkeligt Forraad til at sikre Familiens Bevarelse og Udvikling. Heldigvis have da ogsaa de fleste af vore øvede Biavlere undgaaet saadanne Sommertab.

Hvidkløveren blomstrede rigelig men afgav næsten ingen Nektar, før det varme Vejr indfandt sig omtrent d. 10. Juli, og da var dens Blomstring i Aftagende.

Lindetrækket var godt i omtrent 8 Dage og afgav i den Tid ikke lidt Honning; men desværre plantes dette Træ ikke nær saa almindelig, som det kunde ønskes. Derfor er det kun saa Egne, der har et anseeligt Lindetræ. Dog hveden voksede ikke godt til og afgav derfor i de fleste af de Egne, hvor den dyrkes, kun et ringe Træk. — Lyngen gav i Hebeegnene et jævnt godt Træk, der i disse Egne bødde noget paa det flette Hovedtræk.

Sværmeningen var i de fleste Egne meget ringe paa Grund af det uheldige Vejr under hele Sværmetiden.

Gennemsnits-Udbyttet anslaa vi til 10—30 R pr. Stade. Der er mange Egne, i hvilke man slet ikke har høstet Honning i Aar, andre i hvilke man har maattet erstatte den høstede Honning med

omtrent samme Vægt af Kandissirup til Vinterbrug; men der findes dog ogsaa Egne, der have meldt om et Udbytte af over 40 R pr. Stade.

Foreningens Udvikling er fremdeles skredet stærkt frem i det forløbne Aar, og det er glædeligt at se, hvor idrige de fleste Kredse ere for at faa Undervisning i den forbedrede Viabl.

af Begæringer om Viablslærere til Møder har Bestyrelsen i det forløbne Aar haft mange flere, end de forhaandenbarende Midler kunde bestribe, og dog tiltager Mødernes Antal Aar for Aar. DBF. har i 1892 ladet afholde c. 200 Viablermøder.

Netop i de flette Biaar hører der mest Kundskab til at behandle Bierne paa bedste Maade. Vi ville dog ønske, at den Slags Biaar maa høre til Undtagelserne, og vi ville udtale Haabet om, at det Aar, som i Dag holder sit Indtog blandt os, maa lønne Viablere rigelig for det Arbejde,

han anvender paa disse vore mindste Hundsdyr. Dermed ønske vi vore Læsere et glædeligt Ny-aar!

Well's Metode.

af Lærer B. Wojesen
Syktofte.

I Aaret 1881 skrev jeg i min Undervisning om Brugten af Afspærringsgitret

blandt andet følgende:

„Man kan derfor ikke alene forene flere Sværme (med deres Bifere) til et mægtigt Folk, hvad der kan tilraades, naar Sværmene komme for sent til, at de kunne blive i Vinterstand; men man maa ogsaa i Foraars-tiden kunne give et Stade 2 Bifere og derved fremme Ingeledes hynes det, at man maa kunne foretage en partiel Forening af et stærkt og et svagt Stade, for at dette kan faa Nytte af hints Varme og derved animeres til at hingle stærkere. Herom er man dog ikke kommen til fuld Vished; men Sagen er saa vigtig, at den fortjener den grundigste Prøvelse. Derfor har jeg anført min Formodning. Idel hele taget er det utvivlsomt, at Gitrene ville tjene til at forsøge vore Kundskaber om Biernes Tilbøjeligheder og Instinkter.“

Det er derfor let at forstaa, at Med-

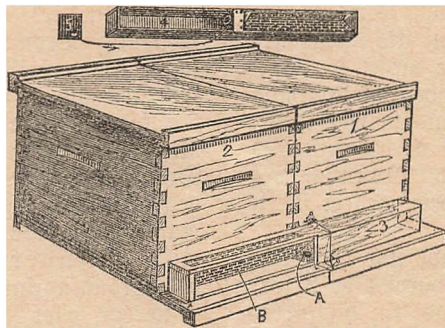

Fig. 3. Spragues Schlofuser.

delelsen i Vitidenden Nr. 7 f. N. af et Foredrag, som er blevet holdt af den engelske Biavler Mr. Wells, og Artiklen i Nr. 17 af Uhrmager P. C. Andreaesen i Levring have interesseret mig i høj Grad, da mine Paastande i begge Tilfælde ere blevne bekræftede. Man ser altsaa heraf, at Bierne af 2 forskellige Folk godt kunne have Samkvem med hinanden gennem et Afspærringsgitter, naar blot ikke Dronningerne kunne komme i nærmere Berørelse med hinanden. At vide dette er baade interessant og nyttigt.

Simidlertid kan man næppe betragte de 2 Forsøg som fuldkommen afgørende, da man endnu savner Oplysning om, hvorvidt de saaledes forenede Folk fremdeles have bevaret deres Selvstændighed og ikke efter Træffets Ophør have dræbt den ene Viser og saa forenet sig til een Koloni. Jeg antager, at Hr. Andreaesen baade vil og kan meddele denne Oplysning, og jeg haaber, at den snarest maa komme frem i dette Blad; thi viser det sig, at Folkenes Selvstændighed er bleven bevaret hele Maaned efter Træffets Ophør, vil Forsøget saa uhyre Værd for Biavlen ikke alene for Sommerens, men lige saa meget for Vinterens Vedkommende. Enhver vil jo nemlig let kunne forstaa, at man saa paa en let Maade bliver i Stand til at overvintre et saagt Stade med en god Dronning ved blot at jætte det i Samkvem med et stærkt Folk.

Ligeledes vilde det have stor Interesse at saa Oplysning om, hvorvidt de 2 forenede Folk afgav Forraad til hinanden, eller om de holdt Forraadene adskilte. At saa dette at vide vilde dog være en let Sag; man kunde jo f. Eks. om Foraret fodre det ene Folk meget stærkt, medens man ikke gav det andet noget. Det vilde da snart ses, om Forraadet i dette formindskedes eller forøgedes. Viste Forsøget nu, at Folkene indbyrdes fodrede hinanden, saa kunde man jo endog forene flere Folk med hinanden og være temmelig sikker paa, at intet af Folkene om Vinteren gik til Grunde, saa længe „Bidruerne“ ikke vare for langt fra hinanden, og meget andet.

Til Slut vilde jeg nu gerne bede enhver fremskridende Biavler om at gentage Hr. Andreaesens og Mr. Wells Forsøg og offentliggøre de Resultater, som maatte naas herved; thi først da kunde man saa Sikkerhed i Sagen og en begrundet Mening om, hvorvidt Stadeformerne skulde ændres eller ej. Mig forekommer det, at man i Reglen maatte kunne nøjes med mindre væsentlige Ændringer. Har man f. Eks. et Erølebstade med et Underrum paa 18 a 20 Normaltabler, saa vilde det jo være stort nok til,

at 2 Folk kunde forenes heri i April eller Maj Maaned. Man behøvede da kun før Foreningen at anbringe et nyt Flyvehul i Døren og indstøbe et passende Gitter i Stadets hele Højde imellem de to Folk. Begge Folk fik da indtil 40 Normaltabler at arbejde i, og skulde Bladjen da blive for ringe, er det jo en let Sag at tilføje et ekstra Overrum.

* * *

Det glæder os meget, at Hr. Bojsen efter saa mange Aars Tavshed paany tager Ordet i T. f. B. Med Hensyn til Mr. Wells Metode tænke vi os ogsaa Muligheden af, at den kan saa stor Betydning; men det maa vel erindres, at det er en gammel Kendsgerning, at de stærkeste Familier gve det største Udbytte. Mr. Wells opnaar at saa stærke Familier ved at lade dem have 2—3 Dronninger. Men der skal flere Aars grundige Forsøg til at afgøre, om dette er den bedste Fremgangsmaade. Hvis man f. Eks. kunde opnaa ligesaa stort et Udbytte ved altid kun at have 1 ung fortrinlig Dronning i hvert Stade, da kunde dette maaste dog vise sig at være det fordelagtigste. Vi ere dog nærmest tilbøjelige til at tro, at Mr. Wells vil saa Ret i, at det kan betale sig at holde 2 Dronninger i hvert Stade. Hr. B. synes dog at have overset 2 Ting ved Engelskmandens Metode, nemlig dels, at de 2 Familier i Underrummet ikke ere adskilte ved Dronningstul, men enten ved en bitæt Gitterdør eller ved et gennemhullet Træindstøb, og dels, at Mr. Wells sætter de 2—3 Familier sammen om Efteraaret. Det er altsaa sikkert nok, at saadanne 2 Familier kunne overvintre sammen; men der kan efter denne Metode ikke være Tale om at give dem et fælles Forraad i Underrummet. Derimod kunde de jo have en vis Del af Forraadet fælles, naar dette var anbragt i Overrummet i et Magasin, der ved vandret Dronninggitter var adskilt fra Underrummet. Red.

Italienske Bier.

Af C. S. Grønning.

Som De ved, Hr. Redaktør, har jeg i flere Aar haft italienske Bier paa min Vi-stand til Forsøg, og hvorvel jeg fra flere Sider er bleven opfordret til at komme offentlig frem med Resultaterne heraf, har jeg dog holdt min Mening noget tilbage, og idetmindste ventet, til jeg havde flere

Nars Erfaring. Nu tror jeg derimod ikke at maatte tilbageholde min Mening derom længere, tilmed da jeg har haft dem i en 6 a 7 Aar. For at faa et paalideligt Resultat har jeg behandlet Italienerne bestemt paa samme Maade og givet dem samme Betingelse at udvikle sig under som mine andre Bier. Forsøget omfatter 4 Familier (Italienske), de 2 Familier gik tabt i Løbet af den første Vinter, og af de 2 andre har jeg endnu 1 tilbage, og Resultatet heraf er følgende: De have meget vanskeligt ved at overvintre (i Vestjylland), har ikke een Vinter undgaact at have Bugløb, og af den Grund vare de altfor svækkede i Foraaret til at kunne udvikle sig paa naturlig Vis. De naa for sent at blive folkestærke og har aldrig kunnet maale sig med de brune Bier i Udbytte. Man siger, at de samle bedre af Rødkløver. Jeg har set lige saa mange af vor egen Race som Italienerne paa Rødkløver, saa i den Retning kan de stilles lige, og de er absolut det værste Type- eller Røverpak, der kan tænkes. Saa snart man har aabnet for et Stade enten hos sig selv eller Nabo, kan man være vis paa at se de gule. Forresten kan dette være et Gode for Biavlerne, idet de tvinges til kun at holde kraftige Familier i tætte Boliger. Nu, et Gode har de dog, og det er, de ere ikke saa stikelystne, ja kan endog taale en temmelig ublid Behandling, forinden de stikke. Og vil man heraf slutte, at jeg ubetinget fra raader at anskaffe sig en italiensk Dronning, da er dette ikke saa, men kun for dem, der af Interesse for Bier og deres Levevis kunde ønske at berige deres Erfaring, da har de stor Interesse, men tro aldrig, at de gule kan maale sig med de brune eller hjemlige Bier uden særlig Kunst her i Vestjylland.

*

*

*

Ovenstaaende Dom om de italienske Bier har sin Betydning i eet vigtigt Punkt, nemlig med Hensyn til Overvintringen. Det synes jo heraf at fremgaa, at de Bier i Vestjylland ikke taale Vintrene saa godt som de brune Bier. Det var dog muligt, at en lidt omhyggeligere Indpakning kunde bringe dem over denne Vanskelighed; thi her i Sjælland have vi ikke mærket denne Ulempe. At Hr. G. ikke har kunnet faa et stort Udbytte af Italienerne, det følger jo ganske simpelt deraf, at de hos ham altid have haft Bugløb om Foraaret. — Endvidere meddeler Hr. G., at i hans Egn har han set ligesaa mange italienske Bier paa Rødkløveren som brune

Bier. Naar man nu betænker, at der i den Egn rimeligvis findes over 20 Gange saa mange brune Bier som Italienerne, saa følger jo heraf, at Italienerne bestynde Rødkløveren 20 Gange saa stærkt som vore egne Bier. — Dernæst meddeler Hr. G., at Italienerne er noget slemt Røverpak. Ja det ser rigtignok saaledes ud; men lad os dog huske paa, at det er Biens Begærlighed efter Honning, der danner Grundlaget for al Biavl. Det ligger jo nær at antage, at jo mere begærlig efter Honning en Birace er, desmere faar den ogsaa samlet. Dertil kommer, at man saa let kan kende Italienerne fra de brune og derpaa straks opdage Røveriet. Derimod ser man meget sjældent brune Røvere hos Italienerne, fordi disse forsvare deres Stade saa ivrigt. Det er da ingen Udbyd. Vi have for Resten ikke haft nogen Ulempe af Italienerne som Røvere hos Bierne, derimod have vi ofte set, at hvis man spiller en Smule Honning, eller hvis man lukker et Vindue op til et Rum, der indeholder Honning — saa møde Italienerne først paa Pletten. Det synes dog nærmest at maatte tjene til Ubefaling for dem. — Endelig omtaler Hr. G. deres Godmodighed, og deri kunne vi ganske give ham Ret. Alt i alt finde vi, at Hr. G.'s Meddelelse maa betragtes som en Advarsel mod at indføre Italienerne i stort Omfang i Vestjylland, medens der næppe er Grund til den samme Betænkelse for det øvrige Danmarks Vedkommende. Vi haabe til Sommer at kunne meddele, hvorledes det gaar de italienske Bier, vi have sendt til Norge. Det vil have sin Interesse overfor ovenstaaende Dom. Red.

Dronningskifte og Varringsudflugt.

Af Lærer S. S. Høgh, Vibild.

Ved at læse Artiklen i Nr. 15 af T. f. B. 1892 om hvorledes Bierne selv foretage Dronningskifte, naar dens Virksomhed ikke længere viser sig tilfredsstillende, saaldt det mig ind, at det mulig kunde interessere Bladets Læsere at se den fremfattede Ansøgelse om denne Sag bekræftet ogsaa fra andre Sider. Det er saaledes ikke noget nyt, jeg har at fremføre, men da den omtalte Begivenhed er af saa stor Betydning og derhos foregaar i det skjulte, saa at man næsten kunde kalde den en Familiehommelighed, vilde det maasse kunne gøre sin Nytte at faa spredt saa meget Lys over denne som muligt, for at det kan komme til at

staa klart for Biavleren, hvorledes dette Tronnskifte foregaar, og jeg har da i denne Henseende gjort samme Erfaring som den erede Forfatter, at Bierne selv besørge Dronningskiftet, naar den gamle Dronning viser sig mindre frugtbar, og da først paa et senere Tidspunkt udkaſte denne.

Udenfor et Stæde, som kun har ynglet i Svagt i Sommer, fandt jeg d. 16de Septbr. en død udkaſtet Dronning under Flyvebrættet, og min første Tanke var da, at jeg ved et Par Dage før at ordne Tavlerne til Indvintring var kommen til at beskade Dronningen, men da jeg ikke kunde opdage nogen Bestadigelse paa denne, gav jeg mig straks til at undersøge Stædet, hvorved jeg var saa heldig at finde Dronningen. Smidlertid var denne Opdagelse ikke tilstrækkelig til at bortjage min Vængstelse for Stædets Fremtid, da det umuligvis kunde være en ubefrugtet Dronning, som havde dræbt den gamle, og nogle Dage efter undersøgte jeg derfor paany Stædet og fandt da fremdeles Vg i Tavlerne, hvilket altsaa viste, at Stædet havde en befrugtet Dronning. Ved derpaa at efterse Optegnelserne om Stæderne for i Sommer fandtes, at Stædet den 3die Juli har haft en belagt Viserecelle, og dette i Forbindelse med, at det i Efterommeren har ynglet stærkere, er et temmelig sikkert Bevis for, at den ny Dronning har været i Virksomhed i længere Tid, inden den gamle er død og derefter kastet ud af Stædet. Da jeg desuden har to andre Stæder, om hvilke jeg med Bestemthed ved, at de have skiftet Dronning i Løbet af Sommeren, saa tyder dette paa, at Bierne temmelig almindeligt foretage Dronningskifte, og at det vistnok sker oftere, end mange Biavlere selv antage; men dette udelukker naturligvis ikke, at disse maa have Opmærksomheden henvendt paa Dronningernes Alder for at kunne gribe ind i Tide og derved mulig forebygge, at Stædet bliver viserløst paa en Tid, da det er umuligt for Bierne at udklække en ny Dronning.

I Forbindelse med Dronningskiftet staaar denes Parringsudflugt, hvis heldige Forløb er af lige saa stor Betydning som dette; men det er vistnok saaledes, at mange Biavlere, der have læst om Parringsudflugten i Biavlsskrifter, maaske have stillet sig tvivlende overfor Fremstillingen deraf, ja mulig endog gaa saa vidt, at de antage det for en saga blott, som kun findes paa Papiret, fordi det er saa sjældent, at den bliver bemærket af Biavlerne. Smidlertid var jeg sidste Sommer saa heldig at blive Vidne til en Parringsudflugt, og det var ganske morsomt at se, hvorledes Dronningen kom ud fra Stædet, fulgt af en Stare Ar-

bejdsbier, hvorpaa den spaserede lidt omkring paa Flyvebrættet, hvor den saa sig om og jhutes ligesom forundret over de ukendte Omgivelser; den sløj derpaa op og efter at have taget Mærke paa Stædet, forsvandt den i Luften, der paa den Tid var opfyldt af Droner. Det lykkedes mig derimod ikke at se dens Hjemkomst, da jeg ikke kunde opholde mig ved Stædet saa længe; men nogle Dage efter begyndte Vglægningen i Stædet, der i længere Tid havde været viserløst, og jeg fik i høert Fald Lejlighed til at se, at Parringsudflugten er ikke blot en Teori, der er fremstillet i Biavlsskrifterne, men at en saadan Udflugt bliver foretaget i Praksis.

Biavl og Huslid.

(Af E.)

Sommerarbejdet ved Biavl er nu forbi, og Biavleren har sagt Farvel til sine smaa Venner for i Aar, haabende at Vinteren maa blive af en mild Bestaaffenhed for dem, at vi maa kunne gense dem sunde og raske i det tidlige Foraar. Korte mørke Dage og lange Vinterastener melde sig nu ogjaa, og jeg vilde derfor gerne ved nærværende lille Artikel lægge et godt Ord ind for en af mine Fritids- og Yndlingshysler, Huslidsarbejdet. Nu da Hovedarbejdet ved Biavl er forbi, bør Biavleren ikke være ledig i sine Fritimer om Vinteren, men gøre Forberedelser til næste Sommer ved Istandsættelsen af gamle Stæder og saa ny forfærdigede, hvor disse tilrenges. Flere ledige Timer og Dage forekomme jo ofte i denne Tid, haade for Gaardmanden som for Husmanden, og disse kunne da passende blive godt anvendte i Huggehuset, til Fremstilling af Stæder, Hammer og Redskaber, disse sidste kunne godt laves af Brænde- og Træstumper, som ellers mange Gange blive kastede unyttige til Side eller til Brændsel. Husmanden kan ofte saa flige Ting hos Gaardmanden, især efter større Reparationer eller Byggeforetagender, for en billig Betaling, eller maaske omsonst, naar denne ikke selv er Biavler, og vil benytte dem, eller er haandsnild nok til selv at benytte dem til flere forskellige Ting. Meningen er hermed ikke, at jeg vil anbefale enhver Biavler at gaa hen og begynde paa selv at lave sit Forbrug af de forskellige Ting ved Biavl, naar han ikke iforvejen har nogenlunde tilbørlig Færdighed i Behandling af Høvl og Sav, det kunde da let blive ham langt dyrere, end

om han købte hvad der bruges, baade ved, at der ødelægges en Del Træ, og hvad værre er, ikke faar dem nøjagtige nok, her som overalt i sin Verming gælder den største Økonomi og Akkuratseje. Kun den, som iforvejen er haandsnild nok i Træarbejde, vil jeg anbefale at forfærdige sine Ting selv, men at gaa meget nøjagtigt og akkurat tilværts, flittig at benytte Tommestok og Vinkel, og ikke være ængstelig for at maale en Ting flere Gange, at man ogsaa faar dem nøjagtige, man maa hellere bruge lidt længere Tid ved de første Dele, indtil man har mere Øvelse, det vil altid betale sig, og man bliver fri for mange Uregreber og Tidspilde, naar man skal have dem i Brug, og det viser sig, at man har brugt Sølveri. Har man besluttet at gøre et Forsøg med Husflidsarbejdet, vil jeg anbefale, at man anskaffer sig (ved Køb eller Laan) et solidt og nøjagtigt Stæde, eller hvad man nu vil forarbejde, for derefter at tage sine Maal, hvis man da ikke iforvejen er i Besiddelse af gode Ting, som man kan benytte dertil. De større Genstande, som Stader etc. maa man selvfølgelig helst forarbejde ved Dagslys, ligeledes udføres og tilhøyles Tavlebærere og Sidelister, som passende kan sammenføjes om Aftenen ved Lyg, derved anvender man sin Fritid paa den mest økonomiske Maade, og der faas rigelig Lejlighed til at forarbejde, hvad man har Brug for om Sommeren; jeg har med Bøtthed forarbejdet 3 Stader i en Vinter fuldt monterede, kun vil jeg atter fremhæve, planlæg din Tid og dit Arbejde, og du vil faa Fornøjelse og Fordel deraf. Begyndere, som sidde i smaa Kaaer, og ikke evne at anskaffe sig de nødvendige Bier, Stader og Medstaber, kan anbefales at faa en Bøttheandel i Stand med en Diavler, som ligeledes skal spare paa Stillingen, naar denne er i Besiddelse af Rubestader og vil sælge disse eller Sværme deraf, og for disse give de Ting i Bøtthe, som man har forfærdiget, man vil jo altid let kunne fremstille flere, end man har Brug for, og paa denne Maade vil begge Parter være tjente, idet de begge have sparet en Del af de Penge, man ellers paa anden Maade havde maattet afse; og hvad mere er, Diavlen vil ogsaa vinde større Udbytte, man bindes til Hjemmet ved Husflid og Diavl og kommer ikke faa let paa Udveje med sine Penge, medens der stables et hyggeligt og lykkeligt Hjem. Her paa Egnen (N.-Slesvig) har jeg set Diavls-Husflid udført, som mangen Haandværkmester skal faa vanskeligt ved at forfærdige bedre, jeg vil derfor anbefale dem, som vil gøre Forsøget, henvend dig til Jaadanne, eller en Haandværker i din Egn, som der

altid vil findes de fleste Steder, han vil vistnok give dig bedst mulig Anvisning om Planen og Fremgangsmaaden, hvorfor jeg heller ikke har villet give nogen til at fremstille de forskellige Ting, kun har jeg med nærværende Artikel villet opmuntre Diavleren til at gøre Forsøg, og derved skabe sig baade Fordel og Fornøjelse; Diavlen er og skal være en Biting og en Fritidshjælp, ligeledes Husflidsarbejdet, ligesom for Hovederhvervet, først da faar begge sin rette Betydning, og bidrager derved sit til at skabe en sund Sjæl i et sundt Legeme. Maaatte denne min korte Artikel kunne gøre sit til at hæve Diavlen og Husfliden endnu mere, end begge Dele for Tiden er, da var Hensigten med disse Linier opnaaet.

Diavlsundervisning.

Af Forstander Jøppesen, Staby.

Der har i det sidste Aarstid i nærværende Blad af og til været skrevet en Del om Undervisning i Diavl, Diavlskoler etc., hvilket har givet Anledning til, at jeg her tillader mig at meddele lidt om, hvorledes sliq Undervisning er blevet givet her paa Stolen i de sidste Aar.

Paa Staby Højskole eller, som det rette Navn nu er: Staby Vinterlærerseminarium, uddannes unge Mennesker til Vinter- og Bistolelærere. Kursuset er helaarig, dog optages ogsaa Elever halvvaarsvis. De fleste af vore Elever ere Sønner af Smaa-kaarsfolk og bliver selv med Tiden for største Parten Husmænd eller Skolelærere.

Hen paa Vinteren, naar Drengene ere blevne nogenlunde opladte paa de unge Mennesker, tages nogle af Naturhistorie-timerne til Undervisning i Diavl. I Erkendelse af den Betydning, en veldreven Bistand kan i flere Henseender have for en Familie, har jeg ment, det var heldigt, at Eleverne fik nogenlunde Rede paa denne Sag.

Først gennemgaaes Wiens Naturhistorie temmelig udførligt. Han-, Hun- og Arbejdsbier samt Bygning af forskellige Slags, forsegledede Tavler, Honning, Pollen i Celler etc. forevises og forklæres. Efter dette første Afsnit tages fat paa Diavlen's Historie fra den Tid, Bierne levede kun i Træer og Jordhuller, til nu, da man er kommen faa vidt, at der ikke synes at være mere tilbage end — Strid om Rammemaal. Under Historieundervisningen kommer næsten med Nødvendighed alt med, hvad en „almindelig“ Diavler behøver at vide. Der

dvæles jærlig ved de tre Hovedopdagelser: Den bevægelige Tavlebygning, Udflyngningsmaskinen og Trugstadet. Ved Slutningen af dette Ufsnit forevises et Trugstade med Tilbehør og en Udflynger med Tavlekniv og Honningløser etc. Der gøres stadig opmærksom paa, at det gælder om selv at passe sine Stader godt og at vide, hvad man vil, og hvorfor man gør dette og hint. Det anbefales indtrængende at læse gode Viavlskrifter, for Tiden jærlig Ersløvs „Fører i Viavl“, og at læse dem saaledes, at man er paa det rene med Teorien, før man tager fat paa praktisk Viavl. Man maa staa paa de foregaaende Slægters Skuldre og ikke gaa efter sit eget Hoved. Det indskræpes, at man bør begynde og helst vedblive med saa Stader, fremforalt: unge Dronninger og stærke Stader.

Efter saaledes at have mærket Eleverne det meste af, hvad jeg selv har fundet for nødvendigt at vide om Teorien, saa Eleverne om Foraaret og Sommeren Lov til efter Behag at overbære og deltage i de forskellige foresaldende Viavlsarbejder, hvorved da paavises, hvorfor det sker, og hvad Følge det antagelig vil have for Vistanden.

Hermed er da omtrentlig gjort Rede for, hvorledes Undervisningen i Viavl her drives. Jeg mener ingenlunde, at denne Maade er særlig god, eller at der i Viavlskoler skal arbejdes saaledes, men refererer kun Fakta, at saaledes har jeg givet Undervisning i dette Fag, som et lille, men formentlig gavnligt Led i den vordende Smaamands Udvikling.

Om Rammer.

Yderligere Svar til Hr. Ersløv fra
C. J. Grønning.

Jeg nødfages til at fremkomme med nogle saa reflekterende Bemærkninger til Hr. Ersløvs Svar i Nr. 17 til mig. Det faar der Udseende af, at jeg har talt som den blinde om Farverne, netop fordi jeg ikke selv har prøvet L.-Normal, saa kan jeg dog ikke være helt uvidende om Stadet i praktisk Henseende, ganske vist maa jeg indrømme, at det er i stort Mindretal af de Stader jeg har set her i Landet. At Hr. Ersløv tror mig saa lidt kendt med Stadet ligger til dels i Misforstaaelser og i en ganske lille Bummert af mig, hvilket jeg dog tror let lader sig ændre. Først da dette om Stadernes Størrelse, da er jeg selvfølgelig gaaet ud fra, at der i hvert Stade var Blads til lige Bier, gaas der ikke ud der-

fra — ja saa kommer det vigtigst til at se noget forunderlig ud. Bummerten, jeg har begaaet (som ovenfor nævnt), maa helst komme frem straks (gaaet ud fra, naar man befender straks, er Straffen ikke saa haard), jeg skrev i Nr. 16 egenlig uden at regne efter, at havde 12 " $\square$ Stadet 24 " $\square$ og 20 halve, da maatte E.-Stadet have 40 hele og 20 halve for at saa lige-saa mange $\square$ -Tommer Tavleflade, det første giver 4896, det andet c. 5400 (højest regnet) og jeg har saaledes forregnet mig 504 " eller 45 Tabler formeget. Naar Hr. Ersløv længere nede siger, at han aldrig har brugt mere end 36 Rammer, naar jeg bruger 44, saa er dette altfor iøjnefaldende til at lade passere, de Bier som har Blads paa 44 Rammer i M.-Stadet kan umuligt saa samme Blads paa 36 Lab-Normal-Rammer, der mangler 1008 " Tavleflade, eller 9 a 10 E.-Rammer for lidt, Hr. Ersløv har altsaa ogsaa fejlet*), og deraf kommer saa flere fejle Slutninger, som jeg ganske korteligen skal berøre, Hr. Ersløv har ganske misforstaaet mig, naar han tror, at jeg i Nr. 16 har talt om, at Ersløv-Staderne indvintres paa 2 hele og 1 halv Ramme, det er i Følge Deres egen Undervisning ikke umuligt, at der findes Stader under Hovedtræffet, der har 2 hele og 1 halv oven paa hinanden, og der er maaste Viavlere, som dette Opftablings-System til-taler! (derimod strider det meget mod Trugstade-Princippet). Det var et saadant Stade, jeg omtalte at sætte til Vinter, jeg burde maaste have tilføjet, at om det lod sig gøre, skulde Familien helst sidde til Vinters paa 1 Ramme, at Meningen var den, synes dog at fremgaa af dette, hvor jeg omtaler, at sætte de Børnholmiske Stader til Vinter, og jeg fastholder endnu, at i Egne med liden eller endog fejlslagen Efteraarstræk, bliver det vist nødvendigt eller lettest at lade 1 halv Ramme blive staaende over Yngeltablerne for Forraadsmængdens Skyld, saafremt man ikke selv vil fodre saa meget, at det bliver tilpas i Yngeltablerne, den Omsigtning og den Fodring er man fri for i M.-Stadet, Bevist herfor er i Nar netop her paa Eggen kommen frem (det daarligste Honning-Nar jeg har kendt). Naar Hr. Ersløv siger: „Uagtet jeg ofte har forsøgt at lade et halvt Magasin fra Vintertiden forblive over Yngellejet, har jeg aldrig kunnet mærke, at Yngelen udvikledes stærkere i dette Tilfælde.“ Nar-

*) Jeg har ikke regnet fejl i den Sag, da jeg kun ganske simpelt har meddelt, hvormange Rammer jeg hidtil i det højeste har benyttet i eet Stade paa een Gang, og dette Tal er 36.
Ersløv.

sagen er formeget overgeent Honning foroven men især Hindringen for Dronningen at overstride 2 Rammelister med $\frac{1}{4}$ " Nabning imellem og især tidlig paa Maret. De skalde se en 12 " Ramme belagt fra overst til nederst, det er noget, der kan fryde en Biavlens Dje, ja og det fylde af Bier i Stedet.

Naar jeg har fremstillet Ersev-Stadet som lettere Sværnstader, da er jeg gaect ud fra den almindelige Bevidsthed, at naar en Dronning hæmmes i Uglægning ved unaturlige Hindringer, det er især for lille Plads, ja saa sværmer Bierne. Det var især dette, der manglede, ikke hos en men to hornholnste Biavlere, at jeg omtalte Gittrene som ikke Grund til Sværmming laa deri, at dette althaa ikke havde hindret Dronningen i dens Uglægning. Et Dronninggitter kan efter min Mening ogsaa til Tider kaldes unaturlig Hindring og som Følge deraf bidrage til Sværmming, jeg har idetmindste aldrig hørt eller set, at et Stade har sværmet, naar Dronningen har haft uhindret Plads til Uglægning, og jeg paastaar atter, at E.-Ramme er for lav og unaturlig for Udviklingen af et Bisolk, jeg tænker selvsølgelig paa den enkelte Yngelramme, at man for at bøde herpaa kan tilføje 1 eller maaste flere ovenpaa enten til Yngel eller Honning, klarer ikke Sagen for mig, tværtimod jo mere sammenjat og indviklet et Stade er, jo værre og mere tidspillende er det at behandle, nej, lad os alle være enige om at fremhjælpe de mest simplificerede og hensigtsmæssigste Biboligr og da især saadanne, som kan egne sig for den almene og jævne Biavler. Sluttelig endnu kun dette, for i Fremtiden at blive forskaaet for alt for ofte gentagende, Ulyndighed, har ikke prøvet! skal jeg, om Tiden i Sommer tillader mig det, ikke alene anstafte mig E.-Stadet, men ogsaa Hr. Vorbeds nye 10 " høj 14 " bred og mit omtalte 14 " □, saa skal Tiden idetmindste her paa Egnen vise, hvilket der er bedst, og lad mig her tilføje, som det jeg har gjort til mit Valsprog: Bedst for Bierne, saa bliver det ogsaa bedst for Biavleren.

Om Rammemaal.

Af Uhrmager P. C. Andreasen, Levring.

Naar der har været skreven i dansk B. T. om Rammemaal, dets Vidde og Højde, saa har det mange Gange endt med bitre og skarpe Udfald mod Modstandere og især fra den, som har kunnet føre den skarpeste

Ben. Af den Grund har jeg hidtil holdt mig tilbage, skønt Rammemaalssagen er efter min Overbevisning paa Biavlens Omraade en meget vigtig Sag, som nok er en ærlig Diskussion værd. Ja det gaar tidt jaaledes, naar en eller anden faar den Ide om sit Værk eller Opfindelse, saa fastholder han gerne sin Ide, indtil han fuldstændig bliver overbevist om sin Vildfarelse, som ofte faar vidtrækkende Følger til Stade for den, som tror derpaa. Saaledes gaar det nu med Rammemaalene, som have i flere forskellige Maal faavel i Højde som Vidde til Stade for Køb og Salg og tillige uheldig at behandle for Biavlerne og især for Biernes Trivsel. Ja vi Biavlere maa være Banetrafikchef J. Møller og tidligere Redaktør, Gartner Andersen i Nyborg og nuværende Redaktør Ersev megen Tak skyldig for den Dygtighed og Ihærdighed, hvorved de have ført Biavlens frem til den Højde, den allerede har naaet. Ogsaa de Mænd have haft deres Andel i at bevare de nuværende almindelig brugte Rammemaal. Men forunderligt er det, at de 3 ovennævnte Mænd ikke ere blevne enige om at bestemme eet Rammemaal. Havde en saadan Overenskomst bleven opnaaet, havde vi mulig staaet med 1 eller 2 Rammemaal i Stedet for nu med 4 forskellige Maal, det skal ikke være sagt Dhrr. til nogen Fortlejnelse, da jeg selv mig overbevist om, at de hver for sig har anbefalet Deres Ramme efter bedste Overbevisning og som det ogsaa viser sig, at alle 3 Maal ere brugelige og antagelige for Biavlerne og har bunden Udbredelse.

Dg maa jeg saa ikke ogsaa have Lov til at fremsætte min Mening og Erfaring om Rammemaalene, skønt jeg skalde betænke mig, før jeg drifter mig til at optage en Kamp om Rammemaal, som endnu ikke ser ud til at være udfægtet, idet jeg ser, at Kantor Ersev og Biavlslærer Grønning har optaget en Pennefejde desangaaende. Efter min Erfaring kan jeg ikke andet end staa ved Hr. Grønnings Side, idet jeg ikke kan anbefale Lav-Rammemaal som Vinterleje ej heller som Yngelleje. Det er jo en bekendt Sag, at der maa være Plads mellem Rammene, saaledes at Bierne frit kan passere imellem dem for at holde Møllarver borte, og dette daabne Rum vil hindre Biernes Overgang om Vinteren, naar Honningen er tømt paa en $8\frac{1}{2}$ " Ramme, selv om den er 14 " bred, som bekendt sætter Bierne altid deres Honning fra Tableærer og nedefer, ja saaledes at den danner en Halvmaane paa Tablens Kilde, og inden i denne Halvmaane har Bierne saa deres kugleformede Yngelleje, og naar

Tablen saa er 14" bred, saa bliver Tablen fyldt ca. 5" ned ad hver Side med Honning, de 3" nedenfor paa den nederste Table langs Sidelisten ere i Reglen ikke fyldt med Honning, og saa kan der kun være 2 a 3" Honning over Bierne langs under Tablebærereren, og naar i et saadant Stade bor en stærk Familie, saa faar den for lidt Honning paa Hoved-Tablen og maa overskrive det aabne Rum imellem Tablerne, hvilket maa være meget uheldigt paa den Tid af Maret, da Bierne helst maa holde sig sammen for at bevare Varmen i Klyngen, og omvendt er det en lille Sværm og man saa tænker sig den har Honning nok paa Hovedtablen, saa spreder den sig til begge Sider paa en Gang, og Varmen gaar fra Yngellejet og hæmmer Yngelsætning, fordi Bierne maa sprede sig for at naa Honningen ved Siderne. Vi vide jo, at naar vi komme hen i Martz, saa begynde Bierne at hagle og undertiden før, og saa begynde de at tære mere Honning, og der kan da i Reglen indtræde haard Frost, og da gjælder det om Bierne har noget samlet Forraad ovenover deres Yngelleje, saaledes at de ikke skal have Betænkelighed ved at gaa over Rammelisterne. Og naar vi saa kommer længere hen paa Foraaret, at Hovedtablen bliver belagt med Wg og Yngel, saa har Dronningen ogsaa Betænkelighed ved at overskrive Rammelisterne eller det aabne Rum, og det vil altfaa forsinke hende i at komme derover. Vi vide jo nok, naar Varmen kommer, kan hun blive mere livlig og slyrig til at løbe omkring, og saa kommer hun snarere derover for at lægge sine Wg paa anden Rumrække som hun blive 4½", altfaa 3 Rumrække til at give et passende Kubikrum for en Wibolig, som svarer til 12" i Table eller 10 × 12 Tablehøjs og maa jeg føje til, saa give ogsaa de mange smaa Kammer Biableren mere Arbejde ved at efterse eller idet hele at eksperimentere med saa mange Kammer og lægge Beflag paa mere af hans Tid, og Tid er Penge, saa af de anførte Grunde kan jeg ikke anbefale Lav-Rammemaal. Hvorfor har man sat Verlephs Højtade til Side, vistnok fordi det indholdt saa mange Kammer, ja det kunde jo godt været gjort til Verlephs Højtrugstade, saaledes at Kammerne kunde tages op fra oven. Man gif ud fra, at det var for lave Rammemaal, og jeg tvivler ikke om, at vi om en kort Tid komme til at benytte hele Kammer i Honningmagasin i Stedet for de mange smaa 4" Kammer, som nu benyttes. Hvad Andersens 10 × 12" Kamme angaar og Møllers 12 × 12", da tror jeg, de ville blive Fremtidens

Maal, fordi jeg tror, de ere mest praktiske faabel for Bierne som for Biablerne.

Vel er der et nyt Rammemaal i Anmarsch, som vel har Maad 12 × 10", det er Andersens 10 × 12", som lægges paa Siden for en Forandrings Styld. Jeg kalde denne Forandring Dumhed. De Fabrifanter eller Biablere, som er kommen ind paa denne Side, maa kalde Ersklev-Kammen for lav og for bred og vil saa gaa en Mellemvej, og maa jeg forud stifte den Bemærkning til Redaktionsbemærkning efter min Afhandling DBF. Nr. 17 s. A. hvor det antydes, at jeg bruger 10" høj 12" bred indvendig Maat, at dette Maal bruger jeg ikke. Jeg bruger 10 × 12", for at tydeliggøre er mit Maal 10 Tom. bred og 12 Tom. høj indvendig Maal i Kammen. Jeg kalder denne Kamme den mest passende for Biernes Yngelleje og Biablerne at behandle, paa denne Table-højde kan Bierne have ca. 6 Tommer Honning oven over deres Vinterleje og vil uden Tvivl med den Bredde 10" og Højde 12" have et varmt Vinterleje og tilstrækkeligt Forraad oven over sig. Det er jo en bekendt Sag, at Varmen altid stiger op ad, og da vi vide, at Varmen er Biernes Livselement, maa det ogsaa være heldigt, at deres Forraads-kammer er over dem og ikke ved Siden af dem, som det vil blive paa de brede Kammer. Ja Erfaringen har ogsaa lært os, at Bierne gaa ikke tilbage paa de bagerste Tabler for at hente Honning, nej end ikke paa den nærmeste bag deres Vinterleje i den kolde Vinter-Periode, før de de Hungersdøden. Det var ikke saa sjældent i de gamle Lavstader, at Bierne om Foraaret vare døde Hungersdøden, fordi ingen Honning var over dem og derimod benytte 3 a 4 fyldte Honning-tabler bag ved Yngellejet, og dog var det uden Kamme-højde, de gamle Kasser fra Wæg til Wæg var 9½ × 15½" Vidde med et Honningrum paa 4", det bliver ca. 9½ - 9½", fordi der brugtes tynde Dækbædder over Yngellejet. De 4" Honningrum blev om Vinteren benyttet til Udstopning for at holde paa Varmen. Disse Dækbædder kasserede jeg snart og overlod Bierne Honningrummene til Forraads-kammer, efter den Tid var der aldrig nogen Sværm af mine, som døde Hungersdøden, og dog havde de kun 9½" brede Tabler, men saa havde de en Højde af ca. 13½" og havde som Følge deraf c. 8" Honning-Forraad over dem. Nu maa vi huske paa, at Bierne ogsaa der maatte overskrive Tablebærereren, men der var intet aabent Rum som forhindrede Bierne i at overskrive som der er i Ersklevstadet og

Berlepsch-Højtaderne; men lad nu ogsaa Bierne kunne overstride det aabne Rum, som det jo viser sig de gøre og har gjort saavel i Erslevstabet som i Berlepsch Højtade. Saa kan der nu spørges: hvilket af de 3 førstnævnte Rammemaal ere her i Landet bleven for Biablerne bekendt og anbefalet som brugelig? Ja det ere jo alle 3 Maal. Ja jeg vil sluttelig fremhæve det som min Overbevisning og Erfaring, at det gælder ikke saa meget om at faa en bred Ramme som om at faa en høj Ramme, dog ikke under 10 " Bredde og ikke over 14 " Højde; thi der er en Grændse for alting, saaledes mener jeg ogsaa med Hensyn til større Rammemaal, som ville blive for ubekvemme at haandtere med. Dette kan ikke siges om 10 × 12 " Rammen, den er bekvem at behandle, og giver for Bierne tilstrækkelig stort Winterleje og en antagelig Yngelstave.

*

*

*

Den ærede Forfatter stiller sig ganske „paa Hr. Grønnings Side“ i denne Sag, det vil sige, han giver ligeledes en hel Del teoretiske Grunde til, at Lav-Normalrammen maa være slet for Overvintringen og for Yngeludviklingen. Altsaat det samme „tænkte jeg“, da jeg for 14 Aar siden indførte de engelske Trugstader her til Landet. Derfor benyttede jeg ikke det engelske Rammemaal straks. Men efter at dette lave Maal nu i over 8 Aar har vist sig i Praksis at give baade en fortrinlig Overvintring og en tidlig og stærk Yngeludvikling, bør det virkelig være forbi med disse Teorier, der have vist sig at være urigtige. Det er f. Eks. aldeles forkert, at Dronningen i det kolde Foraar ikke vil gaa fra en Table til en anden ovenover, naar der er en Bivej imellem. Dronningen følger Bierne. Den gaar derfor ligesaa godt over denne Bivej som over en Table, naar der kun er Bier i det aabne Rum. Jeg vil foreslaa, at vi i Forhandlingerne om Rammemaal holde os til de praktiske Erfaringer og lader de ubeviste Teorier ude af Betragtning. Man kan ikke bedømme en Ramme ad teoretisk Vej men kun ved grundig at prøve den. Erslev.

Bistik som Lægemiddel.

Af Læge P. C. Grejs, Amer. B. Journal.

Jeg har bemærket, at man har omtalt Bistik som Lægemiddel mod Gigt. At Honningbien afgiver et af sine bedste Lægemidler, derom er der ikke længere Tvivl;

men jeg frygter efter Indholdet af den Artitel, som er taget af British Bee Journal (se XXVI S. 233), at Folk ikke anvende den nødvendige Forsigtighed med dette Middel, saa at vi maaste snart kan høre om Uheld, der kunne være skadelige for Biablen og affrækkende med Hensyn til et godt, virksomt og sikkert Middel mod Gigt. Jeg føler det hvilende paa mig som en Pligt at advare i denne Henseende, da jeg var den første Doktor, som opmuntrede til Anvendelsen af dette Middel. Efter en Henvendelse fra Gleanings Redaktør, A. S. Root, der ønskede Prøver foretagne dermed, udførte jeg nemlig for saa Aar siden 2 saadanne Forsøg og gav Meddelelse derom.

Med Hensyn til Virkningen af Stikket, er der ikke Tvivl hos mig om, at det kan helbrede mange Tilfælde af Rheumatisme (Gigt), Neuralgi (Nervefygdom) og Urinsygdomme, men kun saadanne som ere forbundne med Myrtesmerter helbredes lettest, eller naar der er Urinsyre i Blodet. Cystitis (Blærebetændelse) lindres ofte eller kureres endogsaa derved. Neuralgi helbredes let ved den lille gule „Doktor“ (den italienske Bi).

Jeg skal omtale Virkningen og Udfaldet hos min Ven, Dr. Cramer, der i flere Aar havde lidt af Ansigt-Neuralgi (Ansigtssmerter), der modstod alle de Lægemidler, som indgaves ham. En Dag, da et af hans Anfald nærmede sig, var han hos mig. Jeg drillede da Bierne i en egte italiensk Familie og bad ham derpaa om at gaa hen til Stedet. Han blev da stuppet af een af dem netop paa det mest angrebne Sted, nemlig ved det venstre Øje. Smerten varede kun nogle faa Minutter; men Ansigtet svulmede op, saa at begge Øjne luffedes, og han maatte holde sig inde i 4 Dage, fordi han ikke vilde lade sig se, ellers besandt han sig vel. Den øjeblikkelige Virkning var Ildbevidende og stærk Svøb. Det endelige Udfald var Befrielse for Neuralgi, uaget det nu er 2½ Aar, siden han fik dette ene Stik. Sæt, at han havde faaet 6 eller 8, som nogle bruge, jeg er da bange for, at der ikke havde været Læger nok i Verden til at holde Livet i ham.

Et andet Tilfælde erindrer jeg tydelig. Det var en Mand, der var bleven stuppet og kom til mig om Hjælp. Da han vilde gaa op Trappen, besvimede han, faldt ont og rullede ned ad Trappen og var bevidstløs i over en halv Time.

Dette var nu 2 Tilfælde, i hvilke et eneste Stik var fuldkomment tilstrækkeligt som Lægemiddel. Havde nogen af dem faaet mere end det ene Stik, kunde det rimeligvis haft farlige Følger.

Jeg ønsker kun at advare Folk mod at anvende disse Stif paa Personer, der ikke ere bante til at blive stufne, og jeg tilraader, at man aldrig anvender Stif i Hovedet, Ansigtet eller Kroppen uden først at prøve, hvorledes Bistif virker paa den Person, nemlig ved at bibringe ham 1 Stif paa Haanden eller Foden. Naar man i en halv Time har afventet Virkningen heraf, og det viser sig ikke at have farlige Følger, da kan man anvende 1 Stif paa den angrebne Del af Legemet, om det end er Knæleddet, Ansigtet eller Kroppen. Afvent igen Virkningen. Er denne ikke tilstræffelig, kan man 24 Timer efter igen anvende 1 Stif. Men i intet Tilfælde bør man anvende 6—8 eller 10—20 Stif paa noget Menneske, med mindre det skulde være saadan en gammel Biavler som Koot eller Dr. Miller.

Fra Kredse.

Holbæk Amts BF. afholdt den 29de Octbr. Generalforsamling i Tynderup.

1. Formanden gav en Beretning om Virksomheden i det forløbne Biavljaar 1892. Holbæk Amts oekonomiske Selskab havde fra dette Aars Begyndelse nedsat sit Tilskud til Foreningen fra 300 til 200 Kr. aarlig. Derfor havde Bestyrelsen i flere Retninger maattet indstrænke Virksomheden, især med Hensyn til Afholdelsen af Biavlermøder. Der kunde have været Anledning til at indstrænke det Beløb (c. 200 Kr.) der anvendes til Vortlodning af Biavlredskaber og Biavlstrifter; men ved en tidligere Generalforsamling havde Medlemmerne med saa stort Flertal udtalt sig imod en saadan Indstrækning, at Bestyrelsen ikke mente at kunne foretage den, med mindre en Generalforsamling gav sit Minde dertil. 3 Dag vilde derfor et Forslag i den Retning blive fremsat. Der havde desuden i Aar været særlig Grund til Sparommelighed, fordi det tidligere var bestemt, at en Biavlsudstilling i 1893 skulde afholdes i Holbæk. En saadan Udstilling medførte nemlig almindelig en Udgift af c. 100 Kr. Regnskabet for 1892 var vel endnu ikke afluttet; men det forventedes, at det vilde udvise et Overskud af c. 40 Kr. — Foreningen havde i Aar ladet afholde en halv Snes Biavlermøder i Amtets forskellige Egne. Endvidere vare 12 Eksemplarer af Maanedsskriftet „Bien“ udsendte fult, og endelig havde nogle fattige Biavlere modtaget „Tidskrift for Biavl“ til halv Pris.

Regnskabet for 1891 fremlagdes i revideret Stand.

3. Bestyrelsesvalg: Efter Tur afgit Stomager Haagenzen, Tranebjerg, Samsø; Lømmer P. Christensen, Herslev, Ruds-Bejby, og Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kalundborg. De 2 førstnævnte genvalgtes. I Stedet for Lærer H. Rasmussen, Ellede, valgtes Snekker Oluf Petersen, Højby, Nykøbing S.

4. Revisorvalg, for Regnskab 1892 genvalgtes som Revisorer Lærer Christensen, Lercheborg, og Smed Dandanell, Kørby.

5. Valg af 3 Delegerede for de 3 følgende Aar: Kantor Ersklev, Kalundborg; Lærer Smith, Bjergsted, og Snekker F. Thomsle, Holbæk. — Som Suppleant: Snekker Oluf Petersen, Højby.

6. Udstilling i Holbæk 1893. Bestyrelsen foreslog, at den til Ordningen af denne maatte blive suppleret med 2 Medlemmer i Holbæk. Hertil valgtes Snekker Thomsle og Læderhandler Petersen, Holbæk.

Bestemtes at afholde den samtidig med Oktober-Markedet i Holbæk.

Præmierne skulle være omtrent af samme Antal og Størrelse som ved den sidst afholdte Udstilling i Kalundborg: 8 første Pr. a 6 Kr., 13 anden Pr. a 4 Kr. og tredie Præmier kun bestaaende af Diplom.

Dommerne udgøres af Bestyrelsens Medlemmer, der kunne supplere sig saaledes, at der bliver 3 Dommere i hver Dommergruppe.

7. Forslag fra Bestyrelsen om ved den næste Vortlodning i 1893 kun at anvende c. 150 Kr. herpaa i Stedet for som i de senere Aar c. 200 Kr. Dette Forslag opnaaede ikke Flertal. Derimod vedtoges det fremdeles at anvende c. 200 Kr. paa denne Post.

8. Vortlodning af 116 Genstande bestaaende af 1 Udslynger, 4 Bihuse og mange mindre Biavlredskaber og Biavlstrifter, der fordeltes imellem Foreningens 234 Medlemmer.

9. Formanden indlede en Forhandling om Køb af Kunsttavler. Mange af de tilstedeværende udtalte deres Tilfredshed med, at det var lykkedes at tvinge Fabrikterne af disse Tavler til udelukkende at anvende Biboaks.

Formanden sluttede Mødet med at udtale Ønsket om, at Udstillingen i Holbæk næste Aar maatte blive vellykket og bidrage til Biavlens Fremme her i Amtet.

Ersklev.

Roskilde Amts BF. Om Honningbiens Naturhistorie og Diablen holdt Hr. Kantor Erslev fra Kalundborg den 1. Decbr. i Jærnbanehotellet i Roskilde et i høj Grad interessant og lærerigt Foredrag, der havde Grinde til andre end just Biavlere.

Desværre var som sædvanlig kun meget faa mødt, men de faa, der var, hvad enten de vare Bivener eller ikke, fik sikkert gennem Foredraget og maaste sørlig gennem Anstueligheidsbilledernes Fremvisning bag efter Interessesen vaart for dette lille for Menneket saa overordentlig nyttige Dyr, der af Guds Skaberhaand er udrustet paa en ganske færegen Maade, der gør det skiftet til sin store Virksomhed her i Verden.

Gennem Hr. Erslevs klare Fremstilling af Biernes Udvikling, Levevis og Arbejdsdyne fik man Sympathi, om man ikke havde det i Forvejen, for det lille, intelligente Dyr, der lever i et velordnet Samfund, og man kom uvilkaarlig til at bøje sig for Guds Kærlighed, der har indrettet alt saa viseligt selv for sine mindste Skabninger.

Selvfølgelig var det umuligt at referere Hr. Erslevs Udtalelser, medens Billederne fremvises — og disse var de lærerigste — paa Grund af Mørket i Salen, som var nødvendigt for Usvirkingen paa Billederne.

Vi kunde ønske, at Hr. Erslev en Gang igen — og umuligt er det maaste ikke — vilde møde her med sin *Laterna magica* og gentage sin Fremstilling af dette lille trable Arbejdsdyr, saa rigtig mange kunde faa Glæde af at se og kende, hvor virksom og trofast en Hjælper vi har i den lille Bi. (Roskilde Dagblad).

Skanderborg Amts BF. holdt den 10. November sin aarlige Generalforsamling. Formanden, Mads Hansen, Hyrup, bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter han udtalte sin Beklagelse over, at det sidste Aar havde været et saa daarligt Honningaar, hvilket jo ikke var til stor Gunst for de mange ny Begyndere i Biavl. De ældre var bedre kendt med saadanne Tilfælde. Derefter meddelte han lidt om Foreningens Virksomhed i det sidste Aar. Der er af Foreningens Vandrelærere afholdt 48 Møder saabel praktiske som teoretiske, hvorved mange har faaet Vejledning til at se og prøve den nyere Biavls metode. Der er samtidig afholdt mindre Medstabsudstillinger paa de forskellige Dyrskuer for at udbrede Kendskab til de nødvendige Medstaber. Foremedels Foreningens ihærdige Virksomhed for Biavlens Fremme er Foreningens Medlemstal naaet op til 509, hvoraf de 144 er en Forøgelse for det sidste Aar, hvorved Skanderborg Amts Biavlerforening vist nu

er naaet op til at være den største i Danmark.

Som Bidrag fra Autoriteter til Sagens Fremme er stænkter fra Sparekassen for Horsens og Omegn 50 Kr., fra Horsens Landbrugsforening 50 Kr., fra Horsens ny Landbrugsselskab 25 Kr. og fra Thyrfsting og Brads Landbosforening 13 Kr. 50 Ore. Disse Penge har været en væsentlig Støtte for Udbredelsen af Kendskab til Biavl.

Derefter fremlagdes Regnskabet i revideret Stand. Det viste en Indtægt, iberegnet Kassebeholdningen fra forrige Aar, af ialt 487 Kr. 51 Ore, ialt en Udgift paa 344 Kr. 86 Ore og en Kassebeholdning paa 142 Kr. 65 Ore, som tilbels tænkes anvendt til en større Udstilling i Aaret 1893.

Derefter forhandlede om forskellige Ting Foreningen vedrørende, navnlig om den paatænkte Udstilling samt om en Optælling af Foreningens Medlemmes Staaendtal.

Endvidere foretoges Valg til Bestyrelsen. Skomager J. E. Dinsen, Bjerre, genvalgte til Sekretær og Kasserer, Kristian Skibsted, Træden, til Næstformand, og til Revisor genvalgte Morten Sørensen, Lundumstov, alle for 2 Aar. Til Foreningens Repræsentant paa Aarsmødet valgtes Mads Hansen, Hyrup, og til Suppleant Rømand P. E. Jensen, Hvejsel.

Dernæst endte Generalforsamlingen med Bortlodningen af Foreningens smukke Mønstergenstande. Denne Bortlodning havde ligesom de foregaaende Aar en livlig Tilslutning.

Viborg BF. Den 13. November afholdtes her i Biavlerforeningen for Viborg og Omegn den ordinære Generalforsamling; ved en Optælling af Stader og Kuber hos Foreningens Medlemmer viste det sig, at vi nu har 66 Trugstader og c. 25 Kuber, Medlemstallet er 30 med 26 „Tidskrift for Biavl“, et meget glædeligt Resultat, idet der for 2 Aar siden kun fandtes ganske enkelte Trugstader her paa Eggen, og Foreningen kun er 1 Aar gammel. De fleste Stader er 10 × 12 " Rammemaal. Honningudbyttet har været meget godt, naar man ser hen til, at det jo har været et daarligt Aar for Biavl, flere Familier, som har staaet til Redbygning, har givet mellem 30 og 40 R., foruden at der har været rigelige Forraad til Overvintring, derimod har Kuberne givet meget faa og tilbels sildige Sværme. Her er mange, som gerne ville anstaffe sig Trugstader, men det er vanskeligt at faa Bier tilkøbs nu, da Interessesen er bleven vaart for Biavl, saa at

de, der har Sværme og Bier, selv ville bevare dem, hvilket jeg anser som et meget glædeligt Tegn. Ludv. Hansen.

Biavlerkredsen Svendborg holdt Narsmøde i Svendborg 18. Dec. Bestyrelsen blev genvalgt med alle Stemmer; Formand blev Klodsemager J. Drejer, Lundevejen. Regnskabets viste en Fremgang af 3 Kr. Overstudet tæt ved 40 Kr.

Paa Grund af den til Efterommeren paatænkte Udstilling, bevilges kun til smaa begyndende Biavlere: 2 Stader til halv Pris, 3 Portioner Kunsttavler, 2 Eksempl. af T. f. Biavl og 3 Eksempl. af „Vien“ til Kubebiavlere, for derved at vække Interessen for den ny Vidrift.

Et nyt Stade, der afveg en Del fra det almindelige, var fremstillet af Kr. Pedersen, Tved, og vakte en ret livlig Diskussion.

Der diskuteredes derefter om, hvad der kunde og burde gøres for at sikre Brugerne af Honning imod at faa fremmed eller forderbet Honning. En Prøve blev forevist af en Vare, der var købt for Honning, men som af de tilstedeværende Biavlere blev meget skarpt kritiseret som et meget slet Produkt (som Honning betragtet) idet den var aldeles gæret, saa den var fuldstændig forfjælet at bruge imod Forkølelse, Myrgrus etc. Den havde en skarp gæret Lugt og Smag, lethytet og blød, halv flydende. Det beklagedes meget, at Publikum blev budt en saa daarlig Vare, der fuldstændig misrekommenderede Honningens gode Egenskaber. Naar Honningen er god, maa den være aldeles tør og fast; den er da fri for fremmed Tilsetning og aldeles frisk, selv om den er flere Aar gammel. P. T.

Kølnid BF. afholdt d. 18. Decbr. Møde hvor Urmager Rasmussen i Grenaa holdt Foredrag om Biavl. Hans store Stader, der indvintredes med 10 a 12 Stykker 12 × 12 " Rammer, vakte Opmærksomhed. Men det fremgik af hans Omtale af Behandlingen af Staderne Aaret rundt, at der intet overnaturligt var ved dette; det gjaldt om at tilse Staderne, naar de trængte, saa skulde de nok give godt Udbytte. De maatte have Vand, naar Bejret var for koldt, og Blads, naar der skulde hentes Honning ind, ligesom Indvintringen maatte være god og i rette Tid. Man maatte vogte sig for at røbe Varmer fra Bierne ved Fodring eller anden Vejlighed, at Engelen ej skulde dræbes, hvad han nævnte flere Eksempler paa. Iøvrigt fulgtes hele Foredraget med Opmærksomhed af Mødets Deltagere, der glædede sig til muligt at kunne faa større Udbytte ved bedre Behandling.

Herefter blev betalt Medlemsbidrag.

7 Medlemmer af Kredsen opgav deres Udbytte for i Aar af Bier, det var, samlet, følgende: 21 Kassestader — deraf 3 Højstader — og 17 Kuber havde givet 353 R Honning, 3 R Voks og 4 Sværme. Det var altsaa et simpelt Udbytte for Aar 1892. Den ene af de 7 havde intet Udbytte, hans Bistand var 1 Kasse og 3 Kuber. — For næste Aar bestemtes at holde 2 Møder i Bihaver. 3 Maj Maaned hos Mortensen i Kølind og i Juli hos B. Jakobsen i Røed. Et Møde i Slutning af Aaret ligesom i Aar for at tale om Aarets Biavl. Om muligt skulde staves Foredragsholdere til alle 3 Møder. Mortensen.

Aalborg Amts BF. afholdt Generalforsamling paa Hotel Dania i Aalborg d. 21. December, hvortil der var indbudslet i de lokale Blade og i T. f. B. Dagsorden: 1) Det reviderede Regnskab fremlægges. 2) Valg af Bestyrelsen. Til Formand genvalgtes Smedemester J. Villadsen, Aalborg, til Næstmd. Stenhugger Voss, Aalborg, til Sekretær genvalgtes Husejer J. C. C. Beck, Aalborg. 3) Valg af Revisor. Hertil genvalgtes Agent Kriel og Lærer Jensen, Nørre-Sundby. 4) Foredrag af Hr. Lærer Jensen, Badstær, om rentabel Biavl. Dette hørtes med stor Interesse og fremkaldte en livlig Diskussion. J. Chr. Beck.

Den altsaa BF. afsluttede sin offentlige Virksomhed for i Aar ved Afholdelsen af 4 Møder med Foredrag omkring paa forskellige Steder af Den Ns. Møderne vare denne Gang ikke saa godt besøgte som de tidligere af Foreningen afholdte Møder, vel nærmest begrundet i, at Narstiden var saa vidt fremrykket, at der ikke kunde gives praktisk Undervisning i Biavl, hvilket altid er bleven fulgt af Forsamlingen med den største Opmærksomhed og Interesse.

Foredrag holdtes af N. S. Kristensen fra Himmelsø paa Sjælland, hans Foredrag maa vel nærmest betragtes som Strøtanker paa Biavlens Omraade, og han kom derved ind paa de vigtigste Arbejder ved Biavlens Aaret rundt, omtalte de forskellige Stadesformer og Rammemaal, med deres Fordele og Mangler samtide for Tiden mest paatrængende Spørgsmaal i Biavlspressen. Hr. Kristensens Foredrag fulgtes derfor ogsaa af Forsamlingen med udelte Opmærksomhed, hvorfor den ogsaa til Slutning viste sin Tak og Anerkendelse. Efter Foredraget udspandt der sig en meget livlig Diskussion, og da navnlig i Storby, hvor næsten enhver Deltager i Forsamlingen begærede Ordet til Deltagelse i Debatten.

Brede BF. (Slesvig) afholdt den 10. November f. A. sin aarlige Generalforsamling i Bredebro. Det vedtoges, at Foreningen, der nu strækker sig over en meget stor Egn, herefter skal være en selvstændig Forening, samt at Kredsen til Sommer omsender en Vandrelærer, som skal rejse om og tilse alle Medlemmernes Bifolk og besvare alle Spørgsmaal samt holde Foredrag paa 4 Steder i Kredsen. Til Efteraaret har en af Foreningens egne Diablere lovet at rejse om og hjælpe alle Medlemmerne med at indvintre deres Bier. Det vedtoges, at der skulde optages en Indberetning over, hvormange Bifolk, der var i Kredsen, samt hvad Honning der blev høstet. Kredsen, der stiftedes i Fjor, tæller nu 52 Medlemmer, der næsten alle ere Begyndere. Formand for Kredsen er Købmand N. S. Andreasen, Brede pr. Bredebro.

Reformtable.

Af L. Fribert, Traanebjerg.

Forinden Rammespørgsmaalet forlades, vil jeg gerne fremkomme med et meget radikalt Forslag om at arbejde hen til at nøjes med ifkun eet Maal, og af de nu 3 anerkendte Maal danne een Reformtable. Sagen er jo i Korthed: Mod 10×12 " kan indvendes, at den er for smal (og dyb); 12×12 menes at være for stor (og tung); $14 \times 8\frac{1}{2}$ anses af somme for temmelig lav; hvorfor jeg mener, man bør holde paa en Mellemting for at opnaa at samle almindelig Stemning for sin Plan. En saadan bekvem Table have vi i den saa meget udbredte 10×12 ", dog med den Forandring, at den skulde vendes om paa Siden, saa man fik 12×10 ". Om den kunde hverken indvendes, at den var for høj eller for smal, for lav eller bred, et nyt Maal kan det egentlig heller ikke kaldes? Det er en Table, enhver kunde være tjent med, vistnok hvad enten det er Højtade eller Trugstade saavel for Begyndere som for Viderekomne.

* * *

Derjom Hr. Fribert havde læst Artiklen S. 18 Lin. 7, i hvilken det her foreslaede Maal kaldes „en Dumhed“ — saa var han sikkert nok bleven bange for at fremkomme med det. Der er vist adskillige af vore Læsere, der have faaet den Forestilling, at Redaktionen er en afgjort Modstander af alle andre Maal end Lavnormal. Dette er dog en fuldstændig Misforstaaelse.

Vi have kun gjort os til Talsmand for den Kunstse, at vore Rammer af flere Grunde burde være mindst 12×12 " brede og ikke over 10×10 " høje. Derfor have vi ikke udtalt os imod Langstroths Ramme (17×9 " bred, 9×9 " høj) eller mod Heddens Ramme (17×17 " bred, 5×5 " høj); men vi have selvfølgelig fremhævet den store Ulempe ved at indføre ny Rammemaal. Derfor have vi betragtet det som et Fremstridt, at det sidst afholdte Centralmøde udstemte det ene af de anbefalede Maal, saa at vi nu kun har 3 saadanne Maal. Hvis den her foreslaede Table var et helt nyt Maal, vilde vi ogsaa fravaade den; men dette er den ikke, hvis man vel at mærke benytter de angivne Maal som indvendige Rammemaal. De forhaandenværende 10×12 " Rammer kunde da meget let omdannes til dette Maal, de samme Kunsttavler og de samme Udflyngere kunde benyttes dertil. Dertil kommer endvidere, at Hr. Gartner N. C. Andersen, Nyborg, der har indført 10×12 " Rammen, ogsaa har anbefalet 12×10 " Rammen. At den sidstnævnte Ramme er bekvemmere at behandle end den førstnævnte, det søle vi os overtydede om, uagtet vi ikke have prøvet denne „Reformtable“. Hvilket Maal, der bliver „Fremtidens Maal“ heri Landet, derom have vi ingen Forestilling. Vi vilde tilraade vore Læsere ved Anskaffelse af helt ny Stader at vælge et af de af DBF. anbefalede 3 Maal; men hvis man forud har 10×12 " Rammer i stort Antal, og man ønsker med den mindst mulige Beføstning at prøve et bredere og lavere Maal, da kunne vi ikke se nogen Dumhed i at vælge den af Hr. Fribert anbefalede „Reformtable“, der dog meget godt kunde benævnes „Andersens Brede Ramme“.

Red.

Kunsttavler med normal Celledybde.

Af Pastor P. Warustorf, Buskar, Preussien.

Siden Opfindelsen af kunstige Mellemvægge er Fremstilling af fuldstændige Kunsttavler bleven Genstand for ikke faa Biablers Eftertante, og mange have abendt megen Tid og mange Penge derpaa. I Virkeligheden burde en Kunsttable, der ligesom Mellemvæggene fremstilles af rent Bivoks men med normal Celledybde, anses som et værdifuldt Fremstridt for Biavlens. Den blotte kunstige Mellemvæg, om den end er uundværlig for os, er dog egentlig ikke meget mere end et Grundrids af en Table, der først skal bygges af Bierne, eller den Grundvold, paa hvilken de skulle

opføre deres Forraadskamre og Børnestuer. Vistnok bliver en Mellembæg, der er labet af godt Boks, under godt Træk udbygget i Løbet af weget kort Tid, men under mindre godt Træk vise Bierne, som enhver Diavler ved, ringe Tilhøjelighed til at gøre noget ved Kunsttablen. De udbygge den, hvis de ere nødte dertil, men lade den forøvrigt upaaagtet. Man sammenligne dermed deres Handlemaade, naar man tilbyder naturlige Tabler, let indfemte i Kammer. Disse blive, ogsaa under slet eller manglende Træk, i Løbet af nogen Tid stedse omhyggelig pudsede og fastbyggede i Kammerne. Meget naturligt: Den fuldstændige Table har større Værd for Bisfamilien. Instinktmaæssig sikrer den sig de færdig tilbude værdifulde Forraadskamre, tager dem i Besiddelse og inddrager dem i sit Huses Bygningsplan. Derimod findes der hos Bierne ikke et Instinkt til at bygge Celler til fremtidig Brug paa kunstige Mellembægge.

Det maatte forud ventes, at en kunstig Heltavle af Boks med Hensyn til Værdi for Bienes Husboldning maatte overgaa den blotte Mellembæg og komme den naturlige Table nær, og at Bierne derfor ogsaa vilde behandle den omhyggeligere end de behandle den kunstige Mellembæg. Denne Antagelse er nu i det væsentlige bekræftet ved mine Forsøg.

Fremfor alt gjaldt det om at udfinde, hvorledes man paa en let Maade kunde fremstille en temmelig naturtro kunstig Heltavle af rent Bivoks, hvilket hidtil havde været aaset for en vanskelig, om ikke uløselig Opgave. Mine første Studier i denne Retning bragte mig til den Overbevisning, at der behøvedes et helt nyt Element i det Redskab, der skulde naa dette Maal. Man havde hidtil, bortset fra Fremstilling af Heltavler af enkelte Voksblade, saa vidt mig bekendt anvendt til Cellernes Dannelse sekskantede Metal-Prismer, der enten vare fast forbundne til Systemer eller ordnede bevægelige enkeltvis eller i Grupper. Det er let nok at gyde flydende Boks ind i saadan en Prismefamling under passende Tryk, hvorved Vokset, saar Skikkelse som en fuldstændig Heltavle, men desto vanskeligere er det at faa denne Table ud, uden at den bliver sønderrevet. Naar Cellevæggene skulle være nogenlunde tynde, bliver dette en Umulighed, fordi det skidnende Voks trækker sig sammen og omslutter Prismerne med et vist Tryk. Der behøvedes altsaa en Indretning, som gjorde det muligt at fiske, at fjerne Tablen fra Formen eller Formen fra Tabellen. Hertil bruger jeg et fint og dog meget fast Gitter,

som kan stydes frem og tilbage paa Prismerne, der omslutes nøje deraf. Dette Gitter er saa fast bygget, at det formaar at fremtrykke den dannede Table fra Prismerne, uden at denne lider nogen mærkelig Formforandring, eller naar Gitteret fastholdes, medens Prismerne drages ud, lader den dannede Table fremtræde som Underlag. Gitteret bestaar af lutter enkelte med hverandre fastforbundne sekskantede Messingrør. Jo mere tyndvæggede disse ere, des finere ser Gitteret ud, og des bedre ligner det i Formen de naturlige Celler. Disse Rør gøres saa lange, som de kunne være, naar Gitteret skal have den nødvendige Fasthed. Med voksende Længde og Bredde af Gitteret, maa dettes Højde, altsaa ogsaa Rørens Længde, tiltage. Man kan nu ved Hjælp af saadanne Gittere fremstille saavel eensidede som tosidede Tabler. Fremstillingen af de sidste er naturligvis vanskeligere, og disse blive i det hele saa tunge, at det for Tiden næppe kan betale sig at bruge disse tosidede Tabler. Jeg har hidtil ikke kunnet fremstille Rør af tilstrækkelig Fjnhed dertil. Jeg har derfor hidtil, undtagen ved de første Forsøg, indskrænket mig til Fremstilling af eensidede Tabler, hvis Brugbarhed jeg tror at have bevist ved de nedenfor beskrevne Forsøg. (Sluttes.)

Ekko fra Staderne.

Jusjingo Mølle, Randers, 22. Novbr.

Maret 92 har heller ikke her paa Egnen været godt for Diavlen. I Forjommeren døde nogle Kuber af Mangel. Af Sværne kom kun saa, og de kom sent, de fleste ikke før hen i Juli Maaned. Desuagtet bleve dog nogle ny Stader tagne i Brug, mest Ersløvstader; efterat jeg selv har solgt mine Højtstader, gik jeg nemlig over til Ersløvstaden og søger da selvfølgelig at faa dette Stade udbredt her paa Egnen. Udbyttet har været saare lidet, vel kun en halv Snees Pund af et Stade. Saavidt mig bekendt ere de ny Stader indvandrede med tilstrækkeligt Forraad. C. P. Tryde.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. I Begyndelsen af December i stærk Nimaage Kl. 3 om Eftermiddagen nærmede jeg mig forsigtig til mine Bistader for at se, om Indgangene vare tilstoppede af Sne. Jeg saa da, uden at der hørtes nogen Uro i Staderne, at en Vi fløj lige ud paa Sneen og derfra højt op i Luften. Hvad kan Grunden være dertil?

Kan man forhindre saadanne Udflugter? (Chr. S.) — S.: At enkelte Bier saaledes flybe ud om Vinteren er noget, som kan iagttages i enhver Bigaard. De fleste af de saaledes udflyjende Bier gaa vistnok tilgrunde; men dette har ikke stort at bethyde, naar det ikke sker med et større Antal. For at undgaa en saadan almindelig Vinterudflugt, der kan svække en Bisfamilie i høj Grad, bør man skygge for Flybehullerne (se Gavnlige Vink).

Nr. 2. Tror De, at Lavnormalrammen er fuldt anvendelig ved Overvintringen paa mit Hjemsted (Vedestrand, Norge), naar der henses til den noget strengere Vinter her end i Danmark? Det synes mig behøveligt, at den lave og brede Ramme kan blive ligesaa varm som den høje. (N.) — S.: Da det har vist sig, at den lave Normalramme hos os i meget strenge Vintre har givet en fortrinlig Overvintring, er der slet ikke Tvivl om, at den ogsaa vil kunne anvendes i Norge. At det i de koldere Egne muligt vil vise sig heldigt at anvende 4—5 " Pakning i Bæggen, medens vi kun bruge 3 " tykke Pakrum, og at man i saadanne Egne maaske helst bør indvintre Staderne med et halvt Honningmagasin over Vinterlejet, dette maa afgøres ved Forsøg. Derimod er det allerede ved Forsøg godtgjort, at Bisklyngens Varmegrad i den kolde Aarstid er meget højere end Vinterlejets udenfor Klyngen, og at dettes Bredde, i det mindste paa indtil 15 " Bredde, er uden Indflydelse Klyngens Varmegrad. Det synes os derimod klart, at Forraadet kan anbringes bekvemere for Bierne i brede end i smalle Rammer.

Nr. 3. Hvor meget koste de i Danmark almindelig benyttede Transportspande til Honning, og hvorledes ere de? (N.) — S.: Almindelig benyttes cylindriske Blikspande, c. 18 " høje, 8 " brede, der rumme c. 30 W Honning. Prisen paa disse Spande er meget forskellig efter Blikfets Sværhed og den øvrige Udstyrelse, med eller uden Hanke, med eller uden Bundring: 1,50—3 Kr.

Nr. 4. Hvorledes kan jeg faa den udflygende og stede Honning fri for Luftblærer? (N.) — S.: Ved at lade den henstaa i 3 Døgn i en stor Beholder paa et varmt Sted straks efter Udflyngningen. Luftblæerne ville da stige til Overfladen og kunne affimmes som en flødagtig Masse.

Nr. 5. Tilraades det at foretage kunstigt Dronningsstifte, eller har det vist sig, at Bierne selv foretage det lidet? (H. N. S.) — S.: I de Bigaarde, i hvilke man driver stærkt paa Ungelansæt-

ning om Foraaret, har det vist sig, at omtrent $\frac{1}{3}$ af Staderne foretage Dronningsstifte for sent. Derfor bør ved saadan Drift anvendes kunstigt Dronningsstifte hos alle Familier, der vise Trang dertil.

Nr. 6. Kan det gaa an at overvintre en Bisfamilie udelukkende paa Randisbage? (H. N. S.) — S.: Det kan rimeligvis lade sig gøre, stødt vi aldrig have prøvet det, fordi det i ethvert Tilfælde ikke kan anbefales, da en saadan Bisfamilie vilde være altfor svækket i det følgende Foraar til at give noget Udbytte i det Aar. Hvis man derimod først anvender Randisbage i Febr. eller Marts og allerede først i April kan fodre en Del med Honning, da kan en saadan Familie i gode Aar give et ganske godt Udbytte.

Et og Andet.

Bierne i Guyana. Fra hollandsk Guyana findes i Bladet "Ausland" følgende Meddelelse: Jeg tror ikke at sige formeget, naar jeg anslaaer det Antal af Arter af Bier, Hvepse og Myrer, der findes i Guyana til 10 Gange saa mange som de europæiske Arter. Alene af Bier, der samle Honning, kender jeg 7 Arter, af hvilke den mindste ikke en Gang er $\frac{1}{4}$ " lang. Den største er lidt mindre end vor Honningbi og har ingen Braad. De leve i hule Træer i Nærheden af Savannerne, hvor hele Aaret igennem blomstrende Palmer og andre Planter give dem rigelig Næring. Tablerne, som indeholde Yngel, ere ikke af Boks men af en stor træagtig Masse. Honningen opbevares derimod i blæragtige Hulheder, som danne temmelig store Klumper den ene under den anden. Disse bestaa af sort, begagtigt Boks, der lugter omtrent som vort Bivoks men ikke lader sig blege. En stor Birede kan indeholde 2—3 W Boks og 8 W god lys Honning, der undertiden er lidt syrlig. Naar den aftages, kan den holde sig længe, og den staar ikke tilbage for vor Honning. For at faa Honningen omhugger man Træet og ødelægger uden Skaansel Neden. Uagtet Bierne ikke stikke, forsvare de dog iltært deres Ejendom, sætte sig i Haaret, krybe ind i Klæderne og bide ibrigt fra sig. En anden Art er Apis amalthea, sort med gule Binger, knapt $\frac{1}{2}$ " lang. Den bygger ogsaa i hule Træer men oftere i forladte Termitboer. Ogsaa dens Honning gemmes i Blæer af sort Boks og smager fortræffelig. En anden Art er gul med grønne Djne og bygger paa samme Maade. Disse 2 Arter, der forekomme langt hyppigere end den største, ind-

finde sig altid, naar man stiller Kød frem. De ere ligesaa begærlige derefter som Hvepsene, æde deraf og bære det til deres Næder. De lugte dog altid behageligt, og i deres Næder finder man intet, der tyder paa dyrist Oprindelse. En pragtfuld gyldengrøn Bi, $\frac{1}{2}$ " lang, voldte mig mange Uregnelser, fordi de krøb ind i Nøglehullerne og udfyldte lidt efter lidt hele Laafen med bellugtende begagtigt Voks, saa at man hverken kunde aabne eller lukke Laafen men maatte skrue den fra, brænde den ud og atter indsmøre den med Olie.

Honning-Forfalskning. Elsfås Lottr. B. 3. Nr. 12 indeholder en interessant Beretning fra A. Sendele, Forstander for Bi-ablesforeningens kemiske Laboratorium i Hiedelberg, om Undersøgelse af 50 forskellige Honningprøver efter Dr. Haenle's ny Metode med Anvendelse af Polariskop og Dialsfaktor, idet særlig Prøven i det førstnævnte Redskab udstrækkes til flere Timer. Af disse Prøver synes det at fremgaa, at denne Metode kan paavise Forfalskning med den største Sikkerhed. Endogsaa Forfalskning, der var foretaget ved Biernes egen Hjælp, nemlig ved at fodre dem med Frugtsukker, lod sig let paavise ad denne Vej.

Henning's Fodertavler. En tykt Bivabler, Henning, har fundet paa at lave en ny Slags Fodertavler til Rødsfodring i det tidlige Foraar eller i Slutningen af Vinteren paa følgende Maade. Lyft Kandis stødes saaledes, at Kornene let kunne hældes ned i de tomme Geller i en almindelig udbygget Tavle. Denne lægges paa et Bord, og de opadvendte Geller flydes nu med Kandis, med en Pind stryges den overflødig Kandis af. Et Stykke tykt, hvidt Træpapir (Klatpapir) tilsklipes nu, saa at det kan dække Tabellen. Papiret overstryges ved Hjælp af en Pensel med smeltet Voks paa den ene Side. Denne Side lægges nu over Tabellen og trykkes godt ned paa Gellerne. Derpaa lader man et varmt Strøgejern glide let hen over Tabellen. Denne vendes nu om og behandles paa lignende Maade paa den modsatte Side. Hr. Henning paastaar, at Bierne behandle en saadan Table ganste som en af deres egne Forraadstavler, idet de, naar de behøve Foderet, afbide Papiret fuldstændig og benytte det i Tabellen gemte Kandis.

(D. ill. B. 3.)

Overvintring. Redaktør R. Zwilling angiver i Elsfås Lottr. B. 3. følgende „gyldne Regler“: 1. Sørg allerede i August for et tilstrækkeligt Antat Bier i enhver Familie. For saa Bier skader altid, for mange skader aldrig. 2. Sørg i rette

Tid for tilstrækkeligt Forraad. $\frac{1}{4}$ Ø Honning for lidt bringer Familien Forværrelse, 10 Ø for meget skader den ikke. 3. Sørg for fuldstændig Ro gennem hele Vinteren. 4. Sørg for stadig Tilgang af ren og tilstrækkelig Luft til Biernes Vintersæde, men undgaa Træk. 5. Søg at beskytte Bistaberne mod isnende Vinde.

Gavnlige Tink.

Bejret (21. Dec.) har i den sidst forløbne Maaned været temmelig afvekslende. I Slutningen af Novbr. tog Frostent stærkt fat med indtil 7° Kulde og vedvarede i omtrent en Uge med 2—5° Kulde. Derefter blev Bejret atter mildere med 2—4° Varmer, og endelig have vi i de senere Døgn haft svag Frost. Nedslaget har kun været ringe, i den kolde Tid lidt Sne og i den mildere Tid noget mere Regn.

Forraad. Forbruget af Forraad er paa denne Aarstid hos en sund Familie ringere end paa nogen anden Tid, nemlig i Decbr. og Januar kun 1 Ø pr. Maaned. En Familie, der er indvintret med over 12 Ø Forraad, vil derfor næppe behøve Fodring i Januar, og det er heldigt, hvis man ikke behøver at fodre for i April. Hvis man imidlertid har en Familie, som man bestræber at have givet for ringe Forraad til, at det kan holde ud Januar igennem, da kan man paa en mild (stille) Dag midt paa Dagen give en saadan Familie c. $\frac{1}{2}$ Ø Kandisstage nedlagt i Foderaabningen over Biernes Vintersæde, saaledes at Bierne have Udgang dertil. Foderet maa tilbækkes saaledes, at Varmen fra Vinterlejet ikke kan undslippe. Det fornyes, naar det er næsten fortaeret.

Kandisstage. I en Gryde hældes $\frac{1}{2}$ Pot varmt Vand og deri under Omrøren 5—6 Ø lyft Kandisgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Gruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og hælder den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kandisstage, som let kan brydes med Hænderne eller støres med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at klæbe ved Tallerkenen.

Fodertavler. Hvis man hælder den ovenomtalte tykke Kandisgrus i en Kamme, der er lagt paa et Bord med et Underlag af et Blad Strøvepapir, da dannes der i Kammen en „Fodertavle“, som i stille Vej kan indhænges tæt til Biernes Sæde.

Vandfodring. Hvis Bierne i et Stade i Koldt Vej bruse stærkt og komme frem ved Indgangen i Mængde uden at flyve op for at rense sig, da mangle de sandsynligvis enten frisk Luft eller Vand. Man bør da straks aabne Indgangen helt og reise den med en froget Jærntraad. Hvis dette i Lobet af en Time beroliger Familien, da lader man denne frendeles i Ro. Hvis Uroen derimod vedbliver, da bør man fodre med Vand, idet man flyder et Høningglas, som tager $\frac{1}{4}$ —1 Pægl, med lunken, rent Vand, overbunder godt med temmelig tæt Lærred, lægger den flade Haand tæt over Lærredet og vender Glasfæt hurtigt om. Glasfæt anbringes nu i denne Stil-

ling i Stadets Foderaabning, der derpaa pakkes omhyggelig til. Denne Vandfodring fremkalder ofte en altsfor lidlig Angefanfætning. Derfor bør den saa vidt muligt undgaaes; men den kan dog undertiden redde en Familie fra Undergang. I Ersklevstaderne have vi aldrig set saadan Lærtsuod, derimod flere Gange i Højtader. Om Stadsformen har Skyld heri, kunne vi ikke afgøre.

Sne kan jo nu ventes hver Dag. Naar Solen i koldt Vejr sfinder Kart paa Sneen omkring Staderne, tilbagelastes Solstraalene ofte saaledes, at de luse gennem Stadets Indgang og loske Bierne frem til Hensjelsesudflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftfornyelsen i Stadet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 4) paa Fyvebrættet, saaledes at Luften har Udgang til Stadet under dette Bræt. Skyggebrættets Størrelse maa rettes efter Fyvebrættets Størrelse; men det maa helst være 10" langt og 4" bredt. Det sømnes fast paa 2 fildannede Lister, een ved hver Ende. Disse Lister ere i den mod Stadet vendende Ende $\frac{1}{2}$ " høje, i den udadvendende Ende 1" høje. Listerne kunne dog ogsaa være $\frac{3}{4}$ " høje overalt. Naar Skyggebrættet lægges tæt op til Indgangen, hvilende paa disse Lister, dannes det altsaa en Fortættelse af Indgangen, som i høj Grad bidrager til at holde Lysstraalene ude, men dog giver Luften Udgang. Da disse Skyggebrætter tillige beskytte imod Blæst, bør man helst nu anbringe dem paa deres Blads og ikke borttage dem, før der maatte indtræffe Dage med mildt Vejr uden Suedække; thi paa saadanne Dage vilde en Hensjelsesudflugt være gavnlig for Bierne, hvis de jole Trang dertil. Man bør altsaa ikke søge at loske Bierne til en saadan Udflugt paa anden Maade end ved Borttagelse af Skyggebrædderne. Disse anbringes igen ved Solnedgang.

Indgange bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget for Nabning, men jo mindre denne er, des lettere sfer det, at den tilstoppes af døde Bier- og Voksfuld. Derfor foretrække vi at holde Indgangen aaben paa denne Mærstid i en Bredde af 8". Hos Stader, der staa stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Bind rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udvætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Brevkasse.

Medlemskort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsformand og godtgør, at han er Medlem for 1893. Kredsformanden skriver da paa det gamle Korts Bagside: „Medlem for 1893" og derimod sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemskortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udfædes ny Medlemskort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsformand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaafrifter, naar de kunne be-

vise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsformand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes saa Lovene og Smaafrifter tilsendte, naar Postkitteringen indsendes til DBF.'s Sekretær.

De Kredsformænd, som ikke have tilstrækkeligt Udplag af Smaafrifter og Love, kunne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig ville saa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrrelsen for Postvæsenet har under 9. Febr. 1893 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det saavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Lister er en Tjenestepligt for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af et Blad komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset."

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at staffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren (dette kaldes „anmeldt") — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at staffe Nummeret, da bede vi om at saa Meddelelse derom. Vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforfømmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 24 er bestemt til at afklippes for hos Kredsformanden at bevise vedkommende Golders Medlemsret, hvis

Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagældende Egu ikke har nogen Kreds.

Udstillingen i Randers d. 27. Juni 1893. Anmeldelses-Blanketter kunne nu faas hos Ersklev i Kalundborg. De udsyldte Blanketter skulle være

indsendte til samme inden 15. April 1893. — Vi skulle dog gøre opmærksom paa, at der iblandt vore ledende Landmænd er stærk Tale om at udsætte den Udstilling til 1894, hvis Mund- og Klovesygen fremdeles udbreder sig.

Rammemaal. Hvad siger vor ærede Formand i Ribe Amt om Rammemaalene nu? (J. J.)

— Den fra J. H. indsendte Artikel optages ikke, da den i alt væsentligt har samme Indhold som Hr. Andreaens Artikel.

Voksprisen

for bedste rent hanoverst Bivoks er for Tiden 1 Kr. 20 Ø. pr. Ø. (Centralblatt.)

Kundgørelser.

Til Biavlerne!

En hjertelig Hilsen sendes til alle, jeg i Aarets Lob er kommen i Berøring med paa Biavlens Omraade, samt min bedste Tak for behageligt Samarbejde og udvist Gæstfrihed og Omstet om et godt og velsignet Nytaar for os alle.

Venligst
Karen Semant,
Dalumhus pr. Charlottenslund.

Fig. 4. Skyggebræt.

Til mine mange Biavlsvenner trindt om i Landet sendes en hjertelig Hilsen og Tak for al den venlige Imodkommen, der er udvist imod mig overalt ved Møderne; Opholdet hos de forskellige mindes jeg særlig med Tak. Og gid det ny Aar maa blive godt og velsignelsesrigt, og særlig da for os Biavlere blive et godt Aaar og Honningaar, og med Duffet om et godt og tilfreds Aar for os alle forbliver jeg

erhødigst
C. J. Grønning.

Kunstige Bikager med fuldstændige Celler.

Prøve for 40 Ere i Frimærker, 1 Kilogram 4 Kroner. Dansk Patent sælges billigt.

B. Warustorf,
Buslar, Kreis Pyritz, Preussen.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunststavel ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891), anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Aar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositionskunststaveler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Jeg fabrikterer **Dugeltavler, Dronetavler, eensidede Tavler til Blisfordrer** i alle Størrelser samt **Delingstaveler.**

Udtaar ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Trugstader

af 10 x 12" Maal kan faas, naar Bestillingen sker inden 1. Februar 1893, solidt og billigt, 3 Gange præmieret, 1. Præmie i Nyborg 1891 hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby.

Rupon til Aftipping.

Undertegnede er Holder af dette Eksemplar af "Tids-
skrift for Biavl" og dermed Medlem for 1893 af
Danmarks Biavlerforening

Nr

Kreds

50 B hvid og 50 B mørk **Honning** a 50 og 40 Ere pr. B i 10 B's Bægt faas hos
Alfred Nielsen, Røseby, Nabybro.

Honning.

Et Parti fin, hvid udlynet **Honning** kan købes hos
Konjul Selstrup, Thisted.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Forenings-Meddelelser.

Brande BF. holder Aarsmøde Søndag d. 15de Januar 1893 Etmd. Kl. 1 i Landbohjemmet i Brande, hvor der vil blive tagen Bestemmelse om Foreningens Virksomhed i 1893.

Morten Kristensen.

Biavlerforeningen for Broager og Omegn. Efterbestillinger paa Bittidende modtages af Formanden.
L. Madsen.

Randers Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag 14. Januar Kl. 12 i Randers Højskolehjem. De lokale Foreninger, som ere indmeldte, bedes at lade sig repræsentere ved en Repræsentant. Love vedtages m. m. Anton Holm.

Indhold af dette Numer.

Årsliste BF., af E.	22
Nalborg Amts BF., af J. Chr. Bedt.	22
Berlepsch, August	5
Biaaret 1892	10
Biavl og Husflid, af E.	14
Biavlsundervisning, af Jeppesen	15
Bistift som Lægemiddel, af P. C. Øresø	19
Brede BF.	23
Dronningcellers Obelæggelse, af Prof. Vogel	6
Dronningstifte og Parringsudflugt, af J. J. Døgh	13
Dronningstifte	25
Ekko, af C. P. Tryde	94
Ersklev's Dobbelstade	9
Gavnlige Vint	26
Guhanna-Bierne	25
Hennings Fodertavler	23
Honning-Foriaalstning	23
Holbæk Amts BF., af Ersklev	20
Italienske Bier, af C. J. Grønning	16
Kolind BF., af Rortensen	22
Kunststavel med normal Celledybde, af P. Warnstorj	23
Lavnormalkvammen	25
Luftblæver i Honning	25
Ovrevintring	23
Ovrevintring paa Randistage	25
Rammer, af C. J. Grønning	16
Rammemaal, af P. C. Andreasen	17
Reformtavle, af L. Fribert	22
Røstide Amts BF.	21
Selvhuset, Spragues's	9
Sanderborg Amts BF., af D.	21
Svendborg BF., af P. T.	22
Transportpande	25
Viborg BF., af Ludv. Hansen	21
Vinterudflugt	24
Well's Metode, af B. Bojelsen	11

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Bliuitermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementspriser optages for 20 Ere pr. Betalt-Gulde 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de paaes indryktede.

Billige Stader.

Naar man ser tilbage paa den nyere Bivaals Udvikling her i Landet i Løbet af de 33 Aar, den har været kendt her, er det mærkeligt at iagttage, hvor langsomt dens Udbredelse er foregaaet i den første Snæs Aar eller mere. Vi mindes tydelig, at dette Forhold jævnlig blev omtalt af de mere fremstredne Bivaalere i Slutningen af 70'erne, og at man almindelig angav som Grund dertil „de dyre Stader“. Man mente, at Smaakaarsfolk ikke havde Raad til at anskaffe sig de nymodens Stader (det var den Gang Høfstader), derfor gik det saa yderst langsomt med at gaae over fra Kubebivaal til Bivaal med bevægelige Tavler. For at imødekomme denne formentlige Trang til billige Stader konstruerede nærværende Blads nuværende Redaktør det første danske Trugstade, der blev udstillet ved Landmandsforsamlingen i Svendborg d. 2. Juli 1878. Det var lavet saa simpelt, at Materialet dertil ikke en Gang kostede 2 Kr. En Fabrikant kunde levere det for 4 Kr., og enhver haandsnilde Landarbejder vilde selv kunde lave det for 2 Kr. Det maatte da endelig hjælpe paa Bivaalens Udbredelse!

Siden den Tid er der forløbet over 14 Aar, og i Løbet af disse er den danske Bivaal heldigvis kommen i stærk og forhaabentlig varig Fremgang. Trugstadernes

Indførelse har vistnok bidraget meget væsentlig hertil, men rigtignok ikke paa Grund af disse Staders Prisbillighed. Det har derimod for os aldeles klart vist sig, at Stadernes Pris spiller en temmelig underordnet Rolle ved Bivaalens Udbredelse. Det kommer nemlig først og fremmest an paa at skaffe Begynderen udmærket gode Stader, der ere lette at behandle og sikre til at overvintré Bierne i. Om han skal betale en halv Snæs Kroner mere for et saadant end for et andet, der er besværligt at behandle og usikkert til Overvintring, det har ikke meget at betyde, da den Prisforskjel let kan udjævnes ved et bedre Udbytte allerede i det første Aar, Stadet benyttes. Det gode Stade bliver nemlig bedre passet, fordi det er en Fornøjelse at arbejde med det, medens flette Stader meget ofte give Anledning til Uregnelser, hvorfor de blive slet behandlede og meget ofte give Tab.

Den værste Fjende for vor Bivaal har Vintereven været i en lang Mærskke. For en halv Snæs Aar siden var der hvert Foraar flere Tusinde Bivaalere, som opgav denne Næringsvej paa Grund af store Vintertab. Denne Fjende have vi imidlertid efterhaanden lært at ruste os imod, saaledes at Vintertabene hos vore dygtige Bivaalere ere blebne overmaade ringe. Dette er opnaaet baade ved en fornuftigere Behandling og ved gode Biboliger; men det er jo let at forstaa, at naar Afgangen i

de ældre Biavelers Tal formindstes og Tilgangen af ny Biavlere vokser, saa man Sagen have stærk Fremgang, og dette viser sig heldigvis ogsaa paa mangfoldige Maader.

Vor ærede Samtidige „Vien“ har i sit December Nummer fremhævet den store Udgift til gode Stader som en væsentlig Hindring for den nyere Biavls Udbredelse og tilraader derfor Kredsforeningerne at købe Stader i Fællesskab og helst tillige søge at opnaa Tilskud, som kunde anvendes til at sælge gode Stader til en billigere Pris. At der paa denne Maade virkelig vil kunne opnaas nogen Fremgang for Sagen, tvivle vi ikke om; men vi kunne

rigtig nok paa ingen Maade betragte dette som et af de vigtigste Midler i den Retning. Hvis dette var Tilfældet,

maatte man jo antage, at det var allerbedst at anvende Tilskudene til ligefrem at forvære fattige Biavlere gode Stader.

Dette har imidlertid været forsøgt med et meget uheldigt Udsald, idet saadanne bortgibne Stader undertiden slet ikke ere blevne benyttede eller benyttede saa slet, at de have givet Beskommende Tab istedetfor Ud-

bytte. Dette hidrører naturligvis fra, at saadanne Stader næsten altid blive bortgibne til Folk, der forud ere lidet eller slet ikke bekendte med den ny Biavl. Bortlodning af nogle gode Stader er et langt bedre Middel, fordi en Del af disse ville falde i Hænderne paa dygtige Biavlere, hvis Eksempel kan blive en fortrinlig Spore for andre i samme Egn.

Vi fastholde fremdeles den Anskuelse, at det virksomste af alle Midler til den nyere Biavls Udbredelse er: Kundskaab om den bedste Driiftsmaade. Dette er jo ogsaa DBF.'s Hovedformaal, og at Foreningen i de senere Aar har arbejdet med stor Thærdig-

hed for dette Formaal, det haabe vi, at enhver, der er inde i de Forhold, vil erkende. Vi skulle saaledes blot nævne Medlemsbladet, Biavlslærerne og Smaaskrifterne.

Naar „Vien“ udtaler sig imod en overdreven Anvendelse af Udstillinger, da kunne vi ganske tiltræde denne Anskuelse.

Vi tro imidlertid, at der er al Grund til at være tilfreds med vor Biavls Fremgang i de senere Aar. Nærværende Blads Holderantal kan vel ikke ganske betragtes som et Maal for Biavlens Standpunkt men dog tildels. Dette Antal er siden 1886 vokset saaledes: 900, 1700,

1800, 2300, 3000 og var endelig i 1892

ikke mindre end 3800. Vi ville slette disse Be-

trægtninger

med Dusk om, at baade Biavlen og Hol-

derantallet fremdeles maa

gaa frem efter samme Maale-

stok. Det skal da nok vise sig,

at vi om saa Aar har op-

naact at saa et større Antal

Kunststader end Kubestader her

i Landet. Og dette Udsald tro vi vil kunne opnaas, uagtet

Biavlens Udvikling for Tiden synes at pege i Retning af dyrere

Stader, nemlig „Dobbeltstader“. Det stader ikke, om Stadet koster 5 Kr. mere, hvis det aarlig giver 5 Kr. mere i Udbytte.

Kunsttavler med normal Celledybde.

Af Pastor P. Warnstorff, Buslar, Preussen.
(Sluttet)

Af Fig. 5 ses en saadan Maasine, som anvendes til Fremstilling af eenfidede Tavler med normal Celledybde. A er Struepreszen, B er den Samling Prismen, som kunne

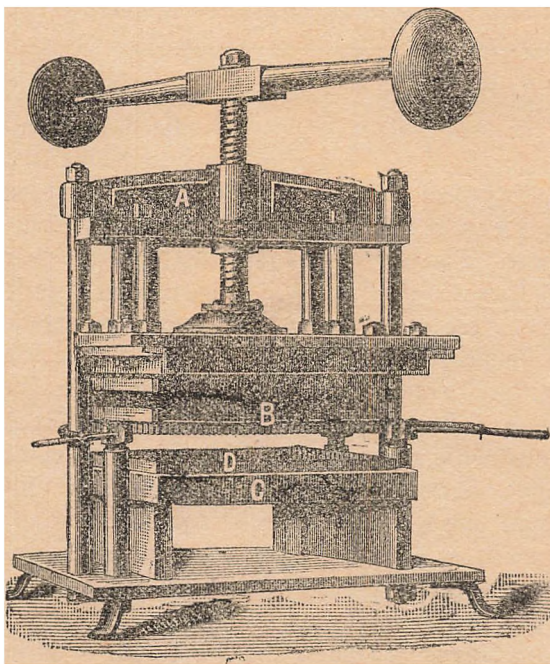

Fig. 5. Warnstorffs Kunsttaule-Pressen.

bevæges i Gitteret, C er Pressebunden med Rammen D, der ved Prismernes Nedgang omslutter disse ganske nøjagtig. Skruerpressen A er forsynet med en Presseplade, som bevæger sig siffret mellem de to Hovedopstandere. Paa Pladens Underside findes 2 Falske, ved Hjælp af hvilke den Jærnstaal, i hvilken Prismerne ere befæstede, kan hænges fast paa Pladen. Skaalet og alt, hvad der er forbundet med den, følger altsaa enhver Bevægelse, der ved Hjælp af Skrue og Balancierens meddeles Pressepladen. Ogsaa Gitteret, i hvilket Prismerne sidde, vil paa Grund af Gnidningen følge alle disse Bevægelser, naar det ikke ved en særegen Indretning holdes fast. Denne bestaar af 4 paa Grundsladen befæstede fortere Opstandere, paa hvis øvre Ende ere anbragte 4 Møtriker, som ved at drejes en Fjerdedel Omgang til Højre eller Venstre enten tillader eller forhindrer den Jærnramme, i hvilken Gitteret er befæstet, Gennemgangen. Møtrikerne bevæges ved Hjælp af 2 foran paa Apparatet anbragte Haandtag.

Prismesystemet B bestaar af et stort Antal regelmæssig sekskantede Prismer (Messingrør) med trefidet pyramideformede Hoveder, og disse passe med svag Gnidning i det allerede beskrevne Gitter, som er sammensat af $1\frac{1}{2}$ " (35 mm.) lange tyndvæggede Messingrør. Gitteret er een Gang for alle befæstet i den nævnte Ramme, som ved den ovenbeskrevne Indretning kan fastholdes, naar man ønsker det. (Se tillige Fig. 6, der fremstiller et mindre Gitter med tilbagetrukne Prismes).

Pressebunden C er en fast Plade med trefidet pyramideformede Forbygninger, i hvilke Prismehovederne passe nøjagtig.

Rammen D maa paa den ene Side nøje slutte sig til Pressepladen og paa den anden Side nøjagtig omslutte Prismerne, naar disse ved Balancierens Bevægelse føres ned. Rammen maa altsaa i sin indre Rand befæste de tilsvarende Forhøjninger og Forbygninger.

Fig. 5 viser Apparatet i den Stilling, som det maa have ved Arbejdets Begyndelse. Man indbørster Pladen med neutral-reagerende Stivelse-Klister og hælber derpaa flydende Voks paa den. Nu trykkes Prismerne ved at dreje Balancen til Højre ned i Rammen D. Derved kommer Voksset

til at opfylde alle Mellemrum mellem Prismerne og tillige til at danne Tablens Bagvæg.

Da Formen ikke forud opvarmes, størkner Voksset straks. Man løfter nu ved en ringe Drejning af Balancen til Venstre Pressepladen lidt op. Derpaa bliver Gitteret ved Hjælp af de ovennævnte 4 Møtriker holdt fast, og Prismerne drages ved at dreje Balancen videre til Venstre helt op af Tabellen. Denne hviler nu paa Gitteret og er ikke bleven underkastet nogen nærværdig Forandring i Form. Der behøves nu kun at udskære Tabellen af Rammen D, der villig løsner sig fra Gitteret. For at faa Prismerne til at glide i Voksset anvendes ren Olivenolie.

Med Hensyn til de med mine Tavler anstillede Forsøg maa det beklages, at det endnu ikke har været muligt at foretage disse i en større Maalestok under Høningstrækket. Jeg havde nemlig paa den Tid endnu ikke et større Apparat til Raadighed,

men kun en lille Model, som leverede dobbelt-sidede Tablestykker, der vare $2\frac{1}{2}$ " 3 " (6×8 cm.) store. Dog lod det sig gøre endnu under Hovedtrækket at fastslaa følgende:

Stykker af den angivne Størrelse bleve fastklæbede paa Undersiden af Rammernes Dverstykker¹⁾. Disse bleve af Bierne villig udbyggede og senere

fortsatte nedad, saa at Rammen blev godt udfyldt til begge Sider. Kunsttablestykkerne bleve herved saa omhyggelig forbundne med den naturlige Bygning, at ingen Overgangslinie var synlig. Dog beholdt Kunsttablen en større Fasthed end Naturtablen. — Et Antal Rammer bleve helt udfyldte med saadanne Kunsttablestykker, der i nogle Rammer tillige bleve forbundne med smeltet Voks. Bierne sammenbyggede altid de enkelte Stykker til een sammenhængende Table, i hvilken man knapt kunde se de enkelte Overgange. Det viste sig, at den forudgaaende Sammenklæbning af de enkelte Dele var overflødig, da Bierne udførte det gode og bedre.

Jeg ikke et eneste Tilfælde har der vist sig Ungel i disse Kunsttavler, om jeg end med Vilie anbragte dem i Ungelred. Derimod

¹⁾ Forfatteren bruger rimeligvis de tykke Normalrammer (voit høj Normal) med et Dverstykke i Midten fra den ene Sideliste til den anden.
N. 9.

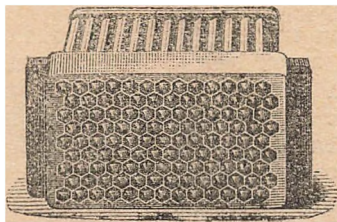

Fig. 6. Gitter og Prismes.

vare de tilsyneladende Bierne ligesaa kære til Honningtabler som deres egen Bygning. Hvor det kunde ske, forlængede de meget gerne disse Celler under Udbygningen og forjeglede dem tilsidt.

Først senere i September, da Trættet i denne Egn var fuldstændig sluttet, havde jeg større, navnlig eensidede Tabler til Raadighed. Disse bleve i stort Antal let indflemte i Kammer og givne indtil 4 paa een Gang til middelstærke Bifamilier. Efter nogle faa Dage fandt jeg altid Tablerne omhyggelig pudse og indbyggede i Kammerne. Mine Bifamilier have paa denne Maade behandlet ligesaa mange Tabler, som jeg har villet give dem. En Viderebyggen af Cellerne fandt naturligvis ikke Sted paa Grund af det manglende Træk, dog blev hver enkelt Celleaabning en Smule afrundet, ligesom de naturlige Celler ere.

En Bifamilie, som ikke havde tilstrækkeligt Vinterforraad, gav jeg 2 Kammer med eensidede Kunsttabler og fødrede stærkt med Mandisfirup. Bierne udbyggede nu ikke alene de forhen tilstedeværende Kammer fuldstændig, men de byggede ogsaa de 2 eensidede Tabler videre paa den ene Side. For at opnaa dette havde jeg hængt disse Tabler med deres Bagside saa nær op til de naturlige Tabler, at Bierne lige netop kunde krybe derimellem. Der dannedes nu 2 eensidede Tabler med forlængede Celler vedlydte med Sukkerhonning. Jeg afventede dog ikke deres Forjegling men udslyngede dem, da Cellerne i Tablernes øverste Del vare 1" lange. Jeg ønskede nemlig at prøve deres Styrke. Magtet jeg ikke anvendte den ringeste Forsigtighed, blev dog ingen Del af Tablerne brækket.

Disse eensidede Tabler med Arbejds-celler af normal Dybde veje, naar de komme fra Pressen, ikke mere end dobbelt saa meget som en Kunsttable af tilsvarende Størrelse.

Herefter tør man anse det som bevist, at Kunsttabler af rent Bivoks med fuldstændige Celler og af tilstrækkelig Fjnhed let kunne fremstilles. De kunne med størst Fordel anvendes i Honningrum. De ville overalt ligesom i min Bigaard vise sig yngelfri, naar ikke den paagældende Bifamilies Yngelrede bliver regelmæssigt formindsket, og ville hjælpe Biavleren til de bekvemste og stærkeste Honningtabler. Den, som ikke bryder sig om ved Udbygningen at spare Vendingen af Tablerne, kan ogsaa lade Bierne bygge paa Bagsiden af den eensidede Table. Men derved tabes maaske Tablens Yngelfrihed, der efter min Anskuelse slet ikke afhænger af Cellerens Længde men ene kan opnaas ved eensidede Tabler.

Efter et Brev fra Hr. Rietsche i Viberach er det ikke umuligt, at det beskrevne Apparat lader sig fremstille i mindre Maalestof til saa lav en Pris, at de enkelte Biavlere kunne anskaffe sig det, og maaske kunne vi da igen sige: „Sit Husebehov af Tabler laver en Biavler nu sig selv.“

Wells Metode.

Af Jakob Olsen, Driftedrohus pr. Sløge.

Det var egentlig ikke min Hensigt at fremkomme med de af mig i den forløbne Sommer foretagne Forsøg med Hensyn til at faa Bierne til at opklække en ung Dronning, naar de forud havde en frugtbar Dronning i Stedet; men efter at jeg i „Vidende“ har set dette Spørgsmaal været Genstand for Drøftelse, kom jeg i Tanke om, at det maaske kunde have sin Betydning, om de fra de forskellige Bistande i den Anledning foretagne Forsøg bleve fremhævede, saaledes at man mulig derved kunde blive i Stand til i det kommende Aar at fortsætte paa et endnu mere solidt Grundlag. Men dog særlig ogsaa at omtale, hvorledes jeg har besluttet at foretage Behandlingen til næste Sommer af saadanne Stader, som have 2 Dronninger. Staderne, hvormed jeg har gjort Forsøg, vare Ersløv-Stader, som havde almindeligt Pakrum paa de 3 Sider, men kun en enkelt Dør bagtil. Underrummet kan optage 16 lave Normalrummer. I sidste Halvdel af Juli Maaned blev Overrummet taget af, og i Underrummets Midte blev bragt en bitet Jundfudsør. Bierne bleve altsaa derved delte i 2 Afdelinger, men jeg sørgede for, at Dronningen kom i det bageste Rum ved Døren, hvorigennem var udsfaaret et Flyvehul. Jeg vilde nu se, om der paa denne Maade blev opklættet en Dronning i det forreste Rum. Overrummet sattes derefter paa igen, men kun saaledes, at Bierne fra det forreste Rum havde Udgang dertil. De gamle Trætbier sløj selvfølgelig for største Delen til deres sædvanlige Flyvehul, men da der paa denne Tid af Aaret fandtes mange unge Bier i Stadet, varede det kun faa Dage, inden der kunde iagttages en Mængde Bier, som sløj til det ny Flyvehul. I Lobet af knapt en Uge var der bygget Dronningceller, og i sidste Halvdel af August Maaned vare de unge Dronninger befrugtede og stærkt i Virksomhed med at lægge Æg. Denne Maade at faa en ung Dronning paa, fandt jeg at være meget let, og da den gamle Dronning stadig fort-

fatte Uglægningen, blev Familiens Antal dog ikke formindsket derved.

Ved Indvindingen anbragtes der en Pakramme tæt op til Døren for at beskytte Bierne imod Vinterkulden, denne optog Bladsen for 2 Rammer, saa hver Familie derved maatte indskrænkes paa 7 Rammer, hvilket i Almindelighed har vist sig at være tilstrækkeligt, naar blot disse have indeholdt det nødvendige Forraad til Winterforbrug.

Spørgsmaalet er dernæst, hvorledes man i saadant et Stade af denne Størrelse vil være i Stand til at skaffe Dronningen den tilstrækkelige Boksbygning til Yngelen for at undgaa Sværming. Stadsens Konstruction er jo oprindelig beregnet paa Opstabling, det er derfor ogsaa min Hensigt at benytte denne, efterhaanden som det vil være nødvendigt at udvide Bladsen. Naar Underrummet er stærkt besat med Yngel og Bier, paasættes et Overrum, hvori det samme Rammemaal kan bruges, og et bitæt Indstud nedstydes nøjsagtig over det, som er anbragt i Underrummet. Hver Afdeling vil derved faa 16 lave Normalrammer, som ville blive at betragte som Yngelrummet i den varme Tid af Maret. Ved Hovedtreklets Begyndelse vil det være nødvendigt at anbringe et nyt Overrum ovenpaa det første, som maa være adskilt fra det nederste ved et Honningbræt; heri bliver dog ikke anbragt noget Indstud, men begge Afdelingers Arbejdsbier gives fri Udgang til i Forening at arbejde overalt. Skulde det imidlertid blive nødvendigt at paasætte et tredje Overrum, hvilket dog sjældent vil være Tilfældet, er dette en let Sag at udføre.

Dette er i al Størthed den Maade, hvorpaa jeg har tænkt at kunne drive Biavl efter Wells Metode med de samme Bihuse, omendstundt de fra Begyndelsen af ikke have været beregnede paa at bruges som saadanne Skæmpestader, der hver have 2 Dronninger.

Dermed skal dog ikke være sagt, at dette er den ene rette Maade at foretage Behandlingen paa, men Tanken har været kun at paavise, at naar der findes saadanne Stader af denne Størrelse i Underrummet, saa er det dog ikke absolut nødvendigt at kassere disse og forstaffe sig andre, som ved første Nødskaft kunde antages at have Fordele.

Saa, jeg vil tilføje, at det maa betragtes som et stort Gode ved dette Stade, at man ikke er afhængig af nogen bestemt Størrelse, men at enhver Størrelse næsten uden Grænse vil kunne skaffes tilveje uden nogen spænderlig Beføstning, eller uden derved i nogen væsentlig Grad at besværliggøre Behandlingen.

Rammemaal.

af H. A. Doose, Hømb.

I denne Tid, da Kampen om Rammemaal er staaende, var det maasse ikke til nogen Stade at kaste et Blik tilbage og se, hvorledes den lave Normalramme egentlig er fremkommen.

Som bekendt, er det Hr. Erølev, der fra først har indført denne Ramme. Efter hans Opgivende passer den jo saa fortrinligt til hans Wilkaar — Enhver holder jo mest af at se sine egne Binduer. Formentlig har Hr. Erølev ikke altid haft saa stærk en Tro paa sit Stade, som han nu lader til at have. Lav Normal hørte jo ikke til de anerkendte Maal heri Landet, men Hr. E. vilde dog gerne have det anerkendt. Istedetfor at gaa til Centralmødet og forlange dette, gif Hr. E. en anden noget usædvanlig Vej. Først fik han Bestyrelsen til at anerkende sit Stade, saa begyndte han en Agitation derfor i Foringenens Blad, hvorudaf man absolut maatte faa den Mening, at lav Normalrammen var det eneste saliggørende. Saa erholdt han en indirekte Anerkendelse i Odense, idet det blev besluttet, at lav Normal skulde være med blandt de Prøverammer, som DBF. udsendte. Nu blev der blæst endnu stærkere i Trompeten for Erølev-Stadet, og endelig kom Delegeretmødet i Roskilde, hvor Hr. E. endelig — om end noget indirekte — fik den saa meget attraaede Anerkendelse. Hr. E. sagde ved sidstnævnte Delegeretmøde, at det havde aldrig været hans Agt at fremlokke ny Maal. Jeg blev den Gang Svar styldig, da jeg maatte forlade Mødet; men hvad skal man dog kalde en saadan Fremgangsmaade andet end Fremlokkelse af ny Maal, og endda daarligere Maal. Vi havde en Andersen-Ramme, en Møller-Ramme, hvorfor, har maasse Hr. E. tænkt, skulle vi saa ikke ogsaa have en Erølev-Ramme. Sa her er en vid Mark for Visninger paa, hvor mange Rammemaal vi i Tidens Løb ville faa.

Hr. E. er Foreningens Redaktør, han skulde søge at samle Rammemaalene i saa saa som muligt, og fremfor alt ikke gøre Forvirringen større ved at indføre ny.

Efter Roskildemødet synes Hr. E. ret at have faaet Wind i Sejlene. I Nr. 17 1892 skriver han blandt andet, at det er naturligt, han har bibragt Læserne af „B. T.“ den Mening, at Erølev-Stadet var det bedste, da Tilhængerne af de andre Maal havde tiet. Ganske vist have vi tiet, men Taushed og Samtykke behøver dog ikke

at falde sammen. Nu er Kampen staaende, og haabe vi tiel, har Hr. E. grundigt benyttet Foreningens Blad til at agitere for sin Kamme. Men nu ville vi ikke tie længere, og vi skulle vel vide at staffe os Gehør.

Saa gaar Hr. E. videre. Om en gammel prøvet og praktisk erfaren Viavler og Lærer som Hr. Grønning siger han rask væk, at han (G.) ikke forstaaer sig paa Erølev-Stader; han generer sig ikke for i Foreningens Blad at lade anonyme Udraab optrykke*), naar de blot kan tilhyneladende tjene hans Interesser, ejheller for at skrive i Bladet, at Forhandlingerne om Rammemaal maa indskrænkes i 1893. Skal Agitationen for Erølev-Stadet saa drives hyfematisst, og 10×12 Kammen, som dog er den mest udbredte, tiess ihjel?

Jeg er i fuldeste Maal med til at hylde Hr. Erølev som Redaktør, men naar han synes at glemme, at han ikke er sin egen men Foreningens Redaktør, samt at han er sat til at samle, ikke at sprede, da er jeg ikke med længere.

Nogen ret begrundet Anke har Hr. E. aldrig kunnet fremsætte mod Andersens eller Møllers Kammer, nej Omkædet har stadig været: Erølev-Stadet er det bedste — ligesom Vejle-Margarinen. Manglerne ved Erølev-Stadet er saavel praktisk som teoretisk fremhævede saa ofte og saa grundigt, saa derover behøver jeg ikke at opholde mig, kun i et Punkt skal jeg pege paa det og angribe det. Erølev-Stadet er altfor sammensat til, at den simple Mand paa Landet hurtigt og let kan finde sig til Rette dermed, og iblandt disse skulle vi søge Viavlerforeningens Medlemmer, ikke blot nu men i Særdeleshed i Fremtiden. Andersens og Møllers Kammer og Stadeformer kunne den jævne Mand forstaa, opfatte og behandle uden store Forbundsfaaber. Naar Hr. E. skriver (hvør?), at vi skulle være Kæmper for at behandle Møllers Stade, da lyder dette som Ironi, i Særdeleshed naar man ser Hr. E. selv, thi da tvivler man ikke paa, han nok kan løfte -Fods Kammen, om den ogsaa er fuld af Honning.

Derfor, lad os dog en Gang blive fri for den stadige Agitation i vort eget Blad for Erølev-Stadet, tag de andre Stadeformer først, de ere dog de ældste, mest udbredte og mest praktiske.

* * *

Da vi tidligere grundig have udtalt os om det her behandlede Emne, skulle vi i Dag kun

fremsette 2 korte Bemærkninger til denne Artikel: 1. Vi anse det fremdeles for umuligt at bedømme en Kamme retfærdigt uden at have prøvet den grundig. 2. Det af Forfatteren omtalte „anonyme Udraab“ er ganske simpelt et Spørgsmaal, som er indsendt fra en Mand i Ribe Amt, og som Redaktionen ikke har fundet nogen Anledning til at nægte Optagelse, da den ikke finder noget som helst fornærmeligt deri.

Red.

Af Arvinger P. E. Andreasen, Lebring.

Jeg tager mig herved den ærbødige Frihed at bede Dem, Hr. Redaktør, at give mig Plads i „Vi-Tidende“ for et Par korte Bemærkninger til Hr. Erølevs Redaktions-Annærmning mod min Artikel om Rammemaalene i „Vi-Tidende“ Nr. 1 d. N., Side 19. Det ser ud, som om Artiklen er blot en teoretisk Afhandling uden at være bygget paa nogen praktisk Erfaring. Dette vil jeg overlade til upartistiske Viavlere at domme, som maa have praktisk Erfaring om Rammemaalene. Jeg vil dog fremsætte det som en Kendsgerning og en almindelig Mening, at jo mere unyttigt Rammemateriel, man stiller ind i en Bibolig med dens Nabninger og Gange, des koldere bliver den; thi mange smaa Kammer fordrer mere Plads til samme Kvantum Honning end store Kammer, og Følgen bliver en koldere Bibolig, som bevirker, at Bierne fortære mere Honning, og hænner deres Udvikling. Den anden Bemærkning er, at Hr. Erølev holder mine Ord for Lyset mod Hr. L. Fribert (se Stde 23), fordi jeg kalder det for en Dumhed at indføre et nyt Rammemaal 12×10 “, og derved have vi igjen 4 Rammemaal, som vi bør arbejde imod. I Stedet for giver Hr. Erølev i Redaktions-Annærmningen sin Sympati tilkænde til Fordel for ovennævnte Rammes videre Udbredelse. Ja han siger, det er intet nyt Maal; men jeg siger Jo. Naar den bliver lagt paa Siden, saa er det et nyt Maal, som ikke passer i samme Stadeform, som den passer i før. Vel passer samme Kunsttable og Udshyngere; men det er ikke nok, for Stadeformen skal ogsaa ombygges, hvilket ikke lader sig saa let gøre. Derimod er det lettere at lave Bredstadeform til Smalstadeform. Har man et Erølevstade, da er det let at lave om til 10×12 “ eller 12×12 “, Man laver en ny Sidevæg og indfører den i Stedet med de Maal, man ønsker. Derimod er det ikke saa let at lave et Smalstade til Bredstadeform. Det skal helt skilles, og saa passe det

*) Som andet kan jeg ikke forstaa J. J. i „B.T.“ Side 27: Rammemaal.

Materialdele ikke, og saa af den Grund kalder jeg det en Dumhed at forandre Maalene. Og hvad er saa de store Fordele ved Bredrammemaal, da de 2 andre kaldes ligesaa gode? Et Princip Spørgemaal? — Dermed haaber jeg, de kunne forstaa mig, der ville forstaa mig.

* * *

Redaktionen er ingentunde uvillig til at forstaa den ærede Forfatter; men der maa dog være nogen Rimelighed i et Bevis, for at vi skulle bøje os for det. Hr. N. vil bevise, at hans Angreb paa Normalrammen ikke er støttet paa teoretiske Grunde alene, og dette søger han at godtgøre ved en Teori, nemlig: at et Stabe med mange smaa Rammer er uheldigt for Viene. Dette mener han er en „Kendsgerning“; men det er en ganske ny Teori, som det kan blive vanskeligt nok for Hr. N. at bevise. Men hvis man nu virkelig gik ind paa denne Teori som rigtig, saa kommer den Mærkelighed endnu, at Ersløv-Stadets slet ikke har flere Rammer end et Underføns-Stade med tilsvarende Plads, men meget ofte færre. Lav-Normalrammen er jo paa det nærmeste af samme Størrelse som 10×12 " Rammen, og i C.-Stadet bruges ofte udelukkende Helrammer. Bruges der tillige Halvrammer som Honningtavler, da ere disse større end de Honningtavler, der almindelig anvendes i A.-Stadet. — At „Rejseortavlen“ i Virkeligheden er et nyt Maal, det skulle vi derimod gerne indrømme Forfatteren.

Rammemaalagen har sin Betydning, det erkende vi; men vi finde dog Aaledning til at bede ærede Indsendere om hellere at behandle andre Emner, da dette vistnok for Ojeblikket kan betragtes som udtømt. Det kan ellers let blive for trættende for Bladets Læsere. Red.

DBF.'s 3 Rammer.

3 Henhold til Centralforeningens Beslutning paa det sidst afholdte Delegeretmøde angives herved de nøjagtige Maal paa de 3 af Foreningen anbefalede Rammer:

1. Andersens Ramme er saa vidt vi vide først anbefalet af nærværende Blads første Redaktør, Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Rammens indvendige Maal er nøjagtig 10 " bred, 12 " høj, Sidelisterne og Bundlisten $\frac{3}{16}$ " tykke, Tavlebæreren $\frac{3}{16}$ " tyk. Tavlebæreren $11\frac{7}{16}$ " lang, Bundlisten $10\frac{7}{8}$ ". Alle Lister $\frac{7}{8}$ " brede.

— Rammens udvendige Maal bliver altsaa $10\frac{2}{3}$ " bred, $12\frac{1}{2}$ " høj.

2. Møllers 3's Ramme er uden Tvivl først indført af DBF.'s daværende Formand, Trafikchef F. Møller, Aarhus, under Navnet den „amerikanske Ramme“, fordi en lignende Ramme den Gang var temmelig udbredt i Amerika; men ved en Misforstaaelse blev Maalet her anvendt som indvendigt Maal, medens det i Amerika benyttedes som udvendigt Maal. Selvfølgelig bør dette Maal nu bevares i den Størrelse, i hvilket det har opnaaet en betydelig Udbredelse, især i visse Egne af Sylland. Rammens indvendige Maal er nøjagtig 12×12 ", Sidelisterne og Bundlisten $\frac{3}{16}$ " tykke, Tavlebæreren $\frac{5}{16}$ " tyk. Tavlebæreren $13\frac{7}{16}$ " lang, Bundlisten $12\frac{7}{8}$ " lang. — Rammens udvendige Maal bliver altsaa $12\frac{2}{3}$ " bred, $12\frac{1}{2}$ " høj.

3. Ersløvs Ramme er indført af nærværende Blads Redaktør i 1884 under Navnet „den engelske Ramme“, fordi en lignende Ramme i de sidste 20 Aar næsten udelukkende har været benyttet i England. Det er en Ejendommelighed ved denne Ramme, at den aldrig har været angivet ved andre end udvendige Maal, nemlig 14 " bred, $8\frac{1}{2}$ " høj. Man er herved gaaet ud fra, at det havde mindre Betydning, hvor tykke Sidelister og Bundlister gjordes. Disse anvendes almindelig $\frac{3}{16}$ " tykke; men vi ville foretrække at have Sidelisterne lidt tykkere. Sidelisterne indfalses foroven med 2 Tappe i Tavlebæreren, og denne bør altid være nøjagtig $\frac{3}{8}$ " tyk, 15 " lang. Bundlisten kan godt være tynd, men den bør ligejom i de førstnævnte Rammer springe frem ved Rammens 2 nederste Hjørner med en $\frac{1}{4}$ " lang Spids for at sikre Rammen imod at trykkes skæv under Udbygningen. Tillige sikrer man sig derved mod at knuse Bier ved Rammens Optagning.

Foruden disse 3 Rammer anvendes ofte i Overrummet Halvrammer. Disse have hidtil ved de 2 førstnævnte Rammer haft meget forskellige Maal; men det antages, at man efterhaanden vil kunne enes om at gøre dem netop halvt saa store som Ingerammerne. Vi skulle senere nærmere angive disse Halvrammers Maal, der dog rimeligvis ville blive i Andersens Stade 12×5 " og i Møllers Stade 12×6 " indvendigt Maal. I Ersløvstaden have disse Rammer allerede længe været benyttede med Maalet $14 \times 4\frac{1}{2}$ " udvendigt Maal. Alle Lister, og saa den 15 " lange Tavlebærer, $\frac{3}{16}$ " tykke. I dette Stade anvendes dog meget ofte i Overrummet Helrammer af det under Nr. 3 angivne Maal.

To Dronninger i eet Stæde.

Af G. Welfs. B. B. Journal.

Det vil maaske erindres, at jeg for nogen Tid siden lovede at give en Beretning om min Viavl i 1892, og i denne Forbindelse vil jeg minde om, at jeg har udtalt, at i mit Væeri var Afbendelsen af kun 1 Dronning i 1 Stæde forbi. Siden den Tid er der imidlertid fremkommet mange værdifulde Forslag til mig fra Viavlere, baade vovede og uvovede, og disse have bragt mig til at forandre min Beslutning ikke for min egen Skyld men for at kunne oplyse andre. Ved Foraarets Begyndelse var jeg belæbet paa at arbejde mine 10 Stæder fremdeles med 2 Dronninger i hvert, men for at kunne sammenlignende Udfaldet og gøre Sagen saa klar som muligt bestemte jeg mig til kun at lade de 5 beholde de to Dronninger og arbejde de andre 5 med enkelte Dronninger. Det er maaske ikke af Vejen at sige paany, at de dobbelte Stæder have 2 Dronninger i hvert, adskillte midt i Stædet med et tyndt gennemhullet Træindstuds, saaledes at hverken Dronningen eller Bierne kunne gaa udenfor deres egen Afdeling af Stædet; men naar Overrummet skal benyttes, anbringes en Plade af Dronningzink umiddelbart paa Tavlebærerne, og ovenpaa dette Magasinet, i hvilket begge Familiers Bier kunne blande sig efter Behag. Med Hensyn til Behandlingen kan jeg sige, at jeg har udført den saa omhyggelig, som jeg formaadede, baade i de dobbelte og de enkelte (med 1 Dronning) Stæder.

De fleste af mine Stæder rumme 14 lave Normalrammer i Underrummet, skøndt jeg anser et Stæde af denne Størrelse for ikke stort nok til 2 Dronninger, og derfor jætter jeg, naar mere Plads udtræves til Yngel, et Magasin med halve Normalrammer over begge Yngelrum, idet jeg midt i dette Magasin nedskyder en tæt Stillebæg nøjagtig lige over den gennemhullede. Dette antog jeg vilde give rigelig Yngelplads, og jeg ønskede saa vidt muligt at hindre Sværmning. Dette er dog endnu ikke lykkedes for mig, thi 3 af de dobbelte Stæder udsendte meget store Sværme. Jeg vejede en af dem, den vejede 14 R. Denne Sværmning var dog ikke helt Tab, da Tavler og Yngelen i hele Normaltavler af ethvert af disse Stæder blev delt for at danne 9 Smaastæder med 3 hele Normaltavler i hvert. Disse forstærkedes til 9 stærke Familier, som have sat mig i Stand til at ombanne mine 5 enkelte Stæder til dobbelte og tillige at omskifte 4 Dronninger, der allerede havde udført 2 hele Mars Ar-

bejde. De Stæder, hvoraf Sværmene udgik, bleve efter Borttagelse af Yngeltavlerne beredte til atter at modtage Sværmene ved at fylde Underrummene med Rammer, hvoraf nogle havde tomme udbyggede Tavler og de øvrige hele Kunsttavler. Ovenpaa disse satte jeg de halve Magasiner med Yngel og derovenpaa Honningmagasinerne ganske som de stode for Sværmningen. Da dette var udført, gaves Sværmene tilbage og i Lobet af knapt 1 Time, efter at Sværmen kom frem, var den igen i Stædet og tilsyneladende arbejdende i Magastærnerne stærkere end nogensinde. Jeg havde isinde at veje al Honning, som jeg tog fra hvert Stæde for sig, men jeg kunde ikke faa Tid dertil og maatte derfor nøjes med omhyggelig at veje de Tavler, jeg tog fra hvert Stæde ved Udslyngningen. Jeg talte ligeledes Delingerne. Jeg beregnede den Vægt af Honning, som jeg fik fra hvert enkelt Stæde efter en Gennemsnitsvægt af alle de Tavler jeg tog. Om jeg end kan have regnet unøjagtig for de enkelte Stæder, er jeg vis paa, at Summerne ere rigtige. Jeg angiver de 5 enkelte Stæder saaledes:

Nr. 1 gav 29 R udslyngt Honning, Nr. 2 gav 37 R udslyngt Honning, Nr. 3 gav 14 R udslyngt og 27 R i Delinger, Nr. 4 gav 46 R udslyngt, Nr. 5 gav 5 R udslyngt Honning. Disse gav altsaa i Gennemsnit 41 R hver. — De 5 dobbelte Stæder gave 762 R udslyngt og 27 R i Delinger, ialt 789 R. Disse gave altsaa i Gennemsnit 158 R hver.

Dette synes mig klart at vise Sammenligningen mellem de 2 Systemer. Jeg har endnu ikke rensat Voks, men jeg antager, at der vil blive omtrent 30 R. Min Indkomst af Bierne i 1892 stiller sig altsaa saaledes:

940 R udslyngt Honning a 60 D. = 564 Kr., 54 R Tavlehonning a 90 D. = 48 Kr. 60 D., 30 R Voks a 1,80 D. = 54 Kr. Ialt 666 Kr. 60 D. Mine Udgifter til Bierne har været 92,80 D. Indtægten altsaa 573 Kr. 80 D. Desuden har jeg 40 hele Normaltavler til Yngel med mere eller mindre Honning i. Disse bevarer jeg til Udvidelse af Smaastæder, naar de behøve mere Plads, eller til Ekstrafodring af Stamstæderne om Foraaret. Jeg har ogsaa 150 tomme Yngeltavler og 150 halve Normaltavler til Udvidelse af Yngelreder, naar det behøves. Endelig har jeg omtrent 400 halve Normaltavler til udslyngt Honning. Alle disse har jeg stablet op i Magasinerne til en Højde af omtrent 7 Alen og ladet Svolddampe passere igennem dem i omtrent 1 Time; men denne Røgning blev naturligvis udført i det fri.

Tablerne bleve derpaa bragte ind i Tavlesamret og stablet op over hverandre fra Gulv til Loft med en Alvis mellem hver 2 Magasiner og paa denne Alvis en Klump Kastalin. Saaledes skulle de nu forblive, indtil jeg har Brug for dem næste Foraar.

Honninghøsten i denne Egn er meget under en Middelhøst iaar. En Marsag hertil var det vedholdende Regnvejr og ringe Solskin, en anden den ringe Mængde Fvidthøver, og Rødflovermarkerne vare iaar $\frac{1}{4}$ Mil herfra, medens jeg i tidligere Aar har haft 20 Tdr. Land deraf tæet herved. Jeg udtrommede 5 Kuber for en Aabo, som bor meget nærmere ved Rødflovermarkerne, og han fortalte mig, at han ikke fik mere end 8—9 K af dem alle. For en anden Aabo, der bor tæt ved Rødfloverne, udtrommede jeg 10 Kuber, og af disse antager jeg, at han fik 60—70 K Honning i alt.

Al ovenstaaende antager jeg, at man kan slutte, at det betaler sig langt bedre at arbejde med 2 Dronninger i 1 Stæde end med 1 og mangfoldige Gange bedre end at holde Bier i Kuber. Uden Tvivl er der dog endnu meget at prøve, for man kan opnaa paalidelige Resultater. Ovenstaaende er mit Bidrag til den almindelige Erfaringsmasse, og jeg haaber, at mange Viablere ville prøve dette System, saa at vi kunne lære deraf. Det maa erindres, at da jeg byggede mine Stæder, havde jeg ingen Tanke om at anvende 2 Dronninger i hvert af dem, ellers havde jeg lavet dem saaledes, at de kunde rumme 20 lave Normalrammer i Underrummet i Stædet for 14. De, der have Stæder, som kun kunne rumme 10 Rammer i Underrummet, kunne dog benytte dem til 2 Dronninger, idet de bruge 2 Etager til Yngel med et Indstueb midt i hvert. Er det ene Indstueb godt gennemhullet, behøver det andet ikke at være gennemhullet. Derjom Rammerne hænge lige-løbende med Indgangen, maa der skæres en ny Indgang i Bagsiden eller i Siden af Stædet. Derjom Rammerne hænge i ret Vinkel mod Indgangen, er det bedst at anbringe en Skillevæg paa Flybebrættet, for at de to Afdelingers Bier ikke skulle komme i Kamp; men naar de 2 Familier have været i Stædet i 3—4 Dage, kan denne Skillevæg undværes. Naar jeg oplækker 2—3 Dronninger i et Stæde med Rammerne hængende retvinklet mod Indgangen, stiller jeg i Almindelighed en Skillevæg paa Flybebrættet og maler dette med forskellig Farve. Men jeg har haft Dronninger, der have sløjet ud til Parring og ere vendte tilbage sikkert uden nogen som helst uønsket Skillevæg.

Er vi naaede til den bedste Stædekonstruktion.

Alf Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Tillad mig, Hr. Redaktor, Plads i Tidsskriftet for et Par Ord om det af Hr. Urnager Andreasen beskrevne Stæde efter Hr. Wells Metode.

Det forekommer mig at være uheldigt, jærlig til Overvintring, at have Flyvehullet i Enderne paa Stædet. Jeg har tænkt at lave mig et med Flyvehul langs den ene Side*). Saa kan det staa med Front samme Vej som de andre og kan gøres saa langt man ønsker, ja indtil ca. 3 Alen, idet man kan adskille det til flere Familier ved et eller flere gennembrudte Indstueb, hvis Rundsliste kunde være $\frac{1}{3}$ " tyk og ogsaa gaa ud under Pakrummet og saaledes dele Indgangen til hver Familie. Derved kunde man give hver Familie Plads efter Behag idet man ved at flytte Indstuedene til Siden kunde udvide eller indskrænke Pladsen. Den Del af Flyvehullerne, som ikke bruges i Djebkløbet, kunde fyldes med Klødsjer.

Magasinerne kunde i et saadant Stæde — jeg bruger lav Normal, hvilken Ramme jeg synes bedst om, særlig paa Grund af den lette Behandling — være saa langt som Stædet er bredt indvendig, altsaa hos mig ca. 21 ". Der er da Plads til 13 Rammer i et saadant, og saa kunde der være tre Magasiner paa langs, kniber det med Pladsen, kan Magasinerne vendes tværs over, saa bliver der Plads til 4, naar Stædet gøres 66 " langt. Forneden er god Plads til 3 Dronninger. Det forekommer mig, at Behandlingen af et saadant Stæde, med Helrammer over og under, ikke bliver synderlig svær. Skulde det blive lovlig koldt til Vinterbrug med Rammernes Side mod Flyvehullet, kan man jo indvintre med et halvt Magasin over.

De gennembrudte Indstueb agter jeg at lave af $\frac{1}{4}$ " Rammelister fjernede $\frac{1}{3}$ " fra hverandre. I hver Ende laves Stædet som de almindelige Stæder bagtil med løs Dør og Glasrude.

Saadant et Stæde vilde ogsaa være praktisk at samle Sværme i, idet det med 66 " Længde kan optage 4 a 5 Sværme. Det kan have Betydning for dem, der som jeg agter at udvide Familiernes Antal og maaſte har Kuber men knap Tid paa

*) Det bemærkes, at Forfatteren, da han indsendte denne Artikel, ikke endnu havde læst Nr. 1 af nærværende Blad, i hvilket den samme Tanke er fremsat paa S. 9. R. H.

Kunststader. I et saadant Stade kunde ntant jo ogjaa have en eller to Ruber staaende til Vedbygning og endda have Plads til en Sværm, om det kueb. Ja jeg skal ikke udbrede mig mere om det men bede dem, der har bedre Forstaand herpaa end jeg, at komme frem med deres Mening, for at vi kan faa det bedste Stade snarest muligt. Sluttelig en Hilsen til alle Danmarks Viavlere med Duffet om et godt Nytaar for os og vore smaa Venner.

Fra Kredse.

Frederiksborg Amts nordlige BF. afholdt d. 18. Decbr. sin ordinære Generalforsamling i Helsingø. Formanden aabnede Generalforsamlingen og bød Velkommen, hvorefter det reviderede Regnskab for 1892 fremlagdes og enstemmigt godkendtes. Foreningen har haft en Tilgang af 21 ny Medlemmer, og tæller nu ved Regnskabsaarets Slutning 267 bidragende Medlemmer. Indtægten er, ideregnet 48 Holdere af „L. f. B.“, 265 Kr. 50 Ø., hvoraf dog 60 Kr. ere indkomne som Gaver, efter indgivne Andragender til Frederiksborg Amts Landboforening samt til flere Sparekasser i Amtet. Gaverne ere givne saaledes: Sparekassen i Frederiksbævk 25 Kr., do. i Helsingø 20 Kr., Landboforeningen 15 Kr. Foreningens Udgift har været 284 Kr. 70 Øre, altsaa et Underfnd af 19 Kr. 20 Øre, som er dækket af Foreningens Kassebeholdning, der for Tiden udgør 335 Kr. 34 Øre med Renter til 11. Juni 1892. Kassebeholdningen henstaa paa Bog i den sjællandske Bøndestands Sparekasse. Af Foreningens Udgifter er fra f. N. 21 Kr. 42 Ø. medgaaet til Befendtgørelser og Viablsundervisning. Til Befendtgørelser i Marctis Løb er medgaaet 26 Kr. 78 Ø. og for udført Viablsundervisning med Vandrelærer samt for Afholdelse af 10 Viablsrømder ialt 94 Kr. Til Trykning af ny Love 7 Kr. 50 Ø. Til Understøttelse for trængende Medlemmer i Foreningen er udbetalt 43 Kr. I Rejsegodtgørelse til DBF.'s Delegeretmøde i Roskilde og i Vederlag for Papir og Porto til Herredsformændene og Formanden i Alt 20 Kr. For 48 Holdere af „L. f. B.“ 72 Kr. Gaardejer Niels Nielsen, Højselbjerg har skænket Foreningen den ham tilkommende Rejsegodtgørelse som valgt og deltagende Medlem i DBF.'s Delegeretmøde i Roskilde.

DBF. har skænket Foreningen 2 fri Møder med Foredrag ved N. S. Kristensen, Himmelsø. Foreningens Møder have været

afholdte saaledes: i Marctis Maaned afholdtes 3 større Møder med Foredrag ved Viablslærer J. Hansen, Toksværd. I Juni Maaned udførtes Vandrelærervirksomhed ved samme Viablslærer, ved hvilken Undervisning 435 Bifamilier bleve praktisk behandlede. En Del Klubfamilier overførtes til Kunststuder (Huse med bevægelig Tablebygning), ligesom flere mindre Viablermøder bleve holdte, hvor da Dagens praktiske Gerninger yderligere bleve omtalte og forklarede. 135 Medlemmer fik saaledes tilset og praktisk behandlet deres Bier.

Efter foranstaaende Fremstilling af Foreningens Virksomhed foretoges de paa Dagsordenen staaende Valg til Bestyrelsen, som følger:

For 2. Kreds (Søborg) valgtes Gaardejer Svend Hansen, Paarup, istedetfor Gaardejer P. Hansen, Fjellensrup, der frabad sig Genvalg. For 7de Kreds (Nellerød): Parcellist L. Jensen, Nellerød (genvalgt). For 9de Kreds (Esrom): Sæddelmager Hansen, Esrom, istedetfor Gaardejer P. C. Pedersen, Nyvangsgaard, Esrom, der efter Tur fratraadte. For 12te Kreds (Ramløse), ny oprettet, valgtes Husmand Jens Jensen, Ramløse. For 13de Kreds (Frederiksbævk): Skomager Tollerup (genvalgt). For 14de Kreds (Kregome): Træskomand Lars Pedersen, Kregome, valgtes istedetfor Parcellist Jens Nielsen, der efter Begæring fratraadte. For 15de Kreds (Melby): Gaardejer L. L. Olsen, Egetofte (genvalgt).

Til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og Gaardejer Hans Larsen, Udsholdt.

Som Herredsformand for Holbo Herred genvalgtes Gaardejer Chr. Hansen, Søborg, der ved Lodtrækning trak sig fri. Til Medhjælpere for Herredsformændene valgtes for Holbo Herred Gaardejer Svend Hansen, Paarup, og for Strø Herred Hmd. Jens Hansen, Lise Leje.

Det vedtoges ikke at sende Delegerede til Centralmødet i Randers 1893, og at Viablslærerne bleve befordrede frit. Som Paastønnelse for Fru Demants utrættelige Virksomhed for Viablsfagen her i Kredsen vedtoges det at skænke hende en lille Julegave, stor 10 Kr. Det vedtoges, at Foreningen i Lighed med ifjor lader afholde 3 større Viablsrømder, der fordeles paa samme Maade som hidtil, ligesom Vandrelærervirksomheden agtes udført, om mulig gennem Fru Demant. Det overlodes til Bestyrelsen, i Lighed med i Fjor, paa et senere Tidspunkt at bestemme, om Foreningen bør afholde Udstilling i 1893 eller ej. Af Henfyn til en mulig Udstilling i 1893 kan Foreningen ikke indlade sig paa

at uddele Understøttelse til trængende Bivavlere i Foreningen for i Aar.

Formanden udtalte derefter til Slut en varm Tak til de Institutioner, der ved Bidrag havde støttet Foreningen, og haabede, at de ad Aare vilde vise den samme Velvillie, hvornæst Mødet sluttedes med et Leve for Foreningens Fremvækst.

Herefter afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor der efter Loben foretoges Lodtrækning mellem Formanden og Næstformanden, ved hvilken Forskæbnen trak sig fri men genvalgte, hvorpaa Mødet hævedes.

Chr. Jensen.

Elbs m. fl. Herreders BF. afholdt d. 26. Novbr. Generalforsamling i Taulov Gæstgivergaard, som var talrigt besøgt.

Formanden oplæste Regnskabet og gav andre Oplysninger angaaende Foreningens Status og Virksomhed.

Derefter foretoges Valg af en ny Næstformand i Stedet for H. Namand, Pjedsted, der ikke ønskede at modtage Genvalg. Valgt blev Lærer Rosenkjær, Studsdal Skole.

Al Kredsforsandere valgtes: for S. Vilstrup Kreds: Kresten Uth, Vilstrup, for Haastrup Kreds: Mikkel Dons, Vilstrup Skov, for Herslev Kreds: P. Kjær, Herslev (genvalgt), for Erritsø Kreds: Peter Sørensen, Erritsø, for Vejlsby Kreds: H. F. Kierkeby, Trelde Mark, for Gauerlund Kreds: L. Rand, Andkjær Mark, for Smidstrup Kreds: R. Bendigen, Lille Belling, (genvalgt). Tillige optoges to ny Kredse: Fredericia Kreds med Oversergent Hjerregaard som Kredsforsandere og Tustkær Kreds med M. P. Buch, Tustkær, som Kredsforsandere.

Til Næstfor genvalgte Palle Henriksen, Borkop.

Som Delegeret til DBF.'s Centralmøde i Randers i Juni 1893 valgtes Formanden, N. Ladegaard, og Lærer Rosenkjær, Studsdal Skole.

Det vedtoges ikke at søge Hovedforeningen om at faa Vandrelærer tilsendt, men derimod om at faa det tilsvarende Beløb udbetalt; dog kunne enkelte Kredse indenfor Foreningen faa en Vandrelærer af Foreningen og faa deres Part af det Beløb, som udbetales af Hovedforeningen dertil.

Det vedtoges at søge Landboforeningerne og eventuelt Sparekassen, som hidtil, om Understøttelse til Fremme af Biavlslagen, og til Foraaret at gøre Fællesindkøb af Kunsttavler og Biboliger.

Det bestemtes at holde en Biavlslidstilling i Fredericia i Sommeren 1893, dersom det viste sig, at Betingelserne vare

gunstige derfor. Til at arbejde videre for denne Sag valgtes H. M. Lomholt i Kongsted, H. R. Hansen i Børup, Namand i Pjedsted og N. Ladegaard i Belling.

Tillige overlodes det Bestyrelsen at faa udarbejdet ny Love og lade afholde en Generalforsamling i Foraaret for at faa dem vedtagne.

Uljksom de foregaaende Aar, tillader jeg mig i Tidsskriftet at opgive Medlemmernes Antal og det indvintrede Antal Bistader fra 1. Januar 1893 imod det foregaaende Aar.

Kreds.	Medlemmer	Tidskrift	Trugstader	Bistader	Samlet	Autor.	S. Alt.
Fredericia	9	4	7	"	"	6	13
Brødstrup	10	6	21	"	"	5	28
Pjedsted	6	1	13	"	"	2	20
S. Vilstrup	13	2	27	"	"	18	45
Taulov	18	8	40	"	"	13	58
Børup	25	3	62	"	"	23	85
Gauerlund	7	6	26	"	"	8	37
Tustkær	6	1	9	"	"	6	16
Gaarslev	5	2	27	"	"	1	28
Smidstrup	7	5	29	"	2	8	42
Mosevraa og Haastrup	12	5	49	"	"	13	62
Herslev	12	6	25	"	1	5	34
Vejlsby	9	9	28	"	"	6	34
Skærup	12	3	43	"	"	8	51
	151	61	406	17	3	127	553
Erritsø mangler, havde 1.							
Januar 1892	10	3	9	"	"	13	25
S. Alt	161	64	415	20	3	140	578
1. Januar 1893	120	42	219	39	5	153	416
Fremgang af	41	22	196	"	"	"	162
Tab af	"	"	"	19	2	13	"

Tabellen viser jo en ret god Fremgang i det forløbne Aar, trods det meget daarligere Aar, hvad Udbyttet angaar. Vi have jo begyndt det ny Aar med 41 Medlemmer, 22 Tidsskrifter og 196 Trugstader mere end i Fjor (10 × 12 " Kammer; jeg antager, at der ikke er 10 Stk. af andre Maal). Jeg er ogsaa godt tilfreds med den Fremgang, og jeg vil ønske for Sagens Skyld, at det maa vedblive at gaa jævnt og roligt fremad, saaledes at vi ikke skulle staa fare for at faa et Tilbagefald, at vi ikke paatage os flere og større Opgaver, end vi magte. Ja, Højtaderne er det jo gaact ud over, thi af disse have vi 19 mindre end i Fjor. Sa, Kuberne have jo ogsaa maattet døje deres Fald, hvis man kan kalde det saadant; men Kuberne maa ogsaa have givet deres Skærb til den store Fremgang af Stader, nemlig i Alt 162.

Nu føres der jo en tapper Fejde i Tidsskriftet om Kammer a a Lene; men om enten Erslev eller Grønning skal sejre, det er der vist ikke Mange, der tør afgøre paa dette Punkt; ja nogen egentlig bestemt

Overmagt faar vist næppe nogen af dem. Havde det blot været for 10 Aar siden, at Hr. Friberg havde kommet med sin Reformvane, og saa at vore ledende Mænd den Gang kunde have givet efter for hinanden, da er jeg ikke i Tvivl om, at vi nu havde staaet med 1 Maal over hele Landet, men som Sagerne nu staa, da vilde jeg nødig se det gamle Møllerste studt til Side (12 □"), ligesaa Andersens (10 × 12"), heller ikke det ny Erslevs Maal, nu efter at det har faaet den Udbredelse, det har. Nej, jeg mener: Lad nu disse 3 Maal udbrede sig i de forskellige Egne, hvor de have faaet Indpas, thi jeg tror om dem alle 3, at der kan drives baade fornøjelig og rentabel Viavl i dem. Niels Ladegaard.

Maribo Amts BF. afholdt d. 30. December sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Harmonien“ i Nakskov. Til denne var mødt Repræsentanter fra alle Egne af Amtet, og da Nakskov-Kredsen samtidig holdt Aarsmøde, var Generalforsamlingen godt besøgt, og om de forskellige Spørgsmaal paa Dagsordenen udspandt sig en livlig Diskussion.

1. Regnskabet udbviste en Beholdning fra forrige Aar af 256 Kr. 48 Ø., deraf indstod 250 Kr. paa en Sparekassebog, et Medlemsbidrag af 61 Kr. 75 Ø., fra DBF. 20 Kr. og forskellige Indtægter 21 Kr., i Alt 359 Kr. 23 Ø. Udgiften havde været 99 Kr. 53 Ø., deraf 45 Kr. 20 Ø. til Udgift ved Møder, 40 Kr. til Uddeling af Maanedssbladet „Vien“ og 14 Kr. 33 Ø. til Porto, Ansøgninger m. m. Resultatet af den paabegyndte Indsamling til Grundfonden meddeltes: Der var inden Generalforsamlingen indkommet e. 100 Kr., med hvilket Beløb Sparekassens Paalydende var forøget, og det forventedes, at Indsamlingen fremdeles maatte finde velvillig Støtte.

2. Til Bestyrelse genvalgte Lærer Jensen, Vejringe, Parcelлист L. Grifsen, Ønslev, Partikulær Wibbert, Sdr. Taastrup, og Plantor Andersen, Bøts. Istedet for Teglbærnder Fosle, der af Helbredshensyn ikke ønskede Genvalg, valgtes Husejer N. Knudsen Romme, Rørbaek.

3. Til Revisor genvalgte Maskinmester Møller, Højbygaard.

4. Som Delegeret ved Centralmødet i Randers valgtes Lærer Jensen, Vejringe, og som Suppleanter D. Hansen, Hoffmann og Bjødstrup.

5. Foruden Udsendelse af lokale Viavlslærere vedtog man at afholde et større Viavlermøde for hele Amtet i Saksboingegnen og ligeledes, som hidtil, at uddele „Vien“ til hvert andet Medlem. Begæring

om Bladet indsendes til Amtsforsamlingen gennem Kredsforsamlingene.

6. Det vedtoges at give Medlemmerne Afgang til at faa Bistader og Redskaber til moderat Pris. Nærmere herom ved Henvendelse til Kredsforsamlingene.

7. Et Forslag fra Snekker Olsen, Hvilested, om Premiering af Bistander kunde ikke tiltrædes af Mangel paa Midler til Jærkfættelsen heraf, derimod vedtog man at søge Samarbejde med Amtets landøkonomiske Selskab og Nordfalsters Landbosforening, for at en jagtlyndig Viavl kunde tiltræde ved Bedømmelsen af Husløbder.

Ved Bestyrelsesmødet samme Dag genvalgte Lærer Jensen som Formand og D. Hansen som Næstformand, og den nærmere Udførelse af Virksomhedsplanen m. m. drøftedes.

Om Eftermiddagen holdt Lærer Hoffmann, Højsmarke, Foredrag om Biernes Behandling i ugunstige Aar. I d. n. paafølgende Diskussion om dette Emne samt om Kammemaal, 2 Dronninger i en Bifamilie m. m. deltog, foruden Foredragsholderen, D. Hansen, Bjødstrup, Partikulær Hastrup, Snekker Hansen, Sæddelmager Pedersen, Formanden o. fl. J.

Varde-Fiskbak-Kvols-Borup BF. Søndag d. 18. December havde herbærende Viavlforening Generalforsamling i Vorde Forsamlingshus. Der var mødt nogle Mænd fra Kvols og Borup Sogne, og de lode sig indmelde i Foreningen, og man ventte, at der vil komme flere. Man vedtog at kalde Foreningen Vorde-Fiskbak-Kvols og Borup Viavlforening.

Man foreslog, at Bestyrelsen fra Nytaar skulde bestaa af 5 Medlemmer. Valgte bleve: Snekker N. Smidt, Kvols, Viborg, Snekker Lauritz Nielsen, Hjarbaek, Sognefoged G. Hansen, Fiskbaek, Sognefoged S. Jensen, Lyngsøgaard, L. Christensen, Borup. Snekker N. Smidt, Kvols pr. Viborg, valgtes til Formand.

Udbyttet af Viavl her paa Eggen har ikke været godt i Sommer. Der var for faa gode Træddage. Desuden ere vi Begyndere og have maaste af den Grund ikke altid passet Bierne med fornøden Omhu og paa rette Maade.

Ekko fra Staderne.

Søndermark, Slyn, d. 26. Decbr.

Det er jo en Selvfølge, at efter et saa mislykket Viavlkaar, som 1892 har været, vil Interessen tabes hos en Del Viavlere; naar alligevel faa Mange har bestemt sig for at holde Tidsskrift for Viavl i det

kommande Aar, er dette dog en Borgen for, at der er nogen Iver for og Tiltro til, at Biaul er Noget, der kan betale sig her paa denne Egn, hvad det jo ogsaa meget vel kan; men der skal lidt Taalmodighed og Udholdenhed til; men saa opvejes de ogsaa rigeligt af de fede Aar; thi det er jo bekendt nok, hvor forbausende stort Udbyttet kan blive af en velholdt Bistand i et gunstigt Aar.

Det vedtoges paa et Møde d. 18. Decbr. herefter kun at bekendtgøre Møderne for 1893 i Tidsskriftet; hvert Medlem skal saa, saavidt muligt, meddele sine Omgivelser, hvor og naar Møder holdes i Kredsen; derved spares et ikke ubetydeligt Beløb af de smaa Midler, Kredsen raader over, men som hidtil er bortsmeltet til Betaling af Avertissementer i de lokale Blade; der har i det sidste Aar maattet averteres i 3 Aviser.

C. E. H.

Vendshjælet, d. 31. December.

Honninghøsten har her i Aar været en Del under Middelhøst. Gennemsnitshøsten her af velpassede Stader har været 20 R. Jeg er opfordret til af en Del Biavlere her i Vendshjælet at bringe Redaktøren af nærværende Blad en Tak for det gamle Aar og en Lykønsning for det ny.

N. Jensen.

Sindbjerglund. Vejle d. 18. Januar.

Da jeg i denne haarde Vinter sidder og tænker paa, hvoreledes mine Bier have det, vover jeg at anmode Dem om at sende mig nogle af DBF.'s Love og Smaaskrifter. Jeg har nu haft den danske Vitidende i 2—3 Aar og har været meget glad ved den, og jeg har købt Deres „Fører i Biaul“, hvorefter jeg haft særlig godt Held.

I Foraaret 1891 begyndte jeg med to smaa forfulnede Kubestader. Jeg havde fodret næsten gennem hele Vinteren; men det gik heldig. Om Sommeren gav den ene 2 Sværme, den anden blev sat til Nedbygning efter Deres „Fører i Biaul“; men den Familie kunde jeg heller ikke tolde Styr paa, den sværmede ogsaa, saa købte jeg et — og havde saa 6 til Vinter, 3 i Kasser og 3 i Kuber, af hvilke jeg havde høstet 45 R Honning, og saa gav jeg dem 55 R Kandis. Det var et sjældent Aar, jeg der havde faaet begyndt i. De overvintrede godt til Foraaret 1892, i hvilket jeg vel knap fodrede 5 R Kandis paa dem; men fik Kasser lavet og Kuber indsat i dem i Foraaret, undtagen et, som jeg lod sværme, hvilket gav 2. Kuberne fik jeg lykkelig taget fra dem, skønt Sommeren var daarlig; men endda fik jeg 120 R Honning og gav dem igen 60 R Kandis, og

jeg er sikker paa, at de har lige saa meget hver, som de levede over med ifjor Vinter; men den nærværende Vinter ligner heller ikke de to sidste. Varmemaaleren gaar jo ned til 16½ ° Kulde om Natten, hvilket jeg ikke har seet i de forrige to Vintre. Dog haaber jeg endda, de sidde godt i 3" Pakning af Hakkelse mellem Brædderne, og Foder, er jeg sikker paa, de mangle ikke; men jeg har ikke godt ved at holde Indgangene aabne for Sneen, men sidste Vinter var jeg i Militærtjeneste, og da var der Ingen, som holdt dem aabne, og da overlevede de godt. I denne Vinter har jeg nu 7 i Kasser og 2 Kuber. Saaledes staar nu Sagen, her er hverken Kreds eller Forening; men jeg er glad ved Erstedes Fører og Vitidende, og jeg venter i hver Maaned efter at se, hvad den bringer.

Chr. Christensen.

Falster, 20. Januar.

Sidste Aar var sandelig et sørgeligt Aaar paa Falster; for mig mislykkedes alt. Nedbygning, Dronningopflækning, og en Sværm jeg købte for 10 Kr. døde i Løbet af Sommeren; 25 R Honning af 4 Familier.

H.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 7. Deres ærede Blad anbefaler jævnligt en Indgangsaaabning paa mindst 4". I herværende Blade anbefales helt at lukke for Indgangen. Utæthederne skulle kunne give Luftveksel nok. I Betragtning af, at man i de gode gamle Dage næsten helt tilklævede Hullerne, skulde man synes, at sidstnævnte Synspunkt kunde være godt nok, naar Lukningen sker til en Tid, da man kan være sikker paa, at al muligvis utilfældet Honning, men fornemlig Efteraarssfoder er fortæret af Bierne, hvilket Tidspunkt indtræder, kort før Dagene længes og Vinteren strænges. Da jeg bor et Stykke Vej fra mine Bier og derfor ikke kan drage daglig Omhu for mine smaa Husdyr, har jeg en ængstelig Følelse for dem, naar en kold, stærk Vind staar paa den vide Indgang. Maaft er min Ængstelse overflødig. (N. S. i Flensborg.) — S.: At Bierne kunne nøjes med en temmelig ringe Tilgang af frisk Luft, beviser den russiske Indvandringsmaade, der anvendes almindelig i det nordlige Rusland og det sydlige Sibirien. Den bestaar ganske simpelt i at dække Bistaderne med et omtrent 1 Alen tykt Snelag, der dog ikke presses sammen. Paa denne Maade opnaa de russiske Biavlere, at omtrent ¾ af Bifamilierne

overvintre fortrinligt, og dette er mere, end de opnaa ved at overvintre dem frit. Hos os stiller Sagen sig imidlertid en Del anderledes, fordi vi ved fri Overvintring oftest kunne opnaa at bringe alle vore Bifamilier godt gennem Vinteren. Dette tro vi næppe vil kunne opnaas uden en stærkere Lufttilgang. Saalænge Bierne nyde uforstyrret Vinterro, kunne de vistnok godt nøjes med en ringe Lufttilgang; men saafort denne No afbrydes, enten ved færegne Forhold hos Bierne selv eller udefra, da komme Bierne i stærkere Bevægelse og kræve derfor ogsaa mere Luft. Kan denne ikke skaffes, da kvæles Bierne. Derfor anse vi det for nødvendigt, at Indgangen holdes aaben. Vi have vistnok anbefalet i stærkt Blæst lige mod Indgangen at indskrænke denne, fordi Bierne ellers ville forbruge mere Forraad; men hvis man har Besvær med jævnlig at tilse sine Bier om Vinteren, ville vi dog ubetinget foretrække at undlade denne Indskrænkning af Indgangen i Blæst. Naar Indgangen kun er dækket af løs Sne, betragte vi den alligevel som aaben, fordi saadan løs Sne lader Luftvekselen foregaa forbausende let. Naar Sneen derimod tør, hvorved den falder tæt sammen, og maaske derefter fryser sammen til en fast Iskump, da bliver den derimod en alvorlig Hindring for Luftforhøvelsen og bør derfor fjernes fra Indgangen. Vore bedste Stader ere ikke „utætte.“

Nr. 8 Kan det ikke lade sig gøre paa ny at indrykke i Deres særdeles lærerige Blad Pastor Gerstungs interessante Artikel om Yngeludviklingens Grundlov, som findes i Aargangen 1891? Jeg har talt med mange Biavlere, som ønske at læse den; men den Aargang er jo udsolgt. (Æ.) — S.: Aargang 1891 blev trykt i over 3000 Eksemplarer. Vistnok trykkes nærværende Aargang i 4000 Exemplarer; men vi ere dog meget betænkelige ved at optrykke saa lang en Artikel, naar Fler-tallet af Bladets Læsere forud ere i Besiddelse af den. Vi beklage derfor ikke at kunne imødekomme dette Ønske.

Nr. 9. Jeg agter selv at lave mig et „Erstlev's Dobbelstade“ efter Deres Anvisning paa S. 9. Jeg er kun bange for, at jeg ikke kan lave det der omtalte

„gennemboede Træindstud“ rigtig. Kan jeg ikke lige saa godt bruge et Indstud af bitæt Jærntraadstvist. (B. B.) — S.: Det er sandsynligt, at bitæt Gitter kan være lige saa godt; men vi have den Bane, naar en Mand anbefaler os en ny Opfindelse, da at prøve den saa nøjagtig som muligt paa den Maade, paa hvilken han selv har benyttet den. Hr. Wells bruger altid Træindstud i sine Dobbelstader. Gullerne bover han med en tyk glødende Jærntraad, flest i Indstudets øverste Del. Den eneste Betænelighed, som vi kunne anføre imod Jærntraadstvist, er denne, at de 2 Dronninger derigennem lettere kunne røre ved hinanden med Følehornene end gennem et Træindstud. Vi antage, at dette er Grunden til, at Opfinderen anvender Træindstud; men det er jo meget muligt, at dette er uden Betydning.

Nr. 10. Hvorledes kan man bedst opstille et større Antal Stader, over 20, paa den mindst mulige Plads? (S.) — S.: I Amerika anvendes ofte Miller's Opstilling i store Bierier, hvor man ønsker at spare Plads (se Fig. 7). Punktterne betegne Indgangene. Staderne ere opstillede i Grupper paa 5. Afstanden mellem Staderne indbyrdes er mindst 18", og Afstanden mellem Grupperne indbyrdes mindst 2 Alen. Naar Stadernes Tage ere flade, har denne

Gruppe-Opstilling den Fordel, at man ved Behandlingen af eet Stade kan anbringe Redstaber, Magasiner eller Tavler paa Tagene af de andre. Mr. Miller bruger endogsaa saa lave Stader, at han kan sidde paa det ene, medens han behandler de andre 4 i samme Gruppe. Tænker man sig 4 Alen Syd for disse Grupper en ganske lignende Opstilling af 20 Stader, da bliver der imellem disse 2 Afdelinger en „sikker“ Gang, i hvilken Besøgende kunne færdes.

Nr. 11. Jeg har en Sværm fra i Sommer, som sidder i en lille Halmkasse paa 7 Stkr. 12" □ Rammer. Den har brusset en Del i dette kolde Vejr. Kassen er 1/2" Breder indvendig og godt 1" Straa-Beklædning udvendig. Er det ikke, fordi Kassen er for kold, at den brusser (de andre ere rolige)? Foder tror jeg ikke, den mangler — og kan de fryse ihjel, naar de har Foder

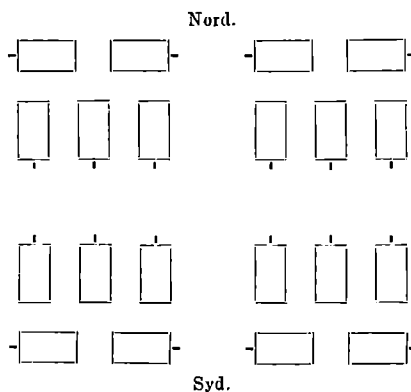

Fig. 7. Miller's Stade-Opstilling.

nof? (C. C.) — **S.**: Bruksningen kan nok hidrøre fra Kulden, idet Bierne derved frembringe Varme. Tillige kan jo saa vel Honning som Kandisopløsning meget godt stivne i saa stærk Kulde med saa ringe Pakning. Derfor ville vi tilraade Dem at lægge lidt mere Pakning over og omkring Kassen. — Bier kunne nok fryse ihjel, om de end have Foder nok, men det sker næppe med den Indpakning, De beskriver, naar Foderet ikke stivner.

Nr. 12. Til hvilken Pris kan Godman's Tavlemølle købes? (N. P.) — **S.**: Prisen er forskjellig efter Valsernes Længde, Tykkelse og Præg. Med det Præg, som almindelig benyttes her i Landet, og Valser af Pewtermetal er Prisen for 10" Valser 140 Kr., for 12" B. 190 og for 14" B. 225—240 efter Tykkelsen. De holdbareste Valser ere dog af Messing, men dette forhøjer Prisen med 25 Kr.

Gavnlige Vink.

Vejrret (20. Januar) har i den sidstforløbne Maaned været saa koldt, at denne Maaned maaske vil blive den koldeste, som den nulevende Slægt har oplevet. I over 3 Uger have vi slet ikke haft Tovejr, midt paa Dagen har Varmemaaleren meget ofte vist $\pm 10^\circ$ og om Nætterne har den vist $\pm 16^\circ$, ja endog saa Natten til den 15de $\pm 17^\circ$. Jøde i Landet har Kulden som sædvanlig været endnu et Par Grader stærkere. 3 Gange have vi i denne Tid haft stærkt Snefald, den ene Gang med Storm. I de fleste Bigaarde ses Staderne derfor mere eller mindre dækkede af Sne. Saalænge det kolde Vejr vedbliver, betragte vi det som heldigt, at Stadernes Indgange ere dækkede af Sne, da denne, saa længe den er løs, giver den frie Luft tilstrækkelig Udgang og samtidig hindrer Udflugt og beskytter mod Væst. Vi forudsætte dog, at der er anbragt Skyggebrædder for Indgangene, for at ikke Solens Straaler, naar mildere Vejr indtræder, skal lokke Bierne ud paa Sneen.

Fodring. Den usædvanlig strænge Kulde i Januar har uden Tvivl bevirket et noget forøget Foderforbrug (vi antage 2 B) i den Maaned. Det maa dog haabes, at de allerfleste Bifamilier ere indvandrede med saa rigeligt Forraad, at de ikke ville behøve Fodring paa denne kolde Mærstid. Er der dog et eller andet Stede, hvis Forraad antages allerede nu at være næsten udtomt, da kan det hjælpes med en Klump Kandisfuge (se S. 26), som midt paa Dagen i stille Vejr nedlægges i Foderaabningen over Biernes Winterjæde. Foderet tilpasses omhyggelig foroven, for at Biernes Varme ikke skal slippe ud, naar disse gaa op for at hente det.

Henselsudsflugt. I de fleste Winter hos os gives der allerede i Februar Bierne Lejlighed til en saadan Udflugt. Udflugten dertil er rigtignok for Tiden meget ringe; men en saadan Udflugt er heller ikke saa nødvendig tidlig i de strænge Vintre, som i de milde, fordi Bierne i koldt Vejr ikke saa tidlig begynde at yngle. Skulde der dog indtræffe saa mildt Vejr allerede i denne Maaned, at Sneen tør nogenlunde bort, da bør man paa en stille Dag borttage Skyggebrædderne fra Indgangene for at

lokke Bierne til Udflugt. Det kan dog meget let ske efter en saa kold Periode, at Bierne ved et Par Dages mildt Vejr trods Skyggebrædderne og Sneen komme frem til Udflugt. Efter dette, da tilraade vi at bestro Pladsen foran Staderne med Afse (helst Stenfulsaff) og derefter at borttage Skyggebrædderne. Bierne ville da rejse sig paa Afsen eller paa Stadernes Tæge, som forud bør være befrieede for Sne. Naar Udflugten er forbi, anbringes Skyggebrædderne paany.

Uro. Hvis Bierne i et Stade i denne kolde Tid uden at være blevne forstyrrede bruge stærkt, komme frem i Mængde ved Indgangen og dog ikke flyve op for at rejse sig, da hidrører denne Uro enten fra Luftmangel, Lort, Sult eller Dronningtab. (I Tovejr komme Bierne ofte frem paa Flyvebrættet alene for at opslukke Vand.) Man bør derfor aabne Indgangen i dens fulde Bredde, rejse den med en troget Jærntraad og derefter fodre med Kandisfuge, som ovenfor omtalt. Hvis Bierne den næste Dag ere rolige, indskræntes Indgangen igen, og Skyggebrættet anbringes paany. Ere Bierne derimod fremdeles urolige, da bør Stadet vandsødes, idet man i Stedet for Kandisfugen anbringer et ikke for stort ($\frac{1}{2}$ Pægl) Glas med lukket Vand, overbundet med tæt Lærred og vendt om i Foderaabningen. Da Vandfodring ofte fremkalder for tidlig Ungelansætning, bør den ikke foretages uden Nødvendighed. — Hvis Uroen hidrører fra Dronningtab, da maa man afvente mildt Vejr for at forene Familien med en anden, der har Dronning.

Sne. Saalænge denne ikke ved Tovejr falder altså stærkt sammen omkring Staderne eller ved afvekslende Frost og Tø lukker Staderes Indgang med en Jætklump, gør den næppe Skade men tværtimod Gavn ved at beskytte Bierne mod Kulden. Indtræder derimod et af de anførte Tilfælde, da bør Sneen fjernes i det mindste fra Stadernes Forsider. Naar mildere Vejr indtræder, bør Sneen dog ogleaa fjernes fra Staderes andre Sider, for at ikke den lumende Sne skal fremstjunde Ungelansætningen for stærkt.

Brevkasse.

Smaa skrifter. Af disse haves for Tiden kun 3, nemlig Nr. 5 Bierens Fodring, Nr. 8 Voks-møttet og Nr. 9 Lidt om Diavl.

Vanglende Numre af Aargangen 1892 kunne endnu faas, dog ikke Nr. 5, som er udsolgt.

Diavllærere. Vægæringer om saadanne bør altid skrives paa et særskilt Stykke Papir, der senere kan fremlægges for Bestyrelsen, ikke paa et Brev, der omhandles andre Ting.

Kundgørelser.

Agte Bivokstavler

saas fremdeles iaar hos „Linaa Sognis Biavlsfor-ening.“ Foreninger, der sender 100 B Voks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. B. Ordre indgives til
Ole Rasmussen,
Linaa, Lavenst.

130 Pd. lys Honning

a 50 D. pr B kan købes hos

Træskomager Hans Pedersen,
Kværndrup Markt, Kværndrup Station.

Gleddeligt Nytaar!

Med Tak for det gamle!

Idet jeg sender denne Hilsen til alle mine Kunder, maa jeg samtidig bede dem at have mig undskyldt, som ikke fik, hvad de forlangte, til rette Tid. Men jeg forsikrer dem, at det ikke var Mangel paa Villie fra min Side, der har Skylden; men Noget saar gaa paa d'Herrens egen Regning; idet altsaa Mange tove med at sende Ordre, til Bierne begynde at sværme! En Mængde Breve og Telegrammer har Lufdvædet: Strafs, omgaaende, forste Dag, Afgods. Fra midt i Juni til Midten af Juli kom over 100 Breve ugentlig. Noget af Aflykten stammede fra, at min Dampkedel sprang d. 4. Febr., og vi fik den først i Gang d. 24. Marts. Først i Februar var c. 150 Stader jævde mere end bestilt eller solgt, saa det maa vist indrømmes mig, at jeg havde begyndt i god Tid. Vi naaede til i Juni at lave over 50 store Stader om Ugen! Salt folgte lidt over 900 Stader, og en Del kunde have været folgte til, om vi kunde have faaet dem færdige. Salt er her lavet over 6200 paa Værkstedet, siden det første blev lavet i 1867. Jeg vil herved bede baade mine gamle og ny Kunder at indsende Bestillingen i god Tid, saa Værene leveres i April eller først i Maj; ikke lade sig skræffe af det daarlige 92; thi efter hvad jeg har erfaret i de sidste 20 Aar, har altid efter et simpelt fulgt et godt, ofte udmærket Bivaar.

Tved i Januar 1893.

Kristian Pedersen.

200 Bd. lys brun. udslyngt Honning

tilbydes i større og mindre Partier a 60 D. pr. T. frit leveret i Blisplade paa Algod St.

Diabler **J. N. Støvhjerg,**
Hoven pr. Tarm.

Hold det lille Blad „Bien“

der udgives af Stifteren af Danmarks Biavlerforening. Det giver efter mange Biavleres Udtalelser en god Beskedning i Biavl, men skrives nærmest for Begyndere og mindre Biavlere.

Bladet kan bestilles ved Postvejenet og koster 64 Ore for 12 Hefter i Aaret og kan saas ved Henvendelse hos Udgiveren for 36 Ore, der kan sendes i Frimærker.

Foreninger og mindre Bemidlede kan saa yderligere Moderation.

Nyborg, den 22de Januar 1893.

A. C. Andersen,
Udgiver af „Bien“.

Kunstige Bikager med fuldstændige Celler.

Prøve for 40 Ore i Frimærker, 1 Kilogram 4 Kroner. Dansk Patent sælges billigt.

B. Warnstorff,
Bustlar, Kreis Pyritz, Preussien.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejjagtige, solide og billige Stader og Biavlsereskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Ulandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

50 T hvid og 50 T mørk Honning a 50 og 40 Ore pr. T i 10 T's Bøgt saas hos

Alfred Nielsen, Mesjeb, Nabybro.

Garanteret ægte Bivolstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunststave ved Jubileumsudstillingen i Nyberg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Aar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositionskunststaver,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Jeg fabrikere **Ungeltavler, Dronetavler, ænsdiede Tavler til Blisplader** i alle Størrelser samt **Delingsstavler.**

Ludtær ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Forenings-Meddelelser.

Ramsø Tune Herredens BF. holdt sin aarlige Generalforsamling d. 5. December hos Ole Olsen, Tune, hvor det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Til Formand genvalgte Smeder Jens Jensen, Ramsømagle; til Sogneformand genvalgte Hans Jørgensen, Kildebrønde, og valgtes Tømrer Jens Pedersen, Greve.

BF. for Lintrup og Omegn afholder sin aarlige Generalforsamling hos Gæstgiver Hansen i Lintrup Søndagen d. 26. Februar Eftm. Kl. 4. 1) Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, og Regnskabets Fremleggelse. 2) Valg af et Bestyrelsesmedlem og 1 Delegeret. 3) Forslag om Forandring af Foreningslovens § 6 og 9. 4) Bestemmelse om Foreningens Virksomhed for 1 Aar. 5) Medlemsbidraget betales.

N. S. Smidt.

Nanders og Omegns BF. afholder Møde 25. Februar Kl. 1 i Nanders Højskolehem. Foreningens Virksomhed med Hensyn til Biavlsmøder med Foredrag bestemmes. Talrigt Møde ventes. Albert Wølle.

Anton Holm.

Indhold af dette Numer.

Billige Stader	29
Brusning	43
Dobbeltstade, Erlevs	42
Ekko, af C. E. H., N. Jensen, Chr. Christensen og H.	41
Esbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	39
Frederiksborg Amts n. BF., af Chr. Jensen	38
Gavnlig Bunt	43
Indgangene	41
Kunststaver, af B. Warnstorff	30
Mariibo Amts BF., af J.	40
Opstilling af Stader	42
Rammemaal af S. N. Doose. B. C. Andreaen	33
— og N. Ladegaard	39
Rammer, DBF's	35
Stadefonstruktion af Aug. Petersen	37
Tavlemøler	43
To Dronninger i eet Stade, af G. Wells	36
Verde-Tjilbaek-Kvøls-Borup BF.	40
Wells' Metode, af Jakob Olsen	32
Ungeludviklingens Grundlov	42

Det danske Bi-Tidsskrift

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-Sforening

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAUL K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundpriser for 20 Ere pr. Petit-Blatte 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maan indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Honning-Pakning.

Paa denne Aarstid, da Bierne ikke volde megen Besvær, bør Biaavleren forberede alt til den forestaaende travle Tid. Det er heldigvis kun sjældent, at der er faa lidt Honning at forhandle som i det sidst forløbne Aar. I et godt Honningaar ere mange Biaavlere i Forlegenhed med, hvorledes de skulde pakke og forsende Honningen. Derfor skulde vi i Dag give nogle Andvisninger i den Retning. De kunne formentlig allerede komme til Nytte ved den forestaaende Biaavls-Udstilling i Randers. Ved en saadan Udstilling skulde en stor Mængde Kasser med Honningglas udfaltes og efter endt Udstilling atter indfaltes i Løbet af kort Tid. Det hænder meget ofte, at Glassene tage Slæde under Forsendelsen eller ved Ud- og Ind-Pakningen. Dette hidvære meget ofte fra den uheldige Pakningsmaade. Hvis man har rigelig Tid til sin Maadighed og Overflod af godt Pakkemateriale, vil det altid være

umuligt at sikre sig mod slige Uheld; men meget ofte storker det i begge Henseender, og derfor har det sin Betydning at kende en billig, nem og sikker Indpakning for Honning i Glas.

Høstaaende Figur 8 fremstiller en saadan Pakning for 12 Honningglas. Den bestaar af en simpel Trækasse af $\frac{1}{2}$ " tykke Brædder, forsynet med et Laag, der paa den ene Side er befæstet med 3 Læderhængsler. Ved Skillerum, der ikke naa helt ned til Bunden, er Kassen delt i 12 Rum, der hvert kunne rumme et Honningglas, der er omgivet af et Lag rynket Papir. Denne Slags Indpakningspapir gaar vistnok endnu ikke i Handelen hos

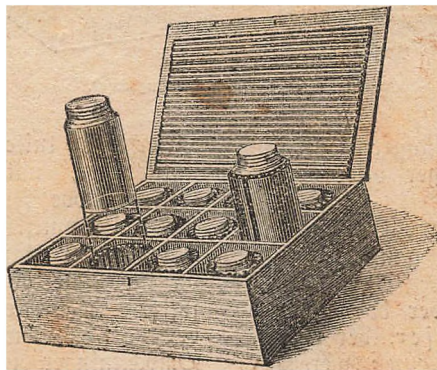

Fig. 8. Pakkasse til Honningglas.

os; men man kan da let lave sig det selv ved at lægge tykt Karduspapir i regelmæssige Følde. Inden Skillerummene befæstes, dækkes Bunden med et Lag rynket Papir, derpaa befæstes Skillerummene, hvert Glas omgives med et Lag rynket Papir. Paa Laagets indvendige Side befæstes med nogle smaa Stifter ligeledes et Lag rynket Papir. Derefter lukkes Laaget og fastskrues

fortil med 2 Struer. De i Figuren fremstillede Honningglas ere forsynede med Struelag. Vi foretrække dog de fortrinlige Kortpropper, som vi have faaet en Proppestøver til at forhandle, da de baade ere billigere og sikrere. Naar Kassen er tilpasset til Glasene og det rynkede Papir er tilstrækkelig stift, saa er det klart, at denne Pakningsmaade er aldeles sikker. Vi tro heller ikke, at den er synderlig dyrere end andre Pakningsmaader. At den er langt nemmere baade for Udstilleren og for de Mænd, der skulle modtage og affende Genstandene fra Udstillingen, end de nu almindelige Pakningsmaader med altfor store Kasser og Måtter af Hø eller Halm, det er ganske indlysende.

Vi skulle særlig gøre opmærksom paa det uheldige Tilfælde, at en Udstiller sender f. Eks. 12 Glas Honning, og deraf sælges de 5. Ved Tilbageførelsen af de 7 Glas er der da formegen Plads i Kassen, derfor ryktes disse let mod hverandre, naar de ikke have hvert sit Rum. Efter alle vore tidligere Udstillinger have vi altid haft adskillige Klager over itubrudte Glas. Hvis det derimod blev paalagt enhver Udstiller at pakke sine Honningglas paa denne Maade og at forsyne baade Glasene og Kassen med sit Nr. eller Mærke, saa ere vi aldeles sikre paa, at Klagerne over itubrudte Glas ved Udstillinger vilde ophøre helt eller næsten helt.

Syltetøj i smaa Krutter eller Glas kan naturligvis indpakkes paa ganske lignende Maade.

Større Honningmængder bør derimod helst forsendes i Blikdaaser, der rumme 10—50 B. Disse kunne enten være firantede (se Fig. 9) eller runde (se Fig. 10 og 11). De sidstnævnte kunne atter være cylindriske (Fig. 10) eller kegleformede (Fig. 11). Af disse 3 Slags Blikdaaser foretrække vi de cylindriske, da de ere de billigste. Hvis Daaserner ere meget stærke, d. e. lavede af tykt Blik og forsynede med udbendig Bundring, da kunne de forsendes temmelig langt uden yderligere Indpakning; men de bør da være forsynede de mindre med en Buchank, de større med 2 stærke Ører til at bære i. Ere Daaserner derimod lette, d. e. lavede af tyndt Blik og uden Bundring, da bør de yderligere pakkes i en

Kasse, der nøje passer til 2 eller flere saadanne Daaser (se Fig. 9). 3 Bundene af Kassen lægges et Lag Halm og ligeledes et Lag under Daaget, inden det lukkes. — De i Fig. 9 fremstillede firantede Daaser have kun en lille rund Nabning for oven dækket af en stærk Metallappe. Dette Lukke passer dog kun til flydende Honning. Fast Honning maa opvarmes, inden den kan hældes ud af en saadan Daase. Derfor tilraade vi at anvende et tætsluttede Laag, der omfatter hele Daasens øverste Rand.

At opbevare Honning i Krutter har mange Ulemper: Krutterne revne, saa snart Honningen faar Frost, og de ere vanskelige at lukke nogenlunde tæt. Skal en saadan Krutte forsendes med Jernbanen, da maa den stilles i en med Halm pakket Kurv saaledes, at Kruttens øverste Del er iynlig, for at Dragerne, der flytte Kurven, kunne se dens skrøbelige Indhold.

Gode Raad. I.

Af R. L. Taylor,
Michigan.

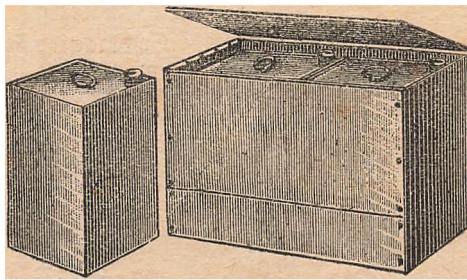

Fig. 9. Kaliforniske Honningdaaser.

Indtil en Tid, som mange Mennesker endnu kunne huske, var Bistadet dem en forseglet Bog, men taktet være Langtroths Videbegærighed og Talent, blev Seglene brudte, og nu kan enhver

Læser selv lukke Bogen op. Smød de fastfiddende, naturlige Ragers uroffelige Bitter havde Fremskridtets Bølger brudt sig i Menneskaalder, men tilsidt blev dette Bitter kastet omkuld, og de bevægelige Tabler kom frem. Dette var i sig selv en Omvæltning, men det var mere, det var en Omvæltning, som traf andre Omvæltninger med sig. Det gjorde en Honning-Udslynger og Kunsttabler nødvendige og viste Vejen til den nuværende Maade, paa hvilken man høster Honning i Delinger. Sammen med Nødvendighed var der ogsaa Mulighed, og disse to i samme Spænd overvinde alle Vanskeligheder. De Opdagelser, som man behøvede, blev gjort, og Bivæl indtager nu en smuk Stilling mellem andre landlige Sysler. Man manglode Midler til at kontrollere Dronningen og Dronerne; saa blev Dronning-Zinket opfundet og tilfredsstillende i sine mangfoldige Anvendelser den tilstedeværende Trang. En Mængde andre Savn ere blevne afhjulpne

ved lige saa heldige Redskaber, jaaledes at det skulde synes, at Biavleren nu er rigtig godt forsynet med praktiske Hjælpemidler.

Hvad staar der endnu tilbage? Hvilken Mangel er der? Hvad lan man ønske sig mere?

Nogle villeshave Bier, som ikke sværme; Andre et Stade, hvorfra Bierne ikke sværme, Andre igen en Selvhuser. Vi ville utvivlsomt alle gerne have ordnet det saaledes, at Bierne i en Bigaard kunde bringes til at samle al den Honning, der skal høstes, sammen i en fælles Stabel af Delingskuffer.

Nødvendighed er Opfindelsens Moder, men Mulighed er dens Fader. Det kan godt være, at det vilde være meget tart at have Bier, der ikke sværmede, eller Stader, hvorfra de ikke sværmede; men saalænge som Fuglene bygge Keder, saalænge ville Bierne ogsaa sværme. Det lader til, at Mange mene, at de trænge til en Selvhuser, men man har ikke godt Raad til at købe og opstille 200 Selvhuser for at fange 66 eller 70 Forsværme. Dette vilde blive for kostbart og forbundet med for megen Ulejlighed. Forresten er det ogsaa af andre Grunde end just for Sværminningens Skyld ganske heldigt at holde Dje med Bierne; i Sværmetiden bør man se til dem hver anden eller tredje Dag. Gode Dronning-

Fælder kunne gøre Resten, og i ethvert Tilfælde ere de, formoder jeg, at foretrække for en hvilken som helst Selvhuser.

Utvivlsomt vil man fra Tid til anden finde paa mange Udveje, der ville hde Biavleren en Smule Lettelse, men hvorledes jeg end bærer mig ad, saa kan jeg dog ikke finde nogen betydelig Mangel, der muligvis skulde kunne afhjælpes ved en eller anden stor Opfindelse. Den, som stirrer ind i Fremtidens Taager og eksklarer, at han ser en sig nærmende stor Opfindelse, som vil skabe en Ombæltning i Biavlen, — den Mand ser nok Snyer, eller ogsaa har han gjort forfert Beregning.

Hvis mine Slutninger ere rigtige, følger det af dem, at Udsigten til et godt Udbytte i Biavl mere beror paa vedkommende Mand end paa noget som helst snibst Hjælpemiddel eller paa nogen som helst Opfindelses trolldomsagtige Magt. Derfor har Redaktøren gjort vel i at udsætte en Pris for det bedste Raad, man kan give Biavlere.

„Hvad er ikke et Raad for en rar

Ting!“ sagde jeg til mig selv, da jeg sad og tænkte over Sagen. Jeg kunde godt give et Raad, som vilde omvælte den hele Verden i Lobet af 1 Time. Na, saa skulde vi have se, hvor rar, stræbsom, maadsholden, fredelig, kristelig og velsignet denne Verden vilde blive! Naar jeg tænker saaledes, er det intet Under, at saa Mange ere rede til at give Raad. Men der er en Vanstuelighed, som ikke altid tages i Betragtning — naar det skal nytte noget, saa maa Raadet følges. Nu haaber jeg alligevel, at de, som interessere sig for Bier, ere mere ivrige for deres Interesser end andre Mennesker: jeg vil derfor slutte med de bedste Raad, jeg kan give en Biavler:

Vær ikke ødsel. Hertillands behøver en fornuftig Mand ikke at være fattig. Paa en vis Maade betegner Ødselhed Forstællen mellem Fattigdom og Velstillethed. Ere dine Vinterdækker, Bundbrædder, Fodrere eller andre Biavlsredskaber uden Nødvendighed udsatte for Vejrets Umstiftelser? Hvad bliver der af dine Tavlerestere og Rokstumper? Lader Du Møllene ødelægge dine tomme Tavler?

Hvis det er Tilfældet, se saa at gøre en Ende paa denne Ødslen. Sæt Dig imod den med Hænder og Fødder, hvis det gøres nødvendigt. Det vil gøre dine Aar bedre.

Lad være med at bygge Lujt-

kasteller. Det kan godt være, at du tror, Du er en stor Opfinder; men det er du slet ikke. Tænk ikke mere paa det ny Stade, den ny Kamme eller det ny Redskab, som du saa længe har brudt dit Hoved med — men læg en Smule mere Mærke til andre Folks Opfindelser. Din Medvirksomhed er slet ikke nødvendig for at frelse noget Godt fra at gaa i Glemmebogen, og dine Penge kunne alligevel ikke redde noget, der er daarligt. Spild ikke Tiden med at vente paa Opfindelser, som man lover skal gøre Vidunderne. Man kan vædde Hundrede mod Een paa, at de slet ikke komme, eller hvis de komme, paa, at de ville vise sig aldeles værdiløse.

Tal ikke Modet. Vær ikke altfor begejstret, men heller ikke modløs. Du skal hverken give dine Bier bort eller ødelægge dem. Forøg din Vistand, hvis den betaler sig, men gør det langsomt. Føl Dig for, til du naa'r Bunden, og pas vel paa, at du tjener Noget ved Forretningen. Køb, ikke Ratten i Sækken.

Smed mens Jærnet er varmt

Fig. 10.

Fig. 11.

Naar man er Biavler, skal man gøre Arbejdet i rette Tid. Gør man det ikke, er det det samme som at give Udbyttet bort. Men udfører man alt Arbejdet i rette Tid, ja vil man heller aldrig være overløst. Lad Alting færdig om Vinteren til Honninghøsten og til Sværmetiden, og arbejd støt videre.

Endelig: Bevær din Ro overfor Nyheder og ny Fremgangsmaader. Brug den gamle Maneer, indtil Du er bleven faldsindig nok til at vælge og vrage mellem de ny Ting. Lad Andre prøve det Ny først. Vær din Forstand og vær paa Højde med din Tid. Sov godt om Natten, men vær vaagen om Dagen.

Foreningens Blad.

Svar til Hr. S. N. Doose fra Grælev.

I Deres Artikel paa S. 33 har De fremsat et Par Bemærkninger om min Redaktørvirksomhed, som jeg ikke kan lade ubesvarede, da maasse flere af Bladets Læsere kunde lade sig vilbiede deraf.

1. De synes at mene, at jeg har misbrugt min Stilling til at „agitere“ for Lavnormalrammen omtrent paa lignende Maade, paa hvilken visse Magarinefabrikanter gøre Reklame for deres Fabrikat. Da jeg ikke har Spor af Pengeudbytte ved den nævnte Rammes Udbredelse her i Landet, er det vanskeligt at forstaa Sammenligningen. Jeg har ikke haft anden Bevegrund til at anbefale den Ramme end den danske Biavls Fremgang. Det er et Formaal, som „Foreningens Blad“ vel kan være bekendt. Jeg er aldeles ikke blind for, at baade Andersensramme og Møllersramme ere gode Rammemaal, som i ethvert Tilfælde ere langt bedre end de ældre Rammer, de have afløst. Naar jeg dog anser Lavnormalrammen for bekvemmere at behandle, saa kan jeg jo ikke ret vel forsvare at lægge Dølgemaal derpaa, naar jeg spørges om min Mening i den Sag. Det kunde aldrig falde mig ind at vredes paa Hr. D., fordi han foretrækker 10 × 12 " Rammen; men derfor er det mig ubegribeligt, at man kan vredes paa mig, fordi jeg foretrækker Lavnormal. Den „Agitation“, De hentyder til, er næsten ubelukkende Svar paa Spørgsmaal. Det er ganske naturligt, at der netop med Hensyn til vort nyeste Rammemaal ofte fremsættes Spørgsmaal til mig. Jeg kan da ikke besvare saadanne efter Hr. Dooses Meninger, men maa nødvendigvis besvare

dem efter mine egne; thi det er mig, der skal forsvare, hvad jeg skriver. Derimod indrømmer jeg, at jeg maasse af egen Drist uder tiden kunde have frendraget de 2 Maal lidt stærkere end stet er; men dette har navnlig hidvort fra, at jeg ikke var ganske klar over Stemningen blandt de ledende Biavlere. Denne Klarhed har jeg faaet ved Afstemningen paa det sidste Centralmøde, og siden den Tid har jeg søgt at dele Sol og Vind lige mellem de 3 Maal, saa vidt det staar til mig. Spørgerne er jeg jo ikke Herre over.

2. Hr. D. mener, at jeg som Redaktør burde stræbe at samle vore Rammemaal til saa saa som muligt. Jeg har ganske vist altid, siden jeg blev DBF.'s Redaktør sat mig det som Maal at samle — Danmarks Biavlere til en stor og dygtig Forening. Dette er ogsaa virkelig lykkedes ved mange danske Mænds Arbejde. I 1892 havde DBF. 6000 Medlemmer. At samle alle vore Rammemaal til eet har jeg ogsaa en Tid bestræbt mig for; men jeg kom til at indse, at det Arbejde, som udføres hertil, næppe vilde staa i Forhold til Fordelene derved. Der findes i hele Verden, saavidt mig bekendt, kun et eneste Land, der har eet almindelig anerkendt Enhedsmaal, nemlig England, der benytter Lavnormalrammen. Den tyske Normalramme er ikke saa stærkt udbredt i Tyskland og er aabenbart paa Vej til at blive afløst af bredere Maal. Som Sagen nu stiller sig her i Landet, vilde jeg f. Eks. ikke stemme for, at DBF. skulde anbefale kun Lavnormalrammen. Jeg anser det for meget heldigt, at vore Biavlere dog have Valget mellem 3 Maal.

3. Hr. D. er saa elskværdig at hentyde til mine gode Kræfter, idet han mener, at jeg har udtalt, at der skulde kæmpekræfter til at haandtere en honningsholdt Møllersramme. Der har Hr. D. husket fejl eller læst fejl eller skrevet fejl. Jeg har derimod skrevet, at der skulde kæmpekræfter til at haandtere en honningsholdt 14 × 14 " Ramme, der jo godt kan veje c. 16 E.

Biavlermøder.

Meddelt af Lærer N. P. Holbech, Lynderup
pr. Viborg.

Den store Fremgang, som Biavlerjagen har vundet i de senere Aar, skyldes for en Del de af DBF. udsendte Fordragsholdere. Disse Mænd og Kvinder fortjene Tak for deres Arbejde, der ofte kan være trættende

nos; thi det er meget anstrængende i længere Tid at skulle holde et langt Foredrag hver Dag. Biavlerne burde lette dem Arbejdet ved at ordne Rejssen for dem paa den bedste Maade og ikke volde dem mere Bryderi end nødvendigt. Dette er dog ikke alle Steder Tilfældet; thi ikke sjældent faar Foredragsholderen Brev i sidste Øjeblik, at et Møde ikke kan afholdes. Grunden kan være, at man puster Mødet en Søndag, medens Foredragsholderen har bestemt en Mandag osv. Ja Grunden kan ofte være endnu mere intetfjælgende. Som Kredsformand for flere Kredse, maa jeg ofte ordne en Række Møder, hvilket ligesledes af ovennævnte Grunde volder mange Ergrelser og Udgifter. I 1892, da Foredragsholderen havde begyndt sin Rejse, fik jeg Brev fra en Kreds, hvor Mødet endda skulde være en Søndag, at de ikke kunde have Mødet. Kredsen havde dog lige forud forlangt Foredraget holdt. Da intet Møde kunde ordnes andre Steder i Eggen, maatte jeg for egen Regning befordre Foredragsholderen til næste Møde samt betale Mødet, som ikke blev holdt. Ere Biavlerne da saa indskrænkede, at de ikke kunne indse, at alle Kredse ikke kunne faa Møde paa en Søndag, eller at en Foredragsholder ikke kan rejse 20—30 Mil for at afholde et Møde. Naar Kredse faar Foredraget frit, maa de med god Vilje finde sig i at holde Mødet den Dag, der passer for Foredragsholderen. Den Smule Udgift til Post og Logi samt Befordring til næste Møde er saa ubetydelig i Forhold til de Udgifter, som DBF. maa udrede, at man ikke af den Grund burde afflaa et forlangt Møde. Skal en Kreds selv forskrive en Foredragsholder og betale alle Udgifter, faar den nok at vide, hvad det koster.

I Biavlslagets Interesse beder jeg Biavlerne nøje overveje denne Sag og ikke volde de Mænd, der ofre sig for Sagen, mere Bryderi end nødvendigt; thi mange af disse have kun Pengetab for deres Arbejde. Enden kunde let blive, at disse Mænd sagde: „Stop, har man kun Ergrelse som Løn, lad os saa passe os selv og vore egne Bier.“ Biavlslagen vilde derved lide et uerstatteligt Tab.

„Amerikansk Honning“.

Det er en Selvsølge, at Danmark efter en saa slet Honningstoft som den i 1892 ikke har været i Stand til at tilfredsstille sit eget Honningsforbrug uden Indførsel fra Udlandet. I de senere Aar har et

stort Antal Handlende baade i København og i Købstæderne begyndt at handle med Honning. Dette er jo meget heldigt for Biavlerne; men nu viser det sig i denne Vinter, at det meste af den saaledes forhandlede Honning angives at være „amerikansk Honning“. Det kan jo ikke undre nogen, at dette har gjort flere Biavlere meget betænkkelige. Vi have derfor modtaget flere Forepørgsler om denne Slags Honning. Vi skulle derfor udtale os nærmere om denne Sag.

Allerede ved Centralmødet 1891 be- myndigedes DBF.'s Sekretær til, hvis han skulde træffe paa nogle mistænkelige Honningprøver i Handelen, da at lade disse kemisk undersøge, for om muligt at paavise Forfalskning. Det Mars Honningstoft var jo meget betydeligt. Derfor sank Priserne saaledes, at der næppe blev ret megen Plads for udenlandsk Honning her. For Øjeblikket stiller Sagen sig jo helt anderledes, og vi have derfor indkøbt nogle Prøver af den saakaldte amerikanske Honning. Det var da vor Afgt, hvis vi havde Grund til at anse dem for forfalskede, at lade dem nøjere undersøge.

De indkøbte Prøver viste sig at være, saa vidt vi kunde se, nøjagtig ens. Vi antage ikke, at disse Prøver ere forfalskede, da de aldeles bestemt smage af Honning og tillige se ud som Honning. Desuden sælges de til saa høj en Pris, 70—100 Ø. pr. K, at de heller ikke i denne Henseende kunne antages at skade Salget af vor egen Honning i nogen væsentlig Grad. Der er alligevel en meget stor Forskel paa disse Honningprøver og god Honning fra vore egne Biavlere baade i Smag, Lugt og Udseende. Smagen er nemlig svag, Lugten endnu svagere og Farven uren (smudsig hvid). Vi antage derfor nærmest, at denne „amerikanske“ Honning bestaar af udenlandsk eller dansk mørk, uren Honning, der er „renset“ paa den Maade, som ofte anvendes i vore Apotheker:

Mel depuratum (Renset Honning). 150 Dele Honning udrøres i 100 Dele almindeligt rent Vand og blandes med 4 Dele Eggehvide, der forud er opløst i 25 Dele Vand, og 2 Dele stødt Kvind. Blandingen gives under Omrøring et let Oplæg, saa at Eggehviden størkner. Dernæst sis den gennem Flonel, hvorefter den inddampes ved anvendt Varme, der ikke overstiger 70° R., indtil den er saa tyk som almindelig Sirup, hvorefter den igen sis. Efter Afkøling opbevares den i et lukket Kar paa et købt Sted.

At den saaledes behandlede Honning bevarer en Del af sine for det menneskelige

Legeme gavnlige Egenstaber, tør vi vel ikke benægte. At den derimod taber baade i Velsmag og i kraftig Virkning, det ere vi dog overbeviste om. Derfor anse vi aldeles ikke denne Slags Honning for en farlig Kontrurent for den gode „raa Honning“. De Forbrugere, der stadig benytte Honning, lære snart ved Smagen at gøre Forskel paa svage og kraftige Honninger, og de foretrække da i Almindelighed de sidste. Det er meget muligt, at de Biavlere, der have et godt Estertræk, paa denne Maade kunne opnaa en højere Pris, fordi den mørke Honning ved denne Behandling faar en lysere Farve; men for alle de lysere Honningers Vedkommende fraraade vi vore Biavlere at anvende denne „Rensning“, da enhver ren Honning efter vor Anskuelse taber i virkelig Værdi ved en saadan Behandling.

Vi have ikke fundet Anledning til at lade disse Prover kemisk undersøge, fordi vi antage, at de virkelig ere Honning, endskønt de i Velsmag staa langt tilbage for vor egen. Naar vi se Sagen eenzijdig fra Biavlens Standpunkt, kunne vi heller ikke indse, at denne Honningindsørsel voldes os nogen stor Skade efter en knap Honninghøst. Den indførte Honning bidrager nemlig til at opretholde vort indenlandske Forbrug. Hvis der for Tiden ikke indførtes Honning her i Landet, maatte jo en Mængde Forbrugere vænne sig af med at bruge Honning, og dette vilde i høj Grad staae det fremtidige Forbrug. Hvis den indførte Honning var stabelig for Sundheden, vilde der jo være Anledning til at stride ind i den; men hidtil kende vi ingen Beviser herpaa.

Som Forholdene for Øjeblikket stille sig, anse vi det allsaa for rettest med Tak at modtage den udenlandske simple Honning, fordi vi have Brug for den. Men vi ville udtale det Naab, at den tilstundende Honninghøst maa blive saa rigelig, at vort Land maa kunne honningsøde sig selv. Vi tvivle da ikke om, at vor egen Honning vil blive foretrukket for den „amerikanske“.

Om Biernes Behandling i uheldige Somre.

(Et Foredrag, holdt ved Martso Aants B.F.'s Generalforsamling d. 30. Decbr. 1832, af Lærer H. H. Hoffmann, Højskole.)

Det er jo almindelig bekendt, at sidste sommer var ualmindelig daarlige for

Bierne, og Marsagen dertil bliver antaget at være, at det var for koldt og fugtigt. Næsten allevegne fra klages over, at Bierne næsten intet Udbytte have givet, ja Nogle sige endog, at de ikke engang have betalt det Foder, de have faaet, altsaa givet Underfsud. Man siger saa straks: „S jaadanne Mar kan det ikke betale sig at drive Biavl!“ Dette bevirker, at Mænge, som ellers havde faaet Øst til at begynde paa denne interessante Betsæftigelse, lade sig affrække derfra, og at Andre, som maatte lige have faaet begyndt i et saadant Mar, opgive den. Herved kommer Biavlens en Miscredit hos den almindelige Befolkning, som den ikke fortjener, og da jeg er vis paa, at flere af mine ærede Tilhørere med det sidste Mars Erfaringer for Øje ere tilbøjelige til at sige: „Nej, i saadanne Mar kan Biavlens ikke betale sig!“, saa skal jeg først søge at paavise den Usandhed, som denne Paastand indeholder. Skulde den nemlig være paalidelig sand, da maatte Bierne allevegne uden Undtagelse have givet Underfsud, baade det ene og det andet Stæde, og vi vide jo, at dette ikke er Tilfældet, da der er Stæder, som have givet et endog betydeligt Underfsud. Jeg forstaaer godt den Indvending, som kan gøres herimod, den nemlig, at det kan bero paa de stedlige heldige Forhold, og jeg skal villig indrømme, at et heldigt Udfald af at drive Biavl med Fordel kan meget bero paa de stedlige Forhold. Men disse kunne ikke bevirke synderlig Forskel fra et Sogn til et andet eller fra en Nabo til en anden, og endnu mindre fra een Familie i een Bihave til en anden paa samme Sted, og jeg kan nævne dem Biavlere, der i Mar have haft 20—30 R Honning, ja endnu langt mere, af enkelte Stæder, medens Naboer intet have faaet, ja, medens de selv have haft Stæder, der ikke have faaet samlet til Vinterforbrug. Dette tyder hen paa, at Biavlens ogsaa kan give Oversfsud i uheldige Mar, blot vi kunne og ville drive den paa rette Maade. Dette er min uvokkelige Overbevisning, og jeg skal i det efterfølgende søge at bibringe Dem den samme Anskuelse. Der er altsaa Familier, der i et saa uheldigt Mar, som det sidste har været, have formaaet at give et ret anseeligt Oversfsud, og ville vi spørge hvorfor, da ville vi finde, at det er fordi de have været stillede under de samme Betingelser, som ere nødvendige for underalmindelige Forhold at drive Biavl med størst muligt Udbytte, og dette er en meget glædelig Erfaring, thi saa behøver man ikke at basere sin Biavl paa

andre Grundprinciper i uheldige end i heldige Aar.

Der er saa ofte sagt Biablerne:

1. Hold kun kraftige Familier! Hellere kun saa kraftige end mange svage; thi om de svage end i heldige Aar kunne naa at give lidt Udbytte, saa ville de altid i daarlige Aar give Understud, medens de kraftige Familier endog i daarlige Aar kunne give endel Udbytte og i gode Aar mange Fuld mere end de svage.

2. Tag endelig ikke for meget fra Bierne om Efteraaret! men lad dem hellere beholde lidt for meget end for lidt til Vinterforbrug.

3. Sørg for at saa Familierne kraftige ved kun at tillægge tidlige Sværme, der i Tide kunne forstaae sig det fornødne Vinterforraad, eller, dersom de komme i uheldige Somre, ved at fodre dem straks og vedblivende, indtil de have tilstrækkeligt Vinterforbrug.

4. Hold kun henjigtsmæssige Høliger! Herved forstaaes ikke alene, at Husene beskytte Bierne tilstrækkeligt mod Kulden om Vinteren, men ogsaa, at de ere rummelige nok til, at et kraftigt Folk deri kan udvide sig tilstrækkeligt om Sommeren, uden at de af Mangel paa Plads behøve at sværme, da Sværmene saa i Reglen komme saa sent, at de ikke kunne samle tilstrækkeligt Vinterforraad.

5. Sørg for at have unge, kraftige og tidligt tillagte Dronninger!

6. Pas paa at Bierne ikke komme til at lide Nød om Sommeren! Indtræffer koldt og fugtigt Vejr, saa de i flere Dage ikke kunne komme ud at samle Føde, da maa man i saadanne Dage fodre dem med Sukkervand.

Ville vi undersøge Aarsagen til, at nogle Stader sidste Sommer have givet et ret tilfredsstillende Udbytte, da ville vi finde, at den netop har været, at flere — om ikke alle — af disse Grundbetingelser for at drive Biavl med et heldigt Resultat have været medvirkende dertil. Disse have saa ofte været foreholdt Biablerne, at jeg er vis paa, at de fleste af dem kunne dem udenad paa deres Fingre; men er det saa ikke forunderligt, at mange Biabere kunne være nogle ufornuftige Gysardspillere, der lade det staa til med deres Bier, som det bedst kan, og synes at gaa ud fra den Forudsætning, at blot de have meget, saa skulle de og vinde meget. Resultatet i saadanne Somre som den sidste bliver lige det modsatte. Jo mere vi risikere ved en ufornuftig og uefterretlig Behandling af Bierne, desto mere tabe vi.

I nogle Henseender kan der imidlertid nok være nogen Forskel paa Pasning af Bierne i en vaad Sommer og i en tør, hvorfor jeg i det efterfølgende i Northed skal søge at omtale denne. I en varm Sommer med godt Træk gælder det navnlig for Biaberen om at skaffe Plads til al den Nektar, som Bierne hjembære, at den kan modnes hos Bierne, inden den kan høstes som moden Honning, da det ellers let vil komme til at gaa ud over Formeringen, fordi Bierne ellers fylde Nektar i Celler, hvori der burde yngles. I fugtige Somre vil der være rigelig Plads for Dronningen til at lægge Æg, da Cellerne ikke let fylbes med Nektar, hvorfor det i saadanne kan være heldigt at holde Dronningen afspærret paa nogle faa Tavler. Mange Biabere blive imidlertid ved at udvide Pladsen, naar Bierne trænge dertil, indtil de ikke have mere at give, saa indrette Bierne sig paa at sværme; men Sværmene komme saa sent, at de næsten intet Vinterforraad kunne saa samlet. Efter min Formening bør Husene netop være rummelige, for at man i saadanne Aar kan blive ved at give Plads, naar Bierne trænge dertil; thi jo flere Bier, der er i et Stade, desto mere kunne de ogsaa hjembære, saa snart der indtræffer blot en eneste Dag med godt Honningtræk. Dog tror jeg, at der i saadanne Aar ikke skal gives Plads, før Bierne helt have belejret de bageste Tavler, hvorimod det i heldige Somre ikke stader, at have nogle tomme udtrukne Tavler hængende bagest i i Stabet, selv om Bierne ikke belejre dem, for at de deri kunne indsamle Nektar. I heldige Somre vil det være unødvendigt at fodre, selv om der indtræffer koldt og fugtigt Vejr, hvori Bierne ikke kunne komme ud at hente Føde, da der altid vil være Forraad nok deraf i Stabet, og tilmed ville Bierne da let blande Sukkervandet med Nektaren, hvorved der vil komme et daarligt Honningprodukt. Men i uheldige Somre maa man have sin Opmærksomhed henbendt paa, at Bierne ikke komme til at lide Nød, da de saa udjuge Yngelen, hvorved de svækkes for lang Tid, hvis de ikke helt gaa tilgrunde. Man behøver ikke at fodre saa stærkt, at de blande Sukkervandet med den opbehandlede Honning, men kun til Husbehov, og desuden maa man helt høre op, saa snart der atter indtræder godt Honningtræk. Et heldigt Apparat til at indskrænke eller forstærke Fodringen med efter Behov er „Den fuldkomne Fodrer“, der kan faaes for 1 Kr. I heldige Aar, hvori Honningen i Almindelighed ikke koster ret meget, maa man aldrig tage for meget fra Bierne, da Uvejligheden derved og ved atter at fodre

dem, næppe betaler sig. Underledes forholder det sig i daarlige Aar, hvor der er knap Tid paa Honning, og denne som Følge deraf er meget dyr, da kan det nok betale sig at tage al den Honning fra Bierne, man kan faa uden at skade Ingele, naar man faa blot fodrer rigelig igen og i Tide. Her hos os, hvor man i Almindelighed aldrig har sildigt Honningtræk, vil dette altid let kunne naaes, naar man blot ikke glemmer det. I heldige Somre vil enhver, blot han ikke er en alt for stor Klubber, faa nogen Indtægt af sine Bier, men i uheldige Aar vil det kun lykkes for den indsigtsfulde og paapasfende Biavler, derfor er det nødvendigt for saadanne Aars Skyld stadig at sørge sine Kundskaber om Biavlen, og dette opnaaes lettest ved at styrke, befæste og udvide Samfundslivet blandt alle Biavlerne. Derfor bør saadanne Aar især være rige paa Biavlermøder, baade praktiske om Sommeren og Forhandlingsmøder den øvrige Tid af Aaret. Vil man tillige udvide sine Kundskaber ved Læsning, da vil jeg anbefale alle Biavlere at holde Danmarks Biavlerforenings Medlemsblad „Den danske Vitidende“, der er et paa sit Omraade sjældent vefredigeret og billigt Blad; det koster kun 2 Kr. om Aaret, naar det bestilles af Postvæsenet; men Medlemmer af Amtsföreningen faa det for 1 Kr. 50 Ø., naar det bestilles hos Formanden.

Biavlslærere.

De Kredse, der ønske Biavlermøder afholdte i Aar for DBF's Regning enten af Biavlslærere i Kredsen eller af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 15. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

Kredsen er pligtig til under Vandrelæreren's Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Nattelegi, naar det behøves, og besørge Rindgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

Frank Wendt, Erklæb,
Præsident. Sekretær.

Udstillingen i Randers.

Tiden til denne Biavls-Udstillings Afholdelse (27. Juni — 2. Juli) nærmer sig

jo nu, og da den Hindring, som syntes at true den, nemlig Mund- og Klobesygen, lader til at ville forsvinde, er der nu god Udsigt til, at denne Udstilling vil blive afholdt efter Bestemmelsen.

Vi henlede derfor Opmærksomheden paa følgende:

1. Anmeldelses-Skemaer faas hos undertegnede Sekretær for Biavlsudstillingen.

2. Der er 2 Slags Skemaer, nemlig Skema C. 2, der omfatter raa Produkter (Honning, Voks) og forædlede Produkter (Mød, Limonade, Kager, Kunsttabler o. s. v.) samt videnskabelige Hjælpemidler (Bøger, Kort, Tegninger, Samlinger o. s. v.) — og Skema B, der omfatter Biavlsredskaber (Stader, Udslyngere, Røgpustere, Voksvensere o. s. v.)

3. Enhver Annonce skal udfærdiges i 3 Eksemplarer, af hvilke Udstilleren, inden Genstandene skulle indsendes, vil modtage det ene tilbage sendt.

4. Gulv- eller Bægflade under Tag betales med 25 Ø. pr. Kvadratfod, ubedækket Plads betales med 5 Ø. pr. Kvadratfod.

5. Genstandene maa være paa Pladsen senest Torsdag d. 24. Juni.

6. Lærredsmærkesedler og Numre ville blive tilsendte enhver Udstiller fra Sekretæren.

7. Iøvrigt henviser vi til Biavlsudstillingens Virksomhedsplan, der findes aftrykt paa Side 165 i Aargang 1892.

Erklæb.

Wil Wells's Metode.

af S. i Bl.

Den „nye Metode“ opfrister Sindene og vækker nyt Haab ovenpaa det forsvundne, daarlige Bjaar; men den medfører dog en Del Ulemper, som det nok var værd at faa raadet Bod paa. Wells selv lægger ikke Skjul paa disse. Hertil hører Tilvebringelsen af den Sværm, som skal assisteres med Grundstoffet, samt en Del anden Ulejlighed, der idetmindste koster Tid. Den værste Ulempe vil dog vistnok være Biernes forøgede Sværmehyst, som W. indrømmer at være stor, hvilket heller ikke kan være andet, naar man tager den større Varme, den tidlige Udvikling og den deraf følgende større Udsigt til tidlig indskrænket Plads i Ingelejet, samt den gensidige Opmuntring til Sværmning i Overvejelse. Hvis der kunde bødes paa disse Ulemper, faa forekommer mig Metoden betydeligt værdifuldere.

Saaledes vilde megen Møje og Tidsspilde være sparet, hvis man kunde bringe Bierne i Stadet til selv at anstaffe sig den anden Dronning.

Som bekendt har Mr. Doolittle i sin Afhandling om Dronningabl, som findes optaget i nærværende Blad for ifjor, gjort opmærksom paa, at man ved at anvende Dronningzinkt mellem Yngelreden og Overrummet fik opført velplejede Dronningceller i Overrummet (se S. 95 f. N.) Det samme, skulde man synes, maatte blive Tilfældet i den dronningløse Halvdel af et Stade, der (omkring ved d. 1. August) ved et gennembrudt Indskud, — saaledes som Hr. Erølev i sidste Nummer har foreslaaet — veles i Midten af Yngelreden. Den ny Dronning maa tilmed blive fortrinlig, da alle Betingelser for god Dronningabl var tilstede. Hvis Tilvejebringelsen af to Dronninger i et Stade ad denne Vej kunde opnaas, saa behøvede man ikke at være angstelige for at borttage Indskudet til en passende Tid (omkring ved d. 1. Juni), hvorved selvfølgelig den ene, antagelig den daarligste, Dronning vilde blive ødelagt.

Derved opnaaede man endvidere: 1) at dæmpe Sværmelysten; 2) i rette Tid at indskrænke Yngelansætningen; 3) altid at sikre sig unge Dronninger. Dertil kommer, at Operationerne kunde foretages uden stor Tidsspilde, uden Udgift og af en mindre øvet Haand.

Den ærede og kyndige Hr. Redaktør kunde, ved velvillig at optage disse Linier og efterwise, hvor Indsenderen muligvis har studt forbi Maalet, maaste forebygge, at Ordspøget: It is not useless trying, engang ikke skulde staa sin Prove.

Den ærede Forfatter har vistnok fuldkommen Ret i, at den anden Dronning kan skaffes tilveje paa den angivne nemme Maade; men dette kan jo ikke ske, før der findes flyvende Droner. Man vil derfor næppe i Egnen, der savne Eftertræk, kunne høste et meget større Udbytte af et saadant Dobbelstade allerede i den første Sommer. Derfor have vi foreslaaet en tidlig Forening af 2 Familier, da man derved sikrest vil kunne prøve den ny Metode straks. At den her angivne Fremgangsmaade kan anvendes ved Dronningsliste, derom er der ikke Tvivl.

Red.

For lidt.

Af Lærer P. Jensen Thisted, Dalby.

Det er ikke min Hensigt at blande mig i den staaende Strid om Rammespørgs-

maalet; thi vel bruger jeg det lave Normalmaal og anser det for det bedste, ligesom jeg ogsaa nok kunde anføre en Del teoretiske Grunde, hvorfor jeg ikke kan anføre de andre Maal for ligeaa gode; men jeg indrømmer, at jeg ikke har prøvet dem og altsaa heller ingen begrundet Mening kan have om dem. Derimod skal jeg anføre, at jeg som den eneste, der bruger det lave Normalmaal her paa Egnen, ogsaa var den, der i det ubehdige Aar 1892 havde langst det største Udbytte. Det kunde dog være, at Rammemaalet kunde have sin Del af Vren derfor; det vidner i hvert Fald om, at det ikke er forkasteligt. Forøvrigt forstaar jeg slet ikke den Tale om „Forvirringen“ i Rammespørgsmaalet. Hvorfor være saa intolerant? Hvad Ulykke er der i, at min Nabo og jeg bruger forskellige Rammemaal? Har man kun i et veldrevet Bieri 3—4 Stader af samme Maal, vil man yderst sjældent komme i Forlegenhed, forudsat at Maalet i alle Huse og Kammer er nøjagtig ens. Det er jo i Virkeligheden det, det kommer an paa. Forhaabentlig opdrages vi Diablere til større og større Selvstændighed, men jo selvstændigere vi bliver, jo umuligere bliver det at faa os alle under een Hat. At der er forskellige Meninger, er netop et Bevis for, at der er Liv i Sagen.

Det er imidlertid en Ytring af Hr. Doose i dette Blads Februarhefte, jeg agter at anholde. Han skriver: „Erølev-Stadet er altså sammenfat til, at den simple Mand paa Landet hurtigt og let kan finde sig til Rette dermed.“ Der bruges jo Magasiner i Erølev-Stadet; men er det da virkelig saa vanskeligt og tidsspildende at anbringe dem paa rette Tid og rette Maade? Og det turde dog være, at disse Magasiner gør den hele Forfælsk. Men sæt nu ogsaa, at Vanskelighederne var adskilligt større, end jeg anser dem for at være, saa er det virkelig for lidt til at sælde en Stadesform. En Brahmars Behandling er for at tage et Eksempel fra et andet Omraade ogsaa en meget sammenfat Opgave; men af den Grund unblader Ingen at bruge Brakken; tværtimod, man bruger sine Øjne og Øren for at sætte sig ind i Naboens og Gensboens Behandlingsmaade, og saa vrager og vælger man, og tilsidst løser man den „sammenfatte“ Opgave uden Vanskelighed. Og ganske vist skal vi, som Hr. D. videre skriver, søge Diablerforeningens Medlemmer særlig blandt Husfolk paa Landet; men lad mig saa Lov at tilføje, at Diablsjagens egentlige Bærere maa nu og i Fremtiden søges blandt Folk med flere Kundskaber og større Kapital, end Husmænd i

Almindelighed har. Til til Gavn at sætte sig ind i det ny hører grundig og flersidig Kundskab og ikke liben Intelligens, og til at gøre Forsøg med det ny skal der Intelligents og som oftest ogsaa Capital. Bort Landbrug havde sikkert ikke staaet paa sin nuværende Højde, hvis ikke det var blevet baaret frem af de store Jordbrugere med den store Kapital og Intelligens; vor Gaardmandsstand havde ikke selv kunnet bære det saa langt frem. Egesaa med Biavlslagen. Hvor mangan Husmand er der vel, der til Gavn har kunnet sætte sig ind i og følge med i Gærstungs, Dootlites eller Mr. Wells Forsøg, og som forstaaer at overføre det lærte i Praksis? Nej vi Skolemestre har ikke gjort vore Sager saa godt, at vi er naaet saa vidt. Men var der kun i hver By en Mand (eller Kvinde), som virkelig kunde lære en saadan Afhandling og overføre Tanterne i Praksis, og er der kun Liv i de stedlige Foreninger, saa er Fremgangen sikret, og saa vil Opgaven at behandle et Stade, der er saa „sammenfat“ som Ersløvs, inden ret længe kunne løses med Lethed og saa at sige med Luffede Dine ogsaa af en Biavler med saa Kundskaber; thi saa daaier der sig en sædvanemæssig Praksis, der indtil videre følges af Biavlernes store Flertal.

Kammemaalene.

Af Hr. Pedersen, Tved.

Dette er nu blevet et saa tilbent Spørgsmaal, saa Enkelte kunne blive Fyr og Flamme derover. Striden ligner meget den, der førtes imellem Høj- og Trugstader, da disse fremkom sidst i 70'erne og først i 80'erne, og jeg antager, at Højstadefolkene trække paa Smilbaandet over alle Reformerne.

Med Redaktørens Tilladelse skal jeg illustrere Striden ved nogle tørre Tal, der vilje, at Ulighederne ikke ere saa store, som de ere ved at blive.

Ersløvstaden indeholder med de 18 Kam. i Hovedrummet: $25\frac{1}{2}'' \times 14\frac{1}{2}'' \times 9\frac{1}{8}''$, 16 Kam. i 2 Magasiner $24 \times 14\frac{1}{2}'' \times 4\frac{3}{4}''$; er 5024 Cub.-". Tavlepladsen er $13\frac{1}{2}'' \times 8'' \times 18$, $13\frac{1}{2}'' \times 4'' \times 16$; er 2808 Cub.-". Kammetræet optager 352 Cub.-".

Andersens Stade indeholder med de 18 Kam. i Hovedrummet: $25\frac{1}{2}'' \times 11 \times 13\frac{1}{12}''$, 16 Kam. i 3 Magasiner $24 \times 11 \times 4\frac{3}{4}''$; er 4928 Cub.-". Tavleplads-

sen er $10 \times 12'' \times 18$, $10 \times 4'' \times 16$, er 2800. Derfra gaa $14 \square''$, som Afstandsflodserne optage af Tavlepladsen; er 2786 Cub.-". Kammetræet optager 405 Cub.-".

Møllers Stade indeholder med de 18 Kam. i Hovedrummet: $25\frac{1}{2}'' \times 13 \times 13\frac{1}{8}''$, 16 Kam. i Magasiner $24 \times 13 \times 4''$; er 5679 Cub.-". Tavlepladsen er $12 \times 12'' \times 18$, $12 \times 4'' \times 16$; er 3360. Derfra gaa $14 \square''$, som Afstandsflodserne optage af Tavlepladsen; er 3346 Cub.-". Kammetræet optager 440 Cub.-".

Resultatet er:

Ersløvstaden*) indeholder...	4672 Cub.-"
Tavlepladsen.....	2808 $\square''$
Plads for Bierne.....	1864 Cub.-"
Andersens Stade indeholder	4527 Cub.-"
Tavlepladsen.....	2786 $\square''$
Plads for Bierne.....	1741 Cub.-"
Møllers Stade indeholder..	5239 Cub.-"
Tavlepladsen.....	3346 $\square''$
Plads til Bierne.....	1893 Cub.-"

Den aabne Plads under Kammerne er i

Ersløvstaden	184 Cub.-"
Andersens	144 —
Møllers	165 —

Dertil kommer at, som de almindeligt laves, have de alle 3 lige mange Kam. baade i Hovedrum og Magasin. I Ersløvstaden er Magasinet delt i 2, i de 2 Andre, oftest i 3 Dele.

Maalene paa Kamtræ til disse 3 Stader ere: 4 Stk. paa 15, 1 paa $14\frac{1}{2}$, 2 paa $13\frac{1}{8}$, 1 paa 13, 1 paa 12, 2 paa $11\frac{1}{2}$, 1 paa 11, 1 paa $8\frac{3}{8}$, 1 paa 8, 1 paa $4\frac{1}{4}$, 1 paa 4"; dertil kommer den nye Magasinramme til Andersens Stade $4\frac{3}{4}''$, 2 nye paa Møllers Stade $5\frac{3}{4}''$ og $3\frac{5}{8}''$; Kamtræsmaal paa Højstade er $7\frac{1}{2}''$ og $9\frac{1}{2}''$, Høj Normal 15, $14\frac{1}{2}$, $13\frac{5}{8}$, $9\frac{1}{2}$, 9, $3\frac{3}{4}''$; er 26 forskellige Maal.

De vil heraf forstaa, at jeg er ikke med til at anbefale flere Maal, selv om det er „Reform“; thi Følgen bliver kun, at der bliver flere „autoriserede“ foruden et Utal af „ikke autoriserede“.

Saa, hvis der da opnaaedes Extra-Resultater? Men det gør der næppe, hvor mange Maal, der end bliver; thi det maa mærkes bestemt, at det er ikke Kammens Form eller Størrelse, der er det afgørende for Udbyttets Størrelse! Nej, det er Manden, Egnen og Vejrliget, der spiller Hoved-

*) Som Ersløvstaden bygges har det Plads til 1 Sæt Magasiner mere, der afgiver Plads til 864 $\square''$ Tavler mere.

rollen. Lad os derfor ikke forkættre hinanden for Rammemaalenes Skyld, thi jeg tror, at det skader istedetfor at gavne vor fællesære Sager.

* * *

Til ovenstaaende meget oplysende Artikel, der klart viser, at den megen Tale om, at E.-Stadet skulde have mange flere Rammer og meget mere tom Plads end de andre 2 Steder, er grebet fuldstændig ud af Luften — skulde vi dog tilføje en Bemærkning. E.-Stadet er fremstillet ved Sammenligningen indeholdende 18 hele og 16 halve Normaltabler; men det kan rumme 34 hele Normaltabler, ja endogsaa 36. Dette Antal have vi ofte omvendt hos stærke Vifamilier. Vil man nu for Sammenligningens Skyld nøjes med 34, det Antal der er anvendt i de 2 andre Stader, da viser det sig, at E.-Stadet i dette Tilfælde, altsaa udelukkende med hele Normaltabler, rummer 3672 " Tabler, medens N.-Stadet med samme Antal Rammer rummer 2786 og M.-Stadet 3346 □".

R e d.

Et Par Ord om Rammemaalene paa Lolland-Falster.

Af Lærer B. Voj sen, Skolest, Falster.

Spørgsmaalet: „Hvilket Rammemaal er det bedste?“ staar som bekendt for Tiden paa Dagsordenen. Stønt jeg anser en Debat om dette Spørgsmaal for saare vigtig, er det ikke min Hensigt at blande mig i Striden. Derimod kunde jeg have lyst til at give mit Bidrag til at oplyse, hvorledes Rammefagen staar ude blandt Diablerne, for at man kan faa Dje for, hvor langt vi endnu staa fra Idealet — en eneste **ubefalete** Rammee. Da jeg er Kunsttablefabrikant, er det ikke besværligt for mig at give mit Bidrag i denne Retning, og jeg tillader mig herved at hde det, fordi jeg er overbevist om, at det baade kan gavne og glæde dem, der har Interesse for ovenstaaende Spørgsmaal.

I min Ordrebog har jeg en Rubrik, hvori vedkommende Bestillers Maal er indført saaledes, at Tavlen mindste Dimension altid staar foran. Da nu enhver af Tavlen 2 Sider kan tænkes baade som dens Højde og Brede, saa er det indlysende, at Maalenes Antal i Virkeligheden er større end det fremgaar af den paafølgende Oversigt. Saaledes bliver den høje og den lave Normaltable kun regnet for ét Maal, stønt

vi i Virkeligheden have 2 Tabler med Normalmaal. Ved en omhyggelig Undersøgelse af min Ordrebog er jeg nu kommen til det Resultat, at vi her paa Lolland-Falster bruge omtrent 76 Rammemaal, hvilket vistnok er en ligefrem Følge af, at vi her i Stiftet have benyttet Mobilbygningen i mere end en Menneskealder. Hvor den nye Methode derimod er bleven indført ved Foreningens Hjælp, er der utvivlsomt mere Enighed om, hvilken Rammee der er den bedste. Idet jeg i al Korthed skal meddele Resultatet af mine Undersøgelser skal jeg forudstille den Bemærkning, at Bestillingerne fra andre Landsdele og Udlandet ere forbigaaede. Resultatet er da følgende:

1. Af Tabler, hvis mindste Side er under 6 " bruges kun . . .	2 Maal.
2. Af Tabler, hvis mindste Side er 6 a 7 " bruges	9 —
3. Af Tabler, hvis mindste Side er 7 a 8 " er der	29 —
4. Af Tabler, hvis mindste Side er 8 a 9 " er der	21 —
5. Af Tabler, hvis mindste Side er 9 a 10 " er der	11 —
6. Af Tabler, hvis mindste Side er 10 a 11 " er der	3 —
7. Af Tabler, hvis mindste Side er 11 a 12 " er der	1 —

Salt: 67 Maal.

Som man ser, bruge vi her i Stiftet allermindst 76 Rammemaal, og man skulde derfor tro, at vi har langt tilbage, inden vi naa et bestemt Enhedsmaal. Stillingen er imidlertid ikke saa fortvivlet, som den ved første Øjeblik kunde synes; thi enkelte Maal have allerede taget Ruben fra de øvrige. Dette ses bedst, naar man tager Hensyn til, hvilket Kvantum Tabler, der er bestilt til ethvert af de mest gængse Maal. Sættes hele den i Aaret 1892 bestilte Tablemasse = 100, saa faas:

1. Til Diablere, der bruger Andersens eller et derved nærliggende Maal, affendtes . . .	45 pCt.
2. Til Diablere, der bruge Erzslevs eller et derved nærliggende Maal, affendtes	22 "
3. Til Diablere, der bruge den berøpste Rammee eller et derved nærliggende Maal . . .	15 "
4. Til Diablere, der bruge □=Tabler, affendtes	1 "
5. Til Diablere, der bruge andre afvigende Maal, sendtes . .	17 "

Som man ser heraf, har Andersens Maal Overtaget her i Stiftet. Men det har vistnok nærmest sin Grund i, at den

har været anbefalet længst, og at Ander-
sens lille Blad „Vien“ har stor Udbredelse
paa Holland. Fremdeles ses det, at Ers-
levs Ramme ogsaa har et stort Antal Vel-
yndere, da den kræver sine 22 pCt. af Vøj-
forbruget. Derimod er den berlepsche Ramme
her som allevegne i Tilbagegang, og saavidt
jeg kan skønne vælge alle nye Diablere en
af de 2 førstnævnte Rammer, saa at der
vel nok vil komme en Tid, da den berlepsche
Ramme er en saga blott. Da Møllers
Ramme kun kræver 1 pCt. af Vøjforbruget,
synes den slet ikke at kunne vinde Indgang
her paa Verne. Grunden hertil er vel
næppe nogen anden end den, at man anser
den for at være en for stor „Hønning-
ramme“; thi som Ingelramme falder efter
min Mening deene bort.

Endelig se vi af ovenstaaende Oversigt,
at de ikke anbefalede Maal (heriblandt f.
Ex. 10×10) medtage 17 pCt. af Vøj-
forbruget. Dette synes at være meget; men
naar det erindres, at disse 17 pCt. skal
fordeles paa omtrent 60 Kammemaal, saa
bliver det kun et faare ringe Quantum for
hver Maal; og det hele viser klart, at vi
er langt nærmere ved at faa ét anbefalet
Enhedsmaal, end de fleste ane. At disse
Maal ligesom det berlepsche forsvinde fra
Skuepladsen, er imidlertid kun at ønske;
thi de ere i Reglen for smaa, og smaa
Rammer (smaa Stader) give kun et ringe
Udbytte.

Til en eller anden, som muligens kunde
ønske at høre min Mening om, hvilken
Ramme jeg anser for den bedste, vil jeg til
Slutning sige: „Brug den lave, brede
Ramme! thi Du vil ikke fortryde Valget.
Er Erslevs Ramme Dig for lille, saa gør
den kun lidt bredere; det stader ikke“.

Kammemaal.

Af H. v. Mogensson, Alernum, Helsingborg.

Da der bliver skrevet meget i Deres
værdifulde Blad, Hr. Redaktør, om Kammee-
maal og lignende, vil jeg med nogle Ord
berøre denne Sag og med det samme an-
give det Maal, der bruges mest i denne
Egn, nemlig Nordvest-Staane. Selv har
jeg i en Arrække drevet Diabl med om-
trent 15 Stader men kun benyttet det i
flere Lande antagne Normalmaal, nemlig
20 cm. bredt, 32 cm. højt, indvendigt
Maal*, hvilket Maal bruges af alle her

omkring. Staderne ere Højtstader med 12
Helrammer i Ingelrummet og 12 i Høn-
ningrummet, med Vinduer til at skyde ind
og ud efter Omstændighederne. Da jeg nu
faaer, at Ingeludviklingen ikke var meget
stærk i det tidlige Foraar, fordi Varmen
holdt sig øverst oppe ved Dæk-
brædderne, og Ingelen derfor kun an-
fattedes paa Tablernes øverste Halvdel, be-
sluttede jeg at lave nogle Bistader med det
samme Kammemaal men saaledes, at
Bredden var 32 cm., Højden 20 cm., ind-
vendigt Maal altsaa det samme, som De Hr.
Redaktør benytter under Navnet Lav-
normal. Da jeg nu har prøvet dette i
4 Mar, faavel i gode som i daarlige Vjaar
og saamtidigt under samme Vilkaar som det
førstnævnte Maal, kan jeg om Lavnormal-
maalet udtale følgende Dom. Den før-
nævnte Mangel paa Ingelansætning tidlig
om Foraaret mærkes ikke, thi da Varmen
holder sig jævnt næsten over hele Tabellen,
ansættes Ingelen ogsaa over næsten hele
Tablen, og disse Stader have derfor i det
tidlige Foraar haat dobbelt saa megen
Ingel som de andre. Derfor bleve de ogsaa
meget stærkere til den Tid, da Hovedtrækket
begynder her, nemlig Midten af Juni
Maaned. Efter Juli Maanedes Slutning
er her ingenting at hente. Jeg har disse
Stader med „liggende Rammer“, som jeg
kalder dem, indrettet saaledes, at jeg kan
sætte 4 Etager med 10 Rammer i hver
ovenpaa hverandre. Naar een Etage bliver
fyldt med Hønning, løfter jeg den op og
sætter en anden med tomme Tabler i Stedet
under den første men ovenpaa Ingelrummet.
Varmen stiger opad og modner Hønningen,
tillige have Bierne ikke saa langt at gaa
for at blive af med Nektaren. Jeg kan
ogsaa anvende 2 eller 3 Etager til Ingel-
rum, hvis jeg ønsker at danne Kæmpestader.

Det sidst forløbne Mar var det fletteste
Vjaar i de sidste 20 Mar, længere kan jeg
ikke huske tilbage. Jeg plejer nu hvert Mar
i Høsten at tage saamegen Hønning fra
Bierne, at de kun beholde det halve Vinter-
forraad tilbage, den anden Halvdel gives
dem i Form af Kandisfirup. Herved op-
naaes efter mit Skøn 3 store Fordele. For
det første opnaas en udmærket Ingelansæt-
ning og unge levedygtige Bier. For det
andet undgaaes Krystallisation, da Foderet
tages godt. For det tredje vindes Hønning,
der i saadanne Mar som det sidste har
dobbelt Værdi. Da ingen andre heromkring
bruger at fodre saaledes, er jeg ene om
Hønningforraadet og har derfor opnaaet
en Pris af 175 D. pr. Kilogram (2 $\mathcal{R}$),
medens den sædvanlige Pris her er 100—
120 D. pr. Kilogram.

* Dette svarer paa det nærmeste til vor Høj-
Normalramme. R. N.

Rammemaal.

Svar til J. J. fra R. Gjørding.

Spørgsmaalet i dette Blad Nr. 1 for indeværende Aar kan — skønt jeg ikke længere turde være Formand for Ribe Amts Biavlerforening — kun være rettet til mig, da det maa være nedskrevet paa den Tid, jeg endnu havde nævnte Tillidspost.

Som Svar tjener da: Jeg har aldrig og vil aldrig blande mig i Rammestriden. Der er ikke en eneste Biavler, som kan paastaar, at jeg har raadet til dette eller hint Maal, fordi jeg har anset og vil anse Spørgsmaalets Betydning for meget underordnet — i hvert Fald som Driften har været hidtil. Heller ikke havde jeg ofret en Linie paa det omhandlede Spørgsmaal, hvis ikke en uforklarlig Hentydning til det i Nr. 2 havde givet mig en Tilskyndelse.

Derfor vil jeg tilføje: Jeg er saa frifindet at respectere andres Meninger; men jeg er heller ikke den Marsunge, som ikke tør have min egen.

Paa den Tid, jeg blev Biavler, blev der flaaet paa Stortromme for det høje Normalmaal, og jeg valgte det i min Bigaard. Siden kom flere til, saa dette Maal formentlig er i Overtaal her i Sognet. Ved at hjælpe med en Mængde Stader af de forskellige Maal har jeg gjort nogle Erfaringer, som ikke kunne modsiges. Jeg skal blot notere: Aldrig har jeg under lige Forhold set større Honningshøst (maaske mindre) af noget andet Rammemaal, og aldrig har jeg set saa god en Udvintning som netop paa dette.

Jøvrigt glæder jeg mig ved hvert eneste Fremskridt — ogjaa paa Biavlens Omraade; og skønt jeg ikke paa alle Punkter kan følge vor dygtige Redacteur, vil jeg dog fremtidig som hidtil anse ham for Sjælen i vor Forening — alle andre Rærnelkræfter uførtalt.

Understøttelse til DBF.

Bestyrelsen for det Raben-Løvetzau'ske Fond har under 17. Febr. d. A. tilstaaet Danmarks Biavlerforening et Bidrag af 300 Kr. med Henstilling om af dette Beløb at yde den lokale Forening for Maribo Amt nogen Støtte.

DBF's Bestyrelse udtaler herved en hjertelig Tak for den værdifulde Gave.

Paa Bestyrelsens Begne

Frank Wendt,
Præsident.

Ersløv,
Sekretær.

Fra Kredsen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt d. 29. Decbr. f. A. sin aarlige Generalforsamling i „Færnbauhotellet“ i Roskilde. Af Bestyrelsen afgik Sekretæren, N. S. Kristensen, Himmeløvd, som genvalgtes. Det vedtoges at udvide Bestyrelsen fra 3 til 5 Medlemmer. Nyvalgte bleve Gaardejer F. Olsen, Driftbrohus, Røge, og Hjulmand N. Nielsen, Skibby Old. Virksomheden i det kommende Aar vil komme til at bestaa i Afholdelsen af en Række Møder, jærlig for at udvide Kredsen ind efter København. For at vejlede Begynderne vil der blive skrevet en Del Artikler om Bierens Pasning, der vil blive tilfattet de lokale Blade. Det vedtoges at støtte Industriudstillingen i Røge i Septbr. ved at opfordre Amtsforeningens Medlemmer til at udfille. Generalforsamlingen for 1893 agtes afholdt første Lørdag i December.

Ekko fra Staderne.

Nytedegnen, 18. Januar.

Jeg har nu i 3 Aar været Holder og Medholder af Tidsskriftet og slutter mig fuldtud til dem, der anerkender Deres Ledelse af Bladet. Det og „Fører i Biavl“ have lært mig at drive Biavl, saa at jeg selv har kunnet passe mine Bier, og nu — efter ringe Evne kan vejlede andre, og her paa Egnen trænges meget til Liv, Opløsning og — Trugstader, da her vel er en Del — endog saa gamle Biavlere; men de synes at have lært nok, og Sagen staar omtrent helt stille. Naa, jeg tror ellers nok at jeg kunde saa dem med igen; men der skal Tid til. Fattig Mand har som oftest svært ved at vinde frem, og Tid er Benge. Jeg flyttede hertil 1. Juni 1892 fra Næstvedegnen og tog et godt 10 × 12 " Stade med hertil. Det gav mig 28 K Honning i Overflod, da her er noget Boghvedetræ, som kom mig tilgode, da det gode Vejr kom sidst i Juli, og Stedet endda var meget stærkt. Det er indvintret paa 14 Tabler med 26 K Forraad, halvt Honning halvt Randsisopløsning. En Sværm, jeg købte 2. Juli, samlede 14 K Honning og fik 12 K Randsis. Den sidder paa 8 Tabler i et Ersløvstade. En Kube, jeg reddede i Oktober, med saa Bier og ingen Honning fik 4 K Honning og 12 K Opløsning. Den blev tullet ned midt i Novbr., da den havde altfor saa Bier til at klare sig i det fri. Nu faar vi se, om den kan leve. Det

er hele mit Bier; men nu har jeg Kendskabet og saa kommer der vel flere Stader ud Mare. Her har ellers Ingen høftet Honning i Mar. A. P.

Gern Stole, Silkeborg, 24. Januar.

Mine Bier holdt Kendskabsflugt d. 20. Januar. Mange Bier gik tabt i Sneen, skønt jeg strøede Halm for dem.

L. Madjen.

Valling, Skive, 29. Januar.

De meddeles, at Honninghøsten ikke blev saa daarlig herpaa Egnen, som det saa ud til midt i Juli. Vi fik i den sidste Halvdel af Juli saa godt Træk, at vi fik enkelte Huse helt fyldte med Honning. Vi have i r paa Egnen gennemsnitlig haft 30 K af hvert Stade. Jeg havde et enkelt Stade, som endog gav 72 K, saa efterom det har været andre Steder i Landet, saa har vi so her ligesom haft et glimrende Honning- r. Krefsen har nu 52 Trugstuder med 2×12 " Rammemaal mod 25 i Fjor, hvilket vel maa kaldes en god Fremgang. Naadende de atter maa fordobles i Mar og endende til Slutning en Tak for Deres gode Ledelse af Tidsskriftet, som jo er os ny Bivlere til stor Nytte og Hjælp.

S. P. R.

Lyngholm Stole, Viborg, 29. Januar.

Maret 1892 bliver jo af de Fleste kaldt et daarligt Bjaar. Der gves dog heldigvis Undtagelser især i Vestjylland, hvor man har Eftertræk paa Lyngen. Jeg har heller ingen Grund til Klage, thi jeg aplede 550 K af 10 Ersløvstader og kunde uden Risiko have taget 50 K til. Jeg lod nemlig Bierne beholde saa rigeligt som aldrig før og fodrede slet ikke med Kandis som andre Mar. Ved mine Biavlkrejser har jeg hos andre Følks Bier gjort den Erfaring, at rigeligt Forraad af Honning skaber kraftige Familier om Foraaret, selv om man ikke fodrer. Honning er det dyreste men ogsaa det bedste. Honningen har jeg solgt til 60 a 80 D. pr. K. Sidste Mar høfede jeg 700 K, der folgtes til 50 a 60 D. Indtægten bliver derfor ens for bægge Mar, skønt man kalder det ene et godt og det andet et daarligt Honningaar. En Biavler her i Sognet har af 2 Stader høftet 200 K, saa han klager ikke! Enkelte Andre have haft 80—70—60 og 70 K pr. Stade, men da Fleste høfede kun 29—30 K pr. Stade. For Kubebivlerne har Maret været slet i højeste Grad. De saa Sværme, der kom, maatte dræbes af Mangel paa Vinterforraad. Selv fik jeg af 5 Kuber kun een Sværm, skønt jeg gjorde alt for at vække Sværme-

feberen. En Biavler 2 Mil nord herfor fik dog 10 Sværme af sine Kuber, men det var ogsaa Kærnetram. Han er i Mar gaaet over til Raskebiavl, saa Sværmene kom tilpas. A. P. Holbeck.

Ulfborg i Januar.

Bjaarret her var ikke godt, men dog vistnok bedre end de fleste andre Stedet her i Landet. Jeg havde 200 K af 7 Stader. Honningen stivnede i Mar meget hurtigt til Sukker, og jeg nærer derfor nogen Frygt for, at Honningen i Staderne ogsaa skulde være forfukret. Den allerførste Honning, jeg slyngede, har dog holdt sig, skønt meget stiv i Kulden, aldeles usofukret og særdeles velsmagende. Det formodes at være Træk- ket paa „Bild Timian“ der gør, at Honningen ikke krystalliserer. Jeg har nemlig faaet Honningen oppe fra Ulfborg Sogns Klitter, hvor jeg i Forening med en anden Mand driver Biavl i en Pavillon. Da der tillige foruden Hederter er Afgang til Kløvertræk, saa formodes det at være denne Blanding, som ikke krystalliserer. Jeg kunde ønske at høre Redaktørens Mening derom og om, hvilke andre ægte Honninger der ikke krystalliserer.

Kr. Larsen, Westergaard.

* * *

Til ovenstaaende Spørgsmaal, om hvilke ægte Honninger der „ikke krystalliserer“ — skulle vi svare: Alle ægte Honninger ere vistnok tilbøjelige til at krystalliserer, naar de sættes under Forhold, der passe for denne Omdannelse; men nogle Honninger ere tilbøjelige til at krystalliserer i store Korn (f. Eks. Algermaal-Honning, der bliver „grynet“.) Disse krystalliserer lettest. Andre Honninger ere tilbøjelige til at krystalliserer i meget smaa Korn (f. Eks. Frugttræ-, Timian-, Hvidkløver- og Vindehonning, der bliver fedtagtig). Disse krystalliserer ikke saa let. Red.

Lyngholm, N. Suede, 15. Febr.

Jeg ser i Tidsskriftet, at mit Stykke ikke bliver optaget, fordi vi have høftet for megen Honning. Det maa de vel ikke faa at vide, som bruge de smalle Rammemaal? (Redaktionen faar ellers ikke Skyld for at være begejstret for de smalle Rammemaal! Red.) Jeg kan godt navngive mange flere, som har høftet 80—110 K i 1892. Det er mærkeligt, vi aldrig faa at vide, hvor meget den smalle Ramme giver over 150 K¹).

¹) Man skal aldrig sige „aldrig“. Vi mindes saaledes, at Lerer Poulsen vistnok i 1889 fik her i Mabet om et Udbytte af 183 K af et Stade med smalle Rammer. A. A.

af Rammen 10×12 " høstes der 150 R paa 2det og 3die Aar efter Redbygning. Blot vi havde et Tidsskrift, som omtalte det Rammemaal. (Sa for Tiden bliver det saamænd omtalt rigeligt. Red.)

Jeg ser i Tidsskriftet, at vi saa atter Vildledere i Rammemaal. En almindelig Tommestof er ikke affat i 16 Dele. (Det er nu netop den Tommestof, som Redaktionen benytter. Red.) Hvorfor kunne vi ikke bruge $\frac{1}{4}$ ", som vi have brugt før? (Naar f. Eks. Rammelisterne ere $\frac{7}{8}$ " brede, hvorledes skulde vi saa udtrykke det ved $\frac{1}{4}$ " ? Maaste ved at sige $3\frac{1}{2}$ Kvarrtomme. Det blev noget vanskeligt at hitte ud af. Red.) Er det fordi Kristian Pedersens Lister vare for flejne i Nyborg, og han fik dog lige godt Præmie for sine mange Rammemaal. Sæns Hanssen.

Vejrings, Stubbeboing, 16. Febr.

En Del af mine Bisamilier, saavel fra Ruber som Huse, holdt i Gaar Kenseles-udflugt. Vejret var godt, dog Frost i Skygge, men Jorden dækket med Sne; mange Bier bleve paa Sneen, skönt jeg strøede Halm i Bihaven. Jeg kiggede til et Par Familier; hos den ene var der kun lidt Forraad at opdage, hos den anden var Honningen krystalliseret. Dette bliver jagtens almindeligt i Aar paa Grund af Vinterens Strængthed. 3 Dag tør det stærkt. Ved først indtrædende godt Vejr skal jeg have efterjet alle Familier og fodret med Kandisfage, hvor det gøres nødvendigt.

N. Jensen.

Rundby, Holbæk, 17. Febr.

Der bliver vist et stort Vintertab af Bier iaar. Der klages allerede derover her paa Egnen. S. C. Hansen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 13. Til hvilken Nytte ere ceu- jidede Tavler? (N. P.) — S.: De antages at være yngelfri.

Nr. 14. Hvor langt ere Traadnæt- burene i Coman's selvvendende Ud- slynger fjernede fra hinanden? (N. P.) — S.: 12 " i det mindste.

Nr. 15. Hvor stor er Spandens Dia- meter og Højde? (N. P.) — S.: Dia- meter mindst 16 ", Højden mindst 20 ". Det er indvæns jo, at den Udslynger er be- regnet paa Lavnormal-Tavler.

Nr. 16. Kunde en indvendig malet og lakeret Træspand ikke benyttes til den Ud- slynger? (N. P.) — S.: Det kunde den vel; men en Metalbeholder er rigtignok

bedre, fordi den ikke kan indjuge Honningen. Helst bør Beholderen være af tykt fortinnet Jærnblik, Zink angribes nemlig af Honning og danner en giftig Forbindelse.

Nr. 17. Mine Bistader staa opstil- lede 3 Allen fra et Markffel, der er 16 Allen fra den Vej, hvorved Huset ligger. Er det lovligt at have dem opstillede saa- ledes? (H. S.) — S.: Ja. Vor Biavlss- lovgivning taler ikke om Stadernes Afstand fra Skel men kun om Afstanden fra be- færdede Veje. Denne skal være mindst 10 Al.; men Deres Stader ere jo 13 Allen fra Vejen.

Nr. 18. Hvad mon Grunden kan være til, at jeg trods al mulig Umage ikke kunde saa mine Kunsttavler til at lade være med at slaa sig til Siden? Jeg loddede dem med Boks foroven og traadede dem med 2 Traade i 10×12 " 3 i Lav- normalrammen? (H.) — S.: Naar Kunst- tavlen under Udbygningen bøjer sig ud til Siden, hidrører det saa godt som altid fra, at Bierne belegge den stærkere paa den ene Side end paa den anden. Dette undgaas ved at hænge Tavlen langt ind i Bisklyngen. Denne Fremgangsmaade passer dog ikke altid for Biavleren. Man maa da sikre sig ved Traadning, men dertil udtræves rigtig- nok 4 Traade i 10×12 " Rammen, 6 i Lavnormal.

Nr. 19. Vær saa venlig at meddele mig, hvor store de Honningbeholdere skulle være, som kunne rumme fra 10—50 R Honning? Jeg ønsker nemlig at lade lave nogle Bliskpande dertil. (D. L.) — S.: Honningens Vægtfylde kan variere fra 1,386 til 1,45. Efter et Middeltal vil $2\frac{4}{5}$ R Honning omtrent fylde 1 Pot. Man har da 10 R Honning = $3\frac{4}{7}$ Pot, 20 R H. = $7\frac{1}{7}$ Pot, 30 R H. = $10\frac{6}{7}$ Pot, 40 R H. = $14\frac{2}{7}$ Pot, 50 R H. = $17\frac{6}{7}$ Pot. Da 18 Potter er en Kornskæppe, ville altsaa 50 R Honning paa det nærmeste fylde 1 Skp.

Nr. 20. Er det ikke koldere for Bierne, naar Tavlerne vende Kanten mod Ind- gangen, end naar de vende Fladen imod? Kan det ikke skade Bierne? (C.) — S.: Den førstnævnte Stilling kaldes rigtignok „den kolde Bygning"; men naar Stadets Indgang saaledes som i vore almindelige Kunststader er anbragt ved Bunden, tro vi ikke, at den Tavlestilling er koldere end den saakaldte „varme" Bygning. Er derimod Stadets Indgang anbragt højt oppe paa Forsiden, da er det derimod rimeligt, at den „kolde Bygning" virkelig er koldere for Bierne end den „varme".

Nr. 21. Hvor meget kan en udmærket god Bisamilie i et særlig heldigt Aar ind- bringe her i Landet? (C.) — S.: Det

højeste Udbytte, vi selv have haft af 1 Stude i 1 Aar, er 135 R fin Honning a 60 D . = 81 Kr . Vi have endog haft Meddelelser om 160 R , ja endog saa 180 R ; men noget af denne Honning har da i Almindelighed været af ringere Kvalitet (Vog-huede eller Lynghonning) og derfor til en noget lavere Pris.

Nr. 22. Ere 25 Bistader formange at have i et Bier? Eggen her giver i Almindelighed godt Træk paa Hvidklover og Lyng. (E. N.) — S.: Under de egentlige Hovedtræk har det i Almindelighed meget ringe Betydning, om der i en Bistgaard findes 10 Bifamilier eller 200. Under det tidlige Foraarstræk og det aftagende Sommertræk har det derimod nogen Betydning. Det vil nemlig være mere nødvendigt at anvende Foraarsfordring i saadanne Egne, der have et stort Antal Bifamilier end i saadanne, der have faa. Om disse Forhold faa nogen væsentlig Indflydelse paa det aarlige samlede Udbytte, maa dog anses for tvivlsomt. Her i Landet kende vi ikke et eneste Tilfælde, i hvilket det er bevist, at en Egn er overbefolket med Bier. I Nordamerika kendes enkelte saadanne Eksempler, men der har da været flere Tusinde Bifamilier samlede paa nogle faa Tønder Land.

Nr. 23. Haves ingen Erfaringer med Hensyn til Forsikringsforeninger mod Bipest? (B.) — S.: Nej. Vi kende ingen saadanne. Hvis en Egn er stærkt plaget med denne Sygdom, kunde vel en Hjælpeforening gøre megen Gavn ved at tilse og behandle saadanne Stader paa en fornuftig Maade; men mod egentlig Forsikring stiller sig den store Banfelighed ved at bestemme Sygdommen paa det tidlige Udviklingsstrin. For et Aars Tid siden havde man det Tilfælde, at en meget anset thst Biavler (Slgen) havde udstillet nogle Stader, som af nogle Bimestre ansaaes for pestbefængte, af andre ikke.

Nr. 24. Er det nødvendigt at give Røg til Bierne enten gennem Indgangen eller Døren før man behandler dem, eller er det tidsnok i det Øjeblik man skal flytte Kammerne? (B. B.) — S.: Det maa anbefales at give Bierne lidt Røg gennem Døren eller ind under Tæppet et Par Minuter før man behandler dem, dels fordi det sikrer mod Stik men mest fordi det bevoliger Bierne, saa at de ikke forstyrres saa meget ved Behandlingen. Skal man opspøge en Dronning, bør man dog kun give meget lidt Røg for ikke at strække hende.

Nr. 25. Er det ikke ligesaa godt at stænke Tablerne med Salicylvand, inden de om Foraaret indhænges til Bierne,

som at røge dem med Salicyldampe? (B. B.) — S.: Jo. Forøvrigt anvendes Salicyl nu meget lidt dertil. Imod Møl svovler man Tablerne, imod Bipest anvendes Nafalin og Nafsol Beta.

Nr. 26. Svækker Tab af et Par Hundrede Bier ved Vinterudflugt en middelskærk Bifamilie i meget høj Grad? (H. N.) — S.: Etige Tab maa naturligvis jvælte; men vi have dog jævnlig haft Bifamilier, der have lidt saadanne Tab, og som dog have overvintret særdeles godt.

Et og Andet.

Bipest. I „Luxemburg B. B.“ omtaler J. B. Kellen de forskellige Midler, som anvendes mod Bipest, der jo antages at hidrøre fra en Bacille. Han paaviser, at Kæogsvul-Sublimat er det kraftigste Middel mod alle Baciller, Brint-Overilte virker kun $\frac{1}{2}$ Gang saa stærkt, Jodoform $\frac{1}{17}$ G., Salicylsyre $\frac{1}{50}$ G., Eucalyptusolie $\frac{1}{70}$ G. og Karbolsyre kun $\frac{1}{75}$ Gang saa stærkt som Sublimatet. Han tilraader derfor enten at anvende stærkere Midler end Karbolsyre eller at anvende dette i stærkere Opløsninger mod Bipest. — Vi kunne ikke ganske gaa ind paa denne Betragtning, thi Hovedsagen er virkelig ikke at finde det stærkeste Middel men at finde det bedste. Det kan jo kun lidt nytte at slaa Bipest-Bacillerne ihjel, hvis man tillige dræber Bierne. For ikke at skade Bierne er det rimeligvis nødvendigt netop at anvende et svagt Middel mod Sygdommen. Foreløbig tilraade vi derfor at holde sig til de nu almindeligst anvendte Midler: Nafalin, der lægges paa Stadets Bund indesluttet i en lille Lærredspose, der kan rumme c. 2 Rb ., og Nafsol Beta, af hvilket $\frac{1}{20}$ Kvint strøs paa hvert R Foder og omrøres godt deri. Red.

Amerikas Hanninghøst 1892. Som et Vidnesbyrd om, hvor ringe denne har været og saa i mange Egne af N. Amerika skulle vi anføre følgende Tabel fra 9 af Wisconsin i Biavlerforenings mest fremragende Biavlere.

	Familier.		Bb.	Bb. indl.	Bb.
	Foraar.	Efteraar.			
L. W. Baldwin	765	820	12,000	2,000	100
Null & Anderson	500	650	1,500	6,000	100
F. J. Jones	120	150	1,600	150	190
E. H. Utley	83	100	1,200	200	25
Jas. Jones	250	300	3,500	1,000	200
G. B. Morton	20	31	100	600	10
F. H. Giles	37	55	200	120	25
J. S. Hoel	53	64	400	120	25
B. Baldwin	135	150	2,500	„	25
Juli 1,963		2,320	23,000	11,000	635

Herefter har Gennemsnits-Udbyttet af hvert Stade været 17 R Honning og $\frac{1}{3}$ R Voks samt en Forøgelse af Familiernes

Antal med c. 20 %. To Trediedele af den høstede Honning er samlet i Delinger.

Amer. B. J.

Glottometeret eller Tungemaalveren er et nyt Redskab for Biavlere, opfundet af Fransmanden Charton-Froisfard, ved Hjælp af hvilket man kan maale Bitingernes Længde. Det bestaar af en Blit-Glæse 4 " bred, 8 " lang, 2 1/2 " høj, Bunden er skræet. Østen bedækkes med fortinnet Jærntraadtvist. Den fyldes nu med Honning. Bierne stikke deres Tunger gennem Gitteret for at opslukke Honningen; men paa den skræet Bund er assat fine Maal, saa at man nøjagtig kan aflæse, hvor langt Bierne have kunnet naa med deres Tunger. Ved at anvende dette Redskab hos alle sine Bifamilier kan man bestemme, hvilke der have de længste Tunger, og kun disse Familier bør anvendes til Formering. Paa denne Maade antager Opfinderen, at man efterhaanden vil kunne frembringe en Virace, der er i Stand til at hente Nektar af mange Blomster, som de fleste Bier nu ikke kunne udnytte. L'Aaxiliaire de l'Apiculteur.

Billige Stader. Som et Supplement til Deres „Billige Stader“ (se S. 29) skal anføres, at for en Del Aar siden satte jeg de saakaldte „Husmandsstader“ igang; men det viser sig, at de sælges saa godt som ikke, idet der gennemsnitlig ikke sælges 25 Stk. aarlig. Hvorimod de dyreste (med Zinktag) sælges næsten udelukkende til Hebeegnene. Kr. Pedersen, Tved.

Adskillelse af Sværme. Amerikaneren Jeffrey meddeler i The Beekeeper følgende: En Dag i 1878, da jeg eftersaa et Bieri, drog en Sværm ud af et af Staderne. Den klyngede sig, og medens jeg ordnede et nyt Stade til dens Modtagelse, kom en fremmed Sværm flyvende forbi det Træ, hvori den første Sværm var samlet. Den anden Sværm forenede sig nu med den første; men inden Bierne vare komne til Ro i Klyngen, kom en tredje Sværm ud af et Stade og forenede sig ligeledes med de andre 2. Jeg begyndte nu at „svede“ over Arbejdet, fordi jeg befandt mig paa et fremmed Sted, da jeg havde lovet at tilse Bierne i Gjerens Fraværelse. Derfor kunde jeg ikke i en Fart jinde de Sager, jeg behøvede. Jeg fandt da paa at lave et midlertidigt Stade, som kunde rumme den tredobbelte Sværm, idet jeg stillede 2 brede Brædder paa Kant i en jaadan Afstand fra hinanden, at Rammerne kunde hænge derimellem hvilende paa de 2 Kanter. Jeg indhængte nu lidt over 30 Rammer, af hvilke hver 5te var udbygget, og ryste Klyngen ned over dem, hvorpaa jeg lagde

et Klæde over det hele. Derpaa undersøgte jeg de Stader, der havde afgivet Sværme. Sværmene vare nedrystede omtrent ved Middagstid. Da jeg kl. 3—4 om Eftermiddagen saa til dem ved at løfte Klædet, fandt jeg, at Sværmene havde adskilt sig. Det ene Stade, som havde sværmet, indeholdt ægte Italienerne. Disse burde helst holdes adskilte. Den anden bestod af Bastarder, den tredje af brune Bier. Disse Forhold frembød udmærket Lejlighed til at undersøge, hvor godt de vilde stille sig ad, og det viste sig, at de næsten slet ikke vare blandede. Siden den Tid op søger jeg aldrig mere Dronningerne, naar 2 eller flere Sværme flyve sammen, men huser dem blot paa Jorden mellem 2 Brædder, hvis Underkant er hævet fra Jorden med halve Mursten eller tykke Stokke. Jeg har undertiden adskilt 2 Sværme ved at sætte Stadet paa et Bundbræt, paa hvilket jeg havde lagt to 7/8 " tykke og brede Stokke. Ovenpaa Stadet lagde jeg 2 lignende Stokke. Derovenpaa satte jeg et bundløst Stade, derpaa 2 lignende Stokke og endelig over disse et 3die bundløst Stade. Efter lidt over en Times Forløb er da hver Sværm i sit Stade. Jeg har prøvet dette saa ofte, at jeg ved, det lykkes altid; men jeg foretrækker dog at benytte de 2 kantsillede Brædder. Jeg huser dem da ved at anbringe hver Klynge i sit Stade og give et Par Pust Røg. Naar alt senere er roligt, anbringer jeg hvert Stade paa sin fremtidige Plads.

Gaonlige Hink.

Vejret (20. Febr.) har i den sidste Maaned været temmelig afvekslende men gennemgaaende langt mildere end i Januar, enkelte Dage dog afbrudt af pludselig indtrædende 5—8° Kulde, eller 20vej med 2—3° Varme og taaget Luft. D. 15. Febr. var Vejret stille med klart Solskinsvejr midt paa Dagen. Mange Bifamilier holdt derfor Kænsel se su d i Luft, naqet Jorden var suedækket. Derved led de i mange Bigaarde et anfølgeligt Tab. Det kan ikke nægtes, at det i en saa itrang Vinter vilde være helbigt at have Staderne opstillede med Indgangen vendende mod Nord. At flytte dem om nu kan dog ikke tilraades. Der er nu Grund til for Biavlere at passe nøje paa den først indtrædende milde Dag uden Snelag at borttage Styggebrædderne for at lode Bierne til Kænselsesudflugt.

Engelubviklingen kan i Marts Maaned tiltage saa stærkt, at Foderforbruget stiger til 3—4 g i en Maaned. Den fremskridende Uglægning er dog meget afhængig af Varmen i Vinterlejet. Hvis dette derfor er storre end nødvendigt for at afgive Plads til Bierne og Forraadet, kan der være Grund til paa en stille Dag i Maanedens sidste Halvdel at udtage et Par af de bagerste (yberste) tomme Tavler. Det indskrankede Rum i Vinterlejet har jo langt større Betydning paa denne Aarstid, da

Barmen spredes under Bierens Færden ved Angelpelen, end i Winterens Hjerte, da Bierne kun bevæge sig for at hefte den Smule Joder, de selv behøve til deres Livsophold. Vi ville dog advare imod en altfor stærk Indskrænkning af Rummet, de yderste Tavler behøve ikke at være tæt pakkede med Bier.

Rensning af Bunden. I Marts indtrækker hos os i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflygt af Bierne. Paa en saadan mild Dag bør man da rense Stadets Bund ved at udtagne Bagdøren og derpaa forsigtig føre en Spatel eller et Stykke Baandjarn ind under Tavlerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning letter Bierne et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voks-Mollenes Udvikling.

Fodring. Hvis man er sikker paa, at Bierne i et Stede endnu have rigeligt Forraad til hele denne Maaned (Marts), da er der ingen Grund til at undersøge Forraadet nøjere, med mindre der skulde indtræffe en særlig mild stille Dag med 6—8° Varme. Nærer man derimod Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, da bør man enten efterse Forraadet eller fodre uden en saadan Undersøgelse. Undersøgelsen kan foretages i stille Vejr ved at borttage Pakrammen og tilbageculle en Del af det nederste Læppe (Voksning) paa den Led, der gaar paatværs af Tavlegangene. Ser man da ved med lidt Nøg at jage Bierne ned Forraad i den øverste ¼ Del af de besatte Tavler, da vil Familien næppe behøve Joder for Maanedens Slutning. Hvis derimod flere af de besatte Tavler foroven ere blottede eller næsten blottede for Forraad, da bør man straks anbringe Pakningen paany og i Foderaabningen foroven nedlægge c. ½ Ø Mandistage (se S. 62) eller honninghyldt Tavle. Dette Joder maa naturligvis lægges saaledes, at Bierne have fri Afgang dertil fra neden. Foroven bør det derimod tilpakkets omhyggelig med flere Lag Klude og derover en Vægt (f. Eks. en Mursten), som kan holde Pakningen fast.

Bugløb. Hvis man paa denne Aarstid ser Bierne i et Stede komme dvæle frem i Mængde ved Indgangen for at udtomme deres Skarn uden at flyve op, medens andre Bier ere saa kraftløse, at de falde ned og sitvne paa Jorden — da lider den Familie rimeligvis af Bugløb. Man bør straks undersøge Stedet. Finder man da, at baade Tavlerne og de indvendige Vægge i Winterlejet ere befuldede med det brune Skarn, da er Sygdommens Tilstebeverelse sikker. En saadan Familie kan i Almindelighed reddes, naar man flytter Stedet ind i en varm Stue, ombytter de værste befuldede Tavler med rene og derefter fodrer stærkt med varm Mandistav. Bierne ville da rense sig inde i Stuen og derefter gaa ind i Stedet for at nedbære Joder. Den næste Morgen kan man atter flytte Stedet ud paa sin Plads. Man kan undgaa at gaa Stuens Vægge tilfølede, naar man foran Stedet i Stuen anbringer en Kasse, der fortil er lukket med bitet Jærntraadstvi. Bierne ville da rense sig i Kassen. Er Været meget mildt, da kan Stedet ogsaa behandles saaledes i det Fri; men Anbringelsen af Kassen er der nødvendig, for at Bierne ikke skulle omkomme paa Sneen eller den kolde Jord. En saaledes behandlet Familie bør naturligvis fremdeles sitvne sundt og godt Joder, f. Eks. forsøglede Honning- eller Jodertavler fra andre Stader, og Fodringen med flydende Joder bør afflutes i den ene Nat og ikke fortsættes, for der bliver Flyvevejr for Bierne.

Brevkasse.

Manglende Numre. Det hænder ikke saa sjældent, at et Landpostbud ved Udbeling af de første Numre uddeler et Blad til en ældre Holder, som endnu ikke er Holder for dette Aar, i Stedet for til en ny Holder. Vedkommende Kredsformand tror da som oftest, at Fejlen ligger hos Redaktøren; men den ligger altid hos Postvæsenet. Derfor rettes en saadan Fejl lettest ved, at den ny Holder, som ikke har modtaget Bladet, giver Postbudet en Seddel med sin Adresse og forlanger, at han paa Posthuset skal efterse, om denne Adresse ikke findes paa Redaktørens Liste.

Udstillingsret. Har jeg som Holder af T. f. B. 1893 Ret til at indstille, hvis DBF. afholder Udstilling iaar, uaaget jeg ikke er Medlem af nogen Kreds? Her er nemlig ingen Kreds. (Z. Chr. P.) — S.: Ja.

Kredsnumre. Sekretæren anmodes ikke saa sjældent om at angive Nummeret paa en ny Kreds. Derfor enhver saadan lille Kreds ofte med kun 10—20 Medlemmer skulde have sit Nummer, vilde Tallet naa op til flere Hundrede, og dette vilde i høj Grad besværliggøre Oversigten. Derfor ønskes det, at saadanne ny Kreds selv vælger deres Nummer sammen med en af de 33 Hovedkredse, som ligger den nærmest. Disse 33 Kredse findes anførte paa DBF.'s Love.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i 1. April Nummeret, anmodes Kredsformændene om at tilmelde Sekretæren for DBF. enhver Forandring, som ønskes foretaget i denne Liste, inden d. 15. Marts, hvis en saadan Tilmeldelse ikke allerede er færdig.

Udstillings-Skemaer. som ere udfyldte, kunne ikke sendes under Korsbaand for 4 Ø. De maa sendes i Brev, der er frigtort med 8 Ø-Frimærke.

Fortilbudningen i Solbæk A. BF. Tre Gevinsterne kun til Holdere af Bladet eller tilfælde disse ogsaa andre Medlemmer af Amtsforeningen? (H.) — S.: Medlemsret i den Forening kræver mindst ½ T. i Bialt og 50 Øre aarlig. Alle Medlemmerne ere altsaa Holdere af Bladet; men Gevinsten som sendes til et Medlem, tilkommer ham alene. Han er ikke pligtig til at dele den med sin Medholder af Bladet.

DBF.'s Regnskab 1892 er nu sendt til Revisionerne. Underkudet fra det foregaaende Aar c. 1200 Kr. er nu nedbragt til 522 Kr. 77 Ø. T. f. Bialt har givet et Overflud af næsten 1000 Kr.

Kundgørelser.

Hele **Margang 1890** og Nr. 6 og 7 af Margang 1891 ønskes tilkøbs af

Gartner **Chr. Jørgensen,**
Gårdenberg, Sakskøbing.

Kunstartavler, Biboliger og Solvoksmeltere

jaas hos Suedker Olsen, Hvidested pr. Sollested.
NB. Voks forarbejdes.

Nogle ny Trugstader,

10 × 12", er billig til Salg hos

Chr. A. Mors,
Bestyrer,

Frisenbolds Tistegaard.

200 Pd. lys brun. udsløngt Honning
tilbydes i større og mindre Partier a 60 D. pr.
E. frit leveret i Blifspande paa Ulгод St.
Blavler **F. N. Skovbjerg,**
Hoven pr. Larm.

Kunstige Biskager med fuldstændige Celler.

Prøve for 40 Dre i Grimærker, 1 Kilogram
4 Kroner. Danst Patent sælges billigt.
B. Warnstorff,
Buslar. Kreis Pyritz, Preussen.

Agte Bivokstavler

jaars fremdeles iaar hos „Linaa Sogns Bivokstavler-
forening.“ Foreninger, der sender 100 E Boks, erholde
disse fabrikerede a 25 Dre pr. E. Ordre indgives til
Ole Rasmussen,
Linaa, Laven St.

Forenings-Meddelelser.

Medlemmer af **Maribo Amts BF.** kunne ved
færlig Henvendelse til Kredsførmændene eller Be-
styrelsesmedlemmerne erholde behøvelig Moderation
ved Indkøb af Stader og Medfaber af Chr. Peder-
sens anerkendte Fabrikat. N. Jensen.

Lystrup og Omegns BF. afholder Møde
Søndag d. 26. Marts Kl. 6 i S. Lystrup Kro.
Bestyrelsen.

Søndag d. 12. Marts, Eftermd. Kl. 3^{1/2}, af-
holder **Bamdrup BF.** Møde paa Gjesfigiver-
gaarden i Bamdrup. En Foredragsholder kom-
mer der, hvis det er muligt at faa en. Der er
ogsaa Generalforsamling (extraordinær) i Anledning
af Dyrettelsen af en Forsikringskasse for Bipest.
Desuden vil flere andre Ting blive drøftet.

B. B. B.

S. Brorjen.

Elbo m. fl. Serrederes BF. afholder extra-
ordinær Generalforsamling Fredag den 24. Marts,
Eftermiddag Kl. 4, hos H. Pedersen, Pjedsteb
Spang. S. Henhold til Efteraarsgeneralforsam-
lingen fremlægges Forslag til nye Love. Tillige
fremlægges Regnskab for 1892 m. m. Bestyrelsen
og alle Kredsførstændere bedes om at møde præcis
Kl. 1 hos H. Pedersen 24. Marts. Da denne
Generalforsamling ikke bliver beføretgjort i Bladene,
ammødes Kredsførstænderne om at faa det til alle
Medlemmernes Kundskab; Kredsførstænderne bedes
tillige om at medbringe Bestillinger paa Vokstavler.

N. Ladegaard.

Vokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere Tavler
af ægte Bivoks til **Elbo m. fl. Serrederes BF.**,
ammødes om at sende Prøve med Pris til N. Lade-
gaard i Lille Belling pr. Bortkop til 20. Marts.
Tavlerne leveres fragtfri i Bortkop til 1. Maj 1893,
og der forlanges 14 Dages Kredit.

N. Ladegaard.

Den **Langelsøfte BF.** afholder sin aarlige
Generalforsamling Lørdag d. 11. Marts Kl. 1 hos
Restorator Christensen, Østergade. Alle ere vel-
komne; nye Medlemmer optages.

Rasmus Andersen.

Ring og Omegns BF. afholder Møde hos
Husmand Morten Larsen, Vestelev, Søndagen den
19. Marts, Eftermiddag Kl. 3. 1) Boks modtages
til Føvarbejdning til Tavler. 2) Der modtages Be-
stilling paa Vokstavler. 3) Ægte Bivoks købes.

4) Ny Medlemmer optages. 5) Om Henvendelse af
Foreningens Midler i 1893.

Peder Kr. Andersen.

Nordlesbysigt Centralforening afholder sit
aarlige Delegeretmøde hos Gjesfigiver Frid i Nød-
ero Paaffelørdag d. 1. April d. N. om Formid-
dagen Kl. 10 med følgende Dagsorden: 1) Et
Forslag om at afholde en Bivokstavstilling sammen
med en Landboudstilling. 2) Hvad kan der gøres
for Sammenhold i Foreningen. 3) Udtrædende
Lokalforeningers Stilling overfor Centralforeningen.
4) Centralforeningens Beholdninger. 5) Kan der i
Tilfælde af Udstilling blive ydet et lille Pengetilskud
fra Lokalforeningerne. 6) Centralforeningens Stil-
ling overfor DBF's aarlige Delegeretmøde. 7)
Følge Indbydelse Forhandling med Haderslev BF.
om Tilslutning. 8) Regnskabets Fremleggelse og
Godkendelse. Bestyrelsen.

Søstebro Kreds afholder Møde d. 12. Marts
Kl. 2 (Søndag) hos Postograf Vorbeck. Vandret-
lærer Grønning holder Foredrag. Mødet vil denne
Gang ikke blive afbrudt i de lokale Blade, der-
for ammødes hver enkelt Blavler om at gøre Mødet
mest muligt bekendt. Vorbeck.

Vester Torslev og Omegns BF. holder
Generalforsamling Søndagen d. 19. Marts Kl. 3 i
B. Torslev Skole. Medlemmer, der ønske Kunst-
tavler, maa indgive deres Forbrug til undertegnede
Formand inden nævnte Dag, og Fabrikanten, der
attraar Leveringen, bedes godhedsfuldt opgive
Prøve med Pris pr. E og Prisen for Føvarbejdel-
sen af et E Boks. Byriel Niclsen, Gjettrup, Hobro.

Medlemmer af **Sobro og Omegns BF.**, som
øgte at udstille Bier, Bivokstavler og Produkter
ved Landmandsuddstillingen i Randers d. 27. Junt
1893, maa til undertegnede Sekretær gøre An-
meldelse herom senest d. 10. April.

Blanketter til Udbyldning kunne afhentes hos
Sekretæren. M. P. Knudsen, Sekretær.

Indhold af dette Numer.

Udstillelse af Svarme	61
Amerikansk Honning	49
Bivokstavler, af N. P. Holbeck	48
Bivokstavlere	52
Biernes Behandling, af H. S. Hoffmann	50
Billige Stader, af Kr. Pedersen	61
Bipest	60
Ekto, af N. P., T. Madsen, J. P. N., N. P. — Holbeck, Kr. Larsen Westergaard, Jens	58
— Hansen, N. Jensen og J. C. Hansen	59
Foreningens Mad, af Erstev	48
For lidt, af B. Jensen-Thisted	53
Forsikring mod Bipest	60
Gavnlig Vint	61
Gode Raad I, af N. L. Taylor	46
Glottometeret	61
Honningbeholdere	59
Homing-Paktning	45
Hammemaal, af Kr. Pedersen	54
— af Hvar. Mogensson	56
— af H. Gjording	57
— paa Holland-Halster, af B. Bojsen	55
Roskilde N. BF.	57
Rog ved Behandlingen	60
Salicyl	60
Staders Opstilling	59
Tavler, eenfidede	59
Tavlers Stilling i Stadet	59
Udbytte af Bier	59
Udbylger, Cowans	59
Udstillingen i Randers	52
Understøttelse til DBF.	57
Wells Metode af H.	52

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmarks
Bavlere-Forening

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

F. A. L. N. A.

Albet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Bindingspækker optages for 20 Bre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Dobbeltstader.

De Meddelelser, vi i Løbet af det hendirundne Aar have bragt om Engelfstemanden Wells ny Biavlsmetode, at anvende 2 Dronninger i 1 Stade, faaledes at alle Aarbejdsbierne fra begge Familier have et fælles Honningrum, have vakt stor Opmærksomhed hos vore Læsere. Vi have derfor modtaget en Mængde Forespørgsler om

Enkelthederne i denne Drift, og vi skulle efter bedste Evne søge at vejlede i denne Sag. Metodens Opfinder har jo isøbrigt fremstillet sin Fremgangsmaade temmelig tydelig, saa at det næppe vil falde vanskeligt

for vore øvede Bavlere at gentage hans Forsøg. Vi skulle dog først fremkomme med en Advarsel: Foretag ikke dette Forsøg i en altfor stor Maalestok. Et eller to Dobbeltstader af denne Slags i den kom-

menne Sommer i 1 Bigaard ville være tilstrækkelige til at lære en dygtig Bavlere de lyse og de mørke Sider ved den ny Metode.

Mange ville vistnok spørge: Kendes der da mørke Sider ved den ny Metode? Hertil skulle vi svare: Ja, man kender

allerede 3, og det er jo muligt, at fortsatte Erfaringer ville vise endnu flere Ulemper derved. Derfor bør Begynderen være forsigtig med at bøde sig for langt frem. De 3 Ulemper, vi have hentydet til, ere føl-

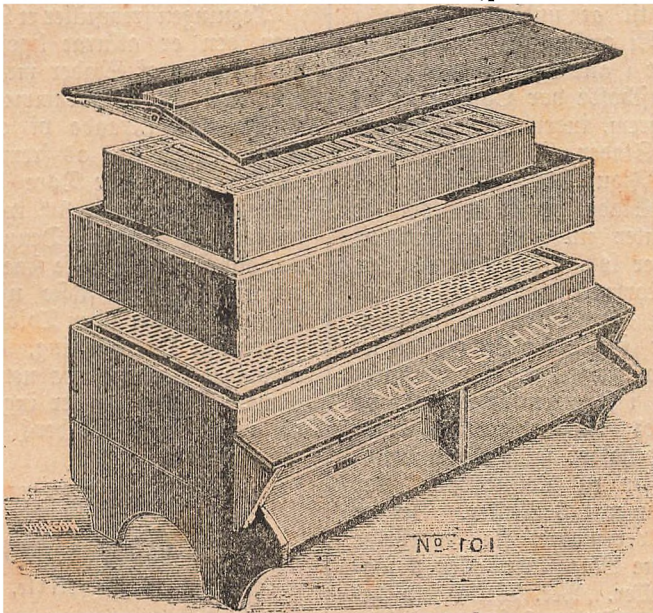

Fig. 12. Et engelft Wells-Stade.

gende: 1. Det bethdelig forøgede Arbejde. Naar dette indskrænker sig til det Bæbær, som følger med et forøget Honning-udbytte, vil ingen rigtig Biabler klage derover. Men her kommer andre Arbejder til, særlig et hyppigere Dronningstifte. Dette Arbejde vil dog kunne lettes bethdelig netop ved disse Dobbelstader, og hele Arbejdsforøgelsen vil jo let kunne lønne sig, hvis Udbyttet vokser saa anseeligt som angivet af Mr. Wells. 2. Den stærke Tilbøjelighed til Sværmning. Hvis denne ikke kan hindres ved rigelig Plads til Yngelen og ved Luftbæsel i den varme Tid, vil den jo medføre et forøget Arbejde og et relativt Tab. 3. Vanskeligheden ved Behandlingen. En anset engelsk Biabler, der forsøgte Metoden sidste Sommer, har atter maattet opgive den, fordi han aldeles ikke kunde tumle Bierne i Dobbelstaderne. Han indrømmer, at han er saa uheldig at have meget arrige Bier; men denne Omstændighed hindrer ham dog ikke i at behandle de almindelige Enkelstader. Derfor foreslaa vi vore Biablere at vælge til Forsøgene i Sommer nogenlunde godmodige Bier.

Naar vi have opstillet disse Stræmmebilleder, maa det endelig ikke opfattes som en Opfordring til at undlade Forsøg i denne Retning. Vi ønske netop, at Metoden maa blive forsøgt i alle Egne af vor Væsesteds; men vi fastholde vor Opfordring til at gaa varfont frem, inden man omdanner et større Antal Stader til denne Metode.

Høstaaende Figur 12 fremstiller et engelsk Wells-Stade, saaledes som de engelske Fabrikanter nu udbyde dem til Salg. Bunden er løs. Underrummet kan optage 20 Lav-Normalrammer, adskilte ved et gennemboret Træindstuds i Midten. Underrummet er i hele sin Længde dækket af et Stykke Dronninggitter. Overrummet er løst. Det ses i Figuren løftet op, og ovenover det ses til Venstre et halvt Magasin, der indeholder halve Normalrammer, og til Højre en Delingsbakke, der rummer 27 Delinger i 3 Rækker. Det er Meningen, at Overrummet skal indeholde enten 2 saadanne Magasiner eller 2 saadanne Delingsbakker. Mr. Wells selv benytter dog i flere Stader 2 saadanne lave Overrum, af hvilke det nederste indeholder 1 halvt Magasin, der er dobbelt saa langt som det i Figuren fremstillede. 3 andre Stader anvender han hele Magasiner, der kunne optage hele Lav-Normalrammer. Det fremstillede Stade har dobbelte Vægge, men Mellemrummet mellem disse er kun 1" og som oftest ikke forsynet med Pakning. Der er særlig eet Spørgsmaal, vi have

modtaget fra flere Sider: Er det nødvendigt, at Gitteret strækker sig over hele Underrummet? Dette vil jo fordyre Stadet. Hertil skulle vi svare: Mr. Wells benytter Gitteret saaledes; men hvis man anvender 3 Magasiner jævnsides i Overrummet, tro vi ikke, at det er nødvendigt at have Gitter under mere end det midterste Magasin, i hvilket Arbejdsbierne fra begge Familier forenes. Herved vil man ganske vist udsætte sig for at faa Yngel i begge de 2 hørste Magasiner; men dette vil paa den anden Side bidrage i høj Grad til at hindre Sværmning. Da dette Spørgsmaal i Virkeligheden ikke kan besvares uden Forsøg, agte vi at forsøge begge Dele. Dronninggitteret bør selvfølgelig være aldeles nøjagtigt og uden meget skarpe Kanter ved Abningerne.

Paa hvilken Led Abningerne i Gitteret gaa, enten ligeløbende med Tablerne eller paatværs af dem, har næppe nogen Betydning, hvis der er en Bivej mellem Tablebærerne og Gitteret. Hvis man derimod lægger Gitteret umiddelbart paa Tablebærerne, da tilraade vi ubetinget den førstnævnte Stilling (altsaa modsat af den i Figuren angivne), fordi denne giver Bierne den letteste Udgang.

Tegningen fremstiller et Lav-Normalstade; men den er affurat ligesaa vejledende til Fremstilling af Stader med Møllersrammer eller med Andersensrammer.

Føbrigt tilraade vi ogsaa ved denne Slags Stader hos os fremdeles at anvende fast Bund, løse Døre i Gable, og i Underrummet en c. 3" tyk Pakning mellem de dobbelte Vægge. Denne Pakningsmaade har nu i en Række staaet sin Prøve hos os, og i denne sidste usædvanlig haarde Vinter har den uden Tvivl bidraget til den fortrinlige Overvintring, hvorom vi have modtaget Melding fra næsten alle Landets Egne. Derfor er der ingen Anledning til at ændre vore Staders nuværende Pakningsmaade.

Gode Raad II.

af G. W. Doolittle, N. Amerika.

Enhver eller næsten enhver synes at være bleven toset ved alene at se paa Pengespørgsmaalet i vor Højsel, som om det var den Alse, omkring hvilken vor Tilværelse drejede sig. Man fortæller, at den hovedrige Nstor en Gang sagde til en Mand, der var misundelig over hans Formue: „Vilde du passe paa alt det, jeg ejer, naar du som Betaling fik det, du behøvede til

at spise, drikke og klæde dig i?" „Nej", var Svaret. „Nuvel", jagde Aftor, „det er alt, hvad jeg faar." „Men", siger en anden, „jeg er ængstelig for mine Børn." Er det værre for dine Børn at arbejde for deres Brød, end det har været for dig? Eller lad os vende Sagen om: Vilde du berøve dine Børn den store Glæde, du selv har haft, idet du opbyggede dit Hjem, ved at give dem et, der allerede var opbygget? Bunker af Penge bringe ikke Lykke; tværtimod bringe de ofte Utilfredsshed, og gives de til en, som ikke selv har fortjent Penge, da ødelægge de i Reglen ham, som maaste ellers vilde være bleven en af Samfundets Støtter. Derfom vi Biablere kunde skabe os et hyggeligt Hjem, om det end er ringe, og lidt til at fremme Kristi Rige paa Jorden, da kunne vi nyde lidt af Paradiset paa denne Side af Jordan. Ingen Glæde for mig har kunnet lignedes ved den, jeg har haft, naar een eller anden Opgave, som har fremstillet sig for mig i Livet, er lykkes, enten det angik Bierne eller Bygning af et Hjem eller Forbedring af Menneffer. Den, som ikke er villig til at arbejde taalmodig, indtil Helbet kroner hans Anstrængelser, og som ikke kan finde Glæde i saadanne Anstrængelser, hører ikke til de Menneffer, der gavne Verden. Næsten alle vore store Mænd, som have løftet Samfund og Nationer til et højere Standpunkt, ere komne fra ringe Hjem, have arbejdet taalmodig, studeret slittig og trofast, maaste ved Hjælp af en Fyrrepind, fordi Fattigdommen trykkede, undertiden arbejdende i Smedesjen og samtidig studerende, fordi de vare altfor fattige til at besøge en Højskole; eller maaste have de, saaledes som Cary, uddannet sig til en stor Livsgjerning, medens de arbejdede paa Stofstikkerens Bænk.

For ikke længe siden modtog jeg et velskrevet Brev, naar jeg sammenligner det med mange af de trykte Breve, jeg jævnlig modtager. Det var fra Udgiveren af Review, og til Slutning bad han mig udfylde Fejlene i det, fordi han skrev med den ene Haand, medens han pasjede sit lille Barn med den anden. Hvor mange af de misfornøjede eller „Allynterne" her i Landet vilde have gjort dette uden at sige noget om „at forbedre deres Omstændigheder", naar de skulde skrive under saadanne Forhold. Men i denne taalmodige Udholdenhed under alle Omstændigheder, kan jeg se Aarsagen til, at det Blad har hævet sig til den store Anseelse, det nyder blandt Biablerne for Tiden, og tillige en Nydelse for Redaktøren, som han ikke kunde have glædet sig ved, hvis han var bleven opfostret i Overflødighedens Stod.

Lad os antage, at Biablere ikke lever saa godt som Gould eller Rockefeller*), saa har han dog den friske Luft, Solskinnet, en ærlig og agtet Stilling, og i Reglen en jævn god Indtægt, som han kan have langt mere Glæde af, end hvis han kunde leve som en Fraadser. Derfom en Biabler ikke er tilfreds med sin Stilling, som den er, saa lad ham anvende de Dage, der ikke jordres ved Bierne, til at bære Kalk i et Drug op til en 3—4 Stages Bygning og modtage 3—10 Kr. om Dagen paa egen Koft. Det gør Tusinder (og ere glade ved det); men han vil komme tilbage til Biablen og takke Gud, fordi han velsignede Verden med den slittige Bi, om vi end nu og da have et uheldigt Honningaar.

Fra det her fremstillede vil man forstaa, at jeg anser „den bedste Løn for Biablerens Arbejde" er denne at løfte vor Syssel op fra den utilfredse Tanke om et rent Penge-spørgsmaal til at statte den som en af de ædlestes Sykler paa Vejen til Sundhed og Lykke, som Gud nogenfinde har givet Menneffet. Og til det Spørgsmaal: „Naar man tager Biablen, saaledes som den nu er, hvad behøver den da mest?" — svarer jeg: En Mand eller Kvinde, som kan se Højden og Dybden, Længden og Bredden, som det er muligt at opnaa derved af forstandig Tænkning, Glæde og Sundhed, en Syssel, som bringer Lykke, om man end regnes til de Fattige i denne Verden. Dette tror jeg er det bedste Raad, jeg kan give Biablere under de nuværende Forhold: At Gud maa velsigne os, saaledes at vi maa blive i Stand til at yde mere for at løfte de Faldne, trøste de Nedtrykte og sprede Hans Rige i Verden.

Jeg er overbevist om, at Ud-Bierier i nogen Afstand fra Hoved-Vigaarden, beregnet paa Frembringelse af udslynget Honning ville betale sig bedre end nogen anden Plan. Dette siger jeg efter i 3 Aar at have haft en saadan Udbigaard foruden mit Bier i ved Hjemmet. Grunden til at jeg anbefaler at drive dem for udslynget Honning i hele Magasiner er denne, at hvis man driver med Opftabling af Delingsbakter, vil der ikke komme Sværme nok til at betale for Bevogtningen, og naar al Honningen forbliver i Stedet, indtil Trækket er forbi, behøver man kun at bruge ringe Tid til Udbieriet i Sværmetiden. Man kan da drive Hjemme-Bieriet med Delinger. Naar den forseglede Honning fra Udbieriet, udtaget efter Sædhøsten, anbringes i et varmt Værelse nærved Koftet i nogle faa Timer, kan den udslynge ligesaa let, som

*) Amerikanske Millionærer.

om den nylig var forseglet, og Honningens Kvalitet bliver derved bedre end paa nogen anden Maade.

En Dronning-Si.

Anvendelsen af Dronninggitter for at udfange en Dronning af en Sværm eller af et Stamstade er vel ikke ny; men den af Hr. Spengler i Fremmersdorf opfundne Dronningst, er dog vistnok det bekvemteste hidtil opfundne Redskab hertil.

Denne bestaar af en firkantet Kasse (i Fig. 13 er dennes ene Side fremstillet) af $\frac{1}{2}$ " tykke indvendig glat høvlede Brædder. Paa Bunden er befæstet 4 Klodser, $\frac{1}{2}$ " tykke, 1 i hvert Hjørne (a, a). Paa disse skal Sien kunne hvile. 1 " over Bunden er der i de 2 modstaaende Sider boret 2 Huller (b) 1 i hver Side. I disse Huller kunne 2 Søm indstikkes over Sien, saaledes at denne fastholdes, naar Kassen vendes om. Fig. 14 fremstiller Sien, der bestaar af en Ramme af $\frac{1}{2}$ " tykke Vifter, paa hvilke et Stykke Dronninggitter er fastsømmet. De 2 Haandtag (d) ere af tyk Jærntraad. De benyttes, naar Sien skal sænkes ned i eller optages af Kassen.

Ønsker man at udfange Dronningen af en Sværm, saa ryfter man Sværmen ned i denne Kasse. Derpaa lægger man Sien forsigtig ovenpaa Bierne og dækker Kassen med et Stykke Lærred. Sien maa passe nøje i Kassens Uåbning og dog glide let i den. Bierne ville da lidt efter lidt gaa igennem den, saa at den ved sin Vægt langsomt synker ned paa de 4 Klodser. Naar dette er sket, stikkes Sømmene ind i de 2 Huller b. Man kan da aftage Klædet og ryfte Sværmen uden Dronning og Droner ned i det Stade, hvori man ønsker den indført. Dronningen og Dronerne befinde sig mellem Sien og Kassens Bund. Naar alle Arbejderne ere borte, er det let ved Optagning af Sien at finde Dronningen mellem Dronerne. Vil man sikre sig mod Dronningens Vortflyhden, kan man løfte Sien inde i et lukket Værelse.

Alt et besat Stade kan man ligeledes udfange Dronningen ved Hjælp af denne Si, naar man afbørster Bierne fra alle Tabler ned i Fangkassen. Ønsker man at sikre sig imod, at en Del Bier flyve op, Dronningen kunde jo saaledes flyve bort,

da lægger man over Kassen et simpult Laag med et 3—4 " bredt rundt Hul i Midten. Heri passer en stor Blikkragt, 10 " bred foroven, 1 " i Spidsen. I denne Krugt nedbørstes Bierne, og naar de alle ere ned i Kassen, behandles de paa ganske samme Maade som ovenfor beskrevet ved Sværmen. At dette Arbejde med Tabler, der indeholde Yngel, selvfølgelig bør foretages enten ude i varmt stille Vejr eller inde i en lun Stue, behøve vi vel næppe at tilføje.

Kubebiavl.

Frit efter D. ill. Wiener Zeitung.

Den gamle Straakube, saaledes som man saa ofte finder den afbildet som Mærke paa Bøger, Skilte og Etiketter, er sikkert den almindeligst udbredte Biolog. Thi ikke alene Billedet af den træffes saa almindelig men ogsaa Gensstanden selv i Brug. Man finder den overalt, i næsten alle Lande, endog saa der, hvor den har maattet bestaa en 50aarig Kamp med Stader med bevægelige Tabler. Her itaar den endnu og er endog ogsaa undertiden gaaet frem som Sejrherre. Mange, der i Begyndelsen blede den utro, ere senere vendte tilbage til den; de indsaa dens Værd og hentede den igen frem af Pulterkammeret. Andre have aldrig forladt den.

Det, som giver denne Biolog sit høje Værd, er foruden dens Villighed tillige dens udmærkede Egenstaber. I den overvintre Bierne ganske fortræffelig, udvikle sig om Foraaret meget godt og lade sig meget let behandle. Det er derfor muligt for Biavleren straks at behandle den hele Bolig paa een Gang, medens man i et Kunststade maa behandle flere Kammer, inden man erfarer det, man ønsker at vide. Ved at vende Kuben finder man straks Værket og Biene som i en opslaaet (?) Bog. Dette kan i mange Tilfælde erstatte Kubebiavleren den bevægelige Bygning, skaane Bierne for mange Forstyrrelser, indskrænke Arbejdet i høj Grad og sætte Biavleren i Stand til at fremstille et Bund Honning billigere end hos Kunststade-Biavleren (?). Dette er sandelig værdifulde Egenstaber, der maa stattes saa meget højere, fordi de passe til Nutidens Krav (?).

Naar jeg i det følgende vil forsøge som

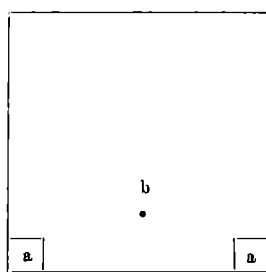

Fig. 13. Fangkasse.

Biabler, der i tidligere Dage arbejdede med Kuber, at give en Anvisning til veldreven Kubebiaul, saa sker det, fordi jeg ved, at jeg derved kan yde adskillige en lille Tjeneste. Jeg vil meddele mange gode Grundsætninger heri, som ogsaa kunne være til stor Nytte for den Biabler, der kun arbejder med Kunststader. Først befender jeg dog ganske aabent, at jeg er en ivrig Tilhænger og Forsvarer af den nyere Biabl med Kunststader.

Der er to Veje, man kan betræde, naar man vil drive Kubebiaul. Den første er den, ved hvilken Biableren næsten ikke har noget Kendskab til Bierne og kun udsører et meget ringe Arbejde med sine Stader. Han indfanger de muligt kommende Sværme i nødtørftig tilberedte Kuber, opstiller dem, fastklæber Kuberanden med Ler til Bundbrættet og betjener sig for Resten ikke igen om sine Bier, før han tror at kunne fratage dem Honning. Da affobler han et vist Antal, af hvilket han høster Honning. Resten bliver staaende som Stamstader. Naturligvis kan der ved denne Fremgangsmaade ikke vindes noget stort Udbytte, men den kræver heller ikke hverken stort Pengesudlæg eller stor Anvendelse af Tid og Arbejde. Hertil sige Mange: „Bedre slet ikke at holde Bier end at holde dem paa den Maade.“ Om trent saaledes sagde jeg en Gang til en Kubebiauler. Han svarede: „Det siger De, men jeg er ikke enig med Dem. Jeg har paa ingen Maade Tid til at passe mine Bier anderledes; men jeg vil dog ikke undvære dem. Gave vi et slet Nar, som ikke giver mig noget Honningudbytte, saa er Ulykken for mig ikke stor. Er Naret derimod godt, saa faar jeg ofte mere Honning, end jeg har Brug for i mit Hus og til mine Bemær. Det er altsammen som fundne Penge. Der tales og skrives jo ogsaa saameget om Biernes store Betydning for Blomsternes Befrugtning. Paa den Maade gøre mine Bier jo ogsaa Nytte.“

Betragtes denne Driftsmaade fra den Side, lader den sig unægtelig retskæddiggøre. Jeg indser derfor heller ikke, hvorfor man skulde fraraade Folk, der have denne Anskuelse, at holde Bier, ja hvorfor man ikke skulde opmuntre andre til ligeledes at holde nogle Bifamilier paa den Maade under lignende Forhold. „Mands Willie Mands Himmerig“, og naar nogen derfor er tilfreds med Udbyttet af denne Vidrift, saa

lad ham kun fortsætte den. Den direkte og indirekte Nytte, der paa denne Maade stiftes, kan blive ret anseelig, da enhver jo let vil kunne finde Plads til et Par Kuber. En saadan Biabl vil kunne opnaa en langt større Udbredelse end den rationelle Biabl, der kræver mere baade af Kundskaber, Penge og Tid. I ethvert Tilfælde ville mange, der paa denne Maade blive fortrolige med Bier, snart indse, om de have den rigtige Øst og det rette Anlæg, der kunne gøre dem til Biablere. Saadanne ville da ofte lidt efter lidt gaa over til en mere rationel Drift, og netop af disse ville de dygtige Biablere saa den bedste Tilgang.

Herved har jeg allerede betegnet den anden Maade, paa hvilken man kan drive Biabl i de gamle Straakuber. Til en rationel Drift er dog et vist Maal af Kendskab saa vel som Anvendelse af Penge, Tid og Arbejde nødvendig, om end i ringere Grad end ved Kassebiabl. Man træffer denne rationelle Kubebiaul i mange Egne af Tjydfkland, men fuldkomnest i Nordtjydfkland, særlig hos Hannoverss Kubebiaulere.

Jeg skal i det følgende fremstille Hedebiavlens, saaledes at en eller anden Læser muligt kan drage Nytte deraf. De Biablere, som hidtil have drevet Kubebiaul paa den af mig først beskrevne Maade, ville let indse, at de uden betydelig Forøgelse af deres Arbejde kunne lære meget heraf. Først skal jeg beskrive Fletningen af Straakurven.

Hedebiableren fletter sin Kube paa fri Haand af Straa og Spankrøvsstrimler (se Fig. 15). De sidstnævnte anvendes nu udelukkende til Bindingen. Denne udfører han aldrig over Forme eller med Maskiner. Et Spundshul foroven bruger han ikke, det passer ikke til hans Drift. Et saadant er det dog ganske bekendt at have under visse Omstændigheder, hvilket jeg senere skal paavise. De bedste Kuber have 2" (5 cm.) tykke Bægge, Højde 17" (45 cm.), indvendig Gennemsnit 11½" (30 cm.). For at gøre dem varmholdigere og stærkere overfører man dem med Røgdvning blandet med nogen Aske. At overstryge dem med Oliefarve, ansees ikke for godt, højt kan man overstryge den synlige Forside dermed. Kuberne opstilles i et Bihus med 2 Stager over hverandre, uden Gang bagved. Bendingen af Kuben sker altid forfra, for at det klare Dagslys kan falde rigtig ned i den paa Hovedet staaende Kube. Naar man anvender en Bipiibe eller Røgpuster, kan man

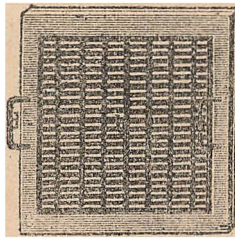

Fig. 14. Dronning-Si.

da faa et godt Indblik i Kuben. Vendes Kuben derimod ikke helt om, da faas kun et svagt Indblik i de mørke Gange, og de mange Bier i Ijshullet forstyrre tillige Underføggelsen. Derfor indses det, at denne Vending af Kuben spiller en vigtig Rolle for Biableren. Under visse Omstændigheder maa han hvert Øjeblik kunne udføre den. Dertil fordrer et fast liggende Bundbræt. Hvis dette rører sig eller endogsaa følger med den fastklinede Kube, da hindrer dette en raff Vending. Slet, fordi den er besværligere, er Vendingen paa den Maade, man ser den foretaget i flere Egne, idet man med venstre Haand griber Kuben over Bundbrættet, med den høire oppe ved Toppen og derpaa hæver den med stive Arme fra Brættet og sætter den retvendt ned paa Jorden. Før jeg selv saa det, kunde jeg ikke tro, at nogen foretog Vendingen saa forkert. Naar dette udføres saaledes, er det intet Under, at man beklager sig over det svære Arbejde. Langt lettere gaar den rigtige Vending. Man griber da ligeledes Kuben med begge Hænder som foran beskrevet, men man løfter den ikke. Derimod trykker man den med Forranden fast imod Bundbrættet, saa at Bagranden løstes, derpaa vendes den (i den nederste Etage). I den øverste Etage læner man Kubens Top mod sit Bryst, inden den vendes. Herved indgaar man ogsaa, at nogle Bier flyve op, de holde sig derved samlede. Det maa tilraades Begynderen at se den rigtige Vending foretaget af en øvet Biabler. Før at kunne udføre denne rigtig maa man have Kuben rigtig spilet og rigtig udbygget. Derom senere.

Fig. 15. En Lüneburger-Kube.

Rammemaal.

Gensvar til Hr. Ersklev fra Gbejer S. Doose, Sømb.

Naar De, Hr. Redaktør, i Deres Svar til mig, i Vitidende Nr. 3, beklager Dem over, at jeg har beskylt Dem for at gøre Reklame for den lave Normalramme, saa har De virkelig ingen Grund dertil. Tid-

ligt og sildigt, naar De i Bladet omtalte Stader, Rammer, Tavler, eller Vignende, var det stadigt under Henvisning til lav Normal. En Fremmed, som intet kendte til vore forskellige Rammemaal, der læste Vitidende, ville knapt ane, at vi her i Landet havde en 10×12 eller en 12×12 Ramme. Paa denne Maade har De drevet en hensynsløs Agitation for Ersklev-Stadet og vist os Brugere af andre Maal en Tilfidsættelse, som vi ikke er tilfands at taale, da Bladet er fælles for alle Medlemmer af Danmarks Biavlerforening. Paa den Maade har De gjort Skridt (bevidst eller ubevidst) til at sprede Biavlerne i Stedet for at samle dem. De skriver: „De har ingen Pengesfordel af at udbrede den lave Normalramme“. Nej, maaste! Men kan De sige Dem fri for andre Hensyn? (1.) Kunne f. Exempel ikke det spille en Rolle, at lav

Normalstadet altid er blevet kaldt Ersklevs Stadet, hvorimod vi sjældent hører de andre Stader kaldet Møllers eller Underfens Stader? (2.)

Var det endda, naar De blev spurgt, at De henviste til lav Normal. Nej, næsten alle Tegninger, (3.) som angik Stader, Rammer etc., altid var det lav Normal. Jeg har aldrig forlangt De skulde besvare Spørgsmaal i Dverensstemmelse med min Mening, — Være den som æres bør — men jeg har for-

langt, at De, som Foreningens Redaktør, skal stifte Sol og Bind lige og rette Dem efter Flertallet af Foreningens Medlemmer. (4.)

At De i dette Punkt har taget fejl, indrømmer De selv, idet De bemærker, at De af egen Drift kunde have fremdraget de to andre Maal lidt mere end stet er. Stade, De saa sent er kommen til den Erkendelse! (5.) At De ikke har kendt Stemningen iblandt Biavlerne før ved sidste Centralmøde, lyder lidt underligt i mine Øren. thi som Redaktør og Medlem af Bestyrelsen, vilde De jo let have kunnet staffe Dem Oplysninger om de virkelige Forhold. Da De ved dette Møde endelig fik anerkendt Deres Ramme, var det jo De skrev, at i 1893 maatte Diskussionen om dette Emne (Rammemaal) indskrænkes. Her har De gjort Skridt til at tie 10×12 og 12×12

Kammen ihjel og herimod er det, at jeg vil protestere. (6.)

Naturligvis mener jeg, at De som Redaktør bør søge at samle Kammemaalene i saa faa som muligt. Det har vist ogsaa altid været Meningen i Biablerforeningen. Hvorfor har vi ellers anerkendte og ikke anerkendte Kammer. Dette med at samle har De mødt paa den Maade, at De har indført et Maal til, hvilket er en mærkelig Maade at samle paa. Jeg mener som De, at 3 Maal er passende at have at vælge imellem. Det havde vi jo, førend vi fik lav Normal. De har da ogsaa gjort, hvad De kunde, for at undlive høj Normal, var det fordi der saa var bedre Blads til lav do? (7.)

Ut det altid har været Deres Maal at samle alle Danmarks Biablere til en stor Forening, tvivler jeg ikke om, men atter her har De brugt en underlig Fremgangsmaade, idet De i Foreningens Blad har favoriseret Erølev-Stadet, men omtalt de andre Maal saa lidt som muligt. Naar De beraaber Dem paa Foreningens store Medlemsantal og som jeg har set Dem skrive (i Brev) nærmest betragter dette som Deres Værk, saa er De atter paa Vilblyor. Det er os ude i Kredsen, som har ofret Tid og Penge for Sagen, der har staffet Medlemmerne. Det vilde vist se bedrøveligt ud med Biablerforeningen, hvis den skulle stables ene gennem Bladet. (8.) Hermed være ikke jagt noget til Fortlejnelse af Bladet eller dets Redaktør, men en Mening tilkendegivet, at De har misforstaaet Deres Stilling noget, og en Følge heraf er denne Fejde.

Jeg vil indrømme at have læst fejl paa det Punkt om Fjodds Kammen, hvad let kan ske, da det der er noget sammenblandet og Deres vægtigste og stadige Indvendinger mod 12×12 Kammen, nemlig at den er for tung, berettiger mig til at paastaa, at vi ikke behøver at være Kampefolk, selv om det var en Kamme, der var 2 Tommer mere efter hver Led.

Følgelig gaar Deres Svar mærkverdigt udenfor Rætnepunktet i min Artikel. Jeg ophjær, hvorledes den lave Normalramme har faaet Indpas her i Landet. Dette er jo sket paa en underlig og usædvanlig Maade, men herved rører De ikke. Da De maaske ikke har forstaaet mig ret, skal jeg forsøge at gøre det lidt udførligere. I flere Aar har De i Foreningens Blad omtalt, som den bedste, en Kamme, der slet ikke var anerkendt af Centralmødet. De har foreviget den i Tegning og Skrift og stadigt henvist til den Kamme. De har derved vist Centralmødet en Tilfidesættelse, som vist under andre Forhold vilde have kostet Dem

Redaktørposten. De er stadig gaaet videre og videre i Deres Agitation, begrundet paa (som de selv siger) at vi andre have tiet og været taalmodige. (9.)

Det er min Mening, at ikke en eneste Artikel; der kunde forherligt lave Normal er tilbageendt, hvorimod jeg ved Exempler paa, at Forsvarsartikler for 10×12 Kammen er blevet returneret. (Ja, af andre Grunde. Red.), ligesom De nok husker, at De har nægtet Medlemmer af Midtjøllands Biablerforening ja selv en Delegeret Blads i Bladet for indsendte Artikler, der dog i fuldeste Maal angik Foreningen. De vil maaske svare, De har gjort det altsammen af Kjærlighed til Biablsagen, meget muligt! Jeg har hidindtil antaget Jesuiterne for at være ene om at lade Hensigten hellige Midlet. (10.) Jeg er ellers, hvad Kammemaal angaar, meget liberal. Jeg vrædes ikke, som jeg ser, De antager, paa Nogen, fordi han bruger et andet Kammemaal end jeg. Jeg har selv 3 forskellige. Det angaar vist ikke Udbyttet, om vi har Højstader eller Trugstader, lav eller høj Normal, 10×12 eller 12×12 Kammer. Da vi nu har saa forskellige Stadeformer og Kammemaal her i Landet, er det dog ikke mere end billigt, at De, som Foreningens Redaktør, tager lige Hensyn til idetmindste alle de anerkendte Kammer og ikke ensidigt kaster Dem over en enkelt.

I Anledning af nogle andre Artikler i Bitidende Nr. 3 skal jeg bemærke Følgende.

Hr. Hr. Pedersen, Tved, møder med en Beregning over de forskellige Staders Rumfang. Efter at have taget alt med, til den mindste Smule, kommer han til det Resultat, at Erølevs-Stadet er saa meget større end Andersens, som et dygtigt stort Vble, Møllers igjen omtrent $\frac{1}{4}$ saameget større end Erølevs. Her er vi kommen i Detailerne, her kan ikke forlanges mere. Hr. Pedersens Mening, at Højstademændene vil trække paa Smilebaandet, er naturligt, i Særdeleshed, naar der i Erølevs-Stadet stables 3 Sæt Tavler ovenpaa hinanden, thi saa indrømmes der dog noget mere til Højstaderne. Hvis Hr. Pedersens Tirade, at Kammemaalene kan bringe enkelte i Fyr og Flamme, er møntet paa mig, takker jeg for Komplimenten, men Hr. Pedersen, som kender mig personlig, ved nok, at Lunkenhed ligger ikke for mig. Hvis Hr. Pedersen vilde opgive hvormange Stader, han i det sidste Aar, og i de sidste 3 eller 5 Aar har solgt af Erølevs, Møllers eller Andersens Stader, tror jeg han vilde illustrere den nubærende Strid paa en ganske anden Maade, end ved at udregne at Erølevs Stader er 123 Kubiktommer større end Andersens.

Hr. Lærer Jensen-Thisted, har ganske vist ikke til Hensigt at blande sig i Striden om Kammemaalene, men mine Uttringer i foregaaende Nummer ofrer han dog en hel Spalte. Han kommer baade ind paa Brakjorden og Landbosforhold, det er Felter, hvor jeg ogsaa er hjemme, derfor til Tjeneste.

At Erzelevs-Stadet er for sammensat, til at den jevne Mand ret kan finde sig tilrette dermed, er fremhævet saa tidt og saa ofte, (de 2 Magasiner) at jeg ikke skal komme med noget for ikke at gentage, hvad allerede er talt og skrevet derom. Hvad der er for lidt (eller for meget) er vel noget, som den Enkelte bedst afgør for sig selv. Erzelevs-Stadet fælder jeg ikke i sin Helhed, jaavel som Højtstaden eller andre Stader, men jeg foretrækker, hvad jeg synes er bedst. Hr. Søjens Paastand, at Biablens egentlige Bæere nu og i Fremtiden skal være Folk med Kapital og Kundskaber, underskriver jeg ikke i den Forstand han tager det. Den praktiske Del af Biablen tror jeg vi Bønder eller Landbrugere kan udføre ligesaa godt som nogen Skolelærer eller hvilken som helst anden. Den rent teoretiske Del vil vi overlade til en Forsøgsstation. Vi have intelligente og dygtige Kræfter nok indenfor vor Kred, som kan løste den Arbejde, der er os overladt, enten det er i Landbruget eller, som her, en Grenderaf.

Det er et stort Spørgsmaal, om de store Jordbrugere, som Hr. Thisted beraaber sig paa, har gjort den danske Landbosstand saa stort Gavn gennem deres Afsælgning. I Nutiden gør den det i hvert Fald ikke, men maa begynde at efterligne os mindre Landbrugere. Vil Hr. T. have et Bevis for hvilken Kraft, der ligger i Bønderstanden, da se ud over Landet, alle vore Andelsmejerier staar som stumme Vidner om, at vi forstaar at styre vore egne Sager. I samme Maal har jeg Tro til, at den lille Landbruger og Smaamanden paa Landet nok selv skal vide at klare den Del af Landbruget, som kaldes Biabl. Vi skal ikke have den store Biabler med 10—20 eller flere Stader. Nej, Biablens Ideal her i Landet er et eller nogle saa Stader i hver Have, først paa den Maade kan Biablen ret blive almindelig. Naar vi saa har let behandlelige og praktiske Stader, saa tvivler jeg ingenlunde paa dem, som da skal bære Sagen frem.

Hr. T. synes ikke at være kommen saa vidt, som han kunde ønske, men mener, at naar der blot er Liv i de stedlige Foreninger, saa er Fremgangen sikret. I den Henseende skal jeg give nogle saa Vink om, hvorledes vi have arbejdet her i Mid-

tsjællands Biablerforening. Vi er noget over 100 Medlemmer, som paa saa Under tagelser nær bo i samme Herred (Ringsted). I 6 Aar er Stedantallet med betragtelig Tablebygning steget fra ca. 20 a 30 til omtrent 800. Men, der er arbejdet ihærdigt, vi have flere dygtige Biablere, men vistnok ikke en eneste, der drømmer om, nogensinde at naa saa vidt, som Hr. T. mener det kan naas, nemlig at behandle et Erzelevs-Stade saa at sige med luffede Dine. Savidt mig bekendt, findes ikke et eneste Erzelevs-Stade her i Midtsjælland.

* * *

I ovenstaaende Artikel har Hr. Doose gentaget sit Angreb paa Redaktionen, idet han har bebrejdet os, at vi have „gjort Reklame“ for Lavnormalrammen. Hertil skulle vi nu svare: Saavel Foreningens som Medlemsbladets Formaal er den danske Biabls Fremgang. Dette have vi altid holdt os for Dje, saa længe vi have ledet Redaktionen af dette Blad, og endnu har ingen været i Stand til at vise os, at vi have afvejet fra dette Maal. Vi skulle nu, idet vi stadig fastholde dette Maal, gennemgaa de af Hr. D. fremsatte Anker.

1. Hr. D. mener, at vi have haft andre Hensyn end egen Pengefordel ved Indførelsen af Lavnormalrammen. Ja vel! Vi have kun haft 1 Hensyn derved, nemlig den danske Biabls Fremgang.

2. Hr. D. tænker nok, at vi have kaldt det af os indførte Stade „Erzelevstaden“ for at saa stor Værdi af dets Udbredelse. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det Navn har det faaet af en ganske anden Grund: Vi vare nemlig saa indvildige at tro, at nogle Biablere i Tillid til Redaktørens Erfaring, som gammel Biabler, vilde drifte sig til at prøve den Ramme. Navnet skulde altsaa være en Reklame, ikke for Redaktøren men for Stadet. Det lykkes virkelig, Stadet har opnaaet saamegen Udbredelse, at det nu kan staa paa sine egne 4 solide Ben. Derfor er det Navn nu overflødig, Redaktionen skal herefter ikke mere kalde det „Erzelevstaden“ men „Lavnormalstaden“.

3. „Man kan ogsaa gøre en Stælm Uret“. Vi have jo erkendt, at vi virkelig have „gjort Reklame“ for Lavnormalrammen, fordi vi vare dumme nok til at tro, at vi dermed kunde gavne vor Biabl; men denne Bebrejdelse med Hensyn til Tegningerne vedrører slet ikke den Sag. Vi bleve valgt til Redaktion paa det Program, at vi skulde give danske Læsere et

Judblik i den engelske og den amerikanske Viavl til Gavn og Oplysning for vore Viavlere. Derfor knyttede vi Forbindelser med engelske og amerikanske Redaktører om Køb eller Laan af de i deres Blade benyttede Træsnit og Slicheer. Nu træffer det sig „uheldigvis“ saaledes, at i de Lande bruges næsten udelukkende brede og lave Kammer. Derfor kom jo mange Tegninger til at fremstille den Slags Kammer. Vi maa ærlig tilstaa, at vi ikke vare videre fede af det, og vi haabe da, at den danske Viavl ikke heller har taget nogen videre Skade af det.

4. Hr. D. ønsker, at Redaktionen skal rette sig efter Flertallet af Foreningens Medlemmer. Dette er ganske berettiget, hvis dermed menes Foreningens Repræsentanter. Disse have imidlertid først ved det sidste Centralmøde givet den nuværende Redaction et Paalæg med Hensyn til Kammemaalene, og dette have vi siden fulgt.

5. Den Skade, der er sket ved Indførelsen af Lav-Normalstaden, kunne vi desværre ikke rigtig faa Dje paa, naar vi fæste Blikket paa det oftnævnte Hovedformaal.

6. Naar Redaktionen har udtalt Ønsket om, at Kammemaalssagen ikke maatte optage for megen Plads i denne Aargang, saa tænkte vi os meget godt, at saa vilde vi netop faa en Mængde Artikler om det Emne, og det slog til paa en Brik. Vi have ikke tænkt paa „at tie Møllersramme og Andersensramme ihjel“; men vi have antaget, at adskillige af vore Læsere vare fede af det Emne foreløbig. Der er jo andre Emner, der have ligesaa stor Betydning, og disse kunne vi vanskeligt faa Plads til, naar Kammemaalene skulle „brede sig“ alt for meget.

7. Hr. D. kan ikke forstaa, at vi haabede at formindste Antallet af vore Kammemaal ved at indføre et nyt. Dette er dog Tilfældet. Huff vel paa, at vi den Gang, i 1885, havde maaste 100 forskellige Maal, der havde ikke ringe Udbredelse, men iblandt disse var der ikke et eneste, som vi kaldte et „bredt“ Kammemaal. Det stod os klart, at der om kortere eller længere Tid vilde blive gjort Forsøg med et bredt Maal. Det var da bedre at faa 1 bredt Maal end 20. Hvis man nu vil se tilbage paa Udviklingen af vore Kammemaal i de sidste 7 Aar, saa kan det aldeles ikke modbevises, at der Aar for Aar er opnaaet større Ensartethed i vore Kammemaal, uagtet Redaktionen har indført 1 nyt.

8. Vi have aldrig hverken tænkt eller sagt eller skrevet (heller ikke i et Brev), at Viavlerforeningen er stabt gennem Bladet

alene. Vi modtage rigtignok aarlig mange Hundrede Taknemmelighedsyttringer om Bladets Vedelse; men disse have maaste ikke videre Betydning? Vi anerkende for øvrigt fuldt ud det opofrende Arbejde, som Kredsformændene udføre til Gavn for Viavlen og derved tillige for vort Fædreland.

9. Deres Fremstilling af min „Agitation“ for Lav-Normal er i det væsentlige rigtig, derfor har jeg ikke omtalt den. Jeg har efter min Mening med ærlige og lovlige Midler arbejdet for dens Udbredelse til Gavn for Viavlen; men jeg har ikke derved tilføjat Centralmødet, da jeg aldrig tidligere havde faaet noget Paalæg derom.

10. Hr. D. synes at antage, at det er min Pligt som Redaktør at optage alle de Artikler, som indsendes. Saaledes opfatter jeg ikke min Pligt. Nej, jeg har altid i den Henseende det store Formaal for Øjeblikket den danske Viavls Fremgang. Alle Artikler, som jeg anser for stabile i den Henseende, holder jeg tilbage. Det har dog hidtil ikke været mange Artikler, som jeg saaledes har nægtet Optagelse. Særlig søger jeg dog at undgaa unyttig Strid og Røvl i Bladets Spalter, da Bladets sandelig kan anvendes bedre. Hvis Centralmødet for Fremtiden skulde nægte mig Ret til at udøve en saadan Kritik over indsendte Artikler — vilde jeg ganske vist være nødt til at opgibe dette Hverv, som jeg hidtil har udført saa trosfast og omhyggelig, som jeg med Opbydelsen af mine hverste Svner har set mig i Stand til. Ersklev.

Udskillingen i Randers.

Da den 17. danske Landmøndsforsamling er bleven udsat i 4 Uger nemlig til Dagene 25. Juli til 30. Juli d. A., er den dermed forbundne Viavlsudstilling ligeledes udsat til de nævnte Dage. Anmeldelsesfristen er samtidig bleven udsat til d. 15. Maj. Denne Udsættelse er jo særdeles heldig for Viavlerne med Hensyn til Udskilling af dette Aars Naaprodukter af Viavl. Paa givne Foranledning gøres opmærksom paa, at Betalingen for Plads paa Viavlsudstillingen først erlægges, naar Udstilleren modtager det ene udfyldte Skema tilbage fra Sekretæren.

Paa Udbalgets Vegne
Ersklev,
Sekretær.

Udbytte af Biavl.

Af Hans Hansen, Gadsbjerg, Svendborg.

Jeg tager mig den Frihed at sende Dem omftaaende Regnskab over min Biavl fra 1884, da jeg begyndte saa smaat, til 1892. Som det ses, fik jeg intet Udbytte før det fjerde Mar 1887. Siden den Tid har det været god Regning. Jeg har nu 7 Stader, men de to sidste har jeg ikke haft noget Udbytte af endnu. Jeg fik dem besat med udtrømmede Bier i Efteraaret 1891, og de vare ogsaa kraftige nok ifjor, men her var jo saa ubetydeligt Træk, at de ikke fik mere end til deres eget Behov. Den 12. Marts have de holdt en lille Mensjesudflugt, men Luften er for kold endnu. Paa et Biavlermøde i Vejstrup sidste Efteraar blev der spurgt af nogle Begyndere, om det virkelig kunde betale sig at drive Biavl, uden at der blev givet noget fyldestgørende Svar. Dette giver mig Anledning til at fremkomme med mit Regnskab.

		Indtægt.		Udgift.	
		<i>Sk</i>	<i>Gr</i>	<i>Sk</i>	<i>Gr</i>
1884	5 R	Honning	2	"	9 90
1885	14	—	5	60	15 64
1886	"	—	"	"	26 32
1887	150	—	60	"	10 94
1888	80	—	32	"	27 80
1889	350	—	119	21	27 50
1890	66	—	26	80	12 16
1891	375	—	140	25	33 30
1892	65	—	26	"	14 30
		Sålt 411 86		Sålt 117 86	
		117 86			
		Overskud 234 00			

Biavl og Frugtavl.

Af N. P. Poulsen, Bittруп.

Biavl og Frugtavl ere ligesom skabte for hinanden. Vil man holde mange Bier, maa man plante mange Frugttræer og Frugtbuste; vil man aale mange Frugter, maa man holde mange Bier; thi Frugttræer og Frugtbuste give et udmærket Foraarstræk for Bierne baade med Honning og Blomsterstøv. Til Gengæld befrugte Bierne Blomsterne, saa at der bliver flere Frugter. Enhver Biavler bør derfor plante Frugttræer og Frugtbuste; thi derved gavner han baade sig selv og sine Bier. Den bekendte amerikanse Biavler Doolittle har skrevet: „Jeg har altid holdt af at arbejde hos Bierne nærved en Stikkelsbærbusk fuld af modne søde Frugter, eller under et

Æbletræ, hvor en tilfældig Hvide kunde anvendes til at spise af de Æbler, der saa fristende nærved.“

Og ligesom Bier og Frugter passe for hinanden, saaledes passe ogsaa Frugt og Honning godt sammen; thi deraf kan der tilberedes forskellige Slags Syltetøj og Vin. Som bekendt er Honning overordentlig sund og nærende og god for forskellige Sygdomme. En bekendt Læge har sagt, at Honning er bedre for Børn end Medicin. De fleste Frugter ere ogsaa sunde, navnlig Æbler; men saa maa Syltetøj og Vin, som er tilberedt af Honning og Frugt, naar det er lavet ret, absolut blive velsmagende, nærende og sundt. Naar man kan aale det hele selv, saa kan det jo heller ikke blive kostbart, og særlig er saadan Vin at anbefale for syge og svagelige Folk, tilmed da man ved, at Vinen er ægte imod den saakaldte Vin, man køber, som bl. a. skal være blandet med Svovlsyre.

Naar man vil plante og saa for Bierne, er der særlig tre Ting at betænke. 1) at plante og saa i Biernes Nærhed, saaledes at Bierne kunne besøge Blomsterne i daarlige Vejr, naar de ikke kan flyve i Marken, 2) at de blomstre til Tider, hvor der ikke er meget Træk i Marken, f. Eks. Foraar og Efteraar, 3) og endelig, at det er noget, der tillige er til Pryd eller Nytte, f. Eks. Blomster, Frugttræer og Frugtbuste. De to sidste nævnte kunne tillige give Læ for Bierne i Blæst og Kulde, og Skygge, naar det er varmt. De ere ogsaa gode at fange Sværme paa. Af Frugttræer ere Æbler og Kirsebær og af Frugtbuste ere Stikkelsbær og Hindbær de bedste for Bierne.

Vil man anlægge en Frugt- og Bihave, maa man vælge den bedste Plads, man har, som ikke er for udsat for Sne om Vinteren, og som har Læ særlig mod Vest og Nord, ellers maa det staves tilveje, bedst og billigst ved Plantning af passende Træer i lulegravet Jord. Dog kunne Dværgtræer nøjes med mindre Læ og mindre Plads og bære tidligere Frugt, derfor egne de sig bedst for Vestjylland, hvor de kunne bære gode Frugter, naar der plantes haardføre og nøjsomme Sorter, og de saa tilstrækkelig Gødning. Hertil egner Møddingvand sig særlig godt.

Jorden til en saadan Plantning renses for Sener og Ukrudt og graves et Spade-maal dyb, dog saaledes at den gode Jord bliver øverst. Naar man planter i Rad paa begge Maader med en Afstand af 5 a 6 Al. paa hver Led, kan man imellem hver 4 Træer plante en Frugtbust eller sætte et Bihus, derimellem kan man saa igen plante Jordbær og Biplanter.

Udenom det Hele indenfor Segnet eller Væbæltet og ud mod den øvrige Have kan man plante en Række Hasselbuste eller Frugtbuske. Naar man saa holder Jorden ren og passer sine Bier godt og plejer det Hele med Orden og Omhu, kan man have megen Fornøjelse og Indtægt af en saadan Plet.

Føreneede Bistader.

Af Georg Mathisen, Bjorlunde.

Det er med Interesse, at jeg har læst de forskellige Artikler i „Tidskr. f. Biavl“ om Dobbeltstader efter Hr. Wells Metode; men da jeg holder mest af, at Rammerne hænge ligeløbende med Forsiden ogsaa i Dobbeltstader, og da jeg tillige til Foraaret agter at gøre et Forsøg dermed, saa vilde det glæde mig, hvis erfarne Biavlere vilde udtale deres Mening her i Bladet om nedennævnte Forslag.

Jeg har tænkt mig at anstaffe et nyt Bistade med Blads til tre Familier, hvis Ungel- og Honningrammer alle hænge ligeløbende med Stadets Forside, saa Dronningerne i alle tre Familier kunne holdes tilbage (ved Zink-Indstuds) i Ungelredens Indstudet, som adskiller de forskellige Bistadefamilier, laves en Tomme tykt, da det tillige skal tjene til derpaa at fastgøre to Stykker forzinket Baandjærn, hvorpaa Tablebæverne hvile. I et fint Savnit paalangs midt i Indstudsbrættet indfættes et 3 a 4 Tommer bredt forzinket Bladejærn, som danner en Afskillelse af Tablebævernes Ender og de enkelte Familiers Tæpper. For at bringe Ungellejerne saa nær hverandre som mulig, agter jeg at benytte Rammen 12 Tom. høj og 10 Tom. bred, ligesom jeg kun vil gennemføre Indstudet forved saa langt, som 6 Rammer naa fra Forsiden; men her er jeg ikke rigtig sikker paa, naar Indstudet er saa tykt, om ikke disse Huller blive et Stjulested for Vossmøl. (So!) Et nævnte Hus ogsaa kan bygges til to Familier, er en Selvfølge, men hvad der interesserer mig mest, var at vide, om, naar et Hus blev bygget saa stort, at det indeholdt flere Bistadefamilier — hvilket jeg aufer vilde have stor Betydning i strenge Vintre — om man derved vilde løbe større Risiko i Tilfælde af smitsom Sygdom, end naar Bierne ere adskilte i flere mindre Stader. (Ja, uden Tvivl. Red.)

Bi-Skur.

Jeg vil gerne have bygget over mine Bistadefamilier, 6 Trugstader, og tillader mig derfor at anmode Dem, Hr. Redaktør, om velvilligst at optage disse Linier i Bladet, i Haab om, at en eller anden paa dette Omraade praktisk Biven, gennem Bladet vil give Raad i Retning af, hvorledes man billigt og bedst samt mest praktisk bygger faadant et Hus.

Jeg antager ikke, det vil være saa be- kostelig en Sag og tilmed, at der vil være ikke lidt vunden derved, idet Staderne vil være meget længere; Bierne vil om Vinteren være mindre, samt ogsaa være heldigere stillet om Sommeren i stærk Varme. Mine Bier har nu en fri Plads vendende Flyvehullet mod Syd, men bestemmer jeg mig til at overbygge disse, vil jeg hellere have dem paa en Plads, hvor ogsaa 10 Høns gerne skulle have Ret til at komme, samt hvor Skarnkisten er tæt bag ved, og Flyvehullet maa vende mod Vest; men er der noget uheldigt derved, vælger jeg Pladsen, hvor de nu staa.

Jeg har talt med flere her paa Egnen, som nok kunde ønske Tag over deres Bier, men ville gerne først se og høre et faadant Hus omtalt, saa dem, der vil være saa venlig at bevare disse Linier, kan sikkerlig glæde mange forinden

deres forbundne Biven S. S.

* * *

Saadanne Bistade til Trugstader anvendes nogle saa Steder i England, bestaaende af 4 Hale med et fladt Tag, der hælder lidt bagtil, og med en Bagvæg. De stærke Bistaderne mod Regn og i en Retning mod Væst. Tillige ere de behagelige for Biavlere at arbejde under. De have dog kun vundet meget ringe Udbredelse, fordi de fordele, de medføre, næppe staa i et rimeligt Forhold til den Besøftning, som deres Anstæffelse fremkalder. Red.

Til Begynderen.

Af E. S. Gronning.

Om Forars-Behandling.

Under Forars-Behandling er særligt at iagttage: 1) at der i Stedet findes en befrugtet Dronning, 2) at Foderet er til Stede i passende Mængde og Kvalitet, 3) at der findes Blomstertøv, 4) og at den fornødne Varme er til Stede.

Naar Ovenstaaende er til Stede i en Bifamilie, da er den i den Tilstand at kunne udvikle sig i Forhold til Vejrligets og Vegetationens (mere eller mindre gode og rige) Fremkomst. Deraf følger altsaa, at en Bifamilie overladt til sig selv, (naar Boligen da er nogenlunde passende i Form og Størrelse) vil kunne, ikke alene sikre sin egen Eksistens, men ogsaa i de allerfleste Aar formere sig saaledes, at den kan afgive Sværme og dermed forplante Slægten. Saaledes have Bierne ved Naturen Hjælp kunnet bestaa i Aarhundreder; hvad der særlig maa have bidraget dertil, var de uopdyrkede Arealer og store Skove; efterhaanden som Skovene forsvandt, og de vilde Arealer opdyrkedes og lagdes under Kultur, forsvandt en Mængde vilde Planter og dermed megen Næring for Bierne. Kulturplanter give desværre ikke saamegen Næring, men det ligger vel ogsaa tilbøieligt deri, at de ikke findes i saa stor Mængde. At Jorden er fattig paa Kalk, er ogsaa en Grund til, at Planterne ere fattige paa Nektar, hvorimod kaldrig Jord giver megen Nektar. Dertil kommer de ustadige og forle Somre her i Norden; saaledes have vi desværre haft Somre med kun 8 a 14 Dages Hovedtræk, og det er jo klart, at Stedet da ikke giver noget Honningoverskud. Overlades Bierne til sig selv, ville de holde Trit med Yngeludviklingen i Forhold til, som Næringen flyder. Dronningen har under godt Træk belagt saa mange Celler, som den har kunnet overkomme, og Bierne have skyndt sig at fylde Nekten af Cellerne; holder nu Trækket op eller svækkes bethdeligt og maatte ikke efterfølges af noget andet Hovedtræk, da vil man forstaa, at den megen Yngel var lagt til liden Nytte, idet den først kommer frem, naar Trækket er forbi, og Familien vil under disse Forhold have vanskelig ved at samle det fornødne Winterhold. I et rigt og godt Honningaar, hvor flere Hovedtræk afløse hinanden, sker det, at Familien bliver altsor fattig paa Bier, fordi Bierne, om de have Brug derfor, ville tage altsor mange Celler fra Yngellejet og omdanne til Forraadskamre. Jeg har set Familier, hvor Dronningen saa at sige næsten var fordrevet af Stedet, idet der ikke var levet den mere Plads end en Haands Størrelse paa et Par Tabler nær Flyvehullet, saa at et saadant Stede ikke er godt til Overvintring eller og, at de helt dø bort. Vi skulle nu i det efterfølgende saa at se, om jeg som Viabler kan bidrage noget til, at Betingelserne kunne blive bedre for Bierne at udvikle sig under. Naar Bierne have holdt Kensejlesflugt, enten i Januar, Februar eller endog senest i Marts,

da er Vinteren overstaaet, omend Faren for en Eftervinter ikke er udeladt; men Overvintringen kan blive daarlig nok derfor. Bier trænge i Almindelighed, efter en længere Hensidten, til at rense sig for de i Vinterens Løb ophobede Gæskremer.

Derfor er det meget gabuligt, om der sent paa Aaret, i November eller bedre i December, skulde indtræffe saa mildt Vejr at Bierne kunne holde Udflugt; de kunne da taale at sidde indespærrede til Marts eller endog til først i April. Have Bierne altsaa ikke renset sig senere end i October, da trænge de som Regel dertil i Februar. Saaremt en mild, stille Solskinsdag med 4 a 5 Gr. R. skulde indtræffe, fjern da Skyggebrædderne, fjern de døde Bier og andet Affald, der maatte findes i eller indenfor Flyvehullet. Saaremt der findes Sne i Bihaven, maa der strøs et Lag Halm, Tang, Risvifte eller lignende paa Sneen i de nærmeste Omgivelser af Staderne, hvor de fleste Bier falde ned; de kunne sætte sig derpaa og efter et Døgn hvile flyde op igen, hvorimod de, der sætte sig paa Sneen, sjelden eller aldrig formaa at flyve op, idet de stivne og dø paa den kolde Sne. Vel kunne de paa Sneen døde opsamles i Veste, der midt i Laaget har et Hul, hvorigennem man lader Bierne falde ned; Vesten tages med ind i et opvarmet Værelse og stilles i Nærheden af Rakkellønnen eller og i Solvarmen i Vinduet; ere de komne til Live, høres det paa en stærk brusenende Lyd, da bæres Vesten ud til et af Staderne, hvor Bagtopningen forsigtig rykkes lidt tilbage, Indskubsdøren hæves noget op, derned stilles nu Vesten. Bierne slippes ud helst ved at Laaget tages af, de gives en smaa Sukker- eller Honningopløsning, og man skynder sig at brede et Tæppe eller hvad andet, der haves ved Haanden, over Abningen foroven; Bierne ville maatte ellers atter flyve ud i det frie og derved gaa tabt. At der straks bliver mørkt, og at Kulden ude fra holdes ude, vil bidrage til, at Bierne i kort Tid ville trække ind til Stadets Bier, og som Regel blive modtagne. Under Kensejlesflugten maa man hurtig og uden at afføle for meget, fjern de Tabler, som ikke ere besatte af Bier; selvfølgelig maa det paases, at der bliver Honning nok til en Maanedes Tid; er den bageste Table fyldt halvt ned, da kan dette være tilstrækkeligt. At alle Tablegangene ere besatte af Bier, anses for tilstrækkeligt; samtidig forvisjer man sig om, om der findes en befrugtet Dronning; hvilket er Tilfældet, naar Arbejdsyngel findes. Hvis der muligens skulde trænges til Vand, gives dette til Rende, ved at Honningeu er mere

eller mindre forsuret, der findes maasse endog Honningkryfalter paa Bunden af Stadet nedkastede af Bierne, som i deres Nød for at finde flydende Foder have opbrudt næsten alle Honningceller, uden at finde den nødvendige flydende Næring. (Om der i det nedkastede Affald findes Honning, kendes paa om det smager sødt). I dette Tilfælde overbruses den yderste Table, dog kun paa den Side, der vender ind til Bierne, med indtil $\frac{1}{2}$ Bægl kogt Vand, en halv Teskefuld Salt kommes deri og omrøres, naar det er affvalet saaledes at en Finger nogeulunde kan holdes deri; man søger for, saavidt muligt, at faa Vandet til at stilles paa de opbrudte Honningceller. Bunden renses samtlig enten ved, naar Vejret er godt, at flytte Tablerne tilbage, og strabe Affaldet tilbage eller straks tage det ud med de dertil egnede Redskaber (et Stykke vinkelret Glas saa stort som en Haand, er godt fikket dertil), eller naar Vejret er mindre godt, at Tablerne skulle blive hængende, da benyttes et Stykke $\frac{1}{4}$ " tyk Staaltraad, der i den ene Ende er højet i Vinkel og der hamret flad, man rækker ind under Kammerne og straber de fleste døde Bier og andet Affald ud. Hurtigt muligt lukkes for Bierne, at Varmen ikke skal undvige. Er Dæksmaterialet blevet fugtigt, maa det erstattes med nyt, og om muligt med endnu rigeligere og mere varmhøldigt Stof. Naar der ved forfælske Lejligheder er anbefalet solid og varm Pakning, da er dette særligt af Bigtighed i Foraarsstiden. Er Stadet saaledes færdig indvendig, da er kun at paase, at Flyvehullerne ere passende indstævne i 1—2—3 a 4 Tommers Længde, alt efter Familiernes Størrelse, for at undgaa Røbert. Efter Rensningsudflugten tager Dronningen stærkere fat paa at lægge Æg, man siger derfor Yngeludviklingen tager sin Begyndelse; men for at dette kan ske tilfredsstillende, maa der frem for Alt findes den fornødne Varme i Boligen. Bierne kunne nok selv, som Regel, bringe Varmen til Veje, men Betingelsen derfor er ganske vist, at Rummet er fyldt med Bier, og at der ikke kan være Tale om, at den mindste Smule Varme kan undvige. I det Hele taget maa Boligen og Pakningen være saa tyk og solid, at den ydre Temperaturforandring saa lidt som muligt kan mærkes af Bierne inde i Stadet, ligesom al Fugtighed i Stadet maa være bantst, naar den ydre Kulde ved tykke porøse Ting ere fjernede 5 a 6", hellere 6 a 8" fra den indvendige Varme. Ere nu saaledes Staderne gennemgaaede, stilles Skyggebrædderne atter foran Flyvehullerne; og Staderne lades i fuldstændig Ro, indtil

Naturen byder Bierne Næring, dette bestaar af Vand, Blomsterstøv og Nektar. Saa snart Vejret er saa foraarssagtig og mildt, at Bierne kunne særdes, ville de først søge og hjembære Vand, de have især i Foraarsstiden megen Brug derfor, til dermed at opløse og fortynde den maasse kornede og seje Honning. Derfor hedder det stadigt: „Giv Bierne Vand eller og, om de trænge til Foder, da fortyndet Sukkerfoder“. Hvad der kan spares Bierne at flyve ud efter, bør gøres, for derved at spare paa deres Arbejds kræfter til bedre Tider. I det Hele taget bør der gøres alt muligt for at holde Bierne i Ro og fra at flyve ud i den tidlige og barske Foraarsstid; derved omkomme mange Bier, og have de tilmed været ældre, det er: været Trækbier alt nogen Tid af sidste Aar, da er der saamegen desto større Fare for, at Stadet faar Svindsot, i det der gaar mange flere Bier tabt end der fødes. Er man naaet saa langt frem i Tiden, at der viser sig Blomster paa de Planter, der først paa Foraaret kommer frem i Ens Egn, saasom i Haven Wintergæk og Krokus, paa Marken Følfsod, og paa Veje og Grøstekanter Vidieris eller krybende Pil og andet m., og kommer først Stikkelsbærbussen i Blomst, da er Tiden, at Bierne maa muntre sig, saa meget de lyfte. Er Vejret saa mildt, at det uden Skade for Bierne og deres Yngel (om endstønt de ikke flyve ud), kan gaa an at aabne for Staderne, da maa Bunden grundig renses. Man bærer sig saaledes ad: Bagstopningen eller Madraserne tages ud, ligesom den øverste Pakning fjernes med Undertagelse af Dækket nærmest Bierne, nu gives et Pust Røg; fra den ene Dør har man blotet en Kamme ved at hæve Dækket, saaledes fortsættes med et Pust Røg for hver Kamme eller Tavlegang, der blottes, men huft at udføre Arbejdet langsomt og roligt, endelig ikke med Stød og hurtige Bevægelser; thi saa vanker der maasse Stik. Ere saaledes alle Kammer blottede, giv da en jævnt svævende Straale Røg hen over alle Kammer, saaledes at Bierne fortrække nedad, men giv dog aldrig Bierne mere Røg end, at de derved forholde sig nogenlunde rolige nede paa Tablerne. Indsudsøren løsnes og trækkes helt tilbage i Stadet. Saafrønt Kammerne ikke hænge paa Bliz- eller Baandjærnkanten, er det rigtigst med en Lommekniv eller anden spids kiledannet Genstand, som fra oven føres ned mellem Kammerne, og med et jævnt Tryk ind imod de andre Kammer med Haanden, vil den yderste Kammer ligesom kunne vippes løs uden noget Stød, dette maa dog udføres ved begge Ender af Tablebærerne; dette: Først at

Løsne alle Ramme, før nogen flyttes tilbage, er meget at anbefale, saafremt de da ere meget fastklæbede; er dette derimod ikke Tilfældet, da kan Kniven undværes, og saa snart den første Tavle er løsnet, idet man med Fingrene griber om Tavlebærerne, nær dens Enden og kan da Ballen af Haandehjættet støttes paa Pakrummene, derved undgaaes Stød med Rammerne; den ene Ende efter Side af Rammen løsnes først, derpaa den anden, og i skraa Stilling føres Rammen tilbage i Voligen, den næste ligeledes tilbage til den først hængte og saa fremdeles, til alle Rammerne ere flyttede til den ene Ende af Voligen. Under denne Flytning bruger man sine Djne, da der er mange Ting, der skulle observeres, saasom: Om Dronningen er tilstede og god, hvilket er Tilfældet, naar Arbejdslyngel findes i tætfluttede Glæder, om der findes tilstrækkeligt Foder af god Kvalitet i Nærheden af Yngelen, om der mangler Vand og om Rammeantallet er passende, saa at Bierne omtrent kunne udsylde hele Rummet; thi da først kan det siges at være, som det bør og skal være, for at en Bifamilie kan gaa fremad. Med en Spatel eller Sikkling skræbes alt Bundsmuds omhyggeligt enten hen mod Rammen eller ogsaa mod den anden Ende, opsamlés i en medbragt Kasse. Er Stedet hvor Rammen oprindelig hang gjort grundig rent; Rødvær og Ridsler, om saadanne findes, kradsede godt ud, Bivejen bag Baandjærnskaften foroven kradses godt ren, for at Bierne desto lettere kunne passere den og derved senere holde den ren og fri for Mølveder; ved denne Renselse har man maasse befriet Stedet for en hel Mængde Eg og Larver af disse skadelige, ja endog meget farlige Biffjender. Saafremt Rammerne ere regelrette byggede og hængte tæt sammen, da de flyttedes tilbage, er det ikke hverken rigtigt eller nødvendigt at flytte en for en tilbage paa sin Plads; thi derved foruvoliges Bierne uden Grund, og der gaar megen Varme tabt. Alle Rammer kunne paa en Gang flydes tilbage paa den oprindelige Plads, idet Rammerne glide let paa den skarpe Kant. Ere alle Rammer tildels besatte med Beier, da passer det, ellers tages de ubesatte bort; er Flyvehullet i Enden af Stedet, maa der i Forenden ikke findes for megen Honning, der burde helst ikke findes uden een Honningtavle foran Yngelen; findes der flere, da borttages de enten til senere Brug, eller ogsaa hænges de bagved.

Har man skrabet Urenligheder henimod de tilbagehængte Rammer, da ville disse nu ligge fri tilbage og kunne fjernes enten bag ud ad Døren eller op af Stedet,

i Mangel af andet, kan et Stykke vinkelret Glas her gøre Tjeneste. (Fortsf.)

Kredsformænd i DBF.

I. Kreds, Hjørring A.: Lærer N. Jensen, Badstær, Flavenfold. Plautbr Johansen, Bagterp, Løkken. Maler C. Hansen, Ferslev, Brønderslev. Lærer Haughol, Braa. Lærer Jensen, Elling.

II. Aalborg A.: Smed Villadsen, Aalborg. Hussejer Jens Beck, Aalborg. Lærer Frederiksen, Gravlev. Snekker J. Chr. Jensen, Solberg, Bøllum. Kobmand P. Andersen, Bøllum. Lærer Th. Petersen, Rødskov, Sjallerup. Maler C. Nielsen, Bøllum.

III. Thisted A.: Gartner N. J. Jacobsen, Hvidbjerg. Kobmand Joh. Andersen, Gettrup, Vestervig. Lærer Pedersen, Kølstrup, Thisted. Lærer P. Erikson, Lødbj, Nyløbing J.

IV. Viborg A.: Kobmand J. Berg, Sahl, Viborg. Lærer Solbeck, Lynderup, Viborg. Lærer Gundersen, Udbjerg. Lærer Bloug, Stringstrup. Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Strødder J. P. Nielsen, Balling, Skive. Lærer Halvorsen, Esborg, Rødkærbro. Lærer Gørk, Jaarup, Rødkærbro. N. Westergaard, Braarup, Rødkærbro. Vøstsmager J. L. Hansen, Viborg. Urmager Th. Jensen, Sevel, Vinderup. Træsloemand Antonien, Kællrup. Lærer Korsgaard, Rind, Viborg. Skomager J. Jensen, Bjerringbro. Snekker Smidt, Kvold, Viborg. Cand. Tryde, Jussing Mølle, Randers. Skomager Søren Andersen, Pedersrup, Kællrup. Lokomotivfører N. L. Nielsen og Budjer P. Jensen, Langaa. Chr. Roslandsen, Højmoose, Vinderup. Niels Jensen Krarup, S. Næsen, Spærker. Johan Kristensen, Val, Spærker. Søren Jørgensen, Thisted, Viborg. Lærer Døssing, Frederikshede, Kællrup. Gårdejer H. P. Nielsen, Ulitz, Gedsted. Lærer Svane, Hjermind, Bjerringbro. Skomager J. Jensen, Bjerringbro. Jens Torp, Nøring, Dyrup.

V. Randers A.: Lærer S. P. Sejersten, N. Dnjild. Kaffebrænder N. Lassen, Randers. Urmager Præstmark, Hobro. Fotograf Møller, Ebeltoft. Lærer Christensen, Drum, Grenaa. Bialver Jens Jensen, Langsfjov, Hadsiten. Lærer Høgh, Bivild, Allingaa. J. Chr. Rasmussen, Jemmolter, Ebeltoft. Urmager N. C. Rasmussen, Grenaa. Kartemager D. Therkelsen Nyom. Arrestforvarer Knudsen, Hobro. Strødder Byrial Nielsen, Gjetrup. Anton Holm, Albæk M., Randers. Lærer Mortensen, Skofud.

VI. Ringkøbing A.: Fotograf Vorbeck, Hølstebro. Børnledere L. Berthelsen, Allborg. Andreas Jørgard Pedersen, Stadil, Tim. Lærer Wittelsen Tønning, Buss, Hammerum. R. Larsen Westergaard, Allborg. Snekker Morten Tamberg, Holmsland, Ringkøbing. Beder Sørensen, Amttrup, Herning. Janus Smith, Nymølle, Ringkøbing. Lærer Haahr, N. Bium, Trølsbø. Skomager M. Pedersen, Borgod, Herning. Cand. pharm. J. Andersen, Tavn. Kobmand L. M. Andersen, Hvidbjerg, Herning. Laust Møller Nielsen, Nøjbjerg, Herning. Lærer R. Jørgensen, Borgod, Herning. Lærer Søren Hansen, Lind, Herning. Smed C. Nielsen, Høllingholt, Herning. H. P. Hansen, Lulstrup, Tjast.

VII. Aarhus A.: Trafikchef F. Møller, Aarhus. Snekker J. J. Nielsen, Åsdrup, Aarhus. Lærer Skougaard, Skød, Hadsiten.

Træhandler Niels Nielsen, Jversholte, Laven. Niels Sørensen, Jindal Odder. Lærer T. Madsen, Gern, Silkeborg. S. P. Jensen, Roskilde, Silkeborg. Skolefoged Thorup, Lystrup.

VIII. Ribe A.: Lærer Sørensen, Veldbak, Søbjerg. Fiskeassistent Petersen, Åstrup, Guldaager. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Rebslager P. Th. Brun, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbøl, Grindsted. Lærer Jversen, Ribe. J. Ben-Touneisen, Sejstrup, Gredstedbo. Skomager P. Petersen, Jandrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bolding, Holsted. Smeder Hedegaard, Horne, Ejstrup. Skomager Julius Larsen, Holsted. Bodker Th. Nielsen, Ølgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Hjaltrup, Varde. Lars Nielsen, Brickbøl, Tjæreborg. Mads Jensen, Kofspang. Kontrolleur A. Frost, Vejrs, Varde. Lærer N. S. Kristensen, Tjistrup. N. Jensen, Narslund, Ålføv, Vejen. C. J. Kollind, Ålføv. S. H. Beck, Langeskov, Brørup. Knud Lauridsen, Tirskund, Holsted. Skomager Jens Hansen, Guldaager. Jakob Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pedersminde, Vejen. Sognefoged Kristian Madsen, Gammelby, Vejen. Ordejer P. Schmidt, Brørup. Mejerist Schmidt, Kronborg, Lunderskov. Sognefoged J. Jensen, Verst, Lunderskov. Smeder Schlebbaum, Verst, Lunderskov. Skredder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Gøsing, Guldaager. N. Pedersen, Vejen. Hagen Madsen, N. Holsted.

VIII. Lindknud BF. Niels P. Poulsen, Bitterup, Holsted. Mejerist N. P. Nielsen, Lindknud, Holsted. Skovrider J. C. Sørensen, Vorbasse. Ordejer M. C. Nielsen, Kragelund.

IX. Vejle A.: Morten Kristensen, Lilleholm, Jelling. Ordejer Bendix Petersen, Bredsten, Vejle. H. Andersen, Langelund, Hilskov.

X. Odense A. Bager Zingleren, Odense. Ordejer N. S. Sørensen, Gårtrup Mark, N. Naby. Gartner A. C. Andersen, Nyborg. Købmand Mølbjerggaard, Bogenice. Væstgiver Sypli, Ildby. N. Naby. Bogh. Jesbrand, Naarup.

XI. Svendborg A.: Læreren K. Pedersen, Toed, Svendborg. Møller Højen, Jordløse, Faaborg. Gaardbestyrer H. J. Hansen, D. Højsinge, Korint. Lærer C. C. Hansen, Søndermark, V. Skerninge. Ordejer Rasmussen, Andersen, Hemminge, Rudsbøing. H. J. Hansen, Franderup, Værskøbning. Landpostbud J. P. Larsen, D. Højsinge, Faaborg. Gartner M. Leonhard, Svanninge, Faaborg. Jernbane-Assistent D. Carstensen, Svendborg. Skolefoged Drejer, St. Jørgens Mark, Svendborg. Lærer P. K. Andersen, Ringe.

XII. København A.: Partifuller N. C. Mikkelsen, Fredensq. 13, Åbhy. Cand. pharm. P. S. Petersen, Ralkoueralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Lyngby. Formand Mentengracht, Hellerup. Fru A. Demant, Dalumhus. Charlottenlund.

XIII. Bornholms BF.: Lærer Joseffen, D. Lars Kirkefole, Nybro. Smed Jens Kristiansen, Pederzker. H. O. Rosjod, Neksø.

XIV. Roskilde A.: Kunstgartner Franz Wendt, Roskilde. Jordbruger N. S. Christensen, Himmelø, Roskilde. Husflidslærer N. Sørensen, Ronup, Lejre. Hjulmand H. Nielsen, Skibby Od. Skomager Chr. Andersen, Sneldebo, Haldrup. Skomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Fabrikant J. Haagenesen, Kerslev, Hedebyene. Urmager Hansen, Marbjerg, Hedebyene. Chr. Jagd, Vintre Mølle, Hvalsø. Skomager Petersen, Skibby. Wejmand P. Jensen, Gilm, Roskilde. Gaardbest. J. Larsen, Strand-

gaard, Roskilde. Gartner Mortensen, Smidstrup, Hvalsø. Uddeler Mortensen, Østykke. Ordejer J. Olsen, Driitzbrohus, Røge. Gaardejer J. P. Hansen, Brodrup, Haldrup. Smeder H. Simonson, Jzshøj, Taastrup. Gmd. J. Sørensen, Søby, Roskilde. Smeder Jens Jensen, Ransømagle, Roskilde (for Ransø-Lune BF.)

XV. Holbæk A.: Kantor Ersklev, Kalundborg. Smeder Thomsen, Holbæk. Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kalundborg. Ordejer P. Pedersen, Bjørnstrup, Kalundborg. Skomager Haagenesen, Tranebjerg, Samsø. Lærer H. Holst, Sejero. Læreren Christen Olsen, Jonstrup, Holbæk. Skredder L. Jørgensen, Skanstrup, Morkov. Smeder Oluf Petersen, Højby, Nykøbing S. Skomager N. Jensen, Højbjerg, Svebølle. Kurvmager P. Hansen, Tornved. Læreren Peter Christensen, Herlöv, Ruds Vedby, Smed Dandanel. Kærby. Lærer Smith, Biergsted, Svebølle. Lærer Engberg, Haldrup, Taastrup.

XVI. Frederiksborg A.: Opnysmand Chr. Jensen, Åslerbo, Frederiksbærf. Lærer F. T. Severin, Sønderby, Skibby. Sognefoged H. Jørgensen, Hald, Frederiksbærf. Smeder N. Christensen, Åsminderup, Fredensborg.

XVII. Sorø A.: Hjulmand Zinglarer, Slagelse. Lærer Houliind, Bøslunde, Korsør. Lærer Ersklev, Liunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

XVIII. Præsto A.: (Sjælland BF.) Lærer Jens Hansen, Løksværd, Ølstrup. Jordbruger Houg, Basmæs, Næstved. Købmand Chr. Lassen, St. Højsinge. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Urmager Sørensen, Magleby, Klippinge. Smed Sørensen, Lestrup, Høsten. Lærer Rydahl, Ildby, Stege. Murer L. Mortensen, Bogs, Stubbekøbing.

XIX. Maribo A.: Forstlærer N. Jensen, Bejringe, Stubbekøbing. L. Erksen, Dnslev, Skibstrup. Partifuller Wilbert, S. Drølev, Nykøbing J. Plantor Andersen, Botsgaard. Hussejer N. Knudsen, Romme, Korbæk. Gedser. D. Hansen, Taagerup, Rødbj. Smeder Hansen, Naarup, Raskov. Gaardejer N. H. Jørgensen, Korbæk, Satskøbing. Gaardejer H. C. Rasmussen, Haared, Maribo. Fabrikant Jøste, Verritzgaard, Satskøbing. Karetmager N. Bjødstrup, Græshave, Raskov. Gaardejer H. Rasmussen, Bejringe. Gartner Runding, Drejehøved. Smed J. Nielsen, Rabbjerg, Bæggerløse. Ordejer J. Andersen, Ølshølle, Nysted. Maffimester Th. Møller, Højbygd, Høleby. Læreren K. Hansen, Baabensted, Satskøbing. Ordejer Jens Been, Stenninge, Satskøbing. Smed Fredrikzen, Fæmo, Maribo.

XX. N. Sleavig. Gartner P. Hansen, Slynghjen, Feldsted. Lærer Th. Buchholz, Skubstrup, Skodborg. Lærer Chr. Petersen, Broager. Fattiggæardsbestyrer Røjsen, Løjt, Mabenraa. Bodker P. Poulsen, Høstrup, Mabenraa. Gaardejer Talle Bidskolt, Løjtirkeby.

XXI. Skanderborg A.: Uldspinder Mads Hansen, Øystrup, Barrit. Peder Jespersen, Østbirk. Skomager Vincen, Bjerre. Købmand Chr. Madsen, Sætrup. H. P. Nielsen, Gammelstrup.

XXII. Valsø Stifts BF. Murer M. Rindberg, Herfølge. Læreren B. Frandsen, Herfølge. Skolefoged N. Nilolaisen, Valsø. Gartner Larsen, Billesø, Røge.

XXIII. Alsike BF. Skomager J. L. Buch, Nordborg. J. Thordsen, Hjortsprings Kobbøl, Svendsstrup. Ordejer P. Andersen, Andersen, Lysabild. Bodker Anders May, Landstet.

XXIV. Midtsjællands BF. Gaardjer H. A

Dooje, Homb, Ringsted. Gaardejer P. J. Madjen, Bringstrup, Ringsted. Lærer Jensen, Tyvelse, Ringsted.

XXV. Gram BF. Slotsgartner E. Behrens, Gram, Slesvig.

XXVI. Sundeved BF. Peter Hansen, Slynghøst, Fjelbsted. Mastindbygger Johansen, Børnæs, Fjelbsted. Lærer Jespen, Baurup, Fjelbsted.

XXVII. Kolding BF. Lærer Lindelof, Harte, Kolding. Skolebestyrer S. M. Duc, Kolding. Mastindbygger P. Christensen, Lunderhof.

XXVIII. Haderslev BF. Gaardejer Cl. Bønde, Hammelov. Gaardejer Juul, Mengsgd. Ordejer P. Petersen, Rådstrup, Haderslev.

XXIX. Slangerup BF. Lærer Bagger, Sorup, Slangerup.

XXX. Elbo m. A. Her. BF. Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, Borkop, Lærer Rosenløv, Studsdal. H. D. Nielsen, Stærup, Borkop.

XXXI. Maugstrup BF. Smeder Chr. Dall, Simmersted, Bramstrup.

XXXII. Han-Herredernes BF. Niels Madjen, Alim Odde, Hjerritslev. M. Jmer, Allerup. Sørensen-Gaardrup, Hjerritslev.

XXXIII. N. Snede BF. Bæver Jens Hansen, Lyngholm, N. Snede. Jacob Sivbæk, Ejstrup. Lærer Rasmussen, Rorvig. Rasm. Johansen, Danding. Smed J. Mikkelsen, Natrup. J. Kr. Dinesen, Gludsted. Lærer Ugger, L. Hjulund. Kr. Troulsen, Frøngaard. Skobmand N. Larsen, Ejstrup. P. Ørøndal, Hvedgd.

Fra Kredsene.

Vallo Stifts BE. Ved Foreningens egne Vandrelærere er i 1892 afholdt Møder med Diskussion og praktisk Behandling af Bierne i seks paa hinanden følgende Søndage, nemlig: Ejby, Vellinge, Næshøj, Sæbder, Braaby og Billesborg. Møderne have været jævnt godt besøgte, mange Forepørgsler bleve rettede og bevarede, saa Udbyttet maa siges at have været meget tilfredsstillende.

Bedømmelse af Bistandene blev foretaget den 30. Juni paa 22 Bigaarde hos de af Foreningens Medlemmer, som havde indgivet eller indrommet til denne Begæring. Anerkendelse for vel røgtet Biavl faldt som følger: Gartner N. P. Larsen, Billesborg, en italiensk Dronning; Hmd. Niels Jørgensen, Braaby, en do. do. Hmd. Ole Nielsen, Holteland, Diplom; Fru Thillisch, Gunderup, do.; Hmd. Jens Børgejen, Ejby, do.; Skovfoged D. Nikolajsen, Ballø, do.; Lømrer Niels Jensen, Vellinge, do.; Hmd. Hans Mathisen, Vellinge, do.

Bistandene vare dengang gennemgaaende folkerige og godt besatte med Yngel, saa altsaa meget lovende ud, men Honningudbyttet blev dog her paa Eguen meget ringe, hvilket vel nærmest maa tilskrives Vejrliget. Ifølge indløbne Skemaer

haves blandt Foreningens Medlemmer 217 Rammeftader og 83 Kuber; men den vedholdende Vinter vil nok have formindsket deres Antal, inden Foraaret naaes. Af ovennævnte Antal Etader er kun høstet 1613 K Honning.

I December Maaned afholdtes Generalforsamling, hvor følgende Sager for Driften 1893 forhandlede: 1) Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. 2) Sekretæren, Lømrermester Frandsen, Hørfølge, Næstformand, Skovfoged D. Nikolajsen, Ballø, og Formanden, N. Rindberg, Hørfølge, som efter Tur fratraadte, genvalgte. 3) Til Bortlodning af en Bifamilie, en Udflængningsmaskine og andre Redskaber bevilgedes 40 Kr. 4) Det vedtoges, ifølge Indbydelse, at deltage i Køge Borger- og Haandværkerforenings Industriudstilling. Til at lede dette Foretagende valgtes Sekretæren, Gartner N. P. Larsen, Billesborg, og Formanden. 5) At ansøge Hovedforeningen om Midler til Afholdelse af Biavlsmøder ved egne Biavlslærere. 6) Det vedtoges at affende en Delegeret, Skovfoged Digen, Vellinge, til Centralmødet i Randers, saafremt Foreningen ydes Tilskud fra forskellige Institutioner, som den vil ansøge. 7) Som det foregaaende Aar vil der igen i Aar blive foretaget en Bedømmelse af Bistandene. Til Dommere valgtes Skovfoged J. Rasmussen, Dbn., Krageskov, Skovfoged N. Nielsen, Næshøj, og Formanden. — NB. Kredsformændene bedes inden 1. Juni meddele enten til en af ovennævnte Dommere eller Sekretæren, hvem der i de respektive Kredse ønskes sin Bistand bedømt.

Randers og Ørnans BF. afholdt Generalforsamling paa Højfalehjemmet i Randers d. 25. Februar 1893. Mødet aabnedes af Formanden, N. Holm, der meddelte, at ifølge Lovene var Generalforsamlingen beslutningsdygtig, da tober Halvdelen af Medlemmerne vare mødte. Første Sag paa Dagsordenen var, hvor mange Møder Foreningen skulde forlange af DBF. Det vedtoges at begære tre Møder, dog, hvis det tredie blev os nægtet, da selv at lade det afholde for egen Regning. Derefter bestemtes det, at Møderne skulde afholdes følgende Steder: Bjerregrav, Spentrup og Aftildrup, hvor Medlemmerne af Biavlerforeningen have lovet velvillig Assistance med Hensyn til Befordring, Logis og Kost. Anden Sag paa Dagsordenen var Valg af Bestyrelse; til Formand valgtes N. Holm, Albæk Mølle, og til Bestyrelsesmedlem H. P. Rasmussen, Romalt, til Sekretær valgtes P. Andersen, Bjerregrav, der skal føre Forhandlings-

protokollen. Det overdroges P. Andersen i Bjerregav at virke for Artilleri i de forskellige Blade i Randers. N. Holm.

Bælum med Omegns BF. holdt sin aarlige Generalforsamling d. 5. Marts hos Maler Nielsen i Bælum. Det reviderede Regnskab fra 6. Marts 1892 til 1. Januar 1893 fremlagdes og godkendtes; det udviste en Kassebeholdning i Bægtavler og Kontanter af 42 Kr. 11 Ø. 2 Rubestader bleve udlaante af Foreningen til Anders Oleen i Smidien og Chr. Leth i Lille Brøndum. — Det vedtoges med alle Stemmer, at Foreningens Navn for Fremtiden skulde være Hællum og Hindsted Herreds med Omegns BF., og ikke, som hidtil Bælum med Omegns BF. Ligeledes vedtoges det at søge ogsaa i Sommerens Løb at faa afholdt Møder af Hovedforeningens Vaudrelærer. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse istedetfor Maler Nielsen, Detajllist Jensen og Jens Hurup, som efter Tur fratraadte. Genvalgte bleve Maler Nielsen af Bælum og Detajllist Jensen i Smidie; istedetfor Jens Hurup valgtes Wilhelm Pedersen i Hurup. Til Revisorer for 1893 valgtes Lærer Hansen og Jens Chr. Hansen, begge af Smidie. Foreningen tæller 33 Medlemmer og holdt i 1892 19 Tidsskrifter. Maler Nielsen genvalgte til Foreningens Formand.

P. C. Nielsen.

Vinkel-Rind BF. For c. et Aar siden oprettedes Vinkel-Rind BF. med et Medlemsantal af 31. Bladlen vil sikkert vinde Fremgang her, da Mange interessere sig for Sagen. Kendskabet om Bienen og dens Behandling er dog langt tilbage, men vi haabe at komme fremad, især hvis Hovedforeningen ved Møder vil støtte os. Bestyrelsen kom til at bestaa af Smed Kramer og Husmand Just Pedersen, Begge i Vinkel, og Lærer Korsgaard, Rind, som Formand. N. Korsgaard.

Hammerum Herreds BF. bestaar af følgende Kredse med Formand for samme Tømmer S. Hansen, Lind pr. Herning. Indmeldte Kredse er: Snebjerg med P. Sørensen, Amtrup, som Formand. Tjørving, Smed Kr. Nielsen, Hollingholdt, Fmd. Gellerup, Lærer Mikkelson-Tønning, Fmd. Skast, H. P. Hansen, Tullstrup, Fmd. Rind, Tømmer S. Hansen, Lind, Fmd.

Ribe Amts BF. afholdt Generalforsamling d. 27. Decbr. hos J. Bogø ved Malt Kirke. Til Formand valgtes C. J. Kalling, Ustov Mark. Næstformanden, Hr. Sverfen, frabad sig Genvalg. I Stedet for valgtes da Søren Hansen Bek, Langehov.

Horde-Fiskbæk-Kvols og Borup BF. afholdt Bladlermøde i Sjærbaek den 5. Marts.

Lærer Holbeck, Lynderup, og Urmager Andreasen, Levring, vare mødte efter Opfordring for at give Beskedning og Oplysning om Bladl. Hovedhenfigten med Mødets Sammentalbelse var i den ny Forening at forevise og høre vedrømt en Konstruktion af et Stade, som var henfigtzmæssigt til Brug efter Wells Methode med 2 Dronninger i eet Stade. Der var i den Anledning lavet 4 Stader af forskellig Størrelse, men heraf bleve de største betragtet som svarende til Henfigten. Dette er 6 Kvarter i Længden og i Midten $\frac{1}{2}$ " Rammme med bitet Traadvæv paa begge Sider, og i Mederrummet, som Vinterleje og Ynglerum, 10 Rammer paa 12×12 i hver, med hver sin Udgang paa den ene Side, med 3" mellem. Der er en Dør paa hver Ende og inden for denne en Glasindstudsør, og i det øverste Rum eller Magasin (som er til at tage bort, naar det ikke benyttes) er der Plads til 21 Rammer 12×12 og 2 Glasindstudsøre, saa Huset rummer i alt 41 Stkr. 12×12 Rammer. Det blev bekendt, at de, der vil skaffe sig ny Bihuse, gør rettest i at søge denne Form. Dog kan den jo indrettes til hvilket som helst Rammemaal, vedkommende ønster.

For øvrigt gav Andreasen Oplysning om Udtrømning og Indsætning af Vokstavlere i traadede Rammer, ved at lade Traadene gaa paa begge Sider af Vokstavlen.

Derefter holdt Lærer Holbeck et med Opmærksomhed fulgt Foredrag, og derpaa udspandt der sig en Diskussion om Dronningavl. Da Tanken om 2 Dronninger i et Stade trænger sig frem, synes det af Vigtighed at faa lært paa en nem og solid Maade at fornere sine Bier, og i den Anledning blev det Forsøg, som er foretaget af Jacob Olsen, hetraktet som svarende til Henfigten.

Derefter oplyste Formanden for Foreningen, at han har formaet Købm. Vater i Viborg til at levere Dronning-Zink 14 Tommer bred med 12 Huller for 60 Øre pr. □-Fod, hvilket bliver 18 Øre billigere end de Priser, der forhen er forlangt.

N. S.

Onsdag den 1ste Marts afholdt Langa og Omegns BF. sin aarlige Generalforsamling i Langa. Regnskabet oplæstes og godkendtes. Da Formanden og Sekretæren ikke ønskede Genvalg, bleve disse Pladser besatte med Budjer P. Jensen, Langa, og Underregnede. Det blev vedtaget at købe 3 Stk. af Erzslebs „Fører i Bladl“ til Udlaan blandt Medlemmerne. Med Hensyn til Fællesindkøb af Vokstavlere blev der ingen Bestemmelse taget, da de fleste Medlemmer havde tilstrækkeligt fra sidste Aar.

N. L. Nielsen, Langa.

Ekko fra Staderne.

L. Velling, Borkop.

6. Marts holdt mine Bier Kenselesudflugt, ialt 10 Stader, 9 Kasser og 1 Kube, ingen døde Familier, alt saa godt ud, men vi have jo endnu et Stød tilbage; Marts kan være slem nok. Nu vente vi det Bedste. N. Ladegaard.

Wibbbjerg, Herning, 6. Marts.

Mine Bier have idag holdt den første Kenselesudflugt. Vejret var godt, og Sneen er jo nu saa godt som væk, hvorfør jeg var meget glad ved at se og høre mine smaa Venner, ligesom en Mæsse temmelig store Klatter paa og omkring Boligerne vidnede om, at de trængte haardt til at komme udenfor efter den lange Indespærring og den haarde Vinter.

Jeg benyttede selvfølgelig Lejligheden til at figge lidt indenfor i Boligerne, og fra hvad jeg ved et saa indskrænket Eftersyn kunde skønne, saa det meget godt ud derinde. Ingen Døde og ingen Muggenhed var at opdage, og Honning var rigelig. Derimod havde jeg indvintret en Dronning med en Haandfuld Bier fra en Kube paa 2 Honningtabler, bag ved et stærkt Folk, efter Hr. Grønning's Anvisning; men dette Forsøg var mislykket for mig, og baade hendes Majestæt og Befolkningen vare døde. Kulden var selvfølgelig Marjagen, da en Del af Honningen var fortæret, og Resten var krystalliseret. L. M. Andersen.

Østjælland, d. 8. Marts.

Lang og streng har Vinteren været, og den har hos mig, som selvfølgelig hos saa mange andre Biavlere, fremaldt Befymring for mine Biers Overvintring. Længe har jeg ventet paa en smuk Solskinsdag, og endelig den 6. Marts kom en saadan. I Middagsstunden gif jeg til min Viggaard, hvor jeg har 17 Familier i Trugstader høj Normal, 2 i lav Normal og 11 i Højstader, samt 3 Kubefamilier, ialt 33 Bifamilier. Jeg var lidt ængstelig for Resultatet af Undersøgelsen, da jeg begyndte paa Arbejdet; men for hvert Stade, jeg undersøgte, veg Engstelsen for Glæden over, at Alt var saare godt. Resultatet blev nemlig, at af de 17 Familier i høj Normal var der 4 Familier, som kun havde ringe Forraad tilbage, de 13 i god Stand; de to i lav Normal i god Stand. Af de 11 i Højstader havde 1 Blodgang, dog ikke i høj Grad. Af de 3 Kubestader manglede det ene Forraad. Honningen var i nogle

Stader krystalliseret. Jeg foretog dernæst det Fornødne efter Undersøgelsen, og er nu rolig for mine kære Smaadyr. Hovedresultatet er, at alle mine Stader have gaaet den tilbagelagte Del af Vinteren igennem, uden at nogen Familie er gaaet tabt. Vintertab kender jeg heldigvis kun lidet til.

De Familier, som have haft mindst Folketab hvert Aar hos mig, har altid været: 1) Højstaderne, 2) lav Normal, 3) høj Normal. Otte: Giv altid Bierne rigeligt Foder for Vinteren, paf dem lunt og tørt, og man er tilfreds dermed ved Udvintringen. S. Sørensen, Urmager.

Ullets, d. 8. Marts.

Naar Hr. Lærer Holbeck, Lynderup, i Martsheftet besværer sig over disse Kredsformænd, saa er jeg ikke enig med ham deri. Jeg tror, at de ere Mænd med Interesse for Biavlens lige saa godt som han, og de maa vel nok ogsaa have lidt Indflydelse paa Møderne i deres Kredse. Naar jeg læser Hr. Holbecks Meddelelse, ser det jo ud til, at han er en forurettet Mand; men da jeg ikke kan skønne, at der er Noget i hans Besværing, som kan passe paa mig eller vor Kreds, saa skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg vil saa haabe, at Hr. Holbeck ikke skal saa alfor mange Ugrejser. H. P. Nielsen.

Randersegnen, 10. Marts.

Efter den lange Indespærring have Bierne her holdt Kenselesudflugt d. 6. og 8. Marts. Alle mine Bifamilier ere i Live. S. S. Høgh.

Olгод, d. 13. Marts.

Den 9. Marts holdt mine Bier første Gang siden den 7. November Kenselesudflugt. Vejret var særdeles smukt, saa der gif ikke mange Bier tabt; alle mine 7 Stader ere godt overvintrede og have nok af Honning, jeg saa dem efter fraoven og ved begge Glasdøre; der var Honningtablerne urørte og forseglet Honning over Bierne i alle Stader, saa Bierne have fortæret meget lidt, skøndt vi have haft en stræng Vinter. Mine Stader er 10 × 12 " og indvintret paa 9—11 Kammer, alle Stader med Indgang paa Siden. Th. Nielsen.

Kellerup, Viborg, den 14. Marts.

Skøndt jeg altid fodrer godt og passer varmt til Vinteren, kan jeg ikke nægte, jeg frygtede for Bierne i denne ualmindelig haarde og langvarige Vinter. Men heldigvis overvintrede mine godt. Den 6. Marts holdt de 18 Udflugt, det var en sand For-

nøjelse at se, hvor stærke de vare. Men uden Tab gaar Vinteren ikke bort for Alle; jeg har allerede hørt, at flere Bisfolt ere døde. Til Slut ønsker jeg Alle en frugtbar Sommer med Guds Velsignelse til Arbejdet.
E. Anthonisen.

Samsø, den 20de Februar.

Wells's Methode vil naturligvis komme rigtig i „Belten“ til Sommer, vel og til 4 Familier, saa faar man ikke saa let hverken for mange Sværme eller Udtromninger — hvilke her kan jaas en Masse af i August — og da bringes paa Heden at vinterforsyne sig; dette er en hensigtsmæssig Maade at forøge sin Vistand paa hvert Aar.

L. F.

Midtjylland, den 22de Februar.

Alle mine Bier have det godt, de ere overvintrede med rigeligt Forraad. Jeg har baade Højtader og Trugstader, men Højtaderne giver altid mest Honning. Jeg har været Biavler i 18 Aar. Aaret 1892 var det daarligste, jeg har oplevet.

J. C. O.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 27. Kan man rense udbyggede Tavler som have været opbevarede i Vinter, hvori adskillige Celler indeholder en sej sursmagende Masse, som heller ikke er fri for Muggenhed, saa at man uden Fare for Bierne kan benytte dem? (B.) — S.: Ja de kunne renses ved at nedsenkes lodret langsomt i Vand og forblive der i nogle Timer (der kan jo lægges Vægt paa). Det urene Vand kan da udfastes (eller endnu bedre udslynges) først af den ene Side, dernæst af den anden Side af hver Table.

Nr. 28. Jeg har to Bisfamilier i Huse; jeg undersøgte dem den 6. Marts og fandt da imod Forventning, at den ene var død; det var en Udtrommer jeg fik i Efteraaret og jatte paa 6 Kammer (10 × 12) som jeg tog fra et andet Stade. De have haft Foder nok, de to Tavler var endnu halvfulde af Honning, de var rigtig godt tilpakkede med Pakramme og Ruder, saa det er umuligt, de kan være frosne ihjel. De have haft Vigang over Kammerne; Vand have de ikke manglet, da den Honning, som er tilbage, nok er forseglet men ganske flydende. De have ikke haft Bugløb, eller saavidt jeg kan se, nogen anden Sygdom. Hvad tror De, Bierne er døde af? (L. P. L.) — S.: Det synes, som om De har givet os meget fuldstændige Oplysninger; men den vigtigste mangler: Hvor-

ledes sad de døde Bier? Sad de helt ud til Sidelisterne paa tomme Tavler med de fyldte Tavler bagved sig, adskilte fra dem ved en tom Table? Hvis dette var Tilfældet, da ere Bierne døde, fordi de ikke have haft Forraad nok paa de Tavler, hvorpaa de sad. Havde de haft bredere Tavler at sidde paa med Forraad ikke alene over men ogsaa paa Siderne af Klyngen, eller hvis Forraadet havde været saaledes fordelt i de 10 × 12 " Tavler, hvorpaa de sad, vare de sandsynligvis ikke døde af Sult. En Bivej over Tablebærerne kan nok hjælpe i en jævn kold Vinter og hos stærke Bisfamilier, men i en saa haard Vinter som den forløbne og hos en mindre stærk Familie, blive de let ubenyttede.

Nr. 29. Indforskriver De i Aar ægte italienske Dronninger, til hvad Pris, og hvor naar kan man omtrentlig faa af dem? Kan man faa lidt Bier med og hvormeget vil det fordyre dem? (L. P. L.) — S.: DBF's Sekretær indforskriver italienske Dronninger i Juli til en Pris af c. 5 Kr. pr. Stk. ledsaget af c. 100 Bier. Det kan slet ikke betale sig at indforskrive jmaa italienske Sværme, da de ere atter dyre.

Nr. 30. Jeg bruger i mine Bistader „Erstledrammen.“ Er det raadeligt at bruge Dronedoks i øverste Rum, og afspærre dette fra Ingelrummet med Dronninggitter, da Arbejdet ved Udslyngningen bliver lettere derved? Er Dronninggitteret ikke en Hindring for Biernes fri Færdsel? (S. N. A.) — S.: Hvis man ikke har Estertræk (paa Boghvede og Lyng) er der næppe nogen Grund til at anvende Dronetavler i Honningrummet, da de lyse Honninger let lade sig udslynges af Arbejdsceller. Har man derimod Estertræk, da kan den af Dem foreslaaede Fremgangsmaade meget godt anvendes. Naar Dronninggitteret er godt med Abninger af den rette Størrelse og uden skarpe Kanter, hindrer det næsten slet ikke Arbejdernes Færd op i Honningrummet.

Nr. 31. De forseglede Honningtavler, som findes i Vinterlejet om Foraaret, naar Bierne begynde at flyde ud, i hvilken Ende af Lejet begynder de at skrælle dem af, og hvor hænges de ned igen? Bliver den første paa sin Plads, naar man skræller den næste? (N. C. H.) — S.: I Almindelighed begynder man at skrælle en Del Celler paa den yderste Ingeltavle helst uden at tage den op fra sin Plads men kun flytte den lidt tilbage for bedre at faa Plads til med Røg at jage Bierne ned og derefter lade Riven glide langs Tablebæreren. Tabellen anbringes atter nøjagtig

paa sin gamle Blads. Naar man atter vil skrælle nogle Honningceller, da vælges enten en anden Table med Yngel eller den modsatte Side af den samme Table. Hvis der ved den første Skrælling endnu er megen Honning i en af de midterste Tavler, kan man dog godt vælge denne; men man bør da nøje passe paa ikke at forføle Yngelen.

Nr. 32. Jeg har overført en Vifamilie i Efteraaret i 10×12 " Rammer med Tablesthytter, der ere fæstede med Lister. Kan jeg nu i Foraaret lade Bierne beholde disse Tavler som Yngeltavler? (H. D.) — S.: Indtil Vejret bliver rigtig mildt, bør de beholde de sammenlappede Tavler; men naar det bliver saa varmt (i de sidste Dage af April eller Begyndelsen af Maj) at Bierne kunne begynde at udbygge Kunsttavler, bør De i den ydre Del af Yngelredsen nedstykke en Kunsttable (i Ramme) og samtidig fodre, hvis der ikke er godt Honningtræk. Naar denne er udbygget og belagt, kan De ved Siden af nedstykke en ny Kunsttable og saaledes lidt efter lidt faa Yngelredsen udvidet med Kunsttavler. De gamle lappede Tavler bør ikke udtages, før de efterhaanden blive yngelfri.

Nr. 33. Naar kan jeg overflytte Bier fra et gammelt daarligt Hus til et nyt med samme Rammemaal? (H. D.) — S.: Det kan ske straks, naar det foretages inde i en varm Stue; men der hører lidt Ovelse til at gøre dette saaledes, at ingen Bier gaa tabt. I det fri bør Overflytningen ikke foretages, før der indtræffer en smuk stille Dag med 15° Varme, og Tavlerne bør da flyttes parvis samlede og saaledes, at de komme til at hænge i samme Orden som tidligere.

Nr. 34. Jeg har en Rubefamilie, som jeg ønsker ved Nedbygning at overføre i et 10×12 " Stude; men nu opdager jeg, at Ruben er angrebet af Møl, hvorledes skal jeg undgaa at faa Møl ned i Kunststaden? (H. D.) — S.: Det kan undgaaes ved at sætte Ruben meget tidlig til Nedbygning, f. Eks. den 1. Maj eller nogle Dage før, hvis Vejret bliver varmt. De vender da Ruben om i en Spand, jager Bierne ned med Røg og undersøger, hvor langt Yngelen naar ned. Det vil da rimeligvis vise sig, at Yngelen mangler 4—5 " i at naa Tablelanterne, findes der nogle Yngelceller lidt længere nede paa en enkelt Table, stader det ikke. Man stærer nu disse 4—5 " bort først af Ruben, derefter af hver enkelt Table. Dermed vil rimeligvis næsten alt, hvad der er angrebet af Møl, blive bortskaaet. De faa Yngeltavlestykker, som ere bortskaaene, kunne befæstes i en Ramme, der hænges lige under

Forbindelsesaabningen mellem Ruben og Kunststaden. Derefter sættes Ruben til Nedbygning paa sædvanlig Maade.

Nr. 35. Jeg har i Forening med en anden Svabler købt 14 befolgede Stader som staa i København og paa Grund af Ejendomsalg skal flyttes inden Midten af Maj; er det heldigt at flytte dem nu, eller bør det vente til Slutningen af April eller først i Maj? (S. C. L.) — S.: Det er heldigt at flytte Staderne snarest muligt, fordi Yngelredsen nu vokser Dag for Dag. Dog bør Flytningen helst foregaa i ikke altfor købt Vejr.

Nr. 36. Rammemaalet i disse Stader er 10×10 og $8 \times 13\frac{3}{4}$ ". Jeg ønskede at overføre Bierne i Erzkensstader, sker dette ikke lettest ved at lave Overrum til disse, der kunne optage nævnte Rammer, og deri sætte Bierne i Midten af Maj med Yngeltavlerne til Nedbygning, ligesom en Rube sættes til Nedbygning? (S. C. L.) — S.: At lade dem bygge ned, saaledes som af Dem angivet, kan meget godt lade sig gøre; men vi ville dog tilraade, at De, naar Vejret bliver rigtig varmt (sidst i Maj eller først i Juni) i alle de nedbyggende Stader, som til den Tid ikke have begyndt at yngle i Underrummet, udstærer 1—2 Yngel-Tavler af Overrummet og tilpasser dem til Underrummets Rammer, hvorefter de anbringes i Underrummet saaledes, at Dronningen let kan gaa ned paa dem.

Nr. 37. Hvorledes skal man behandle et Bihus, som har staaet tomt i 2—3 Aar, i hvilket Bierne ere døde af Sult? Kan man benytte Bygningen, om den end er noget mørk og angrebet af Møl? (L. L.) — S.: Huset bør renses, idet al Røtning udtages tilligemed alle Tavler. Væggene skræbes med en Spatel eller stærk Kniv og alle Møl pupper, som muligt findes i Revner og Sammenføjninger ødelægges med en tynd-bladet Kniv. Hvis Tavlerne ere stærkt angrebne af Møl, bør de smeltes. Ere de derimod kun lidet angrebne, kunne de godt anvendes, naar man først udtrækker alt Spind af dem, derpaa sætter dem paa et varmt Sted i 3—4 Dage (f. Eks. tæt ved en Rastelovn) og derefter gennemrøger dem med Svolddampe. Varmen maa til for at de Tæg, som mulig findes i Tavlerne, kunne udvikkles til Larver, der let dræbes af Svold dampene. (Se isøvrigt Smaaskrift Nr. 8 S. 23).

Et og Andet.

Preussens Bial. Tællingen den 1. Decbr. 1892 viser et samlet Antal af 1,249,500 Bistader. I Hertugdømmerne

Slesvig og Holsten 127,228. Hannover, Ostpreussen og Schlesien havde tilfammen næsten $\frac{1}{3}$ af Bistaderne.

Bavnlige Vink.

Vejret (20. Marts) har i den sidst forløbne Maaned ikke været meget kolbt. Flere Dage i Marts f. Eft. 8. og 15. gave god Lejlighed til Menjelsesudflugt; men det var dog for kolbt til at underjøre Staderne grundig. Ragtet den forløbne Vinter har været ganske usædvanlig haard, synes det dog af de fleste Beretninger at fremgaa, at Overvintningen har været god. I mange Bistader er ikke en eneste Bifamilie gaaet tabt. Dette hidrører vistnok dels fra, at Vinteren ikke just kan kaldes særlig laug i Forhold til sin Strængthed, dels fra vore Bavlernes fremstridende Kendskab til at indvintre Bierne omhyggelig. I en Del Beretninger meldes om et temmelig stort Antal døde Bier paa Bundbrættet. Dette tillægge vi dog ikke stor Betydning, da det maa ske alene hidrøre fra, at den strange Vinter ikke har givet de gamle uldside Bier den ellers sædvanlige Lejlighed til at flyve ud for at dø.

Efterhjn. Hvis man er overhydet om, at alle ens Bifamilier have tilstrækkelig Forraad endnu til denne Maaned Udgang, og hvis ingen af dem vise noget Tegns paa Dromningmangel, Mølangreb eller Sygdom, da tilraade vi i det mindste indtil Midten af April at udblade af foretaget det egentlige Foraarstestehjn. Ved dette bør nemlig enhver Tavle eftersees, og dertil udtræves saa mildt Vejr, stille med mindst 14° varme, som i April kun sjældent tilhvides. Derimod kan man meget godt paa en stille Dag rense Bunden og ved at løfte Dækket underjøre, om Familien endnu har Forraad. Kan man ikke foroven se forjæglede Forraadsceller under flere Tavlebarere, da bør Familien straks fodres. Er der meget Spind i Smullet paa Bunden, da bør de yderste ubesatte Tavler udtages og nøje underjøres; hvis de ere angrebne af Møl, bør de renses og jvovles. Hvis Bierne synes moolose, maa man forsigtig flytte de yderste Tavler lidt tilbage, een for een, indtil man finder Yngel. Finder man ingen Yngel i Stedet paa denne Aarstid, da er det dromningløst. Familien bør da forenes med en nærliggende, der har Dromning. Dette sker ved om Aftenen at indhænge de besatte Tavler fra det dromningløse Stede i det andet Stede tæt op til de besatte Tavler i dette men adskillte derfra ved et bitet Jndstuf. Efter 2 Dages Forløb kan man om Aftenen optage det bitatte Jndstuf. Dette maa enten være en Gitterdor eller bestaa af et Bræt med mange Vabninger af højst $\frac{1}{4}$ Bredde.

Fodring. Familier, der mangle Forraad, bør fodres enten med Kandsilage (se S. 26) eller med hængende forjæglede Høningstaver, saalange Vejret ikke endnu tillader jævnlig Udflugt. Saa snart Vejret tillader saadan Udflugt, kan man derimod begynde at anvende flyvende Foderjirup. Denne tilberedes ved i en Gryde at hælde fogende Vand ($\frac{1}{2}$ Pot til hvert $\mathbb{K}$ Kandsilage) og opvarme Blandingen, indtil alt Sukkeret er fuldstændig smeltet. Siruppen tages da af Jlden og kan godt gives lunken til Bierne enten i en af de befærdte Foderere eller i et Høningglas, der fyldes lige til Randen. Det overbindes nu med et enkelt Lag temmelig aabent Lærred, dækkes derpaa med en tyk vaad Klud, bæres ud til Stedet og vendes rask om mod den flade Haand. Det stilles derpaa uden

den løse Klud forsigtig lodret i Stadets Foderaabning, som derefter tilpaffes omhyggelig.

Driofodring. I saadanne Gne, der tilbyde et meget godt Foraarstræt (paa Frugttræer og Frugtbuske) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke savne Forraad, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Fodring bør da ske langsomt med c. 10 $\mathbb{K}$. daglig ved Hjælp af en regulerende Foderer eller ved at dække den største Del af Foderglasets Munding med en Blitplade. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før Midten af April, og den bør da forstærkes, indtil godt Træt indtræder. Hos Stader, der endnu have forjæglede Fodertavler kan man fremstjunde Yngelansætningen alene ved at afstrække Cellelaagene af c. 50 Celler hver 3.—5te Dag.

Bakningen i Staderne bør fremdeles være ligesaa omhyggelig som om Vinteren, da Bierne netop nu behøve stærk varme ved Yngelplejen.

Jndstrækning af Vinterlejet ved at udtage tomme Tavler er mest nødvendig hos svage Familier, der have Besvær med at frembringe den nødvendige varme i Yngelredet.

Svide Bier paa Flyvebrættet ere enten Tegns paa manglende Forraad eller paa Angreb af Møllarver, som forstyrre de unge Biers Udvikling, hvorfor de gamle Bier rive dem ud af Cellerne og slæbe dem ud af Stedet. Hvis man ser dette Tegns, bør man paa den første milde Dag underjøre Stedet og hjælpe det, hvis det viser sig nødvendig.

Røveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Røvere om Forraaret, inden det rigtige Træt begynder. Dette kan i Almindelighed standfjes ved at indskrænke Jndgangen hos det angrebne Stede til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Forraaret.

Malning af Stader kan foretages paa en blæsende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Centralmødet. Hvis den danske Landmandsforjamling i Randers bliver udført til næste Aar, kan saa vort Centralmøde ikke afholdes i Odense eller Fredericia i Aar? (S. D.) — S.: Jo, det er saavidt vi vide netop Bestyrelsens Mening, ligesom ogsaa, at Mødet da skal afholdes ved den sædvanlige Tid. Bestemmelse herom bliver dog ikke taget for ved det nær forestaaende Bestyrelsesmøde.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsubstillinger kunne hos DBF.'s Sekretær jaas Bronce-medaljer a 250 D. og Diplomer a 10 D. Af Medaljer selges dog til 1 Udstilling kun højst 5.

Tidskriftet indkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1ste og d. 15de) i April—September.

Bavlslærerne gøres opmærksom paa, at i Følge Beslutning paa det sidst afholdte Centralmøde skal Regningen for ethvert Bavlslærermøde, der afholdes paa DBF.'s Bekostning, ledsages af et udfyldt trykt Schema. Saadanne Schemer jaas ved Henvendelse til DBF.'s Sekretær (Ersklev i Kalundborg) naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Bavlslærere.

Udstillingen i Randers. Kunne Dommere og Suppleanter ikke opnaa fri Udgang til Udstillingen? (R.) — S.: Udvalget vil uden Tvivl søge at opnaa lignende Betingelser i den Retning som i København 1888, nemlig Friport for Dommere (for Suppleanter kun forsaavidt de blive Dommere) og for Udstillere Kort, der give Udgang efter Middag; men endnu er det meget for tidligt at foretage Skridt i den Sag.

Anmeldelser til Udstillingen i Randers.
 Jeg ser af en Bemærkning paa Skemaerne, at
 Omtaende af forskjellige Hold ikke maas anføres
 paa samme Skema. Kan jeg da ikke opføre baade et
 Støbe og en Udslynger paa de 3 Skemaer, jeg har
 modtaget fra Dem? (S. N.) — S.: Jo, det kan
 De godt. Den Bestemmelse findes nemlig ikke i
 Virksomhedsplanen, og hvis Udvalget tidligere
 havde kendt den, havde det neppe foreslaaet saa
 mange forskjellige Hold. Derimod var naturligvis
 paa Deres Skema anført baade Hold 266 (Bi-
 boliger) og 268 (Udslyngere). Biavlsudstillingens
 Sekretær har kun krævet, at Prædiker m. m.
 holdes for sig og Medstaber for sig (se S. 52).

Bestyrelsesmøde for DBF. afholdes 2. Paaske-
 dag. Der vil blandt andet blive taget Bestemmelse
 om Biavlermoderne i Løbet af dette Aar.

Kundgørelser.

Zinkplader Nr. 8 til Bihuse,
 i hele Plader 38 × 76", 28 Ø., hos
Chr. Riegels, Viborg.

Biavlsrekvisiter,

største Udvalg, billigste og bedste Varer faaes ved
 Henvendelse til **Chr. Riegels, Viborg.**
Mærk! Forlang min Priskurant.

Et Stk. 12" Tavlemølle
 med 6-kantede Gæller, naturlig Bund, saa god som
 ny, sælges billigt hos **Chr. Riegels, Viborg.**

Danske Landhøns.

Rugeæg af nævnte Race, der er tilkendt
 mange 1ste Premier, og i økonomisk Henseende
 staar langt over andre Høns, faas hos Lærer **N.**
Jensen, Badstøer pr. Flanensfold, a 15 Øre.

10 a 12 kraftige

Trugstader

kanne faas tilkøbt. Man henvender sig til
 Cand. Krüger i Blomstrød eller til **N. C.**
Mikkelsen, Fredensgade 8, København.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til
 billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste
 Maskiner samt Ima damprenset Boks.

Kompositionstavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønne.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas
 frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning,
 hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.
 Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Priser paa ægte Bivoksstavler,

der bestilles inden 1. Maj, ere: enkelte 2 a 190
 Ø., 5 til 10 2 a 180 Ø., over 10 2 a 170 Ø. 2.

Kompositionstavler, enkelte 2 150 Ø., 5
 til 10 2 a 140 Ø., over 10 2 a 130 Ø. pr. 2.
 Rent Bivoks forarbejdes for 30 a 35 Ø. pr. 2.

Audfær pr. Odder, den 14. Marts 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris.
 Ordres ubedes snarest, at Varen kan leveres i
 rette Tid.

Høstebro, Marts 1892. **N. S. Vorbeck.**

„Bi-Tidende“

indbindes solidt, smukt og med rig Forgyldning
 for 65 Øre pr. Aargang. Andre Bøger ligeledes
 meget billigt. **Laura Kordtsen, Fovlum Skole**
 pr. Gjedsted.

Frø af fortrinlige Honningplanter.

1. Althaea rosea nigra	pr. Portion	10 Ø.
2. Borago officinalis	" "	10 "
3. Clarkia elegans	" "	10 "
4. Echinops sphaerocephalus	" "	15 "
5. Echium violaceum grandi- florum	" "	15 "
6. Lallermantea pulcella	" "	10 "
7. Leonorus cardiaca	" "	15 "
8. seberica	" "	15 "
9. Phacelia tanacetifolia	" "	10 "
10. Reseda amelliorata	" "	10 "
11. Scrophularia vernalis	" "	15 "
12. nodosa	" "	15 "

Nr. 1, 4, 7, 11 og 12 ere steraarvige.

Planter.

Echinops sphaerocephalum, pr. Stk 10 Ø.

Sedum oppositifolia, pr. 100 Stk. 200 Ø.

Under 25 Stk. afgives ikke.

Denne Plante afgiver et udmærket Træk i den
 sidste Halvdel af Sommeren, bærer en smuk rosenrød
 Blomst, og egner sig fortrinlig til Indfatning om
 Bæde og Tabatter; forlanger stærk Sol, i Skygge
 trives den ikke.

Samtlige Frøsorter og Planter faas hos

J. Sald, Aalborg.

NB. Under de anførte Priser afgives Sute.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejagtige, solide og billige Stader
 og Biavlsredskaber, der siden 1869 have
 været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
 Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Kunsttavler

af garanteret rent Bivoks.

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Valseværk
 med meget dybt Præg, 14" bredt, er jeg i Stand
 til at levere Tavler til ethvert brugeligt Maal.
 Rent Bivoks modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Kunsttavler, Biboliger og Sol- voksmelttere

faas hos Smeder **Olsen, Hvilested** pr. Sollested
 NB. Boks forarbejdes.

Fører i Biavl,

af **Hans Grølev**,
2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 D.
Saaes i enhver Boghandel.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos
undertegnede. Voks tages i Bytte. Ligeledes faas
hos mig Dronninggitre.
Systofte, Nykjøbing, F. **B. Bojesen.**

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tids-**
skrift for Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst
4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25
Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891
ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes
60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt
Omslag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr.
Aarg. 1889 koster 1,50 D., **Aarg. 1892**
ligeledes 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Nogle ny Trugstader,

10 × 12", er billig til Salg hos
Chr. A. Mors,
Bestyrer,
Frisenwolds Fiskegaard.

Hust Chr. Kiegels Boksstavefabrik

Kun garanteret ægte Bivoksstavel leveres; der
bruges til Fabricationen kun prima dansk Bivoks,
jaa Enhver, som henvender sig til mig, erhoder
absolut den bedste Vare, som kan fremstilles.

Forlang min Priskrant over Voks-
tavler af 1893. **Chr. Kiegels.**

Kunsttavler af ægte Bivoks anbe-
fales jaavel **Foreninger**
som den **større** eller **mindre** **Forbrugere** til
Varets **billigste** Pris. Fortiinet Traad, Strælle-
tneve, Tableporer, Pipiber, Røgpustere, Røgblæser
og Uspærringsgitte haves altid paa Lager samt
fortræulige **Trugstader** med 10 × 12" Kammer.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

H. A. Madsen, Broager.

Største **Kunststavefabrik** og Lager af **Bi-**
avlsredskaber i **Elesvig** og **Holsten.**
Prisliste gratis og franko.

Garanteret ægte Bivoksstavel

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præ-
mierede Kunststavel ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.
Voks modtages som sædvanligt til Fabrication,
men da Voks i Mar tegner til at blive endnu
dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder ind-
sende deres Voks saa tidligt som muligt.

Kompositionskunsttavler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.
Jeg fabrikterer **Dugeltavler, Dronetavler,**
eensidede Tavler til Blisplader i alle Stør-
relser samt **Delingsstavler** og **Dronninggitre.**
Andker ved Odber i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Frø

af Klover og Græssorter, Rodfrugt, Have- og
Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saa-
velsom Frugttræer, Frugtbuske, Sirtræer og Sir-
buske, Hegnplanter og andet til Frøhandel og
Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Bi-
planter for 80 Ore samt forskellige Biplanter til
billige Priser hos **Frantz Wendt,**

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

M. Hansen, Naastrup pr. Fredericia,
anbefaler sine solide og nøjagtige Stader til meget
nedsatte Priser. Staderne ere tilkendte Sølv-
medalje 1891.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. 1 til 5 K 190 D., 5 til 10 K 180 D., over
10 K 170 D. pr. K . Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 D. pr. K .

Doks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivoksstavel sendes.
Gurtig Besørgelse.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Tavler Peter Christensen,

Serølev, Ruds-vedby,
anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Bivoks-
redskaber, der ere anerkendte paa mange Udstillinger.

Kunstige Bikager med fuldstændige Celler.

Prøve for 40 Ore i Primærker, 1 Kilogram
4 Kroner. Dansk Patent selges billigt.

B. Wærstorf,
Bustlar, Kreis Pyritz, Preussien.

Ægte Bivoksstavel

faas fremdeles iaar hos „Linæa Sogns Bivoksfor-
euing.“ Foreninger, der sender 100 K Voks, erholve
disse fabricerede a 25 Ore pr. K . Ødre indgives til

Die Rasmussen,
Linæa, Laven St.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-
Forening's Organ „Tidsskrift for Biskjætsel“,
kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned
ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale
2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive
Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa
man indsende 3 Kr. til Foreningens Forretnings-
fører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for
Biskjætsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen
i Kristiania.

Stålhammar's 2 Negtavler

til Oplysning om Hanningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Grølev,** Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningeu for Sverrigs Biavlere,
giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Haver
og m. m. Redaktør: H. Stålhammar i
Gøteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa
ethvert Posthus.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, premieret ved Bivoksudstillingen i Holsted 1892, leveres efter Maal til Varetz billigste Pris. Voks kobes eller tages i Bytte med Tavler. Bivoksredstaber havees altid.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Kunsttavler

af rent Bivoks faas som sædvanlig hos Smeder **Petersens Cafe** og **Lars Henningsen**, Svanninge pr. Faaborg.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til arede Bivavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsyngeltavler med forskellige Præg, smukke Dronetavler, samt meget nyde Delingstavler leveres. Voks forarbejdes for 35 Ø. Ø, over 10 Ø 30 Ø. pr. Ø, 100 Ø for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Sægge, Cylinder-Udtomnings-Maskiner samt andre Bivoksredstaber, i Forhold til Værene meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værenes Godhed, Soliditet og Alkvaritet. Prislister sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Vokstavler

af prima dampreuset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saaremt prima Tavler af italiensk Bivoks onfnes, leveres disse betydelig billigere og indbegaaes enhver reel Konfirance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 Ø	35 Ore pr. Ø.
10 a 100 Ø	30 Ore pr. Ø.
100 Ø og derover	25 Ore pr. Ø.

Viborg, d. 1. April 1893. Chr. Riegels.

Bigården,

Tidning for biskøtare, utkommer under år 1893 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona**. Erhållas på alla postanstalter. Utgivare: **J. Michal**, Linkøping. Prøfnummer på begäran gratis.

Ny Etiketter til Baaklæbning paa Honning-glas, farvetrukke faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Simonade og Likør 30 Ø. pr. 100.

Gamblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Stovby Herreds BF, afholder Møde Søndagen den 16. April kl. 4 Eftermiddag hos Kroer Bererven, Studen pr. Bogenje. Ved Mødet tages Bestemmelse om Foreningen skal deltage i Udstillingen, som afholdes til Efteraaret i Bogenje.

Ribe Amts BF, afholder Møde d. 23. April

hos Sløjdlere Melgaard, Njlov, kl. 2 Eftermiddag, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.

C. J. Malling, Njlov Markt.

Svendborg Amts BF, holder Delegeretmøde d. 16. April kl. 10 Fmd. hos Gæstgiver E. Petersen Torvet i Svendborg. Dagsorden: Regnskabet's Fremleggelse. Bestyrelsesvalg. Delegeretvalg. Virksomhedsplan for Sommeren og den behøvede Udstilling for Fjns Stift.

Kr. Pedersen, f. T. Fmd.

Bornholms BF, 3 Lighed med forrige Aar agetes 4 Erstlevstader udstationerede hos nformuende Medlemmer af Foreningen. Begæringer bedes sendte til undertegnede inden 15. April.

Ofterlars Kirkefole, d. 21. Marts 1893.

Georg Josefje n.

Torsdagen den 13. April afholder **Standerborg Amts BF's** Bestyrelse og Kredsfjormand Møde i Horsens paa Allégade 67, kl. 12. Talrigt Møde forventes.

Mads Hansen.

Kolding og Omegns BF, holder Generalforsamling Fredag d. 14. April, Eftermiddag kl. 4, paa Hotel „Fremad“ i Kolding. Der forhandles følgende: 1) Meddelelse fra Bestyrelsen. 2) Balg af Fjormand og Kasserer samt Sognefredsfjormand og Revisorer. 3) Balg af Delegerede. 4) Bestilling af Kunsttavler. 5) Foreningens Virksomhed for Sommeren.

Harte Stole, d. 22. Marts 1893.

M. J. Lindelof.

Kolding og Omegns BF, onsker leveret frit i Kolding c. 100 Ø Kunsttavler af rent Bivoks. Tilbud bedes indgivet til undertegnede inden 14. April d. 11.

Harte Stole, d. 22. Marts 1893.

M. J. Lindelof.

Brande BF, afholder Møde i Landbohjemmet i Brande Søndag d. 16. April kl. 1.

Morten Kristensen.

Indhold af dette Numer.

Bivavl og Trugstavl, af N. P. Poulsen	75
Bi-Skur, af J. J.	74
Bistaber, forenede, af Georg Mathisen	75
Bælum BF, af P. C. Nielsen	81
Dobbeltstader	65
Dronetavler i Honningrum	83
Dronning-Si	68
Døde Bier	83
Ekto, af N. Ladegaard, L. M. Andersen,	82
— S. Sørensen, H. P. Nielsen, J. J. Høgh,	
— Th. Nielsen, S. Anthonisen, L. F., J. C. O.	83
Flytning af Bistader	84
Gaunlige Bivt	85
Gode Raad II, af G. M. Doolittle	66
Hammerum BF.	81
Honningtavlers Afkrævlning	83
Klassering af lappede Tavler	84
Kredsfjormand i DBF.	78
Kudebivavl	68
Langaa BF, af N. L. Nielsen	81
Nedbygning	84
Overtjoring af Bier	84
Randers BF, af N. Holm	80
Rammemaal, af H. Doose	60
Rensning af Tavler	83
Rensning af Bihuse.	84
Ribe Amts BF.	81
Til Begynderen, af C. J. Grønning	57
Udbytte af Bivavl, af Hans Hansen	74
Udstillingen i Randers	73
Vallo Stifts BF.	80
Vinkel Hind BF, af N. Skovgaard	81
Vorde-Ziifhat-Kvoks BF, af N. S.	81

Andet Koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningskoster optages for 20 Ere pr. Petit-Brev 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Delinger.

Da vi fra mange Sider have modtaget Opfordringer til i dette Foraar at give en Anvisning til Brugen af Delinger, som vi kun flygtig have omtalt her i Bladet i de senere Aar, skulle vi efterkomme disse Opfordringer, uagtet vi

ganske vist ikke ere saa begejstrede for denne Slags Biavlsskrift som for 5—6 Aar siden. Vi tvivle vel ingenlunde om, at Frembringelse af Tavlehonning i danske Biegaarde en Gang vil arbejde sig frem; men det har jo hidtil vist sig, at bort eget Land meget godt kan forbruge den tiltagende Mængde af udslynget Honning, der i Almindelighed betales med en ret god Pris. Tavlehonning vil uden Tvivl kunne sælges til en højere Pris, naar den mere velstaaende Del af Befolkningen først er vænnet til Brugen af den; men det tager Tid at fremarbejde et saadant Marked for en ny Vare, og vore Biavlere ere lidet tilbøjelige til at frembringe den, fordi den kræver en anden Biavlsskrift end den, der for Tiden er almindelig hos os.

Delinger (se Fig. 16) ere smaa Rammer af tynde Vindebrædder, omtrent 2 " brede. Rammen er $4\frac{1}{4}$ " $\times$ $4\frac{1}{4}$ ". Delingerne sælges almindelig tilfkaarne i 1 Stykke med Falsse i begge Ender og V færmede Smit i de 3 indvendige Hjørner, saaledes at de let kunne højes sammen og forbindes i det

Fig. 16. Deling i 1 Stykke.

4de Hjørne med nogle lette Slag af en Hammer. Af de 4 Sider i

Delingen have de to modstaaende, eller alle 4, Indsnit i begge Rande af $\frac{1}{2}$ Bivejs Bredde. Naar flere Delinger opstilles ved Siden af hverandre, bliver der $\frac{1}{2}$ Biveje enten kun til lodret Gennemgang for Bierne eller baade lodret og vandret. I Fig. 17 ses en sammenfoldet Deling med 2 Biveje. Den i Fig. 16 fremstillede usammenfoldede Deling har derimod 4 Biveje. Delinger af det angivne Maal kunne rumme 1 B Tavlehonning. Ved

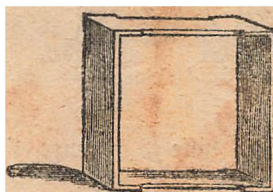

Fig. 17. Sammenfoldet Deling.

Hovedtrækkets Begyndelse kan man hos en stærk Bifamilie anbringe flere Rækker af Delinger i en Delingsbakke (se Fig. 18) ovenpaa Yngelredet. I et Anderensstade vil det passe bedst at anvende 2 Rækker med f. Eks. 7 Delinger i hver Række. I Møllersstadet og Lav-Normalstadet vil det

påse bedre med 3 Rækker. Figuren fremstiller en Vægte (et Magazin) med 21 Delinger. For at hindre Bierne i at sammenbygge Delingstaberne indbyrdes indskydes mellem hver 2 Række Delinger en Skillevæg (Separator) af Blik $3\frac{1}{4}$ " høj. Alle Skillevæggene bør ved Hjælp af $\frac{1}{2}$ " høje Blikstrimler hæves lidt op fra Vægtens Bund, saa at Bierne kunne færdes under dem. Fig. 19 fremstiller en særegen Slags Skillevæg, der ved Hjælp af udstaarne Hjørner kan hvile paa Vægtens Bund uden de omtalte smalle Blikstrimler. Vægtens Bund er aaben men forsynet med 3 eller 4 Trælister (se Fig. 20) paa hvilke Delingerens 2 nederste Hjørner kunne hvile. Naar Delingerne og Skillevæggene ere anbragte paa deres Plads, nedskydes en $\frac{1}{2}$ " tyk Træskillevæg, der med en Rille (se Fig. 18) spændes fast imod Vægtens ene Væg. For at faa Bierne til at udbygge disse Delinger regelmæssig maa den opadvendte Side midt paa Undersiden forsynes med en Begyndelsesstrimmel eller hel Kunsttable, der helst bør være meget let. Efterhaanden som Delingerne blive fyldte og forseglede, bør de udtages og erstattes med tomme, fordi Tavlehonningen taber i Hvidhed, naar Bierne længe færdes over Cellelaagene.

Flere saadanne Delingsbakker kunne stables ovenpaa hverandre, efterhaanden som Bierne behøve mere Plads. HvisBladsjen i Yngelreden er meget rigelig, ville Bierne under mindre godt Træk slet ikke gaa op i Bakkerne. Er Yngelreden derimod for lille, hænder det let, at Dronningen gaar op i Bakkerne og belægger nogle Delinger med Æg. Derfor er det nu almindeligt i England og N. Amerika at indskyde et Dronninggitter vandret over Yngelreden.

Vanskeligheden ved Frembringelse af Tavlehonning i Delinger ligger netop i at regulere Yngelreden saaledes, at den hverken bliver for stor eller for lille. I Almindelighed lader man ved denne Driftsmaade

Yngelreden lidt efter lidt udvisses til at omfatte 8 Langstrothrammer eller 10 Lavnormalrammer. Dette svarer til 10 Underensrammer eller 8 Møllerrammer.

Hvis Begyndere ønske at gøre Forsøg med denne Driftsmaade, tilraade vi at begynde i det Smaa, indtil de have sikret sig Ufsætning for denne Vare til en god Pris.

Mr. Wells Metode.

Af Uemager P. C. Andreassen, Levring.

Paa Foranledning af Hr. Lærer B.

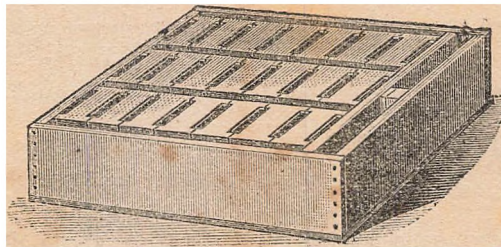

Fig. 18. Fyldt Delingsbakke.

Bojsen i Systofte, se Vitidende Nr. 1 d. N. S. 12, skal jeg herved med Glæde oplyse min Fremgangsmaade og Behandling ved Mr. Wells' Bivavlsmetode. Nogle Dage forinden Doversøringen i Foreningsstaden

skulde ske, flyttede jeg de 2 Familiers Flyvehul Dag for Dag i den Retning, som Foreningsstadets Flyveretningshul vilde blive. Overgangen skete hen paa Eftermiddagen, for at Bierne ikke skulde forhindres i deres Arbejdstid, og det kan efter min Mening ske paa hvilken som helst Tid efter endt Renselsesudflugt, men ikke under en Varmegrad af 12 a 14° Reaumur, for ikke at Yngelen skal blive for meget afkølet, og maa ske saa hurtigt som mulig. Man giver nøje Ægt paa, at Tabellen Nr. 1 bliver Nr. 1 i sin ny Plads og fremdeles saaledes, at hver Table

Fig. 19. Skillevæg med 4 Viseje.

kommer til at hænge Side om Side, som de have hængt paa den gamle Plads. Og maa jeg henvise til min Artikel i Vitidende Nr. 17 „Om Stadenkonstruktion“, se S. 279, første Spalte, 12 Lin., hvor der staar Trægitter, hvilket skal være bitæt Jærntraadsgitter, da Trægitter vil hemme Cirkulationen af en ensartet Lugt hos Bierne, som bør fuldt ud være tilstede imellem Bierne, inden man lægger Dronninggitteret paa, og før de begynde Fællesarbejdet. For at være sikker derpaa, kan man løfte Vokstæppet op paa den ene Familie og en Table forbi Gitret, hvor det snart vil vise sig, om Tjendstaf

endnu er tilstede; i saa Tilfælde maa Dronninggitteret ikke lægges paa. Jeg brugte tre Dage fra Overføringen var gjort, til jeg lagde Dronninggitteret paa, efter den Tids Forløb viste sig intet som helst Fjendskab mellem Bierne; men hvorledes det vilde gaa, om 3 Familier skulde forenes, kan jeg ikke sige, da maatte Stedet bygges saa langt, at det kunde rumme 42 Ungeltavler, saaledes at hver Familie saar 14 at unge paa, der skal da være 2 bitcette Særtraadsgittere, og Gitterdøren skal være dobbelt. Rammen til Gitteret bør være c. $\frac{1}{2}$ " tyk og af tørre Granbrædder, ogsaa bør Stadets Sidevægge være af Granbrædder og godt affivede i Patrummet, for at de ikke skal kaste sig saaledes, at der bliver Nabning mellem Gitterdøren og Sidevæggen, saa at Dronningen kan snige sig igennem. Jeg foresætter det kun som en Forsigtighedsregel. Hvad Flyvehullerne angaar, da tror jeg, det er forkert at lade dem være umiddelbart op ad hinanden, saaledes som Ersklevs Dobbeltstade udviser (se Bitidende Nr. 1, S. 10 d. N.); jeg foretrækker til et Dobbeltstade den ene Families Udflugt paa den ene Side, den andens paa modsatte Side ved Gitterdøren, og paa et Trillingstade ligeledes ved Gitteret. Dette

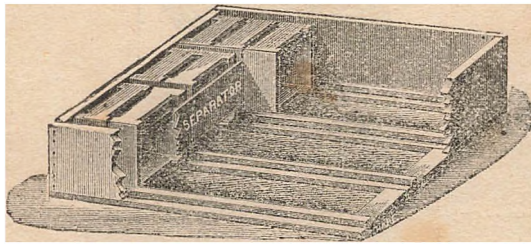

Fig. 29. Delningskasse, som kun ijsels er fyldt.

fremstætter jeg, fordi mine første Kæmpestader havde Flyvehul paa Enderne, og, som vi veed, trække Bierne sig sammen henimod Flyvehullet, efterhaanden som Kulden nærmer sig, hvorved Afstanden imellem Familierne bliver for lang, og derved bliver Biernes gensidige Varme bethydningsløs, saa af den Grund maa jeg give Hr. Ersklev Ret, naar han har anbragt Flyvehullet ved Gitterdøren hvilket kan bevirke, at begge Familier mod Kulden trække sig nærmere sammen, og den gensidige Varme kommer dem bedre til Nytte. Men jeg agter ikke at anbringe Flyvehullerne ved Siden af hinanden, thi dette vilde have til Følge ved et eventuelt Dronningstifte efter Befrugtningsudflugten, at Dronningen kunde gaa fejl og komme ind til Nabo-Dronningen, og Følgen blev da den enes Død. Af den Grund vil jeg anbringe Flyvehullet i den modsatte Side af Stedet, hvilket ogsaa vil bevirke en bedre Luftventilation i Stedet. Med Hensyn til Fællesfluten under Fællesarbejde, da har det ikke noget at betyde, hvor Flyvehullerne

ere, saalænge Varmen og Vegetationen vedvarer; men Fællesflugten ophørte, dengang Kulden indtraadte, vel nærmest fordi Bierne trak sig hver for sig hen til Flyvehullet, der som før omtalt, var paa Enden af mine Stader, og jeg antager, at denne lange Afstand har afølet Fællesflugten. Men derfor kan Bierne jo godt bo sammen om Vinteren med Gitterdør imellem dem; og jeg mener som Hr. Lærer W. Bojesen, at det ogsaa vil saa sin Betydning at flytte 2 saa Familier sammen om Vinteren, naar man kan tvinge dem hen til Gitterdøren ved Flyvehullet, og jeg har 8 Familier, som saaledes ere flyttede sammen til Overvintring, og jeg skal efter Foraarsefterhynet meddele min Erfaring af mit Forsøg desangaaende.

Ligeledes ønskede Hr. Bojesen Oplysning om, hvorvidt de 2 forenede Folt afgave Forraad til hinanden, eller om de holdt Forraadeue adskilte. Dette kan let bevares, fordi, saalænge Fællesarbejdet vedvarede i Honningrummet, samlede de ogsaa Fællesforraad, og efter Hovedtrækkets Op-
 høring tog jeg Honningmagasinet bort, og saaledes ogsaa Dronninggitteret over Ungeltsejet, men ikke Gitterdøren, og fra den Stund af var Biernes Fællesarbejde forbi, men Fællesflugten

var derfor ikke ophørt, inden Efteraarsskulden indtraadte. Som en Mærkelighed ved de 6 Familier, jeg gjorde Foreningsforsøg med, og hvis Opstilling var saaledes, at Udflugten var Syd og Nord, kan anføres, at det viste sig, at de 3 Familier, som havde Udflugt mod Nord, havde samlet meget mere Honning end de 3, der fløj ud mod Syd. Honningtrækket kunde ikke være Grunden, det var nogenlunde ens i Syd og Nord samt Ost og Vest; en anden Grund kan jeg snarere tænke derved, at der paa Sydsiden stod en Bygning c. 20 til 30 Alen fra Biernes Udflugtssted, i Nord derimod 60 til 70 Alen med høj Beplantning, og i Vest vare de ogsaa indesluttede, fra den Side stode de op ad en 5 a 6 Alen Trebækst, i Ost derimod var fri Udflugt, saa jeg fandt det dog noget mærkeligt, netop fordi Forskellen var saa stor, ja meget isjnesalbende. Det første, jeg undersøgte troede jeg strax var dronningløst, men det var ikke Tilfældet, men derimod stærkt beslagt med Ug og Yngel, og saaledes vare

alle 6 Familier. Hvad var Grunden til det anførte Tilfælde? Er der nogen Viabler, der har erfaret dette; jeg har altid ment, at Syd var den bedste Udflugtslinie for Bier, men skulde ikke til Nord være det. Det kunde nok være af Interesse, om andre Viablere vilde gøre Forsøg desangaaende. Som forglemt maa jeg føje til, at ved Efterhynet viste det sig, at alle 6 Familier vare saa omtrent lige stærke med Bier, — dernæst omtalte Hr. Bojesen Endringen af Erskov-Stadet, dette kan ogsaa lade sig gøre med andre Kamnemaal. Man tager f. Eks. 10×12 " eller 12×12 ", som kan rumme 18 a 20 Kammer, og laver en Jærntraadsgitterdør, som kompakt passyr til Sideræggene i Stedet, stiller den i Midten af Stedet samt skærer et Flyvehul i Bagdøren og laver et lille Pakrum, som godt kan være fastgjort paa Bagdøren, for bekvemmere at komme til Bierne. Naar Honningrummene ere satte paa ved den anden Ende, kan man slaa Endebrædderne ud, og af disse ligeledes lave en Dør med Pakrum. For disse Pakrum laves en Fals som skal have samme vandrette Linie med Sidesalsene og Gitterdøren, og i denne bør den ene Sideliste være $4\frac{1}{4}$ " bred i Tilfælde, hvori der skal rummes 2 smaa Familier, at da Varmestrømmen kan komme dem begge tilgode, saa vendes Kammen med Sidelisterne

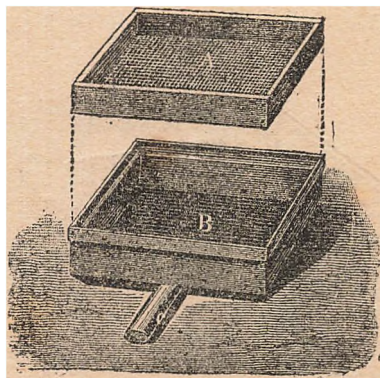

Fig. 21. Smuldebakke med Solb.

mod hinanden og komme saaledes til at hvile paa Pakrammen og Gitterdøren, og ved saaledes at vende Kammerne er der Plads til 7 Kammer til en Familie, som derover kan holde fælles Varme. Naar Foraaret kommer, vendes Kammerne om paa almindelig Vis, og da rummes 2 eller 4 Kammer mere. Det bemærkes, at vil man overvintre som ovennævnte, bør Pakrammerne være løse, at den ene kan flyttes hen til Kammen, der bliver saa et tomt Rum, hvorover der lægges en Bro, som Bierne kunne passere under, og derover fyldes med Tang eller fine Høblepaaner. Vil man nu forsøge Mr. Wells Metode, og Underrummet rummer for saa Yngletabler, saa appasser man Dronninggitteret, efter som man vil have 2 eller 3 Yngletabler op i anden Kamrække eller i Honningmagasinet, som da ihænges op ad begge Endebræggene, og Resten af Magasinet af-

spærres ved 2 løse Indstuds-døre for begge Afdelinger, saaledes at begge Indstuds-døre komme til at staa ind over Dronninggitteret, som ligger over Ynglerummet, og dette Rum over Dronninggitteret og imellem Indstuds-dørene bliver saa Fællesarbejdsrum. Nu er det jo en Selvfølge, at de almindelig brugte Trugstader ere for smaa, saa at man nødes til at struc Taget af og lave en Kamme, som kan passe at sætte paa det gamle Stade med en Vandliste rundt om den nederste Kant, og tillige anbringes en Kroge paa hver Side, enten i Pakrummet eller udenpaa, for at Stormen ikke skal faste den af, og den maa laves saa høj, at den kan afbenyttes til Helrammer og et lille Magasin ovenpaa til Halvrammer, da disse i Reglen havdes til Stedet. Paa denne Kasse kan man saa fastgøre Taget igen, og naar Hovedtrækket er ophørt, saa tages Taget og Overkassen af igen, og Taget sættes atter paa sin Plads. Dronninggitteret tages af, og begge Underafdelinger efterses om Dronningerne ere tilstede og om de har tilstrækkelig Honning til Vinterforraad. Skulde nu en eller anden vilde prøve Mr. Wells Metode ved Hjælp af de almindelig brugte Trugstader og ingen overkomplette har, da kan de laane en Sukkertasje hos en Købmand og sætte et Par Lister over og saa tage Sværmen af Trugstaden,

som skal laves om til et Dobbeltstade, og sætte i Sukkertassen et Par Dage, imens Snekkeren lader den i Stand; den stilles saa paant paa sin Plads. Dernæst vil jeg anmode øvede Viablere om at gøre Forsøget med Mr. Wells Metode og saa fremkomme heri Bladet med deres Resultater af deres anstillede Forsøg; det Resultat, jeg har faaet deraf, har givet mig Anledning til at bebude et stort Fremskridt paa Viablens Omraade.

Kubebiaul.

Frit efter D. ill. Bienen Zeitung.

(Forsæt.)

Den, som ikke allerede i Februar har foretaget det første Efterhyn af sine Kuber, bør ubetinget foretage det i Marts.

Smuldet fra Bundebrættet fejes ned i Smuld-
lassen (se Fig. 21.) Denne bestaar af en
Klasse B med Haandtag C. Paa Klaskens
Overkant er udvendig fastgjort Lister.
I den den derved dannede Fals passer et
Sold A. Smuldet fejes ned paa Soldet,
der er sat ned i Falsen. Derpaa rykkes
Klassen, indtil kun dode Bier og Ler er til-
bage paa Soldet. Dette borttages nu, og
Smuldet hældes fra Klassen i en Krukke for
senere at smeltes i en Boksrensler. Finder
man i Smuldet en udreven Biumyse eller
en Møllarve, da kan man uden videre slutte
deraf, at Familien har en Dronning; thi
der maa være Yngel i Stedet, da Møllarver
ikke saa tidlig kunne findes i yngelfri Tavler.
Før man rensler Bundebrættet, kaster man
et Blik i den omvendte
Kube. Komme Bierne
friske og muntre frem
mellem Tablerne, saa
kan man allerede deraf
temmelig sikkert slutte,
at de have en Dronning.
Om der endnu er til-
strækkeligt Forraad, det
kan man mærke af
Kubens Vægt, eller
ogsaa undersøger man
det ved med en spids
Pind at stifte ned gen-
nem en Tavlegang
skraat ind i Siden af
en Table i Kubens
Top. Findes der da
Honning paa Pinden,
da har Familien For-
raad. Mangler der
Forraad, saa sætter man,
hvis man har Foder-
aabning i Kuben, en
Skaal med Foder oven-
paa Kuben. I modsat
Fald skyder man en
Fodertallerken ind under
Værket og drypper
lidt af Foderet paa Tablerne. Bierne hente
da raff Foderet, især naar dette ved Hjælp
af Klodser løstes tæt op til Tablerne.
Hente de det ikke paa Grund af Kulde,
eller fordi Familien er for svag, saa stilles
Foderet paa Tablerne i den omvendte Kube,
Væred bindes over, og Kuben stilles ind i
et varmt Værelse. Om Aftenen eller den
følgende Morgen kan man da stille den
retvendt ud paa sin Plads. Besvær vilde
i denne Henseende kun saadanne Familier,
der ere blevne slet indvintrede, enten med
for saa Bier eller med for ringe Forraad.
En Familie, der er som den bør være,
optager næppe mere end eet Minut at efterse
i en Kube.

Fig. 22. Luttet Ildtømming.

Hvis en Kubebiadler i April finder en
dronningløs Familie i sin Viggaard, saa ud-
tømmer han den. Kuben sættes omvendt
i en Undersatsring for at staa fast. Oven-
paa den befolkede Kube fastklamrer han en
tom Kube. Flyvehullerne i begge Kuber
tilstoppes, og der, hvor Kuberne støde sam-
men, beæstes en Strimmel Værf eller
Væred, saa at ingen Bier kunne slippe ud.
Han kan lette sig Arbejdet ved at sætte sig
paa en anden tom Kube (se Fig. 22).
Gennem Flyvehullet i den befolkede Kube
indpustes nu nogen Røg, derpaa begynder
han at tromme med begge Hænder forneden
ved Toppen af den Kube. Efter at have
trommet i nogle Minuter gør han et Op-
hold for at give Bierne Tid til at fylde sig
med Honning. Derefter
fortsætter han Bank-
ningen, idet han lang-
somt rykker højere op
med Hænderne og en
Gang imellem lytter,
om Bierne gaa opad.
Tror han efter paany
at have givet Røg gen-
nem Flyvehullet, at
Bierne ere dragne op,
saa tager han begge de
sammenklamrede Kuber,
vender dem om, saa at
den udbyggede kommer
øverst, og støder nu
nogle Gange mod
Jorden, saa at de paa
Tablerandene siddende
Bier falde ned. Nu af-
tager han raff den
øverste Kube, afbørster
de saa endnu ved Byg-
ningen hængende Bier
og bortflytter derpaa
den udbyggede bitomme
Kube. De astrommede

Bier nedrykkes derefter til en anden Fa-
milie. — Treffer Kubebiadleren i Maj en
dronningløs men endnu temmelig stærk Fa-
milie, da astrommer han ikke blot denne
men ogsaa en anden Familie, der har en
god Dronning. Derefter lader han Bierne
bytte Bolig. De Bier, der have Dronning,
komme altsaa i den Bygning, som ikke har
Yngel. De dronningløse Bier komme der-
imod i en Bygning, der indeholder rigelig
Yngel paa alle Udviklingsstadii. De ville
derfor snart skaffe sig en ny ung Dronning.
Astromningen foregaar lettest om Mid-
dagen, Eftermiddagen eller henad Aften
efter nylig foretaget Fodring eller under
godt Honningtræk. Skendetegnene paa
Dronningmangel ere følgende: Ved Ven-

dingen af Kuben bruser en dronningløs Familie stærkt og med en anden Tone end hos den Familie, der har Dronning. Den dronningløse Familie ses altid ved Indgangen, medens Flugten er ophørt ved de andre Stader, Bierne ere mere urolige og hjembære ikke saa meget Pollen som de andre. Det sikreste Tegn er dog, hvis man paa en klar Dag vender Kuben, højer de midterste Tabler ud fra hinanden og giver et Puft Røg ned i Tavlegangen. Ser man da ingen dækket Yngel eller maaste endog Puffelhygel (med udhævede Laag) da er Familien uden Tvivl dronningløs.

Et væsentligt Punkt i Hebebiablerens Drift er Dribfodringen, der foretages omtrent fra Midten af April indtil Hovedtrækket begynder i Juni eller Juli. Det afhænger derfor af, hvorvidt man kan gøre større eller mindre Regning paa et Foraarsstræk i sit Hjem. Bliver man hjemme med Bierne, maa man fodre stærkt for at saa stærke Familier og Sværme. Man regner da til hver Familie 10—15 K Foderhonning eller Sukker. Man kan spare meget paa Foderet, hvis man i Marts kan vandre med sine Bier hen til en Egn, der har godt Foraarsstræk og Forsommertræk. Her fodrer man kun saa stærkt, hvis uheldigt Vejr ødelægger Trækket. I Egne, i hvilke der findes et godt Foraarsstræk, er Fodringen overflødig, ja kan endog saa være skadelig, fordi Biableren derved kan bidrage til, at Yngelcellerne blive fyldte med Honning i Stedet for med Yngel. Dette forarsager da svage eller slet ingen Sværme, og disse ønster netop Kubebiableren. Dribfodringen bør derfor anvendes med Omtanke.

Tidligere fodrede Hebebiableren kun med god Foderhonning, nu anvende dog enkelte ogsaa Sukker. God ren Foderhonning er dog altid det bedste Foder. Da Honningen dog ofte mangler disse Egenstabe, griber man ligesom Rassebiableren til Sukker. Det billigste gode Foder er Kandisukker. Man tager 6 K Sukker og 3 K ($1\frac{1}{2}$ Pot) Vand, bringer Vandet til at koge og hældes Sukkeret lidt efter lidt i, medens man slittig omrører og affrummer alle Urenligheder. Særlig godt er det tillige at tilføje 1 K Honning; men det er ikke nødvendigt. Den dygtige Kubebiabler fodrer kun om Aftenen og kun, naar der er Grund til at vente smukt Vejr næste Dag, fordi i slet Vejr mange Bier gaa tabt paa Grund af den Ophidselse, som Fodringen fremkalder blandt Bierne.

En Hovedsag for Kubebiableren er det fra April af at arbejde hen til at gøre alle sine Stader lige stærke, det er: at holde de stærkeste tilbage i Udvikling til

bedste for de svagere og at bringe de svage fremad i Udvikling. Derved opnaar man Sværming i rette Tid og bliver sat i Stand til forud at bestemme Sværmetiden, saa at man ikke altfor længe skal passere paa Sværme. For at opnaa denne ligelige Styrke hos alle Familier anvender Hebebiableren forskellige Midler. Saaledes fremsthyder man f. Eks. de svage Familiers Udvikling ved Fodring. Endvidere anvender man den saakaldte „Malkning“ paa de stærkere Familier: Man sthyder nemlig en Tallerken fyldt med Foder, hvorpaa er strøet Haffelse, under en meget „stærk“ Kube, borttager Tallerkenen, naar den er helt dækket med Bier og sætter den da under en svag Kube, som man ønsker at forstærke. Dette gentages saa ofte, som man anser det nødvendigt. (Fortsættelse.)

Hvem skal være Fremtidens Biabler?

Af Lærrer P. Jensen Thisted, Dalby.

Hr. Doose er ikke ubetinget heldig, naar man skal indbegaa mine Udtalelser i forrige Nr. af dette Blad. Først ironiserer han over, at jeg „kommer ind paa Brakfjord og Landboforhold“, naar jeg vil tale om Biavl. Det er imidlertid, som man tager det. Har jeg været inde paa disse Ting i min Artikel, saa var den Mand ogsaa inde paa Landboforhold, der fortalte Signelsen om Sædemanden, og det vil Hr. D. dog næppe paasta, at han var.

Hr. Doose drager en skarp Grænse mellem den praktiske Del af Biablen, som enhver kan udføre, og den teoretiske, der bedst overlades til en Forsøgsstation; denne Grænse lader sig imidlertid ikke fastholde; thi det, der i Nar er Teori, er maaste optaget i vor Praksis til næste Nar. Det, vi kalde Praksis, er jo nemlig ikke andet end tidligere Tidens Teori. Selv Tanken om en Forsøgsstation er mig fremmed, og jeg har paa Forhaand ingen stor Tiltro til en saadan, af flere Grunde. Jeg skal nævne en enkelt: Hvor skal Forsøgsstationen ligge? Lægger man den nemlig i de fjællandste Skovegne, frygter jeg for, at Resultaterne, man der kommer til, ville blive uden Betydning for os, som ingen Skove har, for ikke at tale om Jyllands Hebebiablere, og omvendt. Derfor foretrækker jeg foreløbig at have en lille Forsøgsstation i min egen Bigaard, idet jeg dog vel skal vogte mig for at gaa videre med mine Forsøg, end at min Biavl kan betale sig.

Det er imidlertid særlig min Udtalelse om, at Biavlsfagets egentlige Bærere nu og i Fremtiden (og jeg kunde have tilføjet: som i Fortiden) maa søges blandt Folk med flere Kundskaber og større Kapital, end Husmænd i Almindelighed have — det er den, Hr. D. drager tilfælt imod, og han henter sit Bevis for Bønderstandens Kraft fra „alle vore Andelsmejerier“. Næst at sige, at det aldrig kan falde mig ind at se ned paa Bønderstanden, som jeg selv tilhører ved Fødsel, Familieforhold og Forbindelser, og som jeg virkelig elsker (derfor er jeg netop blevet Bærer), maa jeg gøre opmærksom paa, at Andelsmejerierne netop beviser min Paastand i langt højere Grad end Hr. Doofes. Før Andelsmejeriernes Tid var enhver Husmøder sin egen Mejeri; men for at saa produceret endnu bedre Bærere, end hun kunde fremstille, derfor blev Andelsmejerierne oprettede, og derfor tager Bønderne de i deres Fag mere kundskabsrige Mejerifolk i deres Tjeneste. At de gøre det, er ganske rigtig et Bevis for, at de heldigvis forstaa at styre deres egne Sager. Men til at styre et Andelsmejeri hører der jo ikke større Indsigt i Mejerivæsen, end at enhver Kredts af Stomagerer f. Eks., med administrativ Dygtighed og tilstrækkelig Interesse kunde gøre det samme. Kunde Hr. D. bevise, at Ideen til Andelsstanken, til Centralfugen, Kontrolapparatet, og hvad det nu Altsammen hedder — at den var udsprunget i Bøndernes Hjørner, ja saa havde han naaet lidt længere frem med Beviset for, at Bønderne kunne undvære alle Andre; men jeg tænker, han bliver Beviset styldig. Andelsmejeriernes Mængde beviser netop, at Bønderne have forstaaet at drage sig til Nytte de Opfindelser, som Mænd med flere Kundskaber end Bønder i Almindelighed have, have gjort, og Hr. Doofe er mod sin Vilje kommen til at bevise, at det, som efter min Mening er det Naturlige — Samarbejde mellem kundskabsrige og „jævne“ Folk — i stor Maalestof finder Sted paa Landbrugets Omraade. Hvorfor da ikke ogsaa paa Biavlens?

Der næst vender Hr. Doofe tilbage til den Paastand, som jeg i den ikke ganske ringe Del Biavlsliteratur, jeg har læst, endnu ikke har set Bevis for, at Lav-Normalstaden er for sammenfat. Deri adskiller han sig fra Hr. Grønning, der særlig synes at have mod Rammens Maal. Jeg skal imidlertid i Korthed eftergaa Paastanden om det sammensatte lidt nøjere. Naar man, som jeg, alene indvintrer Bierne paa Kammerne i Udderrummet, saa adskiller Foraarsbehandlingen af dette Stade sig i ingen Henseende fra de andre Trugstader.

Forskellen indtræder først ved Hovedtrekrets Komme, da sættes Magasinerne nemlig paa; men der er da virkelig ikke noget særligt sammensat i at forstaa at hænge Kammerbaade bagved og over Ingelreden, fremfor alene at hænge dem bagved. Der kan være Tale om lidt mere Arbejde; men i Hovedtrekret har man jo ikke andet med Ingelreden at gøre end at opsøge og udføre de Dronningceller, som muligvis der kunne være opførte. Dette udfordrer en Del Arbejde i ethvert Trugstade, og i Lav-Normalstaden kommer endvidere det, at man skal løfte Magasinerne af og sætte dem paa igen; men naar man har Huse med fladt Tag, som jeg af den Grund foretrekker, og saa meget som muligt undgaar Halvrammer, saa er det Arbejde virkelig saa ringe, at det aldrig er værd at tale om. Og naar saa Horningen (som ikke ualmindelig antaget) modnes vel saa hurtigt og godt over Ingelreden som bag den, saa turde dette Arbejde være godt betalt.

Til Slut: Skulle vi ikke være enige om at lade hinanden arbejde i Fred, hver med sit Stade, Landbrugere og Købstadfolk, Herremænd og Præster, Bønder og Skolelærere, enhver som har Interesse for Biavl! Jeg vil være med til at kappes med Hr. D. og hvem som helst om at drive rentabel Biavl. Kan være, jeg ligger under i Kappelstriden; men saa vil jeg gaa til Hr. D. og erkende, at jeg er overbundet, samt forsøge at udfinde, om Skylden ligger hos mig eller hos det Stade, jeg bruger, og efter det Resultat, jeg kommer til, vil jeg indrette mig for Fremtiden — muligvis endogsaa, selv om jeg skulde anskaffe mig en anden Stadesform.

Priskriftet.

Til DBF.'s Præsident var indkommet

- 4 Konkurrence-Skrifter, nemlig fra
  1. Bærer B. E. W. Smith, Bjergsted.
  2. Rantor Ersløv, Kalundborg.
  3. Bærer A. B. Holbeck, Lynderup.
  4. Fotograf A. S. Borbeck, Hølstebro.

Da det ene Medlem af Bedømmelses-Udvalget selv var præmieæfsende, traadte han tilbage fra Bedømmelsen, og i hans Sted valgte det øvrige Udvalg Bærer K. Gjørding, Birkbøl, til at deltage i Bedømmelsen. De indkomne Skrifter rundsendtes til Udvalgets 5 Medlemmer, som derefter samledes i Korsør d. 3. April. Trafikchef J. Møller var fraværende.

Efter længere Tids Forhandling bestemtes det med 3 Stemmer mod 1 at an-

tage Kantor Ersklev's Skrift, idet man dog forbeholdt sig at indhente det fraværende Udvælgsmedlems Votum.

Med Hensyn til Fotograf Vorbeck's Skrift vedtoges det at foreslaa DBF.'s Centralmøde at tilkende dette en Præmie af 50 Kr., idet man giver Forfatteren Valget imellem enten selv at udgive det paa egen Bekostning eller at lade DBF. udgive det som Smaaskrift.

Frank Wendt. C. F. Grønning.
Hans Jørgen Hansen. N. Ojording.

Udstillingen i Randers

er nu udsat til Slutningen af Juni 1894.

Derfor er DBF.'s Centralmøde udsat til September Maaned d. 11., og det vil ifølge Bestyrelsens Beslutning ikke blive afholdt i Randers men i Skolding.

De indkomne Anmeldelser til Udstillingen i Randers ere selvfølgelig nu ugyldige.

Ersklev,
Sekretær.

Til Begynderen.

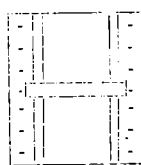
Af C. F. Grønning.

Om Foræars-Behandling.

(Fortsat)

Umændskendt den anviste Maade at rense et Stæde paa, kan kaldes god, og som Regel være fuldfærdig, naar ikke forglemmes samtidig at afrygte og afbaute Madratjer, Tæpper og hvad andet, der har været benyttet til Winterpakning, saa ikal dog her ansøres en Maade, der er endnu grundigere, nemlig: at give hver Familie et nyt eller ældre renset og istandgjort Stæde. Dertil behøves kun eet Reservere-Stæde; ligesom det vilde være formaalkstjæntligt, om man ogsaa havde en fuldstændig Reservere-Pakning. En mild, vindstille Dag, naar Bierne tildeels have holdt op med at flybe, flyttes Bolig Nr. 1 saa meget tilbage, at det medbragte Stæde kan sættes paa Boligens oprindelige Plads; der aabnes forsigtig og gives lidt Røg, og saa flyttes hver Tavle med paaafiddende Bier over i den tomme Bolig, og der paaføres, at Kammerne komme til at hænge i samme Orden, som de forhen hang. Jeg skal endvidere anføre en Maade, hvorpaa alle Kammerne paa en Gang kunne flyttes over i den tomme Bolig. Til dette Brng laves af gennemskaarne Brædder et Sammenhængs- og Løfte-Apparat, som jeg vil kalde det (se Figuren.) Brædderne affæres

i Længder paa
Tavlebræddernes
mange Stykker,
bliver langt nok
der paa=
Riesler for at
sammen, paa

disse sættes et Træstykke som Haandtag, der benyttes helst Træstruer til at fastholde det hele med. Overfor hinanden bores med $1\frac{1}{2}$ " Afstand ligemange Huller ved hver Side, c. 1 " nær Kantene; Boret maa være saa stort, at de Skrueer, som man vil benytte, kan gaa villig i Hullerne, uden dog at Hovederne kunne gaa igennem, $\frac{3}{4}$ " Længde vil være passende. Er nu saaledes Løfte-Brættet færdigt til Brug, løsn da alle Tavler — som tidligere anvist — for dem atter læt sammen; blæs derpaa lidt Røg over Kammerne, saaledes at Bierne vige ud mellem Kammerne. Læg derpaa Apparatet saaledes, at Hullerne passe lige over hver Kamme; Skrueerne stilles i Hullerne og med en Skruekniv skrues de nu alle helt ned; blive Bierne lidt urolige derved, holdes de let i Hæve ved lidt Røg. Nu ere alle Kammerne hejtede til Brættet, og ved langsomt at hæve dem opad (der tages fat paa Haandtaget) ville alle Kammer paa een Gang kunne overflyttes. Fordelene herved ere, at saa godt som alle Bier følge med, der tabes ikke nær saamegen Varme, og Forstyrrelsen er meget lille i Forhold til den ovenfor omtalte Maade, hvor een Kamme flyttes ad Gangen.

Naar Kammerne ere komne over i den ny Bolig, aftages Brættet (ved at løsne alle Skrueer). Stædet pakkes derpaa godt til enten med nyt eller et ældre godt renset Raf-Materiale. Det tomte Hus, Pakning og andet m. tages nu under grundig Behandling. Efter at alle Riesler og Nabninger ere godt kradsede ud, overstryges de med kogt Linolie og fyldes derpaa godt med Kit godt sammentrykket enten med en Spatel eller Kniv. Er Hæftelses-Pakningen fugtig, erstattes den med nyt; det maa nøje paaføres, at Hæftelsen naar helt op til den øverste Kant, saaledes at det ikke, naar en Tid er gaaet, synker sammen, thi der fremkommer da en Nabning paa det Sted, hvor der for at holde paa Varmen burde være pakket allerbedst. Foruden Malning og Ritning indvendig var det gavnligt at afvaske Boligen indvendig med stærkt Sodavand eller fortyndet Karbolvand. At det bliver malet udvendig, anser jeg for givet. Madratjer og Tæpper eller hvad andet, der har været brugt om Vinteren med Undtagelse af Votssduget, om saadant har været brugt, kommes i en

opvarmet Dbn, ca. 80 Gr. R. Haves en Desinfektions-Dbn eller en Bager-Dbn i Nærheden, da ere disse meget lettere og bedre at benytte. Haves saaledes det første Hus og Pakning færdig og tjenlig til Brug, da flyttes den næste Familie om i dette, det tømte faar samme Renselsesproces og saa fremdeles til hele Rækken er gennemgaaet. De Viablere, der omfatter Sagen med Interesse og Kærlighed, vil jeg meget anbefale denne Metode, til Gavn og Glæde saabel for Bierne som for dem selv. Ved dette Renselses- og Foraarstestsyn er endvidere to Ting at iagttage, for det første at man ikke nyser og bruger for megen Tid, men hurtig bliver færdig med hvert Stade; at ikke formenes af den saa kostbare Varme skal gaa tabt for Bierne men især for Yngelen, for det andet har jeg ovenfor omtalt, at man skal gaa til Eftersynet paa Tider, hvor ikke Bierne flybe for meget ud og især ikke for tidlig paa Dagen; thi der er noget der hedder „Røveri i Viablen“, noget man meget skal vogte sig for at give Anledning til, er det først i Gang, er det meget vanskeligt at stoppe. I Foraarstiden ere Bierne meget ivrige efter at jøge Kæring; aabner man derfor for et Stade under god Flugt, kan man være vis paa, at det ikke varer længe, inden en fremmed Vi eller to har lugtet det aabnede Honning, og de faa let under Forstyrrelsen No til at flybe deres Honningmaade. Hjemkommen med denne kostelige Ret vil dette blive bekendt for Kammeraterne, de følges ad i større Antal i Troen paa, der maa være mere, hvor dette kom fra; er Stadet først lukket, da vil Familien nok finde de Fremmede og jage dem ud; men de komme atter og atter tilbage, og nu kommer det an paa, om Familien kan forsvare sig; dertil bidrager, at de kunne belejre Tavlerne, men især, at Flybehullerne ikke ere for store, og at der fremfor alt ikke findes Nabninger paa Voligen, hvor Røverne kunne trænge igennem, thi findes saadanne, kan man være vis paa, at de nok skulle blive fundne af Snusshanerne.

Skulde der i en Familie ikke findes Yngel affræl da Laaget paa nogle Honningceller, overbrus eller stænt lidt varmt Vand paa, stil det i Vero højst 8 Dage, da maa der findes Yngel, saafremt Dronningen er til Stede; findes det ikke, da er Dronningen tabt, og Bierne maa helst forenes med en mindre Familie, der har Dronning (om Forening se neden for); findes lidt spredt Yngel, maastee endog i forlængede Geller (saataldte Buffelyngel), da er Dronningen ubebrugt eller maastee en Arbejdsbi er bleven æglæggende. I første

Tilsælde fjernes den gamle Dronning, 24 Timer efter gives en Reserve-Dronning, om en saadan findes; ellers maa Bierne forenes med et andet Stade; er det en æglæggende Arbejder, der findes, da kan denne ikke let kendes fra de andre, og der maa derfor en særegen Maade til for at faa denne fjernet, saafremt da Familien beholdes selvstændig; med mindst mulig Forstyrrelse flyttes Kammerne over i en Transportkasse med de paafidende Bier, helst udført saarolig, at næsten alle Bier følge med (man vælger en varm stille Dag), bærer saa Kassen et længere Stykke hen i Haven; paa en fri Plads bredes et Lagen eller et større Stykke Lærred ud, herpaa afrystes eller afbørstes med en Fjer Bierne, herfra ville Arbejdsbierne flybe hjem til deres vante Bolig, som altsaa maa blive staaende paa den gamle Plads, derimod bliver den gamle Dronning eller og de æglæggende Bier, der af Weg ere for tunge til at flybe, disse kunde saa enten dræbes eller bedre overbruses med Honning eller Sufferdand, og derpaa gives til en visserret Familie. Det er meget at tiltraade ved Foraarstestsynet at tage sin Lommebog med ud og heri ved hvert Stades Nr. at notere, hvad der ses, med Hensyn til Uglægningen, Forraadmængde, Hviængde, stærkt eller svagt o. s. v. Af Bogen har man saa til næste Eftersyn en udmærket Vejleder.

Forening. Skulle to Bifamilier forenes, da maa der under visse Forhold tages særlige Forholdsregler. Jeg vil kun anføre den Maade, der fører sikkest til Maalet, hvorved jeg bliver Herre over, hvilken Dronning der skal leve, og tillige at Arbejdsbierne forene sig, som om de havde været een Familie. Dertil benyttes et Afspærringsgitter af Tærtraadsvæv med 7 a 8 Traade paa Tommen, helst dobbelt, altsaa fastslaaet paa begge Sider af en højst $\frac{1}{2}$ " Kamme, der gaar villig i Stadet, men for at gøre den bitæt, bestlaas den med Klædelister paa de tre Sider, saaledes at Klædet gaar lidt udenfor Kanten. Indstudsbøren bliver derved bitæt, men bevæges dog let i Stadet; saafremt man vil forene paa Underrammerne bag i Stadet, benyttes denne Traadsvævsbør som Afspærring mellem Familernes lige store Kammer; det kan ogsaa foretages paa ulige store Kammer ovenover hinanden, de øverste Kammer hænges da i en Kasse, hvis Bund er af bitæt Tærtraadsvæv, mellem Kassens Bund og de nederste Kammer bør være en Bivej af $\frac{1}{4}$ ".

En dronningløs Familie at forene med en, der har Dronning. Det Stade, der skal modtage de dronning-

løse Bier, maa sidde paa kneben Blads, især hvis de ønskes forenede bag i Stedet. Indstudsdøren fjernes (og er der ikke fuldt af Bier, tages Tavler bort, indtil dette sker), og i Stedet for Glas- eller Træbøreu sættes nu Jærnbøvsdøren, Dækket foroven maa slutte tæt til Døren, bedst med et Stykke Træ eller et Par Mursten paa til Vægt; i Blitfalsene foroven indstykkes to Træklodser, der udfylder hele Abningen. Naar Bierne have holdt op med at flyde henad Aften, flyttes den dronningløse Bolig med Bier, hen til det i Forvejen til Modtagelse istandgjorte Stade; saa roligt som muligt hæves nu Kammerne af det dronningløse Stade med de paasiddende Bier og hænges tæt ind tll Traaddøren i det andet Stade. Ere nogle saa Bier blevne tilbage i Boligen, da hæves denne op og med sit Flyvehul anbragt nær til de nedhængte Kammer, og Kammeraternes Brusen vil snart løfte dem sammen, ellers hjælpes til med et Pust Røg og en Fjer; de maa under ingen Omstændigheder have flere Kammer, end de kunne besejre, og deri maa være Foder nok til en 3 a 4 Dage, de kan jo ikke selv søge Næring, da de ere inde-spærrede, en Dør stilles bagtil og dækkes tæt til foroven, det maa være saa tæt, at man er vis paa, at ingen Bier kunne komme ud eller ind til de andre, før jeg giver Lov dertil, de blive staaende inde-spærret i 3 a 4 Dage, skulde de vise Uro ved stærk Brusen, da gives Luft og maaskee mere Blads, efter 2 a 3 Dages Forløb kan Traaddøren fjernes (fordi Luften nu er ens i begge Familier, den har jo kunnet cirkulere gennem Traaddøren) og Kammerne ordnes som til een Familie. Have begge Familier Dronninger, da fjernes den daarligste, forinden Forening foretages; hæves en eglæggende Arbejdsbøi, da fjernes denne helst for Foreningen, som tidligere nævnt. Saafremt man i Foraarstiden (helst til Maj) skulde have Familier dronningløse, tilraades det at forene dem med andre og ikke spilde Tiden med at give Ingeceller, hvoraf de maaske nok faar udklættet en Dronning, den bliver maaske i heldigste Tilfælde befrugtet, saa er der ingen Arbejdere, da Familien ingen Tilgang har faaet af nye Bier, ere de gamle nu næsten opslidte. At ophjælpe saadanne eller og svage Familier ved at give dem Ingeceller fra andre gode Familier, maa meget bestemt fraraades, da de gode ivækkes i meget høj Grad, til Skade for den senere Honninghøst. Paa derimod de svage Familier rigtig godt til og paa, at de nogenlunde kan besejre Kammerne, for yderligere at hjælpe dem med Varme, giv da et Par

godt opvarmede Mursten ind bagved, men tæt op til Døren, giv dem hver eller hveranden Dag et varmt Foder enten i Glas over Biernes Sæde eller paa hvad anden Maade der fødes paa. Da kommer de nok til Hægterne, uden at man behøver at brandstatte sine gode Familier. Vængere hen paa Sommeren bliver det en hel anden Sag, da kan meget tilraades, som ikke gaar an i Foraarstiden. (Fortf.)

fra Kredse.

Bornholms BF. afholdt d. 18. Martz sin aarlige Generalforsamling paa Holms Hotel i Neksø. Det traf saa uheldigt, at Frugtavlerforeningen holdt Møde i Nafirkøb jamme Dag, hvad der vistnok hindrede en Del af Biavlerforeningens Medlemmer, der tillige ere Medlemmer af Frugtavlerforeningen, i at komme til Neksø. Dog var der mødt 30—40 Biavlere.

Formanden bød de Tilstedeværende Velkommen og fremlagde Regnskabet for 1892, der viste en samlet Indtægt af 475 Kr. 80 Ore og en Udgift paa 297 Kr. 96 Ore, hvorefter Kassebeholdningen den 31te December altsaa var 177 Kr. 84 Ore. Medlemsantallet ved Arets Slutning var 128, og de to betydeligste Udgiftsposter var 127 Kr. 50 Ore til 85 Eksp. af Medlemsbladet og 56 Kr. til 4 Erlevstader, der ere udstationerede hos Smaakaarsfolk. Efter at derpaa Hr. Lærer Bergstedt var valgt til Dirigent, forhandlede og godkendtes Regnskabet. Derefter genvalgte Biavler Klaus Rosod, der efter Lodtrækning fra traadte, til Bestyrelsesmedlem. Til Sogneformand genvalgte: for Vestermarie: Gaardejer Jensen, Tingsted; for Ølsker og Allinge: Partikulier H. P. Lund; for Østermarie: Lærer Larsen, østre Skole; for Bøvlsker: Fruen Karoline Sommer; for Nafker og Nafirkøb: Amtsrådsmedlem M. Hansen, Duegaard; for Rønne: Kr. Ipsen, Dampmollegade; for Pedersker: Skrædder D. P. Hansen, og valgtes for Østerlars og Gudhjem: Gaardejer H. Hansen, Keldsby; for Neksø og Bøvlsker: Biavler Klaus Rosod og for Hasle og Rutsker: Biavler L. P. Pederesen, Hasle. Da der senere indmeldte sig saa mange Medlemmer fra Bøvlsker, at ogsaa der blev en Sognekreds, modtog Lærer Dam, jøndre Skole, Valg som Sogneformand. Revisorerne, Sognepræst Looft, Østerlars, og Forvalter H. M. Rosod, Nafirkøb, genvalgte. I Anledning af en Henvendelse til Foreningen fra Formanden for Frugtavlerforeningen vedtoges det at deltage i en Udstilling i Rønne,

og at anmode DBF.'s Sekretær, Kantor Ersklev fra Kalundborg, om at holde et Foredrag og tage Del i Bedømmelsen af de udstillede Genstande. Som stedlige Dommere valgtes Fruen Karoline Sommer, Nord Ballegaard i Bøvlsker, Amtsrådsmedlem M. Hansen, Duegaard i Aker og Gaardejer J. Brandt, Gadeby i Bøvlsker. Til Supplicanter valgtes Fru Pastorinde Loost, Østerlars, og Gaardejer R. Kosob, Munkegaard i Bøvlsker. Til Præmier bestemtes det at anvende mindst 50 Kr. og til Vortlodningsgenstande c. 100 Kr. Til Virøgt bevilgedes indtil 100 Kr. efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse, og vedtoges det at anmode Hovedbestyrelsen om at sende en Vandrelærer i Sommer for at holde en Række Foredrag i Lighed med de foregaaende Aar, samt atter i Aar at udstationere 4 Ersklevstader hos Smaakaarsfolk. Som Delegeret ved Centralmødet i Randers valgtes Lærer Josefessen, Østerlars, og som Suppleant Biavlslærer Claus Kosob, Nelsø. Til Dommer ved Centralforeningens Udstilling foresloges Amtsrådsmedlem M. Hansen, Duegaard. Fra Statsraadinde Kosobes Legat har Foreningen i 1892 modtaget 100 Kr. og fra Bornholms landøkonomiske Forening 50 Kr. Disse Bidrag haaber Foreningen frendeles at faa, hvilke naturligvis ville være en meget væsentlig Støtte for dens Virksomhed.

Østerlars Kirkefale, d. 21. Marts 1893.

Georg Josefessen.

Hillested Biavlerkreds afholdt Lørdagen den 4de Marts sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo. Mødet var godt besøgt. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Til Formand genvalgtes Th. Møller, Høleby. Viceformand: Parcellist P. Sørensen, Sorup, Tømrer Eggert Sommer, Østoft, Gæstgiver Thomsen, Egehøjet, Snedker Rasmussen, Støffemærke, Gaardejer H. C. Rasmussen, Haared, Gartner Christensen, Nørreballe, Materialforvalter Nielsen, Maribo. Det vedtoges at afholde mindst 3 større Møder i Løbet af Sommeren i Nørreballe, i Egehøjet og i Hillested eller Maribo. Tid og Sted vil nærmere blive bekendtgjort. Det vedtoges at holde „Bien“ som Lokalblad. Medlemsbidraget er som sædvanlig 50 Ore om Aaret. Efter forskellige Forhandlinger hævedes Mødet.

Vester Korslev og Omegns BF. afholdt d. 19. Marts ekstraordinær Generalforsamling. Der vedtoges at sende en Delegeret til næste Centralmøde; valgt blev Formanden Byrial Nielsen i Gjettrup. Derefter bestemtes at afholde 4 Møder i

Kredsen i Sommer. Møderne skulle ledes af Kredsens ældste Biavlere, som give Undervisning i Biernes Behandling, samt isøvrigt hvad der vedrører Biavlens.

Den nordflæske Central-BF. afholdt Paaskebadag sit aarlige Delegeretmøde hos Gæstgiver Træk i Rødetro. Der var mødt Delegerede fra Lintrup, Vedsted og Omegn, Genner, Røbedersborg, Brænderup, Løjt og Bajstrup Lokalforening, hvorimod der ingen var mødt fra Højt. Det 7de Punkt paa Dagsordenen — Forhandling med Haderslev Forening om Tilslutning — forhandlede først. Formanden for Haderslev Forening, Gaardejer Claus Bonde, var mødt og meddelte, at han ikke var bemyndiget til at forhandle for Foreningen, men foreslog at udsætte Forhandlingen til en Generalforsamling i Haderslev og der forhandle med Centralforeningen. Dette vedtoges, og Centralforeningens Bestyrelse bemyndigedes til at forhandle med samme.

Forlaget om at afholde en Biavlsudstilling sammen med en Landboudstilling affloges enstemmig, hvorimod det som et Middel til Sammenhold i Foreningen foresloges og vedtoges det at afholde en egen Udstilling i Aabenraa i September, naar der kunde opnaas et Bidrag fra Aabenraa Kreds, og naar der ikke opnaedes Tilslutning til Haderslev Forening. I det Tilfælde, at der ikke kom en Udstilling istand, skulde der foruden de af DBF. bevilgede Møder afholdes 1 eller 2 større Foredragsmøder. Det overlodes Bestyrelsen nærmere at ordne disse Møder.

Det affloges at yde Bidrag fra Lokalforeningerne til en eventuel Udstilling. Det vedtoges enstemmig, at udtrædende Lokalforeninger ere forpligtede til at tage Del i den Kassefyld, som er i Foreningen, men ogsaa berettigede til at tage Del i en eventuel Kassebeholdning, hvorimod udtrædende Foreninger ikke have Del i de faste Beholdninger, som Centralforeningen ejer. Bestyrelsens Fremgangsmaade, at tilsende de udtrædende Foreninger Regning paa deres Skyld, betegnedes som korrekt, og skulde disse Fordringer opretholdes.

En Del indbundne Bøger udlaanets til forskellige Foreninger, og 1100 Etiketter folgtes til Foreningerne.

Det vedtoges at sende en Delegeret til DBF.'s aarlige Møder, hvortil Sekretæren valgtes for i Aar, og bevilgedes ham Udgifterne ved Rejsen.

Efter at Regnskabet var revideret af de valgte Revisorer og af samme var fundet rigtigt, forelagdes det for de Delegerede og godkendtes enstemmig af Forsamlingen.

Bestyrelsen.

Den langelandske BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 11. Marts, hvilken var lidet besøgt; der er sagtens lidt mat Stemning mellem Biablerne efter et saa daarligt Aar, som 1892 var. Regnskabet blev fremlagt og godkendtes, og Virksomheden i Sommeren 1893 blev bestemt til 3 faste Møder med Biabslærere i Samvirkning med Svendborg Amtsforening; d. 23. April vil der blive holdt Møde hos Underregne, hvor R. Petersen i Tved har lovet at være vor Gæst. Nærmere Meddelelse gennem Dens Blade. R. Andersen.

Vamdrup BF. Søndag d. 12. Marts holdt Hr. Budser Kristensen fra Vunderstov et interessant Foredrag om Biablen og især om Biablens Begyndelse i Almindelighed, saasom: Stadets Størrelse og Godhed, Rammemaal (han anbefalede 10 × 12"), Indvintring og meget mere. Det kedeligste var, at Hr. Kristensens Tid var temmelig knap; der var jo ellers meget mere, vi gerne vilde have haft at vide. Mødet var godt besøgt. En Tak til Hr. Kristensen fra Vamdrup Biablerforening med Ønske om, at han snart vil besøge os igen. S. Brorfen.

Økko fra Staderne.

Aalborg, den 11te Marts.

Mine Bier have først haft Kenseksudflugt midt i denne Uge. Jeg maatte saa tage Blenden fra, og det gik ogsaa godt, endstønt der var megen Sne i min Have. 2 Stader rensede sig i en lille Kasse, som jeg har labet af Træ med Traadnet foran; de andre, jeg har, have ikke været ude.

S. C. C. Beck.

Houen pr. Tarm, d. 18. Marts.

Den 6. Marts havde vi, især om Eftermiddagen, mildt og klart Solskinsvejr, saa mine Bier paa den Dag foretog deres første Kenseksudflugt, og det viste sig, at alle Familierne havde modstaaet den haarde Vinter meget godt. Jeg behandlede nemlig 7 Stader, da jeg var nysgerrig efter at se, hvorledes det saa ud derinde hos mine smaa Venner; men især var jeg nysgerrig efter at se, hvorledes min italienske Dronning, som jeg fik i Efteraaret, havde det. Andre Folk havde ikke spaaet mig rigtig godt med disse sydlandske Bier; men jeg blev næsten forundret, da jeg saa, hvor smukt og rent der var derinde i Stedet. Det er sjældent at se de brune Bier bedre taale Vinteren end disse havde gjort det, og midt inde i Stedet fandt jeg en Del tilpuppet Yngel, Æg og Larver i

Mængde, saa at ingen af de brune Familier var saa fremmelig. Om der er et Fortrin eller modfat med den tidlige Yngelansætning, har jeg ingen Mening om endnu.

H. Stensgaard.

Studstrup, d. 23. Marts.

Ifølge Nr. 23 i Foreningsbladet af 1ste Marts lader det til, at man i Danmark endnu ikke har Erfaring med Hensyn til Forsikringsforeninger mod Bipeft; stor er vor Erfaring i denne Sag vel heller ikke, men jeg kan dog fortælle Dem, at jeg i denne Vinter har udarbejdet Love for en saadan Forsikringsforening, og at en saadan ogsaa virkelig kom istand i Vamdrup Biforening d. 12. Marts d. A., af hvilken jeg er Væresmedlem. En saadan Forsikring har dog allerede bestaaet i Brandenburg i fem Aar, og i Holsten har man i de sidste Aar oprettet en lignende.

T. H. Buchholz, Lærer.

Wismarlund, Slesvig, d. 24. Marts.

Jeg kan ikke undlade i Korthed at meddele Dem, at mine 12 Stader af Lavnormalmaal have fortreffelig overvintret trods Vinterens Haardhed. De holdt meget sent Udflugt, nogle 6. Marts, Resten 12. Marts. Den Dag var Vejret smukt i Middagsstunden og da gik vi dem let og raft igennem. Overflødige Tabler samt Smuds og døde Bier bleve fjernede. Af døde Bier fandtes der ikke mange, undtagen i et Stade, som formodentlig er blevet forstyrret, da der havde gaaet Mus til dem. Alle Stader fandtes ved Efterhønet at have Yngel, Æg, Larver og tidsækket Yngel, idag d. 24. er Vejret meget smukt, og det kan ikke andet end glæde en Biabler at se, hvor travlt Bierne have fra alle Staderne med at hjembringe Pollen, som der maa være nok af, at dømme efter den Masse, de hjembringe, formodentlig af Hassel. At der er noget, som hedder raadden Yngel, have vi desværre ogsaa opdaget. Sidste Efteraar fandtes saadan hos 2 Stader, hvoraf det ene endog saa var flent. Alle Rokstabler med eller uden Honning bleve fjernede, der blev da taget et passende Antal Kammer fra de andre Stader og indsat til samme. Vi agte nu i dette Foraar at behandle dem med alle de gode Raad, som „Den danske Vitidende“ har givet sine Læsere i Hænde, og hvis samme ikke hjælper, da agter jeg at affvoble dem, for ikke at faa det udbredt over hele Vigaarden.

Honninghøsten for 1892 var jo for Manges Bedkommende kun daarlig, dog maa vi i saa Henseende ikke klage, da vi af 7 Stader høstede godt 300 Ø, og Prisen

var jo god, da Honningen var let sælgelig til 80 Ø. pr. Ø. Men da Honningen jo er en Bæve, man ikke saa let faar formeget af, ønsker jeg, som vistnok alle Biavlere gør, at Sommeren 1893 vil give os en god Honninghøst, og det samme ønskes da for alle Biavlere af P. C. Duus.

Ramsomagle, Roskilde, 2. April.

Mine Bier have overvintret godt, uagtet de ikke alle vare godt forsynede i Efteraaret med Honning. Jeg begyndte at fodre 2 Familier i Februar Maaned med Kandis-lage efter Erslevs Recept i „Fører i Biavl“, og de have staaet sig godt. Af 10 Familier har jeg mistet en, som nok har været dronningløs. Jeg har 5 Erlevstader, som jeg nok tør sige huse mine bedste Familier. Tak for Tidsskriftet. Sæns Sænsen,

Fmd. for Ramsø-Lune BF.

Todso, Nykøbing S., 5. April.

Stønt Vinteren har været vedholdende og streng, have Bierne her paa Eggen, saa vidt mig bekendt, overvintret rigtig godt; men Foderforbruget har ganske bestemt været en Del større end sædvanligt, saa man maa være betænkt paa at skulle yde lidt Ekstrafoder, hvor Trækket kommer jent.

Vi komme nok ikke til Randers med vore Bier i Aar, paa Grund af Mund- og Klovhygen, og dette er jo kedeligt, da vi sandsynligvis faar et godt Bivaar; men saa bliver der maaske alligevel Udstilling et andet Sted.

Mødtag sluttelig en rigtig hjertelig Tak for Deres befindige og derfor saa betydningsfulde Virksomhed for Biavlens Fremgang her til Lands. P. Erikson.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 38. Er Lynghonning slem til at forsure? Mine Bier er for største Delen udbvintrede derpaa, men de have rigeligt Forraad, 30—40 Ø. (H.) — S.: Lynghonning er sej og rækker knapt saa langt som Sommerhonningen; men er ikke særlig tilbøjelig til at krystallisere i store Korn. Da Forraadet er rigeligt, er der næppe nogen Fare.

Nr. 38. Jeg agter at labe mig et Erlevstade til 2 Dronninger; men kan man ikke undvære Dronningzink over Yngelrummet, naar man giver Dækbrædderne den nøjagtige Afstand, saa at kun Arbejderne kunne gaa igennem? (B.) — S.: Nej det kan aldrig blive nøjagtigt nok, De kan derved let refikere, enten at Dronningerne slippe op i Honningrummet, hvorved

den ene vil gaa tabt, eller at Arbejderne ikke kunne gaa op, og begge Familier ville da sværme. Derimod kan De have 3 jævnsides hele Magasiner i Honningrummet og kun anvende Gitter under det midterste. Dette Gitter kan godt være et Honningbræt, altsaa sammensat af afvekslende Gitterstrimler og Trælister.

39. Hvorledes kan man rense gamle Tavler for muggent Blomstestøv? (C. C.) — S.: Tavlerne nedsænkes langsomt lodret ned i et Kar med lunken Vand. Der forblive de i 1—2 Dogn. Blomstestøbet kan da udtages med en Tændstik eller udslynges.

Nr. 40. Hvor tidlig paa Aaret kan man udtrømme Bier, og er det bedre end at lade dem bygge ned? (C. C.) — S.: Udtrømning kan foretages nu paa en mild stille Dag; men Bierne lide en Del derved. Nedbygning er langt bedre for Bierne.

Nr. 41. Jeg har en Bisamilie, hos hvilken jeg den 1. April endnu ikke kunde finde Yngel. Er den dronningløs? (N. B. S.) — S.: Prøv at fodre Bierne med flydende Foder (langsomt) i c. 10 Dage. Hvis der da ikke findes Yngel i det mindste i 1 Table, er Familien dronningløs og bør forenes med een, der har Dronning. Naar en Bisamilie er svag, kan det endogjaa hænde, at Dronningen ikke begynder Uglægningen før i Slutningen af April.

Nr. 42. Kan brun Sirup benyttes som Bifoder? (N. B.) — S.: Paa denne Aarstid kan det maaske lade sig gøre; men vi tør dog ikke tilraade det, fordi det muligt kan have en uheldig Indflydelse paa Yngelen.

Nr. 43. Jeg har en Familie i et „Nielsen's Patentstade.“ Jeg vil gerne have flyttet den over i et „Erlevstade“ (jeg finder denne Benaevnelse mest populær). Hvorledes kan det ske, da der er megen Udbygning, fordi jeg ikke har kunnet behandle det upraktiske Patentstade? (N. B.) — S.: Indskrænk Bladsen i Patentstadet saaledes, at Bierne have friheden Blads. I Bunden af Yngellejet brydes fra neden et mindst 3 " bredt Hul. I C. Stadet aftages enten hele Overrummet eller kun dettez lange Sideægge, for at Patentstadet med Inlæst Flyvehul kan sættes over C. Stadets Underrum. I dette anbringes til en Begyndelse 3 Rammer med udbyggede Tavler eller Kunsttavler, saaledes at de naa hen under Forbindelsesaabningen. Arbejdet kan udføres paa den første varme Dag i Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj. C. Stadets Flyvehul maa naturligvis have nøjagtig samme Blads, som tidligere indtoges af Patentstadets Indgang. Bierne bør fodres. Naar hele Yngel-

reden efterhaanden findes nede i E. Stedet, vil Patentstaden kunne borttages, Bierne jages ud deraf, og E. Stedet sættes fuldstændig i Orden igen.

Nr. 44. Behøver det gennemhullede Indskud i et Wells-Stade nødvendig at naa op i Højde med Tavleberernes Overkant? Jeg har tænkt mig at lade det naa op i Højde med Tavleberernes Underkant og styde Rammerne paa begge Sider saa tæt ind dertil, at Bierne ikke kunne gaa imellem Indskudet og Tavlebererne? (S. N.) — S.: Det anse vi for en uklog Fremgangsmaade; thi saa snart Stedet faar et lille Stød, kunne de to Rammer, der ere nærmest ved Indskuddet forrykkes lidt, saa at de 2 Dronninger kunne naa hinanden over Indskuddet. Vi tilraade derfor bestemt, at det Indskud naar helt op i Højde med Tavleberernes Overkant, idet man forsyner det med en Bæreliste, som naar ind i Falsene paa begge Sider.

Gaonlige Vink.

Vejret (9. April) har i de sidst forløbne 14 Dage været mildt og tørt, dog med lidt Natterfrost, en enkelt Nat endog saa 4° Kilde. Plantevæksten har udviklet sig godt, saa at Pollentræffet i mange Egne er blevet temmelig rigeligt. Derfor begynder Ingeledviklingen at fremmes ganske godt. Vejret har i Gaar og i Dag i Middagsstimerne været saa varmt, at man i lune Bihaver meget godt kunde foretage det grundige Eftersyn af Staderne.

Flydende Foder (se S. 85) kan nu anvendes dels hos saadanne Familier, som savne Forraad, dels i saadanne Egne, der tilbyde et stærkt Træet paa Frugttræer. Dette Træet vil dog næppe begynde for om c. 4 Uger, derfor bør Drivfodring endnu kun anvendes meget langsomt. Det samme gælder om Afstrækning af forseglede Celler med Homing eller Foder. Foder bør om Foraaret altid gives fraoven eller bagtil (s. Efs. i Doolittles Fodrer). Gives det fraenden og fortil, da kan det meget let fremfalde

Røveri. Opdages det, at et Stade bliver stærkt rovet, bør man straks indstranke Indgangen til den halve Størrelse. Forstaar det ikke, da kan Indgangen indstrankes til 2" Bredder og foran den kan opstilles et 6" bredt skraaklippet Stykke Glas. Stadets egne Bier finde snart Indgangen bag Glasfæt, medens Røverne flyve lige imod det. Et endnu sikrere Middel er Besættelsen af en løsbunden Galmvift tæt ovenfor Indgangen; men dette Middel hindrer rigtignot ogsaa i høj Grad Stadets egne Biers Færden.

Indstrækning af Plads i Ingefreden ved at udtage tomme Tavler vil nu forhøje Varmen i Ingefreden, men hvis man samtidig fodrer, bør man jævnlig undersøge, om der i den yderste Tavle i Ingefreden findes tomme Celler til Uglægning. Savnes saadanne, bør man nedstykke en tom udbygget Tavle mellem de 2 yderste Ingeletabler og kun fodre meget langsomt.

Kunstavler. Kun i ganske jævne Tilfælde (s. Efs. naar Bierne mangle Plads, og Biavleren

ikke har gamle udbyggede Tavler til at udvide Ingefreden med) bør Kunstavler hos os anvendes allerede i April. 3 Mindeligvis vil Begyndelsen af Maj hos os være det tidligste Tidspunkt for deres Anvendelse.

Gamle Tavler. Hvis Vejret fremdeles holder sig saa varmt som i de sidste Dage, bør man nu jævnlig undersøge sit Forraad af hengente Tavler. Saa snart man træffer Moskarbernes Spind i en eneste af disse Tavler, bør hele Beholdningen svovles ved Hjælp af en Røgblæser eller Røgpuiser. Derefter odelægges Spindel med en blod Pind (en Tandstift). Hvis Tavlerne ikke hænge i et molfrøit Kammer, bør den samme Behandling gentages, hver Gang man træffer Mosspind i dem. Man lægge Mærke til, at Mosspindet er glinsende som Silke, ikke hvidt og sløst som Stinket.

Brevkasse.

Bestyrelsesmødet for DBF. Referatet af dette Møde saavel som flere mindre Artikler have paa Grund af manglende Plads maattet gemmes til Nr. 6.

Kredsformand i DBF. Tillæg til Listen S. 78. Mariibo Amt: Eadhuager Aug. Petersen, Bregninge, Kjøbd. Standerborg Amt: P. A. Harring, Standerborg.

Kundgørelser.

Hvid Homing onskes tilføls. Prøver med Pris bedes tilsendt Apoteker **Ungsborg**, Roskilde.

Bistader.

Solide og nojagtige Ersterstader, 30" lange (anbefalede forrige Sommer af Hr. Cronning) samt Kunstavler, Foderapparater, Tavletraad, Afspærringsgitter, Tavleporer m. m. saas hos **Snedter og Biavler Fr. Ipsen**, Dampmøllegade, Ronne.

Mine flere Gange premierede **Bistader, Udslyngningsmaskiner** m. m. anbefales Biavlere. Illustreret Prisliste sendes gratis.

M. Boll, D. Solby, Nykøbing, Mors.

90 Pd. lys Homing

er til Salg a 60 D. pr T hos **Træskomand Byrge Frederiksen**, Glæsborg pr. Grenaa.

30 Pd. gul Homing

til Salgs, 75 Ore pr. T, hos **Kunst S. Nielsen**, Ledreborg, Lejre.

Kunstavler

af ægte Vivots, premieret ved Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn 1892, leveres efter Maal til Harets billigste Pris. Boks købes eller tages i Bytte med Tavler. Biavlsredfæber haves altid.

F. Olsen, Lemager, Græsted.

Kunstavler, Biboliger og Solvoksmeltere

saas hos **Snedter Olsen**, Hvilested pr. Solledsted **NB.** Boks forarbejdes.

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Jaas hos

M. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandt Voks til **1 Kr. 25 Ore** pr. **Ø.**

Kantschuk-Stempler

jaas til billigste Priser hos

M. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Bivokstavler til Dagens billigste Priser. Arbejdsnygttavler med forskjellige Præg, smukke Drone-tavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Voks forarbejdes for 35 Ø. Ø., over 10 Ø. 30 Ø. pr. Ø., 100 Ø. for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prove paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bægge, Cylindere-Udtonningss-Maskiner samt andre Bivoksværktøjer, i Forhold til Væerne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Væernes Godhed, Soliditet og Affinitetsse. Prisliste jendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Vokstavler

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saafrømt prima Tavler af italiensk Bivoks ønskes, leveres disse betydelig billigere og imødegaas enhver reel Konfirance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 Ø. 35 Ore pr. Ø.

10 a 100 Ø. 30 Ore pr. Ø.

100 Ø. og derover 25 Ore pr. Ø.

Viborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Bivoksværkskaber, der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Priser paa ægte Bivokstavler,

der bestilles inden 1. Maj, etc: enkelte Ø a 190 Ø., 5 til 10 Ø a 180 Ø., over 10 Ø a 170 Ø. Ø.

Kompositionstavler, enkelte Ø 150 Ø., 5 til 10 Ø a 140 Ø., over 10 Ø a 130 Ø. pr. Ø.

Kent Bivoks forarbejdes for 30 a 35 Ø. pr. Ø.

Indfær pr. Odder, den 14. Marts 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks jaas hos undertegnede. Voks tages i Butte. Ligeledes jaas hos mig Dronningglitre.

Systofte, Nykøbing. **J. B. Bojesen.**

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler jendes.

Hurtig Besørgelse.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Ordres udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Marts 1892. **N. S. Vorbeck.**

Fro af fortrinlige Hønningplanter.

1. Althaea rosea nigra . . . pr. Portion 10 Ø.
2. Borago officinalis . . . . . " " 10 "
3. Clarkia elegans . . . . . " " 10 "
4. Echinops sphaerocephalus . . . . . " " 15 "
5. Echium violaceum grandiflorum . . . . . " " 15 "
6. Lallermantea pulcella . . . . . " " 10 "
7. Leonorus cardiaca . . . . . " " 15 "
8. " seberica . . . . . " " 15 "
9. Phacelia tanacetifolia . . . . . " " 10 "
10. Reseda amelliorata . . . . . " " 10 "
11. Scrophularia vernalis . . . . . " " 15 "
12. " nodosa . . . . . " " 15 "

Nr. 1, 4, 7, 11 og 12 ere fleraarige.

Planter.

Echinops sphaerocephalum, pr. Styk 10 Ø.

Sedum oppositifolia, pr. 100 Stkr. 200 Ø.

Under 25 Stkr. afgives ifte.

Denne Plante agiver et udmærket Træk i den sjette Halvdel af Sommeren, bærer en smuk rosenrod Blomst, og egner sig fortrinlig til Indfatning om Bede og Rabatter; forlanger stærk Sol, i Skygge trives den ifte.

Samtlige Frosorter og Planter jaas hos

J. Falk, Malborg.

NB. Under de anførte Priser afgives Intet.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste Maskiner samt 1ma damprenset Voks.

Kompositionstavler fabrikeres ifte.

N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønne.

Min prisbelømede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Ægte Bivokstavler

jaas fremdeles iaar hos „Linna Sogns Bivoksværksfor-
euing.“ Høreninger, der jender 100 Ø Voks, erhøbe
disse fabrikerede a 25 Ore pr. Ø. Ordre indgives til

Ole Rasmussen,
Linna, Laven St.

Zinkplader Nr. 8 til Bihuse,

i hele Plader 33 × 76", Ø 28 Ø., hos

Chr. Riegels, Viborg.

Et Stk. 12" Tavlemølle

med 6-kantede Geller, naturlig Bund, saa god som ny, sælges billigt hos **Chr. Riegels,** Viborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales jaavel **Foreninger** som den større eller mindre **Forbruger** til **Marets billigste Pris**. Fortrinnet **Traad**, **Skælle-tube**, **Tavlesporer**, **Wipiber**, **Mogpustere**, **Kogblæser** og **Usparringsgitter** have altid paa Lager samt **fortrinlige Trugstader** med 10 x 12 " Kammer.
N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Voks i Ar regner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Voks saa tidlig som muligt.

Sampositions-Kunsttavler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Seg fabrikerer **Hugeltavler**, **Dronetavler**, **eenidede Tavler** til **Blikplader** i alle Størrelser samt **Selingsstavler** og **Droninggitter**.
Udsælger ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sitræer og Sirkbuske, Hegnsplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre samt forskellige Biplanter til billige Priser hos
Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg, Roskilde.

M. Hansen, Haastrup pr. Fredericia,

anbefaler sine jolide og nøjagtige Stader til meget nedsatte Priser. Staderne ere tilkendte Sølvmedalje 1891.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg, 1 til 5 R 190 D ., 5 til 10 R 180 D ., over 10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D . pr. R .

Comrer Peter Christensen,

Herslev, Ruds-Bevby,

anbefaler sine nøjagtige og jolide Stader og Biavlsredstaber, der ere anerkendte paa mange Udstillinger.

Kunstige Bikager med fuldstændige Celler.

Prøve for 40 Øre i Primærker, 1 Kilogram 4 Kroner. Dansk Patent selges billigt.

P. Warrntorf,

Buflar, Kreis Pyritz, Preussien.

Forenings-Meddelelser.

Svendborg Biavlerkreds holder Møde hos Hans Ernst Jørgensen, Gravvænget, pr. Svendborg, Søndag d. 7. Maj, Eftm. Kl. 2. Der bliver borteget 2 halve Bisulfe samt en Del Kunsttavler til Kredens Medlemmer. De, der ønske at komme i Befragning, hør møde. **Jens Dreier.**

Aalborg Amts BF. afholder Møde Lørdagen d. 22. April, Kl. 11 Form., paa Hotel „Dania“ i Aalborg med Dagorden: 1) Bestilling paa

Kunsttavler, som betales forud, modtages; 2) Bestemmelse om, hvor Sommermoderne skulle afholdes ved Biavlerkredens; 3) Et nyt Stads, hvormed en ny Behandling af Bierne fremkommer, fremvises; 4) Et Foredrag afholdes om Udvintning og Behandling af Bierne. Takrigt Møde forventes.

Bestyrelsen.

De Medlemmer af **Vandrup** BF. som ikke har faaet deres Medlemskort fornyet, bedes henvende sig til Bodker Jensen, samt de, der ikke har betalt Kontingent, at betale det snarest muligt.

Bestyrelsen.

Holsted Kreds afholder Møde hos Hagen Madsen Nørre Holsted d. 11. Maj Kl. 2. Da der er tilsendt mig flere smukt forarbejdede Vokstavle-Prøver, som ligge til Efterhyn, vil der, om de vinde Bisuld, blive foretaget Bestilling til Sommerbrug. Smaaoderne for i Sommer bestemmes, og der vil blive arbejdet med Bierne, saafremt Vejret tillader det. Enhver Ven af Bisagen indbydes.
Holsted, d. 11. April 1893.

Hagen Madsen, f. T. Jmd.

Biavlermøder med Foredrag og praktisk Behandling afholdes nedenstaaende Steder af C. J. Grønning: Søndag d. 23. April Kl. 9 Jm. i Bramminge hos Hantvig; samme Dag Kl. 3 hos Lærer Sørensen, Veldbæk pr. Esbjerg; d. 24. Kl. 2 i Guldager hos Stomager J. Hansen; d. 25. Kl. 2 i Bryndumfredsen; d. 26. Kl. 2 i Varde; d. 27. Kl. 9 hos Lærer Krestensen, Tistrup; samme Dag Kl. 3 hos Bodker Th. Nielsen, Dlgod; d. 28. Kl. 2 i Tarm; d. 29. i Tarm; d. 30. hos Stomager Fr. Laurisen, Lem; d. 1. Maj Kl. 2 hos Morten Lambjergs Enke, Holmsland; d. 2. Kl. 2 hos Andreas J. Petersen, Stadil pr. Tim; d. 3. Kl. 2 hos Fr. Larsen, Vestergaard, Ulfborg; d. 4. Kl. 12 hos Vorbeck, Holstedbro; d. 5., 6., 7. og 8. i Nordthys-Foreningen.

Hvor Stedet ikke er angivet, vil dette ske ved lokal Befendtgørelse. C. J. Grønning.

Samsø BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 23. April, Eftm. Kl. 3, hos Stomager Haagenen, Fransebjerg. Der forhandles følgende: 1) Regnskabet for 1892 fremlægges; 2) Valg af Bestyrelsesmedlem i Stedet for H. J. Mann af Billemark, som er udtraadt af Foreningen; 3) muligvis Dverenskomst om Indkøb af Vokstavler og Kestfaber til Forbrugerne i Sommer; 4) Foreningens Virksomhed for Sommeren.
N. C. Haagenen.

Indhold af dette Numer.

Vornholms BF., af G. Jørgensen	98
Delinger	89
Ekko, af J. C. Veit, H. Stensgaard, Th. Buchholz, P. C. Duns, J. Jensen og B. Griffen	100
Fremtidens Biavlere af P. Jensen Thisted	94
Gavnligt Brint	102
Hillested BF.	99
Indstud, gennemhullet	102
Kubebiavl	92
Langelands BF., af N. Andersen	100
B. Torslev BF.	99
Lyngbomning	101
Nordflæsvis Central BF.	99
Dverføring	101
Prisfristet	95
Rensning af gamle Tavler	101
Til Begynderen, af C. J. Grønning	96
Udstillingen i Randers	96
Udtømming	101
Vandrup BF., af H. Brorsen	100
Wells Metode, af P. C. Andreassen	90

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaet den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgepreiser optages for 20 Ore pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Dobbeltstader II.

Som et Eksempel paa et „sammenfat Stade“ bringe vi i Dag vore Læsere en Tegning af det „Wells Stade“, som er konstrueret af en anset engelsk Biavlslærer Thomas Blow. Dette Stade (se Fig. 23) bestaar af ikke mindre end 7 Stykker. Bunden er løs, den hviler paa 4 spærrede Ben og er forsynet med 3 Flyvebrædder. Underrummet kan optage 20 Lav-Normalrammer i 2 Afdelinger, der ere adskilte midt i ved et gennemhullet Træindstud. Der findes en bred delelig Indgang fortil og desuden een Indgang i hver af de smalle Sider. Naar den store Indgang deles, er der 4 Indgange. Stadet kan altsaa give Plads til 4 Dronninger; men det har dog nærmest været Opfinderens Mening at give Biavleren frit Valg mellem at lade de 2 Familier

have Indgangene enten jævnfides eller i hver sin Ende af Stadet. Det nederste Over-

rum er $5\frac{1}{2}$ " højt, da det er beregnet paa at benyttes til $5\frac{1}{4}$ " høje Rammer til udslyngnet Honning eller til Yngel. Det næste Overrum er kun $3\frac{1}{2}$ " højt. Begge disse Overrum ere forsynede med gennemhullede Træindstud. Der anbringes over det nederste Overrum, naar man ønsker i Overrummet at benytte hele Normalrammer. Derefter følger et Dronninggitter, der er befæstet i en $\frac{1}{2}$ " tyk Træramme. Derpaa følger en Delingsbakke, paa hvilken man ser Voks-dugstæppet rullet tilbage, og endelig Taget. Alt et saadant Stade maa være særdeles nøjagtig lavet for at kunne afgive en lun Vibolig, behøve vi næppe at gøre opmærksom paa. Derfor er dette Stade

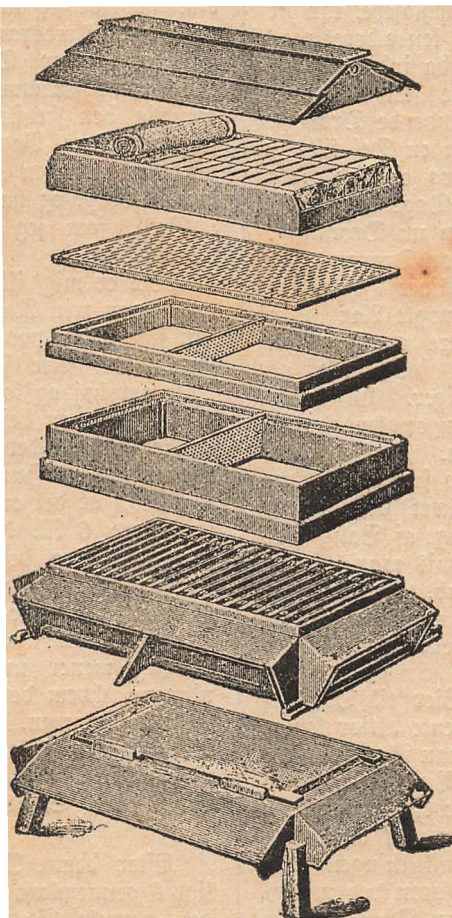

Fig. 23. Blow's Dobbeltstade.

ogfaa dyrt. Hvorvidt denne eller den paa Side 65 fremstillede Form af Dobbeltstader

vil blive foretrukket af de engleste Biablere, derom er det endnu vanskeligt at have nogen Mening, da begge Former ere at betragte som ny; men der kan ikke være nogen Tvivl om, at den af os først beskrevne og afbildede Form nærmest svarer til de Stader, med hvilke Mr. Wells har opnaaet sit fortrinlige Udbytte.

Vi have allerede modtaget Beretning fra nogle Biablere, som i Begyndelsen af April have flyttet Bier ind i Dobbeltstader. Vi haabe, at disse Forsøg maa faa et godt Udfald, men vi have rigtignok selv ikke anset Vejret for mildt nok til saa tidlig at udføre dette Arbejde. Slutningen af April eller de første Dage i Maj ville uden Tvivl være tidligt nok til at foretage denne Overføring med et heldigt Udfald.

Med Hensyn til Overføring af en Bifamilie fra et Stade til et andet finde vi Anledning til at gøre opmærksom paa en Fare, som Begynderen meget let kan udsætte sig for. Hvis Bierne nemlig under Overføringen blive stærkt ophidsede, kan det meget let hændes, at de ikke kende deres egen Dronning igen. De ville da indnugle den og dræbe den. Hvis dette sker i Drone-tiden (naar der findes flyvende Droner), kan det vel sætte Familien en Del tilbage i Udvikling; men det er dog et Tab, som Bierne i Løbet af c. 16 Dage kunne erstatte ved Udflækning af en ny Dronning. Sker det derimod, længe før Dronerne begynde at fremkomme, da bliver Bifamilien jo ødelagt derved. For nogle Aar siden anbefalede vi vore Biablere om Foraaret at omkifte Boliger for at rense og istandsætte de gamle Boliger. Vi havde den Gang prøvet den Fremgangsmaade og fundet os tilfredse med den. Forsatte Erfaringer saavel hos os selv som hos andre Biablere have imidlertid lært os, at der ved en saadan Omfistning af Bolig skal udføres stor Forsigtighed, hvis man ikke vil udsætte sig for Dronningtab. Derfor have vi i de senere Aar kun anbefalet saadan Omfistning i Drone-tiden eller høist et Par Uger før denne Tid.

Ved Overflytning af Bier til Dobbeltstader kan man dog ikke vente altfor længe med Omfistningen, hvis man ikke har Eftertræk og dog ønsker at se Virkningen af de to forenede Familiers Arbejde allerede i den samme Sommer. Men det er jo dog klart nok, at jo senere Omfistningen foretages, desto mindre vil Faren ved muligt Dronningtab være. Sker Omfistningen nemlig i Begyndelsen af Maj, da vil en tabt Dronning kunne erstattes af Bierne selv, fordi Tablerne indeholde aaben Yngel, hvorover Dronningceller kunne opføres, og

flyvende Droner ville da kunne ventes paa den Tid, da den først udløbne unge Dronning begynder at flybe ud. Skulde der end hengaa en Ugestid efter dennes første Udflygt, inden Droner begynde at flybe, vil dette dog ikke hindre den unge Dronnings Befrugtning men kun forsinke hendes Uglægning i den tilsvarende Tid.

Holstebro-Stadet.

Da Hr. Fotograf Vorbeck i Holstebro gentagne Gange i Brev til Redaktionen havde kaldt 10×12" Stadet, som jo nu hos os almindelig kaldes „Andersens Stade“, med Navnet „Holstebro-Stadet“, fandt vi os foranledigede til at spørge ham om Grunden dertil. Herpaa have vi modtaget følgende Svar:

„Med Hensyn til Deres Forespørgsel om, hvorfor jeg kalder 10×12" Rammen „Holstebro-Kredsrammen“ kunde jeg svare: Hvorfor kalder De 10×12" Rammen „Andersens Ramme?“ Thi De har vel egentlig den bedste Lejlighed til at kunne se sligt i Deres Bogsamling. Jeg har henvendt mig om den Sag til Hr. A. C. Andersen, Nyborg, og han meddelede derom ordret i Brev, som jeg har modtaget den 5te Marts d. A.

Det er mig ikke muligt at ophjse Dem om, naar min Ramme kom frem, jeg kan kun sige Dem, paa hvilken Maade den kom frem. Det skete saaledes, at da der blev Tale om høj og lav Normal, saa fandt jeg, at det var en besynderlig Normalhistorie, og jeg lignede det ved, at naar en Mand bygger sig et Huus, saa er det dog ikke saaledes, at det er ligegyldigt, om Værelserne ere 6 Al. høje og 4 Al. brede eller ombendt. Jeg besluttede da at tage 2" fra de 14" Højde og lægge til de 8" Bredde. Maalene bleve da fastsatte til 10" Bredde og 12" Højde.

Jeg mener nu, at De let maa kunne udregne, hvem der først kom frem med 10×12" Rammen, idet De nok ved, naar De i Bladet er kommen frem med det lave Normalmaal og tillige kan se efter i L. f. Biabl 1881 S. 58."

A. S. Vorbeck.

Efter denne Meddelelse have vi naturligvis gennemlæst den Beretning, som paa det nævnte Sted findes optaget i nærværende Blad, der den Gang redigeredes af Hr. A. C. Andersen.

Der gives et Referat af et Biablermøde, som afholdtes i Holstebro den 4de Januar

1881. Ved dette Møde, som overværedes af en talrig Forsamling, fremkom bl. A. et Forslag fra Formanden, N. H. Vorbeck, om, at Kredsen skulde ene om herefter at benytte Rammer, der rummede Vokstavl, som vare 10 " brede og 12 " høje. Da nu den høje Normalramme næppe fremkom her i Landet før et Par Aar efter dette Møde og den lave Normalramme først i 1884 — saa kan der næppe være Tvivl om, at Hr. N. H. Vorbeck og Hølstebro-kredsen have Æren af at have indført dette Rammemaal, der for Djebliffet vistnok er det mest udbredte i Danmark.

Derjom Hr. Vorbeck tidligere havde fremkommet med disse Oplysninger og navnlig ikke ladet „Bien“ uden Indsigelse benævne denne Ramme „Andersens Ramme“ i et Par Aar — saa havde der umægtelig været Grund til at ændre denne Benævnelse. Efter at Benævnelsen nu har vundet et Slags Hævd, finde vi dog ikke Anledning til at forandre den, med mindre f. Eks. DBF's Centralmøde skulde udtale Ønsket om, at den forandredes.

Rammemaal.

Af Gaardejer N. A. Doose, Hømb.

Til Hr. Erøls's Svar til mig i Vi-Tidende Nr. 4, skal jeg i al Korthed sige nogle saa Bemærkninger. Min Tid begynder nu at blive meget optaget, saavel af min egen Bedrift som andre Sager; i Sommerens Løb vil jeg derfor forholde mig saa temmelig rolig, hvis ikke absolut Nødsdendighed fordrer det, men om jeg saa synes, skal jeg til Winter igen være til Tjeneste.

Hr. Erøls siger i sit Brev under Punkt 3, at han blev valgt til Redakteur under den Forudsætning, at han gav Medlemmerne Indblik i den engelske og amerikanske Viabl. Dette kunde Hr. Erøls ogsaa godt gøre uden at indføre et nyt Maal, derom blev der vist intet talt, da han blev valgt.

Under Punkt 8 bemærker Hr. Erøls, at han aldrig har tænkt, sagt eller skrevet, at Viablerforeningen er stabt gennem Bladet. Det har jeg heller aldrig sagt. I min Artikel er der Punktum mellem, hvor jeg skriver om, hvad Hr. Erøls har skrevet, og hvor jeg taler om Bladet. Ganste vist fragaar Hr. E. ikke, hvad han har skrevet, men det kommer til at se ud, som jeg blev grebet i et Usandhed. Seg har jeg Hr. Erøls skrive i Brev og beraabe sig paa,

at Viablerforeningens store Medlemsantal nærmest er hans Værk.

Under Punkt 10 skriver Hr. Erøls, at han altid har hadt den danske Viabls Fremgang for Øje, det samme gælder vist for flere end Hr. E. Hr. E. taler fremdeles om unyttig Kævl og Strid, men Sager som angaar Viablerforeningen, dens Administration osv. maa ikke kunne henregnes hertil. Det er om disse Sager vi Midtjællands Delegerede har skrevet; jeg antager derfor ikke Hr. Erøls's Ord er rettet mod os, thi i saa Fald skulde vi optage den tilfaste Handske og handle derefter.

Den sammelappede Dronning.

Efter „Centralblatt“.

Hr. v. Münchhausen har en Gang oplevet en mærkelig Historie med sin Hest. I en Kamp med Tyrkerne red nemlig en rasende Pascha imod ham med opløstet Sabel for at hugge ham af Hesten. Anfaldet kom saa pludselig, at han kun kunde spore Hesten til at gøre et stærkt Spring fremad. Dette reddede ham: Hugget stødte tæt bagved ham ned paa Saddelen, og Münchhausen troede da, at Saddelen havde afbødet Slaget, saa at Hesten var uskadt. Han red derfor efter endt Kamp Dyret tilbavds. Men det drak og drak og kunde ikke slukke sin Tørst. Da mærkede han en forunderlig Plask bagved sig. Han vendte sig i Saddelen, og hvor forsvaret blev han ikke, da han saa, at Hestens bagerste Halvdel manglede, og Vandet løb derfor ligesaa rask ud bagtil, som det blev indjuget gennem Munden fortil. Tyrkens Hug havde gennemskåret baade Saddelen og Hesten, og det ædle Dyr havde i Kampens Hede ikke mærket, at det havde mistet sin Bagdel. Münchhausen red da straks ud for at opsøge sin tro Hingsts Bagdel og havde snart den Glæde at træffe den paa en nærliggende Mark, hvor den løb omkring med nogle tyrtiste Hopper, som om der intet var i Vejen med den. Han fik nu en dygtig Dyrslæge til at sy de to Heste-Halvdele sammen. Efter et Par Dages Forløb var Saaret vokset sammen og den ædle Hingst frisk og sund som forhen.

Bimester Louis Korz forsikrer nu for ramme Alvor, at om han end aldrig har oplevet noget saa mærkeligt med en Hest, saa har han dog virkelig oplevet noget lignende ved sin Viabl, og da han antager, at Begivenheden maaske baade kan more Læserne og gøre lidt Rytte, saa sender han her Beretning derom:

„Med min gamle Skolekammerat, Nabo og Diablsbroder, Skomageren, staar jeg paa en rigtig god Fod. Men i Diablen kunne vi dog være lidt misundelige paa hinanden, især naar det gælder at indfange en herreløs Sværm søger den ene at komme den anden i Forkøbet. Nu hændte det d. 25. Maj forrige Aar, da jeg pløjede et Stykke, hvori der skulde plantes Foderroer, at jeg saa Skomageren med en Rube, Bihat og Fjangerstaber komme tværs over Marken. Han pustede saa hurtig forbi mig, at han knapt havde Tid til at byde mig „Goddag“, og styrede løs paa den Blod, der stod paa Nabomarken. Jeg var dog nysgerrig, stelede derhen og — Naada! Se blot, der paa Blodstangen, næppe hundrede Skridt fra mig hænger en vældig Sværm. Jeg pløjer tæt ved Siden af, og han kommer nu for at hente Sværmen lige for Næsen af mig.

Skomageren var ikke sen, han strøg Sværmen ned i Ruben og stillede sig derpaa magelig ved Siden af for at se de Bier, som vare tilbage paa Stangen, trække ind til Sværmen. Men D Be! Klyngen paa Bloden blev større og større, og snart sad hele Sværmen igen paa sin gamle Plads. Seks Gange indfangede han den, og stadig ivrigere blev han, men seks Gange fløj Sværmen atter tilbage.

„Menneske, kom dog herhen og se, hvad her er i Vejen!“ raabte han til mig ganske ude af sig selv.

Jeg gif derhen og saa paa Bierne. Under Klyngen paa Jorden laa en lille Klump Bier. Jeg adfjilte Klumpen forsigtig. Der laa Dronningen søndertraadt, begge dens Halvdele hængte endnu løst sammen.

„Skomager“, siger jeg, „har du maatte traadt paa Dronningen for at hindre hende i at løbe sin Vej, og har du maatte traadt for haardt?“

„Nej bevares“, siger han, „jeg har slet ikke set Dronningen.“

„Ja saa har du af Vanvare traadt paa hende og haft et altfor haardt Søm i din Sko, og det kan saadant et lille Dyr ikke taale, Dronningen er død.“

„Naa“, sagde han, „saa vil jeg nu en eneste Gang indfange Sværmen, flyver den da atter ud, saa bryder jeg mig ikke om den. Lad saa kun hele Sværmen gaa til — ja, han sagde dist til — Himlen.“

Som sagt, saa gjort. Skomageren indfangede Sværmen for syvende Gang, og Sværmen gif for syvende Gang tilbage. Da gif min Ven ogsaa. Han snappede vred sine Fjangerstaber og løb lige hjem.

Jeg gif tilbage til mit Arbejde og pløjede videre. Den smukke Sværm løb

dog rundt i Hovedet paa mig. Snart sagde jeg til mig selv: Jeg har dog ogsaa lyst til at prøve det en Gang. Jeg hentede mig en Snappenaal. Dermed hæftede jeg begge Halvdele af Dronningen inde i min gamle Hat, der havde taalt mange Storme, men endnu var ganske hel. Jeg lagde nu Hatten med Bullen opad paa nogle smaa Stene lige over det Sted, hvor Dronningen havde ligget. Det varede ikke længe, før hele Sværmen sad i Hatten. Jeg løb nu hen til min Kone, som hallede Bønner nærved, og som ofte havde brummet over, at jeg forgæves havde løbet efter Sværme. Jeg laante nu hendes Forklæde, satte Hatten med Sværmen forsigtig derpaa og hjembragte triumferende min Fjanger. Den indsatte jeg i en Rube med et Stykke Yngeltable. Den sammenlappede Dronning havde altfaa dog skaffet Familien en Bolig, at hun ikke tillige kunde overtage Husmoderpligterne, kan man jo ikke regne hende til Laast. Tre Uger efter afgav denne Rube en Sværm og overbintrede meget godt.

Dg min Ven Skomageren? — Han havde dog den største Nytte deraf; thi Søndag d. 4. Marts have hans Bier fuldstændig udplyndret den Rube. Ja, han har altid Held med sine Bier!”

Table-Klammere.

Allerede for omtrent 1 Aar siden fremkom i Tyskland en ny Opfindelse, nemlig „Tableklammere“ til Besættelse af Kunsttabler i Rammer. Vi modtog nemlig forrige Aar en Prøve fra Hr. Heidenreich, der har opfundet dem. Vi ønskede imidlertid, at flersidige Erfaringer med Hensyn til Brugen af disse Klammere maatte være indvundne, inden vi bragte dem frem blandt vore Diablere. Vi vare navnlig i Tvivl om, at disse Klammere i den først fremkomne Skikkelse vilde være i Stand til at hindre Tavlen i at synke, og det har da ogsaa ganske rigtig vist sig nødvendigt af den Grund at ændre Klammernes. Saaledes, som de nu forhandles, have de fundet temmelig udbredt Anvendelse i Tyskland, og vi skulle derfor ikke længere tøve med at give vore Læsere en Beskrivelse af dem.

Fig. 24 fremstiller en Kunsttable, der er tilfjaaaret saaledes, at den passer til en almindelig Højtaderamme, idet den klemmes tæt op under Tablebæreren, men mangler $\frac{1}{8}$ ” i at naa faabel Sidelisterne som Bundlisten. Fig. 25 fremstiller 3 Klammere af den først fremkomne Form. Disse be-

staa af en $\frac{1}{8}$ " bred Blikstrimmel af $\frac{7}{8}$ " Længde. Denne bærer paa Midten et Blikbaand, der er forsynet med en lille Stift. Den Forandring, som nu er foretaget med disse Klammere, er denne, at Klammerens yderste Ende ere hageformet ombøjede — i de Klammere, der skulle bære Tablen. Anvendelsen af disse Klammere er meget simpel. I de smaa Højstaderammer indflaas i Tablebærerens Underside 2 Hageklammere og i hver af Sidelisterne 1 flad Klammer (se den øverste Tegning i Fig. 25). Derefter ombøjes alle 4 Klammere retvinklet som vist i den mellemste Tegning i samme Figur. Nu lægges Rammen paa en passende Tableblot. Den tilpassede Table lægges i saaledes, at den hviler paa alle de 4 Klammere. Derpaa ombøjes den anden Ende af Klammerne, og Tablen er da befæstet saaledes som angivet i Fig. 26. Til Møllers Ramme vil rimeligvis behøves 4 Hageklammere og 4 flade Klammere, til Lav-Normalrammen 4

Hageklammere og 2 flade Klammere. Meningen med disse Klammere er jo at undgaa Rammernes

Fig. 24.

Fig. 25.

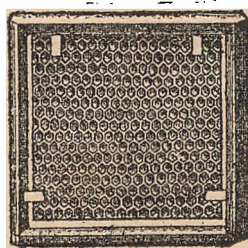

Fig. 26.

Traadning. Klammerne i Sidelisterne bør ikke klemmes fast om Tablen, for at denne frit kan udbide sig til Siderne. Derved opnaas en jævn Udbygning af Tablen.

Vi have endnu ikke prøvet disse Klammere; men vi have set mange anbefalende Vidnesbyrd om dem fra tykke Viablere, og vi nære derfor ikke Betænkelighed ved at opfordre vore Viablere til at forsøge at bruge dem. Naar saadanne Forsøg ikke foretages i altfor stor Maalestok, ville de jo ikke være kostbare. Det vilde unægtelig være en Fordel, hvis man i et Øjeblik kun mangler nogle faa befæstede Kunsttabler, da at kunne hjælpe sig uden Traadning og uden Tillodning.

Vi tro dog ingenlunde at disse Klammere helt kunne erstatte Traadning og Tillodning, særlig i store Tabler. Hvor megen Anvendelse Klammerne kunne faa, det maa afgøres ved Forsøg. Der er dog al Rimelighed for, at de særlig ville kunne

anvendes baade i de smaa Højstaderammer og i Lav-Normalrammen.

Hr. Heidenreich har ogsaa fremstillet større (længere) Klammere, der kunne anvendes til Befæstning af udbyggede Tabler (ved Overføring) eller af Honningtabler (ved Fodring). Disse Klammere befæstes da paa Rammelisterens Yderside, medens de almindelige Table-Klammere befæstes paa Rammelisterens Inderside.

Viablens Bærer.

Svar til Hr. Jensen-Thisted fra S. A. Doose.

Naar Hr. Lærer Jensen-Thisted i „Viabende“ Nr. 5 skriver, at jeg ikke er ubetinget heldig i at imødegaa hans Udtalelser, da er det dog vel Bæerne af Bladet, der skulle dømme herom. Skal hans Udtalelse derimod være en indirekte Anerkendelse af,

at han selv synes at være heldigere, ja lad ham blive i Musikken. Haabet bestæmer jo Sjelen. Hvor har Hr. T. set

mig drage en skarp Grænse mellem den teoretiske og den praktiske Del af Viablen? At Tanken om en Forsøgsstation er Hr. T. fremmed, røber, at han ikke rigtig er fulgt med. Ved sidste Centralmøde blev der jo dog behandlet Forslag om Viablsstoler, her er jo Plads til den rent teoretiske Del af Viablen, hvad der ved nævnte Møde ogsaa blev betonet. Det er den rent praktiske Del af Viablen, som jeg mener de læge Folk godt forstaa at løfte, saavel her som i det øvrige Landbrug. Hr. T. vil da vel ikke paastaa, at det er f. Eks. de blot teoretiske uddannede Mænd, der bære Landbruget, nej, det er os, der gør den praktiske Del og det grove Arbejde, som bærer det. Tag os bort og se faa hvad Teorien vil stille op. Ligeaa i Viablen. Til Hr. T.'s Bemærkninger om Andelsmejerierne skal jeg sige, at det vist mere var Kvantiteten end Kvaliteten, der drev Folk i Andelsmejerier. Mener Hr. T. ikke, der hører megen Indsigt til at styre et

Andelsmejeri, da forstaaer han slet ikke den Slags Indretninger. Andelstanken er ud-
santet af Bønder, Køeføeds Centrifuge
er opfundet af en Bønde, her har Hr. T.
de Bevijer, han mener, det er mig saa
vanstelig at skaffe. Samarbejde mellem
kundskabzrige og jævne Folk har jeg aldrig
frakendt sin store Betydning, kun ville vi
jævne Folk ikke lade os kommandere af de
kundskabzrige.

Hvad Grælev-Stadet angaar, da skal
jeg — Hr. T.'s megen Læsning af Biabls-
litteratur uførtalt — henbije til min og
andre forudgaaende Artikler i „Vi-Lidende“
og i Særdeleshed bede Hr. T. gennemlæse
sin egen Artikel en Gang til, der faar jeg
jo ogsaa Befræstelse paa min Paastand.

Et Besøg hos Mr. Wells.

Efter B. B. Journal.

(Tre af Englands ledende Biablere
ønskede nylig at besøge Mr. Wells for nær-
mere at undersøge Anvendelsen af hans
særegne Biablsmetode. De skrev derfor til
ham og modtog en venlig Indbydelse til
at komme for at se alt, hvad han kunde
vise dem.)

Fredag d. 14. April forlode vi Charing
Cross (London) for at rejse de 40 (engelske)
Mile op til Nord Kent, hvor Landsbyen
Wylesford ligger. Vejret var smukt og
varmt, mere som i Juni end i Midten af
April, og det frydede vore Dine at betragte
de talrige Frugthaver i fuld Blomstring,
der findes paa den største Del af denne
Rute. Da vi vnkam til Wylesford, steg vi
tilbøgn og kørte en smuk Tur paa 2 Mil
til Mr. Well's Hølig, hvor vi bleve hjerte-
ligt modtagne af vor Vært og hans Hustru.
Det varede ikke længe, før vi vare ude hos
hans Bier.

Den første Ting, som slog os, var den
Omstændighed, at det heldige Udfald af Mr.
W.'s Metode kun i meget ringe Grad kunde
tilskrives hans nærmeste Omgivelser. Her
var en smuk lille Have, 33 Al. lang, 22
Al. bred, godt holdt i enhver Henseende,
men liggende i en Række af lignende Haver
med Huse tæt ved og tilshueladende i en-
hver Henseende upassende til Arbejde med
Bier efter en Plan, der — efter den skarpe
Kritik, som er fremkommen imod den —
skulde kræve særlig heldige Forhold for at
kunne anvendes.

De Haver, der stødte op til Mr. Wells,
vare kun skilte fra den ved aabent Stait

af 3—4 Fods Højde, saaledes at, hvis ond-
skabzfulde Bier nødvendig skulde høre til
den Metode, maatte Bierne blive en utaal-
lig Plage for Naboverne, der boede saa tæt
ved. Men vi mærkede ikke Spor deraf.

Staderne, 10 i Tallet, vende mod Sydøst
og ere knapt 1½ Alen adskilte fra hin-
anden. De staa i en enkelt Række paa
Havens ene Side med netop en tilstrækkelig
Gang mellem deres Bagside og Staittet,
saa at alle nødvendige Arbejder kunne fore-
tages bagved dem. Der er ingen Gang
foran dem, og Bierne have en fri Plads
til Udflugt. Alle Stadernes Løge ere for-
synede med Hængsler fortil, saa at de ved
Behandlingen danne et Slags Skerm, bag
hvilken Biablere ikke forstyrres af de kom-
mende og bortflyvende Bier. — Den Gang,
hvorpaa Staderne staa, er en fast, jævn,
haard Masse. Foran Foriden af hvert
Stade er lagt Strimler af Koksmaatter,
der ere fastgjorte fra Husets Brug. „Den
solde Jord stivner undertiden Bierne, saa
at de ikke kunne flyve op“, sagde den be-
tænksomme Biabler“, derfor fik jeg disse op-
slidte Maatter fra min Hustru, De ser, at
de her gøre god Tjeneste“. Det er de dyg-
tige Biablere, der ere saa betænksomme
overfor de smaa Arbejdere. Er det for
meget sagt, at saadan Hensynsfuldhed hos
ham bliver gengældt med Godmodighed og
flittigt Arbejde af Bierne?

Her saa vi nu ti Stader, alle med 2
Dronninger, arbejdende væk travit nok til
at saa enhver Biabler til at ønske, at han
havde ti lignende Stader i sin Have. Des-
uden vare de næsten ganske lige flittige,
ikke nogle med Indgangene opslidte, andre
næsten tomme, men her vare de alle op-
slidte af trable Bier, der arbejdede saa
fredeligt og flinkt, at det maatte overbejse
Enhver om, at Biabl, der drives paa denne
Maade, hverken bringer Ulykker eller Uheld,
naar den passes rigtig. Nogle Indgange
vare saaledes ordnede, at de to vare næsten
12 " adskilte, andre havde slet ingen Skille-
væg og vare kun adskilte ved en Skyde
af 2 " Bredde, saaledes at Bier af begge
Familier krydsede hverandres Veje paa den
mest broderlige Maade uden at staa. I
2 Stader var den ene Indgang fortil, den
anden paa Siden, saaledes som flere have
foreslaact. Det gik meget godt; men, saa
vidt vi kunne domme derom, har Mr. Wells
Ret i af flere Grunde at foretrække begge
Indgange jævnsides paa Stadets Forside.
(Forts.)

DBF.'s Hoved-Regnskab 1892.

	№	Ø
Udgift:		
Understud fra 1891	1180	39
Tidskriftet: Trykning, Papir m. m.	3330	"
Billeder	156	50
Blanketter	26	"
Redaktion	650	"
En Medarbejder	50	"
Porto og Distribution	664	39
Bogsamlingen: Bladhold	28	84
Bogføb	8	35
Indbinding	28	55
Biabslærere (185 Møder)	1307	48
Smaafrifter	171	60
Bestyrelsens Rejser, Porto og Møder	204	95
Porto, Papir, Emballage, Fragt og Budløn	339	05
Medaljer og Diplomer	162	40
Restance	20	"
Erstatning	2	"
Love, Medlemskort og Særtryk ..	50	"
Inventory og Assurance	70	09
Rente af et Laan	7	70
Sekretærløn	200	"
Balance...	8658	29

Indtægt.

Medlemsbidrag	5562	"
Bidrag fra:		
Staten	2000	"
Den Raben-Devegau'ske Fond	200	"
Generallieutenant Steinmann	5	"
Rundgørelser	216	74
Salg af gamle Aargange	34	75
" af Medaljer og Diplomer ..	84	90
Forsjellige Indtægter	6	30
Indbundne Renter	25	83
Understud	522	77
Balance...	8658	29

København, d. 31. Decr. 1893.

Erklævet.

Gennemset.

Frans Wendt.

Undertegnede have som Revisorer gennemset DBF.'s Regnskab for 1892 og intet fundet at bemærke.

A. Rindberg. Edmund Kriel.

*

*

*

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede Sekretær fremsætte følgende Bemærkninger.

1. Tidsskrift for Biavl har i 1892 givet et Overstud af 936 Kr. 60 Øre. At Overstudet er vokset, hidrører fra det stærkt voksende Holderantal; dette var i

1892 ca. 3800, medens det i 1891 var ca. 3200. Naar Overstudet ved en saa stærk Tilvækst ikke er vokset endnu stærkere, da hidrører dette dels fra Bladets voksende Udgifter til en fortsat Uddivelse og til Forsøgelse af Oplaget til 4000 Eksemplarer, dels derfra, at en ikke ringe Del af de tilkomne Holdere saa Bladet til en saadan Pris, som slet ikke giver noget Overstud.

2. Det store Understud fra 1891 (næsten 1200 Kr.) er i Løbet af Aaret 1892 bragt ned til 522 Kr. 77 Øre. Dette maa vel kaldes en meget ankelig Fremgang, da DBF. jo ingenlunde har været ubirksom i det forløbne Aar.

3. Virksomheden i 1892 har ialt væsentligt været fortsat i samme Spor og i det samme Omfang som i de senere Aar. Foreningen har ved 20 forskellige Biabslærere ladet afholde 185 Biabslærermøder med en Udgift af 1307 Kr. 48 Øre. Det højeste Antal Møder, en enkelt Biabslærer har afholdt, er 82. Møderne have været nogenlunde ligelig fordelte over hele Danmark og Nordflesvig. I det nævnte Antal Møder er medregnet 6 Kredse, der have faaet Tilstud til at afholde et vist Antal Møder ved locale Biabslærere.

Bogsamlingen. Da denne nu har naaet en meget ankelig Størrelse, er den kun forøget med de mange udenlandske Blade, som holdes til Redactionens Brug, og nogle ganske faa Bøger. Udgiften her til og til Indbinding har været 65 Kr. 74 Øre.

Smaafrifter. DBF. har vel ikke i det forløbne Aar udgivet ny Smaafrifter; men der er dog anvendt et Beløb af 171 Kr. 60 Øre til Hæftning af et stort Antal ældre Aargange, der jo anvendes som Smaafrifter. Foreningen har nu opnaaet at faa alle de gamle Aargange af T. f. Biavl hæftede, saa at denne Udgiftspost for Eftertiden vil blive meget ringe.

4. Afskrift af Regnskabet 1892. Da der ved det sidst afholdte Centralmøde hos nogle enkelte Delegerede viste sig et Ønske om at blive nøjere bekendte med det aarlige Regnskabs Enkeltheder end ved den tidligere anvendte Indrykkelse af „Hovedregnskabet“ i nærværende Blad, bestemtes det, at Kontoregnskaberne tillige skulde indrykkes her i Bladet. Da Bestyrelsen imidlertid senere har overvejet, at de Oplysninger, som nogle af de Delegerede kunde ønske, vistnok alligevel ikke vilde findes i Kontoregnskaberne, men i Regnskabets Bilag, har den i sit Møde den 3die April d. A. bestemt, at Sekretæren skulde lade forfatte en Afskrift af Regnskabet, i hvilken de enkelte Bilags Hovedindhold var angivet.

Denne Afskrift skulde da rundsendes til de Delegerede, der henvende sig til Sekretæren derom. Derimod besluttedes det, at den paatænkte Indrykkelse af Kontoregnskaberne burde bortfalde som overflødig, da de Delegerede nu ville faa Udgang til at gennemlæse en langt fuldstændigere Afskrift af Regnskabet. Saa snart denne er færdig, skal det blive meddelt her i Bladet, for at de Delegerede, som maatte ønske at se den, kunne meddele Sekretæren dette Ønske.

5. Medlemsbidrag. I Regnskabet 1892 er for første Gang Medlemmernes Betaling for T. f. Biavl ikke opført efter den Indtægt, den giver Bladet, men efter den Udgift, den medfører for vedkommende Medlem. Naar altsaa et Medlem betaler sit Bidrag til Postvæsenet med 2 Kr., er hele dette Beløb opført som Medlemsbidrag, stønt Bladet i Virkeligheden derved kun faar en Indtægt af 1 Kr. 75 Øre, da de 25 Øre medgaa til Bladets Udsendelse. Paa lignende Maade opføres det nedsatte Medlemsbidrag nu med 1 Kr. 50 Øre, uagtet det kun giver Bladet en virkelig Indtægt af 1 Kr. 29 Øre. Marsagen til denne Forandring i Regnskabet er, at Indenrigsministeriet, til hvilket Regnskabet nu hvert Aar indsendes efter endt Revision, har ønsket, at det Bidrag, som de enkelte Medlemmer yde til Foreningen, skulde fremgaa af Regnskabet. Det viser sig jo heldigvis, at dette Medlemsbidrag udgør en meget anseelig Sum. Statens Bidrag er jo endnu ikke halvt saa stort som dette Beløb; men vi ville ndtale Haabet om, at Statstilskuddet i en meget nær Fremtid maa vokse lige saavel som Foreningens Medlemstal.

Ersklev.

Understøttelse til DBF.

„Indenrigsministeriet har under 17de April d. A. tilstaaet Danmarks Biavlerforening et Beløb af 2000 Kroner til Bestridelse af de med dens Virksomhed til Biavlens Fremme forbundne Udgifter.“

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak for denne Understøttelse.

Frank Wendt.

Ersklev.

Kabylerbien.

af F. Waldensperger. Revue Internationale.

I Revuens Aprilnummer beskriver Hr. Feuillelois fra Beni-Amram Algier-Bien.

I nogle engelske og amerikanske Blade paaftaar en Korrespondent, at han har fundet en jærlig Race i Tunis; han kalder den for den „puniske Race“ eller Apis niger. Vi kende ikke noget til en saadan Race og vide ikke af, at der eksisterer mere end een Race langs hele Nordafrika (undtagen Egypten); den kalde vi Kabylerbien eller den sorte, kabyliste Race. Hvorfor har man kaldt denne Race den kabyliste? Fordi det er i Kabylien, at man finder de rigtige store Biavlere (jeg kender een, der har 1200 Stader), og det er fra Kabylien, at Købmændene faar Hovedmassen af deres Boks og Honning. Indbyggerne ere uden Tvivl Efterkommere af Bandalerne, et Folk som under Oldtidens Folkvandring brød ind i Afrika; de have holdt sig uafhængige i Kabyliens Bjerge i Aarhundreder, siden de brøde ind. Derfor mener jeg, at Wren for Navnet Biavlere bør tilskrives dem, og ikke Araberne, der kun er et omflakkende Hyrdefolk. Kabylerne bo i Stenhuse, hvorimod Araberen kun har sin Gourbi, som han flytter fra Sted til Sted hvert Aar. Kabyleren har en god Forstand; han giver sig endog saa af med Vandrebivl. Naar han har faaet den første Høst i Lavlandet, bringer han paa Muldyr sine Stader op paa Bjergene og tager dem ikke ned igen, før han har høstet een Gang til; saa overvintre han dem paa Sletten, Kabylerne have drevet Biavl i Aarhundreder.

I April Maaned havde vi Fornøjelsen af Hr. og Fru Cowans Besøg; vi skulde aldrig glemme dette Besøg og faa det gerne gjort om igen. Vi bede dem indtrængende om at komme igen, og det skulde glæde os dobbelt, om Hr. Bertrand ogsaa vilde gøre os den Fornøjelse at besøge os. Udgiveren af British Bee-Journal ønskede paa selve Stedet at fastslaa, om der var nogen Forskel paa vor Bi og den fra Tunis; han syntes ikke, der var nogen. Vore Bier modtog ham meget daarlige, og han blev nødt til at sige, at de var meget slemme til at stikke.

Nu have vi her i tre Aar holdt Kabylerbier, og vi have hele Tiden haft mere end 100 Stader. Jeg tænker, det maa være nok til at lære Racen grundigt at kende. Naa, vor Bi er en god Arbejder; den bryder sig hverken om Hede eller Kulde; stønt Sneen i 1890—91 dækkede vore Stader i 3 Dage, mistede jeg ikke et Stade; men om det samme vil blive Tilfældet i Europas kolde Lande, det skal jeg ikke kunne sige. De ere meget frugtbare, tidt altsfor meget. Naar de først faa Sværmefer, faa blive de uafslædig ved med at sværme, og den sidste Sværm bestaar da kun af nogle faa

Hundrede Bier omkring en Dronning. Disse Sværme ere ingenting værd; Stedet selv bliver ogsaa tilfidsst ganske værdiløst. Jeg har ofte lagt Mærke til, at der i en Bigaard er nogle Stader, som næsten ikke bestille andet end at sværme; andre, derimod, have traølt med at samle Honning; men i Almindelighed ere de vent tosfede til at sværme. Det er hændt mig, at jeg har fundet Stader med 26 Yngeltavler; jeg retter denne Fejl ved at tage det halve af Yngelen bort, og jeg bruger den til at styrke unge Sværme med eller til at frembringe nye med. Hvis der er Honning nok i Yngeltavlerne, kan man godt udslynge en Del; naar saa de halve af Stadets Tavler ere tomme, ville Bierne faa travlt med at skaffe Honning, og efter al Sandfynlighed ville disse flittige Arbejdere i Løbet af faa Dage gøre Tavlerne stikkede til at udslynge.

Ère Kabyerbierne usforbederlige til at sværme, saa ere de det ikke mindre til at fastkitte. Vi maa ofte bruge Ferninstru-
 menter til at løsne Kammerne med. Om Vinteren formindste de af sig selv Flyvehullet med Rit, og Vintertæppet klæbes fast til Kammen med det samme Emne.

Med Hensyn til Røveri staa de paa Højde med deres Søstre fra Palæstina; om Efteraaret kan man ikke behandle mere end 8—10 Stader ad Gangen, saa maa man holde op og kan ikke tage fat igen før efter mindst $\frac{1}{2}$ Times Forløb; kun paa denne Maade kan man være i Fred for Røverne. I Palæstina prøvede vi paa at blive ved med at arbejde trods Røveriet, men med det Resultat, at to Stader bleve plyndrede og Bierne dræbte; saa bleve vi kloge af Stade. Det er meget tidt, at Biableren selv har Skylden, naar der sker Røveri. Forresten bo vi jo i et Lyve-Land, hvor saabel Mennesker som Dyr søge at tilegne sig, hvad der ikke tilhører dem, selv om det er erhvervet ved strængt Arbejde og megen Anstrængelse. (Fortf.)

Gil Begynderen.

Af C. F. Grønning.

Om Foraars-Behandling.

(Fortfat.)

Seg ved, at der især hører to Ting til, for at Yngeludviklingen rigtig skal gaa fremad, og det er: Varme og Foder eller Træk. Ved Træk forstaaes, at Bierne kunne flyve i Marken og finde Næring, der bestaar af Vand, Blomstestøv og Nektar. I Forhold til, som Varmen og Trækket tiltager, vil Yngeludviklingen tiltage eller

afstige; synker Varmen (under 20 Gr.), og Trækket bliver daarligt. Disse to Ting er det altsaa, at jeg særlig maa have min Opmærksomhed henvendt paa, for enten at træde hjælpende eller hæmmende til. At hjælpe en Familie til Varme er let, blot ved kun at lade dem have saa mange Kammer, som de fuldt ud kunne besætte, naar da ellers Holigen og Pakningen kan holde Varmen tilbage. Trækket kan laves kunstigt, enten ved at fodre med varmt Vand, om der i Forvejen er Honning, eller om dette sidste mangler, da helst med flydende Kandis. For rigtig at forstaa og have det fulde Udbytte deraf maa man være klar over, til hvilken Tid der i Almindelighed paa ens Egn kan ventes et Hovedtræk, og hvormange af saadanne der findes i Reglen. Betraget fra Diablens Standpunkt deles Landet i to Dele: den Del hvortil henregnes det østlige og sydlige Jylland og alle Øerne; og den vestlige Del som omfatter hele Vest- og en Del af Midt- og det nordlige Jylland. Omendstøndt Behandlingen af Bistaderne er den samme hele Landet over, saa kan dog Tiden, da det ene eller andet udsføres paa, være af en hel Maanedes Forstel eller derover paa de forskellige Steder. Dette forklares nemmere saaledes: den sydlige og østlige Del af Landet har Masser af Frugtbuske og Frugtræer, der i Forening med Skovene maa kunne give et Forsommer-Hovedtræk, senere give Hvidkløver, Algerkaal, Riddite, den blaa Kornblomst og andre Herligheder af den Slags som Regel det egentlige Hovedtræk, og endelig hvor der findes mange Lindetræer, give disse et hyppeligt Træk. Som Regel ophører dog det egentlige Træk med Juli Maanedes Udgang i de gode Egne af Landet, hvorimod det mange Steder i det vestlige Jylland først da begynder, idet Hovedtrækket her er af Boghvede og Lyng; mange Steder give dog Engene og senere Hvidkløveren et godt Træk. Og lad mig her sige, vi Bestjhyder ere ikke daarligt stillede paa Diablens Omraade; thi som Regel have vi jævnt Træk lige fra Foraars til Efteraar, og af den Grund behøve vi ikke at drive saa megen Kunst for at faa Staderne folkestærke til Hovedtræktiden, som de bedre Egne med tidligt Hovedtræk ere nødsagede til. Der bliver det nødvendigt, saa snart Bierne om Foraaret finde den bedste Næring (Vand og Blomstestøv) at træde hjælpende til (som nedenfor nævnt). I Vestjylland bør man først anspore Bierne, naar Stikkelsbærbuskene blomstre.

Har jeg for Alvor pakket Staderne til, som om det var Vinteren og ikke Sommeren de gif i Møde, og Naturen maaske har be-

gyndt at gibe lidt Næring hver Dag, da tager Spekulationsfødringen sin Begyndelse. Først maa man overbevise sig om, at alle Kammerne tilbøls ere besatte med Bier; derpaa begynder man at fodre. Dette kan ske paa flere forskellige Maader. I Førstningen gives et Halvpunds Glas fyldt med kogt affvalet Vand til 30 Gr. R. tilfat lidt Salt, man binder et Lag tæt Lærred over, smører derpaa lidt Honning eller Sufferopløsning paa Lærredet for at lokke Bierne dertil, man vender saa Glasjet om med Lærredet nedad, og stiller det i Foderaabningen over Biernes Sæde; dette er dog kun tilstrækkeligt, saafremt der i Kammerne findes Honning til 8 a 14 Dage. Vandet kan fornyes hver tredje eller fjerde Dag saafremt Bierne tage saa rask til sig deraf. Man paajer, for der altid er pakket godt omkring Glasjet, at der ingen Varme skal undvige. Sufferopløsning med indtil $1\frac{1}{2}$ Pægel Vand til hvert K Randis gives paa samme Maade i Glas eller og i „den fuldkomne Fodrer.“ Hvor ofte og hvor meget skal man fodre? Dette beror meget paa Omstændighederne; Bierne maa daglig kunne mærke, at der forefindes nok (hellere rigeligt) til dem og Yngelen, men hvad enten de finde det ude i Naturen eller inde i Boligen, tiltager Yngeludviklingen i Forhold dertil. Nogle fodre hver Dag med en lille Portion varmt Foder; andre hver anden eller tredje Dag; det første er dog nok det bedste. Efter som man naar frem i Tiden, stiger man saa med Foderet indtil en halv Pægl daglig. En Ting er rigtig at overholde, det er: Har man begyndt at fodre, da maa der vedblives dermed, indtil Naturen byder Nektar nok; thi ellers har man narret sine Bier til større Virksomhed (ved indbildt Træk) end de vilde have til ladt sig, hvis de vare overladte til sig selv; Uglægningen vil aftage betydeligt, en Del af Yngelen udsuges maaste og fastes ud af Mangel paa Næring, og er Vejret daarligt i flere Dage, saa Bierne ikke kunne flybe ud, og de maafe den ynkelige Død, Hungerdøden. Saasnart Rummet, hvori Bierne sidde, er aldeles fyldt, hvilket ses, naar man henad Eftermiddagen under jævn Flugt løfter Taget og rykker Bagstopningen saameget tilbage, at Glasdøren bliver synlig; er nu denne fyldt med Bier over halvt ned, da er det, som det skal være i denne Ende, men det kommer ogsaa an paa, hvorledes det ser ud i den anden; thi det er ikke altid givet, at fordi Bagdøren er fyldt med Bier, saa ere ogsaa de forreste Tavler besatte (Flyvehullet i Enden). Det sker tidt i Foraarskiden, at der ikke findes Bier paa de forreste Tavler, saa tages de ud, siger

man, javel, men det er nu ikke saa let gjort, som hvor man har to Glasdøre, een for hver Ende af Familien (Flyvehullet paa Midten af Stedet). Da undersøges begge Glasdørene. Lad mig her sige, at er der noget, der kan fryde en Biavlens Dje, saa er det visseligen dette at se, at det brimler af Bier næsten lige til Bunden inden for begge Dørene, habes derimod kun Trædøre uden Glas, da maa man løsne ikke alene den ene men begge for at saa at se, hvorvidt Bierne besætte den Plads, de have, og at dette Støn ikke bliver helt paalideligt, vil forstaaes deraf, at Dørene ikke kunne løses uden at bringe Forstyrrelse blandt Bierne; lidt Røg have de faaet, derfor have de allerede truffet sig tilbage, og Resultatet, der naaes, er ikke tydeligt, og dog har man forstyrret Bierne uden Nytte, og det er uheldigt. En Stovmand i Biavlens har sagt „Lad frem for Alt Bierne have Ro til deres Arbejde, saalænge alting gaar godt; men visjer der sig noget i Vejen, da grib hurtig ind, men grib rigtig.“ Dette er et sandt Ord, som vi Biavlere burde indprente i Hukommelsen. Om man derimod hver Dag letter Taget og figger ind ad Glasdøren, det kan man have Gavn og Fornøjelse af; thi derigennem kan man se, hvad Bierne trænge til, uden at forstyrre dem. Men nu tilbage til, hvad der bør gøres, naar Rummet er fuldt af Bier, da kunne de taale at saa Pladsen uddibet med en Table i Yngellejet; men hvor skal den hænges? Der er to Maader, hvorpaa dette kan bevares, for det første vil man som Regel finde noget Blomstervæv i de to Tablesider, som vender ind mod Yngelen, mellem denne og Yngelen kan den ny Table hænges, saafremt der blandt Yngelen findes UG; for det andet kan den ny Table hænges blandt to Tavler, hvori der findes UG, og helst mange UG, med andre Ord, den ny Table maa ubetinget hænges bag eller for indtil Tavler, der ere belagte med UG, naar man ikke vil risikere, at Yngellejet skal forkludres. Visjer det sig samtidigt, at Bierne hjembære lidt Nektar, giv dem da en uddygget Kamme bagved, for at de deri kunne hængemne den indsamlede Nektar. Naar Rummet atter er fuldt af Bier, og man ser, at den Kamme, der gaves dem, er bleven indsamlet i Yngelredet, da kan atter en Table gives dem der, hvor der denne Gang visjer sig flest UG. (Fortsættes.)

Fra Kredsen.

Svendborg Amts BF. afholdt d. 18. April Delegeretmøde i Svendborg. Langeland var ikke repræsenteret. For de af Fyns Stifts patriotiske Selskab bevilgede 50 Kr. til Biavlens Fremme bestemtes det at nedsætte Prisen for de mindre Bemidlede til 7 Kr. 50 Ore for en Bibolig. (Man hende sig til Formændene i Kredsen.) Nogle Tidsskrifter og Smaaafskrifter uddeltes. Af de af Hovedforeningen bevilgede Biavls-lærere bestemtes det, at Hr. Grønning holder Møde i Ringe, Vesterhøjsinge og Vestersterninge. Hr. N. S. Kristensen 1 i Svendborg og 2 paa Langeland. Regnskabets godkendtes og viste en Kassebeholdning paa 117 Kr. 9 Ore. Til Formand genvalgtes Hr. Pedersen, Løb, Næstformand H. S. Hansen, D. Højsinge, Revisorer S. Andersen, Ringe, og Assistent Carstens, Svendborg. Som Delegerede til Central-møderne genvalgtes H. S. Hansen, Kapt. Schroll og Hr. Pedersen.

Angaaende den paa-tænkte Fællesudstilling for Fyns Stift blev det overdraget det i sin Tid nedsatte Fællesudvalg at tage Bestemmelse.

Af Svendborg Amts landøkonomiske Selskab er i Aar bevilget et Bidrag paa 50 Kr.

Det beklages meget af Forsamlingen, at den i den senere Tid førte Strid om Rammemaalene har antaget en saa bitter Karakter, da det ikke kan ses, at det gavner Bisagen. Hvor der er Liv, maa ogsaa være Kamp, men lad Fordrageligheden saa lidt mere Alburum. Rærnen i Rammeførgsmaalet er: „En stor Ramme.“ Om den er lidt større paa den ene eller anden Led, har reelt ikke stor Betydning. Det kan kaldes en Smagsag, og ikke andet! Thi hvormange vil vel bytte deres -Føds Ramme med 10 × 12" Rammen, hvor stor en Udbredelse denne end har? eller ombendt? For ikke at tale om høj eller lav Normal? En Smagsag. A.

Skovby Herreds BF. afholdt Møde Søndagen den 16de April hos Krojer Peter Jensen pr. Bogense. 1) Det reviderede Regnskab for 1892 fremlagtes, det uddiiser en kontant Beholdning ved Aarets Udgang af 270 Kr. 33 Ore og et Medlemstal af 98. 2) Foreningens Bestyrelse genvalgtes. 3) Det vedtoges eenstemmig, for Foreningens Vedkommende, ikke at deltage i den paa-tænkte Udstilling i Bogense til Efteraaret. 4) Nestancelisten for 1892 blev gennem-gaaet, og nogle af disse Kontingenter indkom

ved Mødet. 5) Lister over Medlemmerne for 1893, bleve udeliveredede til de tilstede-værende Distriktsformænd.

C. F. Abildgaard.

Ekko fra Staderne.

Bregninge, Nyted, 7. April.

Mine Bier udvintrede godt. 10 × 12" Stadet, havde Yngel i 3 Tavler den 23. Marts, men det var i den 8., 9. og 10. Table forfra. De forreste Tavler vare alle fuldstændig tomme med Undtagelse af den første. Saa tog jeg dem væk og førte Yngelreden frem i Stadet. Erstlevstaden (hvorfor ikke bedblive at kalde det saaledes?) havde Yngel i 2 Tavler, men da Familien jo kun er halvt saa stærk som den anden, er det ikke saa underligt. De have desuden haft Bugløb, men arbejder raft og slæber Bollen hjem i store Masser, langt mere end de andre. Ruben, som jeg havde købt med — à la Kartoffelkule — var tilsyneladende i bedste Velgaaende, da jeg forleden Dag aabnede for den. Endvidere har jeg faaet to Familier i Højstader, hvoraf den ene skal sættes sammen med den i Erstlevstaden efter Wells Metode. Jeg fik nemlig ikke Tid og Raad til at lave mig et Stade efter min Artikel i Tidsskriftet. Her synes at være en god Egn for Bierne, saa jeg haaber, at vor ny Forening skal gaa fremad ad Aare. En af dem, der er Medlem, har indvintret 5 Familier i Højstader og en Kube; de 4 døde. En anden mistede 2 af 3, og en 2 af 4, saa her har Vinteren været slem nok ved dem, der endnu ikke er rigtig med. Men det har vist sig hos mig, at den varme Pakning ræd stort, aabent Flyvehul kan staa sin Prøve, idet mine Bier ikke staa i Lø. Da Terrænet falder til alle Sider, er det nemlig ikke godt at skaffe tilstrækkeligt Lø, før jeg faar plantet noget og det grov til.

Det er underligt, at nogen kan tage Rammefagen saa varmt som Hr. Doose, da han jo selv erkender, at det ikke kommer an paa Rammemaalet men paa at passe Bierne, saa at de ere kraftige i Tide. Saa skulde man synes, at det andet var underordnet, særlig da de allerfleste Begyndere ville stutte sig til det Rammemaal, der er mest gængs paa vedkommende Egn. Det viser jo Erfaringen ogsaa Hr. Doose. Hr. N. C. Andersen erkender jo ogsaa i „Bier“, at der kan drives ligesaa godt Biavl med brede Rammer som med smalle; han fører jo endogsaa til, at det brede Maal passer bedst for Ræmpe-Stader, og stærke Stader er jo alle Biavlernes Ideal.

da de give størst Udbytte og sikrest Grundlag at arbejde paa.

Aug. Petersen,
Sabelmager.

Bendshjæl, 17. April.

Den heftige Strid om Rammemaal forekommer mig af lidet Værd. Det er ikke Rammens Størrelse eller Form, der har nogen Hovedindflydelse paa Nettoindtægten af et Bistade, det afhænger af ganske andre Forhold.

N. S.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 45. Skal der være Bivej under Delinger, eller kunne de sættes umiddelbart paa Tablebærerne? (S. M. S.) — S.: Delingerne anbringes jo almindelig i „Vaffer“, i hvilke de hvile paa $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ” høje Vifter. Derfor bliver der en Bivej mellem Delingerne og Tablebærerne; men de kunde meget godt anbringes umiddelbart over disse, naar man da er meget forsigtig ved Optagningen af de fyldte Delinger, som jo i dette Tilfælde ville blive kittede fast til Tablebærerne med Klæbvoles.

Nr. 46. Hvorledes fornyes bedst Tablerne i Yngelreden? Bør det helst ske ved smukt udbyggede Tabler eller med Kunsttabler? (S. M. S.) — S.: Det er vist omtrent ligegyldigt, om man benytter gode udbyggede Tabler eller Kunsttabler i den varme Aarstid. Saalænge Vejret endnu er koldt, foretrække vi derimod de forud byggede Tabler, naar disse ere mølfri.

Nr. 47. Jeg har kun 2 Stader. Det ene er meget stærkt, men det andet er vistnok dronningløst, da det ikke har Yngel men derimod nylig paabegyndte Dronningceller. Kan jeg nu slet ikke bevare den dronningløse Familie? Jeg vilde saa nødig forene den med den anden. (M. C.) — S.: Den dronningløse Familie kan bevares. Snarest muligt udstøres alle de paabegyndte yngelfri Dronningceller og i Stedet for een af dem indsættes fra det gode Stade et Tablestykke med 10—20 Celler, der indeholde aaben Arbejder-Yngel (eller Ug). Bierne ville da opføre ny Dronningceller over denne Yngel. Flyvende Droner i Bigaarden kunne ventes omtrent midt i Maj. Det hold Dronningceller, som paa den Tid findes i det dronningløse Stade, lader man være usforstyrrede. Familien vil da staffe sig en ung befrugtet Dronning.

Nr. 48. Er medfølgende Tablestykke sundt? Bierne (min Nabos) ere døde, da de have staaet uden Pakning i

Vinter. (B. F.) — S.: Ja, saa vidt vi kunne se, er det sundt. Det indeholder i nogle Celler Bollen, i andre en mørk tykflydende Vædske, som vi anse for Honning (af Vng) eller Honningdug. Hadde De sendt os et større Stykke Table, vilde vi have ladet det kemisk undersøge; men dertil er dette meget for lille. Tabellen har næsten ingen Lugt, medens pestbefængte Tabler lugte stærkt som gammel Lim.

Nr. 49. Hvorledes skal man behandle Tabler, der ere slemme tilfølede af Bugløb, for at kunne benytte dem paany? (B. F.) — S.: Ere Tablerne meget stærkt tilfølede, da bør de smeltes. Ere de ikke saa slemme, da nedsanfkes de langsomt lodret i et Kar med ikke for foldt Vand. Den næste Dag børstes de forsigtig med en temmelig stiv vaad Børste. Derefter skylles de og tørres.

Nr. 50. Vil De tilraade at bruge Helrammer i „Reformstaden“ (12×10”) saa at Bierne kunne gaa op igennem en Abning i Dækbædderne? Hvis det kan lade sig gøre, vilde det vel være praktisk kun at have een Slags Ramme? (B. F.) — S.: 12×10” Rammen kan vistnok i enhver Henseende behandles ganske ligesom Lav-Normal. I Overrummet kunne altsaa hos stærke Familier meget godt benyttes Helrammer ogjaa uden Dækbædder imellem. Det vil dog næppe være praktisk kun at bruge saadanne Helrammer, da man hos mindre stærke Familier ofte vil have Brug for Halvrammer. Endogsaa hos stærke Familier kan der under mindre godt Træet eller henimod Trækkets Slutning være Brug for Halvrammer. Vi have rigtignok prøvet under saadanne Forhold at benytte hele Magasiner, der kun rummede 3—4 Helrammer (Lav-Normal); men dette har været meget mindre bekvemt end Anvendelsen af halve Magasiner.

Nr. 51. I hvilken Orden skulle Tablerne fra de 2 Stader indhænges i et Wells-Stade? (M.) — S.: Begge de 2 Yngelreders Tabler bør indhænges nøjagtig i den samme Orden, i hvilken de før bare anbragte; men hvis der foran disse Yngeltabler findes flere yngelfri Tabler, da bør disse hænges yderst, saaledes at de 2 Yngelreder kun blive adskilte ved Skillebæggen og ved 2 tomme eller halvt belagte Tabler, 1 paa hver Side af det genemborede Indstud. Det er nemlig af særlig Betydning, at de 2 Yngelreder snart kunne danne een samlet Ahyng; der kun er adskilt ved dette Indstud.

Gavnlige Vink.

Vejret (22de April) har i de sidst forløbne 2 Uger været tørt og temmelig mildt efter Vårstiden, dog i Dagene fra 16.—20. April foldere med 1—2° Frost om Nætterne. Bierne have under disse Forhold næsten hver Dag kunnet hente baade Vand og Pollen, og Plantevæksten har udviklet sig godt. Bisfamilierne have udvidet Yngelrederne stærkt, og Været regner derfor endnu særdeles godt, da det vil kunne ventes, at en talrig Skare af Arbejdere ville være rede til at indsamle Nektar, naar det gode Træk begynder.

Overvintringen. Vor Beretning herom i forrige Nummer maa vi desværre ændre en Del, da vi senere have modtaget mange Meddelelser om betydelige Vintertab paa Grund af Sult, idet Bierne ere fundne døde uden efterladt Forraad. Vi have desuden modtaget flere Meddelelser om Bier, der ere døde i Højtader efterladende et uanfæligt Forraad bagved Rhyngen. Naar Bierne dø af Sult, er det selvfølgelig Biavlerens Skyld; om Skylden kan tillægges ham ogsaa i de sidstnævnte Tilfælde, derom nære vi en meget stærk Tvivl.

Fødring. Bisfamilierne forbruge nu meget Forraad, medens der udefra næsten alene indføres Pollen og Vand. Derfor bør man nøje vaage over, at de ikke komme til at mangle Forraad, indtil Naturen afgiver rigelig Nektar. For Stedet endnu forseglede Hønningtavler, da er det nu den rette Tid til at faa disse tomte af Bierne. Selv om Hønningen i dem er krystalliseret, kunne de meget godt anvende den, naar Vejret kun tillader dem at hente Vand, eller naar man fødrer med Vand. Det er ellers en Allempe for Biavleren, hvis han ved Udlysningen træffer paa saadanne Hønningtavler med fast Hønning. Hvis man ønsker at fødre med Foderstrøp hos saadanne Familier, der endnu have forseglede Hønningtavler, bør Fødringen foregaa meget langsomt (2—5 Klv. daglig). Er Familien derimod uden Forraad, kan man godt give 10—20 Klv. daglig.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør ske med stor Forsomsed, ja længe Nætterne endnu ere kolde. Naar man i Flyvetiden ser Bier paa Halvdelen af den yderste Tavle, bør Pladsen udvides med 1 Tavle, og dette bør i Begyndelsen af Maj helst ske med udbyggede moltri Arbejdstavler. Mangler man saadanne, da kan man dog nok nu begynde med Kunsttavler, naar disse anbringes i ad Gangen mellem 2 bejatte udbyggede Tavler. Naar Vejret bliver rigtig varmt, kan man derimod godt udvide Pladsen med 2—3 Tavler ad Gangen hos stærke Familier.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Vårstid træffer en dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Eg eller nylig udskaffede Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fødres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de overskødige udskæres, hvis man har Brug for dem. Den først udløbende unge Dronning vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstede i Bigaardene om 2—3 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Ruben kan beskyttes tilstrækkeligt mod koldt Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Rubes-

familie til Nedbygning i et Trugstade. Man kan dog ogsaa vente hermed endnu et Par Uger, da Bierne næppe før den Tid ville bygge lynderlig. Ruben saavel som den deri værende Tavlebygning bør beskyttes, idet den vendes om i en Spand, i det mindste faameget, at de fleste Dronneceller blive bortskaarne.

Spredning af Yngel kan nu foretages med Forsomsed hos stærke Familier, idet man mellem de 2 yderste Yngeltavler nedskyder 1 tom udbygget Tavle eller en Kunsttavle. Naar denne er udbygget og belagt, kan man atter paa lignende Maade sprede Yngelen.

Mangel af Forraad kan meget godt forekomme, endogfaa naar Frugtreerne blomstre, fordi Yngelen nu fræver megen Næring, medens Naturen endnu kun tilbyder lidt Nektar, især i koldt eller regnfuldt Vejr. Derfor bør man paa denne Tid jævnlig undersøge sine Bisfamilier for at sikre sig, at de ikke lide Mangel. Familiens hele Udvikling og Udbytte for denne Sommer kan paa denne Vårstid odelægges ved nogle faa Dages Mangel paa Forraad.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Led, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de nh Tavler skævt i Kammerne.

Overstyrning af Bier fra eet Stade til et andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenstyrning af 2 Nabofamilier i et Lo-Dronningstade kan nu foretages paa en varm stille Dag.

Brevkasse.

Bestyrelsesmøde afholdtes d. 3. April i Horsør. Trafikchef F. Møller var traværende. Der forhandlede:

1. Biavslærernes Udgjeldelse i indværende Vår. Der var indkommet 85 Andragender dels om Moder ved DBF.'s Vandrelærere, dels om Tilskud til at benytte Kredsens egne Biavslærere. Om alle disse Andragender toges Bestemmelse.

2. Regnskab 1892 for DBF. Forslag fra Sekretæren om at lade udføre en Afskrift af hele Regnskabet med Bilag til Udgjeldelse til de Delegerede, som maatte ønske at gøre sig bekendte med Regnskabets Indtægter. Det vedtoges at lade en saadan Afskrift udføre i det angivne Djemed, men til Gengæld fremdeles ligesom hidtil kun at indrykke Hovedregnskabet i „L. f. Biavl“.

3. Udstillingen i Randers 1893. Det bestemtes at afholde dette Vår Centralmøde i Kolbing ved sædvanlig Tid, hvis den nævnte Udstilling skulde blive udsat til 1894. I modsat Fald afholdes Centralmødet i Randers samtidig med Udstillingen.

4. Smaastrykkerne. a. Det af Bedømmelses-Udvalget præmierede Skrift udgives snarest muligt paa sædvanlig Maade indtrykt i Medlemsbladet og trykkes derefter særskilt i 3000 Eksemplarer som Smaastryk Nr. 10. b. Da Fortegnelsen over DBF.'s Bogsamling længe har været udsolgt, og Samlingen desuden senere er bleven betydelig forøget, bestemtes det umiddelbart efter Nr. 10 at lade udgaa en ny Bogfortegnelse som Smaastryk Nr. 11, dog uden udsørlige Uplysninger om Forfatterne, og lade dette trykke særskilt ligeledes i 3000 Eksemplarer.

5. Andragende til Indrengsministeriet om Statsstiftsbetals Udbetaling underregnedes. Det bestemtes som sædvanlig i Juni Maaned at indsende nyt Andragende for det kommende Finantsaar.

6. Det overdroges Sekretæren at lade det fornødne Antal Bronce medaljer slaa til Salg til Kredsudstillinger.

7. Meddelelser fra Præsidenten om forskellige Andragender om Tilskud: Afslag fra det Classenske Fideikommiss, Bevilling af forlyst Tilskud fra den Naben-Levepansse Fond.

8. Meddelelse fra Sekretæren om en Postfag angaaende Høuningprovers Forsendelse som Vareprover.

9. Det bestemtes, at Præsidenten og Sekretæren skulde afholde c. 4 Møder i forskellige Kredse for at blive bekendt med Bladterne i disse Egne.

Kundgørelser.

Min prisbefølnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Tke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstræb.

Ægte Bivoksstavler

faas fremdeles iaar hos „Linaa Sogns Biavlfor-
ening.“ Foreninger, der sender 100 R Boks, erholde
disse fabrikerede a 25 Ore pr. R . Ordre indgives til
Die Kasne Sjæen,
Linaa, Laven St.

Zinkplader Nr. 8 til Bihuse,

i hele Plader 38×76 “, R 28 D ., hos
Chr. Riegels, Viborg.

Et Stk. 12“ Taalemølle

med 6-kantede Gæller, naturlig Bund, faa god som
ny, sælges billigt hos **Chr. Riegels, Viborg.**

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til
billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste
Maskiner samt Ima damprenset Boks.

Kompositionstavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen, Hylde pr. Rønne.

Boks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivoksstavler sendes.

Hurtig Besørgelse.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris.
Ordres udbedes inarest, at Baren kan leveres i
rette Tid.

Holstebro, Marts 1892. **A. S. Vorbed.**

M. Hansen, Haastrup pr. Fredericia,
anbefaler sine solide og nøjagtige Stader til meget
nedfattede Priser. Staderne ere tilkendte Sølv-
medalje 1891.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forskjæmmer og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. 1 til 5 R 190 D ., 5 til 10 R 180 D ., over
10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 D . pr. R .

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales
saaledes faavel **Foreninger**
som den **store** eller **mindre Forbruger** til
Aarets **billigste Pris**. Fortinnet Traad, Skalle-
knive, Tavleporer, Bivider, Ragnstere, Kogblæse
og Ujperingsgitter haves altid paa Lager samt
fortrinlige Trugstader med 10×12 “ Rammer.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Garanteret ægte Bivoksstavler

(Sølvmedalje København 1888 og eneste præ-
mierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation,
men da Boks i Aar tegner til at blive endnu
dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder ind-
sende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunstinoler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Jeg fabrikere **Engeltavler, Dronetavler,**
eenfidede Tavler til Bliskplader i alle Stor-
relser samt **Selingsstavler** og **Droninggitre.**

Andkar ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og
Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saa-
velsom Frugttræer, Frugtbuske, Sitræer og Sir-
buske, Høgnplanter og andet til Frøhandel og
Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Bi-
planter for 80 Ore samt forskellige Biplanter til
billige Priser hos **Frantz Wendt,**

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Hvid Honning sælges tilkøbs. Prøver
med Pris bedes til-
sendt Apotheker **Augsborg, Roskilde.**

Bistader.

Solide og nøjagtige Erlevstader, 30 “
lange (anbefalder forrige Sommer af Hr. Grønning)
samt Kunsttavler, Foderapparater, Tavletraad, Uj-
peringsgitter, Tavleporer m. m. faas hos
Snedker og Bivaver **Fr. Ipsen,**
Dampmøllegade, Rønne.

30 Pd. gul Honning

til Salgs, 75 Ore pr. R , hos
Kuff **S. Nielsen, Ledreborg, Vejre.**

Kunsttavler

af ægte Bivoks, præmieret ved Biavlsudstillingen i
Høstet 1892, leveres efter Maal til Aarets billigste
Pris. Boks købes eller tages i Bytte med Tavler.
Biavlsredstader haves altid.

S. Olsen, Urmager, Græstød.

Kunsttavler, Biboliger og Sol- voksmelttere

faas hos Snedker **Olsen, Hvilested pr. Søllested.**
NB. Boks forarbejdes.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader
og Biavlsredskaber, der siden 1869 have
været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos indertegnede. Voks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig Dronninggitre.

Systofte, Nykøbing. F. **B. Bojesen.**

Mine flere Gange præmierede

Biskader, Udflugningsmaskiner

m. m. anbefales Biavlere. Illustreter Prislister sendes gratis.

M. Boll, D. Sølby, Nykøbing, Mors.

Vokstavler

af prima damprenjet dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saaframt prima Tavler af italiensk Bivoks ondes, leveres disse betydelig billigere og imødegaas enhver reel Konturanc. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 R 35 Ore pr. R .

10 a 100 R 30 Ore pr. R .

100 R og derover 25 Ore pr. R .

Viborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Voks til **1 Kr. 25 Ore** pr. R .

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erølev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

H. A. Madsen, Broager.

Største Kunsttavlefabrik og Lager af **Biavlsredskaber i Slesvig og Holsten.**

Prislister gratis og franko.

Biavlsrekvisiter,

største Udvalg, billigste og bedste Varer faaes ved Henvendelse til

Chr. Riegels, Viborg.

Mærk! Forlang min Priskurant.

Kunsttavler

af garanteret rent Bivoks.

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Valseværk med meget dybt Præg, 14" bredt, er jeg i Stand til at levere Tavler til enhver brugelig Maal. Rent Bivoks modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Kunsttavler

af rent Bivoks faas som sædvanlig hos Snekter **Petersens Enke** og **Lars Henningsen**, Svanninge pr. Faaborg.

Fører i Biavl,

af Hans Erølev,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 R .

Faas i enhver Boghandel.

Kautschuk-Stempler

faas til billigste Priser hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 D . pr. 100, sorte a 30 D . pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Limonade og Liker 30 D . pr. 100.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 D . hos **Erølev**, Kalundborg. Forhjulde til Bestyrelsesmedlemmer, forjølvede til andre Medlemmer.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890, 1888 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hestet og fornyet med Sageregister koster 60 D . **Aarg. 1887** ligeledes 60 D . **Aarg. 1889** ligeledes hestet i et smukt Omflag og fornyet med Sageregister koster 1,50 D . **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 D .

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsyngeltavler med forskellige Præg, smukke Dronetavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Voks forarbejdes for 35 D . R , over 10 R 30 D . pr. R , 100 R for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. **Prøve paa Forlangende.**

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bæge, Cylinder-Udtømmingsmaskiner samt andre Biavlsrekvisiter, i Forhold til Varerne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuld og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Varernes Godhed, Soliditet og Alkuratesje. Prislister sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavle-Presser

af Cement, som kunne stilles til at presse de tyndeste Delingstavler og de tykkeste Yngeltavler, leveres med Brugsanvisning og Trækasje for 10 Kr. pr. Stk. (Normalmaal). Cellerne ere dybe, 19½ Celler paa 10 cm., op-højet Kant. Sendes mod Efterkrav. Breve besvares og Prøve sendes, naar Porto indsendes. Enhver Sending meddels ved Brev.

G. Andersson,
Båstaf pr. Båstaf,
Sverig.

Garanteret rent Bivoks

tilbydes i større og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.

Ga. 30 R . Iyegul Honning

a 70 Ore pr. R ondes bortfolgt.

P. Olesen, Egeris Nygaard, pr. Trølsbøde.

Seidenreichs Tavleflammer

50 D pr. 100 Stk. (i hver Kiste findes lige mange Sagetflammer og flade flammer) faas hos

Grølev.

Forenings-Meddelelser.

Maribo Amts BF. agter at afholde et større Møde ved Saksfobing Bdie Pintjedag for Foreningens Medlemmer og Husstande. Præsidenten og Sekretæren for DBF, Fr. Kunstgartner Wendi og Kantor Grølev, ville komme til Stede. Efter det foreløbige Program begynder Mødet Kl. 9 Fm. paa Kroggården ved Saksfobing med Fremvisning af 3 Allen store Lyssbilleder og Foredrag om Honningbiens Naturhistorie. Tilslige vil Gaardens velholdte Vistand blive forevist og praktiske Arbejder blive foretagne. Kl. 12—1 afholdes Fallespisning i Saksfobing hos en Vært eller af medbragte Madsture; Kl. 1—3 Foredrag og Diskussion om Kunstværme og Kl. 3—7 Udflugt pr. Bogn til Gardenberg. Der vil blive søgt om Moderation i Billetprisen paa den Lollandste Bane, og da Foredragsholderne have særlig godt Navn blandt Biavlerne, tør det forventes, at Mødet vil blive meget talrigt besøgt, og at det vil blive en behagelig og lærerig Dag jaavel for ældre som for yngre Biavlere. Udgangen er gratis jaavel til Foredragene som til Udflugten for Medlemmer af Amtsforeningen og disses Husstand. Medlemskort maa fremvises paa Forlangende.

Bejninge, d. 22. April 1893.

N. Jensen, Fmd.

Sadsten og Omegns BF. holder den aarlige Generalforsamling i Odum-Sadbjerg Forsamlingshus Søndag d. 14. Maj; Eftermiddag Kl. 3 præcis, med Dagsorden: Regnskab fra forrige Aar fremlægges. En Mand vælges til at besøge Vistandene. Der foretages Uddeling af 7 Forsvømme; for at komme i Betragtning, maa Vedkommende give Møde. Dommer-Udvalget til Sadsten-Udstillingen suppleres. Endvidere forhandles om Virksomhedsplanen for Sommeren. Talrigt Møde ventes.

Møde afholdes i Boddum Søndag d. 7. Maj, Efterm. Kl. 4 præcis, hos Snekter Jensen. I Selling Kristi Himmelfartsdag d. 11. Maj, Eftm. Kl. 4 præcis, hos Rødbmand Scheldall. Begge Steder foretages praktisk Behandling af Bierne.

Jens Jensen, Langskov.

Ringe og Omegns BF. holder Møde hos Maler P. Kr. Broholm, Nybølle pr. Espe, Søndagen d. 14. Maj, Eftm. Kl. 2. Saafrømt Veret tillader det, vil der blive foretaget praktisk Behandling i Biavl. 3 ny Bihuse ville blive solgte til en moderat Pris, hvorefter alle Medlemmer bedes give Møde. Ny Medlemmer optages.

Peder R. Andersen.

Elbo m. fl. Kreders BF.'s Kredsforsandere meddeles, at Bokstavler for S. Vilstrup, Vorup og Taulov Kredse udleveres hos Rosenfær, Stedsdal Stole, for Erritsø, Vejlbj og Fredericia Kredse hos Sergeant Bjerregaard, Fredericia, Næsten hos N. Ladegaard og bedes afhentet til 10. Maj. Betalingen bedes tilsendt Formanden til 12. Maj senest. Medlemmer, som onste at benytte Foreningen ved Indkøb af Honningglas, 1, 2 og 4 F's, bedes ved Kredsforsandere at meddele Formanden det til 1. Juni, helst før.

N. Ladegaard.

V. Stjerne og Omegns BF. holder Møde i Søndermark Stole d. 14. Maj, Efterm. Kl. 2. I Genhølv til Bestemelsen paa Amts-

foreningsmødet i Svendborg vil der kunne bortfølges 2 ny Bihuse til nedsat Pris (7½ Kr. pr. Styk) blandt Foreningens Medlemmer. Sommermodernes Afholdelse bestemmes. C. C. Hansen.

Sjorring Amts BF. afholder Udstilling i Brønderlev sammen med dennes Haandværkerforenings Industriudstilling den 2. til 6. Juni d. N. Enhver har Lov at udstille og konkurrere om de udsatte Medaljer. Pengepremie bliver kun udbetalt til Sjorring Amts BF.'s Medlemmer.

Udstillingsffemaer faas hos Blifkenslager N. Bøderfen, Brønderlev, og de udstillede Genstande maa være i Brønderlev senest d. 1. Juni. Det er at faa, at der er Mange, som ville udstille, da Udstillingen vil blive besøgt af Mange.

Badstær, d. 23. April 1893. N. Jensen.

Svendborg BF. (se S. 104). Ved Mødet d. 7. Maj vil desuden blive bortfulgt til billig Pris 3 Vistader, udsatte af Stiftsmedlerne.

Jens Dreier.

Rolding og Omegns BF. Medlemmerne kunne iaar faa Kunsttavler hos Sjentrammer Arthur Muchitsch, Løshygade.

Bestillinger bedes indsendt snarest.

Bestyrelsen.

Manglende Numre. Vi modtage ikke faa sjælbent Meddelelse om, at eet eller andet Landpostbud, naar et ældre Nummer af denne Aargang opgives som manglende, svarer, at det nu er for seent at erholde det. Denne Bestemmelse hidrører ikke fra Redaktionen, der aldrig nægter at sende manglende Numre, naar disse habes. Men faa vidt vi vide har Postvæsenet heller ikke en saadan Regel, saa at det kun kan være en selvblavet Regel, opfynden af vedkommende Landpostbud eller Posthus for Mangeligheds Styk. Dog maa det selvfølgelig kræves af vedkommende Holder, at han anmelder Mangelen saa snart som muligt, for at Postvæsenet kan kontrollere, om de paaklagde Mangler virkelig ere tilstede.

Smaaskrift Nr. 10. Med dette Nummer følger 16 Sider af dette Smaaskrift (Betræad i Biavl), som paabegyndtes med 8 Sider i det foregaende Nummer. Dette Skrift vil formeentlig kunne sluttes d. 1. Juni.

Indhold af dette Numer.

Bestyrelsesmøde for DBF	117
Biavlens Værelse, af P. N. Doose	109
Delingers Anbringelse	116
Den sammenlappede Dronning	107
Dobbeltstader II	105
Dronning-Fornøjelse	116
Ekko, af Aug. Petersen og N. J.	116
Et Besøg hos Mr. Wells	110
Gavnlig Binf	117
Holstebro-Stadet	106
Kabylerbien, af J. Baldensperger	112
Overskytning i Wells Stade	116
Rammemaal, af P. N. Doose	107
Regnskab, DBF.'s	111
Reformstadet	116
Skovby Kreders BF., af C. F. Abildgaard	115
Svendborg Amts BF., af A.	115
Tavle-Flammer	108
Tavlens Fornøjelse	116
Tavlens Rensning	116
Til Begynderen, af C. F. Grønning	113
Understøttelse til DBF.	116

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes. Kjønningsretten opkræves for 20 Øre pr. Petit-Linje lige Gaang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 5 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktede.

Stadets Indgang.

Det er ganske naturligt, at Bistadets Indgang, dens Form, Størrelse og Belliggenhed, kan have nogen Indflydelse paa Biavlens Udbytte; thi det er dog derigennem, at hele dette Udbytte skal bringes ind. Vi have derfor jævnlig behandlet dette Emne især med Hensyn til Indgangens Størrelse. Efterhaanden ere Indgangene da ogsaa voksede betydelig i Bredden. For en Snees Aar siden vare de almindelig 2—4 " brede, medens de nu ere 8—15 " brede, og de ere dog ingenlunde for brede hos stærke Familier i den bedste Træktid.

Der er dog et Spørgsmaal med Hensyn til Indgangen, som ikke saa ofte har været behandlet, nemlig dens Retning. Nyelig har Hr. Andreasen (se S. 90) rejst dette Spørgsmaal, idet han tror at have erfaret, at de Stader, hvis Indgange vende mod Nord, give det „største Udbytte.“ Der er intet Nyt under Solen, heller ikke denne Erfaring. Vi have allerede for mange Aar siden set Nord anbefale som den bedste Udflugtsretning, men det gælder ogsaa om Øst og Vest for ikke at tale om Syd, der dog nok er det Verdenshjørne, mod hvilket de fleste Bistader i hele Verden vende.

Alt Syd kunde være den bedste Retning, det er jo let at forstaa. Bierne ere „Solens Børn“, de behøve Varme, og Syd giver den varmeste Forside. Men Nord! Hvor-

ledes skulde det kunne forklares, at den Retning gav det største Udbytte? Det vil dog næppe falde saa vanskeligt at finde en Forklaring herpaa: Det er jo en bekendt Sag, at mange Bier gaa tilgrunde om Foraaret ved Udflugt i koldt og blæsende Vejr; men det er Solen, der lokker dem ud. Den Jare er altsaa værst for de Stader, der vende imod Solen. Naar vi derimod naa den rigtig varme Tid under Høvedetrækket, da kommer Solen højere paa Himlen. Derfor kan den i den tidlige Morgenstund og lige før Solnedgang beskinne de Indgange, som vende mod Nord. Saaledes have vi altsaa haade en Forklaring paa, hvorfor de Stader, der vende mod Nord, ere saa stærke, og hvorfor de under Høvedetrækket holde længere Arbejdstid end andre Stader.

Man maa nu vel lægge Mærke til, at denne Forklaring er en Teori, om den end ser nok saa fornuftig ud. Hvad siger nu Erfaringen? Ja, hvis denne havde talt tydelig i samme Retning, saa vare vi naturligvis for længe siden komne ind paa jaavids muligt at lade alle Bistaders Indgange vende mod Nord; men Erfaringerne i denne Henseende have hidtil været meget usikre, og skulde der mellem øvede Biavlere stemmes om Sagen, saa tro vi rigtignok, at vi fik flest Stemmer for Syd, Øst og Sydpøst. Med Hensyn til Nord da er det en stor Ulempe, at Biavleren om Foraaret saa sent faar de Bier at se, hvis Stader

vende den Vej. Man vil dog gerne se, om de leve, og den første Udflugt benyttes jo tillige almindelig til en foreløbig Underfølgelse, der ikke saa sjældent har frelst en Bifamilie, som var ved at dø af Hunger. Denne Ulempe kan naturligvis undgaaes, naar man indbivtrer alle sine Stader med meget rigeligt Forraad.

Vi antage fremdeles, at Biernes Udflugtsretning har meget ringe Betydning. Derfra hidrøre de meget usikre Erfaringer i denne Henseende; men det kan jo ikke skade at underkaste denne Sag en fornøjet Prøvelse. Vi ville derfor opfordre vore Læsere til, hvor Forholdene tillade det, at opstille nogle Stader med Indgangene vendende mod Nord. Der vil da ad Aare kunne indvindes mere bestemte Erfaringer i dette Spørgsmaal.

Alt spørgsmende Bier, saaledes som af Hr. S. angivet (se S. 128), skulde vise mest Tilbøjelighed til at søge de Indgange, som vende mod Nord, have vi ikke tidligere hørt omtale; men det er jo tænkeligt, at Bierne i denne Aarets varmeste Tid kunde foretrække en styggefuld Indgang fremfor en solbeskinnet. Til at fastslaa en saadan Erfaring som almengældende hører imidlertid et større Antal Forsøg under forskellige Forhold.

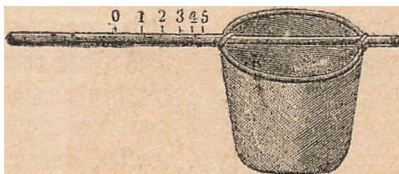

Fig. 27. Sværmsæt.

En Sværmsfanger.

Af N. Kaempff, Kongigsberg.

Da Indfangning af Biværme kan foregaa under meget forskellige Forhold, anvende Diablerne ogsaa til dette Arbejde meget forskellige Redskaber. I Nærheden af een Bigaard findes høje Træer, ved den anden Iabe, i den ene Bigaard hænge Sværmene sig oftest paa et Blommetræ med svage Grene, i den anden paa et højt Bæretæ, der har mistet de fleste af sine Grene.

Saa mange Sværmsfanger, jeg end har set, er der dog ingen af disse, som saa godt kunde passe til alle Tilfælde, som den, jeg allerede for længe siden har indført, da den trods sin Simpeltid frembyder mange Fordele.

Før jeg beskriver den, skal jeg dog bemærke, at det mest kom mig an paa Simpeltid og Anvendelighed i alle Tilfælde. Højsaaende Tegning (Fig. 27) fremstiller dette Redskab. Det ligner i høj Grad et almindeligt Sommerfuglenæt; men det er be-

tydeligt større og stærkere. Det er derfor ogsaa af Vigtighed, at Stoffen ikke alene naar til Ringen men tværsøver denne og 2—3 " udenfor, for at ikke en tung Genstand skal høje Ringen. Den fremstaaende Ende af Stangen er ogsaa paa flere Maader til Nytte ved Indfangningen, da man bedre kan støtte den mod en Gren. Har en Sværm samlet sig i Bosen, saa bærer jeg den f. Eks. til min Pavillon og læner den skraat op mod Flyvehullet med den fremstaaende Ende ind i dette, hvorpaa jeg bærer en Haandfuld Bier ind i Stadet. Disse bruse da, og Sværmen drager da i Almindelighed uden videre Hjælp selv ind i Stadet gennem Flyvehullet.

Sædvanlig Iaves Bosen af groft Væved. Hvilken Slags Løj man bruger, har næppe stor Betydning, men Farven er af Vigtighed; thi Bierne sætte sig hellere paa en mørk Farve end paa en lys. Den bedste Farve er den, som mest ligner en Billeding. Jeg har ofte haft Tilfælde, i hvilke jeg ikke kunde naa Sværmen, men kun kunde ryste den. Derved fik jeg nogle Bier ned i Fangeren, disse begyndte at bruse, og efter gentagen Rysten drog da tilfaldt hele Sværmen ned i den. Dette har jeg altid tilfrevet Sæftens Farve.

Stoffen er ved mine Fangere c. 3 Ellen lang, dette synes at være tilstrækkelig i de fleste Tilfælde; thi hvis man ikke herved kan naa Sværmen paa Jorden, saa er det i Almindelighed lettest at tage den fra selve Træet. En særegen Hage til Afrykning af Bierne benytter jeg aldrig, det besørger jeg altid med selbe Fangeren. Paa Stangen har jeg endvidere anbragt en Stala, der angiver Sværmens Vægt. Jeg lægger nemlig Stangen paa en Finger, eller paa min aabne Kniv, og søger Ligevægten mellem Sæftens og Stangens Vægt. Det Punkt, i hvilket Stangen skal understøttes for at give Ligevægten, betegnes med O. Derefter lægger jeg i Sæften 1 B, søger Ligevægten og betegner det tilsvarende Punkt ved 1, og saaledes fremdeles, indtil jeg har en passende Stala. Jeg kan da med stor Letthed angive Vægten af de Sværme, der indfanges i Sæften.

Kubebiavl.

Frit efter D. ill. Wiener Zeitung.

(Fortsat.)

Som sidste Middel til at gøre Kubefamilierne lige stærke tjener Ombytning af en Svagers Familie med en stærkere (Bladsstifte). Derved maa dog bemærkes, at man ikke bør lade en meget stærkt Familie stifte Blads med en meget svagere, men altid kun vælge saadanne Familier, paa hvilke der ikke er altfor stor Forskel i Styrke, og Bladsstiftet bør foretages under den stærkeste Udflugt eller endogsaar under et Forspil. En Fare for at Dronningen kan blive stultet ihjel er altid tilstede ved dette Bladsstifte. I 9 af 10 Tilfælde mistes Dronningen i den svageste Familie, naar man sætter denne paa en stærkeres Blads og Bundbrættet hos denne er bedækket med Bier.

I April gøres Kuben i Stand til at modtage Sværme. Allerede om Efteraaret har man udstrabet alle Boksdele af dem. Nu svider man dem indvendig med lidt antændt Halm. Derefter spiles de for at give Boksbygningen en sikker Befæstning. De bedste Spiler tilføres af vilde Rosers Stængler. I Mangel deraf vælges andet Træ. De maa være saa lange, at de med den tykke Ende efter Indstikningen endnu rager $\frac{1}{2}$ " frem, for

at man senere med en Tang let kan trække dem ud, naar Bygningen skal brækkes ud af Kuben. De stikkes ind udefra (se Fig. 28). Først indstikkes to (a, a) 2—3 " (6 cm.) fra Toppen løbende nøjagtig i samme Retning som Flyvehullet b. Dmtrent 5 " (13 cm.) længere nede indstikkes tre andre Spiler (c, c, c), der krydse de første saaledes som angivet i Figuren. 5 " (13 cm.) dybere nede indstikkes atter 3 Spiler i samme Retning som de første 2 og endelig maatte 5 " dybere nede 3 i samme Retning som det andet Hold. 8—11 Spiler ere tilstrækkelige til en Kube. Efter Spilingen befæstes i Toppen af Kuben 1, 2 eller 3 Stykker Ledevoks (udbygget Table) d, der rettes lige imod Flyvehullet. I Mangel af Tablestykker kan man hertil anvende sammentrykket Dronevoks, der fornedes spidjes skarpt til. Tablestykker eller Kunsttavler ere dog ubetinget at foretrække. Man tilføjer dem saa store, at de kunne fastklemmes over de 2 øverste Spiler uden at fastslæbe dem. Ved Ledeværket sikrer man sig,

at alle Tavler bygges i Retning mod Flyvehullet. Denne "Spiling" er nødvendig baade for at kunne vandre med Kuberne og for at kunne vende Kuben sikkert. Naar alle Tavlegange vende til samme Side som Flyvehullet, saa blive Tavlerne ved Vendingen drejede paa Højkant. Hvis Tavlerne vare byggede med Bredstiden mod Flyvehullet, vilde nybyggede bløde Tavler fulde af Honning eller Ingel let klappe sammen, naar man vendte Kuben med Flyvehullet fremad, ja tyndflydende Honning kunde endogsaar løbe ud ad Flyvehullet. Af alle disse Grunde er det ufornuftigt i en Kube, som man dog kun kan undersøge ved at vende den om, at anbringe 2 Spiler, der krydse hinanden i en ret Vinkel eller at undlade at anbringe Ledevoks; thi derved faar man Dværbygning, som hindrer Luftens Tilgang saadelsom Biernes Færden i de øverste Tavlegange.

Naar Biavleren har sørget for paa den foran angivne Maade at gøre alle sine Familier lige stærke, saa kan han gøre Regning paa, at i Løbet af 8 Dage, tidligst fra Midten af Maj til Begyndelsen af Juni, Sværmetiden med Forsværmene vil være forbi. Dette er meget vigtigt, thi han ved nu bestemt, at alle Eftersværme ville komme i Løbet af de følgende 10—18 Dage, og dermed er Sværmetiden sluttet. Mange ved jo, hvor besværligt det er, at

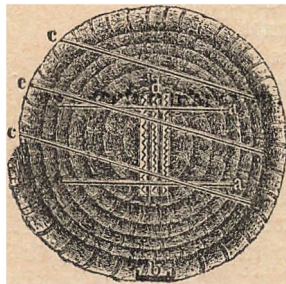

Fig. 28. Spillet Kube.

i Løbet af 8 Dage 30—60 Forsværme fremkomme, saa kan man let tænke sig, hvor stort et Arbejde det maa volde Biavleren, især naar godt Sværmebejr pludselig indtræder efter en uheldig Tid. Biavleren forstaaer dog at hjælpe sig. (Fortsf.)

Kabylerbien.

Af F. Waldenberger. Revue Internationale.

(Sluttet.)

Kabylerbien er slem til at stifte, men ikke saa slem som den fra Palæstina, som ryger paa Folk og stifter strafs; vor, derimod, begynder med at bide, og det er under tiden haardt mig, at Bien lidt efter lidt har sluppet Taget, naar jeg blev ved at være rolig.

Jeg vil længe erindre et Angreb, som fandt Sted i Palæstina kort Tid efter, at jeg var sluppen fri for Militærtjenesten

jeg fik den Gang en meget ilde Medfart. Et Aar efter bleve to af mine Brødre angrebne paa lignende Maade, ligesom en Kameldriver med sine to Kameler og to Uæler dræbtes af Bistif.

Lad os imidlertid vende tilbage til vore Bier; de ere i Aar meget flemme til at stikke. Til Tider ere de meget blide og medgørlige; men de blide frygtelig vilde, naar Honningtrækket begynder, eller naar man fodrer dem om Foraaret. Ligeledes blide de aldeles rasende af Løst paa Dage, hvor Søndenvinden blæser. Den 25. Maj om Aftenen, da denne Vind blæste stærkt, befandt jeg mig i Nærheden af en af mine Bigaarde; saa sløj der en ganske lille Sværm Græshopper over Staderne. Bierne bleve rasende og angreb dem i Luften; hver Græshoppe havde 5—6 Bier om sig. Denne Kamp varede i en halv Time, indtil Mørket tvang de Ræmpende til at trække sig tilbage, Bierne til deres Stader, Græshopperne til nærliggende Bingaarde.

Jeg erklærede, at Bierne vare særlig flemme i Aar, og jeg skal fremsføre nogle enkelte Exempler fra Foraaret: Et Uæsel, som tilhørte min Broder, der befandt sig i Nærheden af min Bigaard, rimeligvis i Bierens Flyvelinie, blev saa frygtelig medtaget af Stik, at det udaandede i Løbet af 24 Timer. Min Hest befandt sig i en Afstand af 90 Alen fra Bigaarden, og den blev angrebet i ti Minuter af Bier, der søgte til Vandet, heldigvis bemærkede vi det i Tide. Da min Karl kom hen til den, laa den og rullede sig paa Jorden; han skar Løjret over, og det stakkels Dyr for affed i fuldt Firspring og søgte Ly i et Figen-Krat. Vi gned den helt igennem med Rom og Sedativ-Band; andet kunde vi nemlig ikke saa fat i i den lille Landsby Bille Fontasne. Til sidst dækkede vi Dyret med et Lag fugtigt Ler, og Hesten begyndte at bedres efter to Dages Forløb; men den blev aldrig saameget værd, som den havde været før.

To Schakaler vare nysgerrige efter at vide, hvad Bistaderne indeholdt; de gif derfor hen til dem for at stikke Snuderne ind, men Rabylerbierne kunne ikke lide behaarede Dyr; saa Sekunder efter var de to Dyrs smukke Pels helt fuld af Bier. Schakalerne bleve helt tosjede af de mange Stik, og i deres Forvirring stødte de den ene Gang efter den anden til Staderne, hvad der gjorde deres Plageaander endnu mere rasende. Til sidst slap de dog væk fra dette ubehagelige Naboskab; paa deres Flugt bleve de fulgte af Tusinder af Bier, saa at de mindede os om de Ræve med Brande, som Samson slap løs paa Filisternes Hær.

Næste Dag fandt man deres døde Legemer i Underkoben 300 Alen fra Bigaarden.

Fra Tid til anden saa vi Bestilling paa Rabyler-Dronninger; en østerrigsk Biavler skriver til mig, at han er godt tilfreds med den, jeg har sendt ham. Her og der vil der nok være Folk, som sætte Pris paa vore Bier ligesom i sin Tid paa Bier fra Cypern, Palæstina og Krain. Jeg haaber, at franske Biavlere ville prøve og studere den Race, som bor i vor smukke Koloni, og saa kunde de jo afgøre, om der kan udrettes noget med den i Frankrig.

Hominghøsten har ikke været saa daarlig hos os, som i de to foregaaende Aar; navnlig have vi faaet godt Udbytte af Vandrebiablen. I Beni-Amram og i Staoneli har Høsten været meget daarlig.

Ved Vandbrugs-Udstillingen i Mostaganen blev første Præmie for Biavl (en Sølvmedalje) tildelt mig.

Et Besøg hos Mr. Wells.

(Efter B. B. Journal.

(Sluttet.)

Foranstaaende Bemærkninger angaa kun, hvad vi kunde iagttage ved Staderne udvendig. Da vor Vært havde kendt sin Røgpuster, begyndte vi derefter at undersøge Stadernes Indre. Naar det erindres, at den ældre Fremgangsmaade med at behandle Lo-Dronning-Stader er berømt som „en indviklet og vanskelig Metode, der kun passer for de mest øvede Biavlere“, er der Anledning til at spørge: Er stor Øvelse i Biers Behandling virkelig nødvendig ved den Metode, som nu er fremkommet? Mr. Wells — som har holdt Bier i Kuber i mange Aar og hvert Aar drebt mange af dem, fordi han ikke kendte nogen bedre Maade — begyndte først for 11 Aar siden med Stader med bevægelige Tabler. Han meddelte os ogsaa, at næsten alle hans Kundstaber havde han faaet af Cowans Bibog og B. B. Journal. Han er desuden saa besteden, at vi kunne tænke os hans Smil ved at blive regnet til de mest øvede Biavlere, der alene ere i Stand til at behandle Lo-Dronning-Stader.

Et andet Punkt, som er anført imod hans System, er, at Bierne skulde blive arrige ved den Behandling. Med Hensyn hertil kunne vi bevidne, at fire Stader, der indeholdt Afkommet af otte Dronninger, bleve undersøgte, Tablerne og Ingelen nøje undersøgt helt igennem, intet Stør eller andet Beskyttelsesmiddel blev benyttet af nogen af os, og dog fik vi ikke et eneste

Stik, og ingen Vi blev dræbt ved denne Undersøgelse. Derfor tro vi rigtignok, at den omtalte Fare aldeles ikke er tilstede, med mindre den hidrører fra Marsager, der ikke vedkommer Metoden.

At de to Viltlyngers Varme gensidig udøve en heldig Virkning paa Bierne, kunde tydelig iagttages ved den Maade, paa hvilken Cellerne i begge Tavler paa hver Side af den gennemborede Skillevæg vare fyldte med Yngel. Øvede Bivlere ville forstaa Betydningen heraf, da de vide, hvor sjældent man ellers ser Yngel i den ydre Side af de yderste Tavler midt i April. Her saa vi i ethvert Stede tydeligt Vidnesbyrd om, at begge Familier dannede en uafbrudt Klynge, der strakte sig gennem begge Yngelreder. Det gennemborede Indstik frembragte ingen Afbrudelse deri. Tavlerne ved begge Sider ud imod Ydervæggene vare derimod uden Yngel paa den ydre Side ligesom i Enkeltstader, uagtet de vare beslyttede ved en 3" tyk Raframme. Denne Omstændighed er af Bigtighed, da den viser, at den ganske tynde Skillevæg af Træ ikke over $\frac{1}{8}$ " tyk, som anvendes af Mr. Wells, naar den er gennemboret netop saaledes, som han udfører det, svarer fuldkomment til Hensigten.

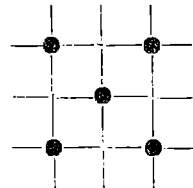
Vi behøve kun at sige om hans Stader, at de vare stærke og i fortræffelig Tilstand, tidlig udviklede, fuldkomment sunde og flittig indsamlede Nektar. Men at nogen sær egen Behandling, forskellig fra den almindelige, er nødvendig ved Bier i Lodroning-Stader, kunde vi ikke se noget Tegn til. I Virkeligheden vare Staderne ikke lavede til den Metode men tilpassede dertil. De ere alle lavede af Mr. Wells selv, skønt han ikke har lært Smederiet; men han har aabenbart en fornuftig Opfattelse og er, hvad man kalder „nævenyttig.“ Dette kunde man f. Eks. se af den Maade, hvorpaa han havde indflaaet 2 Par Pløkke i hver Væg for at holde den gennemborede Skillevæg i Stilling. Fasthed kunde jo være opnaaet ved at lade den glide i en Fals; men dette vilde da ikke tillade at flytte Skillevæggen til Siderne, hvilket undertiden er nødvendigt. Derfor springe Pløkkene kun saa langt frem, at Kammerne kunne glide forbi dem.

Efter at have betragtet alt, hvad vi kunde se i Bigaarden, og udtalt vor eensstemmige Tilfredshed dermed, hvilde vi os en Stund inden Døre. Derpaa saa vi Bærstedet og Forraadsstamret, og overalt fandt vi den samme gode Orden. Her saa vi Smaastader lavede af Sukkerkasser, nu anvendte saavel som Magasiner til Opbevaring af flere Hundrede tomme Tavler.

De vare smukt udbyggede hvide Tavler uden Bugler eller Stævbeder og besættet til Vifterne helt rundt. Mr. Wells laver selv sine Kunsttavler, idet han dertil anvender de temmelig gammeldags Ler-Presser.

Han har en fortræffelig Indretning til Indsmeltning af Tavler. Den bestaar af en Vilt-Beholder, 28" lang, $17\frac{1}{4}$ " bred og 16" dyb. Han anbringer Kammerne afvekslende med Tablebæreren eller med Bundlisten opad, den nummer da 2 Dufin Kammer med Tavler i. 9" fra Bunden springer en Viltliste frem indvendig helt rundt i Beholderen. Paa denne Liste hviler en 6" høj Træramme, der i Bunden er forsynet med grovt Kannebas eller Øste-Lærred. Denne Si holdes fast med et Par Bredere, og den holder Kammerne nede. Naar denne Votkrenser benyttes, stilles Kammerne først paa Bunden, derpaa anbringes og besættes Sien. Nu hælbes saa meget Vand i, at dette staar 3—4 Tommer over Lærredsbunden i Sien. Krenseren stilles derpaa paa Komfuret og opvarmes, til Vandet „toger.“ Det bliver i ethvert Tilfælde staaende, indtil Voffet flyder ovenpaa Vandet. Naar dette afdøles, kan Voffet løstes af som en fast Klage. Paa denne Maade toges Voffet ud af Kammerne, medens disse samtidig blive grundig desinficerede.

Vi ville slutte med at beskrive, hvorledes Mr. Wells laver sine gennemborede Skillevægge. Han vælger først et Stykke veltørret Grantræ uden Knaster. Dette hølves, indtil det kun er $\frac{1}{8}$ " tykt. Derpaa slaar han med en Blyant efter Lineal Strøger haade vandret og lodret med Afstand af $\frac{1}{4}$ ", saa at hele Brættet inddeles i Firkanter af $\frac{1}{4}$ " Længde og Bredde. Nu stikker han med en Syl Huller paa hvert andet Sted, hvor Linierne krydse hverandre i den øverste Linie. Dernæst stikkes Huller i den anden Linie midt imellem de første og saaledes frem-

smaa Huller senere ved at igennemdende Jærn- $\frac{1}{8}$ " tyk i den ene ende. Det har vist sig, at de talrige Huller hindrer Træet fuldstændig i at slaa sig.

Afluttende Bemærkninger

til Hr. P. A. Doose fra P. Jensen-Tilsted.

Den Diskussion troede jeg ellers, vi vare færdige med; men nærmest foranlediget af Hr. Dooses Urigtigheder i Nr. 6 af dette Blad nødes jeg til at bede om Plads for endnu et lille Stykke.

Hr. Dooses Bemærkninger om, at det mere var Kvantiteten end Kvaliteten, der drev Folk i Andelsmejerierne, kan vi snart blive færdige med; Resultatet bliver i begge Tilfælde det samme, nemlig at man opgav Hjemmedriften og „tog de i deres Fag mere kundskabsrige Mejerifolk i sin Tjeneste“ for at opnaa større Indtægter. En Fallit for Hjemmedriften! Ikke sandt? — Hr. D. sætter uden Tvivl Pris paa, at enhver Sag bliver stillet i sin rette Belysning. Det skønner jeg af hans Svar til Hr. Erstlev i samme Nr. af Bladet. Men nu har jeg skrevet, at der hører „administrativ Dygtighed“ til for at kunne styre et Andelsmejeri. Desuagtet lader Hr. D. som han mener, at jeg ikke forudsætter, at der hører „megen Indsigt til at styre det.“ Er det ganske ærligt? Men muligvis har han skrevet det for at faa Lejlighed til at sige mig den Kompliment, at jeg „slet ikke forstaar den Slags Indretninger.“ Uægtelig en nem Maade at gøre det af med sin Modstander paa. Kun Stude, at den er mindre nobel og falder tilbage paa ham selv; mig gør det nemlig ikke noget; jeg har staaet for meget større Skrald end dette. — So, jeg tror, der hører Indsigt til for at kunne styre en saadan Forretning godt. Men Indsigt i hvad? S at kunne administrere, men ikke just i det produktive Arbejde, i dette Tilfælde i Mejeridrift. Hr. D. kan muligvis bære en meget dygtig Formand for et Mejeri; men deraf følger ikke, at han forstaar at gøre en Kærne ren, end sige udføre alle de andre Arbejder i et Mejeri. — Naar Hr. D. skriver, at Andelstanken er undfanget af Bønder, gør han sig sikkert ogsaa skyldig i en Fejltagelse. Om jeg huffer ret, som Andelstanken først frem herhjemme i Vinteren 1882—83 og blev ført ud i Livet første Gang i det af afsløbe Konferentsraad Tesdorpf anlagte Sukkerfogeri i Nykøbing paa Falster. Dog derom skal der ingen Strid være mellem Hr. D. og mig. Men efter at have givet denne Oplysning og den om Rosoeds Centrifuge, udbryder han triumferende: „Her har Hr. T. de Beviser, han mener, det er mig saa vanskeligt at skaffe.“ — Hvilke? — Beviset „for, at Bønderne kan undvære alle andre?“ Thi det var det, jeg forlangte,

og i Følge Sagens Natur maatte forlange. Formodentlig har han ogsaa en Følelse af, at „Beviset“ har Mangler; thi umiddelbart derpaa hder han Samarbejdet mellem „kundskabsrige og jævne“ Folk (til hvilke sidste jeg, for at forebygge Misforstaaelser, skal tilføje, at jeg hele Tiden har henregnet mig selv) sin Anerkendelse. Men Betoningen af Nødvendigheden deraf har netop været Hovedpunktet i begge mine Artikler. S det Stykke ere vi altsaa sluttelig blevet enige.

Forøbrigt rabler det ogsaa paa andre Punkter for Hr. D. Han mener ikke at have truffet nogen „stærk Grænse mellem den teoretiske og den praktiske Del af Biavl.“ Han behøver dog kun at læse nogle Linier længere nede i sin egen Artikel: der er Grænsen igen. — Og endnu et Punkt: Han sammenblander Forsøgsstation og Biavlskole; men ligesaa lidt som en Forsøgsstation for Landbrug er det samme som en Landbrugsskole, ligesaa lidt er en Forsøgsstation for Biavl og en Biavlskole det samme. Dersom Hr. D. tror at turde byde Bladets Læsere den, saa maa han ikke have store Tanker om deres Dømmekraft. Om Biavlskoler har jeg læst i Referatet fra sidste Centralmøde og andre Steder, men ikke et Ord om Forsøgsstation.

Vort forskellige Syn paa, hvem der er Biavlsfagets Bærere, ligger i vort forskellige Syn paa selve Biavlsfagen. Hr. D. er konservativ og vil blive ved Andersen- og Møllers-Statet, medens jeg er Fremstridsmand og ikke tør paastaa, at vi i nogen af vore nuværende Stadesformer har naaet det bedste; men hvis de Konservatibe altid havde Ret, saa burde man i sin Tid ikke have forladt Højfladet. Den Gang kæmpedes der lige saa drabeligt mod Trugstadet i sin Helhed som nu mod Lab-Normalstadet.

Jeg haaber, det kan blive mit sidste Ord i den Sag. Hr. D. har indrømmet det, der for mig er Hovedsagen, Betydningen af ovennævnte Samarbejde. Dermed er hans væsentligste Anke mod Lab-Normalstadet bortfalden for alle deres Vedkommende, som ikke er hildet i Fordomme — bortfalden i Kraft af det, jeg i min første Artikel har kaldet den sædvanemæssige Praksis.

Wells-Stadets Flyvehuller.

af B. Bojejen, Systofte.

Forløbigt er der delte Meninger om, hvor Flyvehullerne i Wells-Stadet skulle

anbringes, idet nogle finde det rigtigst at anbringe de 2 Flyvehuller i samme Væg saa nær hinanden, som muligt, medens andre finde det heldigst at anbringe dem i 2 Vægge, men modsat hinanden. Den sidste Stilling finder jeg heldigst af flere Grunde, hvoraf jeg dog kun skal tillade mig at anføre een. De fleste af Bladets Læsere ved, at man til visse Tider om Foraaret meget godt kan lade 2 Enkeltstader skifte Plads med hinanden og derved i en Haandevending gøre de 2 Folk omtrent lige stærke; men mange Viavlere savne Mod dertil, fordi de tro, at Dronningerne ere udsatte for den Fare at blive dræbte af de fremmede Bier. Denne Fare er dog meget ringe, naar Pladsstiftet sker paa rette Tid og Maade, og jeg har ofte haft Lejlighed til at iagttage Nyttens heraf. En ganske lignende Methode, som jeg vil kalde „Drejning“, vil man aabenbart kunne udføre med stor Fordel, naar man har et befolket Wells-Stade. Lad os f. Eks. tænke os, at Flyvehullerne ere anbragte i Endeveggene, og at Venstrefolket har Flugt i Nord, Højrefolket i Syd, samt at hint er det stærkeste. Vi dreje da paa en Tid af Aaret, naar vi finde det tjenligt, Stedet en halv Omgang; Venstrefolket faar da Højrefolkets Flugtretning og ombendt. Befolkningen vil da i Løbet af en Dags Tid blive nogenlunde ligelig fordelt mellem de 2 Afdelinger, og det er aldeles utvivlsomt, at Dvillingfolkene i mangt et Tilfælde vil have uhyre Nytte deraf. Da de 2 kønlerede Folk have samme Dugt, vil der ikke være fjerneste Fare for Dronningens Liv eller for Kamp mellem Bierne. Vil man derfor følge Erslevs Raad og anbringe begge Flyvehuller tæt ved hinanden paa samme Sidevæg, saa vil jeg tilraade tillige at anbringe 2 tilsvarende ekstra Flyvehuller i Stadets modsatte Sidevæg, for at man kan naa de Fordele, som „Drejningen“ kan medføre. Disse holdes naturligvis lukkede, saa længe de ikke ere i Brug.

P. S. Jeg takker Dem, Hr. Redaktør, for Meddelelsen i sidste Nummer af Tidsskriftet om Tableklamrene. Det synes mig at være en hyperlig Opfindelse, især hvis den kan gøre Traadningen overflødig; thi at „klamre“ en Table er langt lettere og hurtigere end at „traade“ den, og desuden sparer man jo ved at bruge Klamre alt det Boks, som man ellers anvender ved Tablens Tilbodning. Jeg har allerede „Klamret“ flere Tabler, og glæder mig ret over, hvor nøjagtigt og solidt Tablerne paa denne Maade kunne anbringes. Som Klamre anvender jeg alle de Zinksnitte, som falde af ved Fabrikationen af Dronninggitre.

De have jo netop den Længde og Bredde, som Klamrene skulle have, og de ere færdige til at bruges, saasnart jeg med en lille Syl har slaaet et Hul i Midten af dem. De fastslaas paa Kammelisterne med smaa, blaa Søm og trykkes med Fingrene ned paa Kunsttablen. Da jeg har slige Snit i Tusindvis, koster Klamringen mig saa at sige intet.

Bipeff eller Raadenyngel.

af Rasmus Andersen, Heminge.

Da jeg i Efteraaret 90 gjorde den Dagelse, at jeg havde 2 Bistader, der vare meget stærkt angrebne af Raadenyngel, saa vidste jeg ikke straks, hvad jeg vilde gøre ved dem; for at dræbe Bierne har altid været mig en Modbydelighed. Men saa kom jeg paa Tanker om, at Sværme jo er anskrevne for smittefri. Saa tænkte jeg, at det maatte ogsaa kunne lade sig gøre at overføre dem i rene Boliger. Jeg tog saa en ny Bolig, udstyrede den med Binterforraad fra ny Sværme, som jeg havde faaet i Sommerens Løb af Kuber, saa tog jeg al Bygningen fra de smittede Stader, undtagen de Tabler, Bierne kunde klumpe sig paa (saa saa som muligt); men de maa trækkes noget fra hinanden for at give Bierne Plads, det maa gøres nogle Timer førend Overføringen og med saa lidt Dækning over Bierne som mulig, for at de kan trække sig fast sammen paa Tablerne. Det skal bemærkes, at jeg overfører dem ikke, førend den sidst værende Yngel er udløben, altsaa sent om Efteraaret. De ny Stader stilles helst ved Siden af de smittede for en Nemhed ved Overføringen, og for Biernes forte Flugtlinie's Skyld. Nu tager man med største Varsomhed de smittede Tabler med Bier, holder dem hen over den ny Bolig, et rask Sæt med Hænderne, saa ere de allerfleste Bier nebe i den ny Bolig. Der vil altsaa blive nogle Bier i det gamle Stade, som faar en af de gamle Tabler at sidde paa om Natten. Om Morgenen kan jeg saa tage Resten og give til deres Kammerater. Men der maa bruges den største Varsomhed med ikke at forstyrre Bierne, førend de skulle overføres, for at de ikke skal flybe sig med Honning, og saa endelig ikke feje nogle Bier af Tablerne ned i den ny Bolig og endelig ikke berøre noget af den rene Bolig med de smittede Tabler. De smittede Boliger kan renses sikkert ved at saa dem kogte paa et Mejeri i ½ Time i Vand, da der altid findes saa store Kar, at et Bistade kan

foges deri ved Hjælp af Damprør, som sættes ned i Karret og som vedligeholder en stadig Røgning. Jeg er fremkommen med disse mine Erfaringer, fordi det har vist sig aldeles sikkert hos mig, uden nogen som helst Hjælp af Karbol og Salicylopløsninger, som er meget vidtløftig at bruge for dem, der ikke kan spendere megen Tid paa sine Bier, og hos mig har de Ting altid mislykkedes, uagtet jeg har arbejdet i flere Aar med de Ting og med stor Interesse for Sagen. Mine Bier, som ere overførte, ere synede af DBF.'s Vandreferere og ere erklærede for sunde, og det samme kan jeg i Sandhed bevidne.

Ekko fra Staderne.

Hansersegneu, 21 April.

Hvis jeg maa meddele noget om Bierne her, saa er det dette, at mange Bisfamilier ere døde af Kulde her i Kredsen, ja endog saa en ældre Biablers hele Bistand. For mit eget Vedkommende, da har mine Bier ikke noget Aar været bedre i Orden end i Aar, yngre dog og ligelig befolket, holdt Renselsesudflugt 6te Marts, 6te April efterjet og renset, og var den Dag ligesaa fremlige som ifjor den 6te Maj. Og Vejret har jo tilladt Bierne god Forsyning af Blomstestøv. Og da vi jo sædvanlig faar et godt Bjaar efter et daarligt, synes jeg, at vi kunne gaa det kommende imøde med godt Haab.

Med Hensyn til Anstæffelse af ny Huse med tilsvarende Kunsttabler, saa har sidste Aar nødvendig medført en Slappelse, da de allerfleste ny Huse med Kunsttabler fra i Fjor staa ubrugte; men det er lige saa vist, at vi behøve blot et godt Bjaar for at sætte Vind i Sejlene.

Jens Jensen, Langskov.

Frejlev Enghave, Nykjøbing S., 23. April

Jeg gjør i Aar Forsøg med „Wells Metode“, og det ser ud til, at det vil lykkes fortræffelig; men Hovedsagen bliver vist at skaffe rigelig Blads, og den behøver heller ikke at mangle. Jeg tror næsten, at meget store Kammer ere de heldigste til den Slags Biavl, især en stor Bredde, for at holde de to Familier saa nær sammen som mulig saavel Sommer som (og særlig) Vinter.

P. Nielsen.

Horsholm, 23. April.

I Hr. Uhrmager Andreasens Artikel i sidste Witibende, er en Bemærkning som særlig interesserer mig, nemlig den med Flyvbeholdet i Nord, da jeg har erfaret

noget i den Retning. Grunden, hvorfor de har samlet mere, er simpelt fordi den er efter deres Natur. Jeg har nu haft Bier i 28 Aar, og i den Tid haft mange Sværme, som selv ere gaaede i Hus, men altid i dem mod Nord, omend de mod Syd vare lige ja tilløkkende. Og jeg har iagttaget det samme paa flere Steder her i Landet, hvor Bierne selv have valgt deres Opholdssted. Saa jeg tror, at jo mere man kan føje Bierne efter deres Natur, jo bedre vil man selv være tjent dermed. Chr. S.

Torslev, D. Svenstrup, 28. April.

Jeg har 7 Familier Bier i Kammerstader 3 i 10x12" Stader, 4 i Grælev-Stader, hvoraf 2 allerede ere indsatte i et dobbelt Hus (Wells-Stade). De trives meget godt, have megen Yngel. Jeg fodrer med tynd Foderstøv, 10 Kvint daglig til hver Familie.

N. P. L.

Landsholm, Als, 2. Maj.

Her omkring have Bierne overvintret temmelig godt. Nogle Familier ere døde i Kunststader med efterladt Honning; men denne var da krystalliseret. Vi have haft en god Tid med Joraastræk paa Bil. Bierne yngre godt, de fleste have rigeligt Forraad af gammel Honning, og de have ogsaa begyndt at samle ny. Venlig Hilsen til Biablerne.

H. P. Brandt.

Scem, Ringkøbing, 2. Maj.

Det meddeles, at jeg i Sommer gør Forsøg med Wells Metode. Ubsaldet skal blive meddelt, naar Resultatet foreligger ad Aare.

Med Haabet om et godt Aar for vore smaa Venner være De, Hr. Redaktør, venligst hilset med Tak for Ledelsen af Tidsskriftet for den danske Biavl.

C. Lønborg, Tømrer.

Systøfte, Falster, 6. Maj.

Mine Stader have overvintret meget godt trods en Vinter med 24° Kulde, og flere Stader ere allerede nu saa folkerige som mangt andet Aar sidst i Maj. Derimod er der mange andre Biablere her paa Falster, som har mistet de fleste af deres Stader paa Grund af Sult. Det er ret mærkeligt, at man endnu ikke er naaet saa vidt, at man kan indse, at det lønner sig i et saa slet Aar om Efteraaret at fodre ethvert Folk med en halv Snes Rund Randis; thi det har Erfaringen dog tit nok vist, at Randis er udmærket som Vinterforraad for Bierne.

B. Bojsen.

Samsø, 6. Maj.

Alle mine 22 Bifamilier have staaet Vinteren godt igennem, ere i bedste Velgaaende, og arbejde rast væk, naar Vejret tillader det. Jeg havde 3 Familier, der led af Bugløb sidst paa Vinteren, og det satte dem en Del tilbage, men de ere nu raske og have vigtig god Yngel. I April havde vi mange gode Dage, hvorved der blev hjembragt en god Del Blomstestøv, men nu i de sidste 8 Dage have vi haft en slem kold Blæst, hvilket ikke er heldigt, da nu Stikkelbær og Ribes staar i fuld Blomst, og det er kun en lille Tid af Dagen, de kunne flyve ind, og somme Dage slet ikke; kunne vi nu snart faa godt mildt Vejr, da nu Frugttræerne staa i Knop, og det kan snart ventes, at de udfolder Blomsterne. Jeg har nu anskaffet mig et 2 Dronningstade fra Kr. Pedersen men har ikke rigtig Mod til at overføre Bier deri, men vil vente med at befolke det, til jeg kan faa Sværme. Jeg har ligeledes anskaffet mig et Lav-Normalstade for at prøve det med. Jeg er meget ked af den Uenighed om Rammemaalene, da F. og jeg jo egentlig vare dem, der gavede den første Anledning dertil; men jeg havde ikke tænkt, at det skulde gaaet saa vidt; dog vil jeg haabe, at det værste er overstaaet, da det paa ingen Maade samler Biablerne, men derimod avler Bitterhed. Nu vil jeg haabe paa et godt Vjaar, og at Enighed, Velvillighed og Fordragelighed maa blive det Maal, enhver fuldtro Biven maa tragte efter.

A. E. H.

fra Kredsen.

Holbæk Amts BF. Beretning om Virksomheden i Aaret 1892. For Biablen maa Aaret 1892 betegnes som et usædvanlig slet Aar i de allerfleste Egne af Danmark. Kun saadanne Egne, der have et anseligt Træk paa Boghvede og Lyng, have haft et nogenlunde godt Udbytte, men af saadanne Egne findes i Holbæk Amt kun faa, og Udbyttet har ogsaa i disse været meget utilfredsstillende. Marsagerne hertil kunne let paavises. Det foregaaende Aar (1891) havde været et godt Vjaar. Derfor vare Staderne i Almindelighed indvintrede med rogeligt Forraad; men baade Foraaret og Forsommeren bleve saa kolde og regnsfulde, at der kun dannedes meget lidt Nektar i Blomsterne. Bifamilierne udviklede sig derfor kun langsomt, og i Begyndelsen af Juni, da vi her i Amtet pleie at have vort bedste Honningtræk, var det daglige Forbrug af Foder til Yngelen større

end den indbaarne Forraadsmengde. Under saadanne Forhold var det ikke at undres over, at mange Bifamilier kom til at lide Nød ved Midjommertid. Den dygtige Biavler jodrer selvfølgelig sine Bifamilier, naar de trænge dertil, enten det er om Foraaret, Sommeren eller Esteraaret; men saaledes er det desværre ikke hos de mindre ovebde eller mindre oplyste Biavlere. Disse kunne finde sig i at jodre om Foraaret, for at Bifamilien kan blive kraftig til Honninghøsten — eller om Esteraaret for at bevare Bierne til det kommende Aar, men at fodre Bier paa den Aarstid, da Mark og Eng vrimler af Blomster, det anses af Mange for en topmaalt Urimeelighed. Det forløbne Aar har i denne Henseende været en haard Prøve for Danmarks Biavlere, og det kan desværre ikke nægtes, at mange af Holbæk Amts Biavlere have bestaaet denne Prøve daarligt. Derfor har Udbyttet af Biablen ofte været højt forskjelligt i Bigaarde, der ligge ganske nær ved hinanden. Det kan aldrig betale sig at lade sine Bier lide Nød. Varmen er den vigtigste Betingelse for Nektardannelsen. Derfor kan det kun lidt hjælpe Bierne, at der er Blomster nok, naar Vejret er koldt. I hvor høj en Grad der i denne Henseende savnes Oplysning hos mange af Amtets Biavlere, har det forløbne Aar godtgjort; thi der er ingen Tvivl om, at Udbyttet i mange Bigaarde kunde have været bedre, hvis Bierne vare blevne bedre behandlede.

Trækket paa Frugttræerne var slet paa Grund af Kulden. Agerkaalen afgiver her ofte et meget stort Træk; men i 1892 tog Sæden paa Grund af det kolde, vaade Vejr snart fuldstændig Magten fra denne Ukrudsplante. Hvidkløberen voksede godt til, men afgav næsten ingen Nektar, for det varme Vejr indtraf omtrent den 10de Juli. De Bifamilier, der ikke havde lidt Nød i den kolde Forsummer, havde nu et jævnt godt Træk i c. 2 Uger. Netop paa den Tid blomstrede ogsaa Linden, og denne afgav i c. 8 Dage megen Nektar. Fra Biablens Standpunkt maa det i høj Grad beklages, at dette smukke Træ ikke plantes langt almindeligere end for Tiden her i Amtet. I Nordamerika findes udstrakte Skove og talrige Alleeplantninger af Linde. Disse afgive ikke alene et fortrinligt Honningtræk, men tillige værdifuldt Savntræ, da Lindetræ paa Grund af sin Bløddhed er meget let at arbejde i. Der findes jo ogsaa hos os Lindeplantninger, men langt fra i den Udstrækning, som det kunde ønskes. En Hovedgrund til, at Linden plantes mindre almindelig end andre Løvtræer, er vistnok den mindre lette Ud-

gang til gode Planter af dette Træ. I vor Tid er der jo en priselig Bestræbelse for udvidet Beplantning og Væplantning. Vi ville udtale Osset om, at man ved saadanne Plantninger langt hyppigere end hidtil vil vælge Lind. Denne staar i Skønhed langt over Elm og Poppel. Og saa Horn er for Biablen et særdeles godt Træ, om det end staar tilbage for Linden.

Foreningens Virksomhed har fremdeles været fortsat efter samme Plan som hidtil. Biablmødernes Antal har været 14, hvoraf de 4 ere afholdte af Danmarks Biabler-Forening. De 10 Møder have medført en Udgift af 37 Kr. Det vilde dog, navnlig med det sidstforløbne Aars Erfaringer for Dje være ønskeligt, om Mødernes Antal kunde forøges betydeligt. Dette har dog hidtil ikke været muligt, fordi der blandt Foreningens Medlemmer er en meget stærk Stemning for at opretholde den aarlige Bortlodning af Biablkredstaber og Skrifter i det samme Omfang som hidtil, uagtet Foreningens Tilskud fra Holbæk Amts økonomiske Selskab fra Aarsaars 1892 er blevet nedsat fra 300 til 200 Kr. aarlig.

Bortlodningen foretoges den 29de Oktober 1892 i Nyderup. Den omfattede 116 Gevinster, hvoriblandt 1 Hønning-Udstynger, 4 Bistader og mange andre Biablkredstaber og Bibøger. Den medførte en Udgift af 207 Kr. 47 Ore, hvilket er lidt mere end i 1891; men dette hidrører fra, at Foreningens stærke Tilvækst af Medlemmer nødvendiggjorde Anskaffelse af 400 Træhylstre til Brug ved Bortlodning. Denne Udgift, 20 Kr. 36 Ore, vil jo for Fremtiden undgaaes, da disse Hylstre fremdeles ville kunne benyttes.

Til Kundgørelser er i Aarets Løb medgaaet 18 Kr. 89 Ore.

Til fattige Biablere er udsendt 12 Exemplarer af Maanedsskriftet „Bien“, og Nogle have faaet „Tidskrift for Biavl“ for halv Pris.

Medlemsantallet er steget fra 222 i 1891 til 232 i 1892. Medlemsbidraget er 50 Ore aarligt, og dette har altsaa i 1892 udgjort 116 Kr. Dette i Forbindelse med ovennævnte Tilskud, 200 Kr., fra Holbæk Amts økonomiske Selskab udgør Foreningens samlede Indtægt, 316 Kr.

Regnskabet 1892 slutter med et Under-skud af 6 Kr. 8 Ore.

Foreningens Generalforsamling afholdtes den 29de Oktober i Nyderup. Ved denne forhandlede om Afholdelse af en Biabls-Udstilling i Holbæk. Det besluttedes at afholde denne samtidig med Oktober-Markedet i Holbæk 1893. Et Forslag om ved næste Bortlodning i 1893

kun at anvende c. 150 Kr. til Gevinster, i Stedet for som i de senere Aar c. 200 Kr., opnaaede ikke Flertal.

Et saa uheldigt Aaar som 1892 bevirker altid en relativ Tilbagegang i Biablen, idet nogle Biablere lade sig fræmmes af det mindre gode Udbytte og derfor opgive denne Syjsfel. Men ligesom Foreningens Medlemstal dog i det Aar har været i Fremgang, saaledes ere vi overtydede om, at ogsaa Biablen i Holbæk Amt i 1892 har været i absolut Fremgang, idet mange Klubbiablere fremdeles have begyndt Biavl „med bevægelige Tavler“, og mange Smaa-faarssfolk ere indtraadte i de begyndende Biablerses Tal.

Vi ville slutte denne Beretning med Osset om, at det kommende Aar 1893 maa lønne Biablene langt bedre for deres Arbejde med at røgte vore mindste Huusdyr end det sidst forløbne Aar.

Ersklev.

Sausø BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Tranebjerg Søndagen d. 23. April, hvor Regnskabet for 1892 blev fremlagt og godkendtes af Forsamlingen; det udbifte en Kassebeholdning af 53 Kr. 80 Ø. Derefter foretoges Valg af en Sogneformand for Kolbby Sogn istedetfor Hjulmand Hans Jensen Mann af Pillemark, som var udtraadt af Foreningen. Valgt blev Hjulmand Rasmus Jørgen Sørensen af Kolbby. Det vedtoges at købe en Udstyngningsmaskine til, foruden den Foreningen ejer, til Afbenyttelse for Foreningens Medlemmer, da de bo saa langt fra hverandre i de forskellige Byer paa Den. Derefter blev det overladt til Formanden at bestemme, hvor de 2 Biabls-møder skulle afholdes, som DBF. har tilstaaet afholdt ved Biablslerer C. F. Grønning. Der blev tilstaaet L. Fribert af Tranebjerg 10 Kr. af Foreningens Kasse for 1893, for at han skal være villig til at komme paa Anfordring og yde Hjælp ved Behandling af Bierne, navnlig især hos nye Begyndere, imod en rimelig Dagløn fra bedkommende, som forlanger hans Hjælp. I Sommerens Løb vil ligesom i Fjor blive afholdt Biabls-møder med praktisk Undervisning af Skomager Haagenen og L. Fribert paa forskellige Steder hos Biablene, hvilke Møder senere ville blive bekendtgjorte i „T. f. B.“

L. E. Haagenen.
Ribe Amts BF. holdt Møde i Bramminge Lørdag d. 15de April d. A., hvor det vedtoges at lade afholde Udstilling i Bejen d. 10. Septbr. d. A. af Biabls-kredstaber, med Forevisning af praktisk Biavl og Foredrag. Med Hensyn til Udstillingen i Varde blev foreslaet at lade den afholde

sammen med Landbosforeningens Dyrskue i den sidste Halvdel af Juli Maaned d. A. Dagen vil senere blive kundgjort. Ogsaa ved denne Udstilling vil der blive holdt Foredrag samt Forevisning af praktisk Biaavl. Begge Steder vil der blive uddelt Præmier for gode Redskaber og Biaavl-produkter.

Foreningen lader i indbeværende Sommer afholde 20 Møder rundt i Kredsene ved Hr. Biaavlslærer Grønning af Vejrup til Fremme af Biaavlen heri Amtet.

H. H. Sørensen,
Formand.

Jærne Kreds. Søndag d. 23. April d. A. holdt Hr. Biaavlslærer Grønning Møde i Velldbæt Stole med praktisk Behandling af Bierne samt med Foredrag om Foraars- og Sommerbehandlingen af Bierne. Mødet var godt besøgt, og samtlige Tilstedeværende vare enige om, at saadanne Møder ere et af de virksomste Midler til at fremme den praktiske Biaavl, hvorfor Hr. Grønning bragtes Forsamlingens Tak.

Bestyrelsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 52. I mine 4 Erølevstader indhængte jeg sidste Aar Kunst-
tabler uden at traade dem, og dette gik ogsaa ganske godt.

Der var ingen af dem, som faldt ned; men der blev dog en Fejl ved flere af Tablerne, fordi de øverste 6—7 Rækker Celler lod sig trække ned ad, saa at de bleve for store til Arbejdsryngel, og Tabellen blev derved saa stærkt forlænget, at den blev lidt puffet forneden, uagtet jeg der havde givet $\frac{3}{8}$ " fri Plads. Hvorledes kan jeg lettest undgaa denne Ulempe for Fremtiden?

(H. H.) — S.: Den samme Ulempe have vi tidligere haft; men vi have fuldstændig undgaaet den ved Krydstraadning (se Fig. 29.) Traaden indflaas i Sidelisten ved 2, trækkes gennem et fint boret Hul i Listens Midtlinie løst gennem et tilsvarende Hul ved 3, derfra udenpaa Sidelisten op til 4, hvor den paany gennem et Hul føres ind i Rammen. Traaden stikkes nu ind under den løse Traad, der var trukket fra 2—3, stikkes derpaa igennem Sidelisten ved 1 og indflaas i Listens Kant. Traaden maa, inden den endelig befæstes, strammes saaledes, at de 2 forbundne Traade, der løbe gennem Rammen, saa den i Figuren angivne Retning. I Andersens Ramme og

i Møllers Ramme kan ganske den samme Slags Traadning anvendes kun med den Forskel, at Traaden der bør krydse paa 2 Steder, baade i Rammens nederste og øverste Halvdel, idet der børes 3 Huller i hver Sideliste. Efter vore Erfaringer giver Krydstraadningen med det mindste Arbejde den sikreste Befæstning af Tabellen.

Nr. 53. Kan man ikke besætte et Well's-Stade ved først at overføre et overvintret Stade deri og dernæst at indsætte en Sværm i Stadets anden Afdeling, saa snart Sværmene begynde at komme? (L. M.) — S.: Jo, det kan meget godt lade sig gøre, men i Egne, der savne Eftertræk, vil man næppe paa den Maade kunne opnaa noget væsentlig forøget Udbytte deraf for næste Aar. I Deres Egn, hvor der jo netop er et stort Eftertræk, vil derimod Virkningen af de to Familiers Samarbejde meget godt kunne mærkes allerede i denne Sommer.

Nr. 54. Kan man ikke gavne en svag Familie meget ved at forene den med en Sværm? Jeg antager, at Sværmens

Jver vil meddele sig til den svage Familie? (L. M.) — S.: Naar Foreningen foregaar paa betryggende Maade (uden Ramp) kan den albrig skade. Næster man derimod uden nogenjohmhelst Forsigtighedsregler en mindre Sværm ind til en svag

Familie, da kan man let gøre denne mere Stade end Gavn. Sværmen kan f. Eks. straks huses paa nogle ubbyggede Tabler i et Kunststade, og disse Tavler med paafibdende Bier kunne forsigtig indhænges sent om Aftenen (ved Bygteljs) bagved Tablerne i det svage Stade. Man kan ogsaa straks indbringe Sværmen i dette Stade, naar de Tabler, hvorpaa den huses, ved bitæt Gitterindstud er afskilt fra det svage Stades Tabler. Indskuddet kan da borttages den følgende Dag.

Nr. 55. Naar kan jeg anbringe Delingsbakker over Yngelreden i et 10 × 12 " Stade? (L.) — S.: Det beror paa 3 Ting: Familiens Styrke, Plantevækstens Udvikling og de særegne Trækforhold i Deres Egn. Naar Familien har mindst 7 Yngeltavler belagte og Honningtrættet i Eggen er rigeligt, kunne Delingerne anbringes; men Yngelreden bør da fremdeles udvides lidt efter lidt, indtil den omfatter 10 Tabler.

Nr. 56. Hvad bliver der af den Yngel, som hidrører fra en Dronemoder, og den fra en ubefrugtet Dronning (Puffel-

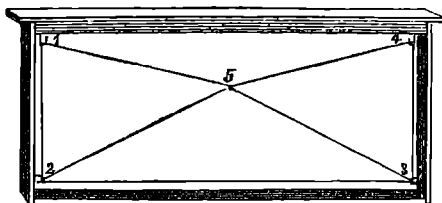

Fig. 29. Krydstraabet Ramme.

ngel)? (B.) — S.: Begge disse to Slags Yngel frembringer jo kun Droner. Man ser jævnlig den Menning fremfat, at saadanne Droner ikke skulde være i Stand til at befrugte Dronninger; men det har ved talrige videnskabelige Undersøgelser ikke været muligt at vise nogen Forskel i Kønssdelenes Udvikling hos disse Droner og hos de, der frembringes af en frugtbar Dronning. Vi skulle i et følgende Nummer nærmere omtale Dronernes Organer.

Nr. 57. Vil et Stade med en Dronemoder modtage en ny Dronning eller en Dronningcelle, før Dronemoderen er fjernet, eller skal denne fjernes, forinden den ny Dronning eller Dronningcellen tilføjes? (Det er nemlig stet her i Egneb, at et saadant Stade med Dronemoder har modtaget en næsten helt udklækket Dronningcelle. B.) — S.: Et droneynglet Stade vil næsten altid modtage en frugtbar Dronning, naar denne tilføjes f. Eks. ved Simmins Metode, og ligeledes en Dronningcelle, der dog helst bør gives i en Cellebeskytter.

Nr. 58. Kan man endnu med Forskel fodre Stader, der have nogle U Honning tilbage af Winterforraadet? (B.) — S.: Hvis Egnen tilhører et stærkt Foraarsstræk, kan det godt lønne sig at fodre saadanne Stader langsomt endnu i et Par Uger. Dette Foder vil nemlig blive hentet om Natten (i uheldigt Vejr ogsaa om Dagen) og utvivlsomt bidrage til en forøget Yngelansætning.

Nr. 59. Ved jævnligt Efterblik af mine Bistader fandt jeg stadig, at 3 af disse manglede Yngel, og jeg mente saa sikkert at de vare dronningløse. Jeg besluttede da at forene fornævnte tre med andre Familier; men saa igaar ved det sidste Efterblik 1. Maj fandt jeg i Nr. 2 (hvad jeg antog for) Buktelyngel, og for at sikre mig den tilstedeværende Arbejdsbi tog jeg Bierne og afbørstede paa et Lagen noget borte i Haven; men fandt da til min Forbavselse en Dronning uden ydre Fejl, dog maaste lidt langsom i Bevægelsen. Jeg fandt endvidere ved nærmere Efterblik af en, som jeg antog gammel, Dronningcelle, at denne var belagt med Yngel; men da denne allerede havde været udsat for altfor stærk Kulde, vi havde 8 Gr. Reaumur, dræbte jeg Dronningen og forenede Bierne efter Bestemmelsen. Der spørges nu, kunde der ikke under disse Forhold være blevet en Dronning udklækket og befrugtet? Det bemærkes, at Buktelyngelen var som sædvanlig i Arbejdsceller ipredd; men ingen Arbejdsyngel. Til Slut bemærkes, at alle mine Stader, 14, have overvintret godt, der er Masser af Yngel i de øvrige 11? (L.) —

S.: Hvis den Yngel, der var i Staden, virkelig var „Buktelyngel“ (altsaa med op-højede Laag) saa har den Dronning, der tilhyneladende var uden Fejl, været en „Dronemoder“, altsaa ude af Stand til at lægge Hunæg. Staden kunde derfor ved egen Hjælp ikke have skaffet sig en Dronning. Hvis De derimod fra et sundt Stade havde indbragt et Stykke Yngeltavle med aaben Arbejdsyngel, da er det rimeligt nok, at Bierne selv havde skaffet sig en Dronning, der kunde være bleven befrugtet omtrent nu.

Nr. 60. Jeg har et Erslevs Dobbeltstade (Wells Metode), i hvilket jeg overflyttede 2 ulige stærke Familier d. 20. April. De arbejde begge meget flittig; men den stærkeste Familie vokser dog stærkest. Hvorledes kan jeg rette den Fejl? (H. T.) — S.: Ved at overflytte 1 moden og 1 ikke moden Yngeltavle fra den stærke til den svage Familie; men Dronningen maa ikke følge med. Derfor maa helst de fleste Bier af de 2 Tavler børses ned i deres Afdeling, inden Overflytningen sker.

Nr. 61. Jeg har desværre mistet flere af mine Bifamilier af Bipest. Mit bedste Stade hentedes Sygdommen ved Røveri i en anden Bigaard, og jeg blev ikke opmærksom derpaa, før flere vare smittede. Nu haaber jeg at have begrænset Sygdommen og saa den helbredet; men hvorledes kan jeg rense de smittede Boliger? Det vilde være mig et stort Tab at miste dem ogsaa. (H.) — S.: Den sikreste Maade at rense de pestsmittede Boliger paa er ved Røgning i Vand; men dette Middel raader man sjældent over, fordi dertil udtræves et meget stort Røgetar. Der er dog et andet Middel, der er næsten lige saa sikkert, naar det kun anvendes med Omhu, det er Vadskning med stærk Lud af grøn Sæbe og Soda 2 Gange med 3 Dages Mellemrum: Boligen, uden Pakning, Bygning og Kammer, skrubbes haardt med Luden paa alle de store Flader baade indvendig og udvendig ved Hjælp af en stiv Børste. I alle Rum og Hjørner, hvor Børsten ikke kan føres ind, anbringes Luden med en lille langkafstet Pensel med stive Børster. Luden skylles ikke af, men Boligen henstilles til Tørring i 3 Dage paa et luftigt Sted. Derpaa gentages den samme Behandling, og denne Gang skylles efter med varmt Vand. Bygningen smeltes, og Kammerne og Pakningen loges i 1 Time i Vand.

Nr. 62. Hvorledes bruges den i Deres Priskliste paa S. 63 omtalte Bjælde? (H. J.) — S.: 3 Tagene paa de fleste Stader er der jo anbragt 2 Ventiler dækkede af Særntvist, een i hver Gavl. Naar

Bierne nu under godt Træk have fyldt et Magasin med forseglede Honningtabler, da kan man løsne Magasinet og flytte Tæppet derover ned, saa at det danner Bund i Magasinet og afspærrer Bierne deri fra den øvrige Familie. Den forreste Ventil dækkes med en Lap. Af den bageste borttages Twisten, og Bisfælden befestes udvendig foran Abningen med Spidsen vendende indad. Bierne ville snart mærke Afspærringen og i Løbet af et Par Timer alle søge ud gennem Bisfælden. Naar man efter den ansøgte Tid høster Magasinet, da er dette bitomt. I større Bierier sparer denne Høstmaade selvfølgelig megen Tid, da man er fri for at bærste Bierne af Honningtablerne.

Denne Bisfælde eller Bitømmer kaldes den koniske (af conus, en Kegel), og den kan altid anvendes under Honningtræk uden Fare for, at Robbier skal søge ind gennem Keglen's Spids. Vil man ogsaa anvende Bitømmeren paa en Tid, da Honningtrækket er ophørt, da anbefale vi dertil Porter's (se XXVI. S. 178); men denne er dyrere.

Et og Andet.

Bier til Brevbefordring. En fransk Bi-avler, Teynac, har efter flere Aars Forsøg fundet en Form, hvorunder man kan udnytte Bierne's Stedians paa en lignende Maade, som det nu sker med Brevduerne. Igenom talrige Jagttager konstaterede han, at man kunde bringe en Bjørnem indtil næsten $\frac{1}{4}$ Mil bort fra dens Hjemsted i en Sæk, den vilde da, naar den blev sluppet løs, i Løbet af 20 til 25 Minutter naa tilbage til Bolkgen. Herefter har han opstillet en Methode, hvorefter man kan forrejpouderer med en Person, der opholder sig en halv Mil borte. Man sender ham en Viturv, det vil sige en Veste med gennemhullet Laag, der tillader Luften's Indtrængen til de i Kurven indelukkede Bier. Vesten maa være saa let og have en saadan Form, at den kan forjendes med Høsten som Brev eller „Prove“. Paa Bestemmelsesstedet sætter man Bierne i et Rum, hvor der er anbragt noget Honning. Medens den udvalgte Bi, der trænger til Føde efter Rejsen, spiser sig mæt, anbringer man Depejchen, der skal afsendes, om dens Bryst. Denne Depejche bestaar af en smal og let Papirstrimmel, som man med en Saks klipper i to Stykker, som igen klemmes sammen med Gummi. Med en lille Tang tager man Bien og slæber hurtig Papiret omkring dens Hals, saa at den hurtigt berører Hovedet eller Ringerne. Slipper man derefter Bien løs, vil den uden Ophold flyve tilbage til sit første Hjem. Her er der foran ethvert af Kuberne's Flyvesjuller opstillet smaa Wikstasser med Huller, der lige akkurat tillade en Bi at komme igennem, men Brevbuen med det stive Papirbånd kan ikke slippe ind, for man har taget Depejchen af dens Krop. Teynac har fortsat sine Forsøg for at finde andre Insekter, hvis Stedians skalde naa endnu længere bort end den almindelige Bi's, og han mener at have fundet dette i Mark-Himmelen, som han har givet et fast Opholdssted. Foreløbig have Brevduerne ikke nogen stor Konkur-rence ved bestaa overfor Insekterne i Henjende til Brevbefordringen, men Teynac mener, at forfattede Prøver vilde give interessante Resultater til Gavn

for Insekternes Benyttelse til Brevbefordring. (Brevduen.)

Stor-Biavl. Frank M'Nay, Wisconsin, Nordamerika, skriver til Redaktøren af Gleanings: I 1892 har jeg ikke alene haft 7 Bierier af pasje, men jeg har ogsaa rejst 7000 Mile (engelske), derfor har min Tid været stærkt optaget. Efter min sidste Meddelelse Iste August, har De fornødentlig antaget, at jeg kun har haft ringe Udbytte, men vi havde et meget godt Ekstrækt, der gav mig omtrent 9 tons*) fortræffelig Honning, altsammen høstet efter Iste August.

Der i Wisconsin mislykkes ofte nogle af vore Honningstidder, men efter en Erfaring af 17 Aar kan jeg sige, at alle Honningtræk aldrig slaa fejl her, og det er denne Omstændighed, der giver os et større Gennemsnitsudbytte end Californiens. Der have de nemlig undertiden større Udbytte, end vi nogenstunde saa, og saa er deres mest udlyngtet Honning, medens jeg ofte høster megen Tavle-honning i Delinger. Man maa ikke tro, at mit Gennemsnitsudbytte er beregnet efter nogle saa Familier; Nej jeg har omtrent ligesaa stort et Antal, som der findes i det berømte Sæpe Bier. Min Høst har i de sidste 10 Aar aldrig været under 10,000 G om Aaret. Min bedste Høst var 23 tons og det bedste Udbytte af 1 Familie 31 G paa 1 Dag og 335 G i 1 Sommer. Dette var fra en Familie, som ikke paa nogen Maade var bleven hjulpet fra andre Familier.

Gennemsnits-Udbytte i 16 Aar:

	Sæpe Bier, Californien.	McC. Nay's Bierier, Wisconsin.	
1876	200 G	75 G	
1877	0 "	125 "	
1878	275 "	20 "	
1879	0 "	50 "	
1880	175 "	125 "	
1881	20 "	150 "	
1882	15 "	80 "	
1883	40 "	105 "	
1884	100 "	93 "	
1885	0 "	81 "	
1886	175 "	143 "	
1887	10 "	59 "	
1888	50 "	114 "	
1889	36 "	148 "	
1890	60 "	44 "	
1891	21 "	86 "	

Bipest. Bacteriologisten Mackenzie ved Ontarios Sundheds-Laboratorium har foretaget nogle meget interessante Forsøg med Bacillus alvei, Sporerne af Bipest. Det viste sig, at naar de opvarmedes til 80° R. krævede de $2\frac{1}{2}$ Times Forbliven i denne Varme for at dræbes i smeltet Voks. Ved 72° R. krævede de 3 Timers Ophold for at dræbes. Da nu hertil kommer den Omstændighed, at Sporerne ere tungere end det flydende Voks og derfor for største Delen synke tilbunds ved Voksens Rensning, kan der ikke antages at være stor Fare for Smitte af omhyggelig forarbejdede Kunsttabler. Endvidere har H. M.'s Forsøg vist, at stærk Sæbelind og Oplosning af almindelig Soda i varmt Vand ere udmærkede Midler til at dræbe Sygdoms-spiverne. Derfor anbefaler han Badstning af Staderne med saadan Lud som et bedre Middel til Desinfektion end det tidligere almindelig benyttede Karbolsvand.

Biers Fejlshen. I den „Brensk. B. Zeitung“ meddeler Panik følgende: „Naar en Bisfamilie holder stærkt Forpil, og en anden Familie nærved, ovenover eller nedenunder, begynder sit Forpil lidt senere, da gaa de fleste Bier ind til den Familie, som først begyndte Forpillet. Dette

*) 1 amerikansk ton = 1814 $\frac{1}{2}$ d. G .

bliver derved overbefolket, og det andet bliver svaagt. Derfor og af mange andre Grunde anser jeg Bihuse og Pavilloner for uheldige. — Af denne Grund er det ogsaa betænkeligt at have sine Bistader opstillede altsor nærved hverandre. Højtaderne friste jo mere til en altsor tæt Opstilling end Trugstader; men ogsaa disse kunne opstilles for tæt ved hverandre. Vi have saaledes en Gang haft Eksempel paa, at 2 Trugstader, der midlertidig stode ganske tæt ved hinanden, netop paa den ovenangivne Maade tog Stæde, idet de unge brune Bier ganske ireddelig gik ind hos Italienerne ved Siden af. Der bør mellem 2 Nabostader helst være en Afstand af mindst 18", regnet fra den ene Indgangs Øverkant til den andens. Ned.

Hovedpunkter for Biavleren. Følgende amerikanske Bimejstre angive disse saaledes. Doo-little: De ere Biavleren, Egne, stærke Familier under Hovedtræffet og gode Boliger, der lade sig behandle let og svare haade til Biavlerens og Biernes Tarv. — Fru Harrison: God Indvinding, dygtige Dronninger, stærke Familier, gode Boliger og Forstand paa Biernes Behandling og Produkternes Salg. **Tidker:** Besyttelse af Bierne om Foraaret, en rummelig Bolig, der kan give rigelig Yngle-Plads ved Træffets Begyndelse og formindskes under Træffet, store Honningrum og lybte Honningtavler om Vinteren. — Heddon: Der bør tragtes efter til enhver Tid at være nøje bekendt med enhver Bifamilies Tilstand.

Gaonlige Vink.

Bejret (8. Maj). Den forløbne Del af Maj har været langt koldere end største Deelen af April. Flere Netter endogjaa med svag Frost. Derfor er Frugttræernes Blomstring holdt stærkt tilbage og det begyndte Træk næsten ganske ophørt. Under disse Forhold er der naturligvis foregaaet en Standsning i Yngelvernes Udvikling, især i saadanne Stæder, som ikke ere omhyggelig pakkede. Lide Bierne derimod ikke ved det indtraadte kolde Vejr, da vokser Yngelreden dog fremdeles langsomt, og det bliver lettere for Familierne at holde Skridt med Plantevækstens Udvikling. Derfor kan en saadan kold Periode om Foraaret jaa en heldig Indflydelse paa Aarets Udbytte, naar kun ikke Varmen bliver helt borte saaledes som i 1892.

Kunstsvarme kunne i Slutningen af denne Maaned dannes af stærke Familier paa een af de Maader, som vi oftere have angivet og som findes nærmere beskrevet i det med dette Nummer følgende Ark af „Ledetraad i Biavl“, S. 38. I et Wells-Stæde, i hvilket kun den ene Afdeling af Underrummet er besat, kan en saadan Kunstsvarme med Lethed dannes ved at flytte 4—6 Yngeltavler med Bier over paa den anden Side af Skillevæggen. Naar den gamle Familie beholder et lignende Antal Yngeltavler, hvoriblandt baade aaben og helt moden Yngel, er det ligegyldigt, i hvilken Afdeling Dronningen kommer. Den droningløse Afdeling vil da selv udtække sig en Dronning.

Fodring. Naturen tilbyder nu i godt Vejr ikke ringe Træk i mange Egne, da Frugtbuskene ere i fuld Blomstring og Frugttræerne begynde at blomstre; men samtidig er Forbruget af Forraad til Yngelplejen meget stort. Derfor bør man fremdeles nøje vaage over, at ingen Familie lider Mangel, thi nu lægges de Eg, der skal blive til den store Arbejdsfjære, som skal bære Hovedtræffet hjem. Enhver Familie, der mangler Forraad, bør derfor endnu

i et Par Uger fodres langsomt. I det Vejr fodres stærkere. Bierne ville vel i godt Vejr kun tage lidt af Foderet om Dagen, men om Natten ville de hente alt, hvad de kunne faa, hvis de ikke ere droningløse; thi da ere de meget uvillige til at hente Foderet.

Udvidelse af Bladsen i Stæderne bør foretages, jaa snart den bagerste Tavle under god Udflugt er omtrent halvt belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier giver man kun 1 mølfrø udbygget Tavle eller en Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen anbringes helst ikke bagerst men mellem 2 udbyggede Tavler. Hos stærke Familier kan man dog meget godt give 2—3 Tavler ad Gangen, ja under meget godt Træk endogjaa 4—5 Tavler.

Møl. Nu begynder den mølfarlige Tid. Biavleren bør derfor jævnlig tilse sit Forraad af hengemte Tavler. Opdages Spind (af Møl) i nogen af dem, da bør Spindet udtages, og Tavlen gennemrøges med Svovldampe. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være mølfrø. Opdager man Møllarver i et Stæde (i. Eks. under det nederste Tappe), da bør Stædet undersøges nærmere og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stæde bør efteres et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver.

Sværme bør indfanges, jaa snart de have flunget sig. Boligen, hvori de huses, bør forud være forlynet enten med udbyggede Tavler eller med hele Kunsttavler, der ere særlig godt besættede, eller med Kammer med Ledere. Naar man fodrer en Sværm, kan den bygge meget hurtigt paa Lederne, og den bygger i Begyndelsen kun Arbejdsvoft. Derimod bør man ikke give en Sværm halve Kunsttavler, da en stor Del af disses Fortættelse ofte vil blive Dronevoft.

Yngelbredning kan nu foretages hos stærke Familier ved at nedflytte 1 hel Kunsttavle mellem 2 Yngeltavler. Naar denne Tavle er belagt og Yngelen forjægt, kan man nedflytte en ny Tavle.

Stædernes Stilling bør være usjagtig vandret paa den Led, der gaar paatværs af Tavlerne, da de ny Tavler ellers ville blive byggede stærkt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive korte, tunge og hullede, fordi Bierne have udnabst Møllarver eller gammel muggen Pollen af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller til Honning. De bør derfor, naar de indeholde moden Yngel, flyttes udenfor Yngelreden for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Brevkasse.

Priisstrifet. Udvalgets 5te Medlem, Trafikchef F. Møller, Aarhus, har i Skrivelse af 10de April d. A. sluttet sig til den af Udvalgets Flertal (se S. 95) afgivne Bedommelse.

Tilleg til Listen over Kredsfornænd. (S. 79). Under Ribe Amt: Vandrup BF. Jarver S. B. Brorjen, Vandrup.

Kundgørelser.

Kunsttavler

af garanteret rent Bivoks.

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Valfæværk med meget dybt Præg, 14" bredt, er jeg i Stand til at levere Tavler til ethvert brugeligt Maal. Rent Bivoks modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Kantschuk-Stempler

jaas til billigste Priser hos

R. Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Mine flere Gange pramierede

Pistader, Udflugningsmaskiner

m. m. anbefales Biavlere. Illustreret Prisliste sendes gratis.

M. Boll, D. Tolby, Nykøbing, Mors.**Vokstavler**

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saaframt prima Tavler af Italiensk Bivoks onfkes, leveres disse betydelig billigere og indbegaas enhver reel Konkurrence. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 R	35 Dre pr. R .
10 a 100 R	30 Dre pr. R .
100 R og derover	25 Dre pr. R .

Biborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.****Ægte Bivokstavler.**

Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Jaas hos

R. Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.**NB.** Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udfølges et Parti Kunsttavler af blandet Voks til **1 Kr. 25 Ore** pr. R .**H. A. Madsen, Broager.**Største Kunsttavlefabrik og Lager af **Biavlsredskaber i Slesvig og Holsten.**
Prisliste gratis og franko.**Kunsttavler**af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejds- yngeltavler med forskellige Præg, smukke Drone- tavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Voks forarbejdes for 35 D . R , over 10 R 30 D . pr. R , 100 R for 25 Kr. Kun ægte Bivoks mod- tages. Brev paa Forlangende.**J. Andersen,** Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bæge, Cylinder-Udtømnings- Maskiner samt andre Biavlsredskaber, i Forhold til Baverne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuld og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Bavernes Godhed, Soliditet og Alkuratesje. Pris- liste sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.**Garanteret rent Bivoks**

tilbydes i store og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.**Kunsttavler.**

Udmarkede Tavler af godt Bivoks jaas hos undertergnede. Voks tages i Bytte. Ligeledes jaas hos mig Dronninggitre.

Systofte, Nykøbing. **S. Bojesen.****Voks** modtages til Forarbejdning til Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes.**Hurtig Besørgelse.**
R. S. Kristensen, Himmeløw, Røstilde.**Heidenreichs Tavleflammer**50 D . pr. 100 Stk. (i hver Kasse findes lige mange Hagetlammere og flade Klammere) jaas hos
Erølev.**Kunsttavler**

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Ødres ubedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høstebro, Marts 1892. **A. S. Vorbeck.****M. Hansen,** Haastrup pr. Fredericia, anbefaler sine solide og nøjagtige Staber til meget nedjatte Priser. Staberne ere tilkendte Guld- medalje 1891.**Ægte Bivokstavler**jaas fremdeles iaar hos „Linaa Sogns Biavlsfor- ening.“ Foreninger, der sender 100 R Voks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. R . Ordre indgives til **Ole Rasmussen,**
Linaa, Laven St.**Kunsttavler af ublandet Bivoks**(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) jaas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravbørg pr. Svend- borg. 1 til 5 R 190 D , 5 til 10 R 180 D , over 10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D . pr. R

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Udlandet mod Ekstraf.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagapris.

Ved Fabricationen bruges kun nyeste og bedst Maskiner samt 1ma damprenset Voks.

Kompositionstavler fabriceres ikke.**R. Fr. Larsen,** Hyllede pr. Rønne.**Garanteret ægte Bivokstavler**

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888 og eneste præ- mierede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Voks modtages som sædvanligt til Fabrication, men da Voks i Arar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder ind- sende deres Voks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunsttavler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Jeg fabricerer **Engeltavler, Drone-tavler, eensidede Tavler til Blisplader** i alle Stor- relser samt **Delingstavler og Dronninggitre.** Kundter ved Odder i Januar 1893.**R. Jacobsen.****Kunsttavler, Biboliger og Sol- voksmeltere**jaas hos **Snedker Olsen,** Hvilsted pr. Søllested.
NB. Voks forarbejdes.

40 a 50 Pd. Honning

er til Salg for 50 D. pr. P. hos
Kauf Møller, Røjbjerg, Herning.

Tavlerne

haves atter i Aar til sædvanlig Pris. Voks tages
 i Bytte a 35 Dre pr. P. **S. P. Bek,**
 Langevej pr. Dyrup St.

80 Pd. lys, gul Honning

er til Salg hos
Chr. Gregersen,
 Tashim pr. Stoholm.
 Prøver med Pris tilsendes paa Forlangende.

Kunsttavler af ægte **Bivoks** anbefales
 som den **store** eller **mindre Forbruger** til
 Harets **billigste** Pris. Fortinnet Traad, Strælle-
 knive, Tavlesporer, Bispiber, Rognpistere, Røgblæser
 og Afspærringsgittere haves altid paa Lager samt
fortrinlige Trugstader med 10 x 12 " Rammer.
N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde.

Bistader.

Solide og nojagtige Erkslevstader, 30 "
 lange (anbefalede forrige Sommer af Hr. Grønning)
 samt Kunsttavler, Foderapparater, Tavletraad, Af-
 spærringsgitter, Tavlesporer m. m. faas hos
Snedder og Biavler Fr. Ipsen,
 Dampmollegade, Rønne.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, præmieret ved Biavlsudstillingen i
 Høstid 1892, leveres efter Maal til Harets billigste
 Pris. Voks købes eller tages i Bytte med Tavler.
 Biavlsredstader haves altid.
J. Olsen, Urmager, Græsted.

Tamrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nojagtige, solide og billige Stader
 og Biavlsredskaber, der siden 1869 have
 været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
 Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Forenings-Meddelelser.

Ribe Amt's BF. afholder Møde hos P.
 Jørgensen, Maltræet, anden Pinsjedags Eftm. Kl.
 2, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.

Chr. J. Kalling.

Vesterhøjsinge og Omegns BF. holder
 Møde d. 22. Maj, 2. Pinsjedag, Eftm. Kl. 2, hos
 Hans Jørgen Hansen, Østerhøjsinge. Der
 bliver praktisk Vejledning i Biavl, og i Henshold
 til Amtsforeningsmødet i Svendborg vil der blive
 bortfolgt 3 nye Bihuse til nedsat Pris, 7½ Kr. pr.
 Stk., blandt Foreningens Medlemmer. Sommer-
 modernes Afholdelse bestemmes.

Hans Jørgen Hansen.

Pinsjedags Eftm. Kl. 2 holder **Soro Amt's**
 BF. Generalforsamling i Boeslunde Skole
 med følgende Dagsorden: 1) Balg af Bestyrelse
 og Formand. 2) Regnskabet for 1892 fremlægges.
 3) Forfællelige Bestemmelser angaaende den paatæukte
 Udstilling i Steshøj. **P. S. Poulin,** Emd.

Soro Amt's BF. lader afholde følgende Møde
 ved undertegnede: Pinsjedag Kl. 4 i Boeslunde
 Skole. 2. Pinsjedag Kl. 2½ hos Amtsaads-
 medlem **C. Hansen,** Høstjensminde. Søndagen

d. 28. Maj hos Stenhugger Jens Pedersen, Bøge-
 lunde. Søndagen d. 4. Juni i Kirketillinge
 hos Stomager S. Rasmussen eller hos Stræder J.
 Pedersen. Fri Afgang for alle. **P. S. Poulin.**

Syddjællands BF. afholder Møde med
 praktisk Undervisning og Foredrag ved Undertegnede
 følgende Steder. I Braabjerg hos Emd. **Niels**
Hansen Mandagen d. 22.; i Rønnebak hos **Be-**
styrer J. Larsen Tirsdagen d. 23.; ved Mejeriet
 i Taarnemark (ved Landevejen) Fredag d. 26.;
 i Braarbe Forsamlingshus Torsdag d. 27.; hos
 Tamrer **Jakob Larsen** Den Smidstrup Søn-
 dagen d. 28.; i Rødsofte hos Emd. **Ole T.**
Nielsen Mandagen d. 29.; i Bordingborg
 Borgerstoles Gymnasiskal Tirsdag d. 30.; i Svær-
 baar hos Lærer **Rasmusen** Onsdagen den 31.;
 alle Møderne i denne Maaned. Mødet i Bording-
 borg er Kl. 2 alle de andre Steder Kl. 3 Eftm.

Jens Hansen.

Maribo Amt's BF. Der er indrømmet Mødets
 Deltagere (3. Pinsjedag), at der ved Mørgen-
 togene paa samtlige lollandske Stationer og Ny-
 købing Station vil blive fulgt Tour- og Retour-
 billetter til Sæstøbing for Entektbillets Pris, lige-
 ledes er der bevillet, at Mørgentogene, dog
 ikke Skotet Kl. 6, fra Næstved ville standse ved
 Kroggaaerden for at afsætte Deltagere i Mødet.
 Nævnte Indrømmelser ville sikkert bidrage til,
 at Foreningens Medlemmer med Familie i rigt Maal
 ville benytte Lejligheden til at berige sit Kendskab
 til den rationelle Biavl og til at stikke Befendtskab
 med Biavlere fra alle Egne af Amtet.

Randers Amt's BF. afholder Generalfor-
 samling paa Høstlehjemmet i Karolinegaden i
 Randers Onsdag d. 31. Maj Kl. 10 Form. For-
 mændene for de lokale Foreninger i Amtet bedes
 at møde. Love vedtages og flere Ting forhandles.

N. Holm.

Randers og Omegns BF. afholder Møde
 1. Pinsjedag i Aftensrup hos Smed Andersen, og
 2. Pinsjedag i Jerregrav hos Gdejer J. Ander-
 sen, hver Dags Eftermiddag med Foredrag af Lærer
Holbeck, Lynderup, og, hvis Vejret tillader det,
 praktisk Vejledning. Alle, som interessere sig for
 Biavl, bedes møde.
N. Holm.

Indhold af dette Numer.

Afsluttende Bemærkninger, af P. Jensen Thisted	125
Biers Fejlshyen	133
Vier til Brevbefordring	133
Bipest, af Rasmus Andersen	127
Bipest	132 133
Delinger's Anbringelse.	131
Dronemødres Angel	131
Dronningstifte	132
Ekko, af J. Jensen, P. Nielsen, Chr. S., — af N. P. L., P. Brandt, C. Lyngborg, — af B. Bojlsen og A. E. H.	128
Et Besøg hos Mr. Wells	124
Fodring	132
Forening	131
Gavnlig Vind	134
Holbæk Amt's BF., af Ersted	129
Jerne BF.	131
Rabylerbien, af J. Waldenperger	123
Rubebiavl	123
Ribe Amt's BF., af S. S. Sørensen	130
Samsø BF., af N. E. Haagenen	130
Stadets Indgang	121
Star-Biavl	133
Sværmsfanger, af N. Raempi	122
Traadning af Tavler	131
Wells-Stadets Besættelse med Bier	131
Wells-Stadets Flyvehuller, af B. Bojlsen	126

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmarks
Bavlere-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PHIL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes Rundgæstfæller optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Dronernes Organer.

Da vi fra flere Sider have modtaget Opfordringer til lejlighedsvis at optage Artikler om Honningbiens Naturhistorie, fordi denne endnu ikke findes fylldig fremstillet i nogen dansk Bog, skulle vi gerne imødekomme dette Ønske.

Vi ville ganske vist anse det for heldigt, om dette righoldige Emne kunde blive fremstillet i en særegen Bog; men foreløbig er der ingen Udsigt her til, fordi en saadan Bog maatte

blive temmelig kostbar, da den skulde indeholde et stort Antal gode Tegninger, og paa den anden Side kunde den næppe gøre Regning paa at sælges i noget meget stort Antal Eksemplarer. Vi agte derfor lejlighedsvis at fremdrage saadanne Forhold af dette Emne, som maa antages at have særlig Interesse, eller som vi direkte ere spurgt om.

Sos de fleste lavere Dyreformer ere de Fremtoninger, der staa i Forbindelse med Parringen, lidet kendte. For mange Insekters Vedkommende ere disse Forhold dog nøje undersøgte; men med Hensyn til Honningbien er der jo den Mærkværdighed, at Parringen foregaar højt oppe i Luften, saa at den ikke kan iagttages af Mennesket.

Kun yderst sjældent have Biavlere fundet en Dronning og en Dronekopulerede (forbundne). Dette har nu ganske naturligt ført mange Biavlere ind paa den Mening, at Videnskaben

Fig. 30. Dronernes kønsdele.

kender saa lidt til Honningbiens Parring, at enhver har Lov til at danne sig sine egne Meninger derom. Derfor have vi flere Gange modtaget Forespørgsler om disse Forhold. Nylig have vi modtaget følgende:

„Er De Hr. Redaktør sikker paa, at Hanbien dør under Parringsakten? Jeg tror det ikke. Forrige Sommer saa

jeg to Gedehamse parres, men der døde Hannen da ikke, og de ere dog temmelig nær beslægtede med Honningbierne. Man har jo heller ikke hørt før, at noget Dyr er død paa den Maade. (S.)"

Vi ere ganske oberbeviske om, at Hannen dør kort efter Parringsakten, hvis denne vel at mærke fuldføres. Dette Spørgsmaal har vel ikke stor praktisk Betydning; men det har megen videnskabelig Interesse. Vi skulle derfor gribe denne Lejlighed til at give nærmere Oplysning om Dronernes Parringsorganer, et Emne, som aldrig tidligere under den nuværende Redaktion har været behandlet i nærværende Blad.

Høstaaende Afbildning (Fig. 30) fremstiller Pønsorganerne hos en Droner, saaledes som de vise sig mindst 5—6 Dage, efterat Dronen er løbet ud af sin Celle, før er den nemlig ikke forplantningsdygtig. Foroven ses 2 temmelig store Kertler (a). Det er Testiklerne, i hvilke Sædfimene (Tusinder af fine bevægelige Traade) tilberedes. Disse Kertler ere paa dette Tidspunkt flade og ligesom henvisnede, fordi deres Virksomhed er ophørt, de ligge i Bagkroppens to forreste Ringe. Derimod ere Testiklerne hos den fuldtudviklede Larve meget store, ligesaa store som Eggestoffene hos Dronningen. Paa det Tidspunkt dannes nemlig i Kertlernes utallige Rør en Mængde Sædfim (f), som efterhaanden glide ud i de 2 Sædledere, hvis nederste Dele ere fortykkede til to Beholdere. Ved den nedre Ende af disse Beholdere udmunde de 2 Slimkertler (b), og Sæden flydende i Slim glider derpaa gennem den fælles Sædleder (c) ned i den saakaldte „Bønne" (d). Denne Beholder indeholder hos den fuldmodne Droner en uhyre Mængde Sædfim, og naar Befrugtningen skal lykkes, bør hele Bønnens Indhold paa 1 Gang udtømmes ned i Dronningens Moderstede. Hos andre beslægtede Insekter (Gedehamsene og Humlerne) findes der rigtignok en lignende Beholder; men hos Honningbieren er denne i Forhold til Dyrets Størrelse over 10 Gange saa stor, fordi den Sæd, som paa en Gang skal indføres i Dronningen, skal kunne række til mange Tusinde Eggs Befrugtning, medens den hos Gedehamse og Humler kun skal tjene til Befrugtning af saa Hundrede Eggs. Bønnen udgør det mandlige Lems øverste Del. Dets nederste Del dannes af 4 hornformige Redstaber (e). Griber man en fuldmoden Droner om Bryststykket mellem Tommel- og Pegefingere og vender den om med Ryggen nedad, da krummer den Bagkroppens Spids opad. Lader man nu Fingrene trykke let paa de øverste Bag-

kropsringe, da ser man pludselig Lemmet springe frem saaledes som vist i den øverste Figur. Denne er vendt om for at vise alle Lemmets Redstaber i samme Leje som i Hovedfiguren, uagtet Lemmets Fremkomst netop sker ved en Udfrængning af baade Bønnen og de 4 Horn, hvorved altsaa den i Bønnen værende Sæd udtømmes. Naar Dronen er flyvende, har den sine Luftsække fyldte, og med disse er den i Stand til at udøve et endnu fuldstændigere Tryk imod Pønsdelene end det, der i det nævnte Forsøg udøves af Fingrene. Kun naar Dronningen er flyvende, er den i Stand til at modtage baade Bønnen og de 4 hornformede Redstaber i sin Stede. Derved, at Dronningen kun kan befrugtes af flyvende Droner, udelukkes i høj Grad Sandsynligheden for Indavl hos Bierne. Det bliver i Almindelighed de kraftigt flyvende Droner, der komme til at udføre Befrugtningen. Men ved denne lænkes de nævnte Redstaber fuldstændig i Modersteden, og da Dronen slet ikke er i Stand til atter at trække dem ind i sit Legeme, er det klart, at de maa afrides. Dette er desuden beviset derved, at det Tusinder af Gange er iagttaget af Biavlere, at den unge Dronning efter sin Parringsudflugt kommer tilbage til Stabet med et hvidt lafet Tilhæng i sin Stede. Dette har man ofte undersøgt nøjere, og det har da vist sig at bestaa af den udfrængede Bønne og de 4 hornagtige Tilhæng i en sammensalden og sønderreven Tilstand.

Denne Del af Dronens Organer kan Dronningen ofte beholde i sin Stede et Par Dage, indtil den enten falder ud eller fjernes af Arbejderne, naar den er henvisnet og indfrumpet.

Ugsaa vi have iagttaget dette, og man vil derfor næppe undre sig over, at vi bestemt besvare det ovenstaaende Spørgsmaal benægtende. Det er meget muligt at en Droner efter Parringen undertiden kan leve i en Time eller to; men ret længe holder den næppe ud efterat have udført sin Livsgerning og mistet sine vigtigste Organer.

Den sidst omtalte Iagttagelse, nemlig den tilbagevendende Dronnings hvide Tilhæng som Tegn paa fuldendt Befrugtning, har naturligvis ikke ringe praktisk Betydning.

Kubebiaul.

Frit efter D. ill. Wiener Zeitung.

(Fortsat.)

Naar lidt eller intet Træk tilbyder sig indtil henimod Sværmetiden, bedbliver Bi-

avleren at fodre, thi han ved godt, at Familierne kun sværme, naar de have en vis Mængde Forraad. Det første Tegn paa, at en Familie bereder sig til Sværming er Opførelse af Dronebygning eller, naar saadan allerede forefindes, Anføttelse af Dronehugel. Derefter følger Opførelsen af Dronningceller (Koppen), Lægning af Æg deri, fortsat Bygning deraf og endelig Forsegling af disse Celler. Ved heldigt Vejr kan Forfærmen fremkomme allerede Dagen efter, at den første Dronningcelle er forseglet. For den øvede Biavlens Dje gives der ogsaa andre Tegn, der gaa forud for en Sværms Fremkomst. Dertil hører f. Eks. at de Bier, som forhen belejrede Indgangen stærkt, pludselig trække sig ind i Kuben, fordi det gælder om at forhyne sig med Honning til Rejsen. Pludselig fare da de første Bier frem og stedse flere følge i stor Trængsel med den saakaldte Sværme-tone. Naar Biavleren ser disse Tegn, saa befæster han hurtig Sværmesækken med Søm foran Indgangen, især naar kort forinden en anden Forsværm er draget ud og endnu hænger i et Træ. Det hænder nemlig meget let, at den anden, 3die og 4de Sværm flybe sammen med den 1ste og forener sig med den. Til at forhindre dette tjener Sværme-sækken. Fig. 31 viser, hvorledes denne

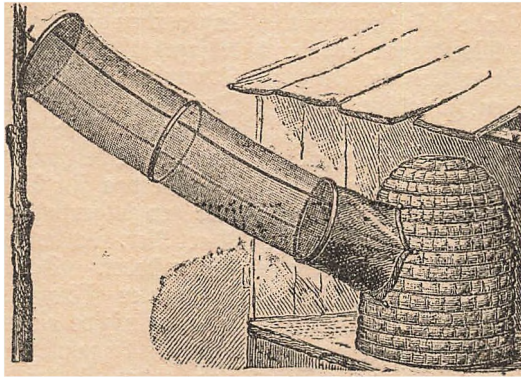

Fig. 31. Kube med uafspændt Sværme-sæk.

er indrettet, og hvorledes den befæstes foran Indgangen. Den største Del af Sækken bestaar af gennemsigtigt Bobinet, den nederste Del af uigennemsigtigt Lærred, hvori er fasthævet Søm til Befæstelsen. Sækken holdes udsprejdt ved Hjælp af indsyede Træringe. Med den øverste Ende hænger den paa en Stang. Da den opmærksomme Biavler allerede forud ved Dronningcellernes Forsegling omtrent ved, fra hvilke Stader Forfærme kunne ventes, saa har han itide plantet en Sværmsstang i Jorden foran ethvert af disse Stader og hængt Sværmsækken derpaa. Han behøver da ved Sværmsens Komme kun at befæste Sækken paa Kuben. En Strimmel Værf eller Lærred har han ogsaa forud lagt omkring Kubens Rand, for at ikke Bierne skulle indslippe under denne men nødes til at gaa ind i Sækken. Naar ingen Sværme-bier mere afgaa fra Kuben, aftager han

Sækken, binder den sammen forned og hænger den i Skygge. De Bier, der vare sløjne ud, for Sækken blev befæstet, have enten allerede sat sig udenpaa denne eller ville nu gøre det.

Om end Sværmsækken anvendes, kan det dog hænde, at medens 1 Sværm hænger i Klynge ude i Haven en anden ubemærket strømmer frem og viser Tilbøjelighed til at forene sig med den første. Dette søger Biavleren at forhindre enten ved at dække den første med et Klæde eller ved at sprøjte en Regn af Vand mellem de 2 Sværme. Flybe flere Forfærme alligevel sammen, saa deler han paa Maa og Faa Klyngen i to Dele, hver i sin Kube, og lægger begge Kuber med Mundingen aaben ved Siden af hinanden. Ofte lykkes det paa denne Maade at adstille Sværmen. I de Kuber, i hvilke Bierne forblive, er der sikkert en Dronning. Lykkes dette Forsøg ikke, da

op søger Biavleren i den Klynge, der formodes at have 2 Dronninger, den ene, indsætter den i en Kube og nedkaster dertil en passende Mængde Bier.

Biavleren vil nemlig have, at 2 Forfærme forene sig, da de samlede ikke give saa stort et Udbytte som enkeltvis.

Ofte forekommer det, at en Sværm vælger sig et Samlingssted, fra hvilket det er Biavleren

meget ubekvemt at indfange den. Sidder Sværmen paa en Gren, da har man kun nødig at ryste den ned i en omvendt Kube, der holdes under den. Sidder Sværmen derimod paa en tyk Stamme eller i en Hæk, da gaar dette ikke saa let. Sidder Sværmen i en Hæk, da bringer man med en stor Slev nogle Klumper Bier ned i Kuben, vender denne forsigtig om og anbringer den saaledes tæt over Klyngen, der da i Almindelighed ved det første Forsøg drager op i Kuben. Sidder Sværmen i et tyndt Lag paa en Stamme, da holdes Kuben tæt under Sværmen, og man fejer disse med en Børste ganske forsigtig ned i Kuben; men man bør feje fra nede opad, saaledes at Bierne glide over Børsten ned i Kuben eller kastes fra Børsten derned. Fejer man fra oven nedad, da blive Bierne brede.

Enhver indfanget Sværm lægges paa

Jorden under Indfangningsstedet, for at de endnu flyvende Bier, der høre til Sværmen, kunne slutte sig til den. Vilde Bierne i Hækken ikke gaa op, saa blæser man lidt tør findelt Jord henover dem. Og saa fra de Steder, hvor de stadig ville samle sig, kan man holde dem borte med saadan Jord eller med koldt Vand.

Sidder Sværmen i et højt Træ, hvor man ikke kan naa den med Stigen, saa be- fæster man Kuben paa en tilstrækkelig lang Stang, holder Kuben under Klyngen, giver Grenen et stærkt Stød, saa at Sværmen falder ned i Kuben, sænker denne ned paa Jorden og lader de andre Bier samle sig der i Kuben, hvilket næsten altid vil ske.

Intet er nu lettere end at indbringe en Sværm fra Fangkuben eller Sværmsækken i den Kube, der er gjort i Stand til dens Modtagelse. Dette kan straks ske, naar Sværmen har trukket sig sammen. Man stiller den tillavede Kube i en Underfats- ring eller paa anden Maade fast i omvendt Stilling, altsaa med Mundingen opad. Derpaa henter man Sværmen og støder den, hvis den sidder i en Fangkub, først med et Stød mod Jorden (Toppen nedad) sammen i Kuben og derpaa i retvendt Stilling med Kuberaanden imod den fast opstillede Kubes Rand. Sidder Sværmen i Sværmsækken, saa griber man denne i begge Enden, løsner Baandet i den ene Ende og ryster Sværmen med nogle Ryk nedad og derpaa ned i Kuben. Indryst- ningen bør altid helst foregaa lige foran det Sted, hvor Kuben senere skal have sin Plads. Thi naar man derefter lægger Kuben paa sin Plads med Mundingen vendende udad, ville alle de Bier, som ved Indrystningen ere fløjne op, slutte sig til Sværmen. Efter Indrystningen derimod paa et fra Standpladsen fjernet Sted, ville derimod de opfløjne Bier slutte sig til Moderstadet eller til fremmede Familier, hvor de kunne blive ihjelskudne. Naar alle Bierne have samlet sig i Kuben, rejser man denne op i sin rette Stilling og lader Bierne benytte Flyvehullet som Indgang. Det første Arbejde er dermed udført. Man kan forøvrigt ogsaa straks indfange Sværmen i den tilberedte Kube og derved spare Ar- bejdet med Indrystningen. Indfangning af Sværme gaar dog ikke altid saa let. Under- tiden vil en Sværm slet ikke klynge sig. Dette kan ofte hjælpes ved at besprøjt den med Vand eller ved at blænde den med et Spejl. I andre Tilfælde klynge en Sværm sig vel men vender pludselig tilbage til Moderstadet. Dette kan hidrøre fra to Aarsager: Enten er Sværmen ledjaget af

en flyvelam Dronning eller af een eller flere unge ubefrugtede Dronninger.

I det forstnævnte Tilfælde falder Dron- ningen ned paa Jorden tæt ved Moderstadet og følger derfor ikke med Sværmen. Ved omhyggelig Efterføgen kan man da finde den i en lille Klump Bier paa Jorden. Her hjælper man sig ved at bringe Dron- ningen og de saa Bier ned i en tilberedt Kube, der opstilles paa Moderstadets Plads, medens dette faar en ny Plads ikke for nær ved. Man kan danne en „Flyvesværm“ ved at banke lidt paa Moderstadet, de Bier, som flyve op, ville nemlig søge den gamle Plads og saaledes forstærke Sværmen. Man kan ogsaa afstrømme Moderstadet, give de afstrømmede Bier Dronningen og derpaa opstille Dronningen paa Moderstadets Plads. Finder man saadan en Dronning, for Sværmen er draget tilbage, da kan man tilføje Dronningen til Sværmen paa Træet og derpaa indfange Bierne.

En sjældnere Aarsag til Sværmens Til- bagevenden er denne, at en Forbærm er ledjaget af een eller flere unge ubefrugtede Dronninger i Stedet for af den gamle Dronning, fordi de gamle Forbærm- bier nødvendig ville blive hos saadanne unge Dron- ninger. Ofte har man opstillet saadan en Sværm paa sin Plads, og man finder da paa den følgende Dag i Kuben kun en lille Mæt Bier, de andre ere fløjne tilbage til Moderstadet. Det kan endogjaa ske, at saadan en Bifamilie helt forbærmer sig uden at afgive en eneste ordentlig Sværm, fordi alle de gamle Bier efterhaanden kaste sig paa andre Stader. Her er ikke andet at gøre end at samle de Bier, som paa for- skellige Dage holde sig til de unge Dron- ninger, til een Sværm, som man senere bør forstærke med en Efterbærm. Efter- bærme bør altid helst opstilles med Udflugt mod Vest. (Fortætttes.)

Hvad er bedst Biavl eller Household?

Af Lærer Th. Gundersen, Udsjerg, „Husmdbl.“

Ovenstaaende Spørgsmaal er fremfat af H. Therkildsen i Husmandsbladet Nr. 8, og skønt jeg ikke er Husmand maa jeg nok faa Lov til at give mit Beshv med i Besvarelsen af ovenstaaende Spørgsmaal, saameget mere, som jeg nu i en Række af Aar med Glæde gennem Husmandsbladet har set, at mange af Husmandsstanden gaar fremad med sikre Skridt til mere Selv- stændighed.

Jeg tør dog ikke indlade mig paa at give fuld Beparelse af Spørgsmaalet, men maa indskrænke mig til at give nogle Wink med Hensyn til Biavl, og jeg antager at kunne gøre det mest forstaaeligt ved at meddele, hvorledes jeg selv har begyndt Biavl.

For 3 Aar siden fik jeg et Kube-stade og købte samtidig et Ersløv-Stade (Vihus) uden Bisfolk med Tilbehør. Kuben gav om Sommeren 2 Sværme, hvoraf den ene blev indhujet i Kunststaden. Udbyttet det første Aar var foruden 20—30 R udslyngtet Honning altsaa et Kunststade samt et Kube-stade. Næste Foraar var det ene Kube-stade død — vistnok af Mangel paa Dronning — det andet var i en daarlig Forfatning, men levede dog Foraaet over og blev stærkt til Indvintring, det gav ingen Sværme den Sommer. Kunststaden derimod var kraftigt og virksomt og gav om Sommeren mellem 70—80 R Honning, foruden at det blev indvintret med godt Forraad. Sidste Sommer — der af de fleste Biavlere blev betragtet som et daarligt Aaar — gav Kube-stadet 2 Sværme, der begge bleve indhujede i Kunststader, og det gamle Kunststade gav godt 80 R dejlig Honning, foruden at det blev indvintret og maatte afgive et Par gode Tavler til sidste Sværm.

Jeg har altsaa nu 3 stærke Kunststader og 1 Kube-stade.

Udgiften for de 3 Aar kommer til at se omtrent saaledes ud:

3 Kunststader med Tilbehør c.	40	Kr.
1 Kube-stade befolket	8	—
1/2 i en Slynge-maskine	3	—
Falt	51	Kr.

Indtægten: c. 180 R Honning a 50 Dre = 90 Kr.*)

Deraf vil skønnes, at ikke alene alle Udgifter ere dækkede, men endog en ret køn Sum i Overflod foruden Bistaderne med Befolkningen, saa det nok kan lønne sig at drive Biavl, naar saa dertil kommer, at det kun optager grimme lidt Tid, men bringer stor Glæde, saa tør jeg nok anbefale Husmændene at lægge sig efter Biavl, men begynd smaat og lad det gaa jævnt fremad til en 4 a 6 Kunststader, de vil i jævnt gode Aaar — jeg tør maaske nok sige det ene Aar med det andet — give c. 150 Kr., foruden tilstrækkelig Honning i en almindelig Husboldning; desuden er Honning af stor Næringsværdi og et godt Middel mod mange Sygdomme.

Børnens Biavl.

Af Dr. Noje, Wolfenbüttel, Eschsch-Lothr. B. 3.

Den ærede Læser maa ikke straks uvillig vende sig fra denne Artikel paa Grund af Overstriften og sige: „Hvorledes kunne Børn drive Biavl? Den er altsaa farlig for dem.“ Vistnok kunne Børn ikke drive Biavl, det skulle de heller ikke, men en Art af Biavl kunne de drive, nemlig Humle-Biavl, og ved at befordre denne kunne Forældrene allerede tidlig forberede Børnens Kærlighed til Bjerne. De fleste af mine Læsere kunde vel slet ikke denne „Biavl“, og derfor agter jeg i den nævnte Hensigt at meddele mine egne Erfaringer derom.

Jeg stammer fra Lüneburger-Heden, der er vidt berømt paa Grund af sine Ejendommeligheder, nemlig først ved sine Heder, for det andet ved sine „Hedesnucker“ og for det tredje ved sin Kube-Biavl. Hederne er dog virkelig ikke saa slemme, man kan godt leve der, og for Biavlere er det et Eldorado. „Hedesnuckerne“ kunde vistnok kun de færreste Læsere. Det er nogle smaa sorte grovuldede Faar, der leve paa Hederne hele Aaret igennem og derfor ere en Slags Wildt, som afgive en Steg af en ejendommelig Smag. Det er dette lille Faar, hvis vilde Leveemaade første Vostaire til den pudsig Fejltagelse ved Beskrivelse af en Rejse, han foretog gennem denne Hede, at fortælle, at Lüneburgerheden er beboet af un peuple sauvage, nommé Haidenschouks (et wildt Folk, kaldet Hedesnucker). Fra dette „vilde Folkeslag“ stammer jeg ogsaa, det er dog ikke meget wildt men et rigtig tamt og gemytligt Folk.

Lüneburgerhedens tredje Ejendommelighed er dens berømte og indbringende Biavl. Det kan naturligvis ikke undgaa, at Børnene fra den tidligste Ungdom høre og se meget om Bjerne. Saaledes gif det ogsaa mig og mine Kammerater. Det blev vel ikke tilladt os at komme nær til Bistaderne, og vi havde ogsaa stor Respekt for Bjerne, da vi vidste, at de kunde hævne enhver Raadhed med deres Braad; men Interessen for dem var dog tilstede, og den førte os ind paa et Slags Biavl i det smaa, nemlig Humle-Biavl.

De fleste vide, at Humlebjerne kunne have højt forskellig Størrelse og Farve. Ved nøje Betragtning af dem kan man paa vise mange flere Arter af Humler end af Bier. Endskønt vi som Børn med vore skarpe Øjne godt kunde skelne flere Arter, delte vi dem dog med Hensyn til vort praktiske Formaal kun i 2 Slags, eftersom

*) I denne Indtægt er ikke medregnet de 3 Bisfamilier i Kunststaderne, disse Familier kunne anlægs til mindst 30 Kr. ialt. N. N.

deres Reder vare anbragte over eller under Jorden. Vi havde bemærket, at en Del af Humlerne, og dette er sædvanlig de største, der oftest ere betegne med sorte Striber medens Hovedfarven er lysgraa, byggede Reder i Muehuller. Den Humlebi, som trøb ind i et Muehul, kunde vi sjældent forfølge, fordi Muehullerne sno sig omkring, og der udfordredes derfor langvarig og dyb Grævning for at komme til Reden, ofte kunde vi slet ikke finde den. Denne Art egnede sig altsaa ikke for vort Formaal, og vi holdt os derfor til de Arter, der bygge deres Reder over Jorden. Blandt disse er der navnlig 2 Arter, som ere almindelige, nemlig en stor sort med orangefarvet Gump og en mindre rødbrun Art. Den førstnævnte viste sig at være særdeles godmodig og blev derfor særlig tyndt. Den anden er derimod mere stikkelysten, og den blev derfor mindre søgt. Disse Humlers Reder finder man i solbesinnede, lave, tørre Jordvolde, især i den øvre Rand af tørre Grave. Vi opnaaede snart et skarpt Blik for Opbagelsen af saadanne Reder, der bliver i høj Grad lettet ved Humlernes Flyven fra og til Reden. Denne bestaar af en Høb tyndt tørt Græs lidt større end en knyttet Næve. Hæber man dette op, saa finder man sammenhøbet, sjældnere enkeltvis, et Antal langagtig runde sorte Voksceller saa store som Snittebønner. Disse ere enten lukkede eller aabne og indeholde ligesom Viernes Celler enten Maddiker eller Honning. Af disse Celler findes i Almindelighed kun c. 25, undertiden dog indtil 50, kun hos den først omtalte i Jorden boende Art finder man mange flere, indtil flere Hundrede Celler, der ogsaa ere noget større end hos de Arter, der bo over Jorden. Svarende til det mindre Antal Celler er ogsaa de til Reden hørende Humlers Antal ikke meget stort, højst 50. Fra Viernes Celler adskille disse sig ogsaa ved at have Retning fra oven nedad, de ere ogsaa tilbækkede foroven og ikke eller i det mindste sjældent paa Siden. Behandlingen af Humlerne blev lettet os Vørn meget derved, at disse, med Undtagelse af den ovennævnte lille rødbrune Art, ere meget godmodigere end Vierne og mindre i Antal, vi bleve derfor sjældent stukne, og Stikket var heller ikke saa smerteligt eller farligt som Honningbiens Stik. Hele Sommeren igennem gif vi ofte ud for at opsoge saadanne Humlereeder. Naar en saadan blev opdaget, blev den aabnet, Voksbygningen udtages og med et Halmstraa udsuge de den Honning, der fandtes i nogle af Cellerne. Disse saa Draaber feltverhøvet Honning skattede vi

den Gang ligesaa højt som senere ligesaa mange Pund fra et Bistade. Efter at have foretaget denne Høst lagde vi Voksbygningen foreløbig tilbage paa sit Sted og tilbækkede den paany, medens vi lavede en Volig til den lille Humlefamilie. Dertil brugte vi den paa Heden almindelig til Brændsel benyttede Tørv. Vi opsogte en rigtig løs Skæretørv lidt større end en Mursten, udsulede den paa den brede Side saa meget som muligt, forsynede den med et lille Flyvehul og dækkede Hulheden med et tyndt Laag. Tørven bares nu hen til Reden og med et raff Greb lagde vi hele Reden med de deri værende Humler ned i Tørvens Hulhed og opstillede denne paa samme Sted, hvor Reden havde været. De opskræmmede Humler beroligedes snart og istandsatte nu deres Rede i Tørv. Om Aftenen blev Laaget lagt paa og Humlestadet baaret hen til den Plads, hvor vi onstede, at den for Fremtiden skulde staa i Haven. Den følgende Morgen fløj Humlerne da ud fra den ny Plads uden at vende tilbage til den gamle. De vænnede sig altsaa straks til den ny Plads, og vi kunde, naar Hejret var godt, snart igen holde en lille Høst ved at udsuge Honning med et Straa. Jeg har ofte haft flere end et Dusin saadanne Humlestader, og min barnlige Glæde over dem var ligesaa stor som senere over mine bedste Kassestader.

Har du derfor, ærede Læser, et Barn, som viser Lyft til Biavl, saa forsog en Gang at gøre det fortrolig med Humlebiavlen efter denne Anvisning, maatte har du derved vundet en fremtidig Biavler. I Stedet for den Volig, jeg benyttede, kan jo enhver Kasse af tilsvarende Størrelse benyttes. Du kan ogsaa selv have Fornøjelse deraf, hvis du er ligesaa ivrig en Biavler som jeg.

Om Tavleklamre.

af B. Bojesen, Systofte.

Saa snart jeg havde læst den første Beretning om Tavleklamrene (se Nr. 6, S. 108), fik jeg straks det Indtryk, at her var gjort en meget vigtig, om end ubetydelig Opfindelse. Jeg helmede derfor ikke, før jeg fik prøvet den, og Forholdene vare saa gunstige, saa at jeg saa at sige straks kunde gøre et Forsøg. Dette Kammer bleve straks forsynede med Klamre, hvoraf de 6 i Tavlens Øverstykke og 2 i hvert Sidesykke. Kunsttavlen fik herved en saa stor Fasthed, at jeg følte mig ganske overbevist om, at

jeg ikke vilde blive stuffet i mine Forbentninger. Kammerne med de klamrede Tavler anbragtes d. 13. Maj i Honningrummet af et Stade, hvor Bierne nu (d. 17. Maj) udfylde en Plads paa 3500 Kubitommer, og 3 Dage efter vare samtlige Tavler udtukne fra øverst til nederst. To Ting blev herved straks konstateret: 1) At klamrede Tavler ligesaa lidt ville falde ned som de med Voks fastloddede Tavler; thi inden 24 Timer vare samtlige Tavler vrinkelende fulde af Bier, som var det en nyfalden Sværm, der byggede. 2) At klamrede Tavler bleveligesaa regelmæssigt udbyggede som traadede ditto; alle Tavlerne bleve fuldkommen regelmæssigt udbyggede, uden Vølger og Buller. Heraf fremgaar da, at Lodning med Voks ganske kan undlaades, og at man kun behøver at traade Honningtavlerne for at de kunne holde sig bedre under Udshyngningen. Traadning af Ingeltavlerne er derimod ganske overflødig.

Jeg tør derfor trostigt anbefale Biablerne at bruge Tableklamre. Som det ses af et Uvertisement, kunne de faas hos Ersløv for 50 Ore pr. 100. De vilde derfor næppe koste mere end Vokjet, som ellers maa anvendes ved Lodningen. Men selv om denne Metode var billigere end Klamringen, saa vilde jeg dog bruge Klamre, da man kan indflaa dem i Kammerne om Vinteren, da man i Reglen ikke har saa travlt. Kunsttavlen kan da i en Haandvending indklamres om Sommeren, naar man har Brug den. Ulemperne ved Lodningen mærkes dog især, naar man kun har Brug for en enkelt Kunsttable. For Resten synes jeg, det vilde være heldigt, om Stadesfabrikanterne vilde være hvide Kammerne med Klamre, for de bleve affendte til Bestillerne, da Klamrene naturligvis kunne faas til billigste Pris, naar de tages i store Partier.

Til Begynderen.

af C. S. Grønning.

Om Forars-Behandling.

(Fortfat)

Samtidig undersøges, om der muligen findes nogen Honning foroven i Ingeltavlerne, i saa Fald skrælles Forsøglingen bort paa en Tavle eller to; Bierne vilde da saa travlt med at flytte den aabnede Honning bort, og Dronningen faar mere Plads til at lægge Æg, netop i de Tavler, der alt i Forvejen ere belagte med Æng, hvilket er meget heldigt. Saafremt det skønnes, at der kunde være Brug for en

tom Table bagved Ængelen ogsaa denne Gang, da gives en saadan, idet der stadig maa paases, at Ængellejet ikke overfyldes med Honning. Saaledes fortsættes hele Forars-Behandlingens ved, saa ofte som Familierne kunne taale det, at udbide med een eller højest to Kammer ad Gangen (som tidligere anvist); jo længere man naar hen i Tiden, naar da Vejret ellers er godt, og Udvillingen af Familierne følger med, desto oftere kan Pladsen udbides; dog lad mig her tilføje: Der opnaas et langt bedre Resultat ved at vente en Dag for længe end ved at komme en Dag for tidlig med ny Kammer. Kunsttavler gives paa samme Maade, naar det viser sig, at de kunde bygge eller udtrække dem. Et Hovedtræk nu naaet, og Staderne staa med 12 a 14 Kammer, bliver Behandlingen en hel anden; ja hedder det: Giv nu virkelig Plads, det er flere Kammer ad Gangen, men udenom Ængellejet, altsaa ovenpaa og ned for begge Enden (Flyvehullet paa Midten) eller bagved (Flyvehullet i Enden) 6 a 8 Halvrammer hænges enten midt over eller og foran over Ængellejet, alt efterom Stadets Flyvehul er anbragt: er det Kunsttavler, der benyttes, stilles de i naturlig Afstand, saa snart Bierne have begyndt at udtrække dem, ryk da Kammerne en halv Tomme længere fra hinanden enten ved (om man benytter Rækker) at tage een Kamme ud, eller og ved, at en Indsudsbor benyttes i Overrummet. De Kammer, der benyttes foruden til Honningrum, bør ligeledes have forlængede Celler, under gode Trækforhold ere Bierne meget villige til at forlænge Cellerne, meget billigere end til at udbygge ny Kunsttavler, man huffer blot paa at rykke Kammerne lidt ad Gangen fra hinanden, saa ofte som Bierne følge at forlænge, indtil Tavlerne have naaet en Dykkelse af 2 Tommer eller derover. Dykkelsestemet er bragt i Anvendelse af Hr. Borbæk, Holstebro, og har vundet megen og fortjent Anerkendelse; det er et af de bedste Hjælpermidler i en øvet Biablers Haand til at opnaa et rentabelt Udbytte af Biablen, idet der spares saabel Bierne som Biablen Tid, Arbejde og Penge, og, som Rosinen i Pølseenden, Dronningen kan som Regel ikke lægge Æg i de dybe Celler, og Afspærringsgitter kan derfor undgaaes. Man vil nu have lagt Mærke til, om Dronningerne ere gode i alle Staderne, hvilket er Tilfældet, naar der findes megen og tætsluttet Æng. Man huffer paa, at i Forhold til som Varmen (helst mellem 25—30 Gr.), og Trækket eller Foderet har været rigeligt, og tilmed mange Arbejdsbier, da skal Dronningen have lagt mange Æg.

I Følge Naturens Orden kan den under disse Forhold ikke lade være dermed; altsaa er det særlig paa Uglægningen man bedømmer Dronningens Alder og Godhed. Man vil snart have lagt Mærke til sit bedste Stade, nemlig det, der under samme Forhold har udviklet sig bedst, og det kan man være vis paa har den bedste Dronning. Lad mig her sige dette: At have unge kraftige Dronninger er en af de væsentligste Hoved-Betingelser for rentabel Diabl.

Vil man skaffe sig ny Dronninger ved Hjælp af den bedste Familie, da er Omgangsmaaden saaledes: Enten lades det til Dronningavl bestemte Stade staa med lidt kneben Plads under Begyndelsen af Hovedtrækket, det vil da ansætte Dronningceller som til naturlig Sværmning, hvilke anses for de bedste, Dronningcellers Paabegyndelse, og at de bliver belagte med Ug af Dronningen, fremstundes dog meget, naar der i Yngellejet findes lidt Dronceller, og, at der i Yngeltavlerne findes passende Huller eller Fordybninger hvor Bierne kunne opføre Dronningcellerne, dette bør Diablerven paafe for desto lettere at kunne komme til at stærke Cellerne ud, uden at de bestadiges. Saa snart Dronningcellerne ere saavidt fremstredne, at de ere i Færd med luffes (ottende Dagen fra Ugget blev lagt), fjern da ligesaa mange ældre og kassable Dronninger, som der habes Dronningceller; Dagen efter udstæres en Dronningcelle (den mest udviklede) med lidt rigeligt Voks udenom i en bestemt Figur, enten tre- eller firkantet, og i Midten af Yngellejet ikke for langt nede paa Tabellen af det dronningløse Stade holdes Dronningcellen paa, og med en spids Kniv fjæres en lignende Figur ud, saaledes at Dronningcellen kan sidde fast deri uden selv at blive berørt, og det vil næsten se ud, som om Bierne selv havde bygget Dronningcellen der. Selvfølgelig kunne alle Dronningceller ikke flyttet paa en Dag men man maa vente til de ere forseglede eller lige derved; pas dog paa ikke at vente for længe over 8 Dage, thi da kunne Bierne sværme. Er der hængaet 16 a 18 Dage fra Ugget blev lagt, at den unge Dronning kan fødes, da maa der ses efter om dette er sket, og ligeledes ses efter om det siden er lykkedes den unge Dronning at blive befrugtet og har fundet hjem til sit Stade igen; skulde det i nogen Maade mislykkes ved det første Forsøg, da maa jo atter gives en Dronningcelle, om en saadan habes eller og en Yngeltavle, hvori der foruden Ug tillige findes fuldmoden Yngel. En ny Dronning kan ogsaa blive staffet tilveje ved at nedstjyde et Uffpærringsgitter blandt Yngel-

tablerne jordenen, eller og ovenover de nederste, derved at nogle dertil passende Yngeltavler med Gitter imellem stilles ovenpaa hinanden. Paa begge Maader med særskilt Flyvehul, dog lykkes det kun, naar de er pafulde af Bier. Saa fremt Eksperimentet er udført for at forny den gamle Dronning, da vil jeg rigtig nok helst raade for hvilken af dem der skal være den regerende; saasnart jeg derfor ser, at en er født og befrugtet, da fjernes den gamle; 24 Timer efter tages Gitteret bort, og Stabet har faaet en ny Dronning. Forøvrigt maa altid erindres, at der hengaa 24 Timer fra den gamle er fjernet indtil man kommer med enten en befrugtet Dronning eller en luffet Celle. Efter 24 Timers Forløb ere Bierne som Regel meget modtagelige for en fremmed befrugtet Dronning, og det paaftaas af flere, at det gaar an om Aftenen at lade Dronningen løbe ind til Bierne, dog, vil man være vis paa et heldigt Udsald, er det sikreste at benytte Bur i 12 a 24 Timer, indtil man ser, at Buret er besat med brufende Bier og maafe alt har begyndt at gnave i Vokset ved Buret for at befri Dronningen. Man haver forskellige Dronningbure, saasom en tom Tændstikæske, hvori er skaaret nogle smalle Abninger, en Pibe-Traadhytte og andet lign. Til at fange og transportere en Dronning et kort Stykke Vej er Tændstikæsten god. Som Dronningbur vil jeg anbefale et Bur paa 4 a 6 Tommers Størrelse i Kvadrat, det laves af tyndt og fint Jærtraadsbæb med 11 a 12 Traade paa Tommen; man afklipper et Stykke paa 6×8 " og over et Stykke vinkelret Bræt højes det 1" ned paa alle fire Sider af Bæbet; paa hvert Hjørne, mens det endnu ligger paa Brættet, højes atter selve Spidsen af Hjørnet om mod den ene Side; saa Buret, naar det er færdigt, faar Udseende som Vaaget af en Uffe med 1" høj Kant rundt om. Buret anbringes paa en af de midterste Tavler, og helst hvor der findes lidt aaben Honning, er Dronningen sluppen ind under Buret, da trykkes detses Kanter ned i Cellerne næsten til Mellembæggen, og det har den Fordel at være rummeligt for den indespærrede Dronning at bevæge sig i, ligesom der heller ikke kan være Fare for, at Dronningen under Indespærringen kan sulte ihjel. Ved af lignende Jærtraadsbæb at lave et saa stort Bur, at en hel Ramme kunde ned sættes deri, men saa bredt, at Bierne kunne passere mellem Tablens og Burets Sider, kunde man altsaa ned sætte en Dronning med Bier midt i en anden Familie, som i Forvejen var gjort dronningløs. Selvfølgelig maa det paafe,

at Buret ikke gøres bredere, end det kan gaa ned i Stedet; Buret er aabent foroven, hvorigennem Kammerne nedskræntes, og lukkes der med en Træstyd; til Tablebæreren's Ende laves Udflyp i Buret. Findes det formaalkstjenligt at lave Buret saa stort, at 2 a 3 Kammer kunne faa Plads deri, da lader dette sig ligeledes let udføre. Om at faa en Dronning eller og Dronningcelle heldig antaget, skal endnu tilføjes, at det kommer an paa først og fremmest, at Familien er sin Dronningløshed bevidst, altsaa som ovenfor sagt, er hængaet mindst 24 Timer fraden gamle Dronning jærnedes, eller at de mistede den, efter den Tid vil den, saafremt ingen anden er givet den, gøre Forberedelser til selv at frembringe en Dronning. De byggede derfor Begyndelsen af Dronningceller helst over Arbejdsyngel, i Mangel deraf over Dronnyngel, ligesom der ogsaa findes Dronningopper, hvori slet intet findes, alt saadant paabegyndt Dronningcellerarbejde maa omhyggelig fjernes, forinden der gives en Familie Midler til selv at frembringe en saadan, det være sig enten en lukket Dronningcelle, Arbejdsræg eller høist 3 Dage gamle Larver.

(Fortsættes.)

Fra Kredsen.

Maribo Amts BF. afholdt den 29de April et godt besøgt Møde paa Jæmø, ved hvilket Formanden, Førstelærer N. Jensen, Vejringe, holdt følgende Foredrag om Bierne's Udvintring:

I Tiden fra Bierne's første Krenselses-Udflugt, og til det egentlige Honningtræf begynder, falder et af Biablerens væsentligste og vigtigste Arbejder i Bistanden. Det gælder nemlig nu om, at den, der har Bier, ikke alene er „Biholber“, men virkelig „Biabler“ : passer sine Bier saaledes, at der ved Honningtræfets Begyndelse findes Mæsker af Bier i Staberne; thi næst efter et godt Honningaar beror Udbyttet paa, om man har tilstrækkelige Bier til at indsamle Overflødigheden, og det gælder særlig om at have Familierne folkerige, hellere faa og gode end mange og svage. En folkerig Bisfamilie med samme Antal Arbejdsbier som 2 eller 3 svage har nemlig forholdsvis mange flere Arbejdere at sende i Marken, og det daglige Honningforbrug i Stader til Ingelen er jo ikke større end i hvert af de svagere, een stærk Familie samler altsaa mere og forbruger mindre end 2—3 svage, hvorefter følger, at Biablerens Overskud bliver langt betydeligere af de folkerige Bisfamilier. Heldigvis staar det i den kyndige Biablers

Haand at kunne fremme Ingelansætningen : avle Bier, være „Biabler“, saaledes, at han kan sikre sig et nogenlunde Udbytte selv i mindre gunstige Aar og et klæffeligt Overskud i de gunstige, medens derimod den, som kun er Biholber, har Tab af sine Bier i de daarlige Aar og kun lidet Udbytte af dem i rige Honningaar.

Midlerne til at faa talrige Bisfamilier ere i Korthed: god Indvintring, Tilsyn med sine Stader fra første Krenselses-Udflugt, Spekulationsfodring, Indskrænkning af Pladsen og efterhaanden igen en fornuftig Udvildelse af samme, samt Bierne's Beskræmelse mod Kulde, Mollarver og andre Bifjender.

Angaaende Indvintringen skal jeg idag kun henlede Opmærksomheden paa Hovedreglerne, nemlig, at der indvintres en folkerig Familie, helst med endel yngre Bier med en god yngre Dronning, godt og rigeligt Forraad, anbragt saaledes, at Bierne kunne komme til samme uden at flytte sig fra det engang indtagne Vinterleje, og endelig en lun Vølig. I Vintertiden gælder det om, at Bierne ikke forstyrres, iver dette, skille enkelte Bier sig fra Flokken for at se, hvad der er paa Færde, stivne af Kulde og dø; ved større Forstyrrelser opløser Flokken sig under stærk Brusen, tærer stærkt af Forraadet, overfyldes og faa senere Bugløb, hvis der ikke indtræder mildt Vejr, saa at Bierne kunne holde Krenselses-Udflugt.

Det maa ligeledes paases, at Bierne ikke udsættes for stærk Væst, som naar ind til Biflyngen eller udsuger Varmen af Stadet, samt at Flyvehullet ikke tilstoppes af bøde Bier og Smuld eller af Sne, der ved skiftevis Tø og Frost kan blive til Is.

Sidde Bierne lunt og ikke forstyrres, tærer en Familie kun 1 Pund Honning i hver af Vintermaanederne, og Bierne kunne holde Etskrementerne i sig i 4—5 Maaneder, men benytte den første milde Dag i Aaret til Krenselses-Udflugt; indtræder en saadan ikke, søge Bierne, hvis Vejret ikke er altfor koldt, alligevel ud i det frie, men mange omkomme da i Sneen eller stivne paa den kolde Jord. Lidt kan man bøde herpaa ved at strø Halm i Bihaven, naar Udflugten er begyndt, men der vil desuagtet blive stort Tab, da mange Bier søge langt ud over Bihaven.

Er Vinteren meget vedholdende, og Vejrliget ikke saaledes, at Bierne kunne holde Krenselses-Udflugt, naar det paatræves, skille Bierne sig ved Etskrementerne paa Stadets Vægge, Bund og Tagler, hvilket faldes, at Bierne have Bugløb. Smudset er vanskeligt at faa af igen, og det udbreder en ube-

hagelig Lugt, der er modbydelig og skadelig for Bierne.

Biablæren maa derfor være glad, naat der i Januar eller Februar indtræder nogle Dage med 4—6 Graders Varme og uden Sne paa Jorden, paa hvilken Bierne kunne holde Kænsfelses-Udflugt. Biablæren maa helst samtidig rense Bunden for Smuld og døde Bier, da Møllarverne ellers ville trives i Smuldet. Samtidig efterser man varfont, om der er Forraad nok eller om Honningen skulde være krystalliseret. I første Tilfælde nødfodres med Kandisfager, der laves ved over svag Ild at smelte 5 Pd. Kandis (lyst) med en halv Pot Vand. Efter at være tagen af Ilden vil det Smeltede snart antage en lysere Farve, og det skal da overhældes i en Tallerken, Kasse eller Lignende, hvori man i Forvejen har lagt Papir; efterat være afstølet kan Kandisfagen udtages, ligner nu Brykflukter og kan gives Bierne foroven. Ved Hjælp af de fra Bierne opstigende Vanddampene er det muligt, at Bierne kunne benytte Kandisfagen, det maa derfor iagttages, at der efter Indlægningen dækkes tæt foroven, saa Vanddampene ikke undslippe. Er der rigeligt med Honning, men denne er krystalliseret (Stenhonning), maa der vandfodres foroven; „den fuldkomne Fodrer“ er bedst hertil, men der kan ogsaa godt anvendes et almindeligt Honningglas overbündet med Væred, der sættes over en allerede om Efteraaret anbragt Foderaabning, et Dækbrædt med Hul i, dækket med Træadnet. Glasfæt kan da anbringes og borttages uden Gene for Bierne og Biablæren. Naar man udrenser de døde Bier, efterfes, om der skulde findes en Dronning imellem, thi i saa Fald er Stedet rimeligvis visertløst, Stedet maa da undersøges nærmere, og, hvis det viser sig, at der ingen Dronning findes, forenes Bierne med et andet Folk. Tablerne med Bier hænges bag Viskhyngen, og naar det sker om Aftenen, og Bierne iforvejen ere overstænkede med Suffer- eller Honningopløsning, vil Foreningen finde Sted i al Venfabelighed. Efter Kænsfelses-Udflugten gælder det om at holde Bierne i Ro, man maa derfor ikke tilse dem mere end nødvendig og hindre Solftraalernes Indtrængen gennem Flyvehullet ved at stille Skærmbrædder for disse. Saasnart den milde Foraarsluft trænger ind i Stedet, og man ikke længere kan holde Bierne i Ro, foretages en grundig Rensning af Stedet, og Holigen indskrænkes ved at borttage overflødige Tabler. Forraadet efterfes og, hvis det tiltrænges, nødfodres. Har man Honningtavler, indfættes disse i Stedet for tomme Tabler, og skulde Honningen være krystalliseret, er det gavnligt,

at der hældes fuldsaaet Vand i de tomme Celler eller i en tom Table, der saa hænges ved Siden af den affrællede Honningtable. I Mangel af Honningtavler kan nu fodres med Kandisfirup, 4 Pund Kandis luteltet sammen med 2 Potter Vand, der gives Bierne i Foderglas over deres Sæde. Have Bierne rigeligt Forraad, maa det tilraades at anvende Spekulationsfodring med forthydet Kandisopløsning. Bierne ville da yngle stærkere end ellers, men det maa nøje erindres, at Bladsen, hvor Bierne sidde, er indskrænket til det mindst Mulige, og at der skal holdes paa Varment ved den stærkeste mulige Indpakning; netop nu gælder det, at Bierne sidde saa lunt som muligt. Indtræder der nemlig Kulde paany, ville Bierne ellers trække sig sammen, og den Yngel, der findes i Yderkanterne af Stabet, vil omkomme. Hurtigt vil det gaa ud over de graadige, nøgne Larver, men ogsaa Pupperne ville snart dø, og Biablæren kommer til modfat Resultat af det ved Spekulationsfodringen tilfægtede. Til Yngelfodring anvendes Honning og Blomsterstøv (Pollen). Tidlig paa Aaret forekommer dette kun sparfont, men som Erstatning herfor kunne Bierne benytte Mel. Dette kan ved Eftersynet dryffes i de tomme Celler, men kan ogsaa hænges paa en flad Tallerken i Bihaven. For at hende Biernes Opmærksomhed paa Melet kan der henlægges en Smule Honning ved Siden, og Bierne skulde da snart finde det og ibrig hembære deraf, indtil Naturen yder tilstrækkeligt Blomsterstøv. I Stabet bruges ligeledes meget Vand, fodrer man ikke dermed i Stedet, kan man spare mange Bier fra at omkomme ved at hænges en Vandbeholder i Nærheden af Vifstanden. Oven i Beholderen maa lægges Mos, Træpinde eller Lignende, som Bierne kunne sætte sig paa, naar de opluge Vandet, og den maa helst hænges, hvor Solen kan skinne og der er Læ. Bierne ville da her hente deres Vandforbrug hele Sommeren, og man sparer mange Bier, der vilde være blevne dræbte paa de længere Udflugter til naturlige Vandingssteder, hvor Frøer, Fugle, Insekter og andre Fjender lure paa dem.

Ved den stærke Indpakning og en fornuftig Spekulationsfodring vil der snart blive Yngel i alle Tabler; træffer man ved Eftersyn en Table, der endnu er tom eller kun med lidt Yngel i, indhænges den i Yngellejets Midte, og den vil da ogsaa snart blive fuldt belagt. I en almindelig Højstaderamme, ca. 8" høj og 7" bred, er der ca. 3000 Celler, hvori der paa engang kan udvikles ligesaa mange Bier. Arbejdsbiens Udvikling medtager ca. 20 Dage, nemlig som Weg 3 Dage, Larve i aaben Celle 6

Dage, Indspinding 1½ Dag, Larve i luften Celle 3 Dage og som Nympf 7 Dage, men først en 14 Dages Tid, efter at Bienen er krøben ud af Cellen, er den istand til at flybe i Marken efter Næring, og der hængaar altsaa ialt ca. 5 Uger fra Eggene er lagt til der bliver en „Honningbi“ deraf.

Trækket hos os er i Almindelighed størst fra Midten af Juni til lidt ind i Juli, og det vil derfor være indlysende, at det har stor Betydning for Honningudbyttet, om Ingeludviklingen er stærkt i Gang i April og første Halvdel af Maj. Overlades Bienen til sig selv, kommer deres største Ingeludvikling først under Hovedtrækket, og de have da ikke Arbejdere nok til at hjembære Honningen, og Biablerens Udbytte bliver betydelig mindre. I tidligere Tid, da Trækket var rigere end nu, og man saae ca. 1 Maaned senere, gif det bedre an at overlade Bienen til sig selv, hvorfor der ogsaa dengang kunde høstes ret Betydeligt af Kuber, hvilket nu kun ganske undtagelsesvis lader sig gøre.

Efterhaanden ville Bienen fylde den Blads, man gav paa den øverste Trebiedel af den bageste Table, det er da paa Tide at udvide Bladsen. Dette sker ved, at man indhænger gode udbyggede Tabler i Ingellejet, først en eller to, senere et Par ad Gangen. Bienen holde ikke af denne Udskillelse af deres Ingelleje, og de indhængte Tabler ville straks blive belagte med Eg. Naar man indhænger affrællede Honningtavler, vil dette yderligere fremme Ingelansætningen. Er der ikke synderligt Forraad i Stedet og Naturen ikke yder Træl, maa der fremdeles ydres, og stærk Pakning er ligeledes nødvendig. I en Maj Maaned indhænger man Kunsttavler i Stedet for udbyggede; i Førstningen en enkelt ad Gangen og senere, naar Vejr og Træl blive godt, flere. De skulle indhænges mellem smukt udbyggede Tabler og ikke ved Siden af hinanden, da man ellers ikke er saa sikker paa at faa dem smukt udbyggede, og der vil ogsaa blive for stort aabent Rum i Ingellejet.

Hver Gang man tilser sine Bieren, udrensens Smuld for at ikke Møllarverne skulle trives deri, men har man kun stærke Familier, skulle disse nok selv udrense Smulden og efterstræbe Møllarverne, men Biablerens Hjælp er dog ikke overflødig, da Møllarverne skjule sig under Dækbredder og i Revner, hvor Bienen ikke kunne naa dem. Hvor Møllarverne have frit Spil, indspinde de sig i Væv, lignende Edderkoppernes, i Vokstavlerne, og Bienen kunne da vanskeligt komme dem tillids, da de frygte for at indvikles i Vævet. Møllarverne ynde ogsaa at afgangne Puppelaagene, hvilket medfører

Død for de blottede Pupper, hvorfor man ogsaa snart efter vil se Bienen udfløde disse af Stedet. Udkastet Angel er Kende-tegn paa Møllangreb eller paa manglende Næring og er i begge Tilfælde et Varssk til Biableren om, at han bør komme sine Bieren til Hjælp. Hyppig Rensning er et af de bedste Midler til Møllarvernes Udelæggelse, men man skal heller ikke forjaa Edderkoppernes Hjælp. Disse fortære Larverne og opholde sig gerne i Bihusene, hvor de kunne blive helt fede. Udenfor Bihusene kunne Edderkopperne gøre Stade ved, at Bieren kunne blive hængende i deres Næt. Der bør man derfor ikke taale dem. Myrer ville ogsaa gerne opholde sig i Bistader og kunne endog finde paa at bygge i Pakningen. Da de suge Honning, bør man efterstræbe dem ved at ødelægge Tuen, hvorfra de komme, med Paahældning af kogende Vand eller paa anden Maade, eller at hindre dem i at komme op i Stedet ved at sætte Bistadets Ben i Staa eller ombinde Benene med Bomuld, som de ikke holde af at trave over.

Pakser Biableren sine Bieren som nævnt, vil Bistanden være kraftig og rig paa Bieren, naar Træktiden kommer, og er Stedet stort nok til at rumme saavel Bienen, saa at de ikke sværme, som den Honning, der kan hjembæres, vil Vænnen komme i Form af Honning i Kruffevis, og om det end er den materielle Side af Sagen, saa er det dog ikke at foragte, thi Honning er som Læge-, Nærings- og Delikatesse-Artikel af første Sort og snart uundværlig i enhver Hus-holdning. Og naar vi ældre Biablere anbefale Biavlere til dem, der endnu ere ukendte med samme, saa er det væsentlig af den Grund, at vi have set, at den kan give godt Overflod, om end ogsaa et nøje Kendskab til Biens forunderlige Levevis og Samfundsforhold giver Biablere mere og mere Interesse derfor og staffer ham en behagelig Afvæksling fra den daglige Gerning.

Ekko fra Staderne.

Langskov, Hadsten, 16. Maj.

Det er ganske udmærket Vejr for Bienen. Mine have ikke nogenfinde været saa fremmelige i Udvikling. I Gaar skrællede jeg et Par Honningtavler hos hver Familie.

Jens Jensen.

Skjold, Falster 17. Maj.

Bifolkene udvikle sig saa godt i dette Aar, som man kan ønske sig. Jeg har enkelte Stader, der ere ualmindelig stærke, men ingen som med Grund kunne kaldes svage, da

de svage Stader allerede nu udtylde en almindelig Rubes Kubikmaal. Det er saa meget mærkeligere, naar man betænker, at ikke saa Følt havde et stort Antal døde, da de udvintredes. Med Omsæt om et godt Bjaar tegner
Bojjen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 63. Er der noget til Hinder for at benytte Tavler, der have henligget paa et Loft, hvor Musene have gnavet i dem? (S. N.) — S.: Musenes Færd i Tavlerne meddele disse en ejendommelig Lugt, som Bierne ikke kan lide. Det er derfor bedst at byppe saadanne Tavler nogle Gange i rent Vand og derpaa hænge dem til Torring (paa en Snor) paa et luftigt Sted. Tre Tavlerne meget fornavede, ville Bierne erstatte de bestadige Stykker med Dronevoks. Saadanne Tavler bør derfor anvendes i Hovningrummet.

Nr. 64. Hvorledes svovler man Tavler? (S. N.) — S.: Tavlerne ophænges i en tæt Kasse, f. Eks. i et ubeboet Stue. I en Røgblæser eller Røgnuster indlægges Lærredsklude, der først ere dyppe i Spiritus og derefter overdryssede med Svovlsblomme (kan købes paa Apotheket for 10 Ore). Røgblæseren tændes og Røgen pustes gennem et Hul ved Kassens Vind ind til Tavlerne. Derefter lufkes Maalningen med en Prop, og Tavlerne forblive i Kassen i mindst 24 Timer. Sog endelig ikke i Røgblæseren i Stedet for at blæse, thi Svovldampene ere giftige.

Nr. 65. Jeg har desværre faaet en Røgblæser, som jeg aldeles ikke kan faa til at virke. Hvad kan Grunden være? (M. F.) — S.: Røgblæseren er et ganske fortrinligt Redskab, naar den er rigtig lavet; men det er jo høst os et temmelig nyt Redskab, som der skal noget Kendskab til at lave og nogen Øvelse til at bruge. Vi have ofte faaet jend til Probe Røgblæsere, som vare ubrugelige, men ogsaa saadanne, som vare meget gode, men som vedkommende Bjaavler dog fandt ubrugelige. Den, De har jendt os, horer til de ubrugelige, fordi den havde 2 Fjæl: Hullet i Hornspidsen var for lille, og den Knop, der gik ind i Mikrovret, naaede ikke Hullerne i Laaget. Vi have nu rettet disse to Fjæl, og den „taager“ nu brillant. Røgblæsere burde ikke sælges uden at være prøvede.

Nr. 66. Der tilraades i Vitidende forskjellige Fremgangsmaader med Hensyn til Behandlingen af udslunget Hovning, som det for en Begyndere, der er henvist til Bladet og sig selv, ikke er saa let at hite Pæde i. I Reglen staar der: Hovningen „røres“ eller „bearbejdes med en Slev.“ Hvorfor skal den røres eller bearbejdes? (E.) — S.: For at komme til at krystallisere i fine Korn, der ved kommer den i en smøragtig Tilstand, som de fleste Kunder foretrakke for den grovornebe. Etal Hovningen derimod benyttes til Madlavning eller til Mad, behøver man naturligvis ikke saaledes at bearbejde den, naar den begynder at sitvne.

Nr. 67. I Margaugen 1892, Side 62, findes en Anvisning af Hr. Tryde, der er forskjellig fra de andre. Følge denne Anvisning hældes den udslungete Hovning i en stor og høj Beholder, henstaar der en Times Tid, udtømmes saa gennem en Hane i en lignende Beholder, der er overbundet med Østklarred, hvorefter den tappes paa Glas; disse lufkes og henstilles paa et tørt Sted, alt paa een Dag. Hvorledes kan nu begge disse Fremgangsmaader være gode? Ligger det ikke i, at de forskjellige Hovningsforter helst skal behandles forskelligt,

Boghvede- og Lynghovning, der jagtens har Tilbojeligbed til at krystallisere grovt, anderledes ved Hjerkaal-, Kvindklover- og Lindehovning, der vel ikke i saa høj Grad har denne Tilbojeligbed? (E.) — S.: Den af Hr. Tryde anbefalede Fremgangsmaade sikrer imod Skum paa Hovningen. Dette Skum bestaar mest af fine Hovningblærer, der dog giver hvide Striber i Hovningen og et hvidt Lag ovenpaa den.

Nr. 68. Kan de tre sidstnævnte Hovningsforter i alle Tilfælde behandles paa den af Hr. Tryde anviste Maade? (E.) — S.: Hr. Trydes Fremgangsmaade sikrer altsaa imod Skum paa Hovningen. Bearbejdningen sikrer imod de grove Krystaller. Vil man altsaa sikre sig imod begge disse Fjæl, da bør man efter at have tappet Hovningen af den store Beholder ikke straks komme den i Glas men først lade den hensta i en anden stor Beholder, indtil den begynder at sitvne. Derpaa omvøres den dygtig med en Slev og endelig kommes den i Glas.

Nr. 69. Da det synes at have flere Fordele at anbringe Flyvehullerne paa et Vælsstade ligeoverfor hinanden (Øst og Vest) men paa hver sin Side af Skillevæggen, saa spørges, om der ikke er Sandjnlighed for, at det vil forarsage Afstøling og Trækt i den kolde Varsid og derved stude Overvintringen? (P. F.) — S.: Ja, netop den samme Frygt have vi for at anbringe Flyvehullerne paa den Maade. Derfor have vi ikke prøvet at anbringe dem saaledes.

Nr. 70. Er det muligt at lave Kunsthvirvler paa et mindre Kammeaal (Hovstader) til et større (Reform)? (P. F.) — S.: Ja, det kan meget godt lade sig gøre, naar Kunsthvirvlen dannes paa den i „Gavnlig Vint“ [S. 149] angivne Maade af bitomme Yngeltavler. Hertil vil udtræves mindst 7—10 Hovstadetavler med Yngel paa alle Trin. Bierne afsørpes i Mødesfadet. Tavlerne stoves ud af Kammerne og tilpasses til 12 × 10" Kammerne. Der vil udtræves 1½ af de smaa Tavler og 2 Stumper fornedet til hver Kamme. Disse 4 Stykker bindes fast med en Jernkæftetaad, der laas 3 Gange lodret omkring Kammen. Paa denne Maade faas 4—5 Kammer med Yngel Reformmaal. Bier til Kunsthvirvlen faas ved Bladsstifte. Efter 4 Dages Forløb kunne Kæftetaadene aftages, da Bierne til den Tid ville have bygget Tavlerne fast til Kammelefterne.

Nr. 71. Kunne vi ikke faa en Tegning af et velstakt Bihus med Flyvehul paa Bredtsiden, for jeg antager, at der af dette Slags Huse er c. 30,000 med Kammeaal 10 × 12" og 12 × 12" (J. P.) — S.: Hidtil har Redaktionen kun ladet udsjøre Billede af mindre kendte Ting for at oplyse Læserne; men det ontalte „velstakte Stue“ maa jo i Folge den erede Forespørgers Udsagn være saa almindeligt, at det maa findes i næsten enhver Egn af Danmark. Det vilde derfor være urimeligt at ofre en betydelig Udgift paa at fremstille en saa almindelig Stadesform ved et Billede her i Bladet. Hvis det derimod kun kommer Forespørgeren an paa at faa en Tegning af et Bihus med Flyvehul paa Bredtsiden, da have vi allerede oplyst dette Omske, endogjaa i denne Margaug paa S. 65 og S. 105.

Nr. 72. Hvad kan være Grunden til, at mange af mine Bifamilier svinde i dette Foraar, naaget de vare gode ved Udvintningen? Jeg har jodret med Kandsoplosning, som jeg hældte i den tomme Side af den bagerste Table, Bierne have hentet Foderet; men dog svinde de. To Stader have udfastet deres Dronninger døde paa Flyvehullet. (Chr. N.) — S.: Den „Sygdom“, hvoraf deres Bier lide, kaldes Foraars-Svindfor. Den kan have flere forskjellige Mærker: Slet Dronning, uforjagtig Fodring og en uheldig Egn.

Uden at kende Forholdene meget nøje er det vanskeligt for os at angive den sande Aarsag. Vi ere dog mest tilbøjelige til at tro, at de har fodret usorgfaldt. Den Fodringsmaade, De har anvendt, bør nemlig kun bruges i meget mildt Vejr og under gode Læforhold. Ellers udsætter man sig for at forkele Yngelen. Hvis Deres Egn er meget udført for stærke Vinde, da bør De sørge for, at Vinterforraadet er saa stort, at De slet ikke behøver at fodre om Foraaret. Ellers udsætter De Dem for, at Fodringen løkker Bierne til stærk Udflygt om Foraaret, hvorved der gaar flere Bier tabt, end den udløbende Yngel kan erstatte. Sker dette, da indtræder den nævnte Sygdom. Vi raade Dem til nu snarest muligt at fiske Dronninger i de svage Stader. Naar Vejret er varmt, kan De godt fodre disse; men i koldt Vejr bør De vistnok i Deres Egn være meget forsigtig med Fodring. Denne foretoges altid jikrest fra oven i koldt Vejr.

Nr. 73. Hvilken Tid paa Dagen er det bedst at behandle Bier? (N. C. N.) — S.: I den gode Træktid ere Bierne under almindelige Forhold let handlelige paa enhver Tid af Dagen, dog mindst om Morgenen, bedst om Eftermiddagen. Naar Trækket er slet, medens Vejret er godt, bør man behandle Bierne henimod Solnedgang eller tidlig om Morgenen for at undgaa Røveri; men der vanker slet Stik om Morgenen.

Nr. 74. Paa et Høstade bemærkedes en Dag en Mængde fremmede Bier. Jeg indskrænkede da Indgangen, saa at kun 1 Vi kunde passere den. Kampen ophørte da; men de fremmede Bier kom dog igen alle de 3 følgende Dage, og den 5te Dag drog mine Bier ud og fulgte med de fremmede Bier ind i et Stade lys Nabo. Mine Bier manglede intet, da de baade havde Homing og Yngel. Hvorledes kan jeg for Fremtiden undgaa slige Uheld? (V.) — S.: Det De beskriver, er en Udsværmning. De fremmede Bier, som De har holdt for Røvere, har rimeligvis været Tiggere, der selv manglede maatte Yngel, Dronning og Forraad. Hvis De i Stedet for at indsnævre Indgangen havde udvidet den til 9—10", saa havde rimeligvis Naboen's Bier indsværmet og vare dragne ind til Deres. Det maa imidlertid indrømmes, at det ikke altid er let at afskille Røvere fra Tiggere. De forsværmede Bevægelser ere meget urolige og ihj, medens Tiggere komme jævnt og siddigt. Vi indskrænke aldrig Indgangen til mindre end 3—4" Bredde.

Bavnlig Vink.

Vejret (24. Maj) har i de sidst forløbne Uger været meget heldigt for Bierne. Det har vel ikke været meget varmt men smukt Vejr uden stærk Væst. Bierne have derfor kunnet udnytte det usædvanlig gode Frugttrætræk. Frugttræerne ere nemlig i de fleste Haver vrimlende fulde af Blomster. Under disse Forhold have Bifamilierne udvillet sig godt. Plantevæksten er langt fremme i Udvikling, Lovetanden er næsten afblomstret, og Naps og flere Klubadede have begyndt at blomstre. I de fleste Egne trænger man dog haardt til Regn. Hvis en rigtig blødende Regn snart indfinder sig, ere Udfigterne til et stort Hovedtræk meget lovende.

Fodring. Da Hovedtrækket iaar maa ventes omtrent ved St. Hansdag, vil det godt kunne lønne sig fremdeles i 8—12 Dage at opmuntre stærke Familier til forøget Yngelansætning ved de tidligere anførte Midler: Fodring med Sukkeropløsning og Afstrækning af Homingceller. Mindre stærke Stader bør i ethvert Tilfælde opmuntres saaledes, indtil de blive stærke.

Sværme kunne iaar ventes allerede i Begyndelsen af Juni. Har man Grund til at vente

saadanne f. Eks. af Kluber eller af Kunststader, i hvilke man ikke faner eller vil give Plads, da bør man nu have Stader rede til deres Modtagelse. Et Stade, der skal huse en Sværme, bør være forsynet med et rigeligt Antal Kammer (6—7 Møllers N. c. 7—8 Underens N. eller Lav-Normal-Kammer), der enten ere forsynede med gode udbyggede mosfri Arbejdstavler eller med Kunsttavler eller med 1/2—1 " brede Ledere. Kunsttavlerne bør helst være traadede, da de pludselig komme til at bære en betydelig Vægt. Anvendes Ledere, da bør man i Begyndelsen kun anvende saadanne for at sikre sig imod Dronevoks. Sværmen indfanges, saa snart den har klunget sig. Den kan enten straks eller lidt før Solnedgang indbringes i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give den retvendte Klubes nederste Rand et Stød mod Stadets indre Væg's Rand, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Tæppe lægges over disse og Bagdøren styttes derpaa ind, saa at Kammerne saa den rette Afstand. Derpaa lægges Kluben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt. I Højstader besættes Glasdøren i Ifraa Stilling bag Kammerne. Derpaa stodes Kluben med Sværmen ned paa en stor Blikplade paa Jorden. Blikpladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmmingen for at udfikere overflødige Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i slet Vejr), saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele denne Maaned dannes paa følgende 3 Maader af stærke Familier.

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr indtages hver anden Yngeltavle a 120 □", ialt 4—6, idet alle Bier forstes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Homingtafle bagved. Dette Stade indfættes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Klubes, Plads. Denne Familie gives en helt ny Plads. I Moderstadet nedstyttes en Kunsttavle i Yngelreden, og de øvrige Tavler styttes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opføres Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, indtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme udbyggede Tavler paa hver Side og en Homingtafle bagerst. Dette Stade anbringes nu paa Moderstades Plads, og dette gives en helt ny Plads.

3. Smaastader med Dronningceller. I 2 stærke Stader indfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forsegled i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilsammen saamange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Smaastader. Difter man f. Eks. at danne 10 Smaastader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpasses i et trekantet Hak i Bygningen eller besættes med Jærntraad. Den følgende Dag styttes begge disse Stader hen til en anden Vigaard, der er fjernet i det mindste 1/4 Mil fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom

Table foran og 1 Høuningtable bagved. Alle 10 Smaa-Stader fodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Eglegning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Biqaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler, kunne de alle blive gode Dvervindringsstader.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indvundne overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronninggifte i andre Stader, der have udvigtige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12—24 Timer senere.

Udgang til Høuningrum eller Delinger kan gives stærke Familier, jaajært Trættet bliver saa godt, at den daglige Indbæring af Forraad kan anlages at overfuge Biernes eget Forbrug.

Dronnetavler bør kun anvendes paa saadanne Steder, hvor Dronningen ikke kommer, nemlig enten i Rum, der ere afspærrede fra Yngelredven ved Dronning-Gitter, eller i Rum, der ligge fjernt fra Yngelredven.

Indring af Sværme fra Kunststader sker ved tids at udvide Bladjen med ikke for saa Tavler ad Gangen og ved i varmt Vejr at fornindste Pakningen foroven, f. Eks. ved at erstatte Tæppe-rammen ved tynde Brædder eller et Par Lag Sættevej.

Stadernes Stilling bør være nøjagtig vandret i den Retning, der gaar paatværs af Tavlebarerne, da de ny Tavler ellers blive byggede skævt i Rammerne.

Et og Andet.

En ny Biplante. Med det moderne Landbrug, siger „Braunsch. landw. Zeitg.“, er forsvunden mange Planter, der afgave god Næring for Bierne. Trættet bliver ringere. Naagen Biavler taber Nyten, men heldigvis arbejder andre paa at ophjælpe Bedriften ved Dykning af nu, jormaalstjenlige Planter. Blandt saadanne kan nævnes den i de senere Aar dyrkede Sandvifte, *Vicia villosa*; den er en fortrinlig Biplante. Den bekendte Landmand og Biavler Schirmer i Neuhaus ved Delitzsch dyrkede sidste Sommer ca. 12 Hektarer (godt 21 Tdr. Land) med Sandvifte. I seks Uger frembøde Marterne en rig Blomsterstor; Bierne besøgte denne i Mængde; det summede og brummede overalt. Da Høsten kom, ydede Staderne et rigt Udbytte.

Da de fleste Biavlere vel tillige ere Landmænd, kan det ikke nok anbefales dem at dyrke den nøjsomme Sandvifte. Den vokser paa enhver let Sandjord. Udsæden kan ske fra August til November; man plejer ogsaa at saa Planter mellem Set. Hans Rug. Derved, at Bierne saa flittigt besøge Blomsterne, finder en rigelig Befrugtning Sted, og Høsten af Frø bliver god. Frøet benyttes straaet; Halmen ædes af Faar, Hornkvæg og Heste.

De sidste Enkeltheder passere vel næppe helt for danske Forhold, men enhver Landmand vil vide at andre Dykningerne herester. Udskillige her i Landet dyrke allerede Sandvifte — for en Del af Hensyn til Bierne. (Havebrugs-Tid.)

Skæmt.

Middel mod Sværmning. Den Besøgende: „Svørlebes forhindrer De Bierne i at sværme fra disse Kunststader?“

Gartneren: „Jeg beder blot min Svigermøder om at sætte sig paa en Høvestol i Biqaarden. For hende sværmer ingen.“ Esbjørn Løftr. B. 3.

Brevkasse.

Smaaarkiv Nr. 10 afsluttes i næste Nummer af nærværende Blad. Med dette Nummer følger Side 41—56. — Ser tryk af dette Skrift ville ikke blive udsendt til Kredsformændene for næste Aar, da det kun skal udddeles til ny Holdere af „T. i. Biavl“, og alle dette Blads Holdere have jo modtaget dette Skrift iaar.

Kundgørelser.

Vejledning til Biavl

af undertegnede, er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postautsning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Bjergsted Skole pr. Sæbølle i Juni 1893.

D. C. B. Smith.

Hust, at ingen

Høuning-Udslynger

har faaet saa høj Udmærkelse som Hølstebro-Udslynger. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Snoretæk efter Ødre.

C. C. Danielsen.

Til Salg 50 **ægte Bivoks** a 150 Ø. pr. **Ø** og **ægte Bivoks-tavler** af smukkeste Fabrikat til Dagens billigste Pris hos Hobmand **E. M. Andersen**, Vildbjerg, Herning.

Danske befrugtede Dronninger,

avlede efter Doolittle's Metode, kunne fra d. 10. Juni faas a 4 Kr., ubefrugtede kunne faas fra 1. Juni a 3 Kr. hos

Waver Laust Pedersen, Sjelsø, Gedsted.

Biavlsrekvisiter,

største Udvalg, billigste og bedste Varer faaes ved Henvendelse til **Chr. Kiegsel**, Viborg.

Mærk! Forlang min Priskurant.

Kunsttavler

af rent Bivoks faas som sædvanlig hos Smeder **Petersens Gule** og **Lars Henningsen**, Svanninge pr. Faaborg.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales faavel **Føreninger** som den **større** eller **mindre Forbrugere** til Aarets **billigste Pris**. Fortinnet Traad, Strælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgspistere, Røgløbere og Udsparingsgittere have altid paa Lager samt **fortrinlige Drugstader** med 10 × 12 " Rammer. **H. S. Kristensen**, Himmelov, Røskilde.

Høningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,

2bet forvægede Dplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimær. til **Erslev** i Kallundborg.

Heidenreichs Tavleflammer

50 D. pr. 100 Stk. (i hver Kiste findes lige mange Hageflammer og flade flammer) faas hos
Erstlev.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Ordres udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Marts 1892. **A. S. Vorbeck.**

M. Hansen, Haastrup pr. Fredericia, anbefaler sine solide og nøjagtige Stader til meget nedfattede Priser. Staderne ere tilkendte Sølvmedalje 1891.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles iaar hos „Linaa Sogns Biavlsforening.“ Foreninger, der sender 100 ₧ Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. ₧. Ordre indgives til
Ole Rasmussen,
Linaa, Laven St.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. 1 til 5 ₧ 190 D., 5 til 10 ₧ 180 D., over 10 ₧ 170 D. pr. ₧. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D. pr. ₧

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Tøke-Røgere faas rent tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Ulandet mod Efterkrav.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen bruges kun nyeste og bedste Maskiner samt Lina damprenset Boks.

Kompositionstavler fabrikeres ifte.

N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønne.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunsttavler ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Ar tager til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunsttavler,

forbedrede, anbefales ogjaa til billigste Priser.

Jeg fabrikterer **Engeltavler, Dronetavler, ensidige Tavler til Blitsplader** i alle Størrelser samt **Delingstavler** og **Dronninggitre.** Modtæer ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler, Biboliger og Solvoksmeltere

faas hos **Snedker Olsen, Hvilested pr. Sollested.**
NB. Boks forarbejdes.

Kautschuk-Stempler

faas til billigste Priser hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Mine flere Gange præmierede

Bistader, Udslingsmaskiner

m. m. anbefales Biavlere. Illustreret Prisliste sendes gratis.

M. Woll, O. Tolby, Nykøbing, Mors.

Vokstavler

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saafernt prima Tavler af italiensk Bivoks onstkes, leveres disse betydelig billigere og imødegaaes enhver reel Konfirance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 ₧	35 Ore pr. ₧.
10 a 100 ₧	30 Ore pr. ₧.
100 ₧ og derover	25 Ore pr. ₧.

Nyborg, d. 1. April 1893. **Chr. Niégels.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. ₧.

H. U. Madsen, Broager.

Største **Kunsttavlefabrik** og Lager af **Biavlsredskaber** i **Slesvig og Holsten.**

Prislister gratis og franko.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejds-Engeltavler med forskellige Præg, smukke Dronetavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Boks forarbejdes for 35 D. ₧, over 10 ₧ 30 D. pr. ₧, 100 ₧ for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bægge, Cylinder-Udtømnings-Maskiner samt andre Biavlsredskaber, i Forhold til Værdierne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værdernes Godhed, Soliditet og Akkuratshede. Prislister sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Garanteret rent Bivoks

tilbydes i større og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos undertegnede. Boks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig **Dronninggitre.**

Systofte, Nykøbing, F.

B. Bojejen.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-

tabler. Kun ægte Bivokstavler sendes.

Hurtig Besørgelse.

N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Erølev's Prisliste se S. 63.

Tavlerne

haves atter i Aar til sædvanlig Pris. Boks tages i Bytte a 35 Ore pr. **E. S. P. Bøtt,**
Langehoff pr. Børup St.

Kunsthavler

af garanteret rent **Bivoks.**

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Balsevært med meget dybt Præg, 14 " bredt, er jeg i Staud til at levere Tavler til ethvert brugeligt Maal. Rent Bivoks modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Bistader.

Solide og nøjagtige Erølevstader, 30 " lange (anbefalede forrige Sommer af Hr. Grønning) samt Kunsthavler, Foderapparater, Tabletraad, Usparringsgitter, Tavlesporer m. m. faas hos
Snedker og Bivler Kr. Tjfen,
Dampmollegade, Rønne.

Kunsthavler

af ægte Bivoks, premieret ved Biavlsudstillingen i Høsteden 1892, leveres efter Maal til Marcis billigste Pris. Boks faas efter tages i Bytte med Tavler. Biavlsredstaber haves altid.

J. Olsen, Urmager, Grøstød.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honning-glas, farvertrykte faas a 90 Ø. pr. 100, forte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetoj, Limonade og Lixør 30 Ø. pr. 100.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Lidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omslag og forsynet med Sageregister koster 1,50 Ø., **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 Ø.

Naar Bølvæne indsendes til underteguede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erølev,** Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erølev,**

2den foragede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

Gamblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erølev,** Kalundborg. Forsynde til Bestyrelses-medlemmer, forjølvede til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Biavlermøder med Foredrag og praktisk Behandling afholdes følgende Steder af Biavls-lærer **C. F. Grønning:** Den 4. Juni, Form. Kl. 9, hos Lærer **M. Jøger,** Hunderup; Samme Dag i Ribe paa d'Pr. Larjens og Ehlers Wi-stand Kl. 4; d. 6. hos **Julius Larjen** i Høsteden Kl. 3; d. 7. hos **P. Schmidt,** Stovhøj, Kl. 3; d. 8. hos **Sognefoged Kr. Madsen,** Gammelby, Kl. 3; d. 9. hos **Mejerist Schmidt,** Kronborg Verst, Kl. 2; d. 10. i **Bamdrup** Kl. 2; d. 11. i **Elbo m. fl. Herreders BF.** Kl. 2; d. 12. samme Sted Kl. 9. Form.; d. 13. hos **Hans Andersen,** Langelund Kl. 2; d. 14. hos **Banevogter P. K. Herring,** Standerborg Kl. 5; d. 15. hos **Stovfoged Thorup,** Lystrup Kl. 2; d. 16. og 17. i **Kolind** paa **Dyrhøje-Stedet;** d. 18. og 19. paa **Samsø;** d. 20.—25. i **Holbæk Amt.**

Ringe og Omegns BF. holder Møde Søndagen d. 4. Juni, Eftm. Kl. 2, hos **Niels J. Masmussen** i Ringe, hvor **Dh'rs. Masmussen & Co.** ville være til Stede. **Peder Kr. Andersen.**

Slangrup og Omegns BF. holder afholdte Foredrag med praktisk Undervisning ved **Hr. Kristensen,** Himmelvov, i **Gandløse Kro** Lørdagen d. 3. Juni, Eftm. Kl. 3. Søndagen d. 4. i **Slangrup** Kl. 9 og i **Jægerspris Hotel,** Eftm. Kl. 3. **E. Bagger.**

Elbo m. fl. Her. BF. afholder Møder med Foredrag og Vejledning af **Hr. Biavls-lærer Grønning** hos **Anders Tufen,** Fredericia Mark, tæt ved **Hænerup Pavillon,** Sønd. d. 11. Juni Kl. 2 — og hos **P. Buch,** Tjufstær, Mand. d. 12. Juni, Kl. 9 Jnd. **M. Ladegaard.**

B. Stærninge og Omegns BF. afholder i Sommer følgende Møder: 4. Juni Kl. 1 hos **Hmd. Jens Michal Peteren** i **Ulbole;** 9. Juli Kl. 2 hos **Smed Chr. Olsen** i **Hunderup;** 30. Juli Kl. 2 hos **Jørgen Andersen,** Rødme. Mødet hos **Hmd. P. Kr. Hansen,** hos hvem **Hr. Grønning** kommer til Stede, bliver bekendtgjort i **Bladterne.** **E. E. Hansen.**

Indhold af dette Numer.

Behandling af udslaget Honning	148
Behandling af Bier	149
Biavl eller Honnehold? af Th. Gundersen	140
Biplante, en ny	150
Børnens Biavl, af Dr. Roje	141
Dronernes Organer	137
Effo, af Jens Jensen og Bojesen	147
Flyvehullerne paa et Wellsstade	148
Gavnige Binf	149
Gumle-Biavl	141
Indebiavl	138
Kunsthavlerne	148
Maribo Amts BF., af E. Jensen	145
Middele mod Sværming	150
Musegnavede Tavler	148
Røgblæseren	148
Svindsot hos Bier	148
Udvøling af Tavler	148
Tavleklammer, af B. Bojesen	142
Til Begyndelsen af C. F. Grønning	143
Udsværming	149

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgæfster optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søstes indryktere.

Biens Braad.

Hvorfor Honningbien er udrustet med et saa frygteligt Vaaben, som dens Braad i Sandhed maa anses for, er det ikke vanskeligt at indse; thi det lille Dyr har en Mængde Fjender, der enten stræbe efter at fortære den eller dens opsamlende Forraad. Havde den derfor ikke været saaledes udrustet fra Skaberens Haand, maatte den vistnok for længe siden være bukket under i Kampen for Tilværelsen. Mennesket er i Stand til ved sin Snildhed at behandle Honningbien saaledes, at han kun sjældent kommer til at føle dens farlige Vaaben; men hvis Bierne vare sig deres Magt bevidste, vilde ikke en Gang Menneskene kunne tumle dem. Der er jo noget højt tiltrækkende i at kunne overvinde Fjænder, og derfor give Biernes Braad Biavlen en vis Tillokkelse, som den ikke vilde have, hvis Bierne ikke kunde stikke.

Braadden (se Fig. 32) er anbragt i den bagerste Del af Arbejdsbiernes (og Dronningens) Bagtrop tæt indensfor den eneste

Åbning, der findes i Bagtropsens sidste Led. Braadden kan altsaa føres ud igennem den samme Åbning, der tjener til Udførsel af Stækrementerne eller hos Dronningen tillige af Eggene. Vi skulle dog først holde os til Arbejdsbiens Braad. Denne ses i Figuren omgivet af 2 bløde haarede Klapper, de saakaldte Følere, der

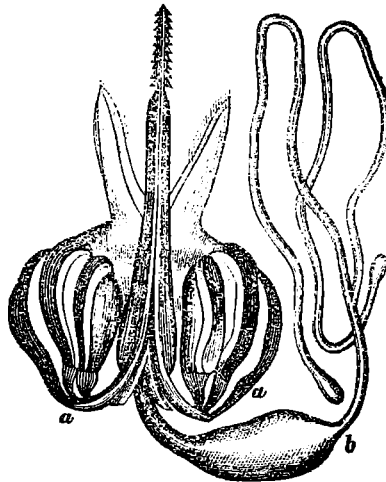

Fig. 32. Biens Braad.

ved Braaddens Brug først føres lidt frem for at føle paa den Overflade, hvorpaa Bien vil anbringe sin Braad. Man kan let faa Bien til at stikke i bløde Klæder eller i Menneskets Hud, derimod er det vanskeligt at faa den til at stikke i almindeligt Skrivepapir. I haardere Flader stikker den slet ikke. Indensfor Følerne findes 2 svære Muskelbundter (a, a), ved Hjælp af hvilke den egentlige Braad kan

føres frem med Dvælets Fart. Midt imellem disse findes en Giftblæder, der fører Giften fra Giftblæren (b) ned i Braadden. Ved den anden Ende af Giftblæren udmunde de 2 lange tynde Giftfertler, der ere noget fortykkede ved deres Begyndelse og forene sig i et fælles Rør, lidt før de naa Giftblæren. Disse Giftfertler have en

Længde af ca. $1\frac{1}{2}$ Tomme, naar de rettes nd.

Saa vidt som ovenfor angivet har man kendt Braaddens Bygning i mange Aar. Men nyere Undersøgelser have givet Oplysninger om, hvor mærkværdigt selve Braadden er bygget for at kunne indbringe Giften i Saaret med en saa forbadsende Virkning. Stiffet er kun $\frac{1}{10}$ " dybt og $\frac{1}{500}$ " i Diameter, det er altsaa 300 Gange mindre end et Stik af en almindelig Knappenaal; der skal derfor særegne Indretninger til at gøre det saa virksomt, som det i Virkeligheden er. Fig. 33 fremstiller atter Braadden tilligemed Følterne, Musklene, Giftblæren og Giftterterne, men alle disse Dele ligge her mere naturligt ordnede end i Fig. 32. I Fig. 33 ses Braadden fra neden. I Fig. 35 fremstilles derimod Braadden alene stærkere forstørret tilligemed de Led, hvori Musklene trække for at føre den frem. Braadden ses her fra Siden adskilt i sine 3 Stykker: Skeden og de 2 Lancetter. Skeden har for-

oven et rummeligt Kammer, der kaldes Giftposen, fordi den i Almindelighed er fuld af Bigift, der kan fornyes fra Giftblæren. Fra

Giftposen fortsættes Skeden som en lang tynd meget haard Rende, hvis Hulhed vender nedad. Skedens nederste Ende danner en uhyre skarp Spids omtrent af

Form som et Penneknudsblad men forsynet med 3—6 fine Modhager lidt ovenover Spidsen. Begge de 2 Lancetter ere ligeledes tynde, haarde og skarpe. I hele deres Længde, undtagen den nederste Spids, ere de ogsaa rendeformede, men her vender Renden opad. Disse Render kunne derfor omfatte hver sin Kant af Skeden, saaledes holdes de netop i fast Stilling, og der dannes da mellem dem en tredie Rende, som udgør Giftkanalen. Spidsen af hver Lancet er forsynet med 10 tilbagerecttede Tænder. De 2 Lancetter ligge altsaa i den naturlige Stilling ikke saaledes som paa Figur 35 tegnet bagved hinanden men ved Siden af hinanden, og den tynde Del af Skeden omslutter altsaa kun den ene Side af hver Lancet. Dette ses tydelig angivet i Fig. 36, der fremstiller Spidsen af baade Skeden og Lancetterne i naturligt Leje overfskaarne lige ovenover Tænderne. Paa den Del af hver Lancet, der befinder sig lige ud for Giftposen, findes en stor Udvækst, den

kaldes Tappen. Disse 2 Tappe ere saa store, at de tilsammen udfylde Giftposens Rum som en Stillebag. I Fig. 34 ses Spidsen af de 2 Lancetter og af Skeden adskilte.

Vi skulle nu se, hvorledes dette kunstige Redskab arbejder. Naar Følterne have fundet Overfladen (Huden) passende til Stiffets Anbringelse, føres først Skedens Spids ned i Huden, hvor den med Lethed trænger ind, medens Lancetterne holdes tilbage. Derpaa glide Lancetterne ned ad Skedens Rande, men herved føres de to Tappe ned igennem Giftposens giftfyldte Rum og pumper eller presser derved Giften ned i Giftkanalen i saadan Mængde, at den danner en hel Draabe paa Enden af Braadden. Skedens Spids føres derpaa dybere ned, atter følge Lancetterne efter, hvorved Tappene trykke en ny Portion Gift ned i Saaret. Alt dette foregaaer jo med stor Hurtighed. Hvis Bien straks efter at have stiftet et Menneske flyver

bort, f. Eks. naar den skræmmes med Røg, afrides ikke alene Braadden men ogsaa Giftblæren, Musklene og undertiden tillige nogle af de andre Indvolde. Bien dør da meget snart. Lader man derimod Bien ganske rolig stikke, da begynder den efter endt Stik at dreje

sig rundt, hvorved Skedens skarpe Bagkant snart kan udvide Huden

saaledes, at baade Skeden og Lancetterne kunne trækkes tilbage. Bien tager da ingen Skade af Stiffet. En Bi, af hvilken man nylig har afrevet Hovedet eller endogjaa hele Forkroppen, er ofte endnu i flere Minutter derefter i Stand til at stikke med sin Braad. Dette viser jo, at Braaddens Anvendelse sker uvilkaarlig, naar man tilføjer Bien Smerte.

Bigift er sur og bestaaer for største Delen af Myrvesyre. Bierne selv kunne ikke taale Stik af andre Bier; men de kunne dog meget godt taale at fodres med Foder, i hvilket man har blandet noget Myrvesyre.

Dronningens Braad er ikke saa kraftig som Arbejderens, og den er krummet nedad vistnok for ikke at genere under Uglægningen. Forørigt er Dronningens Braad bygget omtrent paa lignende Maade; men den benyttes næsten aldrig mod Mennesket, og hvis det sker, er Virkningen kun svag.

Sermed have vi nogenlunde fuldstændig befrevet Honningbiens frygtede Raaben.

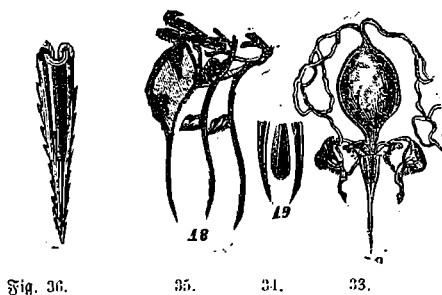

Fig. 36.

35.

34.

33.

Vi haabe, at det vil erkendes, at dette Med-
skab i fortrinlig Tilpasning til sit Formaal
og beundringsværdig sin Bygning ikke
staar tilbage for Honningbiens øvrige Med-
skaber.

Kubebiavl.

Frit efter D. ill. Biens Zeitung.

(Fortsat.)

Naar nu, trods Biablerens Bestræbelse
for at gøre alle Familier lige stærke, disse
dog ikke alle sværme i rette Tid og nogle
af dem give Tegne til at udskætte Svær-
ningen altfor længe, saa bør Biableren
gøre kort Proceß med dem og afstrømme
dem. Dette sker ganske som angivet paa
S. 93. Efter Afstrømningen lægges den til-
beredte Kube med de afstrømmede Bier paa
Moderstadets Plads, medens dette faar en
ny Plads, der er noget fjernet. Berolige
Bierne sig i den aabent liggende (ikke
staaende) Kube, saa er Dronningen deri.
Begyndte de derimod at blive urolige, løbe
omkring og flybe op, saa er Dronningen
forbleven i Moderstaden. Afstrømningen er
da ikke lykkedes, hvilket undertiden sker.
Man sætter da atter Moderstaden paa sin
gamle Plads, efterat man har stødt de urolige
Bier ned paa det. Paa den næste eller
trede Dag derefter vil Udstrømningen nok
lykkes bedre. Paa denne Maade er det
muligt at have alle Forsværme fremme i
Løbet af 8—10 Dage. Dette er da Bi-
ableren stolt af og det med Rette, thi i
flette eller middelgode Aar afhænger Ud-
byttet hovedsagelig af den rettidige Svær-
ning.

Saa snart Forsværmene ere fremkomne,
maa det være et af Biablerens første Ar-
bejder grundig at udfæere Dronebofsket af
Moderstaderne. Dette sker dels for at øde-
lægge den ansatte Droneengel og dels for
at faa Arbejdervoks i Stedet for Dronevoks.
Bifamilier med unge nylic befrugtede Dron-
ninger ville nemlig for største Delen ud-
fylde de udstaarne Tabler med Arbejdervoks.
Mange Biablere lade dog den opførte
Dronebygning forblive i Kuben men skære
Hovederne af Droneengelen. Dette kan
dog ikke anbefales, da det volder Bierne
meget Arbejde at udslæbe de halshuggede
Larver, og disse kunne ved Forraadnelse
fremkalde Bipeft (?). Dertil kommer, at
den aabne Droneengel, som man ikke naar
med Kniven, fremdeles bliver plejet og luk-
ket, man maa da endnu en Gang snitte
Hoveder af. Det tilraades undertiden alle-

rede om Foraaet at udfæere Dronebofsket
uden at udfylde de fremkomne tomme Steder
med Arbejdervoks eller Kunsttabler. Dette
er usornuftigt, da disse Steder da saa godt
som altid ville blive udfyldte igen med
Dronevoks. Kun naar en Familie er nær
ved at sværme men tøver for længe, kan
det tilraades at udfæere Dronebofsket, da
dette ofte vil bewirke, at Sværmen kommer
den følgende Dag, hvis Vejret er godt, og
Familien ikke mangler Forraad.

Naturligvis er Sværmetiden endnu ikke
endt, fordi Forsværmene ere opstillede, thi
senere følge jo Eftersværmene, men man
kan dog nu have et Overblik over Formerin-
gen. I alleruhelbigste Tilfælde vil nemlig
den sidste Eftersværm komme 18 Dage der-
efter. Af de fremkomne Eftersværme op-
stilles nu først ligesaa mange som For-
sværmene, da Bifamiliernes Antal mindst
bør blive 3 Gange saa stort som om For-
aaet. Helc Bigaarden kommer da til at
bestaa af $\frac{1}{3}$ Forsværme, $\frac{1}{3}$ Moderstader
og $\frac{1}{3}$ Eftersværme; dette er det bedste i
magre Aar. Giver man Forsværmene kun
lidt Lebevoks (se S. 123 og Fig. 28), plejer
man derimod at give Eftersværmene noget
mere. Man dræber derfor med Svovl saa-
danne Familier, der næsten kun have Byg-
ning men ingen Honning, heri indbringes
Eftersværmene. Biableren har i Almindel-
lighed nogle saadanne Kuber. Det er oftest
de saakaldte „smaa Høns“, d. e. Kuber fra
det forrige Aar med ringe Bygning ved
Sintningen af Honninghøsten. Bierne ere
da bleve dræbte med Svovl, Kuben om-
hyggelig tilbundet med et Klæde og hengemt.
Disse Kuber indeholde i Almindelighed noget
Honning. De anvendes derfor ogsaa til de
i Foraaet afstrømmede Familier; men i det
Tilfælde kan man jo benytte de afstrømmede
Kuber til Eftersværmene. Bygningen i en
saadan Kube er ligesaa meget værd som en
lille Sværm; thi naar man indbringer endog
kun en svag Eftersværm i en saadan Kube,
saa trives den dog ligesaa godt som en
meget stærkere, som kun er bleven opstillet
med Lebevoks.

Det skæder ikke, om flere Eftersværme
flybe sammen, ja ikke saa sjældent tager Bi-
ableren Sværmejakten, i hvilken en Efter-
sværm er indfanget, og besøger den paa en
anden sværmede Kube. Dog er herved at
bemærke, at han meget ugerne opstiller
Eftersværme, der ere større end en Mittel-
Forsværm, fordi stærke Eftersværme ofte i
længere Tid ikke kunne enes om en Dron-
ning, blive ikke sjældent droningløse, ind-
nogle Dronningen, bestadige den og bygge flet.
Dette er Biableren imod, fordi han helst
ønsker at overvintre Eftersværme med god

Bygning. En middelstor Efterværme bygger altid godt, og dens Dronning bliver tidligere befrugtet. Mange Biavlere opstille derfor først saadanne middelstærke Efterværme, lade dem paabegynde Bygningen og forstærke dem derefter med sildige Efterværme. Under stærkt Træk kan det ske, at en indfanget Sværm drager ud af den tomme Kube igen, fordi den ikke finder tomme Celler til at anbringe den medbragte Honning i. I dette Tilfælde befæster man med Spilerne en tom Table i den Kube, der after skal optage Sværmen.

Biavleren bør nu paa en klog Maade anvende det Forstærkningsmiddel, han har i de fremdeles følgende Efterværme. Det hænder nemlig ofte, at et Moderstade udsender 3 eller flere Efterværme, om man end har udsaaet alle slynlige Dronningceller af Kuben. Hans Maal maa være at gøre alle sine Familier bistærke. Derfor retter han først sit Blik paa Moderstaderne, thi disse udgøre i første Række hans Honningstader. Sværmer derfor et saadant

Stade mere, end han anser for heldigt, saa tager han den første overflødige Efterværme, helst fra et andet Stade, og støder den om Afsteden paa det forsværmede Stade uden at bryde sig om Dronningerne. Dette gentager han, saa ofte det behøves, for at gøre Stadet stærkt nok. Det

er rigtignok noget bekvæmligt. Ønsker han at undgaa dette Arbejde, saa indfanger han Efterværmen, afdronner Moderstaden, støder sildig om Afsteden de afdronnede Bier ned til Sværmen og lader begge ligge Matten over i den aabne Kube, hvorefter han om Morgenen indfører dem i den afdronnede Kube. Dette hjælper ofte, men ikke altid. Efterat han saaledes har forstærket de Moderstader, som behøve det, anvender han de andre Smaasværme, som maatte fremkomme, til Forstærkning af de allerede opstillede Efterværme eller Forsværme, som behøve det. Men herved maa han gaa frem med stor Forsigtighed, for at ikke hverken Dronningerne eller Bierne skulle blive ihjelstufne. (Fortsættes.)

Phora-fluerne.

Fra Samøs modtog vi en gammel Bokstabe med paafibende døde Bier. Der

spurgtes om Grunden til, at „Bierne havde et sjædent Udseende.“ Efterat have undersøgt Bierne svarede vi straks, at det sorte sjædne Udseende hidrørte fra Angreb af Fluelarver i de døde Bier. Vi ansaa den paagældende Art for at være *Bi-Buttelfluen* *Phora iocrassata* Mg. (se Fig. 37). Dette er en ganske lille Flue 2^{'''} lang, Vingelang 3^{'''}. Den lægger sine Æg i al Slags Raaddenskab ogsaa i døde Bier, hvis Krop den med sit Læggerør gennemborer i den tynde Hud mellem Chittringene. I en enkelt Bi kan findes flere af disse 1^{'''} lange gulagtige Larver. I T. f. N. XXIV S. 34 findes en mere omstændelig Beskrivelse af denne Flue.

For en Sikkerheds Skyld indsendte vi dog Tabellen til det zoologiske Museum, fra hvilket vi have modtaget følgende imødekommende Svar:

„Som Svar paa Deres meget ærede Skrivelse af 1. dennes kan jeg meddele Dem, at den lille Flue, som fandtes i saa stor Mængde i Bokstabsen, er rigtigt, som

De antog, en *Phora*, uden Tvivl *Phora rufipes* Meigen, en meget almindelig Art, som forekommer overalt i raabnende Stoffer. Men desuden fandtes ogsaa foruden de døde Bier en større Flue *Cyrtoneura pascuorum* Meig., et Par Larver til Boksmøllet (?), en lille *Latridius* (*minutus*)

og dens Larve samt en Mængde Midder i deres første Udviklingsstrin.

J. Meinert.“

Som man ser har Hr. Professor Meinert fundet adskillige mærkelige Dyr i den Table; men det er dog klart, at det er Phoriderne, der have frembragt det sjædne Udseende hos de døde Bier. Foreløbig er der ikke Grund til at betragte disse Fluer som egentlige Vissjender, da det endnu hos os kun er godtgjort, at de angribe døde Bier. Man ser dog ikke saa sjældent disse imaa Fluer løbe stødvist omkring paa Flyvebrættet, hvor Bierne aabenbart betragte dem med temmelig ubenlige Øjne, da de ofte fare imod dem og jage dem bort. Det er jo muligt, at nøjsagtig Undersøgelser kunne godtgøre, at disse Fluer ogsaa lægge Æg i de levende Larver, som nogle Naturforskere have angivet for Sydtysklands Bedkommende. Hvis noget saadant kunde opdages hos os, vilde det jo have nogen Betydning at blive bekendt dermed. Vi have dog mange Grunde til at betvivle, at

Fig. 37. Bi-Buttelfluen.

disse Fluer gøre nogen væsentlig Skade i vore Bistader.

Red.

Mr. Wells Metode.

Af Armaager P. C. Andreasen, Levning

Det, der giver mig Anledning til at fremkomme med efterfølgende Vejledning til Mr. Wells Biavls-Metode er det i dette Blads Nr. 4 af Redaktionen opfastede Spørgsmaal eller Betegnelse af den mørke Side af Mr. W.'s Metode, som jeg læste med Fornadring om, at det skulde være Tilfældet. Hvis ikke jeg allerede for et Aar siden havde prøvet nævnte Metode, ja maaste er den i Danmark, der først prøvede den, vilde jeg nu have betænkt mig to Gange, inden jeg vilde have anstillet Forsøg derpaa. Der nævnes 3 Punkter og mulig flere ved fortsat Erfaring. Ja, hvad fremtidige Erfaringer ville bevise, derom kan jeg ikke scribe, men hvad jeg i dette Aars Erfaring har bunden om denne Metode, kan jeg bevidne, at de 3 anførte mørke Sider kun ere Tanke-Eksperimenter, som falde tilbage ved hver øvet Biavlens Forsøg, hvilket skal komme til at vise sig ad Aars.

Jeg skal saa forsøge at give en lille Vejledning til de 3 anførte mørke Sider, idet vi stude til den Tid, ja om nogle Dage, da Forsøget skal prøves og da gælder det om ikke at gøre ret mange Fejlgreb; thi saa tabes snart Vysien til videre Forsøg paa dette Omraade. 1) Det betydeligt forvægede Arbejde kan jeg ikke se eller forstaa, det er forbunden med. Snarere mindre Arbejde, naar man bruger hele Kammer i Fællesarbejdsrummet, ja selv om man vil skifte Dronning hvert Aar, saa naar Stedet er bygget saaledes, at man kan tage Tavler ud uden at berøre Fællesrummet, da kan man til enhver Tid tage Yngel-Tavler med Æg i og Droneceller og hænge dem op i den ene Ende af Fællesarbejdsrummet og adskille dem ved en løs Indstudsør af Traadbev. Naar jeg raader til at benytte den ene Ende, da er det fordi man ikke behøver at forstyrre alle Arbejdere, naar man eksperimentere med Dronningyngelen; men Enden maa være varmt tilpakked med et løst Pakrum og pakked varmt til Siderne og foroven og saa tage 3 a 4 og 5 Yngel-tavler, da en enkelt eller 2 ere for lidt saa bliver der for saa Dronningrummet; man kan saa 12 a 14 Dage efter at Ægget er omgivet af Dronningtop, som ligner en Algerntop, som sidder paa Egteræerne om

Efteraaret, og saa dræbe den gamle Dronning i Underrummet, som menes at være mindre frugtbar og hænge da den Table fra Dronningynglerummet, som indeholder kun 1 Dronningcelle. Ere der flere paa en Table, da maa de stærkes af for ikke at fremkalde en Sværm. Hæng den da ind, der hvor man har dræbt Dronningen, 10 Dage efter kan man atter se, om der er nylagte Æg. I modsat Fald efteres alle Tavler, om der ikke er Dronningcelle paa-begyndt, de fjernes alle, og man giver en ny moden Celle, da mulig den første kunde være gaaet tabt under Befrugtningsudflugten. Det Dronningstifte er altsaa baade nemt og let, og Familien har straks en æglæggende Dronning. 2) Den stærke Tilbøjelighed til Sværmning vil ogsaa let afværges, ved at man den Dag, Dronningstiftet lægges paa og Fællesarbejde skal begynde, tager de fleste Yngeltavler og hænger dem op i Fællesarbejdsrummet og giver Dronningen istedet tomme Tavler at yngle paa, og nogle Dage efter ser man de Tavler, eftersom de bleve hængt op i Magasinet og affærer de mulig paa-begyndte Dronningceller, hvis ikke man vil benytte nogle af dem til andre Sværme eller Moderen skal dræbes, derved hæmmes Sværmehyften, og Dronningen faar Plads til at lægge sine Æg, og Arbejderne i Arbejdsrummet blive stærke, og saa tillige give Boligen tilstrækkelig Ventilation ved at give den Flyvehul i modsat Side eller i Enderne af Stedet, som derved giver en bedre Luftveksel i Stedet. Giver man et Ekstraflyvehul i Enden af Stedet, kan det endogsaa benyttes til at forene to smaa Familier ved at indføre et bitæt Traadbev imellem og lade dem yngle hver med sin Dronning, til Fællesarbejdet begynder, da kan man dræbe den ene, om man vil, og Indstudet tages op og derved blive de to smaa til en stor Sværm, som det gælder om at saa til at benytte i Mr. Wells Metode. Uden rigtig stærke Familier nytter det ikke, thi da bliver Udbytten for lille i Henhold til de Forventninger, som er stillet i Udsigt af Wells Metode, saa i dette Punkt har jeg heller ingen Frygt for Tab, ja man er endogsaa fuldtud saa godt Hæere over at forbyde dem at sværme som i de smaa Kasser, naar man bygger sine Wellsstader saa store, som jeg bygger mine. De rumme 14 10 × 12 " Kammer i hver Dronningafdeling og 28 i Arbejdsrummet, og samme Bolig kan rumme 42 Labnormalhelkammer. Ja det bemærkes, at den kan med Lethed ombannes efter Behag til 4 forskellige Kammemaal, Erstevs og Reformtavlen, 10 × 12 " og 7 Fods. Man kan bruge 10 × 12 " i Ynglerummet, Erstevs i Arbejdsrummet eller ombendt

Ligeledes kan 12×12 " bruges i Under- rummet og 12×10 " eller den saakaldte Reformtable og Ersklevs i Overrummet og ligeledes ombendt. Derjom alle Stader bygges saaledes, kan enhver købe Stader efter sit Kammemaal. 3) Vanskeligheden ved Behandlingen, ja det kan vi let faa Vanskelighed med, naar Bierne faa en kejtet Behandling ved et Stød, eller man lader en Table falde fra sig med flere Tusinde Bier paa og ned imellem alle de andre, ja saa kan jeg nok forstaa, at Bierne blive irriterede i høj Grad, hvilket bringer dem i stærkt Kaseri, der næppe lader sig dæmpe i denne Sommer. Ja hvor utrolig dette end lyder, saa har jeg haft Erfaring af det anførte Tilfælde. Der skal hengaa en længere Tid, inden deres Godmodighed vindes tilbage. Jeg har saaledes en Familie, som jeg har haft i mange Aar, uden at jeg vidste, de vare mere arrige end nogle af de andre; men en Gang ved Uforsigtighed falder en Table fra mig, og Bierne blev bragt i Kaseri, ja jeg vil sige, at jeg var al Respekt for at komme til at behandle dem. Ikke nok dermed, men kom jeg i Haven, blev jeg angreben af det samme Stade. Det var ikke fordi jeg tror, at Bierne kendte mig og af den Grund forfulgte mig, nej det ligger i Biernes Naturinstinkt, saaledes at den ene irriterede den anden til Brede, efterhaanden som de unge komme frem. Derfor gælder det om at behandle sine Bier med stor Forsigtighed, saa kan man stifte en Haand ind i en Visklynge uden at blive stukken, og maa jeg joje til ildeugtende Aande og Spirituslugten ere modbydelige for Bierne og kan bringe dem i Kaseri mod den Person, som drikker meget Spiritus eller har ildeugtende Aande, saa naar den ansete engelske Biabler, der forsøgte Metoden sidste Sommer, har maattet opgibe den paa Grund af Biernes Arrighed, da maa det ligge i andre Grunde end selve Metoden, den er lige saa let at behandle som et enkelt Stade. Dermed vil jeg slutte i det Haab, at Læserne kan forstaa mig. Hvad jeg har skrevet er skrevet i Biablens Interesse og til videre Anbefaling for at prøve Wells Metode. Ja jeg skylder endvidere Læserne at oplyse om Overvintning af mine 4 Wellsstader. Det vare kendeligt, at de vare bedst overvintrede, som og viser sig i disse Dage, da de ere saa stærke som var det Juli Maaned. Forøvrigt vare alle mine Bier overvintret godt; en Kube, som mulig var viserløs, var død. Saa ikke andet end til den, som vil begynde Wells Metode: Læg ikke Dronningzinken paa, inden man frygter for Sværmsfættelsen af Sværmen eller Hovedtrækket

tager sin Begyndelse og saa ikke give dem for stort Rum at begynde med, og paf dem godt til, for at de ikke skal blive afløst og deres Virksomhed derved blive hæmmet.

Amtskredsse.

Under Overskriften „Biablerforeninger og Kredsformænd“ indeholder „Bien“ for April d. N. under Redaktørens Mærke (A. C. A.) følgende Artikel:

I de 16 Aar, jeg virkede som Sekretær i den danske Biablerforening og Redaktør af T. f. B., dannedes der henved 90 Kredsforeninger, og i deres Dannelse havde jeg, det tør jeg nok frit sige, ikke ubetydelig Del. Det maa vel bemærkes, at det var fra var Bund der skulde begyndes, og jeg har skrevet mange Breve for at formaa Mænd til at komme til Stede ved Møder og overtage Formandsposter, hvad der den Gang var meget vanskeligt at formaa Folk til. Ja jeg har været med til Møder, hvor der vel blev tegnet en Del Medlemmer, men det var ikke muligt at faa en af de Tilstedeværende til at overtage Besiddingen som Formand. Det kunde jo heraf sluttes, at jeg yndede mange smaa Foreninger. Men det er ingenlunde Tilfældet. Tværtimod, jeg har skrevet Tusinder af Breve, og deraf mange til Biablere, som den Gang virkede som Kredsformænd, og som endnu lever, om at udvide eller samle Kredse til Amtskredsse eller lignende, men det var den Gang ikke muligt at faae nogen til at virke udenfor en snæver Kreds. Der blev imidlertid, efter at jeg var kommen fra mine Funktioner i Foreningen, optegnet en Nummerliste over c. 20 Foreninger med kun en i hvert Amt, dog saaledes at de kunde deles i Herredskredsse. Denne Inddeling er, saavidt jeg kan stønne, nu aldeles ophørt, hvad Listen i T. f. B. nu ogsaa godtgør, idet der opgives Hundreder af Kredsformænd. Det forekommer mig at være meget uheldigt med de mange smaa selvstændige Foreninger, og jeg er af den Mening, at der burde gøres Noget for at samle Kredsforeningerne til større Foreninger, der omfatte et Amt, dog mere eller mindre efter Omstændighederne. I denne Anledning maatte kun de Foreninger, der virke for en større Landsdel, være berettigede til at faa Biabslærere, og der maatte ikke, som Tilfældet har været, gives Biabslærere til 2 Møder i et Aar til Foreninger, der kun virke i nogle saa Sogne. Ligejom ogsaa der skulde et større Antal Medlemmer i Kredse for

at fende Delegerede og ligeledes for at faa T. f. B. for Medlemsprisen. Vi høre nu, at Faaborg og Uro har trukket sig ud af Svendborgkredsen ligesom Vendskerredskredsen og de „fynske Bienenner“ har trukket sig ud fra den fynske Viavlerforening. Skal det saaledes vedblive med Splittelsen, saa vil vi jo snart faa i Hundredvis af selvstændige Foreninger, og i et saadant Virvar vil det jo blive umuligt at fordele Viavlslærere eller Godtgørelse til disse. Nu har Foreningen bedre Midler i Hænde til at modvirke denne Kæftstade end tidligere, da der saa godt som ingen kunde eller vilde indse Nytten af store Foreninger, der dog i mange Retninger alene er i Stand til at udfolde en helbringende Virksomhed for den rationelle Viavls Fremme.

I Hovedsagen, nemlig det ønskelige i at smaa Kredse slutte sig sammen til større Kredse, ere vi fuldstændig enige med den ærede Forfatter; men det maa jo vel erindres, at Forslag, der pegede i den Retning, ere faldne ved begge de sidst afholdte Centralmøder stønt rigtignok ikke med meget stort Flertal. Forfatteren anfører, at DBF. nu har bedre Midler til at slutte sig sammen; men man kunde rigtignok med samme Ret sige, at DBF. nu har bedre Midler til at bevare Kredsene, om de end ere smaa. Det var nemlig Banskfeligheden i Foreningens første Levetid, at de smaa Kredse ikke kunde bevares. Det ser dog ud til, at Hr. A. C. A. har misforstaaet Listen over „Kredsformænd“ heri Bladet S. 78, idet han har troet, at alle de der nævnte Kredsformænd staa i Spidsen for selvstændige Kredse, der ikke høre under nogen Amtsförening. Dette er aldeles ikke Tilfældet. Mange Amtskredse f. Ekz. Holbæk A., Roskilde A., Skanderborg A., Maribo A. o. s. v. ere samlede saaledes, at der i det Amt kun findes den ene Amtskreds, hvorunder et større Antal Herredskredse eller Sognekredse høre. Hver af disse have atter deres Kredsformænd, som findes opførte i Listen.

Fra denne Misforstaaelse maa det vel skrives sig, naar vi nu have faaet den forhavende Meddelelse, at Hr. A. C. A. nylig ved et Møde i Frederikshund har oprettet en Kreds af DBF. paa et Sted, hvor der i Forvejen findes en stor Kreds, der omfatter omtrent en Trediedel af Frederiksborg Amt og ledes med stor Dygtighed af Lærer Wagger i Hørup. En saadan Fremgangsmaade kan maaste ikke betragtes som ligefrem forbudt ifølge DBF.'s Lov; men den stemmer rigtignok daarlig med de Anstuelser, der ere udtalte i ovenstaaende Artikel i „Bien.“

Vi ville dog være meget betænkelige ved at lægge for mange Baaud paa Danneisen af ny Kredse. Bistnok have de store Kredse i mange Henseender bedre Betingelser for at fremarbejde Viavlen end de smaa; men den vigtigste Betingelse for dette Arbejde er dog dygtige ledende Mænd. Hvis man ved at lægge Baaud paa Kredsdannelsen stødte flere saadanne dygtige Ledere bort fra Foreningen, saa gjorde man derved stor Skade. Forholdene med Hensyn til de smaa Kredses Sammenslutning til større Kredse ere for Djebliffet slet ikke særlig uheldige. Vi have mange store dygtig ledede Kredse. En Gang imellem skiller en lille Kreds sig ud. Den Ulykke er dog ikke saa stor, naar Eksemplet ikke følges af altfor mange. Det vilde dog være heldigst, om man for Fremtiden kunde undgaa at oprette Kredse i de Egne, der forud have saadanne; thi det kan let fremkalde en meget uheldig Splittelse.

I det hele og store er der for Djebliffet et udmærket Samarbejde mellem de danske Viavlere. De bør alle søle sig som Medlemmer af een stor Sværm, der arbejder for den danske Viavls Fremgang. At Enigheden iblandt dem har fremmet DBF.'s Virksomhed i en overordentlig Grad, det er en Kendsgerning. Vi ville udtale Ønsket om, at denne Enighed maa vedblive, om end de smaa Kredse undertiden prøve paa at skille sig fra de større for at arbejde paa egen Haand i nogen Tid. Med.

Hvorfor lykkes Viavlen bedst i Dalene?

Af Naam. Larsen, Vejenbrød.

Ved et offentligt Viavlermøde forleden fortalte Foredragsholderen, at han i en gammel lyst Bog havde funden Forklaring af Grunden til, at Viavlen lykkes bedst i Dalene, den nemlig, at Bierne, naar de komme hjem med en „Dragt“, have mindre Arbejde med at flybe nedad end opad. Denne Forklaring fandt Foredragsholderen højst rimelig. Han henviste til, at en Jugl, f. Ex. en Krage, maa arbejde stærkt med Vingerne, naar den skal hæve sig opad i Luften med sit Bytte, medens den ligesom lader sig glide nedad uden at behøve at slaa et Slag med Vingerne, naar den daler; paa samme Maade skulde Bierne let kunne „glide“ fra Højberne nedad til Volgerne, medens de have Besvær med at flybe opad. Foredragsholderen henviste til den Kends-

gering, at de fleste Bier omkomme paa Flugten hjemad, idet de af Blæst og Regn kastes til Jorden og omkomme, forbi de ikke formaa at hæve sig igen med deres Byrde; en Mæsse af dem opnappes ogsaa ved denne Lejlighed, forment han, af bicedende Dyr; mange Bier styrte ogsaa her foran Staderne, fordi de ikke kunne vinde hjem. Dette vilde altsammen undgaas, naar Bierne boede i Dalene, idet Flugten hjem vilde blive meget lettere og altsaa mindre farefuld.

Mod det berettigede i disse Betragtninger tillod jeg mig at nære en beskedent Tvivl. Der kunde ikke, mente jeg, være Tale om at sammenligne Fuglens og Bierens Flugt; en saadan „Dalen eller Gliden“ paa udbredte Binger kende Bierne ikke til; enten de skal apad eller nedad, sfer det kun ved en stærk Vibreren af Bingerne. De Højder, som Bierne skulle hæve sig til for at naa op til højtbeliggende Boliger, er her til Lands aldeles forsvindende; sjældent ligge Boligerne over 50 Fod over det nærmest omgivende Land, i Almindelighed drejer det sig kun om nogle faa Fod, og at den Stigning skalde kunne volde nogenjomhelst Besvær for en Bi, kunde jeg ikke tro. Hvis det virkelig var forbunden med nogen særlig Vanskelighed for Bierne at stige i Flugten, saa vilde de ikke vælge deres Flugtlinier op over Huse og Træer, naar det passer dem, men søge Nabninger ind under Træerne eller gaa ober, „hvor Gærdet er lavest“. Naar man ser Bier styrte ned foran Boligen, komme de netop altid fra oven nedad, og saa skalde de jo efter Theorien have alle mulige Betingelser for at kunne vinde hjem.

At Diablen lykkes bedst i Dalene, mente jeg, har helt andre Grunde, som vel Foredragsholderen havde nævnt men efter min Formening ikke tilstrækkelig stærkt fremhævet. Ser man hen til de Forhold, hvorunder Bierne leve i vild Tilstand, finder man deres Hjem i de lune Skove, „hvor ingen Vind kan blæse paa dem“; selv om den river og ruster i Træernes Toppe, er der lunt paa Skovbunden og paa de aabne Pletter og Skovenge med deres Mhlr af Blomster. Og naar Regn og Uvejir her overraske Bierne udenfor deres Hjem, sidde de lunt og dækkede paa Blade og Straa, indtil Solen atter bryder frem og tørrer deres Binger og Kropp, desford de alligevel ere blevne vaade. — Hvor fortrinlig en Flyver Bien ellers er, der skal dog kun et ringe Vindstød til at kaste den ud af dens Flugt, hvad der vel har sin Grund i, at Bien i Forhold til sin Vægt har en stor Oberflade, som Vinden kan tage fat paa. Og naar

Bierne slaas ned ude paa Marken, rammes de ganske anbeilebes af Regndraaberne end inde i Skoven; falde de paa den blotte Jord, overstæntes de af denne, og der ved forøges deres Byrde og Vanskeligheden ved at flybe hjem. I Almindelighed stivne de paa den vaade kolde Jord og ere redningsløst fortabte. Derfor — jo mere lunt den Blads er, man kan give sine Bier, og jo lunere deres Arbejdsmark er, des bedre passe Vilkaarene sammen til de naturlige Forhold, hoorunder Bierne i vild Tilstand trives bedst. At der er bedre „Træt“ i Dalene end paa Højderne, fordi Jorden der er frugtbarere, har ogsaa sin Betydning. Dette, mente jeg, var de vigtigste Grunde og i Virkeligheden de eneste, som det var værd at tale om. Foredragsholderen blev imidlertid ved sin Tro, og saaledes endte den Forhandling.

Stønt Spørgsmaalet ikke har stor Betydning — Hovedsagen: at Diablen trives bedst i „Lunet“, er jo Alle enige om — mener jeg dog, at det kan have nogen Interesse at faa det tilstrækkelig opløst og klaret, og jeg tillader mig derfor at bede den ærede Red. af „T. f. B.“ eller andre erfarne Diablere udtale sig herom.

* * *

I Svvedsagen ere vi ganske vist enige med den ærede Forfatter: Naar Diablen lykkes bedst i Dalene, da hidrører det næst en udelukkende fra de bedre Læforhold, der ogsaa fremkalde en rigere Plantevækst. Vi kunne dog ikke helt give „Foredragsholderen“ Ret; thi vi tro rigtignok, at det er besværligere for Bierne at flybe opad end nedad. Ligheden mellem Bierens og Fuglens Flugt er vistnok større end at Forfatteren antaget. Ganske vist se vi ikke Bierne glide saaledes som Fuglene gennem Luften; men vi antage rigtignok, at Bierne alligevel, naar de ere i Fart, udføre en noget lignende Glidning. Man antog i ældre Tid, at Bierens Summen alene frembragtes ved Bingerens Vibreren. Dette er dog for længe siden bevist at være urigtigt. En meget stor Del af denne Lyd frembringes ved at støbe Luften ind og ud gennem Aandehullerne. Derfor kan f. Eks. Sværmelhyden meget godt tænkes frembragt uden meget stærk Vibreren med Bingerne. At Bien flyber temmelig højt for at naa sin Arbejdsplads, hidrører uden Tvivl derfra, at den i Højden flyber mest uhindret.

Red.

Hønningfuglen.

Af Th. Shepstone, Transvaal, B. B. Journal.

Maaske mange endogjaa gamle Kolonister, ere ubidende om Tilværelsen af en lille Fugl, der holdes i stor Anseelse baade af de Indfødtte og af andre, som kende og have draget Fordel af dens mærkværdige og højst nyttige Klogskab. Beboerne af vore Kystdistrikter og vore kratklædte Flodbredder ville i Almindelighed være godt kendte med „Hønningfuglen“, og mange have uden Tvivl haft Nytte af dette Bekendtskab. Emnet for denne Afhandling er at beskrive denne Fugls Levevis, forsaavidt den vedrører Menneskene. Jeg kan ikke gøre dette bedre end ved at berette mine egne Oplevelser, da jeg første Gang blev bekendt med en af disse mærkværdige Skabninger.

Dette hændte for mange Aar siden paa Kustlinien ved Kaplandets Grænser, der meget ligner vor Kyst, men er mindre tropisk. Jeg deltog med de Indfødtte i et lille Jagtparti. Vort Jagtterræn var ujævnt og dækket mere eller mindre med Krat. En Hare for op hist, en Duiker (en lille Hjort) her og en anden ikke langt borte. Jægerne begyndte at blive ivrige. Den mindste Lyd blev bemærket, og enhver var paa sin Post.

Bludselig bragte Hønningfuglens velkendte Ralden „Tscherr, Tscherr, Tscherr“ en Standsning i Jagten. Den lille Fjedsforstyrrels Nærværelse blev hilst med et Ror af drillende Tilraab: „Naa, saa det er Dig. Du er en Bedrager. I Gaar narrede Du en. Du har fundet en Slange eller et vildt Dyr, som Du vil narre os hen til i Dag. Gaa bort! Vi ville ikke have noget med Dig at bestille.“ Saa-danne vare de Hilsener, hvormed man modtog vor lille Velgører. Man stulde næsten tro, at den forstod Tilraabene, thi ved hver ny Bestyldning bleve dens Skrig: „Tscherr, Tscherr, Tscherr“ stærkere og hurtigere, medens den hoppede frem og tilbage paa den Gren, hvorfra den saa lige ned paa os. Da den formodentlig mente at have gjort nok for at forsvare sig og fremsætte sin Indbydelse, fløj den bort. Endskønt jeg hørte og saa alt dette og blev slaaet af Fuglens gennemtrængende Ralden, vidste jeg dog ikke, før man fortalte mig det, hvad alt dette betød, eller hvorfor det vakte saadan Opmærksomhed. Jeg spurgte dem, hvorfor de skændte paa den, og de svarede, at det blot var af Forsigtighed. Flere af Jægerne blev det nu paalagt at følge Fuglen, og jeg fulgte med dem. Den var imidlertid forsvunden, og dens Skrig hørtes

ikke længere. Selskabet vandrede nu afsted i den Retning, hvori den var fløjet bort. De kaldte, men forgæves, indtil de havde gaaet et langt Stykke, da viste Fuglen sig igen og fortsatte sin Ralden. Nu sølte den sig aabenbart som Jører for Selskabet. Den fløj nu kun 100—200 Alen fremad og kaldte da igen, indtil vi naaede den. Derpaa fløj den videre, og saaledes fremdeles. Vi svarede altid paa dens Ralden, thi ellers var den ikke villig til at flyve videre. Paa denne Maade ledte den os over en Fjerdingvej. Naar Forhindringer opholdt os, vendte den tilbage og syntes formelig at stående paa os. Dette blev i Vængden trættende; men endelig syntes dens Tone at blive mere lokkende og opmuntrende. „Nu komme vi nærmere til Reden“, sagde en af Jægerne, „paa paa for at se, naar den peger.“ Derved hentydede han til den Maade, hvorpaa den viser Stedet. Et Par Minuter efter pegede den netop, idet den sang ganske blødt, før den fløj hen til et stort Træ, hvorfra den kunde overse Stedet, og der sad den nu og saa rolig paa os. Forgæves kaldte vi paa den og forgæves søgte vi. Vi kunde ikke finde Stedet. Krattet skjulte det maaske for os. Vi vidste jo nu omtrent, hvor det var, men om Bierne boede i et Træ eller i en Klipperist eller i et Jordhul, vidste ingen af os.

Et Par af Selskabet opgav allerede Sagen, da de mente, at vi ligesaa godt kunde falde over en Slange som over Bieren. Vi andre fortsatte dog Søgningen meget omhyggelig men stadig forgæves. Det begyndte at blive sild. Jeg begyndte at tænke, at det hele var Indbildning; men jeg kunde dog ikke lade være med at undre mig over Fuglens besynderlige Adfærd. Jeg kunde nemlig stadig se den sidde ganske rolig og betragte os. Vi vare ved at opgive Sagen, da en af Mændene foreslog, at vi alle skulde udfælde det lille Dyr, derpaa trække os noget tilbage og påse paa den. „Naar den mærker, at vi gaa bort“, sagde han, „vil den flyve ned og stille sit Røb i Nabningen med de Ord: Her er det, I Tossehoveder.“ Vi fulgte hans Raad. Vi stældte alle paa een Gang i eet Brøl, og derpaa skjulte vi os. Faa Minutter efter gjorde Fuglen affurat, hvad Manden havde forudsagt, undtagen at den jagde ikke noget. Den stak sit Røb ned i et Hul i Jorden, men da den intet fandt, fløj den tilbage til Træet. Bierne havde Rede i dette Hul, og nu, da vi vidste Bested, var det let at udtage Hønningen. Da enhver af os havde spist og taget saameget, han ønskede, og den sædvanlige Tak og

Udstyldninger var udtalt til Fuglen, efterlod vi en hel Del Tablestykker til den og trak os tilbage. Jeg ønskede dog at se, hvorledes den bar sig ad, og derfor bleve vi staaende i nogen Afstand. Fuglen var snart nede ved Gullet. Den spilde ikke Tiden med at æde men begyndte straks at bære Tablestykkerne bort, eet ad Gangen. Den bragte aldrig 2 Stykker hen til det samme Sted. Den syntes at vide, hvad den udsatte sig for ved at have hele sit Forraad paa eet Sted. (Forts.)

Sandvikken.

Uf Schirmer, Neuhans.

Sandvikken (*vicia villosa*) udbreder sig stedse mere og mere her paa Egnen. Man finder den nu dyrket ogsaa i det mindste Algerbrug. Grunden hertil er, at nutildbogs maa endogsaa den mindste Landbruger lede sin Drift med Tænksoverhed. Landbrugere, som have simple Jorder (og det er vel Flertallet), maa fremfor alt lægge Vind paa tidligt Grøntfoder og ved Siden af en god Kornafgrøde sørge for at høste rigeligt Græs. Gode Kunstenge, der hde tidligt Græs, ere sjældne og kunne let tage Støde af silbig Frost. Rødkløber kan man heller ikke med Fordel dyrke paa Sandjord. Luzerne, der senere giver en god Slæt, anvendes endnn alfor lidt. Inkernatkløver kan ikke taale haarde Vintre. Derfor tage mange deres Tilflugt til Sandvikken, og det med Rette, thi den giver altid sikkert et tidligt Grøntfoder.

Mængden af dette er ligefrem forværende. En i min Nærhed boende mindre Jordbruger, der i flere Aar med Held har dyrket Sandvikken som første Grøntfoder, fortalte mig, at han fra Begyndelsen af Maj fodret sine Heste og Køer udelukkende med Sandvikke og havde derved af Køerne faaet særdeles velsmagende Smør. Dertil kommer, at man ved eet Slet kan opnaa to Afgrøder af Jorden. Den 20 Maj omtrent er det første Grøntfoder af eet Slet forbi. Man kan da pløje Jorden og lægge Kartofler deri. Denne Fremgangsmaade er prøvet i mange Aar. Jeg høstede paa en saadan Mark forrige Aar 80 Centner Kartofler pr. Morgen (omtrent $\frac{1}{2}$ Td.) Land.

De Landmænd, der tillige ere Diablere, tilraader jeg at faa svensk Sommerybs i Wikkefubbene og udsaa det med flere Mellemrum af 14 Dage. Man faar derved et godt Eftertræk og sparer at vandre med Bierne (Frøet af Sommerybs løbes som

Fuglefoder). Endvidere kunne Joderoer dyrkes i Sandvikkestubbene, særlig hvis Afhøstningen af Vikkerne ikke slutes før i Juni. Ogsaa Lupiner, Stubroer, Sennep og Riddit-Røddite kunne dyrkes efter Sandvikken. (Om Raint og Thomasflakke skulle anvendes til disse Frugter, maa Landmanden selv prøve). Den, som lader Sandvikken staa til Frø, faar derved ikke alene god Næring for Bierne, men høster ogsaa fortræffeligt Foderstraa, der gerne cedes af Heste, Føl, Faar og Hornkvæg. Dog skal jeg bemærke, at Udsædens Mængde er forfællig, efter som Planten skal anvendes som Grøntfoder eller staa til Frø. Vil man anvende Sandvikken som Grøntfoder, da bør Vikken være fremherskende. Derimod bør St. Hans-Rugen, som bedst egner sig til Blanding med Vikken, ikke være fremherskende. Saattiden varer fra Mai til ind i November. Jo tidligere man faar, des større bliver Høsten. Jeg har ladet mine Wikkeagre afgaa næsten fuldstændig om Efteraaret 2—3 Gange af Jaar, og de stode dog det følgende Foraar atter pragtfulde. Mærkeligt er det, at Vikken aldrig gaar bort om Vinteren, jaaledes som det saa ofte sker med Vinterjæden.

Som Gødning under Sandvikken, der er en fremragende Kvælstoffamler, Kalk, Kali og Fosforshyre i Form af Thomasflakke.

Det vil glæde mig meget, om ret mange andre Diablere kunne opnaa ligesaa gode Afgrøder af Sandvikker paa deres Sandjorder, som jeg hidtil har opnaaet.

Fra Kredsen.

Maribo Aants BF. afholdt d. 23de Maj et særdeles vellykket Møde i og ved Sakstøbing. Deltagerens Antal var omtrent 300. Mødet begyndte paa Krosgaarden, Kl. 9, hvor Kredsforsmanden, Forstrelær R. Jensen, Vejringe, bød den talrige Forsamling Velkommen og udtalte sin Glæde over, at baade DBF's Præsident og Sekretur vare komne her tilstede. Han udtalte Ønske om, at Deltagerne maatte faa et godt Udbytte af Mødet.

Kantor Erslev, Kalundborg, holdt derefter et Foredrag om Hønningbiens Naturhistorie. Det var Hensigten, at dette skulde afflutes med Forevisning og Forklaring af nogle meget store Udsnit; men det viste sig, at den Ladebygning, hvori Foredraget holdtes, ikke kunde formøbes tilstrækkeligt til Billedernes Fremvisning. Denne udsattes, derfor til om

Eftermiddagen i Saksbøbing, og Hr. Erzelev holdt derefter et Foredrag om Kunstsværme.

Efter Foredragene, som paahørtes med største Interesse, takkede Formanden Foredragsholderen og Værten, Gaardejer Hans Koch, der saa beredvillig havde stillet sin Gaard til Disposition. Et kraftigt Levde udbragtes for denne. Derefter besaas Gaardens Bihold. Nogle Bistader (10 × 12") samt en Udslyngningsmaskine, forfærdigede af Hans Kochs Svigerfader, Rasmus Rasmussen, vakte fortjent Opmærksomhed. I Bigaarden rejste sig en Diskussion om flere forskellige Biavlsspørgsmaal. Saaledes udtalte Rasmus Rasmussen den Mening, at Dronningen ikke selv befæster Eggene eet i hver Celle, men at hun lægger dem uden Orden og i Klumper. Det er da Arbejderne, som besørger Anbringelsen af hvert enkelt Egg i sin Celle. Hertil svarede Erzelev, at han slet ikke turde benægte Muligheden af, at noget saadant undertiden skete. Meget tydede paa, at Arbejderne virkelig under visse Forhold vare i Stand til at flytte Blæg, men i Almindelighed troede han dog ikke, at dette skete, da han ofte havde set Dronninger afsætte Eggene enkeltviis, eet i hver Celle, uden Arbejdernes Hjælp. — Kl. 1 afholdtes et livligt Festsmaaltid i Saksbøbing, hvor Formanden talte for Hovedforeningen og dens Præsident; Præsidenten, Kunstgartner Wendt, for Maribo Amts BF.; Sekretæren for dennes Formænd; Teglværksbestyrer B. Fjølste for Formanden i Kredsen; Arbejder H. C. Rasmussen for Sekretæren osv. Derefter foreviste Lybbillederne. Disse gjorde fortrinlig Virkning i den mørke Sal, men denne kunde desværre ikke rumme den store Forsamling, Salen var pakkfuld men blev derfor snart saa varm, at man maatte ophøre med Forevisningen, som man haabede, og anden Gang maatte blive gentaget i et mere rummeligt Lokale. — Derefter foretages pr. Vogn en smul Tur ud til det nærliggende Herresæde Hardenberg, hvis særdeles smukke Have blev beset. Hr. Gartner Sjørgensen, der selv er en dygtig Biavler, foreviste Haven og sin velholdte Bigaard (Lav-Normal).

Derefter skiftes Deltagerne efter at have udtalt Takfredshed med det lærerige og fornøjelige Møde.

Ribe Amts BF. holdt Møde hos P. Sverjen, Maletbæk, 2den Pinsedag. Besøret var godt og Mødet nogenlunde besøgt. Midt under Behandlingen kom en uventet Gæst til, Hr. Grønning, som vi jo alle bleve glade ved, og han overtog straks Behandlingen og gjorde udmærket Forklaring

over Viernes Behandling. Der var fire udmærkede Stader. Der var mødt en Del ny Begyndere, saa jeg tror nok, at Hr. Grønning fik Fornemmelse af, at han var en velkommen Gæst, og at hans udmærkede Foredrag blev fulgt med Opmærksomhed. Tak sendes til Hr. Grønning, og vi haabe, at han en anden Gang vil besøge os.

Chr. J. Malling.

Bamdrup BF. Lørdag d. 10. Juni, Eftm. Kl. 2, afholdt Bamdrup BF. et Møde ved Hr. Biavlslærer Grønning, fra Kl. 2 til 6 praktiske Foredrag i forskellige Bihaver, derefter mundtlig Foredrag og Diskussion; især dvælede Hr. Grønning ved 2 Punkter, som er det vigtigste i denne Tid, nemlig Varme og Foder. Mødet var besøgt af omtrent 30 Medlemmer; disse takker Bestyrelsen, fordi de mødte, og haaber, at de næste Gang igen give Møde, hvilket vistnok bliver sidst i Juli, men især takkes Hr. Grønning for hans meget gode Foredrag.

Opfordring til de Medlemmer, som ikke mødte, om at møde ved næste Møde og give en Redegørelse, hvorefter de ikke mødte. Det er ikke alene fedeligt for Bestyrelsen, at kun Halvdelen af Medlemmerne møde, men ogsaa for Foredragsholderen. Bekostningen baade for vor Forening og Hovedforeningen er ens, hvadenten der møder 1 eller der møder 10. Medlemmerne ved maaste ikke, hvad de faar for det aarlige Kontingent af 1 Kr. 15 Ore; de faar Andel i Bladet, 4 Foredragsholdere fra Amtforeningen og 2 fra Hovedforeningen og Ret til at udfille deres Produkter og Redskaber ved de forskellige Udstillinger. Hvad kan der saa forlanges mere for 1 Kr. 15 Ore? Men, hvad en stor Del af Medlemmerne mangle, det er Fællesinteressen, for uden den kan egen Interesse ikke trives. Haabende, at de til næste Gang give talrigt Møde, baade for deres egen og for Foreningens Skyld.

Bestyrelsen.

Randers Amts BF. Onsdagen den 31te Maj afholdtes Delegeretmøde paa Højskolehjemmet i Randers og forhandlede følgende: Love vedtoges og indsendtes til Trykning og ville derefter blive tilstillet de lokale Kredse. Ellers bestemtes Præmierne at fordeles saaledes, at $\frac{2}{3}$ af Pengebeløbet bevilges til Produkter og $\frac{1}{3}$ til Redskabafdelingen, alt til den eventuelle Biavlsudstilling her i Randers i Sommer. Til Dommer valgtes for at bedømme Produkterne Hr. Rørmark Obel af Randers, Smed Rasmussen Rowalt, Gaardejer Julius Møller Hadsbjerg, som Suppleant Lærer Dystrup, Gashum. Til Redskaber: Lømrer Laust Møllers, Gjettrup, Urmager Rasmussen, Grenaa, Ungkarl Niels Jensen

Hermanſen, Nørre Øndſild, ſom Suppleant
Karl Jenſen, Vibild.

Økko fra Staderne.

Samsø, d. 5. Juni.

Bierne har ſaa ſmaa begyndt at ſværme,
den første, jeg har hørt om, kom d. 27. Maj,
og en d. 28., efter den Tid har det jo
været temmelig koldt; men alligevel er der
dog falden Sværme ſiden. A. E. H.

Knagstrup, Hornſlet, 5. Juni.

Tak for Deres iudmærkede Ledelse af
Vitidende. Chr. Raſmuſſen.

Beudhøſjel, 7. Juni.

Vi have et rigtig godt Bivejr her, men
trænge til lidt Regn. Jeg fik en Sværm
af en Kube d. 29. Mai. N. Jenſen.

Salling, Stive, 10. Juni.

Bierne have her paa Egnen overvintret
meget godt, ſaa at der ikke er død et eneste
Biſolk i Stader her i Kredsen, og de ere
jaa godt ſom alle kraftige. Vi haabe nu,
at det bliver et rigtig godt Honningaar,
ſaa at vi kan ſaa et godt Udbytte af Hon-
ning, ſaa vil Kubebiablerne nok ſnart gaa
over til Stader alleſammen, og Biſlagteriet
være ophørt. En Hiſen til Dem og alle
andre Bivener. S. P. Nielsen.

Herſtedveſter, Taaſtrup, 13. Juni.

Bierne her paa Egnen har det godt;
det er jo et herligt Vejr for dem, naar
blot vi maatte ſaa en god Regn, ſaa at
Blomſterne kunde ſaa Tid at udvikle ſig
lidt mere, jeg er bange for, at Træffet
ellers bliver for ſnart forbi.

Jeg fik allerede den første Biſværm d.
8. Juni og en igen idag d. 13. fremsfor
iſſor, da ſværmede de første Gang d. 2.
Juli. E. Underſen, Stomager.

Spørgſmaal og Svar.

Nr. 75. Er det heldigt, naar en Bi-
ablslærer fortæller ſine Tilhørere, at
han har ſat Tuſinder af Krøner til
paa ſine Bier, fordi han ikke paſſede
dem godt? (N. L.) — S.: Nej, det er
naturligviſ uheldigt. Helſt burde Biabls-
lærernes Biavl være mønſterværdig; men
andre Ting kan jo optage deres Tid ſaa-
ledes, at Biablen bliver mindre godt paſſet.
Dette finde vi undſkyldelig, men derfor er
der rigtignok ingen Grund til, at Biabls-
læreren uden Nødvendighed fremdrager den

Kredsgerning for ſine Tilhørere. Nær-
værende Blads Redaktør ſøger, ſaa vidt
Tiden tillader ham det, at drive ſin Biavl
mønſterværdigt. Dette opnaas vel ikke altid,
fordi han er ſaa overvældet med Arbejde;
men han har dog hidtil hvert Aar opnaaet
et godt Overſtud af ſine Bier.

Nr. 76. Overvintre italieniſke Bier
godt her? (N. L.) — S.: Ja, i det
mindſte i temmelig lune Egne.

Nr. 77. Ere de mere ſtikkelyſtne
end de brune? (N. L.) — S.: Nej, ikke
de ægte Italienerne, de ere tværtimod mindre
ſtikkelyſtne. Derimod ere Baſtarderne (Blan-
ding af brune og italieniſke) undertiden lidt
mere gnavne.

Nr. 78. Hvor ſaaſ Italienerne
og til hvilken Pris? (N. L.) — S.: De
kunne beſtilles hos nærværende Blads
Redaktør inden d. 5. Juli til en Pris af
c. 5 Kr. pr. 1 Dronning og c. 100 Ar-
bejdere, der kunne ventes hertil Landet om-
trent d. 20. Juli.

Nr. 79. Jeg har en Unden-Sværm
fra 1892, ſom ſidder paa 5 Tavler høj
Normal, hvilke de knapt kunne beſeje, de
have lidt Homing og Yngel paa 3 Tavler;
men der findes mange Celler med 2
Eg. Kan det ſkæde, og hvad ſkal jeg
gøre derved? Der findes ingen Puffel-
yngel. (P. S. L.) — S.: Hvis Familien
ikke ved ſvag Fodring yngler ſtærkere, da
er Dronningen rimeligviſ ikke god, den bør
da ſkiſtes. Dette ſter beſt ved at opſøge
og udtage Dronningen og i Stedet for at
indføre en Dronningcelle fra et godt Stade
i en Cellebeſtytter. (Se „Vebeſtraad i Biavl“).

Nr. 80. Maa jeg have Lov til at gøre
et Spørgſmaal til „Tidsſkrift for Biavl“
angaende en Biſamilie. Jeg var igaar
hjemme og ſaa min Faders Biſamilie, den
havde det efter mit Skøn ikke godt; men
hvad der var i Vejen med den, ved jeg ikke
rigtig. Jeg var hjemme engang i For-
aaret, i April, da gjorde vi rent ved dem,
men ikke nogen grundig Underſøgelse, da
det ikke var varmt nok, men jeg figgede
dog lidt til dem, og jeg kunde ikke opdage
andet end lidt ſpredt Yngel og i forlængede
Celler. Jeg ſagde da, at jeg var bange
for, at det var dronningløſt, og efter hvad
jeg havde ſet af Vitidende, at en Arbejdsbi
ſkulde være blevet æglæggende, men Fader
kunde ikke rigtig tro det, da Bierne ellers
vare ſtærke, og der var ikke nogen Slaphed
at mærke til. Siden har jeg ikke ſet til
dem, men ſaa fortalte han mig forleden,
at han var bange for, at det var galt fat
med dem, da han ſyntes, at Bierne vare
ſvundne i den ſidſte Tid, da de ellers for
godt en fjorten Dage arbejdede tilſyøeladende

godt, og han havde nedskudt en tom Tavle, som de ogsaa snart havde fyldt med Bier, men nu har der senere været koldt Vejr; han havde fodret lidt med Kandisfirup, men da havde han saa godt som taget hele Pakningen fra dem, nu i Gaar var jeg hjemme og saa da til dem. De have 9 Møllers Kammer og omtrent fyldt med Bier, der var Yngel i en 5—6 Tavler men kun ganske lidt og spredt var det, og en Del forlængede Celler, kun to Steder fandt jeg saa meget som en halv Haandflade samlet Yngel og i forlængede Celler, men der var heller ikke eneste forseglet Honningcelle, og en eneste Tavle var helt mørkebrun. Jeg tænkte, det kunde maaske ogsaa være, at de var for gamle. Mener De, det er drømmingløst? Naar Vejret er godt, ere de tilshueløbende virksomme. (B. B. G.) — S.: Det paagældende Stade har uden Tvivl en slet Dronning. Denne bør derfor skiftes, helst saa snart som muligt ved at dræbe den og i Stedet for indføre en god tilbækkt Dronningcelle fra et andet godt Stade.

Nr. 81. Hvorledes skal man behandle Bistik i Ansigtet, paa Halsen, Armen eller Haanden? (S. N.) — S.: Først udbidskes Braadden forsigtig. Da Bisticket almindelig hos den, der ikke er vant dertil, fremkalder en Opvulmning med Varmefornemmelser, ere de fleste tilbøjelige til ikke at ombinde den opsvulmede Del, men kun en Gang imellem at bade den med koldt Vand. Dette kan ogsaa gaa meget godt ved mindre alvorlige Tilfælde. Er Opvulmningen derimod meget stærk (ofte kommer den ikke rigtig frem før Dagen efter Stiffet), da bør den opsvulmede Del netop ombindes. Bindet bør ikke være meget tykt, helst kun et Par Lag Lærred, der bindes temmelig fast. Herved opnaas nemlig, at den opsvulmede Del holdes i Ro, og dette bevirker allerførst, at Blodet, som bevirker Opvulmningen, efterhaanden fordeles sig i det øvrige Legeme. Er det Armen eller Haanden, der er stærkt opsvulmet, bør man ikke alene forsyne denne med det faste Bind, men tillige anbringe et løst Bind omkring Halsen ned under Underarmen, for at denne kan bæres højt og rolig. De gamle Biavlere, af hvilke flere uden at blinke tage imod en halv Snees Stik paa een Dag, ville maaske smile ad disse Raad; men i visse Tilfælde kunne de dog hos Begyndere eller Børn komme til en hel Deel Nytte.

Nr. 82. Jeg ser i de Artikler om Rubebiavl, som Vitidende nylig har indeholdt, at det anbefales før Hovedtrækket at gøre alle sine Bifamilier lige stærke.

Kan dette ogsaa anbefales med Hensyn til Kunststader? (F.) — S.: Nej, paa ingen Maade, hvis man ønsker et godt Udbytte i det samme Aar; thi de stærke Familier ville derved svækkes altfor meget. Ved „Wells Methode“ kan noget saadan maaske betale sig med Hensyn til de 2 Familier, der have fælles Honningrum; men ibrigt gælder det netop om ved Kunstbiavl at holde de stærke Familier saa stærke som paa nogen Maade muligt uden at lade dem sværne. At det ved Rubebiavl i det store (hos Hæbebiavleren) kan betale sig saaledes at udjævne Bifamilierne, det hidrører fra særegne Forhold, især derfor at man ønsker at indskrænke den besværlige Sværmetid saa meget som muligt. Vi tvivle meget om, at det endogaa hos vore Rubebiavlere, der ikke vandre med deres Bier, kan betale sig at foretage en saadan Udjævning af Bifamilier.

Baonlige Vink.

Vejret (11. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger været godt for Biavlens, dog i den første Uge temmelig koldt, i den sidste Uge Dag for Dag varmere med stejle bedre Træk. Hovedtrækket er nu begyndt med blomstrende Algeraal, Hvidkløver og forskellige rubladede Planter. Det har i de fleste Egne næsten slet ikke regnet i den Tid, og Plantevæksten trænger derfor i høj Grad til Væde. En god blødende Regn vilde ogsaa gaae Biavlens, naar den kun maa blive efterfulgt af Varme, der er den vigtigste Betingelse for Nektardannelsen.

Sværmingen begyndte i flere Egne allerede i Slutningen af Maj, de fleste Sværme ville rimeligvis kunne ventes for Et. Hansdag i Aar, fordi Plantevæksten er langt fremme efter Nars-tiden, og gode Familier have udbillet sig fortrinligt i det heldige Foraarsvejr. Vi have f. Eks. flere Familier, der før Øjeblikket besætte 30 Normaltavler med Bier. Det er nu en ubemærket Tid til Dannelse af Kunstsværme (se S. 149).

Yngelreden. I de Egne, der have Eftertræk, kan man fremdeles lade Yngelreden udbille sig jævnt. I de Egne, der kun have Hovedtrækket, kan man ligeledes lade Yngelreden udbille sig uhindret, ja længe Trækket er godt uden længere Afbrydelse. Skulde det derimod ske henimod Maanedens Slutning, at der indtraf langvarigt vaadt og køligt Vejr, da vil der være Anledning til i saadanne Egne at indskrænke Yngelreden hos de meget stærkt ynglende Familier, f. Eks. ved Anvendelse af Dronningzink. Dette nedskydes da foran et Par af de bagerste Yngeltavler, efter at man først har jaget Dronningen frem med lidt Røg. Denne Fremgangsmaade tilsigter jo at forøge Honningudbyttet. Ønsker man derimod mest at formere sine Bifamiliers Antal, er der ingen Anledning til saaledes at indskrænke Yngelreden. Det kan nemlig i det Tilfælde ske ved at anvende Yngeltavler til Dannelse af Kunstsværme.

Udbudelse af Bladsen. Det er fornuftigt i denne Tid at se Staderne pakfulde af Bier. Hvis man vil hindre Sværming, maa man dog passe paa ikke at give Plads enten med udbyggede Tavler

eller med hele Kunsttavler. Man kan paa denne Tid godt give stærke Familier 4—5 Tavler ad Gangen. Hvis man til ældre Stader giver Rammer, der kun ere forsynede med Ledere (1" brede Strimler af Kunsttavler), da faar man i Almindelighed disse Rammer udbyggede med Dronnevoks. Disse Tavler bør da kun anvendes i Høningrum. Kun Sværme bygge i Almindelighed Arbejdsvoks paa Lederne i de første 2—3 Uger. — Svage Familier bør fremdeles kun udvides med 1 Tavle ad Gangen, da de ellers ikke kunne værges sig imod Mol.

Udslyngning af Høning bør ikke foretages, for Tavlerne ere tilbøielig forsegledede. Den udslyngede Høning sies og henstilles i en stor Beholder mindst i et Par Dage, inden den skummes. Derpaa kan den hældes i Glas. Ønfter man at hindre den i at krystallisere „kornet“ (grove Krystaller), da bør man lade den henstaa i den store Beholder i længere Tid paa et tørt Sted, indtil den begynder at lysne i Farven. Den arbejdes da igennem med en stor Slev og hældes derpaa i Glas, som helst forsynes med Prop.

Udslyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stedet paa en hvilken som helst Tid paa Dagen. Under slet Høningstræk bør de derimod indhænges om Aftenen efter eller ved Solnedgang for at hindre Røveri.

Sværme og svage Stader bør jodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Dronningefiske kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og oplukke en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngeltavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade. Thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplukker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie, helst anbringes Cellerne da i Cellebestykker.

Tavlers Udslyngning. Husk paa, at Staderne bør staa vandrette i den Retning, der gaar paatværs af Tavlebererne, da Tavlerne ellers ikke blive byggede lige i Rammerne.

Myrer kunne fordrives ved jævnlig at strø lidt Nafalin paa de Steder i Stedet, hvor de især have deres Gang, s. Eft. omkring Magasinerne.

Bog anmeldelse.

„Veiledning til Biavl“ af Lærer W. E. W. Smith, Kalundborg 1893, 60 Sider. — Man faar ved Gennemlæsning af denne Bog straks det Indtryk, at det er en gammel øvet Bimester, man har for sig. Hans Veiledning er tydelig og solid. Bogen egner sig godt til at give Begynderen et Indblik i Biavlens. Af nyere Fremgangsmaader og Redskaber medtager den vel ikke meget; men dette passer ogsaa bedst for Begynderen, der ikke bør vove sig for langt frem, inden han har prøvet sine Kræfter. Bogen er meget net udstyret, og dens billige Pris gør det let at anskaffe sig den. Vi have jo nu adskillige andre Bøger paa Dansk; men det er heldigt, at det samme Emne kan blive behandlet af forskellige Forfattere. Vi tvivle ikke om, at ogsaa denne Bog vil kunne stifte megen Gavn.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville atter iaar blive indforsævne af undertegnede, naar Bestillingen er mig ihænde senest d. 5. Juli. De ville koste c. 5 Kr. pr. Stk. og kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Erstlev.

Kundgørelser.

Veiledning til Biavl

af undertegnede er indkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postavisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. V. E. W. Smith.

Husk, at ingen

Høning-Udslynger

har faaet saa høj Udmærkelse som Holste bro-Udslynger. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummis, eller Snoretæk efter Ørdre. C. C. Danielsen.

Biavlsrekvisiter,

største Udvalg, billigste og bedste Varer faaes ved Henvendelse til Chr. Kiegel, Viborg.

Mærk! Forlang min Priskurant.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales jaavel **Foreninger** som den **større** eller **mindre Forbrugere** til **Narets billigste Pris**. Fortrinnet Traad, Skrælleknive, Tavlesporer, Vipiber, Røgputtere, Røgblæsere og Uspærringsgitter have altid paa Lager samt **fortrinnelige Trugstader** med 10 × 12" Rammer. N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.

Tavlerne

have atter i Aar til sædvanlig Pris. Voks tages i Bytte a 35 Øre pr. E. S. P. Vest,
Langeløv pr. Børup St.

Kunsttavler

af garanteret rent Bivoks.

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Valsebævt med meget dybt Præg, 14" bredt, er jeg i Stand til at levere Tavler til ethvert brugeligt Maal. Rent Bivoks modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Bistader.

Solide og nojagtige Erstlevstader, 30" lange (anbefalede forrige Sommer af Hr. Grønning) samt Kunsttavler, Foderapparater, Tavletraad, Uspærringsgitter, Tavlesporer m. m. faaes hos Snedder og Biavler Kr. Ipsen,
Dampmøllegade, Rønne.

Wine flere Gange præmierede

Bistader, Udslyngningsmaskiner

m. m. anbefales Biavlere. Illustreret Prisliste findes gratis.

W. Boll, D. Solby, Nykøbing, Mors.

Heidenreichs Tavleflammer

50 D. pr. 100 Stk. (i hver Kasse findes lige mange Hageflammer og flade flammer) faas hos

Erstlev.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Ordres ubbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høstebro, Marts 1892. **A. S. Vorbeck.**

M. Hansen, Haastrop pr. Fredericia, anbefaler sine forske og nøjagtige Stader til meget nedfattede Priser. Staderne ere tilkendte Solv-medalje 1891.

Ægte Bivokstavler

jaas fremdeles iaar hos „Linna Sogns Biavlksforening.“ Foreninger, der sender 100 K Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. K. Ordre indgives til **Die Rasmussen, Linna, Løven St.**

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg. 1 til 5 K 190 D., 5 til 10 K 180 D., over 10 K 170 D. pr. K. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D. pr. K

Min prisbefommede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstræd.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen bruges kun nyeste og bedste Maskiner samt Ima damprenset Boks.

Kompositionstavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønne.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste premierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Nar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositionskunsttavler,

forbedrede, anbefales ogsaa til billigste Priser.

Jeg fabrikerer **Ngeltavler, Dronetavler, cennede Tavler til Blisplader** i alle Størelser samt **Delingstavler** og **Dronninggitre.** Udklar ved Lødder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler, Biboliger og Solvoksmeltere

aas hos **Snedker Olsen, Hvilsted pr. Solsted.**
NB. Boks forarbejdes.

Vokstavler

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saafernt prima Tavler af italiensk Bivoks findes, leveres disse betydelig billigere og indbegaaas enhver reel Konturante. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 K 35 Ore pr. K.

10 a 100 K 30 Ore pr. K.

100 K og derover 25 Ore pr. K.

Nyborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Jaas hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. K.

H. U. Madsen, Broager.

Største Kunsttavlefabrik og Lager af **Blavlsredskaber i Slesvig og Holsten.** Prislister gratis og franco.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsngeltavler med forskjellige Bræg, smukke Dronetavler, samt meget hynde Delingstavler leveres. Boks forarbejdes for 35 D. K, over 10 K 30 D. pr. K, 100 K for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bæge, Cylinder-Udtømnings-Maskiner samt andre Biavlksredskaber, i Forhold til Værene meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værenes Godhed, Soliditet og Alkuratesse. Prislister sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, premieret ved Biavlksudstillingen i Solsted 1892, leveres efter Maal til Narets billigste Pris. Boks købes eller tages i Bytte med Tavler. Biavlksredskaber havees altid.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Blavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos undertegnede. Boks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig **Dronninggitre.**

Systofte, Nykjøbing. **J. B. Bojesen.**

Erstlev's Prislister se S. 63.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes.

Surtig Besørgelse.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunstsduk-Stempler

jaas til billigste Priser hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Garanteret rent Bivoks

tilbydes i større og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.

Bivoksredskaber,

Udhygningsmaskiner, Skrælleknive, Vipe, Tavlepresser, Loddetander, Tavletraad, Bundrenere og Foderapparater. Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager; Voks tages i Bytte. Bestillinger modtages ogsaa hos Hr. Chr. Spjæen, Dampmøllegade i Rønne.

S. O. Koføed,
Neksø.

Ægte Bivoks i større og mindre Partier er tilsalgs.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Stålhammar's 2 Tegtavler

til Uplysning om Hanningbiens Naturhistorie kunne nu atter jaas hos **Erstlev, Kalundborg,** til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev,**

2den forøgede og forbedrede Udgave,

er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Jaas i enhver Boghandel.

Forenings-Meddelelser.

Bivoksmøder ved Under tegnede vil blive afholdt Torsdag d. 6. Juli i Illsbørg; Hjerritslev og Omegn fra 8. til 12. Juli; Bjerringbro Fredagen d. 14. Juli; Kvols Lørdagen d. 15. Juli; Thisted pr. Viborg Søndagen d. 16. Juli; Laven, Mandag d. 17. Juli; Nørre Suede Torsdag d. 18. Juli og Onsdag d. 19. Juli hos Jens Hansen, Lyngholm, og P. Mathiesen, Ejstrup; Jelling Torsdag d. 20. Juli.

Mand, Kvinder og Børn indbydes til at overvære disse Møder for at fæste Fremgang for den gode Sag.

Dalrumhus pr. Charlottenlund.

Karen Demant.

Ringkøbing Amt's BF. Bivoksmøde afholdes i Bregning hos Peder Jakobsen, Søndergaard, Kl. 2 Eftm. Vorbest, Holstebro, taler.

Udstilling af Bivoksprodukter og Redskaber i Randers d. 5. Juli paa Dyrhøjepladsen for Medlemmer af **Randers Amt's** BF., der uddeles Pengepræmier til et Beløb af 100 Kr. Genstande til Udstillingen maa adresseres „Bivoksudstillingen Randers“ og være i Randers om Morgenen d. 4. Juli. Dog hvis vedkommende Udstiller selv vil besørge Genstandene, kan de leveres paa Pladsen d. 4. Juli om Eftermiddagen. Skemaer jaas hos de lokale Kredses Formænd og maa indsendes senest d. 17. Juni til Justitsraad Gaal i Randers.

Samsø BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Undervisning af Hr. Bivokslærer C. J. Grønning; Søndagen d. 18. Juni, Eftm. Kl. 4, hos

Hr. Fabrikant L. Friberg i Tranerbjerg og Mandagen d. 19. Eftm. Kl. 3, hos Hr. Pastor Meilengracht i Dnsbjerg. N. E. Paage mftn.

Ribe Amt's BF. afholder en Bivokslæderudstilling i Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue, der afholdes i Varde d. 17. Juli d. N. Da Udstillingen ønskes saa righoldig som muligt, anmodes Hr. Bivokslærere og Fabrikanter om godhedsfuldt at støtte Foretagendet og tilsende Udstillingskomiteen samtlige Genstande vedrørende Bivokslæder inden 14. Juli. Enhver, der ønsker at være Udstiller, bedes anmelde, hvad der ønskes udstillet, senest d. 3. Juli til Købmd. J. Sørensen, Nørregade, Varde.

Ribe Amt's BF. afholder Møde Søndag den 25. Juni hos Søren H. Beck, Langejov, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.

Chr. J. Malling.

Ringø og Omegn's BF. holder Møde Søndagen d. 18. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Hmd. Hans Kr. Poulsen, Sallinge Mark; Søndagen d. 2. Juli, Eftm. 2½, hos Landpost Rasmus Jensen, Bøgehoved ved Ringø, hvor Hr. Grønning kommer til Stede.

Peder Kr. Andersen.

Mandagen d. 3. Juli, Eftm. Kl. 3, holder **Vesterhøjsinge og Omegn's Bivokslæreres** Møde i Arrestov Mølle. Der gives praktisk Undervisning i Biavl og holdes Foredrag af Bivokslærer Grønning. Hans Jørgen Hansen.

Solbæk Amt's BF. Bivoksmøde afholdes af Hr. Bivokslærer Grønning følgende Steder: Tirsdag d. 20. Juni Kl. 5 Eftm. i Lømmeryp Forsamlingshus, Onsdag d. 21. Juni Kl. 2 i Gørlov Skole, Torsdag d. 22. rimeligvis i Drøvel (nærmere af de lokale Blade), Fredag d. 23. i Højby ved Nykøbing S., Lørdag d. 24. Kl. 2 i Gæstgæver Olsens Sal i Solbæk og Søndag d. 25. Kl. 3 i Hørbørup Skole. Udgangen fri. Erstlev.

Kolding og Omegn's BF. holder Bestyrelsesmøde paa Fremads Hotel Fredag d. 23. Juni Kl. 2.

M. J. Lindelof.

Hr. Bivokslærer Grønning holder Foredrag for **B. Stjerninge og Omegn's** BF. d. 4. Juli Kl. 4 hos Hmd. Peder Kr. Hansen, Stenstrup.

C. E. Hansen.

Dette Nummers Udgendelse er forsinket 2 Dage paa Grund af en ny Maskines Opstilling i Trykkeriet.

Indhold af dette Numer.

Amtskredse	158
Bivokslærere	164
Biernes Braad	153
Bistif	165
Bogannemølle	166
Effo, af N. E. S., Chr. Rasmussen, N. Jensen, J. P. Nielsen og C. Andersen	164
Gavnlige Vint	165
Hanningfuglen, af T. H. Shepstone	161
Hvorfor lykkes Bivokslæder ved i Valene? Af Rasm. Larsen	159
Italienske Bier	164
Kubebivokslæder	155
Mariø Amt's BF.	162
Phora-Fluen	156
Randers Amt's BF.	163
Ribe Amt's BF.	163
Sandviften, af Schirmer	162
Svage Bivokslærere	164
Udlysning af Bivokslærere	165
Vandrup BF.	163
Wells Metode, af P. E. Andreasen	167

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundbrevser optages for 20 Ore pr. Petit-Blatte 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maan indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Dronningens Organer.

Saa vel Dronen som Dronningen hos Honningbierne ere ganske mærkværdig eensidig udviklede udelukkende med Forplantningen for Dje. Deres Evner i den Henseende ere derfor ogsaa forbausende, Dronen er i Stand til paa een Gang at afgive 4—10 Millioner Sædfrim, og Dronningen bliver efter denne ene Befrugtning i Stand til at lægge $1\frac{1}{2}$ —2 Millioner befrugtede Æg. Det er derfor meget naturligt, at jaavel Drone som Dronning i alle andre Henseender staa langt tilbage for Arbejderne. Deres Tunger ere for korte til at samle Nektar med, de have ingen Botskærtler, og deres Kæber du ikke til at bygge med.

Betragte vi nu alene Dronningen og sammenligne den med Arbejderen, da se vi, at dens Djne ere mindre og dens Følhorn ikke saa fint udviklede. Dronningens Ben ere baade stærkere og længere end Arbejderens; men de ere hverken forsynede

med „Børste“ eller „Kurv“. Dronningen mangler de greneede Haar paa Brystet, ved Hjælp af hvilke Arbejderen samler Pollen, og dens Braad er ikke nær saa kraftig udviklet som Arbejderens. Kun med Hensyn til Formeringen er Dronningen udviklet i en ganske oberordentlig Grad, og denne Udvikling skulle vi nu betragte nærmere.

Naar man med en fin lille Saks opklipper Bagkroppen af en nylig død Vidronning i begge Sider, derpaa fjerner den øverste Halvdel af Baglivsringene og de derunder liggende fine Hinder, da ser man tydelig de to meget store Æggestofte (se Fig. 39 A og C). Netop der, hvor Bogstavet A er anbragt, ligger Honningsækken, og der, hvor Bogstavet B er anbragt, ligger Ryklusmaven.

Disse Indvolde bør

ligeledes fjernes, og man har da Ægstoffene liggende frit saaledes som angivet i Fig. 38. Hver af disse bestaa af 100—150 Rør, som ere lukkede i den øverste Ende og forbundne til to temmelig faste Bundter ved Hjælp af utallige fine Manderør, der danne et Bælv omkring dem. Æggene i Rørene ere øverst

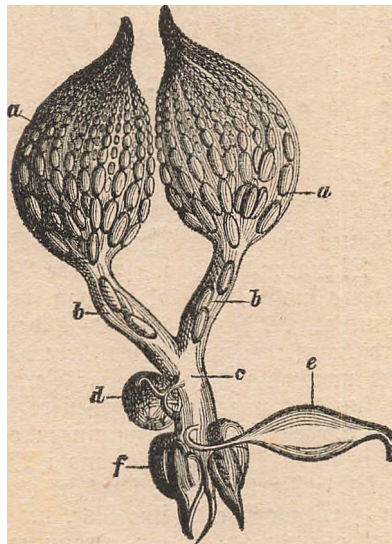

Fig. 38. Dronningens Æggestofte.

ganske smaa, da de kun bestaa af Rimen; men efterhaanden som de passere længere ned, forsynes de med Blomme og tilsidst med en blød Skal. Eggene vedblive at passere nedad, efterhaanden som de nedenunder værende Egg modnes og aflægges. Paa den Tid af Aaret, da Uglægningen foregaar i stort Omfang, kan man finde mere end et Dufin af de hvide Egg paa forskellige Udviklingsstrin i ethvert af Eggvævrene, liggende i Række ligesom Perler paa en Snor. Om Vinteren findes knapt halvt saamange og ingen i fuldstændig Tilstand. Alle Rørene udmunde i Egglederne b, een for hver Eggstok, og begge disse udmunde atter i een fælles Udførselsgang c.

Det Egg, som lægges, indeholder ikke alene Kimecellen og i de fleste Tilfælde Befrugtningscellen (Sædfim) men tillige en Blomme, det er et Forraad, som kan ernære Fosteret saalænge, indtil dette er i Stand til at fordøje Føden. Denne

Blomme udgør Eggets Hovedmasse. Tæt nedenunder Begyndelsen af den fælles Udførselsgang for Eggene findes et kugleformet Legeme, der kaldes Sædgemmet d. Det er lidt over $\frac{1}{25}$ " i Diameter og indeholder hos den ubefrugtede Dronning en klar slimet Vædske. Hos en nylig befrugtet Dronning er denne derimod opfyldt af en tæt sammenpakked Masse af Sædfim, der ere fuldstændig Mage til den, som findes baade i Sæbleveren og i Bønner (se Fig. 30 c og d) hos Dronen. Mængden af Sædfim i dette Gemme kan være indtil 10 Millioner; men jo ældre Dronningen er, des færre Sædfim indeholder Sædgemmet; men Sæden er altid sammenpakked nærmest ved Gemmets Udførselsgang, og kun hos unge befrugtede Dronninger fylder Sæden hele Gemmet.

Vi komme nu til den saakaldte Parthenogenese, d. e. Fødsel uden forudgaaende Befrugtning. En saadan blev allerede opdaget for c. 150 Aar siden hos nogle Sommerfugle af Slægten Bombyx, hos hvilke ubefrugtede Hunner formaa at lægge Egg, af hvilke Individier af begge Køn fremkomme. Senere opdagedes noget lignende hos Gallefluerne, idet de ubefrugtede Hunner lagde Egg, af hvilke Hunner fremkom. Hos nogle Arter kender man end ikke Handdyret. Ja man har endogsaa hos et lille Insekt *Cecidomya* opdaget, at Larven føder Larver

af ganske samme Art. — Herimod kunde nu indvendes, at Dronningbien er bestemt til Parring og derfor ikke kan henregnes til de ovennævnte Insekter. I de første 6 Dage efter sin Fødsel som fuldt udviklet Dronning viser den ikke Lust til at flyve ud, men derefter bliver den i smukt Vejr, medens Dronerne flyve summende gennem Luften, meget urolig for at slippe ud, hvis man forhindrer den deri. Denne Uro vedvarer, medens Dronerne flyve. Hundrer man den ikke i at flyve ud, da vil den hver Dag med større Iver foretage en Udslugt, indtil den har opnaaet Parring. Den bliver da rolig, og c. 48 Timer efter begynder den at lægge Egg. Af disse Egg fremkomme altid Arbejdere. Opnaar den unge Dronning derimod ikke Befrugtning i Løbet af 4—5 Uger, da stræber den slet ikke mere derefter og bliver derfor ubefrugtet. Dette kan saaledes ske, hvis en Dronning udflækkes meget tidligt om Foraaret, inden

Dronier endnu ere fremkomne. Den ubefrugtede Dronning vil da oftest 6 Uger gammel alligevel begynde at lægge Egg; men af disse fremkomme kun Droner.

Denne Opdagelse skyldes Dr. Dzierzon, der i 1853 indførte italienske Bier i Schlesien. Det viste sig nemlig snart, at de unge hos ham udflækkede ægte italienske Dronninger, der bleve befrugtede af brune Droner, gave et blandet Afkom af Arbejdere men derimod ægte italienske Droner. Heraf

sluttede nu D., at Dronerne fremkom af ubefrugtede Egg, og denne Antagelse har hidtil paa mangfoldige Maader bekræftet sig, trods den hidtige Modstand, hvormed denne Lære blev modtaget i hele den videnskabelige Verden. Mange Videnskabsmand have senere undersøgt Sædgemmet hos Dronningen og det nævnte Rør, der herfra fører ind i Egglederen, og det er virkelig lykkedes at opdage en Slags Hane i dette fine Rør, ved hvis Hjælp det bliver muligt for Dronningen under Uglægningen at lukke eller aabne dette Rør efter Behag.

Uagtet Sædgemmet kan indeholde c. 10 Millioner Sædfim, saa er det dog klart, at disse maa benyttes med Sparommelighed, naar de skulle strække til Befrugtning af $1\frac{1}{2}$ Million Arbejdere; thi naar Sædgemmet er udtømt, bliver Dronningen en Dronemoder ligesom den ubefrugtede Dronning, der har tabt Egnen til at parres.

I Fig. 38 ses ved e Giftblæren og ved

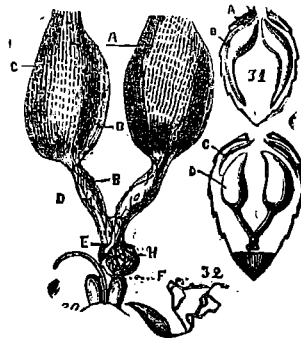

Fig. 39.

40.

f Braadden, der ere byggede paa lignende Maade som hos Arbejdsbien. I Fig. 40 ses foroven Bagkroppen af en Arbejdsbi for at vise de store Luftskælle B, mellem hvilke to ganske tynde uudviklede Eggestofke ligge. Forneben i samme Figur ses de store Eggestofke D hos Dronningen, medens Luftskællene C her ere spundne stærkt ind for at give Plads til de førstnævnte.

Kubebiavl.

Freit efter D. ill. Wiens Zeitung.

(Fortfæt.)

Først kommer det an paa at hindre, at der imellem Forstærkningsbierne findes Dronninger. At udsøge disse var tidligere ikke saa ganske let en Sag. Man satte ved Siden af den Kube, som indeholdt Forstærknings-Sværmen, en tom Kube og overdækkede begge med et Klæde. En tredje Kube tjente Biavleren som Søde. Han tog nu med en Jodertallerken af Træ ned i den Kube, hvori Bierne vare, og skovlede dermed en Klump Bier op. I det Bierne nu løb fra hverandre paa Tallerkenen, udfangede han de deri værende Dronninger. Een af disse blev anbragt i et Dronningbur, Resten af Dronningerne trykkede han ihjel og lod derpaa de rensede Bier løbe ned i den tomme Kube, som derpaa tildækkedes, for at ikke en flyvende Dronning skulde slutte sig til dem. Paa denne Maade rensede han hele Sværmen for Dronninger; men om end dette Arbejde meget godt lader sig udføre, er der dog næppe Tvivl om, at det kan gøres haade raslere og lettere ved Hjælp af den paa S. 68 beskrevne Dronningsfi.

For nu at kunne benytte disse dronningløse Bier uden Fare til Forstærkning af en anden Bifamilie overbruser man begge Familier med salt Vand eller bestøver dem med Mel eller bestøver dem med sin Hækkelse af friskt Græs, udstøder de dronningløse Bier paa et Klæde eller i en Jordgrube og sætter den svage Familie derover. Naturligvis foretages dette om Aftenen, naar Flugten er ophørt, og i Løbet af Matten trække Bierne da uden nogen Kamp op i Kuben. Tidlig næste Morgen sættes den forstærkede Familie paa sin gamle Plads. De saaledes tilfattede Bier fremhjælpe det svage Stade i høj Grad, hvilket navnlig kan bemærkes hos Forsværme.

Af stor Bigtighed er det nu at have

unge og frugtbare Dronninger i Beredskab. I denne Hensigt kaster man allerede tidlig ganske smaa Estersværme i smaa Kuber, eller ogsaa indfører man i en saadan lille Kube kun en Del af en Estersværme og tilføjer en ung Dronning, som kan blive befrugtet fra dette Stade. For at skaffe sig unge ubefrugtede Dronninger i Beredskab for omtrent 14 Dage fjerner man alle unge Dronninger af en lille Sværm og indespærre dem hver i sit Dronningbur (se Fig. 41). Disse Bure laves af en Hyldegren af $\frac{3}{4}$ " Tykkelse. Denne stæres i $\frac{1}{2}$ " tykke Skiver. Til hvert Bur anvendes 2 saadanne Skiver. I den ene a erstattes Marven ved en fast Prop, hvori indflaas et Traadsøm, der springer 1 " udenfor Buret. Ved Hjælp af dette Søm kan man stikke Buret fast indvendig i en Kube. Af den anden Skive b udtages ligeledes Marven. Den derved fremkomne Nabning anvendes til Indbringelse af Dronningen, denne Nabning kan lukkes med en løs Prop. De 2 Skiver forbindes derpaa helt rundt ved 2 " lange Jærntræde, der sidde saa tæt sammen, at Dronningen ikke kan slippe ud, medens Bierne derimod godt kunne fodre

den gennem Mellemrummene. Disse Bure stikkes nu fast i nogen Afstand fra hverandre indvendig i en tom Kube, de dronningløse Bier rystes derned, og Kuben opstilles derpaa paa

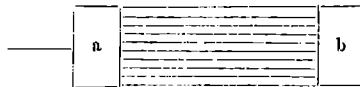

Fig. 41. Dronningbur.

en hvilkenjohmhelst Plads. Bierne fodre Dronningerne, og man kan nu anvende disse efter Behov enten i opstillede Ester-Sværme eller i afsværmede Moderstader. For at sikre sig imod Dronningløshed tilraade vi altid at tilføje disse hver en saadan Dronning i Bur. I Almindelighed vil den dog i nogen Tid blive fodret, om end Familien har en fri Dronning; men hvis denne gaar tabt, vil Dronningburet blive stærkt belejret. Saa snart nu dette Tilfælde indtræffer, udtager man Buret og erstatter den løse Træprop med Voks. Naar en Estersværme har mistet sin Dronning, hvilket man snart mærker derved, at den ophører med at bygge eller kun bygger Dronevoks, saa sætter man, hvis Dronningen ikke var befrugtet, en ny Dronning til i Bur. I dette Tilfælde kan man godt nøjes med straks at lukke Buret med Voks, hvilket Bierne da straks gnave igennem for at befri Dronningen. Findes derimod allerede Yngel i Kuben, saa tager man een af de smaa Kuber (se S. 123), udtager Vokset tilligemed den befrugtede Dronning, Bierne og Yngelen, spiler det saa tæt under Værket i den store Kube og fjerner alt paabegyndt

Dronebofs. Saasnart Bierne igen begynde at bygge Arbejdsbofs, er Dronningen blevet antaget. Naturligvis bør man forud udfæste alle de Dronningceller, som ere paa-begyndte. Forbærme, der have mistet deres Dronninger, kunne hjælpes paa ganske lignende Maade.

Uf og til forekommer det, at en Familie slet ikke vil antage en Dronning og tilfids bliver droneynget, fordi den har faaet æglæggende Arbejdere. Jo før sligt kan opdages, des bedre er det. Saadan en Familie helbreedes straks, naar man paa den kaster en om endogjaa lille Sværm, uden Hensyn til om dens Dronning er befrugtet eller ubefrugtet. Naar ingen Sværm habes til Raadighed, saa afstrømmer man den droneyngele Familie i en tom Kube, stikker et Bur med en frugtbar Dronning i Toppen af Kuben og opstiller denne paa den gamle Plads. Først naar Bierne begynde at bygge Arbejdsbofs, befrier man Dronningen og kaster da igen Familien ind i den gamle Kube. (Fortf.)

Dronningskifte.

Doolittles Opdagelse, at Bierne i et Stæde ville opføre Dronningceller, naar en Del af Yngelen afspærrer fra Dronningen, (se forrige Aargang S. 93) har, som vi antog, faaet stor Betydning baade ved Dannelsen af Kunstbærme og ved Dronningskifte. Disse 2 Arbejder ville efterhaanden træde stærkere og stærkere frem ved den nyere Biavl, og vi skulle derfor notere ethvert nyt Fremskridt paa dette Omraade.

Et saadant Fremskridt maa det kaldes, at en Engländer i Durham i denne Sommer har fundet paa at faa den ny Dronning befrugtet fra Moderstædet uden at forjyne dette med en Extra-Udgang fra Stædets Magasin. Dette har han opnaaet paa følgende Maade:

Da England allerede i Slutningen af April iaar havde godt Honningtræk, var det ikke ualmindeligt, at Familier, der havde mindre rigelig Plads, allerede den Gang belavede sig paa at sværme. Saaledes fandt han netop ved en Underfølgelse af en stærk Bifamilie flere nylig forseglede Dronningceller, uagtet dette Stæde havde 10 hele Labnormaltavler i Overrummet. Han forsynede nu hele dette Magasin med Dronningzink i Bunden, derpaa opsogte han den Yngeltavle, hvorpaa Dronningen befaandt sig, og indhængte denne tilligemed 4 andre Tavler midt i Magasinet. Paa hver Side

af disse nedstod han et Indskudsgitter. Der-næst udfar han alle Dronningcellerne af de forrige Tavler undtagen 1. Denne Table anbragte han tilligemed alle de øvrige Yngeltavler i Underrummet. Magasinet paa begge Sider af Dronningsfængselet udfyldtes med Honningtavler, men under Dronningsfængselet anbragtes et enkelt Lag Børdug for at hindre de 2 Dronninger i at berøre hinanden med Følehornene. Nu stete, hvad man netop efter Doolittles Angivelser maatte vente, nemlig dette, at han 9 Dage derefter havde en ung æglæggende Dronning i Underrummet.

Det Samme vilde uden Tvivl være sket, hvis Stædet ikke ved Dronningens Fængsling havde haft paa-begyndte Dronningceller, men den ny Dronning vilde naturligvis i dette Tilfælde ikke kunne have paa-begyndt Æglægning saa tidligt, da Cellerne først kunde paa-begyndes et Døgn efter, at den gamle Dronning blev flyttet op i Overrummet. Hvis man ved Dronningskifte vil anvende denne Fremgangsmaade, bør man dog 8 Dage efter Dronningens Afspærring undersøge Underrummet for at udfæste alle Dronningceller undtagen een. I modsat Fald udsætter man sig nemlig for, at Familien sværmer. De overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningskifte hos andre Familier.

Det er meget glædeligt, at Dronningskiftet ved nyere Fremgangsmaader lettes mere og mere, thi derved bliver der stedse større Udsigt til, at dette særdeles vigtige Arbejde kan blive almindelig udført i vore Bigaarde. Vi tro ikke at sige for meget, naar vi udtale, at Udbyttet af den danske Biavl vilde kunne mere end fordobles, hvis alle slette Dronninger bleve skiftede i rette Tid.

Honningvalg.

Af Lærer P. Jensen Thisted, Dalby.

For nogen Tid siden kom jeg tilfældigt ind hos en Købmand i Slagelse, som jeg er kendt med, og da der for Tiden var godt Træk paa Algertaal og tidligt udviklede Hvidkløver, om ogsaa jeg nok kunde indse, at det med det vedvarende tørre Vejr ikke vilde vare længe, og da jeg endvidere altid har troet, at vi let kunde affætte al vor Honning og meget mere til i vore Byer, saa spurgte jeg, om han vilde købe Honning. Na ja, det vilde han maaste nok, hvor meget jeg kunde skaffe. Jeg nævnte et Tal, som jeg vidste, ikke var for højt. „Hvad koster den?“ — „50 Ore pr. K.“ — Nej, han

havde et Tilbud om 500 R a 40 Dre, og dersom jeg kunde skaffe saa meget, som jeg havde sagt, og jeg vilde sætte det i samme Pris, saa kunde vi maaste tales ved; thi saa kunde han saa meget, at det kunde betale sig at sende det væk. — Der blev naturligvis ingen Handel af den Gang. Men jeg spurgte videre, hvorfor han vilde sende den væk; „De maatte jo sagtens kunne sælge den her i Butikken.“ — Han forsikrede, at det var umuligt; endnu havde aldrig nogen spurgt efter Hønning. — „Af den gode Grund“, svarede jeg, „at De ikke fører den Vare; men forsøg det, og reklamér lidt for den, saa skal De se, den gaar!“ — Det var Fredag Aften. Butikken var fuld af Folk, Arbejdere og Arbejdskoner, der kom for at gøre Indkøb for Ugelønnen. — Han spurgte dem alle under et, om de vilde købe Hønning, hvis han udbød et Parti til Salg. Nogle enkelte svarede ikke, men de allerfleste svarede ja, og det var let at se, at de alene ved Tanken havde faaet en behagelig sød Smag i Munden.

Jeg skriver dette for dermed at sige: Lad os bare ikke sælge vor gode danske Hønning til Spotpris! Det er slet ikke sikkert, der bliver overvældende Mængder af den. Trækket er foreløbig forbi (i det mindste her paa Egnen). Maaste vi kan saa et nyt, hvis der kommer Regn og saa Varme; men selv om vi faar store Mængder af den, saa kan vi let med en Smule Taalmodighed, Udholdenhed og Sammenhold sælge den til ordentlige Priser. I den store By Slagelse er der, saa vidt jeg ved, kun en eneste Købmand, der har Udsalg af Hønning, og Forholdet er vel et lignende i andre Byer; men det vilde vist kunne lade sig gøre at saa mange flere til at købe den af os; mærkede de først, at den var let at affætte til indenbys Kunder, (og jeg kan efter det ovennævnte ikke tvivle derom) saa tog de den nok. Der er ingen Tvivl om, at der, efterhaanden som Markedet blev oparbejdet, let kunde affættes i Byerne mange Gange saa megen Hønning, som vi endnu er naaet til at kunne producere. Her er noget for hvert eneste Medlem i „Danmarks Biabler-Forening“ at gøre. Muligvis var det dog bedre, at de mindre Kredse i Stedet for Enkeltmand tog Sagen Haand, da Tilførselen og dermed Priserne lettere kunde reguleres.

For Arbejderne i Byerne vilde der være undet overordentlig meget, om Hønningen stadig var til at saa for rimelige Priser. Alene som Surrogat for Smør vilde der Efteraarstiden, naar Smørret er dyrt, blive købt en Masse; man vilde snart op-

dage, at den i alle Maader var langt at foretrække for Margarine.

Altjaa: Både for vor egen og for de fattige Byarbejdedes Skyld bør vi gøre alvorlige Forsøg paa at oparbejde et godt Marked i vore Byer. Vi kan naturligvis let sælge til ordentlig Pris saa meget, som vi hidtil har produceret; men Biablen bliver jo steds mere almindelig, heldigvis, og Byboerne har til Dato hverken haft Nytte eller faaet Sundhed af den Hønning, som vi (ganske vist ikke nær almindeligt nok) spiser paa Landet.

* * *

Samtidig benytter jeg Lejligheden til i Sandhedens Interesse at rette det Svar, jeg gav paa Spørgsmaalet, som Hr. Grønning i Hørlev stillede til mig angaaende mine Erfaringer med Hensyn til Yngellejet i Lab-Normalstaden, derhen, at mine Bier i det tidlige Foraar ganske vist indretter Yngellejet i den ene Side af Tablen, og det tyder efter min Mening ganske vist paa, at de bedst hnder Kugleformen; men i de senere Yngelsætninger hylbes Tablerne med Yngel ud til begge Sidelister, hvilket jo tyder paa, at de let fravalder Forbringeren om Kugleformen, naar Varmen og Trækket melder sig, og i hvert Tilfælde frygter jeg med Udsigterne for Dje snarere for at have for mange end for saa Bier i mine Familier. Jeg skriver dette, ikke af Rethaveri eller for at rippe op i Rammemaalsstriden, men fordi jeg slet ikke var forberedt paa at spare paa det Spørgsmaal, og derfor heller ikke fik det gjort ordentligt.

Biablens Nytte.

Af Bierling, Niederhaslach, Elsas-Lothr. B. 3.

Biablen fremmer Folkenes Velstand ikke alene ved Befrugtning af en stor Mængde Planter, men ogsaa ved Frembringelsen af Hønning og Vosk. Dette materielle Udbytte er væslende og kan aldrig nøje bestemmes, fordi det afhænger af forskellige Omstændigheder. Især kommer det an paa Vejrforholdene. Biablens Trivsel og Udbytte ligger fuldstændig i Guds Haand. Menneket kan dog ved sin Dygtighed bidrage meget til dette Udbytte. Wittgall beregner sit Nettoudbytte i de sidste 20 Aar til gennemsnitlig 18 Kr. pr. Familie. Lærer Herrgen i Commerzhøj (Pfalz) ansætter sit Gennemsnitsudbytte af 48 Stader til lidt over 10 Kr. pr. Stade,

ved flere af mine Diablsmoder. Skulde det være mig, R. L. sigter til*), vil jeg stemple den anden Sætning som usand („fordi jeg ikke passede mine Bier“). Skulde det være jagt af en Diablslærer, er jeg enig med R. L. i, at det er uheldigt at have flige Diablslærere. Hvorfor jeg har sat Tusinde Kroner til paa mine Bier, har jeg gjort Rede for i Tidsskrift for et Par Aar siden under Overskrift Bipeft, og i de Foredrag jeg har holdt i flere Kredse, har jeg taget mit eget Uheld frem ved Omtalen om Bipeft. Jeg ser, at Tidsskriftet ofte fremkommer med Midler mod Bipeft, og der er jo næsten ikke en Bog, hvori der ikke staar Midler derimod, og det er tilbørlig disse Midler, som er uden Virkning, der kostede mig 100 Kr. hvert Aar i Løbet af 4 Aar, jeg vilde forsøge at kurere paa dem. Og det havde været heldigt, om jeg havde brændt det hele straks, det har jeg raadet Folk til ved mine Foredrag, og der er en stor Fare ved at have flige Stader, der kan smitte i stor Udstrækning. Dette skete i Fjerdingvej herfra; Foreningen betalte Bierne og brændte det hele. Til den Maade, ved Rasmus Andersen, Hemninge, skriver om, at fuge Staderne, synes jeg at være lidt Tiltro, naar det bliver over det hele. Jeg har brugt at hælde kogende Vand i dem, men med samme Uheld i Bipeft, trods det var ny Tavler og Bier vversat fra Kube, men der kunde jo ogsaa være Steber, hvor det kogende Vand ikke kunde gøre den Virkning, som naar de blive kogte i et Aar. At overføre Bierne, som der skrives videre om, har jeg forsøgt med Italienerne, jeg nødig vilde af med; det hele, jeg fik ud deraf, var atter et nyt Stade til Brændsel. Hvis jeg nu gaar ud fra, at R. L. mener, at det var uheldigt ved at omtale Bipeft, da at omtale de 1000 Kr., saa har jeg særlig her i Tidsskriftet Lyft til at sige min Opfattelse. At Diablslæreren maa tale rent ud baade om de svage og gode Sider ved Diablen, og vel huske paa, at det særlig er til Smaakaarsfolk, den anbefales, og de have ikke Raad til alt for store Bekostninger og særlig, hvis Uheld skal indtræffe, som tidt sker for Begyndere, og stilles ikke Sagen frem med Barfomhed, men derimod stadig med de bedste Resultater, han har opnaaet, og uden de Uheld, der kan indtræffe, er han efter min Opfattelse ikke Diablslærer for Diablens Skyld, men mere for at gavne en lokal Forening eller Tidsskrift med Medlemmer, og tilsidst taber baade Foreningen og Tidsskriftet ved den Slags Agitation.

Paa Kredsforsamlingene beror ogsaa for en Del Foreningens Trivsel, og om han forstaar, hvad Oplysning Medlemmerne særlig har Brug for, naar de har Diablslærere, som organisere Foreningen saadan, at Bivalerne have Fordel af at være Medlemmer. I denne Retning maa jeg sige, der er store Mangler. Hvorfor? Fordi Formanden i Reglen er ulønnet og i Vængden taber Lysten til at arbejde gratis, eller han ser at skabe sig personlig Fordel ved at være en Slags Købmand for Foreningen, og derved bliver han uheldig som Formand og Leder, da han derved bliver ensidig og let overser Foreningens Interessjer. Ogsaa dette har jeg sagt som Diablslærer, og søgt at faae fast Organisation i Kredsen, da Diablen meget beror derpaa. Det er jo ikke bleven vel hørt hos Alle, men det maa dog være Opgaven ved vor Udsendelse at rette Misgrebene. Endnu Et. Der blev fra flere i Vinter sendt Opfordring til mig om at deltage i Krigen om Rammespørgsmaalet. Og nu, jeg har læst det, meget for nyt og for gammelt, vil jeg efter min Erfaring svare: Alle de Rammemaal, der har været med i Krigen, høj Normal, lav Normal, 12 × 12, 10 × 12, ere alle gode, og jeg ser ikke rettere end, at de Diablere, der har et af disse Rammemaal, og det er fremherskende i deres Egn, at de lader de ny Stader lave derefter, det er et af de største Misgreb, nogen Diabler kan gøre at have forskellige Rammemaal, og de ere alle lige gode saavel at overvintre paa som til Honninghøst. De lokale Foreninger kunde gavne Diablen meget ved Udstillinger at give de mest udbredte Stader de største Præmier, selv om de stod noget tilbage i Arbejds Godhed. Underledes stiller Spørgsmaalet sig for Hovedforenings Udstillinger, der maa præmiere for hele Landet. I Sindhys Diablerforenings 300 Medlemmer har vi alle høj Normal paa en 19 St. nær, som havde andet Rammemaal, for Foreningens Stiftelse, kun 1 Medlem har siden lavet sig 12 × 12 til Rammemaal, og jeg vil indtrængende fraraade Sindhys Diablerforening, og alle, der har Tiltro til mig som Diablslærer, at jage efter det og det Rammemaal, da det vil forringe Værdien ved Køb og Salg; den, der mangler en Dronning, kan laane Ingele hos sin Nabo: mangler Vinterforraad, kan købes Tavler efter Bægt hos Naboen. Maskinen kan bruges overalt; Fællesindtøbet af Kunsttavler efter een Maalestof, og Staderne kunne leveres billigere af de lokale Fabrikanter. Dette og meget mere opnaas ved Enighed og fuld Forstaaelse, som vi kunne lære af Bierne.

*) Hr. R. L. har ikke sigtet til den ærede Forfatter.

Amtskredse.

af N. C. N.

Hvilken Tre! En Artikkel fra mit lille bestedne Blad er bleven optaget i T. f. B. Men desværre, det er kun for at nedsette mig. (1)

Det er Artiklen „Amtskredse“, og Redaktionen har bl. Andet om denne Artikkel bemærket, at jeg har misforstået Listen over Kredsfornænd; dette er nok muligt, men saa er det vel, fordi den ikke er let at forstå, da den ikke skjelner mellem Fornænd for Amtskredse og Fornænd for mindre Kredse. Endvidere hedder det: „Fra denne Misforståelse maa det vel skrive sig, naar vi saa denne forbadsende Meddelelse, at Hr. N. C. N. nylig ved et Møde i Frederiksfund har oprettet en Kreds af D. B. F. paa et Sted, hvor der findes en stor Kreds. En saadan Fremgangsmaade kan maasse ikke betragtes som ligefrem forbudt ifølge D. B. F.'s Love, men den stemmer rigtig nok overens med de Anskuelser, der ere udtalte i ovenstaaende Artikkel i Wien.“ — Foranlediget herved skal jeg tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger, for om mulig at dæmpe lidt af Redaktørens Forbavselse. Da jeg for cirka 3 Maaneder siden efter Opfordring holdt Foredrag ved 3 Møder i Biavlerforeningen for den nordlige Del af Frederiksborg Amt, blev jeg ved et Brev anmodet om at komme til Frederiksfund for at holde et Foredrag og at lede Forhandlingerne ved Dannelsen af en Kredsforening. Ved Biavlermødet i Frederiksborg gjorde jeg Formanden for Biavlerforeningen for den nordlige Del af Frederiksborg Amt bekendt med, at jeg havde modtaget en saadan Anmodning, og jeg foreslog da, at dersom jeg skulde komme til Frederiksfund, vilde jeg virke hen til, at Kredsforeningen, der eventuelt blev dannet, da skulde opfordres til at slutte sig til nævnte Biavlerforening, hvad han fandt i sin Orden.

Da jeg var aldeles ukendt med Forholdene, efterkom jeg en senere Anmodning og kom tilstede og holdt et Foredrag. Men efter Anmodningen var det Hovedsagen, at der dannedes en Kredsforening i Frede-

viksfund, og jeg maatte altsaa komme frem med et Forslag herom, hvad jeg gjorde, men nu viste det sig, at flere af de Tilstedeværende allerede vare Medlemmer af en Forening i Slangerup, og Formanden, der var tilstede, opfordrede nu til, at Biavlerne i Frederiksfund sluttede sig til den. Jeg holdt paa, at Kredsen dannedes, og saa kunde de jo senere slutte sig, til hvilken Kreds de vilde, men jeg vilde da tilraade, at alle Kredse i Frederiksborg Amt sluttede sig sammen, da der jo er et udmærket Mødested for Sammenkomster i Hillerød, og ved de 6 Møder, jeg har holdt i Amtet, har jeg hentydet hertil, og det er aldeles afgjort, at naar saa dygtige Mænd, som der findes i hver enkelt Kreds, kom til at arbejde sammen, saa vilde det blive til stor Gavn for Bisagen. Jeg betragter, som sagt, en saadan Amtskreds som den mest passende for saavel Udstillinger som mange andre Anliggender.

Efter min Mening burde der virkes hen til, at Kredsene sluttede sig sammen i saadanne store Foreninger, der da ved at faa en passende Andel af Stats-Bidraget, kunde blive i Stand til at virke ganske anderledes for Sagen end nu, da en Del mangler Midler at virke med. Men jeg ved allfor vel, at Foreningens levende Mænd ikke deler denne Anskuelse med mig, men helst vil have Raadighed over Alt, hvad der kan skaffes til Veje. (2)

Jeg beklager meget, at Tiden var rhyket saa langt frem ved Mødets Slutning i Frederiksfund, at jeg ikke fik Leilighed til at tale med Formanden for Slangerup-Kredsen, thi i saa Fald havde vi undgaaet at vække Forbavselse.

Til Begynderen.

af E. S. Grønning.

Om Foraars-Behandling.

(Fortsat.)

Under godt Træk (Hovedtræk) gjælder det, som tidligere sagt, at der ikke mangler Blads; nu bør der kun sees saa Bier paa de to

(1) Redaktionen har aldeles ikke tænkt paa at ville „nedsette“ Hr. N. C. N., dertil være vi for stor Agtelse for hans mangeaarige ihærdige Arbejde for Biavlens Fremme her i Landet. Derimod have vi fundet det nødvendigt at afsætte ham en Forklaring over den foreliggende Sag, og det glæder os, at han er fremkommen med en saadan, der ganske rigtig har formindstet vor Forbavselse over hans Fremgangsmaade en hel Del.

(2) Det, som den ærede Forfatter forslaaer, sker jo allerede nu. Kredsene saa jo netop efter eget Valg en passende Andel i Stats-tilskudet, enten i Penge eller i Møder. Hvem skulde vel have Raadighed over Alt, hvad der skaffes tilveje, naar det ikke skulde være Foreningens ledende Mænd, d. e. Centralmødet? Dette har jo fuldstændig Raadighed over alle D. B. F.'s Anliggender, og vi se ingen Grund til at ændre dette Forhold, thi det har jo vist sig, at den danske Biavl under denne Ledelse i de senere Aar er gaaet fortrinligt fremad. R e d.

bagerste Tablesider gennem Glasdøren, jaafremt de da ikke ere tagne ud for at give Plads for Tavler; ligesom der ikke bør findes ret meget Nektar eller Honning i de sidste Tablesider, thi er dette Tilfældet, da ved man, at Cellerne tilbøls ere fyldte indenfor, idet Bierne altid bringe Forraadet ud, udenom Yngelleiet fra Midten og udad. Saa skulde man dog have benyttet Forsommertrækket til i ældre Stader at faae udbygget Kunsttavler, enten fordi der manglede Tabler til fuldstændig at kunne fylde Stade med færdisghyggede Tabler, (naar Hovedtrækket kom) eller og fordi maastee nogle af re ældste Yngeltavler ere for gamle. — For netop ogsaa at staafe Plads til den Mængde Nektar, som Bierne under gode Træckforhold kunne hjembære; gælder det om at slynge Honningen ud, saa hurtig den er tjenlig dertil, det er: naar den tilbeels er forseglet af Bierne; derved menes dog ikke, at hele Tabellen skal være forseglet, men jo mere Forsegling der findes paa Tabellen, desto modnere er Honningen, og desto bedre bliver Væren (Honningens Behandling skal jeg senere komme tilbage til). Den først modnede Honning findes nærmest Yngelleiet, altsaa lige over og ned ved Enden eller begge Ender af Yngelen. Kan man samtidig, naar Honningtablerne tages ud, indhænge tomme Tabler, da er dette en Fordel; dertil behøves dog ikke mange Reservere Tabler, haves kun til det første Stade, da haves jo de udslynge til næste Stade og saa fremdeles. — Det kunde maastee være paa sin Plads at omtale, hvorledes man bærer sig ad, naar Honningtabler skulle tages fra Bierne; Tiden paa Dagen har nu i Hovedtrækketiden ikke saa megen Betydning, dog skal man ikke gjerne forstyrre Bierne om Formiddagen, thi da er det som Regel deres bedste Træcktid. — For det første maa Bisløret og Bipiben haves parat, Hænderne derimod bør helst haves ubestyttede; er man noget ængstelig for Bierne, da gives et Puft Røg ind ad Flyvehullet; man aabner saa eller aftager Taget og giver saa ved denne som ved enhver anden Behandling, saasnart den første Kamme eller Dør er blottet, et Puft Røg eller to, derpaa lukkes atter for Bierne i 2 a 3 Minutter. Bierne ville da ved Røgen være blevne gjorte opmærksomme paa Forstyrrelsen, og at der maastee er mere i Vente; de farer derfor i Honningen og fylde deres Honningmaver. Den Lyd, der høres under dette Arbeide, tages der ikke let feil af for ældre Viablere, og lad mig tilføie: den Lyd bør enhver Viadler kende og oppebie. Lyden ligner den Lyd, som en Sværm frembringer, naar den trækker ind i en Bolig, omend

Lyden her fremkommer af en anden Aarsag. Bakningen saa nær som det enkelte Lag, der dækker over Kammerne, aftages, og for hver Kamme, der blottes, gives kun saa meget Røg, at Bierne stræbe nedad. Indstudsøren rykkes saa langt tilbage som muligt eller fjernes helt for at give Plads til at hænge de første Kammer tilbage paa. Er Stadet fuldt af Kammer, da bliver man nødt til at tage 1 a 2 Kammer ud af de første for at faae et aabent Rum at arbejde i. Man løsner og undersøger hver Kamme, indtil Yngelen naas, stadig ved rolige og findige Bevægelser; findes der endog kun lidt lukket Yngel i Tabellen, maa det bestemte frataades at udslynge Tabellen, fordi Yngelen meget let tager Skade og kan give Aarsag til raadden Yngel. Har man altsaa fjernet saa meget som muligt tilbage fra Yngelen, da tages den Honningkamme, man sidst flyttede tilbage, den hæves langsomt op og lader et af de nederste Hjørner støtte paa den første blottede Tablegang i Yngelleiet. Kammen støttes foroven med venstre Haand; et Puft Røg gives fra oven ned over Bierne, der opholde sig paa Kammen; de løbe da ned til Kammeraterne; gaaer det ikke villig nok, kan man hjælpe herpaa med en Fjer; er først den ene Side befriet for Bier, dreies Kammen en halv Gang rundt, og denne behandles ligesaa. Kammen hænges derpaa i Transportkassen, og Laaget lukkes; den næste Honningkamme behandles paa samme Maade o. s. v., indtil man har naaet den sidste, med andre Ord: den Kamme, man først havde fat paa, bliver man sidst færdisg med; herved faaer man kun de samme Bier een Gang under Behandling, hvorimod, hvis man begyndte strax at afbørste Bierne, samtidig med, at Kammerne toges tilbage, da vil man forstaae, at lige saa mange Kammer, som der udtages, lige saa mange Gange vil man faae at gjøre med en Deel af de samme Bier, som den første Kamme befriedes for, og at dette ikke er godt hverten for Viablere eller Bierne, derom turde vist ingen Tvivl reises. Selvfølgelig udtages kun de Tabler, som tilbeels indeholde forseglet Honning, hvorimod det uforseglede rykkes ind nær mod Yngelen; haves samtidig tomme Tabler eller og de udslynge, da hænges disse bagved. Unde ret godt Hovedtræk gælder det om, at det stærke Stade kan udfolde hele sin Kraft paa at bære Nektar hjem, og at Bierne virkelig kunne komme af med Nektaren der hjemme i Boligen, at der altsaa findes tomme Celler nok. Det er forbausende, saa kort Tid de jmaa flittige Dyr under gode Træckforhold behøve for at fylde et paafat Hon-

ningrum eller en 3 a 4 tomme Tabler bag Yngelen, man har Eksempel paa, at en kraftig Familie har funnet ikke alene fylde men tillige har faaet forseglet et Ovrerrum samt et Par store Rammer paa 8 Dage. Man kan ikke andet end glædes ved, naar man kommer ud til et Stæde, at der ikke alene er fylt med Honning fra Ende til anden, men dette endogfaa er forseglet; man burde skamme sig for Biabler, man har været, thi Bierne kunde have baaret det dobbelte Honning hjem, om der havde været Plads for dem til at komme af med det, men de have undladt dette af den simple Grund, at den Kruffe, der er fuld, kan der ikke gaae mere i. — Svage Familier maa vedblivende behandles med kneben Plads; dog maa de, saasnart man gennem Glasdøren ser, at Rummet er tildeels fylt med Bier, give dem en Table blandt Yngelen, stadigt der, hvor der midt i Tabellen findes nylagte Eg, og helst bag saadanne; viser det sig samtidig, at de samler nogen Honning, gives tillige en tom, færdigbygget Table bagerst. Haves under godt Hovedtræk kraftige Stæder, der staae med mange tilluftede Yngelabler, kan det tilraades at forstærke svage Familier med en saadan uden Bier. Som Regel gjælder altid dette: Vil man flytte Yngelabler fra det ene Stæde til det andet, da maa de altid være fri for paasiddende Bier, og Tabellen hænges umiddelbart ind til Yngel paa samme Udviklingsstrin.

Yngelleiet er i det Hele taget et saa fart og omsindtligt Vægen at operere med, saa det absolut fordrer en nøie Kendskab af Biaberen, forinden man giver sig af dermed. Jeg skal her, saa vidt Pladsen tillader det, fremstille et Billede deraf. Som bekendt begynder Dronningen først Eglægningen i Midten af Bisklumpen; derfor er det ikke altid givet, at det er midt i de Tabler, en Familie sidder paa, Bierne besætte kun saa mange Tabler, som ere nødvendige for dem til at opholde sig paa til de forfællige Marskider og for dem bedst passende Form (Kugle eller Vaseform). Allsaa i Midten af Bisklumpen begynder Dronningen at lægge ganske saa Eg paa begge Sider af den midterste Table, og efterhaanden, som der lægges flere, blive disse lagt udenom de først lagte; det varer dog ikke længe, inden Dronningen gaaer over til nærmeste Table paa højre og venstre Side og belægger disse med Eg, dog knapt i saa stor Udstrækning som den første. Saaledes udvikles Yngelreden stadig i Cirkel uden om de først lagte, ikke alene i de enkelte Tabler, men ogsaa udad mod begge Enden i de forfællige Tabler i Forhold til, som Varmen og Trækket eller Foderet bliver

mere og rigeligere til Stæde. De Biablere, som have Lyst til grundigere at sætte sig ind i Yngelleiets Hemmeligheder, vil jeg tilraade at gennemlæse „Yngelleiets Grundsaetning af Øerfung“, der i en udførlig Artikkel findes i „Tidskrift for Biavl for 1891“. Manden er maaskee noget af en Digter, og den praktiske Biabler vil maaskee stille sig tvivlende; jeg tør dog paastaae, at Grundtanken ikke alene er rigtig, men ogsaa i sig selv saa god, og jeg vilde ønske, ret Mange vilde læse den om igen, og det vil komme til at staa dem aldeles klart, ikke alene. hvorledes Eglægningen foregaaer, men ogsaa, naar og hvor man kan henge nye Tabler ind i Yngelleiet, saaledes at det bliver naturligt for Udviklingens Fremme. (Fortfættess.)

fra Kredsen.

Hjorring Amts B. F. holdt d. 2.—8. Juni Biablerudstilling i Brøndersted sammen med en Industri-, Husflids- og Jertræ-Udstilling. Biavlsafdelingen var særdeles godt forsynet med alt paa Biablens Omraade. Søndagen den 4de Juni holdt Væver Jensen, Badsker, et Foredrag om Biavl. I Udstillingslokalet samlede en Tilhørerkreds af ca. 200 Mennesker. Først drøede han ved, hvad Grunden kunde være til, at saa faa dyrkede Biavl; thi det var faktisk, at der ikke er saa mange Biablere nu som i Oldtiden og Middelalderen. Han mente, at en af Grundene kunde være den, at man i vore Dage ikke trænger saa haardt til Bierens Produktier som i gamle Dage. Vore Forfædre kjendte ikke andet at søde deres Mad med end Honning, og deres kjæreste Drik var Mjød. Nu har Sukkeret og en Mangfoldighed af Drikkevarer gjort Honningen mindre nødvendig for Menneskeslægten. Han mente, at Grunden til, at der var saa faa Biablere, maatte søges i, at Mange vare bange for Biens Braad og endnu flere vare bange for at sætte en Dristskapital i Biavlen, Andre igjen frygtede, at der ikke var Næring nok til Bierne heroppe. Foredragsholderen udviklede derefter klart og tydeligt, at ingen af de nævnte Grunde burde afholde Nogen fra at drive Biavl. Han indrømmede, at Biens Forsvarsvaaben var skarpt, men Biablerne maatte være glade ved, at Bien havde sin Giftbraad. Bien tager nemlig lidt af dens Indhold og blander i Honningen, og uden den Indblanding vilde Honningen ikke kunde holdes frisk, men strax gaae i Gjæring. Han udviklede dernæst, hvorledes man kunde undgaae Biens Stik. Blandt Andet skulde

man behandle sine Bier lige saa rolig, som man behandler sine andre Husdyr, og naar Bieren begynder at vise sin Brede, da give dem lidt Røg af Tobakspiben. Desuden kan Biavlerne jo ogsaa forsyne sig med Maske og Handsker; Naar disse simple Forsigtighedsregler bliver iagttagne, vil Enhver kunne behandle sine Bier uden at faae et eneste Stk, thi Bierne ere i Virkeligheden ikke ondskaabsfulde, naar de blive behandlede med Lempe. At Nogen kunde være bange for at sætte en Driftskapital i Biavl, kunde Taleren ikke forståe, thi han kjendte Intet, der gav saa høi en Rente af sin Driftskapital som Biavl. Det ene Aar med det andet havde Biavlerne mindst 50 pCt. Nettoudbytte af Driftskapitalen og i gode Aar ikke sjælden over 100 pCt. Taleren vilde spørge Forsamlingen, om den kendte nogen anden Gren af vor Husdyravl, som gav saa høi en Rente. At han ikke regnede med for store Tal, indrømmede de til Stede værende Biavlere. Taleren gik derpaa over til det tredje Punkt, det, at der ikke skulde være Næring til Bierne. Selv i et daarligt Bjaar som i Fjor gav hvert kraftigt og velpasjet Stede her i Vendsyssel mindst 30 Pd. Honningoverskud og ikke saa 50 Pd. I et godt Bjaar er der mange Stader, der give indtil 100 Pd. Honning aarlig. Det blev ligeledes indrømmet af de til Stede værende Biavlere, at de nævnte Tal ikke vare for store. Dog findes der ogsaa mange Biavlere imellem os, som ikke have saa store Indtægter; det ere de jelskloge Biavlere, og dem er der mange af. Det er dem, som ikke ville slutte sig til Biavlerforeningen eller holde Biavlerforeningens Blad. Disse Biavlere gjøre ofte store Misgreb ved deres Biers Pasning; de røgte og pleie deres Bier ofte paa samme Maade, som en indfødt Kjøbenhavnervil røgte en Kobesætning. Foredragsholderen gik derefter over til at gjøre en Sammenligning mellem den gamle og den nyere Biavl. Den gamle Biavl vilde han gaa let over, da den er kjendt af de fleste og væsentlig bestaaer i, at Biavlerne fangede de afgivne Sværme i Kuber, som sættes i Bihaven, hvor de henstod til Efteraaret. Biavlerne toge da Bestemmelse om, hvilke Kuber, der skulde leve og hvilke der skulde Svovlsdøen. Taleren syntes, det var lige saa unaturligt at dræbe Bierne for at faae deres Honning, som det vilde være at dræbe Faaret for at faae dets Uld, thi efter den nyere Biavlsmethode er det lige saa let at høste Biens Honning uden at dræbe den, som det er at afklippe Faarets Uld uden dræbe det. Hovedfordelen ved den nye Biavl er, at dens Tablebygning er bedægelig, og

som Følge deraf kan man eftersee Bistadets Indre og komme dem til Hjælp, hvis der findes nogle Mangler, og høste den Honning, som Bistadet kan undvære, uden at dræbe en eneste Bi. Den høstede Honning er reen og af langt større Værdi end den saakaldte Kubehonning. Den Mand, som har opfundet Staderne med bedægelig Tablebygning, var en Brest nede i Schlesien, og efter ham har den nyere Biavl faaet sit Navn. Den næste store Opfindelse paa Biavlens Omraage er Honningudflyngerens, som er opfundet af en østrigsk Officer. Senere har man opfundet at fabrikere kunstige Mellemvægge. Taleren gav en lang og tydelig Forklaring over, hvad hvad hver af disse tre Ting havde ydet Biavlerne, særlig i økonomisk Henseende. Han gik derpaa over til at omtale Biernes Indvintring, hvor der blandt Andet var følgende at bemærke: 1) at Bistadet var i Besiddelse af en Dronning og tilstrækkelige Arbeidsbier, 2) at de have tilstrækkeligt Honningsforraad til deres Winterhuusholdning (ca. 20 Pd.), og at Honningen bliver sat saaledes i Stedet, at den er tilgængelig for Bierne fra deres Winterleie, 4) at man indpakker Bierne saaledes, at de sidder varmt og lunt. Naar disse Regler blive iagttagne, vil man med Held kunne overvintre sine Bier.

Sidste Winter var lang og streng. Desuagtet overrintede Bierne her i Vendsyssel fortræffelig, der var kun enkelte døde i Foraar. En Meddeler skrev i „Vendsyssel Tidende“, at de aller fleste Bier her oppe i Vendsyssel vare uddøde i denne Winter. Denne Meddelelse er fra Ende til Ende falsk og uforsvaret. Til Slutning opfordrede han til at indtræde i Danmarks og Hjørring Amts Biavlerforening. Efter Mødet blev ti nye Medlemmer indmeldt i begge Foreninger.

Udstillingskomiteens Formand, Bliffenslager Petersen, Brønderslev, takkede Lærer Jensen for hans belærende og saglige Foredrag, og paa Peter Jensens Forslag gaves der ham et Leve.

Holbæk Amts BF. Onsdagen 21. Juni holdt Hr. Biavlslærer Grønning et Møde i Gørlev. Først blev nogle af Forskolelærer Anders Nielsens smukke og velholdte Bifamilier efterset, og enkelte mindre Fejl i Behandlingen blev paapeget og rettet, og bagefter holdt Hr. Grønning et udmærket Foredrag, særlig om Behandlingen af Bierne i Foraarstiden, i det han stadig holdt sig til den gerstungste Angelansætnings Grundlov, som de fleste af Tilhørerne vist kom til at forstaa. Der var vel 30 Mennesker til Stede, og Foredraget blev hørt med udelst Interesse. Bag efter Diskussion.

Hr. Grønning lagde Tilhørerne stærkt paa Sinde at bruge Dverrum.

Hads Herreds BF. Foruden, ligesom de foregaaende Aar, at Viabierne kunde udstille Redstaber og Viablsprodukter og derfor æfte Præmie ved herbørende Landboforenings Dyrskue (i Aar afholdt 20de Juni) have vi i Aar faaet begyndt paa at æfte Præmie for hele Vistande, bedømte af en dertil udvalgt Dommertomitee, som rejste omkring for at efterse Vistandene lige før Hovedtrækket tog sin Begyndelse. At denne ny Ordning hilfedes med Glæde af Viablerne, forstaar sig af sig selv, men at den fik saa ringe Tilslutning, er at beklage. Hertil virkede forfælske Fejlgreb, som mulig kunne ændres ad Aare. N. S. F.

Hjørring Amts BF. holdt den 2den til 8de Juni en Udstilling i Brønderløv sammen med Industri, Husflid- og Hjertræudstilling. Viablen var særdeles godt repræsenteret og den største Udstilling, som Hjørring Amts BF. har holdt og kunde hele Udstillingstiden glæde sig ved et godt Besøg.

Dommere:

Forligsdommister Thorup, Stenstuebæl, Serritslev, Smed Willadsen, Aalborg.

Honning.

1. Præmie (8 Kr.): Lærer N. Jensen, Badskær.

2. Pr. (5 Kr.): Fru S. Jensen, Badskær. Plantor Johnsen, Bagterp.

Hædrende Dmtale:

J. P. Jensen, Elling. Jens Andersen, ibd. Voks.

1. Pr. (8 Kr.): Lærer N. Jensen, Badskær.

2. Pr.: Plantor Johnsen, Bagterp. Maler Hansen, Terslev.

Syltetøj og Vikør m. m.:

1. Pr. (8 Kr.): Fru S. Jensen, Badskær, for Syltetøj og Vikør.

1. Pr. (Broncemédaille): Købmand J. Jørgensen, Hjørring, for Honningvin, Mød og Honning.

Kunstdavler.

1. Pr. (Diplom): J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

2. Pr. (Diplom): H. Rasmussen & Co., Grabbænget ved Svendborg.

Vistader og Viablsredstaber.

1. Pr. (Broncemédaille): Chr. Pedersen, Tved, Svendborg.

2. Pr. (Broncemédaille): Blikkenslager N. Pedersen, Brønderløv.

Hædrende Dmtale:

Uhrmager Præstmark, Hobro. Daniel- sen, Holstebro. L. Jensen, Brønderløv.

Søndag den 11. Juni lod Elbo m. fl. Herreders BF. afholde Møde hos N. Thu-

sen, Fredericia Mark, og 12. Juni hos Gaardejer B. Busk, Tiustfær. Ved begge Møder var Viablsrører C. F. Grønning tilstede, for at give praktisk Undervisning i Viabl. Møderne ret godt besøgte, særlig det første, og de Tilstebeværende fulgte Undervisningen og Foredraget med stor Interesse. Da det mest var Begyndere i Viabl, blev der særlig lagt Vægt paa det praktiske Arbejde.

Det næste Møde vil blive afholdt i Pjedsted Spang i den sidste Halvdel af Juli, hvor DBF.s Præsident Wendt og Hr. Kantor Ersleb, Rallundborg, vil komme tilstede. Samme Dag vil der blive bortlobdet nogle Viablsredstaver, jaaledes at alle de, der er Medlem af Foreningen en Maaned før Bortlobningen, erholder gratis et Nummer. Nu vil jeg bede Medlemmerne om at møde hver som een til dette Møde, og lad os alle bestræbe os for at faa Mødet saa talrigt som mulig. N. Ladegaard.

Ekko fra Staderne.

Badskær Stole, d. 21. Juni 1893.

Bierne samle godt Honning og afgive en Del Sværme, men faa vi ikke straks Regn, vil Honningamlingen og Sværmingen ophøre. N. Jensen.

Hads-Herred, d. 22. Juni 1893.

Stønt fremmelige i Foraaet naaede Staderne ikke mere end almindelig Styrke til Hovedtrækket, der tog sin Begyndelse hen omkring ved den 10. ds. I sidste Uge fyldte det godt i Staderne, saa det begyndte meget lovende, men Trækket er i denne paa Grund af Blæst, Kulde og Graalust saa godt som uden Betydning, hvad Forraadets Forøgelse angaar. Hvis vi ikke snart faa Regn og varmt Vejr, ser det ikke ret lovende ud for vor Egn's Vedkommende. Sværme begyndte allerede at komme d. 4. Juni, men mange Kluber have ikke sværmet endnu; det har i det hele været daarligt med Sværmingen i Aar. N. S. F.

Lyderup, Siborg, 22. Juni.

Aaret tegner ikke til at ville blive mere end et almindeligt Aaar. Bierne ere vel talrige, men her er næsten ingen Blomster paa Grund af Tørken. Algerfaalen blomstrede i svære Mængder, men den gav kun lidt Honning paa Grund af Blæsten, som næsten altid regerer her ved Fjorden. Bierne have kun c. 4—5 K Honning over det daglige Forbrug. Hvidbløveren bliver borte paa Grund af Vandmangel, men maaste kommer den senere. Vort Hovedtræk kommer

hjellden før i Juli og August. Hos en af mine Familier har Dronningen lagt Veg i Overrummet i en Dronetavle med c. 1" dybe Celler. Veggene vare klæbde fast paa Siderne af Cellerne over $\frac{1}{4}$ " fra Bunden. Det saa ret pudsigt ud.

A. P. Holbech.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 83. Har man her i Landet iaar indbundet Erfaringer med Hensyn til den bedste Anbringelse af Flyvehullerne i Wells Stader? (S. T.) — S.: Vore egne Erfaringer med den Metode haabe vi at kunne meddele, naar Hovedtrækket er sluttet; men een saadan skulle vi dog gerue meddele allerede nu: Naar Flyvehullerne ere anbragte jævnsides, bør der nøje passes paa, at de 2 Familier i Stedet ere omtrent lige stærke; thi ellers gaa ved alle Forspil de fleste unge Bier stadig til det stærkeste Stade, saa at det svageste stadig bliver svagere, det stærke stærkere. Denne Ulempe kan vel rettes ved at overslytte Yngletabler fra den stærke til den svage Familie; men hvorvidt dette betaler sig, kunne vi endnu ikke afgøre. Ere derimod de 2 Familier omtrent lige stærke, da gaar det ganske fortræffelig med Flyvehullerne jævnsides. Med Flyvehullerne i forskellige Sider have vi slet ikke forsøgt Metoden; men dette forsøges jo hos mange andre Biablere.

Nr. 84. Hvor store skulle Nabningerne i Dronninggitter være? Jeg tænker nemlig paa at lave de Gitre af Træ. (A.) — S.: Nabningerne bør være $\frac{11}{64}$ " Brede og mindst $\frac{1}{2}$ " lange. En belæstet Arbejdsbi kan nemlig gaa gennem Nabninger af $\frac{3}{32}$ " Bredde; men saa smalle Nabninger hindre dog dens Færdsel. En ung Dronning kan derimod gaa gennem Nabninger af $\frac{3}{16}$ " Bredde. Derfor bør Gitrenes Nabninger være højst $\frac{11}{64}$ " brede. At lave Gitrene af Træ er meget besværligt, naar de skulle være sikre.

Nr. 85. Følge "Danste Vitidende" af 15de Juni, dvalde Hr. Biabslærer Grønning (paa et Møde i Vandrup den 10de Juni) særlig ved 2 Punkter, som er det vigtigste paa denne Tid, nemlig "Varme og Foder". — Jeg mente, med det Vejr, vi har haft i længere Tid, hvede Naturen tilstrækkeligt af begge Dele, eller kan det være Mening, at man skal fodre ogsaa paa denne Tid? (N. B.) — S.: I Almindelighed har det neppe været nødvendigt i denne Tid at fodre sine Bier og heller ikke at indpasse dem meget omhyggeligt. Vore stærkeste Stader ere for Tiden kun

dækkede med et Lag Boksbug, derover tynde Dækbrædder og endelig Taget. Men Hr. Grønning har formentlig i sit Foredrag kun i Almindelighed talt om, hvor nødvendige haade Varme og Foder i denne Biernes Yngletid ere for deres Udvikling. Dette udelukker jo ikke Muligheden af, at Naturen for Tiden hder begge Dele i tilstrækkelig Mængde.

Nr. 86. Gøre Skrubtudser nogen væsentlig Stade i en Bigaard? (E.) — S.: Ja, de kunne sluge mange Bier, som ere faldne ned paa Jorden og ellers ikke have taget Stade. Derfor bør man, naar man ser en Skrubtudse i Bigaarden, faste den langt bort eller dræbe den. En engelsk Biabler undersøgte nylig en saadan Skrubtudse og fandt 11 Bier i dens Mave.

Nr. 87. Hvad kan være Grunden til, at Bierne i et Stade have ødelagt en Dronningcelle, der var givet dem i en Cellebeskytter? (R. J.) — S.: Grunden er rimeligvis denne, at De ikke har tilpasset Cellen rigtig. Ofte har jo Celler en temmelig uregelmæssig Form; men ved forsigtig at beståre den kan man dog i Almindelighed saa den til at passe saaledes i Beskytteren, at Bierne ikke kunne naa andet end Spidsen af Cellen. Kan dette ikke lade sig gøre, da bør man omvikle Cellen tæt ovenover Spidsen enten med en Strimmel Særtraadsvist eller med en Strimmel Boksbug, inden den ned sættes i Beskytteren. Det sidstnævnte er dog ikke saa sikkert.

Nr. 88. Kan det iaar, da Trækket jo maa kaldes tidligt, lade sig gøre at avle gode Dronninger i Slutningen af Juli? (T. H.) — S.: Ja, uden Tvivl; men sa sent vil det være nødvendigt at anvende meget stærke Familier til Avlen og helst at lade Dronningcellerne opføre i Underrummet.

Gaonlige Vink.

Veirjet (24. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger i mange Egne været fortrinligt for Bierne, særlig i den første Uge, i hvilken adskillige stærke Familier have indsamlet et anseeligt Honningsforraad. Der er dog en betydelig Forskel i Landets forskellige Egne, idet Tørke og Blæst i flere Egne har stædet Trækket i høj Grad. I den sidste Uge har Veirjet været foldere, flere Steder med jævnligesmaa Regnbyger. Tørken er dog fremdeles herstende hele Landet over, og hvis vi ikke snart saa en blødende Regn, vil Trækket derfor i mange Egne rimeligvis blive temmelig ringe. Bisamillierne ere i de fleste Egne meget stærke, og hvis vi snart saa haade Væde og Varme, kan Hovedtrækket derfor endnu blive særdeles godt, thi Hvidløveren har endnu kun aigivet meget lidt Nektar.

Fodring. I nogle Bigaarde har man allerede udslunget ikke saa lidt Honning, i andre staa Sta-

derne parate til Udslyngning med mange forseglede Høningstavler, men desværre findes der ogsaa Egne i hvilke Staderne kun ere rige paa Bier men fattige, paa Forraad. Paa denne Maad er det jo overmaade let at underjoge, om en Familie har Forraad. Har den ikke mindst 4-6 Pds. Forraad, da bør den jodres, hvis ikke Trækter er godt, thi under almindelige Forhold varer jo Hovedtrækter gennem første Delen af Juli, og derfor kan det endnu paa ingen Maade betale sig at lade Familierne gaa tilbage i Blirigdom.

Sværmmingen begynder i de første Dage af Juni, men det kolde Vejr i Midten af Maanedens bragte en Standsning deri. Derfor har Sværmenes Antal hidtil ikke været meget stort. Sildige Efterjværmene kunne ved Jodring ophjælpede til at blive ubærbar gode Overvintningsstader, som næste Aar kunne give et stort Udbytte. Gaaffe maa Efterjværmene kunne benyttes til Dronningstifte i andre Familier, naar Foreningen sker med behørig Forsigtighed, og de flette Dronninger forud fjernes.

Bygning. Hvis man har for lidt Tavlebygning til sine Stader, bør man især benytte mindre heldigt Vejr, Regnvejr eller Blæst, til at lade Bierne udtrække Kunsttavler. Naar Trækter er godt om Dagen, bygge Bierne med forbeholdende Hurtighed om Natten, hvis de have rigeligt Forraad.

Dronninggavl til eget Brug er især søgt af mange Biavlere med et godt Udsald i det jævleste heldige Vejr. Dette Arbejde kan fremdeles udføres i hele Juli Maaned.

Udslyngning af Høningstavler kan foretages, saasnuart Bierne have begyndt at forsegle dem, men vi anse det dog af flere Grunde for ubeligtigt at udslyngte af Høning af et Stade. Bierne bør steds foruden den Høning, der er i Ungeltavlerne, have mindst 2-4 Tavler med Høning tilbage. Derved sikrer man sig imod, at Familien ved nogle Dages ubeligtigt Vejr kommer til at lide Kød, men det er tillige saa langt fra, at Forraadet gør Bierne „downe“, at de, efter vor Erfaring, endogsaa indsamle ivrigere, naar de have Forraad men dog rigelig Plads til mere, end naar de ere næsten blottede for Forraad.

Høningssalg. Vær ikke for ilter med at afsætte Høningen, Priserne er i Almindelighed lavest ved Høningssalgstidens Begyndelse. Saa saa vidt muligt et Marked for Høningen i den hjemlige Egn dels ved Salg fra Biavlerens egen Bolk, dels ved at saa en Handlende i den nærmeste Kjøbstad til at forhandle Høningen. Men denne bør da være smukt fremstillet i nette Beholdere (af Glas eller Blis) med passende Mængder (1, 2, 4, 5 eller 10 Pds.)

Brevkasse.

Bistadetællingen foregaar jo over hele Danmark d. 15. Juli sammen med Kreaturtællingen. Vi anmode alle Biavlere om at bidrage, hvad de formaa, til et godt Udsald af denne Tælling, saa at alle besøgte Bistader i deres Egn blive medregne. Det har nemlig tidligere ofte vist sig, at et ikke ringe Antal Stader ere blevne udeladte af Tællerne.

Kundgørelser.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivoksstaver sendes. **Hurtig Besvørgelse.**
N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Chr. Nielsens Stenframforretning, Viborg.

Udslyngere, anvendelige for alle Maal undtagen 12, 12, 19 Kr. Stk. Do. passende for alle Maal, 24 Kr. Stk.

Disse 2 Udslyngere ere i Aar betydelig forbedrede og leveres med Jern-Utstapningshaare.

Amerikanske Udslyngere med Messing-Hjul og Drev, eneستاende i Kvalitet og let Gang, for alle Maal, 30 Kr. Stk.

Solvørsmeltere, overordentlig praktiske, 10 Kr. Stk. Jernhauer paasættes Høningspaude mod en Prisforhøjelse af 1 Kr. 50 Dre Stykket.

Clarke's Røgnpustere, eneستاende lette at behandle, 2 Kr. 75 Dre Stk.

Hills Jodrerer, Indhold $\frac{3}{8}$ - $\frac{5}{8}$ Pot, 30, 40 Dre Stk. Propper til Abbots Glas, 1-2 Pds., 100 Stk. 3-4,50 Kr., pr. Stk. 4-5 Dre.

Nogle saa Estr. italienske Dronninger saas 4 5 Kr. Stk. hos P. Nielsen, Freilev Engbave pr. Nykjøbing F.

Ubebrugte saas for 3 Kr. Stk.

Unge, bebrugte italienske Dronninger kunne saas fra den 1ste Juli a 5 Kr. pr. Stk. og fra den 1ste August 4 Kr. pr. Stk. hos

Jens Andreas Larsen,
Gjærup, Hjørring.

Garanteret ægte Bivoksstaver

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunststave ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Voks i Aar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Voks saa tidlig som muligt.

Stompositionens-Kunsttavler,

ere udsolgte og laves ikke mere.

Jeg fabrikterer Ungeltavler, Dronetavler, censfidede Tavler til Blisplader i alle Størrelser samt Delingsstaver og Dronninggitre. **Andet ved Odde i Januar 1893.**

N. Jacobsen.

Heidenreichs Tavleklammere

50 Ø pr. 100 Stk. (i hver Væske findes lige mange Sagetklammere og flade Klammere) saas hos

Erstev.

Kunststaver

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Ordres ubedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Marts 1892. N. S. Vorbeck.

M. Hansen, Gaarup pr. Fredericia, anbefaler sine solide og nøjagtige Stader til meget nedfattede Priser. Staderne ere tilkendte Sølvmedalje 1891.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttaoler, Biholiger og Solvoksmelttere

aa8 hos Suedter Olsen, Hvilsted pr. Sollested.

NB. Boks forarbejdes.

Ægte Bivokstauler

jaas fremdeles iaar hos „Linna Sogns Bivoksforening.“ Foreninger, der sender 100 R Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. R. Ordre indgives til Ole Rasmussen, Linna, Laven St.

Veiledning til Bivok

af underteegnede er udkommet og kan kobes i enhver Boghandel for 50 Ore, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Ore tilsendes mig pr. Postavisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Ujergsted Skole pr. Svebølle i Juni 1893.

V. C. V. Smith.

Hust, at ingen

Honning-Udshyger

har faaet saa høj Udmærkelse som Holstebro-Udshygeren. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Snoretref efter Ordre.

C. C. Danielsen.

Bivoklsrekoisiter,

storste Udvalg, billigste og bedste Varer faaes ved Henvendelse til

Chr. Riegels, Viborg.

Mærk! Forlang min Priskurant.

Kunsttauler af ægte Bivokls anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Harets billigste Pris. Fortinnet Traad, Strælleknive, Tavleporer, Biviber, Rognpustere, Rognblæsere og Uspærringsgittere haaves altid paa Lager samt fortrinlige Trugstader med 10 × 12 Kammer.

N. S. Kristensen, Himmelø, Nostkibe.

Taulerne

haaves atter i Mar til saadantlig Pris. Boks tages i Bytte a 35 Ore pr. R.

S. S. Beck, Langestov pr. Bierup St.

Kunsttauler

af garanteret rent Bivokls.

Da jeg atter har anskaffet mig et nyt Ballebævt med meget dybt Præg, 14 " bredt, er jeg i Stand til at levere Tauler til ethvert brugeligt Maal. Rent Bivokls modtages til Forarbejdning.

S. A. Madsen, Broager.

Bistader.

Solide og nøjagtige Ersklevstader, 30 " lange (anbefalede forrige Sommer af Hr. Vronning) samt Kunsttauler, Foderapparater, Tavletraad, Uspærringsgitter, Tavleporer m. m. jaas hos

Suedter og Bivokls **Kr. Ipsen,** Dampmøllegade, Ronne.

H. A. Madsen, Broager.

Største Kunsttaulfabrik og Lager af Bivoklsredskaber i Slesvig og Holsten. Prislister gratis og franko.

Vokstauler

af prima damprenset danst Bivokls leveres efter Priskuranten af 1893. Saafremt prima Tauler af italiensk Bivokls findes, leveres disse betydeligt billigere og imødegaas enhver reel Konfirance. Tauler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 R	35 Ore pr. R.
10 a 100 R	30 Ore pr. R.
100 R og derover	25 Ore pr. R.

Viborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Ægte Bivokstauler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Jaas hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivoklstauler, udsælges et Parti Kunsttauler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. R.

Kunsttauler

af ægte ublandet Bivokls anbefales atter iaar til ærede Bivoklsere til Dagens billigste Priser. Arbejdsungeltauler med forskellige Præg, smukke Drone-tauler, samt meget tynde Delingstauler leveres. Boks forarbejdes for 35 D. R., over 10 R 30 D. pr. R., 100 R for 25 Kr. Kun ægte Bivokls modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bæge, Cylinder-Udtonnings-Maskiner samt andre Bivoklsrekoisiter, i Forhold til Varerne meget billig, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Varernes Godhed, Soliditet og Uffuratesse. Prislister sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Bivoklsredskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Ulandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttauler.

Udmærkede Tauler af godt Bivokls jaas hos underteegnede. Boks tages i Bytte. Ligeledes jaas hos mig Dronninggittere.

Systofte, Nykjøbing. F. **B. Bojesen.**

Ersklev's Prislister je S. 63.

Bivoklsredskaber,

Udbygningssmaskiner, Strælleknive, Biviber, Tavleporer, Loddelander, Tavletraad, Bundrenere og Foderapparater. Kunsttauler af ægte Bivokls haaves altid paa Lager; Boks tages i Bytte. Bestillinger modtages ogsaa hos Hr. Chr. Ipsen, Dampmøllegade i Ronne.

S. O. Røfoed, Neksø.

Ægte Bivokls i større og mindre Partier er tilsalgs.
N. S. Kristensen, Himmelø, Nostkibe.

Kantsduk-Stempler

faas til billigste Priser hos

H. Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Garanteret rent Bivoks

tilbydes i større og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.

Stålhammar's 2 Vægtafler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter sees hos **Erstlev,** Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev,**

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 D.

faas i enhver Boghandel.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ere. Naar mindst 4 af disse Aargange lages samlede, faas de a 25 Ere. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Marg. 1887** ligeledes 60 D. **Marg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1,50 D., **Marg. 1892** ligeledes 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilfendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev,**

2det forøgede Uplag, Pris 50 D., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Nørre Sneede BF. Møderne ere forandrede jaaledes: Tirsdag d. 18. Juli Kl. 2 hos P. Mathiesen, Eftstrup. Onsdag d. 19. Juli Kl. 10 Fm. hos Jens Hansen, L yngholm. Fru Demant kommer tilstede ved begge Møder.

Jens Hansen.

Roskilde-Kredsen. Til den forestaaende Industri-, Landbrugs-, Biavls-, Havebrugs- og Husflids-Udstilling i Kjøge i Dagene 30. Septbr. og 1. Oktober kunde de, som ønske at udstille Biavlsprodukter, erholde Blau med Anmeldelses-Stema hos Kunstgartner Wendt, St. Jørgensbjerg Roskilde; Biavler N. S. Kristensen i Himmelsø pr. Roskilde og hos Gdejer Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Røge. Det bemærkes, at Anmeldelse maa ske inden d. 15. August d. N. For Bestyrelsen, Frank Wendt.

Biavlermøde afholdes følgende Steder med Foredrag og praktisk Undervisning af C. J. Grønning. 26. og 27. Juni i Roskilde BF.; 28. og 29. i Ringsted BF.; 30. Juni og 1. Juli i Odense BF.; 2., 3. og 4. Juli i Svendborg Amts BF.; 5. Juli i Nørre Naby St.; 6. Juli i Middelfart; 7. og 8. Juli i Gernu pr. Silkeborg; 9de Juli ved Bording St.; 10. Juli i Salten Kro pr. Silkeborg (Nørre Sneede BF.);

11., 12., 13., 14. og 15. Juli i Dammerum Herreds BF.; 16. Juli i Bildbjerg pr. Herning. Hvor Stedet og Tiden ikke er angivet, vil dette blive betændgjort i de stedlige Blade.

Fru Demant, Dalumhus, holder Møde i **Uuaa Sogns BF.** hos Ole Nasmussen, Uuaa; Mandag d. 17. Juli Kl. 3 Eftm. Foredrag holdes og praktisk Behandling af Bierne gives.

Gern og Omegn BF. holder Møde hos Gæstgiver Laurfen i Umbæk Fredagen d. 7. Juli Kl. 2 og hos Lærer Madsen, Gern By, Lørdag d. 8. Juli Kl. 12. Fr. Grønning taler og giver praktisk Vejledning i Biavl.

Singe BF. Biavlermøde med Foredrag og Undervisning ved Lærer Holbech, Lynderup, afholdes Søndag d. 9. Juli Kl. 1 hos undertegnede. Jens Olsen, Singe, Kællerup.

Grundet paa Udstillingen i Varde maa jeg desværre atter forandre følgende Møder ved Udførelse af et Par Dage, nemlig Løven til 18. Juli, Nørre Sneede 19. og 20. Juli, Tellinge 21. Juli

Jeg maa meget beklage, at der iaar stiller sig nogle Vanskeligheder ved Afholdelsen af Møderne, men dels ere nogle Møder forandrede paa Grund af Udstilling og Dyrskuer, dels har og er jeg saa meget optaget iaar, saa det maa tjene til min Udførelse.

Naabende at Møderne afholdt faar det ønskede Udbytte for den gode Sag sendes en venlig Hilsen til Biavlerne.

Dalumhus. d. 27. Juli.

Karen Demant.

Brande BF. afholder Møde med Foredrag og praktisk Undervisning ved Fru Demant i Landbohjemmet i Brande Lørdag d. 20. Juli Eftm. Kl. 2.

Morten Kristensen.

Rolind BF. holder Møde hos P. Jacobsen i Røed Søndag 16. Juli Eftm. Kl. 4

Mortensen.

Tirsdagen d. 20. Juli afholder **Standerborg Amts BF.** Bestyrelsesmøde i Horsens paa Allegade Nr. 67, Kl. 12.

Der forhandles om den paatænkte Udstilling. Kredsformændene bedes møde talrig.

Mads Hansen.

Indhold af dette Numer.

Amtskredsje, af N. C. N.	176
Biavlens Nytte, af Bierling	173
Biavlskræverne, af N. F. Jacobsen	174
Cellebestyrelserne	181
Dronningavl	181
Dronningens Organer	169
Dronningkiste	172
Dronninggitter	181
Ekko, af N. Jensen, N. S. F. og N. P. Holbech	180
Elbo m. H. Her. BF., af N. Ladegaard	180
Flyvehullerne i Wells-Stader	181
Gavnligt Brint	180
Gads Herreds BF., af N. S. F.	180
Jørring Amts BF.	178 180
Holbæk Amts BF.	179
Honningvalg af P. Jensen-Lijsted	172
Kubebiavl	171
Krubbudser	181
Til Begynderen, af C. J. Grønning	176
Varme og Foder	181

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgeverser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de førstes indryktele.

Ingelen.

Derjom man paa denne Aarstid optager en Table fra Midten af Ingelreden i et stærkt Stade, vil man i Almindelighed finde et stort Antal Eg, cet i hver Celle, befastet med den smalle Ende paa Cellens Bund (se Fig. 43, 12). Egget er ved

Krubepletninger, hvormed man ofte omgiver Glaster eller Porcellænsagenstande for at beskytte dem mod Stød. Her bestaar Rættet af flade uregelmæssige 6-kantede Celler, hvis Vægge danne den nætformede Tegning. Dette er Eggets Overhud (Chorion). Fig. 43, 12 fremstiller Egget 12 Gange forstørret, set fra Siden. Stilles Egget der- efter saaledes, at man kun ser dets brede

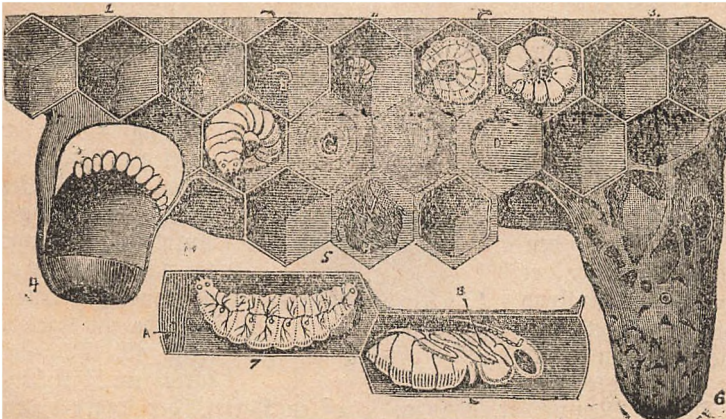

Fig. 42. Ingelens Udskilling.

Lægningen forsynet med en klebrig Slim, hvormed det fæstes til Bunden omtrent ved dennes Midte. Naar man dypper Enden af en Svineborste i Vand, kan man med Borstens vaade Ende løsne Egget fra Bunden og optage det af Cellen for at lægge det under Mikroskopet. Man ser da hele Eggets Overflade dækket af et meget regelmæssigt Næt, der ganske ligner de

Ende, da viser det sig, at de tilsyneladende Masket i „Rættet“ udgaa fra et Midtpunkt (se Fig. 43, 13 A), der kaldes „Mikrophylen.“ Dette er et Nr af den Stræng, der oprindelig i Eggestoffen forbandt dette Eg med det ovenoverliggende; men Mikrophylen er tillige en meget fin Abning gennem Eggets Overhud og den nedenunder liggende Skalhinde. Gennem denne Abning

er det, at det Sædfim, der forvandler et Hunæg til et Hunæg, trænger ind. Man har undersøgt befrugtede Æg under Mikroskopet og deri fundet dette Sædfim, der omtrent er 300 Gange saa langt, som det er tykt. Nogle Naturforskere have troet i et enkelt Æg at have fundet indtil 3 Sædfim; men der er al Grund til at tro, at dette har beroet paa en usøjagtig Undersøgelse. Efter al Rimelighed befrugtes hvert Æg kun af eet Sædfim. Hvorledes denne ene Traads Indtrængning er i Stand til fuldstændig at forvandle hele Æggets fremtidige Udvikling, det er naturligvis en af de Gaader, som Menneskene næppe nogen Sinde blive i Stand til at løse. Ved den allernøjagtigste Undersøgelse er der ingen Forskel at opdage paa Sædfim fra italienske, cypriske, Krainer og danske Bier, og dog bevirke disse forskellige Sædfim en Mængde Forandringer i Form, Størrelse, Farve, Evner og Tilbøjeligheder. Sædfimene have en selvstændig mærkbar Bevægelse, ved Hjælp af hvilken de bore sig ind gennem Mikropylen, indtil de naa Rimen, med hvilken de forene sig, og Ægget er da befrugtet. Naar Sædfimene udsættes for stærk Kulde, tabe de denne Evne til at bevæge sig. Det stemmer derfor godt hermed, at allerede Huber opdagede, at en Dronning, der kun i saa Timer udsættes for stærk Kulde, tabte Evnen til at lægge Hunæg. Den blev altsaa en Dronemoder.

Indtil den allernyeste Tid har man været i Tvivl om, hvorledes Æggenees Køn blev bestemt. Mange antog, at det hidrørte fra Cellens Form, idet den snævre Arbejdscelle øvede et Tryk paa Dronningens Bagtrop og derved bevirkede Æggets Befrugtning, medens den store Dronecelle ikke bevirkede et saadant Tryk. Denne Mening er dog nu fuldstændig slaaet til Jorden først ved den Kendsgerning, at den indiske Bi, *Apis dorsata*, kun bygger Celler af een Størrelse, og disse belægges dog snart med befrugtede Æg (Hunæg) snart med ubefrugtede Æg (Hanæg), men dernæst ogsaa ved den Omstændighed, at naar en ung befrugtet Dronning (*Apis mellifica*) kun forsynes med Dronetabler, da lægger den i en Del af disse Celler Hunæg. Ganste vist indsnævre Arbejderne Munden af disse Celler, men ved ny Tabler først efter at Æggene ere lagte. Der er derfor ingen Tvivl om, at Dronningen er i Stand til efter eget Valg

at lade Æggene blive befrugtede i den fælles Æggeleder (Befrugtnings-Rommen) eller at lade dem passere ubefrugtede. I Dronæg har ingen Naturforsker nogen Sinde fundet Sædfim.

Naar Ægget ved Ægningen hæftes til Cellens Bund med sin smalle Ende, antager det en næsten vandret Stilling (Fig. 42 A og Fig. 43, 12) som bevares omtrent i hele det første Døgn. Derefter synker det langsomt ned paa Bunden (B). Under almindelige Forhold brister Æggets Overhud efter 3 Døgn's Forsøb. (Hvis Ægget ikke befinder sig i tilstrækkelig Varme, kan dets Udrugning dog medtage flere Døgn). Deraf fremkommer da en lille fobløs Larve (C), som retter sig og bøjer sig for at afstøse Larve huden. Denne Larve bestaar af 14 Led. Arbejderne tilføre den nu i 5—6 Dage Næring, der bringer den til at vokse meget hurtigt. Dgsaa her saa de dyre Forhold Indflydelse paa Ud-

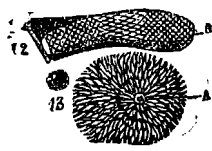

Fig. 43. Ægget.

viklingen. I en normal Bisamilie, der har et tilstrækkeligt Antal unge Bier til at pleje og varme Yngelen, vil Larvetilstandene (de „aabne“ Larver) kun vedvare i 5 Døgn, jaavel hos Arbejder som hos Dronning, hos Dronen derimod i 6. Udviklingen hos Arbejderen er fremstillet i de 3 Billeder C—E. Ved F ses Arbejderlarven paa den 5te Dag, lige før den vender sig i Cellen, saa at den faar Hovedet op mod Munden for at begynde sin Indspinding. Paa denne Tid begynde allerede paa Under- siden af 2., 3. og 4. Led at vise sig 2 Stæel paa hvert, det er Begyndelsen til de 6 Ben, paa 3. og 4. Led's Overside viser sig en Antydning af Vingerne. Braad- den hos Arbejdere og Dronninger og Kønorganerne hos Dronerne begynde nu ligeledes at dannes (Fig. 42, 7). Spindingen udføres nu i 2 Dage ved Hjælp

Fig. 44.

af en Kertel, der ligger i den forreste Del af Kroppen, og som udmunder i en fin hul Spids oppe i Munden. Ved at bevæge Hovedet til begge Sider spinder Larven nu en lang Traad, som afvekslende befastes paa forskellige Steder af Cellens indvendige Rand men saaledes, at der i Begyndelsen bevares en Nabning midt i Saaget (G). De Arbejdere, som pleje Yngelen, indlægge imellem Traadene Pollenkorn og Voks smuler (se Fig. 44), saa at der kommer til at danne sig et faltet Overtræk. Kokonindspindingen medtager hos Dronningen kun 1, hos Arbejderen 2 og hos Dronen 3 Døgn. Naar Cellen er lukket, begynder det 5te Led at

fammentrækkes, og det 6te spinder næsten helt bort, saa at det 5te Led danner Bunden af Bryststykket og det 6te den Stilk, der forbinder dette med Bagkroppen. Ved Braaddens Dannelse endvidere de 3 bagerste Ringe hos Arbejder og Dronning. Hovedet udgør da 1 Led, Brystet 3 og Bagkroppen 6 Led. Hos Dronen forsvinde dog ved Kønsganernes Udvikling kun de 2 bagerste Led, saa at Bagkroppen her bestaar af 7 Led. Disse Forandringer medtages hos Dronningen 2, hos Arbejderen 3 og hos Dronen 4 Dage. I Løbet af den følgende Dag fuldendes Forvandlingen til Puppe (Fig. 42, nederste Figur), der tydelig har alle det fuldkomne Insekts Organer, Vinger, Ben (B) og Tunge. Puppetilstanden varer hos Dronningen i 3, hos Arbejderen i 7 og hos Dronen ligeledes i 7 Døgn. Ved D ses det da, hvorledes Arbejderen med sine Skindbakter gennemgaaer Laaget med en cirkelformet Spalte, gennem hvilken den saa snart som muligt fører sine Følehorn frem for at modtage Sandseindtryk fra den ny Verden, der nu aabner sig for den. Ved de plejende Arbejders Hjalp faar den snart fjernet hele Laaget, som det er fremstillet ved H. Den kryber da frem af sin Celle som en graa, lodden ung Bi, der snart kan deltage i Stadets indvendige Arbejder. I Almindelighed varer det dog mindst 14 Dage, inden den føler sig stærk nok til at flyve ud med de ældre Trækbiere for at søge og hjembære Nektar, Pollen og Vand. Det medtager ligeledes 14 Dage, efter Udkrybningen af Cellen, inden Dronen flyver ud. Derimod flyver Dronningen i Almindelighed ud allerede paa den sjette Dag. I Fig. 42 ses til Højre en luftet Dronningcelle. Til Venstre ses derimod en aaben gennemfaaret Dronningcelle, i hvilken Larven ligger ovenpaa det rigelige Foder Dagen før Cellen lukkes (den 9de Dag fra Eggene er lagt lukkes den foruden).

Allerede af Huber blev det opdaget, at Arbejderen udvikler sig i 21, Dronningen i 16, og Dronen i 24 Døgn. Man kan dog i Stedet forsinke Dronningens Udvikling til 18, Arbejderen til 25 og Dronens til 28 Døgn.

Da den rette Behandling af Yngelen paa de forskellige Aarstider og under forskellige Forhold har overordentlig stor Betydning for Bivarens Udbytte, er selvfølgelig Kendskabet til denne Yngels Udvikling af stort praktisk Værd.

Kubebianl.

Frit efter D. ill. Wienern Zeitung.

(Fortsat.)

Naar Sværmetiden begynder, kræves der ogsaa andre meget vigtige Arbejder af Biavleren, saaledes den uundværlige Fodring af opstillede Sværme under slet Træk og Tilshynet med og Rettelsen af Bygningen hos de Stader, der bygge. Efter Størrelsen af det Ledevoks, som Biavleren medgav Sværmen, maa han vende Kuben enten paa den første, anden eller tredje Dag efter Sværmens Indfangning. I den første Tid, indtil Familien har bygget Tabler saa lange som en Haand og paabegyndt 5—6 Tabler, kan man bedst vende Kuben tidlig om Morgenen, fordi den kolige Nat, som er gaaet forud, har gjort Bygningen fastere. Senere hen kan Vendingen ske paa enhver Tid, særlig om Aftenen. Hvis man i Stedet for indflemte Tavlestykker kun har benyttet Ledevoks, bør Vendingen ikke foretages før den 3die Dag efter Sværmens Husning. Man holder et Par lange Spiler parate til at indstikke i Gangene mellem Tavlerne, hvis disse bøje sig ved Vendingen. Disse udtages atter, naar Kuben staar paa sin Plads. Kuber med Bygning, der ikke løber lige hen imod Flyvehullet, bør, naar de indeholde ung Bygning, slet ikke vendes om. Dette er dog nødvendigt, idetmindste paa den 3die Dag, hos Forsvarme ved godt Træk, da disse under saadanne Forhold begynde at blande Droneceller imellem, og ofte trods det givne Ledevoks bygger Dværbygning. Denne bør ligesaa lidt taales som Dronebygning. Dværbygning brydes med den langbladede, uundværlige Spatel hen i den rigtige Retning eller ogsaa udtages den hele Bygning, efter at Bierne ere kastede ned i en tom Kube. Man giver da ny Forbygning og rytter Bierne tilbage. Alt Dronevoks, der allermindst kan taales i Toppen af en Kube, maa fjernes. Man taaler det i det Højeste i de saakaldte „Kindekiver“ (de 2 yderste Kubetabler), der almindelig fyldes med Honning, og i den nederste Deel af Tavlerne, omtrent fra den 3die Spilning. Maa man udftere Dronevoks i store Stykker, som Bierne dog ikke vilde erstatte helt med Arbejdervoks, saa tilses Arbejdervoks eller Kunsttabler i Hullerne. Derpaa stiller man Kuben omvendt og overdækker den med et Klæde, saaledes, at der fortil findes en Indgang for Bierne. Efter et Par Timers Forløb er det indsatte Voks bygget fast i Hullerne, og Kuben kan atter stilles rigtig op. Endvidere bøjer man med Dronefiverne de ny Tabler til begge Sider henimod den mid-

terste, for at Tavlegangene ikke skulle blive for store og give Anledning til Dronevoks eller Miletabler, som hæmmer Yngelen. I en Kube, hvor alle Tavlerne sidde snorlige fra Bag siden henimod Forsiden og ikke for langt fra hverandre, samt hvor de ere fri for Droneceller, ser Biavleren med Stoltthed som i et gyldent Bæger. Men det er ogsaa et vidunderligt smukt Syn!

Ved Forpærme indtræder undertiden det Tilfælde, at de, selv naar deres nye Bygning kun er halv eller tredjededel færdig, igen give sig til at sværme, naar Træffet bliver daarligt, de ville hedesværme. Ved en fuldtbygget Kube har Biavlerne ikke saa meget imod det; han lader Stedet gøre, hvad det vil, og anbringer Hedesværmen i en ny Kube, saa faar det gaa med den, som det kan. I godt Sommertræk paa Heden bygge flige Sværme ikke sjældent deres Kube helt fuld en Gang til, ja, de fylde endog sommetider Tavlerne med Honning. Det sker saa meget desto mere sikkert, naar Hedesværmen stilles paa Moderstadets Sted. Men ofte bringe Hedesværmenene det ikke videre end til en lille eller halv Udbygning med eller uden Honning. Af den Slags Stader faaer man de saakaldte „smaa Høns“. Men høist ubehageligt er det for Biavleren, naar Forpærme, som først have halv Bygning, blive betagne af Sværmehyst. Er der lavet Dronningceller, og ere disse betagne, saa hjælper kun eet Middel: Man trommer to Familier ud, den, som har faaet Sværmehyst, og en jen Eftersværme, og anbringer Bierne fra den ene paa den andens Tavler og omvendt. Naturligvis komme Familierne igen tilbage til det samme Sted, hvortil de have været vante til at flybe.

I de Egne, hvor der ikke findes noget Egtetræk paa Heden, og hvor der ikke vandre, pleje Bierne ikke at være saa sværmehyftne. Her er det ogsaa mere almindeligt at have Foderhuller paa Kuberne. Hvem der har flige Kuber, han sætter i stærkt Hovedtræk store Overrum paa, eller, hvis der ikke er Foderhuller i hans Kuber, saa sætter han Underrum paa. Saadanne Underrum kunne ligesom Overrummene bestaa af Rasser, som paa Siden ere forsynede med en Dør og indvendig med 7×8 Lavnormalrammer. Det følger af sig selv, at disse maa forsynes med Forbygning. Paa denne Maade kan man saa, naar alt gaar godt, høste smuk Tablehonning og smuk Udbygningshonning. Den Fave ligger ogsaa nær, at Familier med Foderhuller kunne have ingen eller utilstrækkelig Honning ved Narets Slutning i Kuben, derimod en hel Del i Overrummet, hvor den

bliver borttaget sammen med dette; og at Staderne saa kun kunne sættes i Stand til at overvintre ved en omfattende Fodring i August og September. Ved Underrummene bortfalder dette Tilfælde ganske naturligt. Men derfor fylde Bierne ogsaa kun under et særdeles godt Træk Underrummene helt; disse fremkalde da for det Meste en stærk Udvikling af Yngel, som gaar for sig paa Beføstning af Honningtræffet. Hedesbiavlerne benytter kun Underrum, som ere lavede af Straaringe.

(Fortsættes.)

Dronningaul.

Ms Fru Jennie Atchley,
Greenwille, Texas.

Hvad har Du i Sinde at foretage med de Vokskopper, Du dypper der?

Det er Doolittles Dronningcelle-Kopper.

Hvorfor sætter Du dem paa den Table, da Doolittle anbefaler at klæbe dem paa Rinde?

Det er, fordi Vejret er køligere nu i Efteraaret, og vi have fundet, at Bierne da modtage dem og fuldføre dem bedre, naar vi klæbe Kopperne paa den forseglede Yngel.

Hvorledes faar Du dem til at klæbe fast ved Yngelen?

Du ser jo, at jeg dypper Kopperne dybt ved deres Grund saa mange Gange, at der bliver en Klump Voks, ved Hjælp af hvilken jeg kan behandle dem uden at beskadige dem. Jeg presser dem da fast ned paa den forseglede Yngel med Overkanten af Celler staaende lidt frem fra Tavlen. Jeg lægger i disse Cellerkopper Dronningfoder, nemlig den Føde, som er tilberedt af Bierne til Opklækning af Dronninger. For at saa dette Foder lader jeg Smaaftader forblive dronningløse i 3 Dage, før jeg giver dem en anden Celle, og man er da sikker paa, at de ikke rive den i Stykker. Ved den Tid have disse Smaaftader altid paabegyndt Dronningceller. Jeg udtager da Larverne af de Celler, Smaaftaderne have paabegyndt med en lille Ske af Træ eller af en Pennepose. Med denne udtager jeg Dronningfoderet og kommer det i smaa Kuffer. Paa denne Maade faar jeg det meste af mit Dronningfoder; men man kan tage det fra ethvert Sted, i hvilket Bierne have paabegyndt Dronningceller.

Faar Du disse Celler byggede i Overrum over Familier, der have læggende Dronning, saaledes som Doolittle anbefaler.

Nej, jeg faar alle mine Dronningceller

byggede i dronningløse Familier i Under- rum, fordi den anden Fremgangsmaade er altfor langsom og altfor usikker. Jeg ved, at disse dronningløse Familier hver Gang vil fuldføre et stort Antal Celler, fordi de ere meget stærke.

Hvorfor kan Du altid have disse stærke dronningløse Stader? Blive de ikke undertiden svage?

Nej, Du ser jo, at jeg har udvalgt 10 gode, frugtbare Dronninger, hvis Afkom ere dygtige Cellebyggere. Og derhenne ser Du 20 Stader, der staa for sig selv. Det er mit cellebyggende Bier. Da jeg begyndte med det, gjorde jeg 10 af dem dronningløse, idet jeg lod de andre 10 lægge vider, indtil mine første ny Dronningceller vare udrugede. Derpaa tog jeg de 10 udvalgte cellebyggende Dronninger og gav dem til de 10 dronningløse Stader, der netop havde fuld- endt Dronningceller. Disse Dronninger lægge da uafbrudt. Paa denne Tid begynder Yngelen at løbe ud, og disse Dronninger hylde strax Stadet med Yngel igen. Nu giver jeg til de 10 dronningløse Stader omtrent 20 Cellefopper efter 3 Dage, og hver af dem fuldende gennemjnitlig et Dusin. Naar disse blive modne, udtage vi dem og give dem hver sin læggende Dronning og saaledes afvælsende. Derfor jeg nogen Stude ser en af disse Familier af- tage i Styrke, nedskyder jeg en moden Yngeltavle fra et andet Stade. Dette virker ligesom Trykveri, og Cellerne blive da altid byggede i stærke Familier.

Hvorfor faar Du de Larver, Du lægger i Dronningfopperne?

Det skal jeg vise Dig ved at aabne min Yndlingsdronnings Stade her. Det er en meget stærk Familie, men Du ser jo dette Dronning-Gitter? Min Yndling holdesovre paa denne Side af Gitteret med kun 3 Tavler. Den anden Side af Gitteret holdes vedlige med Yngel fra andre Stader. Min Yndlings-Dronning er nemlig meget frugtbar, og hvis den fik sin egen Villie, vilde den snart lægge alle sine Æg. Men ved at holde den indespærret her, lader jeg den kun lægge omtrent saa meget, som jeg behøver. Den kan da leve 4—5 Aar. Ser Du denne midterste Tavle paa hendes Side, det er en ny Kunsttavle. Ser Du, hvor smukt Bierne udbygge den? Og hvor fuld af Æg den er? Derfra faar jeg de unge Larver. Jeg udfører et Stykke af denne ny Tavle, som indeholde Larver, der ere omtrent 1 Dag gamle, og jeg affører Celle- væggen saaledes, at jeg med Lethed kan udtage Larverne. Saaledes faar jeg mine Dronninglarver, og der vil blive udruget ca. 2000 Dronninger efter denne min Yndling iaar.

Jeg prøvede at holde denne Dronning i et Smaastade, men Bierne udbyggede ikke Kunsttavlerne hurtig nok. Derfor holder jeg nu mine Tillægsdronninger i stærke Familier, og dette gaar udmærket.

Hvorfor ved Du, naar de Celler, Du der laver, ville blive udrugede?

Jeg ved jo, at de Dronninger ere Æg i 3 Dage og Larve 1 Dag, det udgjør 4 Dage. Da nu Dronningen udfækkes i 16 Dage, ville disse løbe ud om 12 Dage. For at være sikker, regner jeg, at de løbe ud om 11 Dage, og derfor flytter jeg dem om 10 Dage til de Smaastader, som ere indrettebde til at modtage dem.

Hvorfor ere alle disse Celler anbragte i det lille Redskab?

Næsten alle mine Celler lader jeg opføre her ved Hjemmet. Disse blive nu anbragte med Spidsen nedad i denne Basse. Dren- gene bringe dem saaledes til et Ud-Bieri nogle (engelske) Mile herfra. Cellerne henge i denne Basse netop i samme Stilling som i Staderne, og naar man er forsigtig, kan man saaledes bære dem uden Stade 4—5 Mil og anbringe dem i Smaastader der. For at indføre dem gaar jeg langs Ræf- terne omtrent saa hurtig, jeg kan gaa, og ved Hjælp af Mærkerne paa Taget ser jeg strax, hvilken der behøver en Celle. Jeg aabner det da og anbringer Cellen paa en Tavle og rykker den næste Tavle forsigtig saa nær til, at den holder Cellen i Stilling. Jeg gør dette saa hurtigt, at jeg hverken behøver at bruge Røgpusker eller Slør. Jeg bliver ikke længe nok ved et Stade til at faa Tid til at sætte mig ned. Du ser nu mærket paa Taget af dette Stade. „Dron- ningen sendt til G. Smith den 26. Aug.“ 3 Dag er det den 29. August. Dronningen har altsaa manglet i 3 Dage. Dette Stade trænger derfor til en Celle.

Hvorfor er der en stor Skærm over det ene Stade, men ingen over de andre?

Det er et stærkt Stade, i hvilket jeg holder mine Droner. Ser De ikke, hvor tæt de flybe om derved? Jeg har i Almindelighed dette Dronestade dronningløst, thi ellers kunde det sværme ud paa Sletten her og tage alle mine dejlige Droner bort.

Hvorfor holder Du ikke Dronerne i Smaastader? Saa vilde de jo ikke sværme.

Nej, for Droner flybe ikke nær saa ivrigt og længe fra Smaastader som fra stærke Familier.

Saa, nu ser jeg, at Du holder paa stærke Familier.

Det gjør jeg. Jeg kan udrette mere med een stærk Familie end med 6 svage. For at holde mine Smaastader stærke, lader jeg mine Dronninger lægge Æg i een eller

2 Tavler, inden jeg sælger dem, hvis jeg ikke har altfor mange Bestillinger. Men hvis jeg ikke kan gøre dette og er nødt til at sende dem afsted, saasnart de begynde at lægge, bringer jeg Yngeltavler til dem fra andre Bigaarde. Og jeg kan fortælle Dig, at det er en god Ting ved denne Dronningavl at have en Bigaard med mange læggende Dronninger til at tage Yngel fra. — Hvis jeg har flere Celler end Smaastader til at modtage dem, har jeg altid nogle faa dronningløse Stader i nogle af mine Bigaarde, og jeg tager Yngeltavler og Bier nok fra dem, til at de kunne modtage alle mine overflødige Dronningceller, der tillige anvendes til at forøge mine Smaastaders Antal lidt. Jeg tørser ikke Tiden bort med at indføre ubefrugtede Dronninger, fordi jeg har fundet, at saadanne ere flere Dage længere om at begynde Æglægningen end de, der slet ikke ere blevne flyttede.

Men mister Du da ikke mere Tid ved at give Celler end ved at give ubefrugtede Dronninger?

Nej, Du ved jo, at mine Smaastader kun ere dronningløse i 3 Dage. Da giver jeg dem en Dronningcelle, af hvilken Dronningen almindelig løber ud Dagen efter. Disse Stader ere altsaa kun dronningløse i 5 Dage. Derimod bør de helst være dronningløse i længere Tid, før en ubefrugtet Dronning indføres. Derfor ville mine Dronninger begynde at lægge ligesaa tidlig, som hvis jeg havde indført ubefrugtede Dronninger. Dette er besværligere, og jeg troer, at Dronningerne bliver bedre ved min Fremgangsmaade.

Man maa ved Dronningavl gaa frem efter visse bestemte Regler, hvis den skal lykkes.

Jeg har fremført denne Samtale og derved kun fremdraget Sagens gode Sider. For nu at vise Dig, at det ikke Altsammen er sukker sødt, vil jeg fortælle Dig, at alle Cellerne ikke blive udruge, og jeg mister ofte Dronninger ved Parringsudflugten, saa at nogle Smaastader staa uden Dronninger saalænge, at de faa en æglæggende Arbejder o. s. v.

Men jeg har lært at bære mig ad ligesom Bierne, naar Solen smelter deres Tavler, saa at de falde ned. Jeg tager strax fat paa Arbejdet for at udbedre Staden saa hurtig som jeg kan, og jeg vil fortælle Dig, at Dronningavlerne have deres Held og Uheld lige saa meget og lidt til, ligesom de, der alene arbejde med Bierne for at høste Honning.

Biernes Sukommelse.

Af C. Biergibel, Grana.

De forskelligste Lærebøger, til hvilke jeg har Udgang, i forskellige Vitidender og ved Foredrag i Biavlerforsamlinger har jeg fundet den Regel fremsat, at Bierne, naar de forenes om Efteraaret eller af andre Grunde flyttes, glemme deres gamle Standplads i Løbet af 4—6 Uger, ja endogsaa i Løbet af 2—3 Uger.

Den, som troer, at denne Antagelse er rigtig, begaar en stor Fejltagelse. De stakkels Bier, der efterhaanden have vænnet sig til den ny Plads, have nemlig slet ikke forglemt den gamle Plads, de have kun rettet sig efter den haarde Nødvendighed. Nødtvungen flyve de til den Indgang, gennem hvilken de kunne komme til deres oprindelige Moder eller maaste til en ny, som er blevet dem paatvungen.

Deres gamle Plads bevare de derimod fremdeles tro i deres Sukommelse, thi denne er meget længere, end den kloge Biavler indbilder sig. Dette vil fremgaa af følgende Exempler. Naturligvis kan her kun være Tale om de Bier, der leve fra Slutningen af Yngletiden om Efteraaret til det næste Foraar, da enhver Generation om Sommeren kun lever omtrent 6 Uger, og ovennævnte Regel er altsaa fuldstændig rigtig paa den Tid.

Det hændte mig for 6—8 Aar siden, at jeg nødvendiggjort maatte flytte en Del af mine Bier ned i et Klammer. Her vare de opstillede i 2 Rækker, den ene bag den anden og sløj ud og ind gennem det ene Vindue, medens de andre bleve dækkede og blændede. Efteraaret var i det Aar særdeles smukt og varmt og affluttede pludselig Biernes Udflugter i Slutningen af Oktober med indtrædende Frost. Det var vel den 25de Oktober, at dette Tilfælde indtraadte. Fra den Tid af vare de smaa Dyr forviste til deres Vinterkvarter lige til midt i December Maaned. Den 15de December indtraadte der en saa prægtig Solskins- og Sommerdag, kunde man sige, at jeg ikke senere har set Mage til Dag i December. Bierne holdt paa denne Dag en Udflugt, der var saa vellykket, som kun sjældent sker, saaledes at hver eneste Bi ret kunde smage den søde Frihed igen. Den næste Dag stod i stærk Modsatning til den 15de December, den bragte os atter raat Efteraarsvejr.

De af mine Bisamilier, som siden havde staaet i Værelset, vare nogle Dage i Forveien blevne transporterede ind i Bihuset og holdt der ganske muntert Forspil, men i Stedet for at vende tilbage til Stedet, fløj

en Del af Bierne tilbage til det gamle Sted og summede om de lukkede Vinduer. Jeg blev nysgerrig og aabnede et Vindue; da fløj ind ad det og summede omkring paa de Steder, hvor deres Stader havde staaet. Navnlig et italiensk Bastard-Stade havde sendt mange Medlemmer til deres gamle Bopæl. Saa gjorde jeg mig den Ulejlighed at hente nogle tomme Stader og stille dem op i Værelset der, hvor Familierne havde staaet; Bierne fløj strax til og skyndte sig ind i Kuberne, men kom naturligvis slemst skuffede ud igen og summede raadvilde rundt om Flyvehullerne. Til sidst drev jeg saavidt muligt de smaa Dyr ud af Værelset og overlod dem til deres Skæbne. Hvad skulde jeg ellers have gjort? En Del af dem fløj ganske vist tilbage til Bihuset og til deres sumrende Spidsfænde, men adskillige Hundrede af dem sad endnu henimod Aften udmattede paa Vinduet og Bæggen; derfra tog jeg dem ned, styrkede dem og lod dem løbe ind i et af Staderne.

Et andet Bevis paa Vængden af Biernes Sukommelse fik jeg i Maret 1890. Den 7. Januar var en nogenlunde god Flyvedag; Familierne fløj, dog ikke ret meget, og bagefter var Vejret daarligt til den 13. Marts. Endelig kom da Foraaret og befriede vore smaa Yndlinge fra det 9 Uger lange Fangenskab. Før jeg lukkede Bihusets Skodder op, gav jeg 2 Stader en anden Plads og blændede den tomme Plads. Der var næppe gaaet 10 Minutter, før en Mængde af de flyttede, smaa Dyr fløj tilbage til deres gamle Plads, og da den var utilgængelig, slog de sig paa Nabostaderne. Derved fik disse stor Forsterkning, uden at Dronningerne bleve stukne ihjel. Derimod maatte de Familier, fra hvilke de kom, bøde derfor.

Allerede af disse 2 Exempler se vi, at Bierne ingensteds og aldrig glemme deres Stadelpladser i Løbet af 2—3 Uger, ja, at Sukommelsen end ikke under Vinterhvilen er udslett hos en Del af dem.

Dette beviser mig ogsaa mine Sagta-gelser og Erfaringer fra Aarene 1892 og 1893. I Maret 1891 havde jeg blandt mine Dronningavs-Stader 2, som vare særlig fremtrædende ved Flid, Iver og kraftig Udvikling. Disse 2 smaa Stader gjorde mig stor Glæde, og jeg var meget fed af det, da jeg om Efteraaret skulde kassere dem. De bleve staaende fra Dag til Dag, og til sidst var det blevet for sent til endnu at forene dem begge. Den sidste Flyvedag, den 5te December, var forlængst forbi. Kulden blev lidt efter lidt stærkere og trængte ind i Byggingerne; derfor tog jeg og bar dem fra deres Plads (et andet Værelse i mit Hus) ned i Dvervindringslokalet, hvor de

lykkelig og vel overstode Fangenskabets, som varede i flere Maanedere.

Endelig kom den første Flyvedag i det ny Aar 1892; det var den 20de Marts, og mine smaa Yndlinge kom med andre Lidelsskæller frem for Dagens Lys igen, dog ikke paa deres gamle Plads i Værelse Nr. 2, men i hint ovenfor omtalte Værelse Nr. 1. Der var endnu ikke gaaet 5 Minutter, før jeg tilfældigvis kom hen til Værelse Nr. 2, hvis Vindue stilles fra Vinduet i Værelse Nr. 1 ved en lang, høj Staldbygning; til min Forbavselse frablede flere Hundrede Bier rundt paa Vinduesruderne. Da de to smaa Familier havde siddet i deres Kuber i 15 samfulde Uger, og flere af mine Familier havde holdt Udsigt allerede Dagen i Forvejen, saa blev jeg naturligvis strax meget forbavset ved at se disse Bier frable rundt paa Kuberne, men saa kom jeg til at tænke paa mine to Yndlings-Stader. Strax hentede jeg to Dronningavs-Kuber, satte dem paa de smaa Familiers tidligere Plads, aabnede Vinduerne og saa til min Forundring, hvorledes alle Bierne styrkede løs paa de to Kuber og skyndte sig ind ad Flyvehullerne — for snart at vende skuffede tilbage. Da der alligevel blev ved at komme ny Bier til, lukkede jeg Vinduet og bar de to Kuber hen i Værelse Nr. 1, hvor Bierne lidt efter lidt fløj bort og igen opsøgte deres eget Sted; en Del af dem fløj dog tilbage til det før-omtalte Vindue. De to næste Dage fandt der sig stadigvæk Bier, som vilde naa til deres gamle Plads. I 15 Uger havde de slet ikke været ude, og dog havde de ikke glemt deres gamle Plads.

Ogsaa i Maret 1893 viste denne mine Biers gode Sukommelse sig. Jeg foretog nogle Omflytninger i Bihuset, men transporterede ogsaa alle de Familier, som i Fjor havde staaet i Værelse Nr. 1, ud af Dvervindrings-Lokalet ind i Bihuset. Jeg var endnu slet ikke færdig med Opstillingen af alle Familierne, da allerede flere Hundrede Bier en Dag, da det var straalende Vejr, fløj omkring ovennævnte Værelses Vindue, for at komme til deres Stadelplads fra i Fjor. I 14½ Uge vare de ikke sløjne derhen, dog huskede de trofast paa den. Skønt de næste Dage vare smukke Flyvedage, saa jeg dog endnu efter 8 Dages Forløb enkelte Bier søge omkring ved dette Vindue.

Af ovenstaaende Betragtninger fremgaar det, at en Del af Indbyggerne i en Kube bevare deres Sukommelse i 15 Uger, ja maaste deres hele Levetid. Hos de øvrige Beboere naa meget vigtige, os ubekendte Grunde have faaet Dvervægten, saaledes at de holdt sig trofast til Dronningen og hendes

Hoffstat. Maaſte ere de ogſaa ſelv ſløjne tilbage til den gamle Plads, men tilſidſt, da de ikke kunde naa deres Henſigt, vendte tilbage til Bihuſet og Søſtrenes Summen; hvem kan bevise det modſatte? Kun det Spørgsmaal ſaar tilbage, om Bierne i et Overvintnings-Vokale, hvis Temperatur aldrig ſynker under Frysepunktet (i mit er der altid 3—4° Varme) bedre bevare deres Sukommelleſkraft end Bier, ſom ſtaa i det Fri i Bihuſe, der ikke ere tæt tilluſtede og ere udfatte for den haarde Vinterkuldes hele Værkſked. Det ſidſte Spørgsmaal vil jeg overlade til andre at beſvare, efterſom Midlerne dertil ikke ſtaa til min Raadighed.

Svar paa Spørgsmaal Nr. 75.

af A. C. A.

For det første er Spørgsmaalet utorrett, idet jeg aldrig har ſagt, at jeg har tabt Tusinder af Kroner ved mine Bier. Jeg har derimod ſagt, at jeg har tabt Tusinder af Kroner ved Biſagen — eller ved at beſatte mig med Biabl. Dette har jeg ſagt for at viſe, hvor ſtore Ofre jeg har maattet bringe for at erhverve mig Kendskab til Biabl og for at fremme Sagen, hvilket jeg ſkal tillade mig nærmere at belyſe. Naar jeg har ſagt det i Foredrag, ſaa har jeg ſamtidig fremhævet, hvor let det nu er at erhverve ſig Kendskab til Bedriften og blive fri for de mange Fejlgreb, ſom jeg har begaaet.

Jeg har begyndt den dzierzonſte Biabl i 1858, fra førſt af uden anden Vejledning end nogle tarvelige Anviſninger paa Dyſt, ſom jeg med megen Tidſpilbe ſtavede mig gennem.

Jeg købte Bier og formerede, ſaaledes at jeg i 1866 havde 66 Stader; men det var jo ſandſynligt, hvad der ogſaa ſkete, jeg købte Sygdommen Raaddenhyngel med og efter at have kæmpet med den mange Aar, fik jeg den dog udryddet, men den foraarſagede mig ſtore Tab. Jeg lod i den første Tid en Mængde Stader lave indtil 1866 108 Stk., men med den ene Forandring efter den anden, hvad der ogſaa har koſtet mig langt mere, end det har indbragt. Jeg maatte jo prøve mig frem, thi der var den Gang ingen Vejledning hverken paa den ene Maade eller paa den anden. De Tab, jeg har tabt ved min begyndende Biabl, vare imidlertid aldeles forsvindende imod dem, jeg paaførte mig ved at virke for Sagen, ſom jeg havde ſaaet uimodſtaelig Dyſt til at fremme. Jeg paa-

tog mig nu at arbejde for Drettelſen af en Biavlforening, og i 16 Aar arbejdede jeg efter bedste Gode for dens Fremme, hvad der koſtede mig mange Rejſer og uhyre Tidſpilbe, uden at jeg nogenſinde har ſaaet det tilfredsſtillende erſtattet, thi da Foreningen var bleven arbejdet op til at kunne lønne det Arbejde ved Foreningen, ſom jeg havde paataget mig, var der en Anden, der paa en liſtig og uhjemlet Maade fik mig fjernet, og det gif ſom ſaa ofte her i Verden, den ene Arbejdet og den anden Lønningen. Det ſkal her bemærkes, at det ikke er den nuværende Sekretær, der ſigtes til med Henſyn til at ſaa mig fjernet.

Da Biavlforeningen blev ſtiftet, paatog jeg mig at udgive T. f. V., ſom jeg med ſtort Tab udgav for egen Regning i 4 Aar. Grunden til, at jeg tabte ſtore Penge herved, var ikke alene, at der blev trykket ſtore Oplag, ſom ikke bleve ſolgte, men jeg havde megen Tidſpilbe med at ſkrive de Bagateller, ſom jeg lod trykke. Jeg manglede ikke alene Kendskab til Biavlen men næſten alle Betingelſer for at optræde ſom Redaktør. Det var ogſaa kun efter Opfordring fra de Hæderſmænd, ſom havde ſtøttet mig ved Drettelſen af Foreningen, at jeg paatog mig at udgive Bladet, og da jeg fik begyndt paa Arbejdet, fortrød jeg det bitterligt, da jeg indſaa, at jeg ikke var ſaa kvalificeret, dertil, ſom jeg burde være. Men den Gang havde vi heller ikke ſaadanne Hjælpeidler ved de mange Tidſkrifter m. m. ſom ſenere kom frem.

Det maa fremgaa af Ovenſtaaende, at det ikke er afſtrækkende for Begyndere, at det har koſtet mange Ofre at ſaa Biſagen bragt op til ſit nuværende Standpunkt, hvor det er ſaaere let at ſaa de Anviſninger og Vejledninger, der ere nødvendige for at drive en indbringende Biabl.

Jeg vil heller ikke haabe, at mine Udtalelſer har ſkadet Sagen, men betragter det kun ſom Ubillie imod mig, at Spørgsmaalet er opkaſtet og beſvaret, og jeg venter mig nu en antagelig Doſis Bemærkninger over mit Svar.

* * *

Det er mærkeligt nok, at den ærede Forfatter ikke kan ſe, at baade Spørgsmaalets Fremſættelſe og Beſvarelſe kan have en ganſke anden Grund end „Ubillie imod ham“, nemlig Kærlighed til Biablsagen. Dette er ſaa meget mærkeligere, ſom Hr. A. C. A. netop omtaler denne Følelſe hos ſig ſelv. Hvorfor tænker han ikke paa, at den ſamme Følelſe kan være raadende baade hos Spørgeren og hos Redaktionen? Man maa

vel lægge Mærke til, at Spørgsmaalet slet ikke nævner nogen Person.

For øvrigt glæder det os paany at se Artikler fra Hr. A. C. A. i nærværende Blads Spalter, om end Anledningen til disse denne Gang har været lidt mellemfornøjet. Med.

Et nyt Middel mod Sværmning.

B. B. Journal.

Den, der er klog i Bisagen, „ta'r den med Ro, men skynder sig alligevel“ — at gøre det er, i det mindste efter vor Mening heldigt, og dette gør os forsigtige med at raade til at antage ny Opfindelser, der have til Hensigt at tjene visse Djemed eller at gøre visse Resultater fuldkomne. I ethvert Tilfælde indlade vi os ikke paa at give flige Raad, før man har gjort Forsøg, der bevise, at vedkommende Opfindelse kan udføre alt, hvad man fordrer af den. Dog ville vi ikke gaa for vidt i vor Tilbageholdenhed, for en Gangs Skyld ville vi være mindre nøjregende; derfor fremkomme vi her uden videre

Fortælle med nogle Oplysninger om et Middel til fuldstændig at hindre, at Bierne sværme, hvis Biavleren ønsker det.

Mr. F. B. Langdon, en amerikansk Biavler og Honninghandler, har nu offentliggjort en Sværme-Forchindrings-Maade, som det er hans Mening at bringe til de engelske Biavlernes Kundskab, saa snart han har faaet Patent paa den. Mr. Langdon giver i en Bog, vi har liggende foran os, Grunde, hvorfor Biavlerne gerne ville have noget, der kan gøre Omfostringerne mindre og Udbyttet større, og han fortæller dernæst om sin egen Opfindelse samt siger videre: „Fremgangsmaaden er følgende: — Staderne maa ordnes parvis gennem Bigaarden, helst paa Fodstykter, der hver tage to Stader. For Sværmetiden begynder, befastes Sværmhindreren til Forsiden af hvert Par Stader med 2 Struer gennem

de 2 smaa Huller i Hindreren, hvis 2 Indgange maa passe ud for Stadernes Indgange, og et Hul af en Tommes Bredde børes i hvert Stade til at danne Udgangene fra Udgangsteglerne i Hindreren.

Bierne gaa nu ind og ud ad deres forskellige Indgange uden at bryde sig om hverandre.

Vi falde nu Stadet til Højre A (se Fig. 45) og det til Venstre B. Naar Tiden passer til at anbringe Delingsbakker, da anbringes alle disse paa det Stade, der har det mindste Antal Bier, f. Eks. B, og Styderen sl. stydes ind faaledes, at den luffer den indre Indgang fra Stadet A, der jo ikke har Delinger over sig. Herved udelukkes alle de flyvende Bier fra Stadet A, og naar de komme hjem til den ydre Indgang, følge de Røret i Hindreren hen til den indre Indgang af Stadet B, hvor

de blive vel modtagne, fordi de komme med Forraad. Alle Trækbier inde fra Stadet A forlade nu Stadet gennem Udgangsteglerne, og disse føres ved deres Hjemkomst ligeledes ind i Stadet B.

Alle Biavlere vide, at Bisamilier ikke ville sværme, med mindre de have en Mængde

Honning og mælte af Bier, altsaa har faadanne Betingelser,

der sikre et stort Udbytte faabel af Delingshonning, som af udsluget Honning. Denne borttagelse af Arbejdsstyrken forandrer ganske Forholdene i det lukkede Stade A. Ingen Dronningceller ville blive byggede der, eller hvis de ere paabegyndte, ville de sikkert blive nedrevne igen.

Smidertid ere Trækbierne fra begge Stader i flittigt Arbejde i Overrummet af Stadet B uden nogensomhelst Afbrydelse.

Paa dette Tidspunkt, med dobbelt Arbejdsstyrke og med Indbærelse af en Mængde Nektar i Stadet B, vil dette Stade snart begynde at bygge Dronningceller og forbede sig paa at sværme. Derfor maa man i Løbet af 7—10 Dage, altsaa jørend Stadet B kan have Dronningcellerne langt nok fremme til at kunne sværme, sætte en Delingsbakke eller 2 paa Stadet A, borttage alle færdige Bakker fra Stadet B

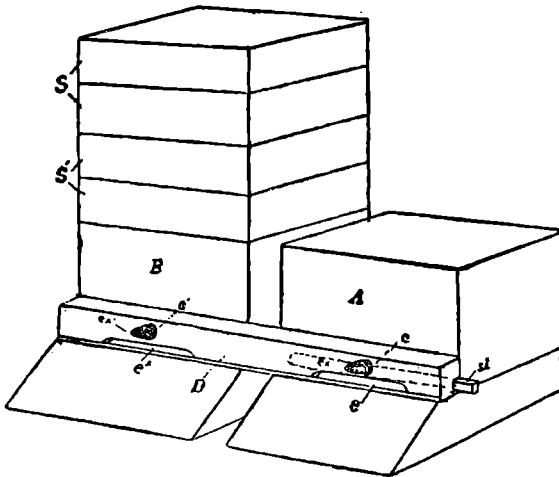

Fig. 45. Langdon's Sværmhindre.

og sætte de øvrige med Bier og det hele over paa Stedet A med de, der indeholde Honning, øverst. Nu udtages Styderen sl og anbringes i den anden Ende af Hindrerens. saaledes at den luffer den indre Indgang til Stedet B. Derved tvinges nu alle Trækbierne ind i Stedet A, der er forsynet med hele Overrummet. Derimod bringes nu Stedet B i den samme fattige Tilstand som tidligere fremfaldtes i Stedet A. Alle Trækbierne ville nu uden Afbrydelse arbejde væk i Overrummet af Stedet A.

I Øbet af omtrent en Uge anbringes Overrummet igen over B, de fyldte Delinger borttages og Resten anbringes over det Stede, hvis Indgang er aaben, medens det andet Stades Indgang er luffet. Saaledes forfættes under hele Honningtrættet.

Denne Flytning af Arbejdsstyrken og Overrummet forstyrer saaledes Ammebiernes Planer, at en fuldstændig Ordning af Sværming bliver umulig, derfor fremkomme ingen Sværme og Trækbierne fra begge Stader arbejde i Forening uden Afbrydelse under hele Honningtrættet. Derved frembringes netop de Betingelser, som Mr. A. J. Root taler om i sin ABC of Bee-culture 1891 S. 289:

„Derfor vi ganske kunde hindre Sværming og faa alle Bierne til at holde sig til deres eget Stede for at samle Honning, da kunde vi opnaa et uhyre stort Udbytte af et ganske simpelt Stede.“

Fra Kredse.

Vivild BF afholdt den 23de Maj d. A. Møde hos Forpagter S. Jensen, „Udeshvile“, ved hvilket Hr. Lærer Holbech fra Lynderup holdt et udsørligt og lærerigt Foredrag om Biernes Behandling i Almindelighed og særligt om Sommerbehandlingen. Foredragsholderen udviklede i korte Træk Reglerne for Ingelansætningen, saaledes som disse med stor Dygtighed og Klarhed i T. f. B. 1891. Nr. 4—13 ere fremfattede af Pastor Gerstung, hvis Fremstilling det ikke noksom kan anbefales. Biavlerne at sætte sig grundigt ind i, da det vil bidrage til at aflæse den ufornuftige og tankeløse Ingelspredning, som tidligere har været tilraadet og drevet over en lav Sko, sikkert til stor Skade for Ingelsubvillingen. Idet jeg derfor henviser til førnævnte Artikel, skal jeg med Hensyn til dette Punkt i Hr. H.s Foredrag kun fremhæve dette, at det gælder om at bevare Symmetrien i Ingellejet og derfor om Foraaret at indfætte Tavler ved begge Sider af samme og saaledes fremdeles en Table foran og bagved Ingellejet, indtil dette har faaet

den fornødne Størrelse. Dronningen begynder nemlig med at lægge Æg paa en Table, og i næste Ingelperiode indtages de to nærmeste paa hver Side af denne o. s. fr., saa at Ingellejet efterhaanden kommer til at omfatte 1, 3, 5, 7 osv. Tavler. Hver Ingelperiode omfatter en Tid af 3 Uger, hvorefter Dronningen holder Hvil et Par Dage, før næste Periode begynder. Foredragsholderen omtalte dernæst Fremgangsmaaden ved Udtagning af Honning samt dennes Behandling efter Udslynningen, og det anbefalede at overbinde Honningglasene med Pergament, der først fugtes for at det kan komme til at sidde glat og at slutte lufttæt over Beholderen. Ligeledes tilraaedes det at drive Biavlen kun som en Biindtægt og at afholde sig fra unødvendige Udgifter, samt ikke være for rast med at prøve ved meget nyt, fordi det ofte bringer Tab, hvilket mange Biavlere vist desværre maa indrømme. Ved Indsætning af Kunsttavler til Udbygning i Staderne anbefalede at vende den Side af Tabellen, Traaden ligger paa, mod Ingellejet, da den Side saa bliver udbygget først og Traaden saaledes bygget ind i Tabellen, at denne ikke kan løsne sig. Taleren anbefalede den lave Normalramme, fordi han mente, at Ingeludviklingen i denne foregaar hurtigere, og den giver en større Ingelplade end andre Rammemaal; ligeledes anbefalede han Normalrammen ogsaa af den Grund, at man kan undvære de nederste Hjørneklobjer og allsaa tage hvilken som helst Ramme op uden at trække Tavlerne fra hinanden, hvilket ikke kan lade sig gøre ved Rammer med Hjørneklobjer, da man ikke kan faa dem ned igen, fordi disse støde imod.

Efter Foredraget, der fulgtes med megen Interesse, udspandt sig en Diskussion, særlig om Wills-Metode og om Opvarmning af Bihuse.

Mødet begunstiges af godt Vejr, dog med Torden i Luften, hvorfor Bierne vare lidt urolige og nærgaaende, hvilket vanskeliggjorde den praktiske Deel; men i det Hele maatte Mødet dog betragtes som vellykket, idet vor lille Forening havde samlet ca. 30 Tilhørere, hvoraf kun Halvdelen vare Medlemmer. Særligt skal det fremhæves, at der var mødt denne Gang 8 a 10 Kvinder, hvilket tyder paa vaagnende Interesse for Biavlen ogsaa fra den Side, ligesom ogsaa for mere levende Interesse i Almindelighed for denne Syssels, og dertil bidrager sikkert saadanne Møder og ikke mindst D. Bf. ved de af denne udsendte dygtige Biavlslærere.

J. J. Høgh.

Vends Herreds BF. holdt d. 5. Juli Møde paa Nørre-Maby Gæstgivergaard. Som Foredragsholder var Hr. Grønning

til Stede, der blev holdt saavel praktisk som teoretisk Undervisning.

H. J. Andersen.

Aarhus BF. Ved et Møde i Aarhus d. 9. Juli stiftedes en ny Kreds med følgende Bestyrelse: Slomager P. Christensen, Solystgade 16, Aarhus; Fabrikant P. Thorsen, Naby, Aarhus; Skræbber N. A. Pedersen, Tilst, Mundelstrup.

Ekko fra Staderne.

Hoven pr. Farm, den 28. Juni.

Smed H. Stensgaard stoffede mig fra Dem en italiensk Dronning i Fjor af sidste Sending: den har overvintret meget godt og er nu i et stærkt Stade. Jeg har 5 Stader i det hele, men de staar langt tilbage i Aar, paa Grund af den lange Tørke, vi har haft. I Dag har vi et dejligt Tordenband, saa at vi nu har en frugtbar Tid i Vente. Tak for Deres gode Vedelse af Vitidende.

Niels L. Christensen.

Allest, Ddenje, 31. Juni.

I Begyndelsen af Juni havde jeg travlt med at give mine Bier Kammer og Magasiner. Jeg havde et 10 × 12" Stade med Italiener og lavt Magasin (1/3 Kamme) 16 Kammer i Underrummet; men de ere for smaa. Jeg maatte sætte 4 Magasiner til, ialt som 21 Helrammer. Jeg høstede 28. Juni 64 B Honning deraf; men Halvdelen af Magasinerne var ikke forseglet, og den Honning kunde jeg ikke tage. Jeg har høstet 293 B af 12 Stader. Røgblæseren synes jeg udmærket godt om, det er det bedste Redskab, jeg hidtil har prøvet til at tømme Bier med. Poul Poulsen.

Jalster, 6. Juli.

Viaaret synes at blive fortrinligt i Aar. Enkelte Stader have allerede bragt over 70 B Honning, og Vælsforsøget synes at faa et meget tilfredsstillende Udsald. Kun eet Stade have sværmet, men afgivet 11 B Bier. B. B.

Badstær, Flavenstjold, 7. Juli.

Udmærket Træk. I denne Tid flyder Vendskjæl med Mælk og Honning samt Sværme. N. Jensen.

Grashave, Nakstov, 7. Juli.

Her er megen Honning iaar, men ikke mange Sværme og paa Grund af det stærke Honningtræk ikke megen Yngel, saa at Bismængden i Staderne aftager. Bliiver det

tørre Vejr ved ret længe, vil Trækket snart være forbi for iaar. N. Bjødstrup.

Vivild, Randers, 10. Juli.

Det tegner daarligt med Udbyttet af Bierne herpaa Egnen i denne Sommer. Vi have kun faaet Regn een Gang, og alt visner i Tørken. Hvidkløveren blev omtrent helt borte, og Agerkaalen gav heller ikke meget. Nu blomstrer Linden, men der er desværre for faa af dem til at give rigtigt Træk. Saa have vi kun Ynggen tilbage, og den er vel langt borte. Staderne ere ellers kræftige, saa man havde jo ventet et godt Udbytte, hvis Aaret var blebet nogenlunde gunstigt, men hvis man har gjort for store Beregninger, saa gaar det vistnok desværre, som det gif Ronen med Eggene.

J. J. Høgh.

Bjergsted, Svebølle, 10. Juli.

Viaaret tegnede i lang Tid til at blive slet; men Udsigterne have i den senere Tid bedret sig, saa at jeg haaber nu paa en ret god Honninghøst.

B. E. B. Smith.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 89. Jeg vil spørge, om ikke De er saa god at give mig Oplysning om, hvad jeg har at gøre, naar der bliver ved at komme død Yngel i en Bifamilie, og om ikke det kan blive til Bipest? (N. P. S.) — S.: Vi tro ikke, at den døde Yngel kan hidføre Bipest; men vi tilraade dog Dronningskiste, da det muligt vil rette Fejlen.

Nr. 90. Kunne Tavleklamre erstatte Traadning af Tavlerne? (L.) — S.: Nej, de kunne udmærket erstatte Tavlernes Lodning, og ville vel ogsaa styrke Tavlen lidt, men ingenlunde i den Grad som Traadningen. Hvis man derfor har et saadant Rammemaal, som nødvendig kræver Traadning (f. Eks. Møllers og Andersens Kamme), da bør denne ikke undlades, fordi man benytter Klammere.

Nr. 91. Medfølgende Plante, som i min Have bruges til Indfatning, besøges stærkt af Bierne. Hvad hedder den, og er den af Værdi som Honningplante? (S.) — S.: Den sendte Plante er en Art Steneurt (Sedum Telephium L.). Alle Planter af denne Slægt ere værdifulde Honningplanter, og de afgive tillige Pollen. Bladene af denne Art kunne ogsaa nydes som Salat. Som andre smukke dyrkede Urter kan nævnes S. Fabaria, S. kam-schaticum og S. spurium.

Nr. 92. Kunde ikke DBF. lade trykke en Forklaring til Stålhammar's eller Cheshire's Vægtavler, da disse dog nu benyttes i flere Kredse? (L.) — S.: Nej dette vilde blive for kostbart i Forhold til det Antal Eksemplarer, som kunde affattes. Derimod har Redaktionen jo i de senere Numre af nærværende Blad begyndt en Række Artikler om Honningbiens Naturhistorie, der give en langt fuldstændigere Forklaring af de nævnte Vægtavler end de meget fortjattede Beskrivelser, der følge med disse Tavler.

Nr. 93. Jeg har 5 Kristen Petersens Stader hvoraf de 2 har Yngel i 17 Tavler, og 1 af disse vil ikke arbejde i Honningmagasinet. De andre 3 ere ikke saa stærke men have Yngel i alle Tavler. Hvad skal gøres herfor? (S. L.) — S.: Naar Familien har en saa stor Yngelrede uden at have samlet saa megen Honning, at de dermed kunde fylde de smaa ($\frac{1}{3}$) Magasiner i den Slags Stader, da ligger det uden Tvivl deri, at Trækket i Deres Egn paa Grund af Tørken kun har været stærkt nok til at vedligeholde og udvide Yngelredens men ikke til at give et betydeligt Honningoverflud. Under disse Forhold burde De have anvendt Dronninggitre i Staderne allerede for 3 Uger siden. De vilde da have haft en mindre Yngelrede og flere fyldte Honningtavler.

Nr. 94. Skald Afspærringsgitter tilraades, hvor skal samme da anbringes og paa hvad Side af Dronningen? (S. L.) — S.: I den Slags Stader havde det været sikrest at anbringe 2 Gitter i hvert, nemlig et lodret bagved det Antal Tavler, De ønskede at bevare som Yngelrede (s. Eks. 12); men der maatte da sørges for, at Dronningen var paa disse Tavler, hvilket let kunde være sket ved at puste lidt Røg over de affærrede Tavler (5). Tillige kunde De have anbragt et vandret Gitter over Yngelredens Tavler. Hvis De endnu i Deres Egn kan vente nogle Ugers Træk, kan denne Afspærring foretages endnu. Afspærringen kunde jo ogsaa være sket alene ved det vandrette Gitter, naar den var foretaget saa tidlig, at Underrummet slet ikke havde flere Tavler end ønskeligt til at danne Yngelredens.

Nr. 95. Hvori ligger det, at Bierne i denne varme og tørre Sommer ikke har samlet megen Honning? (S. L.) — S.: Det hidrører i Deres Egn uden Tvivl fra den særdeles stærke Tørke, som har hindret Hvidblørens og andre Honningplanters Udvikling. Forøvrigt er der mange Egne, i hvilke Udbyttet er særdeles godt. Vi antage saaledes, at vore

bedste Stader ville yde henimod 80 B Honning.

Nr. 96. Hermed tillader jeg mig at sende Dem en Tavleprøve, som jeg gerne vilde prøve Dem hvad sejer: det er da vel ikke Bipest? Det var hos et Stade, der har været simpelt med Bier og spredt Yngel hele Sommeren men af og til havde de Dronningceller, uden at de kom videre; da troede vi Dronningen var for gammel — hvorfor vi tog Dronningen bort for 12 Dage siden, men nu i Dag kunde vi jo se, at Yngelen var raadden. (M. S.) — S.: Da der ikke i den sendte Tavle findes ung Yngel (aaben), kunne vi ikke afgøre, om Familien har Bipest; men Tavlen ser unægtelig lidt betænkelig ud. Der er jo imidlertid ingen Tvivl om, at Stadet har haft en slet Dronning, og at det har været meget svagt, da det klækkede den ny Dronning. Vi tilraade Dem derfor at omstifte denne med en Dronningcelle fra et godt Stade og at udtage al den døde Yngel for at brænde de Tavler, hvori den findes. Det vil da senere vise sig, om den ny Yngel bliver angreben, i det Tilfælde er Sygdommen uden Tvivl Bipest og bør behandles som tidligere angivet her i Bladet.

Nr. 97. Kan De meddele mig lidt om den Bi, der af Rosenblade danner medfølgende Puppehylstre til sine Larver? Saa vidt jeg ved, hedder den nok Rosenbien. (S.) — S.: Den fremfendte Bi hører til Bladskærmere eller Tapetserbierne af Slægten Megachile. De ere temmelig store Bier af sorte eller metalglinsende Farver. Hummen har en flad Bagkrop, der er stærkt lodden paa Undersiden, Hannens 2 sidste Baglivsled ere bøjede nedad. Den sendte Art hedder ganske rigtig Rosenbien (M. centuncularis) der dels er sort, dels graa. Bagkroppens Led have foroven hvide Rande og ere paa Bugen besatte med rødbrune Haar. I Slutningen af Maj eller Begyndelsen af Juni ser man denne Bi flyve omkring søgende efter en passende langstrakt smal Jordhugning af nogle Tommers Længde i Jorden eller i gammelt trostet Træ. Naar den har fundet en saadan, tilbaanes den, saa at den passer til at optage en enkelt Række Celler. Bien flyver nu hen til en Rosenbust og afgnaver med sine Kindsbatter i Almindelighed med et rundt Snit et Bladstykke, saa gribes med Forbenene og, inden det sidste Bid gøres, ruller sammen under Bugen. Bien flyver derpaa med det hen til Boligen. Her nedlægges Bladstykket som et „Tapet“ i Boligens Vægge og Bund. Paa denne Maade faar den snart bygget en omtrent tommelang, $\frac{1}{4}$ tyk Hætte af Bladstykker. Denne fyldes derpaa med

Honning, et Æg lægges ovenpaa, og dette dæktes atter med en lille cirkelrund Bladplade. Ovenpaa bygges en ny Celle paa samme Maade og jaaledes fremdeles en hel Række af Celler. Larverne leve nu af Honningen, forpuppe sig henimod Vinteren og komme til næste Foraar frem som fuldt udviklede Bier. Disse osv. dvintre kun som Pupper.

Nr. 98. Det forundrer Biavlerne her, at der, ifølge „D. d. Bi-Lidende“s Nr. 3 d. N., er indført Honning her til Landet, og vi, navnlig yngre Biavlere, ikke kan sælge den Smule, vi havde i et saa daarligt Honningaar som 1892. De ældre Biavlere kunne maaffec nok komme af med deres, da de jo først have faaet Leverancen til de Faa i Købstaden, der skulle eller ville have Honning, men det er jo til lidt Nytte for os, at der skrives og tales saa meget om, at man jagtens kan sælge Honningen, naar vi trods al vor Søgen og Spørgen ikke kan faa at vide, hvem det da er, der køber Honning til de Priser, der saa ofte omtales i Vitidenden. Hvis Foreningen ikke kan gøre noget i den Retning, tror jeg, at Interessen for Biavl vil tabe sig igen, da der jo snart kan faas Honning til Biavlerens egen Huusholdning. (— g.)

— S. Naar en Begynder i Biavl spørger os: „Hvor skal jeg sælge min Honning?“ svare vi: „Fra dit eget Hus eller i den nærmeste Købstad“. Man maa vel huske paa, at der ikke er en eneste Egn i Danmark, i hvilken Honningforbruget ikke er langt ringere, end det burde være og kunde være, men det er dog et urimeligt Forlangende, at Hovedforeningen skalde oparbejde Honningmarkedet i de enkelte Egne. Dette kan gøres af de mindre Kredse men allerbedst af Biavleren selv. Vi have jo mangeaarig Erfaring i denne Retning. For en halv Snees Aar siden havde vi Forbindelser i København, hvortil næsten al vor Honning sendtes. Men efterhaanden, som Produktionen i hele Landet steg, faldt Priserne i Hovedstaden saa stærkt, at vi fandt vor Regning ved at sælge Honningen i vor egen Egn. Derved gavnede vi jo tillige andre Biavlere. Det kommer netop an paa at fordele Honningsalget over hele Landet, der ved opnaas den letteste Afhætning og de bedste Priser, men dertil udkræves rigtignok, at Biavleren er taalmodig med Hensyn til Afhætningen og tillige, at han, naar hele Danmarks Honninghøst er endt (i September) ikke lægger Hænderne i Stødet men virkelig arbejder for at faa sin Honning solgt ved Avertering, Henvendelse til Handlende o. s. v. Klagerne over vanskelig Afhætning fra Begyndernes Side ville vi næppe nogen Sinde blive fri for, men forhaabent-

lig vil det ogsaa altid vise sig, at Honningen let kan sælges, naar Sagen gribes an paa en fornuftig Maade. Saa vil Udbyttet i flere Egne uden Tvivl blive ringe, det tør derfor ventes, at Kundgørelse om Honning til Salg paa et senere Tidspunkt vil faa et godt Udfald.

Et og Andet.

Dronning-Udflugt. (Af R. Befort-Laija v. Battenberg). De Spørgsmaal, som i den nyere Tid staa i Forgrunden med Hensyn til Vidronningens Bæsen og Befrugtning, foranlediger mig til at meddele mine Betragtninger desangaaende, lad det saa være, at Noget bliver stadfæstet, medens noget andet trænger til at udfyldes. Ved hinanden modsigende og delvis ogsaa ufuldstændige Angivelser i Bi-Værebøger og Tidsskrifter blev jeg navnlig i Fjor Sommer tilskyndet til at anstille meget nøjagtige Jagttagelser over Dronningens Befrugtning-udflugt. Jeg tillader mig af min Dagbog at hidsette de vigtigste Optegnelser.

1891. 1) Den 29de Juni bragt en Dronning fra en Efterbærm ind i et lille Dronningavls-Stade og sat en Yngeltable derind ogsaa. Dronningen fløj ud den 1ste Juli efter Kl. 3, i 22° K. blev ikke befrugtet; den 3die Juli blev den befrugtet i 20° K. Dronningen gif 2 Gange ud paa Flyvebrættet og tilbage igen, Solen var ikke fremme, men saasnart den brød gennem Skyerne igen, fløj Dronningen bort og kom igen efter 30 Minutters Forløb med Tegnet til at være befrugtet; nogle Bier stode Vagt.

3) Reserverdronning fulgte efter, moden den 25. Juli, ugunstigt Vejr til 10. August. Saa fløj Dronningen ud to Gange i 14½° Varme, ikke befrugtet; 11. August. 3 Gange i 14½°, syntes ogsaa tilfids at vise Tegnet paa Befrugtning. Den 12. og 13. Aug. fløj Dronningen ud i 15° og 14°; 14. August iagttaget 2 Gange i 17° Varme; 15. Aug. Dronningen blev befrugtet i 19° Varme, det blev iagttaget, at den fløj ud idet Mindste 10 Gange; den kan imidlertid være fløjet endnu oftere; ingen Mangel paa Droner, Vejret for daarligt.

1892. 5) Dronning i Dronningavls-Familien Nr. 3 løb ud den 24. Maj, den 26. Mai (efter to Dages Forløb) fløj den gentagne Gange ud i 24°, men blev ikke befrugtet, fordi der manglede Droner. 8. Juni. Dronningen blev befrugtet i 16° Varme.

6. Dronning i Dronningavls-Stadet Nr. 4 løb ud den 5. Juni, middelstærk og fort. Den blev første Gang set paa Udflugt den 14. Juli; den fløj ved Middagstid i 12° Varme i sket Vejr, kom tilbage efter 8 Minutters Forløb, synlig meget ud-

mattet. Den sløj usikkert ind og med Bæver, sank ned foran Flyvehullet og blev liggende nogen Tid paa Jorden; da jeg saa vilde sætte den ind i Stedet, sløj den igen op og vendte tilbage til Familien. Den 15. og 16. Juni sløj Dronningen i 15° og 16° Varme; den 20. Juni var den ude i 4 Minutter i 15° Varme og 1 Gang paa Flybebrættet, men gik atter tilbage, fordi Solen var overdækket af Skyer. 25. Juni var den to Gange ude i 17° Varme, kom tilsidst hjem med hvid Masse (uden Traade) og viste sig ¼ Time efter igen paa Flybebrættet. 27. Juni. Dronningen set mellem Kl. 12—1, paa Tilbagevejen i 20° Varme med Tegn paa Befrugtning — Traade.

Bavnlige Vink.

Bejret (11. Juli) har i de sidst forløbne 2 Uger været fortrinligt for Bierne, og disse have derfor hjembragt et rigeligt Forraad i alle Egne, der have haft et godt Blomstertjær. Dette har imidlertid været høist forskelligt, i nogle Egne rigt, i andre jævnt godt og i mange Egne ligesåvel slet paa Grund af den vedvarende Tørre. Vi maa gaa omtrent en Snes Aar tilbage i Tiden for at finde en ligesaa tør Sommer. Under disse Forhold har naturligvis Udbyttet været høist forskelligt. Vi mindes ingenjude, at Hovedtræffet her i Landet har givet en saa forfælsk Honninghøst.

Honningfalg. De Biavlere, der have faaet et godt Udbytte, lade sig let friste til at sælge Honningen for Spotpris. Vi ville advare herimod, da det er meget muligt, at det samlede Udbytte næppe nok vil naa et Middelaars. Derfor er der al Sandsynlighed for, at Honningsprisen vil stige om et Par Maaneder. Lns, udbyttet Honning burde ikke sælges under 45 Ore pr. T i Størvægt, 50—60 Ore i Smaavægt.

Fodring. Hvis vi snart saa rigelig Regn, vil Hvidløveren endnu kunne yde et ikke ringe Træk, men i ethvert Tilfælde kan det naturligvis ikke betale sig at lade sine Bier do af Sult, og saa slem er det virkelig i nogle Egne, at der kan være Tale om en saadan Fare. Mindre stærke Stader, som næppe kunne ventes at ville give noget Udbytte iaar, kunne godt paa denne Tid jodres med almindelig Foderstруп. Stærke Familier der endnu kunne ventes under heldige Forhold at ville afgive Honning, bør derimod helst fodres med fortyndet Honning, for at ikke den høstede Honning skal blive blandet med Sukker.

Sværmene's Antal har ikke været meget stort, men ogsaa i denne Henseende viser der sig iaar en usædvanlig stor Forskel i Landets Egne.

Yngelredens Udvikling har naturligvis under de meget forskellige Træforhold ogsaa været høist forskellig. Fra flere af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aftaget altfor stærkt, saa at man frygter for at faa et altfor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hidrører ofte fra altfor smaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saadanne Familier stærkere udvikle inden Indvitringen, men dertil udtræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Biavleren er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der høves dog ogsaa Eksempler paa Klager over en altfor stærk Udvikling af Yngelredens, saa at denne har bredt sig langt ind i Honningrunnet.

I Egne, der endnu kan vente godt Træk paa Lind, Boghvede eller Lyng, tillægger vi ikke denne Omstændighed nogen ubetydelig Birkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der savner saadant sildigt Træk, have undgaaet denne Fejl ved i Tide at bringe Dronningstjær foroven eller bagved Yngelredens eller begge Steder for at begrænse denne. Det vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Medbygning af Røver i Trugstader er iaar forjagt i stor Udstrækning. I de Egne, der have haft godt Træk, er Medbygningen i Almindelighed lykkedes, idet hele Yngelredens efterhaanden har faaet Blads mede i Trugstaden. I Egne, der have haft slet Træk, er dette derimod sjældent opnaaet. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Kuben, tilraade vi i dette Tilfælde at lade Kuben blive staaende hele Vinteren igennem i Stedet. I modsat Fald maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Kuben fra Stedet. Overføring af Bier kan iærlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Kuben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget bekvæmligt at flytte Dronningen i Kuben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunstfævme. Laget vi allerede for 1 Uge siden have faaet Meddelelse om Droneslagets Begyndelse i flere Egne, antage vi dog, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Drones Tilstedeværelse, i det Mindste hele denne Maaned ud, og Kunstfævme vilde derfor fremdeles kunne danues endnu i et Par Uger med et heldigt Udfald.

Roveri. I de Egne, der endnu tilbyde godt Træk, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at angives for at fremstade Roveri ved langvarig Behandling af flere Stader. I de Egne, i hvilket Træffet er sluttet, bør man derimod nu være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Marsid er Roveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Rogapparat, der kan udsende hele Skyer af Røg (f. Ex. en god Røgsløjer), naar det anvendes i Tide imod Roverne, der nærme sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Roveriet i høj Grad. Mærk man imidlertid, at Roverne ogsaa begynde at angribe Stadets Indgang, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den for sent om Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udbyggede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa nu for ved Solnedgang.

Kundgørelser.

Chr. Riegels Sjentransportretning, Viborg.

Udbyngere, anvendelige for alle Maal undtagen 12 × 12, 19 Kr. Stk. Do. passende for alle Maal, 24 Kr. Stk.

Disse 2 Udbyngere ere i Aar betydelig forbedrede og leveres med Jærn-Ustapningshane.

Amerikanske Udbyngere med Messing-Hjul og Drev, enstaaende i Kvalitet og let Gang, for alle Maal, 30 Kr. Stk.

Solvojmeltere, overordentlig praktiske, 10 Kr. Stk. Jærnhænder paasættets Honningspande mod en Prisforhøjelse af 1 Kr. 50 Ore Enkelt.

Clarke's Røgnustere, enstaaende lette at behandle, 2 Kr. 75 Ore Stk.

Hills Fodre, Indhold ¾—5/8 Pot, 30, 40 Ore Stk. Propper til Abbot's Glas, 1—2 P., 100 Stk. 3—4,50 Kr., pr. Stk. 4—5 Ore.

Ersted's Prisliste se S. 63.

Nogle saa Stk. italienske Vidronninger faas a 5 Kr. Stk. hos P. Nielsen, Freilev Enghave pr. Nykjøbing F.

Ubebrugte faas for 3 Kr. Stk.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunststave ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Aar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Compositionss-Kunsttavler,

ere udsolgte og laves ikke mere.

Jeg fabricerer **Yngeltavler, Dronetavler, eenfidede Tavler til Blisplader** i alle Størrelser samt **Delingsstavler og Dronninggitre.**

Udtker ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Heidenreichs Tavleflammer

50 D pr. 100 Stk. (i hver Kasse findes lige mange Hageflammer og flade Flammer) faas hos

Erstlev.

M. Hansen, Haastrup pr. Fredericia,

anbefaler sine solide og nøjagtige Stader til meget nedfattede Priser. Staderne ere tilkendte Sølvmedalje 1891.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Cronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Biaolsredskaber,

Udbygningsmaskiner, Strælleknive, Bi-pibe, Tavlespore, Loddetander, Tavletraad, Bunderjere og Foderapparater. Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager; Boks tages i Bytte. Bestillinger modtages ogsaa hos Hr. Chr. Fjelsen, Dampmøllegade i Romme.

H. D. Røfoed,
Netsø.

Boks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler jendes.

Hurtig Besørgelse.
N. S. Kristensen, Himmelsø, Røskilde.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biaolsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttavler

af ægte Bivoks anbefales jaavel **Foreninger** som den **store** eller **mindre Forbrugere** til Aarets **billigste** Pris. Fortrinnet Traad, Strælleknive, Tavlespore, Bipiber, Røgustere, Raablaesere og Affærringsgitre haves altid paa Lager samt **fortrinlige Trugstader** med 10 x 12 " Kammer.

N. S. Kristensen, Himmelsø, Røskilde.

Tavlerne

haves atter i Aar til sædvanlig Pris. Boks tages i Bytte a 35 Ore pr. **E. S. Beck,**
Langekøvej pr. Børup St.

Nokstavler

af prima damprenjet dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saafernt prima Tavler af italiensk Bivoks onses, leveres disse betydelig billigere og imødegaas enhver reel Konfirance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 Ø	35 Ore pr. Ø .
10 a 100 Ø	30 Ore pr. Ø .
100 Ø og derover	25 Ore pr. Ø .

Nyborg, d. 1. April 1893. **Chr. Nielsens.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. **Ø**.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsyngeltavler med forskellige Præg, smukke Dronetavler, samt meget tynde Delingsstavler leveres. Boks forarbejdes for 35 **Ø**, **Ø**, over 10 **Ø** 30 **Ø** pr. **Ø**, 100 **Ø** for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Øl. Søle pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Mund og Bæge, Cylinder-Udtonnings-Maskiner samt andre Biaolsredskaber, i Forhold til Varerne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værernes Godhed, Soliditet og Akkuratise. Prislister jendes paa Forlangende.

J. Andersen, Øl. Søle pr. Hedensted.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos undertegnede. Boks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig Dronninggitre.

Sjæstoft, Nykjøbing. **F. B. Wojesen.**

Vejledning til Biaol

af undertegnede er udfømt og kan købes i enhver Boghandel for 50 Ore, ligejorn den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Ore tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Bjerget Stole pr. Svebølle i Juni 1893.

B. C. W. Smith.

Kantsduk-Stempler

aas til billigste Priser hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Garanteret rent Bivoks

tilbydes i store og mindre Partier.

Julius Lemos, Svendborg.

Duff, at ingen

Honning-Udslynger

har faaet faa høj Udmærkelse som Holstebro-Udslynger. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Snoretvæt efter Ordre.

C. C. Danielsen.

Forenings-Meddelelser.

Biavlermøder afholdes følgende Steder med Foredrag og praktisk Behandling af Biavlslærer C. F. Grønning: i Ribe By Søndag d. 30. Juli Kl. 4; i Bramminge d. 31. Juli Kl. 9 Fm.; i Færne pr. Esbjerg d. 31. Kl. 4 Eftermiddag; i Bryndum d. 1. August Kl. 4; i Tistrup Skole d. 2. August Kl. 4; i Olgod d. 3. August Kl. 4; i Nørre Bium Skole d. 4. Kl. 4; i Borgod Skole d. 5. Kl. 4; i Lem hos Stomager Lauridsen d. 6. Kl. 4; i Sparker hos Johannes Kristensen d. 7. Kl. 4; i Viborg d. 8. Kl. 3; i Lynderup-Kredsen d. 9., 10., 11. og 12. Møder om Dagen; i Gedsted-Kredsen d. 13. 2 Møder Kl. 9—4, d. 14. Kl. 4; i Kvold d. 15. og 16.; i Vinkel og Mind BF. d. 17.; i Kellerrup d. 18.; i Pedersstrup d. 19.; i Braarup d. 20.; i Høndest hos Gdejer C. Lambæk pr. Gaarup d. 21. og hos Tømmer L. Nylsen, Gettrup pr. Hobro d. 22.; i Helum og Hundsted Herreds BF. d. 25.; i Bers BF. pr. Lunderskov Jmd. og Eftm. d. 26.; i Vandrup BF. d. 27. Hvor Tid og Sted ikke er angivet vil dette blive bekendtgjort ved stedlige Væltedgørelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Biavlsudstilling i Pjedsted Espang Tirsdag d. 25. Juli d. N. Eftm. Kl. 2 præcis. 1) Udstillingsret have alle. Kun Foreningens Medlemmer faa Præmier udbetalt. 2) Til Udstillingen modtages alt til Biavl henhørende Redstaber af enhver Art tilligemed alle Biavlens Frembringelser saasom Honning, Vots m. m. 3) Kl. 3 præcis holder Præsidenten i „Danst Biavlerforening“ Franz Wendt fra Høstilde og Redaktør af Tidsskrift for Biavl, Kantor Ersklev, Kallundborg m. fl. Foredrag. 4) Alt til Udstillingen maa være paa Udstillingspladsen jensef d. 25. Juli Kl. 9 Formiddag for at komme i Betragtning. 5) Afgang er fri for alle; Medlemmerne bedes om at møde fuldtalig; tillige indbydes Rabotredsene Biavlere, som have Interesse for Sagen.

N. Ladegaard.

Sundeved BF afholder Møde d. 27. Juli Kl. 5 Eftm. hos Hr. P. M. Jørgensen i Broager. DBF's Præsident og Sekretar ventes at komme tilstede, og sidstnævnte agter at holde Foredrag om Honningens Naturhistorie med Fremvisning af meget store Udsbilleder. Bestyrelsen.

Biavlsmoder i W. Torslev BF. Søndag d. 23. Juli hos Søren Leth, Høndest, (Lauft Nylsen); Søndag d. 30. Juli hos Jens Leth i Kvodstrup; (Lauft Nylsen); Søndag d. 30. Juli hos Lærer Hald, W. Torslev, (Myrial Nielsen); Søndag d. 6. Aug. hos Bøgger i Mariager (Myrial Nielsen). Alle Møder Kl. 3 Eftm. Chr. Hald.

Grenaa og Omegns BF. holder Møde Lørdagen d. 22. Juli. Den praktiske Del Kl. 10½. Om muligt vil der blive udslyngt Honning af et Stade paa Hotellets Sal Kl. 2, derefter Diskussion og Foredrag af Hr. Vorbeck fra Holstebro. Alle indbydes. Mødested Hotel Scandinavien i Grenaa Kl. 10 Fm. B. C. Rasmussen.

Kolding og Omegns BF. holder Møde paa Fremad's Hotel i Kolding 29. Juli Kl. 2. DBF's Præsident, Hr. Kunstgartner Franz Wendt, og Redaktøren af Tidsskriftet, Hr. Kantor S. Ersklev, ville komme tilstede og glæde os med et Foredrag.

Alle Venner baade i og udenfor Foreningen indbydes venligst. M. J. Lindelof.

Sydhøjs BF. afholder samtidig med Sydhøjs Landøkonomiske Selskabs Dyrtine en Biavlsudstilling d. 14. Juli. Fabrikanten af Biavls-Redstaber og Produkter aumodes om at udstille og faa forventes en Del deraf bortpillet i Tombola. Været bedes adresseret Biavlsudstillingen i Nybylund, Vdbn St., og maa være antkomne senest d. 22. Juli. Samtlige Genstande bedømmes uden Penhyn til hvem Udstilleren er; kun Sydhøjs Medlemmer kan erholde Benge med Anerkendelsen. Breve vedrørende Udstillingen adresseres

Gartner N. J. Jacobsen, Hvidbjerg.

Midtjyllands BF. opfordrer Medlemmerne til at deltage i Industri- og Biavlsudstillingen i Koge d. 22.—30. September d. N. Anmeldelsesblanketter faas hos Sadelmager Vonberg, Ringsted og H. Doose, Hamb.

Nordfildsvigt Centralforening for Biavl afholder et stort Møde for alle Lokalforeningerne paa Sommerlyst ved Nabeenraa Lønsdagen d. 26. Juli Eftm. Kl. 2. DBF's Præsident, Hr. Kunstgartner Fr. Wendt, og Hr. Redaktør Ersklev komme til Stede, og sidstnævnte holder Foredrag med Fremvisning af Udsbilleder og praktisk Behandling af Hr. Apotheker d. v. Lehmanns Udgaard paa Jørgensgaard. Efter Mødet afholdes et taveligt Festmaaltid a 1.50 Mk. pr. Convert. Om talrig Deltagelse bedes. Iffe-Medlemmer maa løse Afgangsteget a 20 Pf. ved Indgangen.

Bestyrelsen.

Ribe Amts BF. holder Møde Søndag d. 23. Juli hos Lauft Brind, Afskov Kl. 2 Eftm., hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.

Chr. Jensen Kalling.

Biavlermøde afholdes i Ribe i d'Hr. Lasjens og Ehlers Bihave, Østen for Stationspladsen, Søndagen d. 30. ds., Eftm. Kl. 3½. Hr. Grønning fra Vejrup kommer til Stede og giver Undervisning. Enhver, der interesserer sig for Biavl, indbydes.

Jør Th. Jørgensen.

Den Allfiste BF. afholder Møde i Ketting Kro Fredagen d. 28. Juli Kl. 3. DBF's Præsident og Sekretar have lovet at komme tilstede og holde Foredrag med Fremvisning af store Udsbilleder. Alle Givener indbydes. Bestyrelsen.

Sønderlev B.F. afholder Møde Mandag d. 24. Juli Kl. 2 paa Harmonien i Sønderlev. Kunstgartner Wendt og Kantor Ersklev, komme tilstede. Foredrag med Fremvisning af Udsbilleder holdes. Bestyrelsen.

Besterhøstinge og Omegns BF. holder Møde Søndagen 23. Juli Eftm. Kl. 3 hos Landpost F. P. Larsen i Besterhøstinge. S. J. Hansen.

Indhold af dette Numer.

Karhus BF.	195
Biernes Lufommelse, af C. Jørgiedel	190
Dronningaul, af Jenni Madley	188
Dronningatire	196
Dronning-Udslyngt, af Besort-Laita	197
Dyb Angel	195
Gitto, af Niels L. Christensen, Poul Poulsen B. B., N. Jensen, R. Bjørnstrup, J. J. Høgh og B. C. B. Smith	194
Forklaring til Bøgtavler	194
Gavnitige Bintl	198
Honningsvalg	197
Kubebial	187
Middel mod Sværmming, af Langdon	193
Maabden Angel	196
Høstebien	196
Spørgsmaal Nr. 75, af A. C. A.	195
Stenurt	192
Sma: i Hinder, Langbons	193
Tafelklammer	195
Uvrigtighed til at arbejde i Magasin	197
Bens Herreds BF, af S. J. Andersen	194
Bibid BF, af S. J. Høgh	195
Angelen	195

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundsgeletter optages for 20 Bre pr. Petit-Brevs 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indtrykkes.

Honningbiens Syn.

De allerfleste Insekter ere udrustede med et fortrinligt Syn, og det ligger nær at antage, at Grunden dertil er den, at de flyde i Luften og derfor allerede paa lang Afstand skulle være i Stand til at danne sig en Forestilling om deres Omgivelser. Ligesom Fuglene have det skarpeste Syn blandt Hvirveldyrene, have Insekterne det bedst udviklede Syn blandt Leddyrene.

Insekternes fortrinlige Syn opnaas ved et umaadelig stort Antal Øjne, der sidde tæt samlede i 2 Klumper, een paa hver Side af Hovedet.

Enhver af disse Klumper kan indeholde fra 3000—14,000 enkelte Øjne, der paa Grund af den tætte Samling antage Form som 6-kantede Facetter. De kaldes derfor Facetøjne eller sammensatte Øjne. Fig. 46 viser et lodret omtrent 50 Gange forstørret Gennemsnit af et „sammensat Øje“ hos en Honningbi. Øverst ses nogle

forte stive Haar (h), der ere anbragte i hvert andet eller tredie Facethjørne. Disse Haar tjene til at beskytte Øjet mod Stød og Stød, de ere tillige Føleledsaber, da ethvert af dem er forsynet med en Nerve. Ved 3 ses Facetternes Gennemsnit. Hver af disse er omtrent $\frac{1}{1000}$ bred, den er linseformet (ligesom et Forstørrelsesglas) og svarer til Hornhinden i Menneskets Øje. Tæt under denne Hornhinde ligger en gennemsigtig Kugle, der er omgivet med et Lag Pigment (p 1). Dette er et sort Farveemne, der holder Øjet fra Omgivelserne ude, saa at kun de Lystraaler, der gaa gennem Hornhinden, fortsættes ned igennem Kuglen og det underliggende Rør ned til Synsnerven. Ved p 2 og

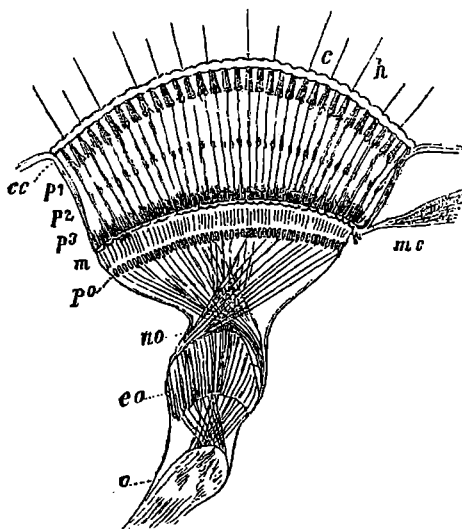

Fig. 46. Lodret Gennemsnit af Biens sammensatte Øje.

p 3 ses andre Lag af Pigment og ved no de mangfoldige Synsnerver, een fra hvert af de smaa Øjne. Disse Nerver krydse hverandre paa en meget indviklet Maade og samles tilsidst i en stor Nerveknude eo, i hvilken Sandseindtrykkene fra alle de enkelte Øjne samles til eet Billede. I Fig. 47

ses 12 af de 6-kantede Facetter paa Gladen 200 Gange forstørrede, i Fig. 48 ses 4 af de enkelte Djne i Gennemsnit ligeledes 200 Gange forstørrede for at vise Hornhinderne og Reglerne. Hele det sammensatte Dje danner et Kugleudsnit, idet de enkelte Facetter ere ordnede omkring et Midtpunkt og pege hver i sin Retning. Derfor er det muligt for Bienen paa een Gang at se Genstande i alle Retninger undtagen tæt bagved dens eget Legeme. Man har en Gang troet, at dette Billede, som frembragtes af et saadan sammensat Dje, maatte være sammensat af ligesaa mange Dele, som dette Dje indeholdt Facetter; men denne Menings Fejlagthighed er godtgjort der-

Fig. 47.

ved, at man har udfilt den samlede Hornhinde for sig og ladet Billeder vise sig under Mikroskopet gennem hver enkelt Facet. Det viste sig da, at f. Eks. Billedet af en Lyzflamme eller et Vindue viste sig som et helt Billede gennem hver Facet, ikke delt.

Det maa derfor antages, at alle disse Tusinder af Billeder fra de enkelte Djne, der vende i forskellig Retning, maa opfattes som eet eneste samlet Billede, ganske paa samme Maade, paa hvilken de 2 lidt forskellige Billeder i det menneskelige Dje opfattes som eet eneste Billede.

Sammenligner man de 3 forskellige Former af Hønningbier med Hensyn til de sammensatte Djne, da viser der sig en ikke ringe Forskel: Arbejderen og Dronningen have lige store, regelmæssige Facetter, der kun i Randen af det sammensatte Dje ere afrundede. Hos Arbejderen er Antallet af Facetter omtrent 6300 i hvert sammensat Dje, hos Dronningen kun c. 5000. Hos Dronen ere Facetterne paa Hovedets Overside størst, og de blive mindre paa Siderne, deres Antal naar næsten 13,000 i hvert sammensat Dje.

Hensigten med dette store Antal maa uden Tvivl være at lette Dronen Opsøgningen af Dronningen under Paringsudflugten.

Foruden de 2 sammensatte Djne have jaavel Bierne som de fleste aarevingede Insekter paa Panden 3 enkelte Djne, der sidde adskilte fra hverandre i Form af en Trekant $\therefore$, der vender Spidsen fortil. Disse kaldes „Punktøjne“ (se Fig. 49). De ere i Hovedsagen byggede ligesom de enkelte Djne i de sammensatte, men de ere meget større, og i Stedet for den gennemsnitlige Regle have de en næsten kugleformet gennemsnitlig Linse. Derfor maa det antages, at disse Punktøjne kun ere bestemte til at

Fig. 49. Punktøje.

se med paa meget korte Afstande, f. Eks. ved Indgangen til en Blomst eller til Boligen. Derimod er det de sammensatte Djne, der vejløde Bierne paa alle større Udflugter. Punktøjnene ere anbragte lidt forskelligt hos de 2 Røn, idet de hos Arbejdere og Dronningen sidde helt ovenpaa Hovedet, medens de hos Dronerne ere trængte helt frem paa Forsiden af Hovedet, fordi de uhyre store sammensatte Djne hos disse støde sammen paa Hovedets Overside.

At Bierne ere i Stand til ved Hjælp af deres Djne at kende Forskel paa Farver, derom har Engelskmanden John Lubbock's Forsøg givet utvivlsomme Vidnesbyrd.

At de foretrække visse bestemte Farver (blaa, gule og hvide) for andre (sorte og graa), det maa anses for bevist.

Det lille Redskab, som vi kalde Biens Dje, har en saa sammensat og beundringsværdig Bygning, at man vel maa kunne jamstemme med den dygtige Forster Swammer-

dam, naar han ved første Gang at have undersøgt det under Mikroskopet udbryder: „Jeg kan ikke undlade at betende til Ære for den ufattelige vise Bygmester, at jeg kun usuldkomment har formaact at beskrive dette lille Redskab. At fremstille det i hele sin Fuldkommenhed overstiger langt den menneskelige Evne“.

Bipest.

Of Mac Evon, Woodburn, N. America.

Denne Sygdom har til alle Tider ødelagt Hundreder af Bigaarde, næsten i ethvert Land, hvor man har holdt Bier, og den gaar den Dag i Dag sin dødbringende Gang gennem Verdens Bigaarde.

I 17 Aar har jeg stadigværlig givet Biavlerne det Raad at holde deres Bifamilier rene for alt dødt og for alt Raaddenskab for at forebygge Bipest, og medens jeg advarede og henviste til Dødningshovedet og de forslagne Ben, saa have de Gættene af Profession, som ikke vare praktiske Biavlere, fremkaldt en Spredning i det Store af Sygdommen ved at sige, at raadden Vngel i Staderne ikke plejer at fremkalde Bipest. Slige Lærdomme have gjort Tusinder af Biavlere meget forsømmelige, og naar Sygdommen brød ud i deres Bigaarde, fik den Lov til at gaa sin Gang til Ødelæggelse for deres hele Bievi og for alle andre i de samme Egne. Det er kun de færreste blandt mange Tusinde Biavlere, hvem det er lyk-

tedes at helbrede deres Vigaarde for Bipest, naar den først havde faaet Tag i dem, og Gjermændene vare henviste til at helbrede Sygdommen selv.

Jeg skal nu give en Fremstilling af min Maade at helbrede Bipest paa; den kan aldrig slaa fejl, naar man gør nøjagtig, hvad jeg siger.

Tag Tavlerne bort under Honningtrækket, naar Bierne frit samle Honning, og ryf Bierne ned igen i deres egne Stader; giv dem Ledere af Kunsttable-Strimler, og lad dem bygge Tavler i 4 Dage. Tag Tavlerne bort den 4de Dags Aften, og giv dem Kunsttavler til Udbygning, saa er Kuren færdig. Byld et tomt toetages Stade med de Bipest-Tavler, som ere hjærkede fra 2 eller flere angrebne Familier; luk dem inde i to Dage, og beskyt dem mod Solen, luk derefter Flyvehullet op, og naar det meste af Yngelen er udklækket, tag saa de Tavler væk, og giv Bierne Ledere af Kunsttable-Strimler i et enkelt Stade, og lad dem bygge Tavler i 4 Dage. Tag dernæst paa den 4de Aften de ny Tavler ud og giv Bierne Kunsttavler i Stedet til Udbygning.

Men læg vel Mærke til, at alt Arbejdet skal gaa for sig om Aftenen, jaaledes at Bierne kunne komme rigtig i Orden før den næste Morgen.

Før man slynger ud af de angrebne Tavler, maa man udskære hele den Del af Tavlen, som er uforsøget, af Rammen, ellers vil en Deel af den døde Yngel blive udslyngt med Honningen. Naar man saa har fkaarret Alt, hvad der er uforsøget, bort, stærer man Seglene væk fra Honningen, slynger den ud og koger den bagefter.

Alle Bipest-Tavlerne og de ny Tavler, som blive byggede i de 4 Dage, skulle smeltes, og Affaldet fra Voks-smelteren maa graves ned. Thi selv om dette løber med Voksjet, bliver det ikke saa varmt, at Sporerne dræbes, og hvis man saa kastede det et Sted hen, hvor Bierne kunde komme til det, kunde det let fremkalde Sygdommen paa ny.

Naar den angrebne Yngel, som blev bragt i det 2-etages Stade, er udklækket, og Bierne have faaet hele Kunsttavler ind at bygge paa, saa skulle de straks have en Dronningcelle ind at udklække eller ogsaa en ung Dronning, saa vil alting være i Orden.

Man behøver ikke at hælde kogende Vand i de tomme Stader, stolde dem eller desinficere dem paa nogen Maade; det er fuldstændig sikkert at bruge dem igen, og det har intet at sige, hvor flem Sygdommen har været i dem, og jeg har altid fuldført Kuren i de samme Stader. Men da Ram-

merne blive mere eller mindre oversmurt med Honning, naar man stærer Stykker ud af Tavlerne, lader jeg altid Rammerne brænde, saasnart jeg har fkaarret ud af dem, thi det kan ikke betale sig at spille den kostbare Tid med at rense og pudse gamle Rammer, naar smukke ny ere saa billige.

Der, hvor Sygdommen har naaet saa vidt i Vigaarden, at Familierne ere blevne svage, skal man straks smelte alle Tavlerne, baade dem indeni og udenfor Staderne, og alle Familierne skulle samtidig slaas sammen to og to, da det ikke kan betale sig for Nogen at spille Tiden med svage Familier.

I nogle Vigaarde har jeg fkaarret 3 og 4 Familier sammen til een for at faa Familier af passende Størrelse til at begynde med.

Naar Kuren skal foregaa før eller efter Trækket, saa maa man passe vel paa, at man ikke giver Anledning til Røveri. Kuren kan godt foregaa baade før og efter Trækket, naar man fodrer rigeligt med Sukker-Sirup om Aftenen. Bierne ville da bygge paa Lederne af Kunsttable-Strimler og anbringe den angrebne Honning i de ny Tavler efter at have taget den bort fra de gamle, angrebne Tavler, og naar de ny Tavler den 4de Aften flyttes bort, og Bierne saa Kunsttavler i Stedet, maa man blive ved med at fodre, for at Kunsttavlerne kunne blive byggede ud og fyldte med et rigeligt Vinterforraad.

Naar jeg ved Honning-Trækkets Slutning finder Vigaarde med Bipest, lader jeg Dronningen sætte i Bur i alle de svageste Familier i omtrent 10 Dage, saaledes at der ikke kan ansættes nogen ny Yngel, som kan angribes af Sygdommen. Saa faar jeg Eierne til at tage Yngel fra de stærke Stader og fordele den i de svage Familier med de indespærrede Dronninger. Giv saa Staderne Ledere saasnart Tavlerne ere fjernebe, og foder med Sukker-Sirup om Aftenen i fire Dage; slyt saa Lederne og sæt Kunsttavler i Stedet. Efter 10 Dages Forløb lader jeg saa alle Tavlerne tage væk fra de svage Familier, som have indespærrede Dronninger, og ryfter Bierne ned i et enkelt Stade, giver dem Ledere af Kunsttable-Strimler, slipper Dronningerne ud af Burene og fodrer med Sukker-Sirup om Aftenen saant borttager den fjerde Aften de ny Tavler og indsetter hele Kunsttavler; Fodringen bliver jeg ved med, til alt er i god Stand. De Familier, som vare svage, da de andre Staders Yngel blev fordelt til dem, blive meget stærke af den Masse Bier, som udklækkes i de ti Dage.

Jeg maa bruge min Forstand godt, naar jeg skal helbrede mange Vigaarde for Bipest saaledes, at Kuren bliver saa for-

delagtig som mulig, og faaledes at hvert Stade bliver godt stærkt ved Træffets Slutning.

Man kan særdeles let helbrede en Bi-gaard for Bipeft og snart faa den i god Stand, ligegyldigt hvor slet den var, dengang man begyndte at forbedre paa den for at helbrede den. Men jeg har gjort den Erfaring, at det er meget vanskeligt at have med alle Slags Folk at gøre og navnlig at faa dem til at foretage Kuren og gøre, som man vil have det.

Naar nogle faa Familier i en Bigaard ved Træffets Slutning vise sig at have Bipeft, kan Diableren ordne hele Sagen, naar han bare en Uften i Oktober Maaned, naar Dronningerne ere færdige med Uglægningen, tager Tavlerne væk og i Stedet indfætter forseglede Tavler fra junde Familier. Hvis Ejeren ikke har forseglede Tavler, maa han jodre, indtil Bierne i de junde Familier forsegle deres Tavler; naar de angrebne Familier, jaa have faaet disse forseglede Tavler, ville Bierne ikke have Plads til den Honning, som de tage fra de angrebne Tavler; derfor maa de opbevare den, til de fortære den. Da der ikke er Plads til at ansætte Yngel, da Dronningen har holdt op med at lægge Ugl, og da der nu indtræder koldt Vejr, ville Bierne være blevne fri for den angrebne Honning, førend der ansættes ny Yngel. Enhver Diabler burde for alle Tilfældes Skyld have fuldt op af forseglede Tavler (forseglede som de bedste Delinger). Jeg har altid flere Hundrede.

Jeg kender mange Tilfælde, i hvilke man i Ontario forgæves har forsøgt kemiske Midler mod Sygdommen, og jeg har faaet mange private Breve fra flere Steder i de Forenede Stater, hvor disse Midler have været ganske uden Virkning. Jeg selv har aldrig kendt noget Helbredelses-Tilfælde ved kemiske Midler, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor man skal tale om den Slags Helbredelses-Metoder, naar de altid mislykkes.

Jeg vil her advare Enhver imod at bruge Medicin i Bigaarden; den Slags maa man helst kaste i Søen — men det vilde maasse ikke være heldigt for Fiskene.

D. N. Jones' Sultetur vil altid lykkes, men den er for haard for Bierne, og gør dem i en Tid fuldstændig uduelige til Tablebygning, idet den gør dem tynde, magre og svage, og Sulten ødelægger undertiden nogle af Dronningerne for Livstid.

Jeg har haft meget travlt, ellers vilde jeg have skrevet tidligere om min Fremgangsmåde. Jeg har faaet mange Breve fra Diablere rundt omkring fra alle de Forenede Stater, de bade mig skrive og fortælle,

hvordan jeg bar mig ad med at helbrede Bipeft. Efter det Antal Breve, jeg faar fra de Forenede Stater med hver Post, kan jeg slutte mig til, at Bipeft maa være stærkt udbredt der. Det gør mig ondt, at jeg ikke kunde faa Tid til at besvare deres indstændige Anmodninger om Hjælp. Jeg haaber, at disse Folk ville undskylde mig, ville gemme dette Exemplar af „American Bee Journal“ samt tage nærbærende som Svar paa deres Breve.

* * *

Ovenstaaende Artikel fra den Biavls-lærer, som Staten Ontario i Nordamerika har udsendt for at helbrede Bipeft, fortjener megen Opmærksomhed. Det skulde i høj Grad glæde os, om han virkelig har peget paa et sikkert Middel mod denne farlige Sygdom og oven i Købet et saa simpelt Middel. Vi skulle ærligt tilstaa, at de hidtil anvendte Midler have vist sig i høj Grad usikre. At Sygdommen navnlig forplanter sig ved Honningen og Tablebygningen, derom har man i de senere Aar været temmelig enig. Men det antages jo tillige, at Sygdommen forarsages af en Mikrob (*Bacillus alvei*). Det ser derfor lidt beynnerligt ud, at Forfatteren paa-staa, at ingen Desinfektion af de smittede Boliger er nødvendig. Vi fastholde vort tidligere Raad: at udfolde de smittede Boliger. Endvidere tilraade vi her i Landet ikke at udsætte Behandlingen af de syge Familier længere end til Slutningen af September.

Red.

Korspinde.

Af B. Bojesen, Sydstofte.

Som bekendt har man 3 forskellige Indretninger for at regulere Afstanden mellem Rammerne i „Højtadet“. Disse ere: Ører, Stifter og Hjørneklobser. Med ethvert af disse Afstandsobjekter følger der imidlertid en Del større eller mindre Ulemper. Derfor ere de saakaldte Ører næsten ganske afflassede, og Hjørneklobserne ere stærkt paa Ketur, fordi de som Afstandsmaalere staa langt tilbage for Stifterne. Men selv disse medføre en Del Ulemper, navnlig i de høje Rammer, hvor de jo slet ikke kunne undbæres i Rammens Understykke. Ulemperne ere derimod langt mindre i den lave Normalramme, da de her kun benyttes i Rammens Øverstykke. Imidlertid vil enhver let kunne indse, at Stifterne

ogfaa helst bør undgaas i Dverstykkerne, da de i det hele genere ved enhver Manøvre med Rammen. Vil man tage en af de mellemste Tabler op af Stedet eller skyde den ned, kan Stiften let komme i Vejen, vil man bære flere Tabler paa en Gang, eller paa en Gang skyde flere tomte Tabler ned i Stedet, da er Stifterne atter til Hinder; vil man i en Kasse opbevare Tabler, da er der Plads for færre, fordi Stifterne optage $\frac{1}{3}$ af Pladsen osv. Alle disse Ulemper har jeg allerede for mange Aar siden søgt at undgaa ved først at bruge den saakaldte „Nive“ og senere ved at benytte Afstandsliste: 3: Lister af $\frac{1}{3}$ " Brede, $\frac{1}{4}$ " Tykkelse og Tablebærerens Længde. Imellem hver 2 Rammer indlagdes en saadan Liste; dermed kom Tablerne i den rette Afstand fra hinanden, og Dækbrædderne vare ganske overflødige. I Aar er jeg gaaet et Skridt videre og har indført „Korspinde“. En saadan er ikke andet end et Stykke (f. Eks. af 3 " Længde) af en Afstandsliste, paa hvis ene Ende der er anbragt en Tableklamre, saaledes at hele Indretningen ligner et Kors. Medfølgende Figur viser en saadan Korspind omtrent i naturlig Størrelse.

Korspindene kunne naturligvis gøres længere eller kortere, alt som man finder det heldigst i paakommende Tilfælde;

ligeledes kan man for enkelte Tilfælde skyld lade nogle, der er bredere eller smallere. Lad os nu se, hvorledes Korspindene benyttes og da antage, at vi ville anbringe 10 Tabler i et Stades Undertrum. Først skyde vi samtlige Tabler ned og stille dem efter Skøn i passende Afstand fra hinanden. Derpaa lægge vi ved Stadets Forvæg en Afstandsliste. Saa indlægges Korspindene een for een saaledes, at Enden a kommer til at hvile i Stadets Fuge eller paa Væggenes Kant, medens den anden Ende ved Hjælp af Klamren b kommer til at hvile paa Tablebærerne. Som Afslutning af det hele lægge vi tilsidst en eller flere Afstandsliste, alt som det passer bedst. Betragter man nu Rammerækken lidt nøjere, saa ser man straks, at der er fremstaaet 9 Passager mellem de ti Rammer, hvoraf enhver er 9 a 10 " lang og $\frac{1}{3}$ " bred. Men hvad have vi saa naaet ved denne Indretning?

1. At det paa den bekvæmeste Maade er bleven os muligt at udtrække en hvilken som helst Table uden at have nødig at irritere Bierne eller skubbe de andre Rammer frem eller tilbage.

2. Man kan paa en faare nem Maade ved Hjælp af Korspinde indrette Stedet saaledes, at man efter Behag kan anvende et lille eller stort Dronninggitter. Dette er en meget betydningsfuld Fordel; thi Brugernes af Gitre kunne i Reglen gaa dem til halv Pris, naar Fabrikanten forud ved, at han uden Risiko kan lave dem i meget store Partier med samme Maal f. Eks. 10×12 ", og et saadant Gitter kan godt forsendes som et Brev og forud betales ved indlagte Frimærker, naar Prisen er bekendt.

Jeg har fundet flere andre Fordele ved Korspindenes Brug; men finder det ganske overflødig at fremhæve dem. Da jeg nu derimod ikke har fundet en eneste Ulempe ved dem, kan jeg trofast anbefale dem til enhver, der bruger Ersterstaden, og vil tilføje, at dette Stade ved Benyttelsen af Tableklamre og Korspinde bliver et langt mere fuldkomment „Mobilstade“ end noget andet, hvori der bruges højere Rammer; thi ved Klamrenes Hjælp bliver enhver Kamme i højeste Grad egal udbygget, og i det Øjeblik, de paagældende Korspinde ere

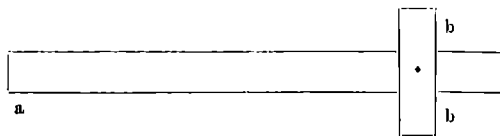

Fig. 50.

fjernede, er selve Rammen absolut „mobil“, da der ikke stiller sig nogen som helst Hindring i Vejen for dens hurtige Udtrækken af Stedet,

hvad enten den er den første, mellemste eller sidste. Jeg vil slutte med at sige, hvad der saa tidt er sagt: Prøv alt! men vælg det bedste!

Diavol i Philadelphia.

af John W. Howker. (B. B. Journal.)

Jeg tog hjemme fra med et tidligt Tog Onsdag d. 12. Maj, kom til Liverpool ved Middagstid og gik ombord paa Dampskibet „Ohio“ i den Dok, hvor det laa: Kl. 3 skulde Passagererne være ombord. Uheldigvis forhindrede det meget lave Tidevand (Flod) Damperen i at slippe over Dok-Karmen den Eftermiddag, og vi bleve nødt til at blive ombord om Natten (vi fit nemlig ikke Tilladelse til at gaa i Land) og vente til Floden indtraadte igen. Tidligt næste Morgen lykkedes det os at komme af Sted, og vi naaede Queenstown i rette Tid; der fit vi flere Passagerer ombord, saaledes at vi i det hele vare mere end Tusind Menneſker ombord.

Vi havde en rask, behagelig Overvejse, naar undtages, at vi vare ikke saa lidt søsyge; og den 23. Maj om Aftenen ankom vi til Cap May i Staten New-Jersey, hvilket ligger omtrent 23 Mile fra Philadelphia. Her begyndte vore Genvordigheder. Da Dampskibet standsede, hejedes det gule Karantæne-Flag, og efter at alle Passagererne vare blevne underkastede en Læge-Undersøgelse, og efter at de havde ærgret sig over den lange Ventetid, der medførte et Tab af to hele Dage paa Grund af de strenge Karantæne-Forholdsregler, kom vi i Land i Philadelphia; der fandt jeg min Søn, der med stor Ungstelse stod paa Værfet og ventede paa mig. Dækspassagererne (omtrent 800) bleve holdte i Karantæne en hel Uge efter, at vi vare tagne bort.

Efter at have hvilt mig en Dags Tid, opsogte jeg Dr. Townsend, Præsidenten for Philadelphias B.F., som, efter hvad jeg hørte, spillede en fremtrædende Rolle i alt, hvad der angik Biaul. Han gav mig en meget hjærtelig Modtagelse i sit Hjem i Vine Street, og jeg havde en rigtig rar Samtale med ham i en Times Tid. Før jeg forlod ham, gav han mig en Indbydelse til at overvære det næste Møde i Philadelphias B.F. Da man endnu ikke havde fastsat Dagen, sagde Dr. Townsend, at Sekretæren skulde nok sende mig Underretning om Tiden; dette gjorde han ogsaa, og den 12. Juni Kl. 8 om Aftenen indfandt jeg mig til Mødet, som denne Gang afholdtes i Dr. Townsends Hjem. Følgende Medlemmer vare til Stede: Dr. Townsend (Præsident og Mødets Dirigent), Fru Arons, Fruen Creed, Frk. Johnson, Fru Townsend, J. Schloess, Esq. samt Dhr. Davidsen, Lindsay, Langaere, Turner, Savage, H. M. Twirings, Hr. F. Hahmann (Sekretær) og andre, hvis Navne jeg ikke hørte. Først blev der paa Mødet behandlet forskellige Forenings-Anliggender, som jeg ikke nærmere skal omtale; dernæst bleve de tilstedeværende anmodede om at afgive Beretning om, hvor meget Honning, de foreløbig havde taget, samt om deres Biers almindelige Tilstand. Alle sagde, at det gik godt med Bierne, og at der var fuldt op af blomstrende Hvidbløver. Frk. Creed fra New-Jersey sagde, at hun havde faaet 325 P udslunget Honning fra 7 Stader; flere andre berettede ogsaa om god Høst. Udskillige havde Stader paa 3—4 Stokværk, og alle vare enige om, at det vilde blive et godt Hømingsaar. Da den strængt officielle Del af Mødet var forbi, hørte vi Næsten af Aftenen paa en interessant Beskrivelse af engelske og amerikanske

Metoder, af udmærkede videnskabelige Fremgangsmåder ved Behandlingen af Bier; alle syntes at høre efter med spændt Opmærksomhed, og hvorvel Mødet ikke var stort, saa var det øjensynlig besøgt udelukkende af ivrige Biavlere, der ikke betragtede deres Biaul alene som Forretning.

Jeg har faaet at vide, at denne Forening ikke har noget stort Antal Medlemmer; tidligere har den haft mange flere end nu. Nogle ere døde, andre ere rejste bort, og mange, der have haft Fordel af at være i Foreningen og lært meget derved, mene nu, at de ikke mere behøve Undervisning; derfor holdes Foreningen gaacende alene ved Præsidentens og Sekretærens Energi.

Under mit Ophold i Philadelphia har jeg forsogt at finde Biavlere for at faa bedre Lejlighed til at dømme om amerikansk Biaul i Sammenligning med vor egen; jeg blev meget skuffet, da jeg opdagede, at der ikke er nogen, som har et stort Antal Stader, eller som holder Bier i stor Maalestof; de, som have Bier, have dem meest for deres Fornøjelses Skyld.

Følge Hr. F. Hahmans venlige Indbydelse besøgte jeg i Selskab med Dr. Townsend og Fru Arons hans Vigaard i Harrogate, nær ved Philadelphia. Efter omtrent en halv Times Kørjel med Philadelphia-Reading-Banen kom vi derud Kl. 2,30 omtrent. Hr. F. Hahman bor sammen med sin Fader i et malerisk, gammelt Hus, omgivet af Mark, Træer og Dribhuse; de ere nemlig Blomster-Grossister og forsyne Udsalgstederne i Philadelphia med Planter og affkaarne Blomster.

Bierne ere anbragte i den ene Side af Haven paa et temmelig højtliggende Sted med Udsigt over en Eng; Staderne ere pænt ordnede i en snorlige Række. De Stader, som bruges, vare 4 Slags, nemlig Roots saakaldte „simple“ Stade og Roots Haffelse-Stade. Flyvehullets Gulvbrædt laa paa Jorden, som var bedækket med Koks-Rast, saaledes at der ikke var noget Ukrudt. Hr. H. havde ikke saa mange Stader, som han plejede at have, da hans Tid var stærkt optaget af andre Ting. Vi undersøgte en 6—7 Stader med liguriske (italienske) Bier i. Nogle af disse Stader vare meget stærke, idet de vare 3—4 Stokværk høje, og hvert Stokværk indeholdt ti Kammer af Langstroth-Størrelsen; da Stedet fik Stokværk paa, var der Tavler i Kammerne. Hr. H. gaar udelukkende ud paa at høste udslunget Honning og plejer gerne at lade Honningen blive i Staderne og ikke slynge ud flere Gange, som andre gøre. Han holder nemlig mest af at lade sine Bier være saa usforstyrrede som muligt, derfor slynger han

først ud temmelig sent paa Aaret, naar han ikke har saa travlt, og Bierne have samlet deres Hovedhøst. — Nogle af disse Familier bestode af de smukkeste Bier, jeg nogensinde har set (Figureerne); Dronerne og Arbejderne vare nemlig næsten helt gule — hvad der sædvanligvis kaldes de femstribede Bier; de vare rolige og gode Arbejdere. De have alle overvintret paa deres Sommerpladser. Vi talte meget om Bier, indtog nogle Forfriskninger og havde i det hele taget en overordentlig behagelig Eftermiddag sammen.

Vejrslaget her er forfærdelig varmt; igaar (2. Juli) stod Thermometret kl. 1.30 paa 27° R. og Dagen i Forvejen var det oppe paa 29° R i Skyggen, og man siger, at det bliver varmere endnu i næste Maaned.

Engelsk Bladt.

Af C. Bartrum. B. B. Journal.

Vi leve, eller rettere, vi burde leve for at lære. En af Glæderne ved Videnskab for Bier er, at Emnet aldrig udtømmes — der er altid noget at lære. Bladten gør bestandig Fremstid, hvad enten man betragter den som en Videnskab eller som en Kunst. Ganske vist ere mange Opfindelser, der betragtes som ny, kun Genoplivelse af gamle Ideer, der, efter at være prøvede af Tid og Erfaring, ere lagte til Side og glemte for en Stund. Og dog, Bladten gør stadig væk Fremstid; men, er der da ikke Plads for en yderligere Fremgang? Hvem kan f. Ex. paa en tilfredsstillende Maade klare det Spørgsmaal, om Bier ere i Stand til at høre Lyd, og hvem tør fremkomme med en aldeles bestemt Paastand angaaende det Spørgsmaal? Jeg for min Part tror aldeles bestemt, at de ere i Stand dertil; men der er et langt Spring fra en Mening til et Bevis.

Disse Bemærkninger ere foranledigede ved den Omstændighed, at et Urtekræmmer-Firma, som faar en stor Del af sin Honning, have fremhævet Betydningen af at sælge Honning i ½ Pd.s Delinger. De paastaa, at en stor Mængde Mennesker ikke ville eller kunne give 1 Shilling (ca. 90 Ore) for 1 R Honning; de behøve maasse ikke et helt Pund, men saadanne Folk vilde købe ½ R, naar de kunde faa det særskilt i en pæn Indfatning. Da den paagældende Forretning er stor, er det værd at lægge Mærke til den Aufstuelse som her er udtalt, og maasse vilde nogle af Deres Medarbejdere tillendegive deres Mening paa dette Punkt.

Har nogen Bladler nogensinde kendt et saa mærkbart Aar som dette? Ruberbladterne erklære, at dette Aar er omtrent saa slet, som det kunde blive; for de have ikke haft nogen Sværme, og saa have de heller ingen Honning at høste. Men den Mængde Honning, som maa være bleven samlet i Nærheden af mig paa Hvidløver 1 Fjerdingvej eller 2 borte, var ganske overordentlig stor. Denne pludselige rige Honninghøst paa Kløveren, der kom saa pludselig, maa forklare den mærkelige Mangel paa Sværme. Honningen kom lige paa en Gang, just som Bierne havde Lust til at sværme; Høsten var kommen, der maatte samles ind nu paa en Gang, mens der var noget — alle Tanker om at drage ud og stifte et nyt Hjem, maatte opgives. Ja, saa fulde af Honning vare mange af Angel-Tablerne i mine Stader, at jeg i Stedet for at slynge ud, fjærnedes Gitteret og tillod Bierne at yngle i de øvre Stofocærk. Naturligvis ere nogle af Delingerne bleve ødelagte, ligeledes nogle af de lave Rammer; men om nogen Tid, naar Yngelen er udklæftet, blive Cellerne rimeligvis fyldte med Honning og forstørre saaledes Udbyttet af ud-slynget Honning. Antallet af Bier er derfor ikke sjundet ind i nogen stor Udstrækning, og Dronningen kunde røgte sin Dont paa en Tid, da alle hendes Undersaatter besandt sig i bedste Velgaaende og havde saa travlt, som kun Bier kunne have det.

Det glæder mig, at De stadigvæk taler om, hvor vigtigt det er, at Honningen er af udmærket Bonitet. Folk ere nu en Gang saa vante til det bedste af alting, at intet, der er mindre godt eller som ikke er særlig indbydende, vil opnaa en god Pris, eller i det hele taget blive solgt. Gamle, snabede Delinger kunne være meget gode at putte i Raffelobnen om Vinteren, men de have ikke deres Plads i et Bistade. Skillerummene er det ogsaa af Vigtighed at tage Hensyn til. Jeg er ked af, at jeg har forskellige, gamle Delings-Rasjer, der ere købte efterhaanden, og som ikke ere lige store. Naar Skillerummene ikke passe akkurat, som de skulle, saa kan jeg være sikker paa, at Bierne ville straffe min Stødesløshed og lave Delingerne til, saa det bliver umuligt at sælge dem.

Det er nødvendigt, at Bladterne gøre Publikum bekendt med ren engelsk Honnings mange Dyder. Hr. Bancs har gjort os en stor Tjeneste ved den lille Piece, som han raader os til at uddele. Men noget fortere, noget der var iøjnefaldende og dog kunde tale til Fornuften, og som blev anbragt i et Vintskvindue, det vilde gøre vor engelske Honning mere bekendt. Vi mangle

en Cadbury eller en Pears*) til at gøre vore Varer efterspurgt.

Maa jeg ønske B. B. Journal til Lykke med, at Strækken for Bipest — i det mindste for en Tid — synes at være forsvunden? Bipest er utvivlsomt en frygtelig Plage, men for at stifte den væk behøves der ingen Nigsdagsbeslutning. Stadig Renlighed, Naphtol Beta, hyppig Brug af Naphtalin i Staderne og af desinficerende Midler (navnlig Svovldampe) ved enhver Ting i Høgaarden, der ikke er i Brug ved Narets Slutning — dette synes at være nok til at bekæmpe en Sygdom, der for ikke længe siden betragtedes som næsten uhelbredelig. Men have Biavlere endnu lært det allerbedste Middel mod Solstiik og Bistik at kende? En meget lærd Ven af mig, som er Læge, bærer nok meget fornuftigt en bredstygget Hat, naar det er varmt, men saasnart han kommer hjem efter en solvarm Tur, bader han sit Hoved, navnlig Baghovedet med koldt Vand. Dette simple Middel er ligesaa godt imod Bistik.

Er De bleven stufket? Træl straks Braadden ud og stik Haanden ned i en Spand koldt Vand eller hold den under Posten i nogen Tid. Hvis Bienen har angrebet din Næse, eller hvis det er lykkedes den at stikke nogen Del af dit Legeme, som ikke kan stikkes i en Spand Vand, saa dyp straks en Svamp i det koldeste Vand, Du kan saa fat i, og bliv ved med at trykke den mod det saarede Sted i nogen Tid. Jeg er en ivrig Tilhænger af Koldt-Vands-Kuren.

Spørgsmaal Nr. 75.

af R. L.

Da Hr. A. C. A. selv melder sig som den, der har haft Tusinder af Kroners Tab ved sit Arbejde med Bier, har han selv draget Spørgsmaalet ud af den Almindelighed, hvori det var holdt, og jeg ser derfor ingen Grund til at skjule, at det er Hr. Biavlslærer A. som har brugt de omskrevne Udtryk. Grunden til, at Hr. A. træder frem, synes at være, dels at han vil stemple mig som en uforsvaret Spørger og uwillig Sjæl, og dels at juble sig med en Martyr-Glorie ved at fortælle, hvor store Dyr han har bragt for Bisagen, og hvor liden Paaskønnelse han har faaet derfor.

Jeg stal nu først med et Par Strøg

seje for min egen Dør: Hr. A. sagde gentagende, at han ikke passede sine Bier (det mener jeg er Hovedsagen), at han havde haft Tusinder af Kroners Tab af Bierne ved daarlige Pasning, mislykkede Forsøg og lignende; han nævnedes intet om Tabet ved Oprettelsen af Biavlereforeningen ej heller ved sin Skribentvirksomhed. Hr. A. kan være forvisset om, at jeg hører godt og huster godt. Hvad Beskyldningen for Uvillie angaar, saa vil jeg sige, at jeg ikke har Spor af Grund til at nære nogen personlig Uvillie mod Hr. A.; tværtimod! efter det Indtryk, jeg fik af ham, den eneste Gang jeg har hørt ham, er han en gammel Hædersmand, som jeg ikke paa nogen Maade vil tilføje en personlig Krænktelse.

Nej det er Sagen selv: Arbejdet for at faa Folk til at være Biavlere og at faa dem, som har Bier, til at passe disse paa tidssvarende og fordelagtig Maade — det er derom, der spørges. Og naar Dhr. Biavlslærere ved offentlige Møder udtale noget, som vi Tilhørere og menige Biavlere synes er tvivlsomt, rentud galt eller ligefrem er egnet til at stræmme eller vilbøde ubefæstede Bimennesker, saa vise vi ikke Kærlighed til Sagen ved at tie stille. En sømmelig og saglig Forhandling kan kun bidrage til at klare Spørgsmaalene ogsaa for Dhr. Lærere, thi hvem af dem tør træde op og sige: her ser De den hele Viden, den hele Forstaaelse! Det er jo dog ikke de dygtige levende Mænd og Biavlslærere, som alene give Bisagen Fremgang; der sidde rundt omkring i Landet Smaa-karssfolk, Haandværkere, mindre Jordbrugere, Lærere og andre, som have god solid Kundskab til Biavlen og stor Interesse for den, og som saa i deres Kredse i det daglige Samvær og ad rent praktisk Vej udrette store Ting uden Spræl og megen Allarm; de ere, om jeg saa maa sige, Biavlslægens Arbejdere, der ligesaa lidt kunne undværes til Sagens Trivsel som Arbejderne i en Familie. Disse Biavlere fortjene visse ogsaa Tak og Paaskønnelse, og Hr. A. kommer til at dele noget af Æren for Biavlereforeningens Oprettelse med dem.

For at kunne arbejde med Nytte i en Sag og for en Sag maa man være i Besiddelse af 2 Ting: 1) Villie: Lyst, Kærlighed, Interesse for Sagen, og 2) Evne til at kunne sætte sig ind i Sagen og udføre den paa rette Maade. Hvor den ene af disse Betingelser mangle, der bliver Arbejdet simpelt eller slet, og kun hvor begge Betingelser ere tilstede i en heldig Forening og sund Udvikling er der

*) Cadbury og Pears ere amerikanske Forretningsfolk, der have gjort sig berømte ved at avertere meget ligesom f. Eks. Otto Monsted herhjemme. Red.

Emne til en Biavlslærer. Om Hr. A.'s gode og ærlige Villie til at fremme Biavlsfagen her i Landet nærer jeg ikke Spor af Tvivl, derimod tror jeg rigtig nok, at Sagen var bedst tjent med, at han ikke nu i stor Stil optræder som dens Fortaler. Ja hvis Hr. A. nu stiller sig selv op som et affkræftende Eksempel paa, hvordan man i Iffe skal drive Biavl, saa kan jeg forstaa det. Hvad Hr. A. tidligere har udrettet, skal jeg hverken rose eller laste af den simple Grund, at jeg ikke kender det.

Lad os tænke os, at en Landmand rejste omkring som Foredragsholder og sagde til sine Tilhørere*): „Saa mine ærede Tilhørere, nu har jeg arbejdet paa at finde paa et nyt og bedre Landbrug siden 1858, og jeg har sat Tusinder af Kroner til ved det, og jeg har gjort galt med dit og galt med dat, og jeg har rejst omkring i 16 Aar for at faa Folk til at passe deres Landbrug bedre — mange Rejser, uhyre Tidspilde — og jeg har spildt uhyre Tid med at skrive Bagateller, som jeg har ladet trykke, og ved at stave mig igennem nogle travselige tykke Avissninger, og jeg har redigeret et Blad om Landbrug, uagtet jeg manglede Kendskab til Landbruget og næsten alle Betingelser for at optræde som Redaktør, og nu er jeg naaet til, at jeg ikke passer mit Landbrug, men nu skal I høre, mine ærede Tilhørere: i gamle Dage gif Kreaturene løse omkring i Stovene, men siden fandt man paa at lave Baase og Huse til dem og passe dem paa forskellig Maade, og jeg har ogsaa ladet lave Baase og Huse, og mine Baase og Huse har mange Fordele fremfor andre Baase og Huse, og saa skal jeg fortælle Jer nogle Smaatræk fra Bedriften, og her se I nogle Redstaber: en Kastemaskine, en Maltespand, en Møddingstræber. . . . .“

Skal vi være enige om om, at dersom nogen vilde gaa hen og blive Landmand, fordi han følte sig „slaaet“ af saadant et Foredrag, saa maatte vedkommende have et blødt Sted paa Kærnehjert, men større Landmænd vilde gaa bort og sige: der spildte I den Tid. Maaeste det dog alligevel vil gaa en saadan Foredragsholder, som det gif Frederik VI paa Kongressen i Wien: han vandt alle Hjerter men ingen Sjæle!

Det nytter ikke, at man, naar man er slaaget til Skilling, vil være Daler, og det vidner om Overburdering af egne Kræfter at ville løse en Opgave, som man mangler Betingelser for at kunne løse. Ikke enhver har Evne til at være Forsøgsmand eller „Fører i Biavl“, og den, som venten at faa Indtægt af sine Bieer, skal vogte sig for at

Ekspementieren i stor Stil for at finde ny Metoder; kun, hvad der er prøvet og fundet hensigtsmæssigt af praktiske og erfarne Biavlere, bør han, dersom han ellers mener, at det passer for hans Forhold, prøve paa at anvende.

Jeg kommer til at tænke paa en af Biavlens Veteraner her i Danmark, Hr. Hofjegermester N. Bruun, Louisiana; han gav sig ikke til i 1858 at eksperimenterer med den ny Metode ude i det blaa; nej han rejste til Mestreene selv, Dzierzon og Berlepsch, og saa blev han — uden at gaa nogen for nær — Danmarks første Bimester, og saa skrev han en „Veiledning i Biavl“, som Hr. A. kunde have læst paa Dansk (i Stedet for at sidde og stave paa Dyss) og deraf lært, hvorledes Bieer skal behandles, og hvorledes der skal foredrages om dem, saa det bliver baade lærerigt og interessant.

Mon Hr. A. virkelig tror, at han kan faa nogen til at tro, hvad han skriver, at han jo maatte prøve sig frem, thi der var den Gang (1858—66) ingen Veiledning, hverken paa den ene eller anden Maade? (!)

Endnu kun dette: Det er smukt at ofre Tid og Arbejde paa en Sag, som er god, og som man har ker, selv om man kun høster liden eller ingen Tak derfor; det er ogsaa smukt at ofre Penge for den samme Sag, selv om man ingen Renter faar af sine Penge; men det er ikke smukt selv at udstille sine „Ofre“ til offentlig Beskuelse. Herom har man et gammelt Ord, som jeg af Hensyn til den personlige Afgtelse og Verbødighed, som jeg har for Hr. A., ikke vil nævne.

Til Begynderen.

Af E. J. Grønning.

1) **En Sværms Behandling.** Saafernt man ønsker at formere sit Stadeantal ved Hjælp af Sværme, da lader dette sig ligejaa let gøre ved Hjælp af Kassestaderne som ved de gamle Straakuber, ja endog lettere. Der er kun den Forskel, at er man under Forsømmer-Behandlingens naaet at faa Stedet op paa 12—14 Kammer, og Nøvertræffet snart er i Vente, da udbides Rummet ikke mere med Undtagelse af, at en Drone-Table hænges nær eller ind blandt Yngelen, til Sværmen er kommen, eller og at den hjembragte Nestar truer med at overskylde Rummet. Bieerne forberede sig først paa at jværme, naar Rummet, de sidde i, er fyldt dels med Yngel og dels med Honning og Blomsterstøv, og Træffet vedvarende er godt. Da faar de Følelsen

*) Se Nr. 11, S. 192.

af, at der kan udrettes noget mere, end deres Hjem giver dem Plads til, da begynde Arbejdsbierne at opjøre Dronningceller i Huller eller Jordybninger paa Tavlerne. Der opføres fra 3—4 til 10—12 eller derover, Dronningen belægger dog ikke alle Cellerne med Eg paa een Gang, men med flere eller færre Dages Mellemrum, alt efter som vi ved det passer sig for Sværmingen, i modsat Tilfælde vilde alle de unge Dronninger fødes paa samme Dag, hvilket ikke vilde passe netop for Sværmingens Skyld. — Naar Træfforholdene ere gode (eller ved Foder) kan man 8 a 9 Dage fra Egget er lagt i Dronningcellen, vente den første Sværm; undertiden varer det dog noget længere, men som Regel kan Sværmen komme, saasnart der findes lukkede Dronningceller. Første Sværm bestaar af den gamle, overlevede Dronning samt gamle og unge Bier; lige før Sværmen have de fyldt deres Honningmaver med Honning, som de som Medgift tage med fra Hjemmet; man ser ogsaa Bier med Blomstertøv, vel jagtens Trækbier, der, hjemkomne fra Marken, have sluttet sig til Sværmen. Efter at have fløjet muntert omkring mellem hinanden i nogle saa Sekunder, samler Sværmen sig som Regel i et eller andet Træs Gren eller mindre Bust, og saa gælder det om saa hurtigt som muligt at saa dem fanget, med andre Ord: de maa hurtigt muligt i den foreløbige Bolig. I Almindelighed benyttes en tom Straakube til at lade Bierne samle sig i, den maa være ren og fri for fremmed Lugt, ligesom der ej heller maa findes Binde eller Spiler deri. En Laage eller et Stykke Brædt, saa stort, at Kuben kan staa derpaa, tages med og lægges i Skyggen af det Træ eller Bust, hvor Sværmen har samlet sig paa, hænge de paa en Gren, som ikke har større Værdi, sker den da forsigtig Løs, læg Sværmen ned paa Brædtet og Kuben ned over den, de vil da snart løbe op af Siderne og samle sig for oven i Kuben. Kan Grenen derimod ikke godt skæres af, hold da Kuben tæt op under Sværmen, og med et kort Ryk eller Slag paa Grenen tæt ved Sværmen vil disse saa godt som alle falde ned i Kuben, som derpaa langsomt vendes om og sættes paa Brædtet. En Sten eller anden Genstand stikkes under Kubens Kant i Nordsiden for at give rigelig Afgang for de udstrømmende Bier. Er Kuben i Forvejen smurt med lidt Honning, da er det sjældent de forlade den; dog maa der bredes et Par Lag Væred over for at skygge for Solen. De blive da staaende rolig til et Par Timer før Aften, hvor de da bringes i den for dem bestemte Bolig. Kammerne, med Kunsttavlerne isatte

ved Hjælp af den fine Traad som tidligere anvist, maa hænge tæt sammen paa deres Plads, Indstudsdoeren trækkes helt tilbage efterat Stedet er sat paa sin bestemte Plads, Derpaa berøres Kuben rolig, i samme Stil, som den stod, hen og holdes hævet 3 a 4" over Kammerne, man slipper med begge Hænder men griber hurtigt med et Slag atter Kuben forinden den naaer at berøre Kammerne, ved dette Slag vil saa godt som alle Bier falde ned paa Kammerne, er der endnu nogle tilbage, saa de atter et Slag, og den tomme Kube lægges tilside. Man skal ikke forhaste og med at ville have dem ned paa Tavlerne, trække de fejl, da vendes de med et ganske lille Bust Røg, dog maa man vogte sig for at puste for megen Røg paa en Sværm, den forvildes derved let, den kender endnu ikke sit Hjem; det varer dog ikke længe, forinden Bierne trække ned paa Tavlerne, og kan man da langsomt styde Døren ind imod sin Plads mod Kammerne, og saa snart det lader sig gøre da at dække over for oven, helst med flere Lag varmholdige Stoffer og bagved Døren med en Hattelpose, der slutter godt. Næste Morgen ses først, om Pladsen har været passende, idet der paa den bagerste Tableflade, set gennem Glasdoeren, maa findes helt fyldt med Bier, saa lettes Dækket foran, og er den første Tavle gang besat med Bier, da er Pladsen tilpas, med andre Ord: hele Rummet maa være fyldt med Bier, da er det først, de kan bygge med fuld Kraft. Findes der altsaa flere Kammer eller Tavler, som ikke ere besatte med Bier helt ned, da tages disse ud; saasnart Bierne ere ifærd med at bygge paa den bagerste Tableflade, gives de Plads med en a to Kammer som andet Steds anvist. En meget praktisk Fangkasse, konstrueret af Hr. Uhrmager Bræstemark i Hobro og forbedret af mig, er meget at anbefale til Sværmenes Indfangelse. Kassen er lavet af gjennemfaarne Brædder, saa store og høje, at der er Plads til 7—8 Kammer; Laaget er til at lukke i ved Hjælp af Hængsler og Krammer, Bunden bør være af bitet Jærntraadsvæv, fastflaaet paa en Kamme, hvori to Kroge paa hver Side ere fastgjorte saaledes, at de kunne gribe ind i tilsvarende Østener paa Kassens Sider; Bunden holdes derved fast, men kan ogsaa, naar onskes, helt fjernes. Et Brædt, lig Figuren Side 96 i Bladet for i Mar, det saakaldte Samle og Løftbrædt, saa stort, at det dækker hele Nabningen oven over Kammerne for derved, om onskes, at kunne sammenhæfte alle Kammer og derved paa en Gang tage alle Kammer med den paa-siddende Sværm ud. Selvfølgelig maa Disterne i Kassen, hvorpaa Kammerne hvile,

sænkes saameget, at der kan blive Plads til Brædtet med sit Haandtag ovenover Rammerne, saa Råsens Laag kan lukkes; at der paa selve Råsens Laag findes et Haandtag, følger af sig selv. Haves nu nogle færdige Tavler eller Kunsttavler og en Table med lidt Honning, laant fra et andet Stade, sat i Midten, Brædtet er lagt paa foroven, og med sinaa Struer gennem Brædtet faststrues nu hver Kamme ved hver Side, Laaget lukkes, Bunden fjernes, og saaledes er Sværmsfangeren færdig til Brug. Sidder Sværmen saaledes, at man nogenlunde let kan komme til fra oven at sænke Råsens Bund ned til Bierne, de ville da ufejlbart straks løbe op paa Tavlerne; maatte behøves blot at staa saa længe, rolig holdende ved Råsen, til Sværmen tildels er løben op, man kan da enten straks flytte den hen til sit fremtidige Stade eller stille Råsen ned paa Jorden med et Par Træstykker under, for at de Bier, der endnu flybe omkring, kunne finde ind til Sværmen. Med Lærred eller Sætte skygges godt over den, at ikke Solstraalerne skal forlede den til at flyve bort; saaledes staar de til et Par Timer før Aften. Den fremtidige Bolig er i Orden og stillet paa Pladsen undtagen Kammer; disse haves jo alt i Janglåsken. Denne bæres nu rolig hen til Stedet, Laaget lukkes op, og ved at tage fat i Brædtets Haandtag løstes paa en Gang alle Kammer med paafibdende Sværm over i Stedet, derpaa affrues Brædtet, Indstudsøren indsættes og tilpaffes som ovenfor sagt. Om Kammerantallet til en Sværm, da gælder det som tidligere sagt altid: giv dem ikke flere Kammer, end at alle ere bejatte med Bier, hvilket ses Morgenen efter Sværmsens Indsættelse. Har man derimod sat Sværmen paa Moderstadets Plads, hvilket undertiden meget kan anbefales, kunne de da have, ja bør endog helst have 1 a 2 Kammer mere, end de kunne besætte, thi i de første Dage efter at Sværmen er sat paa Moderpladsen og denne flyttet et godt Stykke hen paa en ny Plads, ville Moderstadets Træbier vende hjem til den vante Plads og derved forstærke Sværmen. Moderstade svækkes herved saa meget, at det som Regel glemmer at give Estersværm, der som Regel ere værdiløse uden væsentlig Hjælp fra Diablerens Side.

(Fortsættes.)

Fra Kredse.

Han Herrederens BF. afholdt Lørdagen d. 8. Juli Udstilling i Fjeritålev i Forbindelse med Landbosforenings Hoveddyrskue. Udstillingen var i det Hele særdeles vellykket. Kl. 1½ afholdt Fru

Demant et udmærket Foredrag om Biavlens i Almindelighed. Foredraget blev hørt med Opmærksomhed af en meget stor Forsamling. Efter Foredraget foretoges Præmieudelingen saaledes:

Besøkkede Biblioteker:

1. Nr.: Mogens Zmer, Ullerup, og Chr. N. Kjør, Aggersborg. Disse 2 Præmier udbetaltes ikke, da Udstillerne fik 1. Pr. forrige Aar. 1. Pr. a 10 Kr.: Niels Madsen, Klim Ede, og N. P. Larsen, Torslev. 2. Pr. 8 Kr.: B. Jakobsen, Torslev; Hans Berthelsen, Gottrup; Andreas Nielsen, Orslev; L. Jørgensen, Jerritslev, og Martinus Olsen, Klim. 3. Pr. 6 Kr.: J. P. B. Meilbø, Gottrup; J. P. Pedersen, Højstrup; og Peter Jensens Hustru, Torslev. 4. Pr. 4 Kr.: Kold Djernes, Djernesgaard; J. P. Nielsen, Holme; Ole N. Jensen, B. Thorup; Jens S. Pedersen, Vejstrup, og Bertel Vadmands Hustru, Gottrup.

Tomme Bistader:

1. Pr. 9 Kr.: Martinus Olsen, Klim. 2. Pr. 6 Kr.: Mads Larsen, Klim. 3. Pr. 5 Kr.: Nikolaj Strøbæk, Klim.

Udslyngnings-Maskiner:

1. Pr. 5 Kr.: J. Andersen, gl. Sole pr. Hedensted. 4. Pr. 2 Kr.: Chr. Niégels, Viborg, og N. D. Pedersen, Vester Thorup.

Redskaber:

2. Pr. 3 Kr. Chr. Niégels, Viborg, og Blissenlager N. Pedersen, Brønderlev, Diplom.

Honning:

1. Pr. 4 Kr.: Jens N. Andersen, Strøm, og Lars N. Nielsen, Torslev. 2. Pr. 3 Kr.: Kr. N. Kjør, Aggersborg, og L. Jørgensen, Jerritslev. 3. Pr. 2 Kr.: Jens S. Pedersen, Højstrup; Kold Djernes, Djernesgaard, og Mogens Zmer, Ullerup.

Roks i Bløkke:

1. Pr. 4 Kr.: Chr. N. Kjør, Aggersborg. 2. Pr. 3 Kr.: Niels Hansen, Aggersborg; J. V. Andreassen, Marstrup. 3. Pr. 2 Kr.: Chr. Niégels, Viborg; Mogens Zmer, Ullerup, og D. Helligsen, Oland.

Rokstavler:

1. Pr. 4 Kr.: J. Andersen, gl. Sole pr. Hedensted.

Honningkager:

1. Pr. 5 Kr.: Martinus Olsen, Klim. 2. Pr. 3 Kr.: Fru Müller, Københavns Honninghus. 3. Pr. 2 Kr.: Bager Joh. Jensen, Odense.

Mød og Honningvine:

1. Pr. 4 Kr.: Martinus Olsen, Klim, og Gartner Jøppesen, Røtkedal. 2. Pr. 3 Kr.: Ole N. Jensen, B. Thorup, og Fru Schønig, Kattrup.

Fruktfast og Syltetøj:

1. Pr. 3 Kr.: Martinus Olsen, Klim. 2. Pr. 2 Kr.: Mogens Zmer, Ullerup, og Ole N. Jensen, Vester Thorup.

Øvrige udstillede Genstande:

1. Pr. 3 Kr.: P. N. Müller, Københavns Honninghus. Maler Chr. Simonson, Aggersbød, tilkendtes Broncemedalje for ihærdigt Arbejde for Biavlens Fremme i Han Herred.

Salt uddeltes Præmier til et Beløb af 204 Kr. Foruden ved Festen i Jerritslev har Fru Demant i de nærmeste Dage der-efter holdt 4 Møder med Foredrag og praktisk Behandling af Bierne paa forskellige Steder i Han Herredene; disse Møder have været jævnt godt besøgt. Et af Møderne afholdtes i Bratbjerg, hvor der tidligere ingen Medlemmer var. Ved denne Lejlighed indmeldte der sig en Del i Foreningen.

Her i San Herred tegter det til, at Biablen iaar vil give et noget større Udbytte end de nærmest foregaaende Aar. I Almindelighed overvintre Bierne godt, og de har nu i For sommeren udviklet sig til stærke Familier, der allerede har jamlet en betydelig Del Honning, og hvis Vejret vedblivende vil være godt, kan der endnu blive godt Træk i lang Tid her paa Egnen.

N. M.

Aarhus og Omegns BF. Hr. Trafikchef F. Møller, Aarhus, har nu modtaget det paa ham faldne Valg som Kredsformand for denne Forening paa den Betingelse, at Skomager P. Christensen, Søhstgæbe, fungerer som Sekretær.

Vildbjerg BF. afholdt Lørdagen d. 16. Juli Møde hos Købmand L. M. Andersen i Vildbjerg, hvor Biavlslærer Grønning var tilstede.

Først foretoges Besøget i Vigarden, hvor Hr. Grønning meget udførlig paaviste den praktiske Behandling af Bierne, der med stor Interesse fulgtes af den forholdsvis store Forsamling af c. 50 Biavlere. Dernæst holdtes et særlig for Begyndere meget belærende Foredrag, mest om en Sværms Behandling, der ligeledes fulgtes med megen Interesse. Kort efter Mødets Slutning indmeldte sig 3 ny Medlemmer i Foreningen, der nu tæller 29 hele Holdere af Tidsskriftet.

L. M. Andersen,
Formand.

Ekko fra Staderne.

Kalbæk, Stagen, 20. Juli.

Nu have vi et herligt Træk paa Hvidkløveren for Bierne. Lyngen begynder ogsaa at blomstre.

"Bitibenden" er til Dplysning, Gavn og Glæde for mig. Derfor længes jeg altid efter at modtage det næste Nummer.

M. C. Nielsen.

Vestjylland, 21. Juli.

Det fornøjer mig at se, at Afspæringsgittrene af og til blive anbefalede, da jeg netop ifjor selv lavede mig en Del. Jeg laante et hos en Bekendt, som havde købt det hos Hr. Pedersen, Tred, og gjorde dem derefter af almindelige Kammellister. Brugen af disse ifjor var til min Tilfredshed, da jeg kunde bruge Tabler med mer eller mindre Droneceller bag Gittret i Honningrummet uden at risikere at faa dem fyldt med unyttig og tørrende Yngel. Antallet af Tabler i Yngelrummet maa man se at bestemme efter Folkets Styrke og Størrelse. Jeg har ogsaa forjagt at lade et Bifolk gaa gennem

Gittret, og Droner og Dronning blev saa tilbage; de Første dræbte jeg, og den Sidste kom naturligvis ind til Folket igen.

Det tilraades af og til ikke at forhaste sig med Salget af Honningen, og dette er ogsaa i Reglen det fornøftigste, da det er en Vare, der kan gemmes, og det gode Aar afløses ofte af et magert, som kan fortræde Overfloden. Ifjor, 1892, havde jeg levet en hel Del fra foregaaende Aar, og da det var af Sommerens første Honning, jeg havde levet, blev den foretrukket i Husboldningen fremfor den ny Honning, der mere bestod af den mørkere Efter sommer honning. Hele Efteraaret og ind i Vinteren brugte vi af denne gamle Honning, medens jeg saa kunde sælge en større Mængde af den ny, hvorpaa der var god Afsetning i det noget knappe Honningaar. Jeg har folgt ikke jaa lidt Honning til Folk, som brugte den for deres Hjelbreds Skyld, medens Landsbyfolk her paa Egnen i Almindelighed anser den for dyr at købe til Husboldningsbrug til 40 a 50 Ore pr. Pd. og betegner den ofte som noget „udrøjt noget“. Det har ogsaa forekommet mig, at den er et noget dyrt Næringsmiddel i Forhold til flere andre Ting, men maaske jeg fejler i min Betragtning.

K. J.

Getrup, Hobro, 23. Juli.

Det er et daarligt Honningaar her paa Egnen, faar vi ikke godt Træk paa Lyngen, bliver der intet Overflud, og maaske jmaa Familier og Sværme kan døje med at samle det Nødvendige til Vinteren.

Byrial Nielsen.

Vestjylland, 24. Juli.

Det ser daarligt ud for Biablen og Landbruget her i Vestjylland. Til Dato ikke Spor af Overflud. Dog staar Boghveden godt nu, da vi have faaet Regn, saa at det endnu kan blive en god Honninghøst af Boghvede og Lyng.

G.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 99. Jeg har tidt tænkt paa, naar der, som f. Eks. her paa Egnen, er en Mængde Blomster af flere Slags som Hvidkløver, Algerkaal, Boghvede o. fl. samtidig, og Bierne besøger dem alle, hvorledes de saa gaar til Værks med Hengemning af Honningen; bringes hver Slags i Celler for sig eller bliver den undertiden blandet? At den enkelte Vi kun besøger een Slags Blomster om Dagen har jeg læst, at den gjorde, men besøger nogle af Stadets Bier een Slags Blomster og samtidig andre en

anden Slags eller maaske mange Slags? Dette tillader jeg mig herved at spørge om. (K. J.). — **S.:** Arbejderne hengemme i Almindelighed hver Slags Blomsterhøning for sig, men naar Cellerne i en Table kun ere halvt fyldte og Træffet netop da ophører paa een Plante og afløses af en anden Plante, saa fylde de dog disse Celler med den ny Nektar. Derfor finder man undertiden f. Eks. Dyrghønning oberst i hver Celle og Hvidkløverhønning nederst.

Nr. 100. Ere dronningløse Bier mere stikkelystne end de, der have Dronning? (V.). — **S.:** Ja, det ser i Almindelighed saaledes ud, men Grunden dertil er vistnok denne, at de dronningløse Bier oftest kun have ringe Forraad, og at de ikke holde sig saa godt samlede i Stedet som de, der have Dronning. Følgen heraf er da, at naar man undersøger et dronningløst Stade, have Bierne stort Besvær med at fylde sig med Honning. Mange opnaa ikke dette, og disse ere da stikkelystne.

Nr. 101. Nu er jeg i Forlegenhed og vilde gerne bede Dem være saa venlig at give mig et godt Raad. Jeg har en Kube, som gav en stor Sværm for ca. 3 Uger siden, og denne er i god Behold i et Stade. Jeg fødrede den i nogle Dage, og det var en Lykt at se, som de byggede. Men nu Kuben; den lod jeg staa i ca. 10 Dage og satte saa en Klasse under med Ersløbs Rammer i med Ledere i Rammerne. Det var vel Altsammen godt nok, men nu ser jeg en Dag til min store Forbavselse, at Bierne ere saa forfærdelig urolige og løbe allevegne, som de vare vilde. Jeg gaar da hen og ser paa dem og opdager da, at Dronningen krabler paa Jorden men kan ikke flybe; idet den ene Vinge er en Stump kortere end den anden; jeg tager hende ganske forsigtig op, staar lidt og betragter hende, sætter hende derpaa hen paa Flyvebrættet, og hun løber ind, og straks følge de fleste af Bierne med. Saa, tænker jeg, nu bliver hun der vel nok, da hun ikke kan flybe. Nu har jeg flere Gange siden set, at der i smukt Vejr kom en lignende Uro over denne Kube, og en Dag iagttog jeg det ogsaa og gik derhen og blev da ganske rigtig Dronningen var, at hun løb fra og til paa Flyvebrættet, men kun et Øjeblik saa jeg hende. Jeg er bange for, at hun ikke er hefrugtet, og da hun ikke kan flybe, er der jo ingen Udsigt til, at det kan ske, hvad skal jeg saa gøre ved hende? Kan det gaa an at staa hende ihjel? Vil Bierne saa udklække en anden? At indføre en Dronning i en Kube synes mig umuligt. (N. C. N.). — **S.:** Det havde været det klogeste, om De havde taget

den flybelamme Dronning bort fra Kuben, da De saa den anden Gang, og et Par Dage efter havde vendt Kuben om (i en Spand) skaaret et kileformet Snit i den midterste Table og deri indsat fra et godt Stade et Stykke Yngeltable (med nylig af Udg udklækkede Arbejderlarver) af samme Form. Stykket befestes med 2 Knappe-naale, 1 paa hver Side. Derefter vendes Kuben om og stilles paa den gamle Plads i retvendt Stilling. Det er jo muligt, at De endnu kan saa fat i Dronningen paa Flyvebrættet, naar den i Middagstunden (kl. 12—2) kommer ud for at gøre et for-gæves Forsøg paa at flybe ud til Barring. I modsat Fald maa De tromme Bierne ud, borttage Dronningen, kaste Bierne tilbage i Kuben og derefter behandle denne som anført 1—2 Dage derefter. Hvis De sikkert antager, at Dronningen er tabt, kan Yngel-table=Stykket straks indsættes.

Nr. 102. Hvad kan der gøres ved et Stade, hvori Bierne have bygget helt, som de har villet? Jeg var i Dag heme at hjælpe en Mand med at skaffe lidt mere Blads deri, men det var saa kedeligt at se dette Virvar af Bygning i et Stade. Bierne kom deri paa de tomme Rammer uden Tabler, men nu er Stadets Underrum fuldt af Honning og Bier, og Manden var bange for at gøre noget ved dem. Blot jeg vidste, hvad der kunde gøres, saa kan jeg ikke sige, at jeg er saa bange for dem. (N. C. N.). **S.:** Da den omtalte Bilbygning nu uden Tvivl indeholder megen Yngel, er det ufloget at skære den ud for at indbinde den i Rammerne. Derimod kan Ejeren, hvis han i Slutningen af September har et tilstrækkeligt Antal gode udbyggede Tabler, hvoraf helst nogle fyldte med forseglet Honning, til den Tid udføre Bilbygningen og erstatte den med godt udbyggede Tabler, Honningtablerne yderst, og derefter ved Fodring give Bierne det manglende Forraad.

103. Jeg har et Kubestade, der i Sommer kun vilde give een Sværm, uagtet der var Forraad og Bier nok, og saa satte jeg det til Nedbygning i et Hus. Nu er Yngelredet flyttet ned i Huset, og Kuben er „smadrende“ fuld af Honning. Men nu er det Spørgsmaal, hvad jeg skal gøre. Kan jeg gøre Regning paa, at „Madammen“ er i Huset? og hvis hun ikke er der, hvordan skal jeg saa saa hende ned? Hvordan skal jeg bedst saa Bierne ud af Kuben? Kan jeg ikke ved at lave et lille Hul foroven i Kuben drive dem ned med Dug? Naar jeg saa faar Kuben renset for Bier, har Familien intet Forraad til Overvintring, Yngelredet naar lige til Rammens

Oberkant, og omtrent hele Forraadet er i Ruben. Vil det saa ikke være fornuftigt at give Familien Forraad fra de andre Huse. Hvor naar skal jeg helst foretage den Operation? Ruben kan ikke godt blive staaende i Huset Vinteren over, jeg kan ikke godt saa den dækket, da der er en stor firkantet Kasse under Ruben; jeg har maattet skue Vaaget af Huset og sætte en Stage paa til; det er noget Stilleri, som jeg helst vil være fri for at gaa Vinteren imøde med. Jeg vilde være meget glad for at høre Deres Mening herom. (V. S.) —

S.: Da de bor paa en Egn, i hvilken Trækket nu maa anses for sluttet, ville vi raade Dem til at borttage Ruben snarest muligt i stille Vejr midt paa Dagen efter først, saaledes som De selv foreslaar, at have drebet Bierne ned med Røg. Denne blæses ganske jævnt ned i Ruben, indtil man ser Bierne komme frem i stor Mængde ved Stadets Indgang. Tablebererne i Stedet dækkes derpaa, og Bygningen udfæres af Ruben, idet Tableerne udtages een for een, de saa derpaa siddende Bier høvstes ned i en tom Kube. At give Familien hele det nødvendige Vinterforraad som forseglede Honningtabler fra andre Familier, fraraade vi, fordi Vinterlejet derved meget let bliver for stort og Forraadet uheldigt anbragt. Giv den kun 1 forseglet Honningtable paa hver Side af Rhyngen (yderst) og giv den Resten ved Fodring fraoven. Det øvrige Forraad kan godt være Kandisjirup, men vil De give mere Honning end de 2 Tabler, da bør den gives ved Fodring først, Siruppen sidst. Paa denne Maade ville Bierne selv give den tomme Del af Vinterlejet den rette Form.

104. Sikres Hænderne fuldstændig mod Bistif ved Brugen af Voksbugshandsker? Hvor saas nævnte Handsker og omtrent til hvilken Pris? (C. G.) —

S.: Ja, Voksbugshandsker af det gule Voksbug, der bruges til Badehætter, sikre fuldstændig imod Bistif. De maa selv lade dem sy, de maa kunne habes for ca. 2 Kr.

Baonlige Bink.

Vejret (21. Juli) har i de 2 sidstforløbne Uger været mindre helbigt for Bierne med Byger og Blæst. Derfor har Vindtrækket hidtil været ringe. Saavidt man endnu kan danne sig et Overblik over Forholdene, har Hovedtrækket givet en Middelhøst, idet nogle Egne have haft over en Jaaban, andre under et Middelaars Udbytte.

Droneslaget er i mange Egne iagttaget allerede den 18. Juli. Herved betegnes dog ikke just Trækkets Ophor men kun Afslutning af Biernes Forberedelse til at sværme. Droneslagets største Betydning for Biavlens ligger dog deri, at denne Udslæben af Droner og Dronengel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Hovedtrækkene, som ikke udføre dette Arbejde,

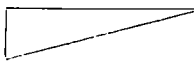
maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor underjoges. Saavel Dronningstifte som Dronningopflækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der altid vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard endnu i 2-3 Uger.

August-Efterjunct. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Voghvede og Lyng, bør Honninghøsten afsluttet ved Midten af August, og jaamtidig bør Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forstyrrelser kan indvintre dem paa et senere Tidspunkt. Opfattes dette Efterjunct nemlig til September, da vil man have stort Bæsvær med at undgaa at hidloffe Kobbier, naar Staderne aabnes. Efterjunct bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Bøn over, hvormeget Honning, der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør saa vidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 35 R. 30 R vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Svad der mangler heri, bør gives i Form af Kandisjirup ved Fodring fra oven om Matten enten straks eller senere i September. — I Egne, der have haft et ringe Udbytte, hænder det ofte ved Efterjunct, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tabler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 R Honning i hver af de 20 Tabler (a. 120 □). Undertiden ville vel Bierne selv flygte denne Honning ind i et mindre Antal Tabler (f. Eks. 12), der da komme til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavlereu stoler herpaa, han bør derfor ved Efterjunct indskrænke Bygningen til det Antal Tabler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1-2 Tabler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring enten med Foderjirup eller med Honning. Gives begge Dele, da bør Foderjiruppen gives sidst. Det har nemlig stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opflækning af Ungel. Derfor bør ethvert Stede helst have mindst 8 R Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Rhyngen.

Fodring kan udføres enten med „den fuldkomne Foder“ eller med et Honningglas fraoven eller med Doolittle's Foder bagved Tavlerne. Foderjiruppen tilberedes som angivet S. 85. Doolittle's Foder bør man dog ovenpaa Foderet stro et tykt Lag Haffelse, da mange Bier ellers ville drukne i Foderet.

Udslyngede Tabler bør stentkes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang for at afstilles af Bierne. De rene Tabler udtages senere for at indhænges i et Værelse, i hvilket man har stroet Mastalin for at holde Møl ude.

Sildige Sværme og Familier, der uhyg have stiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fodres langsomt for at fremme Ungelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tabler a 120 □.

Røveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Indgangen hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5-6" Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Indgangen herved indskrænkes til 3-4"

Vrd. Til saadanne snævre Indgange bør Bierne dog helst ledes ved en straa Klods paa hver Side af Indgangen.

Eftertræffet paa Boghvede og Lyng kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtræffet, og det ovenomtalte August-Efterhyn udsættes der til den sidste Halvdel af September.

Brevkasse.

Centralmodet for 1893 er foreløbig bestemt til Afholdelse Torsdag d. 16. Septbr. i Rørding og det paafølgende Diskussionsmøde Søndag d. 17. Septbr. Emner, som ønskes forhandlede ved disse Moder, bedes opgivne til DBF's Sekretær, Ersklev i Skalsborg, inden d. 26. August. Det bemærkes, at Emner til Centralmodet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes ved Indsendelsen meddelt, om Indsenderen selv er villig til at indlede Emnet.

Regnskab for DBF. 1892. Hovedregnskabet findes aftrykt her i Bladet S. 111; men i Henhold til Bestyrelsens Beslutning har Sekretæren forfattet en Afskrift af det fuldstændige Regnskab. Denne rundsendes forinden til Bestyrelsen og til 3 Delegerede, der have udtalt Ønske om at se den (Afskriften maa bestyres i 7 Dage). Hvis flere Delegerede maatte ønske den til Gennemhyn, anmodes de om at meddele dette Ønske til Ersklev i Skalsborg. De ville da saa den tilsendt efter Lur.

Gulderne af E. F. Biavl 1893 og det deraf følgende Stemmeantal i Amtsforeningerne (efter Udtælling d. 23. Juli: Haderslev BF. 324. (Denne Forening sender 3 Delegerede) — Ribe Amt 266 (Ribe N. sender 3 D. Lindetved-Vorbaske BF. 1 D.) — Viborg 261 (3 D.) — Aarhus 221 (Standerborg N. 3 D., Linaa BF. 1 D.) — Randers 216 (3 D.) — Ringkøbing 209 (Holstebro BF. 1 D., Bølling N. Her. BF. 1 D., Ringkøbing BF. 1 D., Vildbjerg BF. 1 D.) — Vejle 196 (Kolding BF. 2 D., Elbo m. fl. Her. BF. 2 D., N. Suede BF. 1 D.) — Hølbæk 187 (3 D.) — Thisted 147 (Morsø BF. 2 D., Han Her. BF. 1 D., Thylholm BF. 1 D.) — Roskilde 140 (3 D.) — Sorø 131 (Midtjyllands BF. 2 D., Sorø Amt BF. 2 D.) — Frederiksborg 128 (Frederiksborg N. nordre BF. 2 D., Slangerup BF. 2 D.) — Præsto 114 (Sydjyllands BF. 2 D., Valsø Stifts BF. 2 D.) — Svendborg 108 (3 D.) — Bornholm 102 (3 D.) — Alsike BF. 100 (3 D.) — N. Slesvigs Central BF. 100 (3 D.) — Maribo 95 (2 D.) — Odense 80 (2 D.) — Hjerring 71 (2 D.) — Aalborg 50 (2 D.) — København 48 (1 D.).

Italienske Dronninger agtes paany indfor- skrevne d. 10. August. Bestillinger maa altsaa være Ersklev, Skalsborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 4,50 D. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. August. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende sendes tilbage til Ersklev.

Dette Nummers Udsendelse er forjæntet 3 Dage paa Grund af Redaktørens Fraværelse paa en Rejse i Slesvig.

Kundgørelser.

Unge, befrugtede italienske Dronninger

a 4 Kr. pr. Stk., fra den 1ste September 3½ Kr. pr. Stk., ere tilsalg hos
F. A. Larsen,
Hjerring, Skjorup, Hjerring.

Chr. Riegels Sienframforretning, Viborg.

Udflængere, anvendelige for alle Maal undtagen 12 × 12, 19 Kr. Stk. Do. passende for alle Maal, 24 Kr. Stk.

Disse 2 Udflængere ere i Ar betydelig forbedrede og leveres med Jern-Aftapningshane.

Amerikanske Udflængere med Messing-Hjul og Drev, eneftaaende i Kvalitet og let Gang, for alle Maal, 30 Kr. Stk.

Solvoxmeltere, overordentlig praktiske, 10 Kr. Stk. Jærnhæner paafættede Hønningspande mod en Prisforhøjelse af 1 Kr. 50 Ore Stykket.

Clarfs Røgpiustere, eneftaaende lette at behandle, 2 Kr. 75 Ore Stk.

Hills Godrere, Indhold ¾—5/8 Pot, 30, 40 Ore Stk. Bropper til Afbøts Glas, 1—2 Pd., 100 Stk. 3—4,50 Kr., pr. Stk. 4—5 Ore.

Ersklev's Brislite se S. 63.

Gulf, at ingen

Høning-Udflænger

har faaet saa høj Udmærkelse som Holstebro-Udflængeren. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Snoretæt efter Ordre.
C. C. Danielsen.

Veiledning til Biavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Ore, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Ore tilsendes mig pr. Postavisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Djergsted Skole pr. Svebølle i Juni 1893.

B. C. W. Smith.

Kautschuk-Stempler

aas til billigste Priser hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Tavlerne

haves atter i Ar til sædbailig Pris. Voks tages i Bytte a 35 Ore pr. K. **S. P. Beck,**
Langelsskov pr. Børup St.

Høkstavler

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saafernt prima Tavler af italiensk Bivoks ønskes, leveres disse betydelig billigere og imødegaas enhver reel Konturænce. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 K 35 Ore pr. K.

10 a 100 K 30 Ore pr. K.

100 K og derover 25 Ore pr. K.

Viborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Saaes hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunst- tavler af blandt Voks til **1 Kr. 25 Ore** pr. K.

Kunsttavler, Biboliger og Sol- voksmeltere

saaes hos Sueder Olsen, Hvilested pr. Sollested. **NB.** Voks forarbejdes.

Ægte Bivokstavler

saas fremdeles iaar hos „Linnae Societatis Bivokstavlerforening.“ Foreninger, der sender 100 B Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. B. Ordre indgives til Ole Rasmussen, Linnae, Laven St.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdslyngeltavler med forstellige Præg, smukke Drone-tavler, samt meget nyde Delingstavler leveres. Boks forarbejdes for 35 D. B, over 10 B 30 D. pr. B, 100 B for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bæge, Cylinder-Udstømnings-Maskiner samt andre Biavlsredskaber, i Forhold til Værdierne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værdernes Godhed, Soliditet og Akkurateth. Prisliste sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos underleguede. Boks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig Dronninggittere.

Systofte, Nykjøbing. J. B. Bojesen.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888 og eneste præmierede Kunsttavl ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891), anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Boks i Ar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunsttavler,

ere udfolgte og laves ikke mere.

Jeg fabrikterer **Yngeltavler, Drone-tavler, eensidige Tavler til Blisplader** i alle Størrelser samt **Delingstavler og Dronninggittere.** Mindsker ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Heidenreichs Tavleklammere

50 D. pr. 100 Stk. (i hver Kasse findes lige mange Hageklammere og flade Klammere) faas hos

Grølev.

M. Hansen, Haastруп pr. Fredericia,

anbefaler sine solide og nøjagtige Staber til meget nedfatte Priser. Staberne ere tilkendte Sølvmedalje 1891.

Min prisbelsønede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales jaavel **Foreninger** som den **store** eller **mindre Forbringer** til Aarets **billigste** Pris. Fortinnet Traad, Strælle-tuive, Tavlesporer, Bipiber, Røgputtere, Røgløbere og Afspærringsgittere have altid paa Lager samt **fortrinlige Trugstader** med 10 x 12 " Diameter.

N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Grølev**, Kalundborg. Forjødte til Bestyrelses-medlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Homingbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Grølev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Forenings-Meddelelser.

Røskilde-Kredsen. Til den forestaaende Industri-, Landbrugs-, Biavls-, Haverbrugs- og Husflidsudstilling i Koge i Dagen 30. Septbr. og 1. Oktober kunde de, som ønske at udstille Biavlsprodukter, erholde Plan med Anmeldeles-Sema hos Kunstgartner Wendt, Ect. Jørgensbjerg, Røskilde; Biavler N. S. Kristensen i Himmelov pr. Røskilde og hos Gdejer Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Koge. Det bemærkes, at Anmeldelse maatte inden d. 15. August d. N. For Bestyrelsen, Frank Wendt.

Kjellerup og Omegns BF. afholder Møde Fredag den 18. August, Kl. 2 pr. hos Soren Mathonsen, Kjellerup. Hr. Biavlslerer Grønning holder Foredrag. Venner af Bisagen indbydes.

Rolding BF. holder Bestyrelsesmøde Fredag den 18. August, Eftermiddag Kl. 2.

M. Lindelof.

Vester Torslev og Omegns BF's Møder ved Biavlslerer Grønning afholdes i Handest den 21. og i Gjettrup den 22. August, begge Steder om Eftermiddagen Kl. 2. Vyrjal Nielsen.

Ribe Amts BF. holder Møde hos Skolelærer Wiener, Estrupmark, Søndag den 6. August, Kl. 2 Eftermiddag, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes. Chr. J. Kalling.

Indhold af dette Nummer.

Archus BF.	212
Biaul i Philadelphia, af M. Howter	205
Atpest, af Mac Ewoy	202
Dronninggittere	213
Ekko, af N. C. Nielsen, K. J., Vyrjal Nielsen og G.	212
Engellø Biavl, af C. Warstrom	207
Gavnige Btuf	214
Jan Herrebernes BF., af N. M.	211
Jæmgenning af Høning i Gellerne	212
Holberne af „L. f. Biaul“ 1893	215
Homingbiens Syn	201
Korspinde, af B. Bojesen	204
Lebbygning	213
Spørgsmaal Nr. 75, af R. L.	208
Til Begynderen, af C. J. Grønning	209
Wiberg BF., af A. M. Andersen	212
Udbygning	213
Voksbuys-Handster	214

Det Tørtgen'ske Bogtrykkeri i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningspriser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indtrykke.

Honningbiens Flugt.

Hos alle aarevingede Insekter, (Myrer, Bier og Hveps) findes, naar de ere udrustede med Flyveredskaber, 2 Par Vinger, af hvilke det forreste største Par er anbragt paa Mellembrystet, det bagerste mindre Par paa Bagbrystet. Aarsagen til, at disse Dyr ikke saaledes som f. Eks. Fluerne kun have eet Par Vinger, er klart nok denne, at hvis 1 Par Vinger skulde være store nok til at føre dem frem i Luften, vilde disse blive saa brede, at de vilde være i Vejen ved mange af de Arbejder, som disse Dyr ere bestemte til at udføre. Hos vor almindelige Sphylæ, der dog er noget mindre end en Honningbi, er Afstanden mellem Vingespidsene $\frac{2}{5}$ ". Hvorledes skulde Arbejdshien med saadant et Par Vinger kunne krybe ned i Arbejdscellerne, der kun ere $\frac{1}{5}$ " brede? Derfor kunne de 4 Vinger hos Arbejds-Bierne og Dronningen foldes sammen saaledes, at Afstanden mellem deres

yderste Spidser kun er $\frac{1}{5}$ ". Vingerne dannes af nogle faa stive „Arer" eller Ribber, mellem hvilke er udsprendt fine Ginder. Ribberne ere hule og indeholde baade Blod og Lufterør.

Da de 2 Vinger paa hver Side nødvendig maa kunne virke som een samlet Flade imod Luften, ere de paa en særdeles smuk Maade hæftede sammen saaledes, at Forbindelsen mellem dem dog med Lethed kan bringes til at ophøre. I Fig. 51 A ses et stærkt forstørret Billede af højre Forvinge. Ved c ses den stærke Ribbe, der fører hele Vingens Bevægelse, ved a er antydet, at Forvingens bagerste Rand er bøjet nedad, saa at der under denne Rand frem-

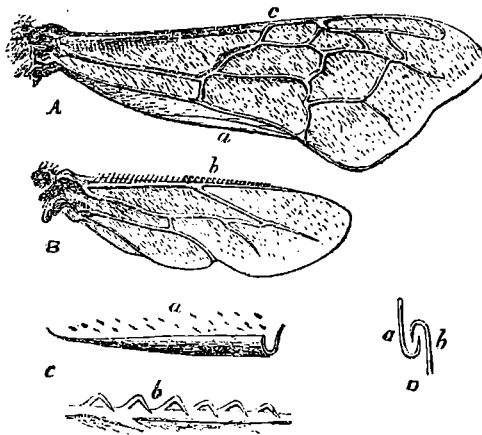

Fig. 51. Biens Vinger.

kommer en smal Kende. Ved B ses Bagvingen og ved b dennes forreste svære Ribbe, der netop paa det Stykke, der svarer til Kenden i Forvingen, er forsynet med en Række (c. 20) smaa stump-hornkroge. I C a ses Kenden og i C b 6 af Krogene stærkere forstørrede. I D ses Forbindelsen mellem Kenden a og en Krog b. Tænke vi os nu Vingerne i

Hvile, da ligge Forvingerne ovenpaa Bagvingerne, og der er ingen Forbindelse mellem dem indbyrdes. Saa snart Vingerne derimod udfoldes ved at drejes ud til Siderne, gribes Menden af Krogene, og Forbindelsen mellem hvert Vingepar er da straks tilstede. Krogene aftage jævnt i Størrelse indefra udad, idet de længste ere $\frac{1}{400}$ ", de korteste $\frac{1}{600}$ ". Alle Vingernes fine Hinder ere beklædte med spredte korte Haar, der tjene til at beskytte dem mod Befladigelse ved Gnidning.

Sammenligner man de 3 Former af Bier med Hensyn til Vingernes Udvikling, da viser det sig, at Dronerne ere meget stærkere udviklede i denne Henseende end baade Arbejderne og Dronningerne. Om denne sidste antages det almindeligt, at den har de mindste Vinger, fordi Bagkroppen rager saa langt udenfor de sammenfoldede Vinger. I Virkeligheden har dog Dronningen større Vinger end Arbejderen men i Forhold til Kroppens Størrelse ere de ganske vist mindre.

Længde af Forvinge, Bagvinge, Kæbeindh., Arbejder .			
0,38"	0,28	0,05	"
Dronning	0,41	0,29	0,06
Droner	0,49	0,35	0,09

Ogsaa med Hensyn til Krogenes Antal er der Forskel: Hos Dronningen 13—21, Arbejderen 19—23, Dronen 21—26.

Bier ere fortrinlige Flyvere, men de flybe dog næppe saa snorlige som mange Fugle. I Almindelighed dannes Flugtlinien af lange buede Sving. Hurtigheden er ikke let at bestemme, de fleste Forskere ere dog enige om at angive $\frac{1}{2}$ —4 Mil i Timen efter den Børde, Bjerne have at bære paa, eller det Vrinde, i hvilket de flybe.

I Biens Bryststykke ligger fortil 2 mindre Sænkemuskler, midt i og ud til Siderne 2 større Løstemuskler. Ved at anvende disse Muskler, der virke paa hver Vinges første stærke Ribbe, udføres Flugten. Befæster man et Stykke Skrivepapir (3×4 ") med den ene Rand paa et Pennestift ————o og holder det i vandret Stilling med Papiret til Venstre, Pinden til Højre, medens et brændende Lys opstilles tæt til Venstre for denne kunstige Vinge, da viser det sig, naar man ved Drejning af Pinden efterligner den naturlige Vinges Bevægelse, at Lysflammen peger til Venstre, baade naar Vingen bevæges op, og naar den bevæges nedad. Da den naturlige Vinges Bevægelse bliver svagere bagtil, følger heraf, at Vingerne

maa udøve et Tryk paa Luften udad og bagtil. Dette Tryk bærer Bienen fremad. Enhver Diabler ved dog Bested med, at Bjerne ikke alene kunne flybe fremad men ogsaa baglæns. Dette ses f. Eks. tydelig, naar de unge Bier holde Forpil foran Stadets Indgang; thi de flybe da frem og tilbage stadig med Hovedet fremad. Hvorledes kunne de flybe baglæns? Hvis vi tænkte os, at den store Ribbe i Forvingen, der leder Bevægelsen, kunde sluttet bagtil, vilde jo Flugten ske i modsat Retning; men dette opnaas tildeels ved at lade Hovedribben i Bagvingen (der jo er betydligt mindre end Forvingen) lede Bevægelsen. Paa denne Maade ere Bjerne derfor i Stand til baade at flybe baglæns og at formindste eller fuldstændig standse Flugtens Hastighed. Derfor kan Arbejderen ved sin Ankomst til den enkelte Blomst undgaa at støde til denne, og den kan bevære den saa let, at kun Biens Vægt kommer til at udøve et Tryk i Blaaften. Vil Bienen flybe opad, da sænker den Bagkroppen, saa at hele Legemet staa lodret i Luften; vil den derimod flybe nedad, saa løfter den Bagkroppen, hvis Retning altid kommer til at styre Bevægelsen ligesom Fuglens Hale eller Stribets Nor.

Hvor hurtigt Vingerne bevæges, er det meget vanskeligt at bestemme. Man har forsøgt at lade en lille Metaltrømmen dreje sig jævnt rundt ved et Uhrværk. Paa Trommen befestedes en let spærret Papir-

Fig. 52.

strimmel, og man holdt nu en Bi saaledes, at den ene Vinges Spids strejfede Papirstrømmen, der ved hver Bevægelse fik en lille hvid Plet. Paa denne Maade har man udfundet, at Biens Vinger løstes og sænkes 190 Gange i 1 Sekund. Efter den Tone, som høres under Biens hurtige Flugt (liggende mellem A og C) har Frankmanden Landois udregnet, at Vingerne svinge 440 Gange i 1 Sekund; men han bemærker, at Træthed hos Bienen hurtig bringer Svingningernes Antal ned. Vi tillægge ikke disse Maalinger stor Nøjagtighed, fordi Bienen ved det førstnævnte Forsøg ikke har fri Bevægelse, og fordi Biens Tone ikke alene frembringes ved Svingninger af Vingerne men tillige ved Bagkropringenes Bevægelse og ved Luftbevægelsen i Mandedhullerne, hvorom vi senere skulle udtale os. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Biens Vinger under den almindelige Flugt

bevæges med en umaadelig stor Hurtighed, og det maa i Sandhed forbaue, at det lille Dyr ved sit Nervesystem er i Stand til at regulere saa hurtige Bevægelser.

Enhver Biabler ved, at Biene under visse Forhold synes næsten ude af Stand til at flyve, de kunne da hælbes som Orter fra een Spand i en anden, og skubber man til en enkelt Bi, gør denne højst et Hop paa 3—4" Længde. Dette hidrører fra, at Bien ikke altid har sine store Luftfælle udspændte med Luft. Kun naar dette er Tilfældet, er den i Stand til at løfte sig paa sine Vinger. Derfor ser man ogsaa Bien, naar den længe ikke har fløjet, bevæge Baglivsringene stærkt frem og tilbage ind i hinanden for at indfuge Luft, inden den løfter sig paa sine Vinger. Under Flugten holdes Kandedhullerne i Almindelighed lukkede for at bevare Luftfællenes Spænding. I denne Tilstand er Bien lettest i Stand til at udgyde sine Ekstremiteter, idet den med Luftfællene kan trykke imod Indvoldene. Det har derfor en ganske naturlig Grund, at det lille Dyr i sund Tilstand aldrig tilsmudser sin Bolig med sine Udtømmelser. Kun Dronningen er selvfølgelig nødt til at udtømme sine Ekstremiteter gaaende, men disse ere paa Grund af det fortrinlig nærende Foder, den lever af, saa ringe, at de slet ikke bemærkes i Stedet.

Er Biernes Flugt og de Redstaber, hvormed den udføres, mon mindre beundringsværdige end deres øvrige Bygning? Med Sikkerhed op søger den fjern og nær det skønne Nektargemme, og med samme Sikkerhed svæver den tilbage til det kære Hjem for at aflæse sin Byrde. Trods alle Menneftenes sunderlige Opfindelser have de dog endnu ikke formaaet at maale sig med dette lille Mesterværk fra Staberens Haand i Henseende til Bevægelse gennem Luften.

Kubebiavl.

Freit efter D. ill. Biene Zeitung.

(Fortfat.)

Den, der nu, som de fleste Hedebiavlere, befinder sig paa Foraarsvandring og her har ladet sine Bier sværme, eller den, der har godt Foraars- og Sommertræk ved sin Bolig, og som vil tage Trækket paa Boghvede og paa Heden med, han maa i Be-

gynnelsen af Juni, da Boghveden begynder at blomstre, drage derhen med sine Bier.

Men ingen Vibolig egner sig — man sige hvad man vil — bedre til Vandring end Kuben, ligemeget om den er uden eller med bevægelig Bygning, forudsat at Spilingen og Bygningen ere som antydet Side 123.

Mangler der noget paa disse to Punkter, saa skal man ikke give sig af med Vandrebiall, ja saa skal man ikke engang flytte Staberne. Man maa vel hufte paa, at man uden Fare kan læse et meget stort Antal Kuber med sin og kort Bygning paa en Vogn.

Til Vandring tilberedes paa denne Tid Kuberne paa følgende Maade: Naar der er ny, frisk Bygning, spiler man Tablerne, som Fig. 52 viser. Er Bygningen længere, og ikke fastnet paa Siderne, saa vælger man meget lange, tynde Spilere, som man i Mellemrummene stikker ned i Kuben. For Klædets Skyld bør de dog ikke rage ud over Kubens Rand. Stader med gammel Bygning, hvori alle Tablerne staa saa fast, at de ikke røre sig, naar man bevæger Kuben bagfra fra Højre til Venstre og omvendt, behøve ikke nogen Spiling i Mellemrummene. Hos Familier, der fylde hele Kuben til Randen med Bier, laver man en Underlagsring forneden eller ogsaa sætter man Bøjer over (se Fig. 53). Saa lægger man det af løst Stof forfærdigede Bilkæde

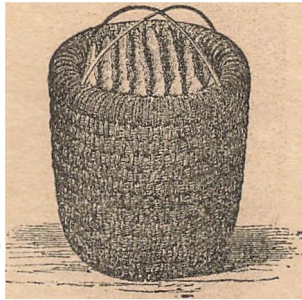

Fig. 53.

over og fastbinder de Ender, der gaa udenfor, med stærkt Sejlgarn paa den Maade, at der ikke kommer nogen Folder over Kuben. Man slipper endnu nemmere fra det, naar man, som Fig. 54 viser, stikker en Traadstift gennem alle fire Hjørner af Klædet. Naar man har lukket med Klædet, hvilket skal ske selve den Dag, man rejser, eller Dagen før, anbringes Kuben igen paa sin Plads, hvor den bliver staaende, til Trækket er forbi de Aftenstid. Ved denne Tid ryges Biene ind i Kuben, Flyvehullet, som findes højst oppe paa Forsiden, stoppes til med vaadt Bærk eller Mos, Kuberne tages af Fodstykket, og de lægges paa Siden med Flyvehullet opad, til de læses paa. Det er nødvendigt at vende dem om, for at Biene ikke skulle mangle Luft, mens Flyvehullet er tilstoppet. At skaffe dem denne ved Hjælp af Flyvehuller lukkede med Gitter eller Løj med indbæbet Gitter, er mere skadeligt end gavnligt, navnlig naar de transporteres om Dagen.

Man maa naturligvis ogsaa lave Vandrevognen i Stand. Det er en ganske almindelig Høstvogn, som enhver Landmand bruger den; kun har man i Stedet for det sædvanlige Langtræ d. v. s. et Træ, der forbinder Vagvognen med Forvognen, indstødt et paa 20 Fods Længde og sat 36 Fods Skinner paa, som Fig. 55 viser. Skinnerne ere bagtil og fortil forbundne med Træer og Krydstræer og forhindres fra at lue ud i Midten ved to Vognkæder, der ere lagte om. I Stedet for Vognbræt ligger der en Slags stærkt forarbejdet Stige; ligeledes findes der udbendig to kortere Stiger mellem For- og Vaghjul; saaledes kan der blive Plads til 5—6 Kuber paa hver Side. Glemt paa Tegningen er den saakaldte Vendeftammel med Vognkæppene, som ere forbundne med Stivere, der fatte om Hjulene og gribe om Akseenderne foran Hjulene; paa den Maade give de nemlig Stigerne et fast Holdepunkt.

Naar man læsser de runde Kuber, stiller man ved Siden af en Række Kuber langs Skinnerne; Klædet vendes opad, Flyvehullet skal kunne ses fra Vognen gennem Tremmerne paa Skinnen. Paa de nederste Kuber læsser man nu saa mange Stader, som man kan faa til at staa fast, men stadigvæk saaledes, at Flybehullerne vende ud mod Vognens Tremmer. Paa den Maade

løbe Kagerne i Kuberne i samme Retning som Akserne og kunne bedre taale Stødene, der altid under Kørselen gaa fra den ene Langside af Vognen til den anden. Læsses de paa en Jærnbanevogn, retter man Flybehullerne efter Bufferne eller efter Skinnerne. Af stor Betydning er det, at alle Kuberne staa aldeles fast paa Vognen, uden at man anvender Hø, Halv eller lignende Materiale.

Efter at Vognene ganske langsomt har ført fremad i nogle Minuter, holder man først stille i 5—10 Minuter, for at Bierne atter kunne falde til Ro og finde sig i deres Stæbne. Under Kørselen lader man en Gang imellem Haanden stryge henover Klædet paa Staderne. Saasnart Tøjet bliver fugtigt og varmt hos nogle af dem — de hvori der er flest Bier og mest Forraad — aabner man enten Flybehullet eller løsner Klædet i den ene Side. Naar det er Nat, styrte Bierne ganske vist frem, men

flyve ikke bort; derimod leire de sig ved Kuben navnlig (?) paa Klædet. Dette redder ufejlsbarlig Familien fra at gaa til Grunde. Selv naar man kommer til Vesteftemmelssstedet ved højlys Dag, saa har det slet ikke noget at sige; thi kun faa Bier flyve bort; det kommer det slet ikke an paa. Der er heller ikke det mindste at frygte for Heste og Menneſter, ja disse Bier finde sig roligt i det, naar man forsigtig tager deres Kuber ud af Vognen og stiller dem paa deres Stadelplads. (Fortsættes.)

Død Yngel.

af W. B. Hutchinson, N. Amerika.

Mr. Mac Evoy's Artikel S. 262 forbauser mig i høj Grad, og jeg har ventet at andre vilde befridde hans Meninger, men forgæves. Er det da den almindelige Mening, eller anser man det ikke Umagen værd at svare derpaa? Det synes mig dog, at denne Ontario-Inspektørs Meninger om Bipeft nok ere værd at stænke nogen Opmærksomhed.

Hans Hovedanskuelse, hvori han netop adskiller sig fra andre Bimestre, er dette, at at han tror, at Bipeft opstaar af forkølet eller død Yngel. Yngelen

kan være druknet eller sultet ihjel; men dersom den er død, og Bierne ere nøbte til at behandle den døde Yngel, og Larverne blive fodrede eller tilbids fodrede fra den døde Yngel — da vil Bipeft blive Følgen. Hvis jeg forstaar Sagen ret, er dette Mac Evoy's Mening.

Han beretter om Erfaringer, hvoraf man naturlig maa slutte, at Bipeft er opstaaet ved Forraadnelse eller Behandling af død Yngel. Hvis det nu virkelig er en Kendsgerning, at Bipeft let kan opstaa af død Yngel, da bør denne Kendsgerning bevises, saa at den er udenfor al Tvivl og bekendt overalt, saa at Biablerne kunne være paa deres Post imod død Yngel og undgaa at lade andre Bier have Udgang til den. Men tiltrøds for Evoy's Vidnesbyrd kan jeg ikke lade være med at tvivle om Rigtigheden af hans Slutninger.

Der er maaste her i Landet (Nord-

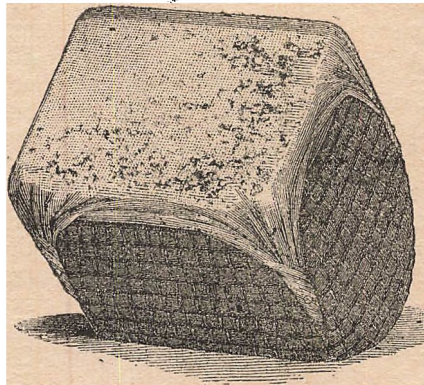

Fig. 54.

Amerika) ikke eet Bier, der ikke til Tider har haft død Yngel i nogle af sine Stader; men disse have kun i enkelte Tilfælde til- lige haft Bipeft. Hvis Bipeft virkelig skulde opstaa af forkølet eller udsultet Yngel, maatte den efter min Mening være langt mere almindelig, end den er. Jeg har holdt Bier i 15 Aar, og det har ofte hændt, at jeg har haft død Yngel i mit Bier; men jeg har aldrig haft Bipeft hos mine Bier. Jeg erindrer særlig eet Foraar, da vi fik en Snestorm d. 20. Maj. Forud havde vi haft smukt Vejr i 3 Uger, og Yngelrederne vare derfor blevne uddivede. Denne Kulde varede 3—4 Dage — Sne og Kirsebær- blomster hang paa samme Gren. Mange Bifamilier uddøde ganske, og de efterlod naturligvis Yngel. Der var næppe en Familie, i hvilken der ikke fandtes død Yngel. Den raadnede og lugtede slemt; men Bierne udrensede den, og dog viste Bipeften sig ikke.

fleste Bier og tilkliftrede Laagene over den luftede Yngel, saa at denne blev øbelagt. Jeg henstillede denne Familie i nogle Dage i Haab om, at Bierne vilde sætte den i Orden igen; men det lykkedes ikke, fordi der var for faa Bier. Det meste af Yngelen døde. Jeg tilpassede da Tavlerne til andre Kammer og indhængte disse i forskellige Familier. Deraf kom ingen Bipeft. Jeg antager, at de fleste Biablere have haft ganske lignende Hændelser.

Man maa ikke tro, at jeg tvivler om Sandheden af Mac Evoy's Meddelelser; men man maa vel erindre, at fordi Bipeft i nogle Tilfælde har fulgt død Yngel, har man virkelig ikke bevist, at Bipeften er op- staaet deraf. Jeg ved, at Mac Evoy for- agter Videnskaben; men deri gør han Uret. Hvorledes Bipeft indføres i et Bier, er det ofte vanskeligt at udfinde. Honning fra smittede Bier kommer paa Torvet. For- brugere af denne Honning bortkaste maaste

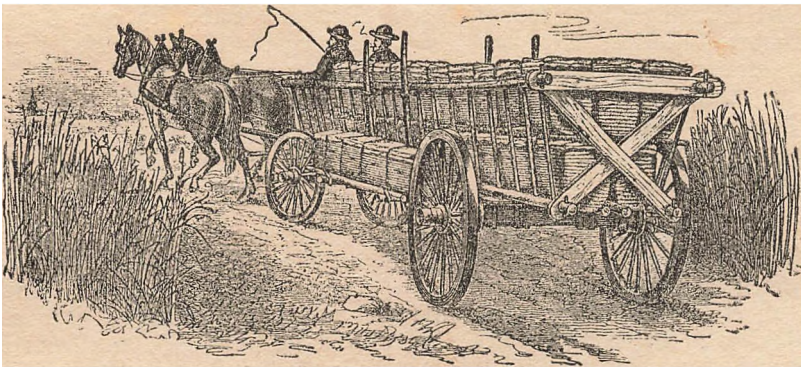

Fig. 55.

Det hænder ofte ved Dannelsen af Smaastader under Dronningabl, at der gaar faa mange Bier tilbage til Moderstaderne, at en Del Yngel i Smaastaderne bliver for- sømt og dør. Jeg har set dette mange Gange, uden at det har fremkaldt Bipeft. Da jeg først begyndte at bruge Honning- Udslyngeren, udslyngede jeg ogsaa under- tiden Honning af Tavler, der indeholdt aaben Yngel. Var der kun en lille Blet Yngel i Tavlen, har jeg undertiden hen- gent den udenfor Stedet sammen med de Tavler, der skulde indhænges ved næste Udslyngning. Denne Yngel døde, og nogle faa Dage efter blev den indhængt i et Stade; men dette fik derfor ikke Bipeft. Jeg hjembragte en Gang en Bifamilie i Juni, den stod paa Sædet i min Vogn. Hesten blev bange for noget, den sprang til Siden, og Stedet væltede bag over ned i Bunden af Vognen, saa at Tavlerne sønder- brødes. Den flydende Honning druknede de

Delingen (Træet) med lidt Honning ved- hængende. Bierne finde denne og bære da Sporrene til Sygdommen hjem med sig. Ligeledes kan den tomme Krukke eller Blik- spand, som har indeholdt smittet Honning, være bleven henjat paa et Sted, hvor Bierne have haft Udgang til den. Jeg indrømmer, at det ikke er sandsynligt, at Sygdommen er opstaaet i de af Mac Evoy nævnte Tilfælde just paa denne Maade, og jeg erkender, at jeg ikke kan forklare, hvorledes den i disse Tilfælde er opstaaet; men hvis den virkelig var kom- men fra død Yngel, maatte saadan jo altid fremtalde den under lignende Omstændig- heder. En eller anden paalidelig Mand burde gøre Forsøget med at fremkalde Bipeft af død Yngel under saadanne Forhold, at man var vis paa, at Sygdommen ikke hid- rorte fra en anden Kilde.

Jeg antager naturligvis, at smitsomme Sygdomme, som Bipeft, Kopper, Koleræ og

lignende, have haft en Oprindelse; men jeg antager ikke, at de fremdeles opstaa. Det vil sige, hvis alle Koppe-Sporer bleve udryddede paa Jorden, vilde det være forbi med den Sygdom. Det samme antager jeg maa være Tilfældet med Papest. Jeg antager ikke, at den kan opstaa i et isoleret Bieri, med mindre Sporerne blive bragte derhen fra en anden syg Egn. Jeg ved ikke, om Mac Eboy har en anden Mening herom. Maaſte tror han, at Sporerne dertil kunne findes i Luften eller i fersk Vand. Maaſte har han ingen Mening herom. Det Punkt, som her bør slaas fast, er: hvilke ere de Smitte-Rilder, mod hvilke Viablerne bør være paa deres Post? Er det død Yngel, saa lad det blive bevist; men er dette urigtigt, bør det ligeledes blive bekendt.

Et andet Punkt, i hvilket Mr. Mac Eboy afviger fra andre, er dette, at han bruger de smittede Stader uden at skolde dem. Andre have tænkt ligesom han i denne Henseende; men det er altid endt med, at bitre Erfaringer have tvunget dem til at forandre Anskuelse. Det synes besynderligt, at han iblandt sine mange Erfaringer paa dette Omraade aldrig har kendt et Tilfælde, i hvilket Papest er opstaaet ved at benytte smittede Boliger, som ikke vare desinficerede.

* * *

Forfatteren af ovenstaaende Artikel er Redaktør af et af Amerikas mest ansete Blade Review og en dygtig Viabler. Vi dele fuldstændig hans Syn paa denne Sag, idet vi heller ikke antage, at Papest kan opstaa af andet end Sporerne af Basillus alvei. Man lægge dog Mærke til, at Forfatteren ikke angriber Mac Eboy's Fremgangsmaade ved Sygdommens Behandling, undtagen netop i det ene Punkt, at Mac Eboy ikke forlanger, at de smittede Boliger skulle skoldes. Red.

Overvintning af svage Bifamilier.

Af Aug. Peterſen, Dregninge, Nysted.

Nu, da Trækket omtrent er forbi, maa man selvfølgelig se at ophjælpe de Familier, der af en eller anden Grund ere blevne bifattige, ved langsom Fodring og senere, naar det behøves, ved hurtig Fodring. Alt dette vide de fremstredne Viablere godt, og jeg tror ikke, at ret mange Viablere af den Slags indvintre svage Familier, da det grumme daarligt betaler sig. Men der er mange, for hvem Frembringelsen af unge

Bier til Vinteren staar som noget, de ikke ville have med at gøre, og disse komme ofte til at indvintre Familier, der ere saa svage, at de paa Forhaand vide, at Bjerne skulle dø om Vinteren. Og for at bidrage mit til at frelse slige svage Familier, skal jeg meddele, hvorledes jeg overvintrede en saadan i en Kube sidste Vinter.

Det var en sen Sværm, jeg fik foræret sidst i Septbr. Ruben, Bjerne og Bygningen vejede kun ca. 6 P, og der var ingen Tid til Yngelsætning. De fik dog Tid til at tage 4 P Honning og 8 P Mandis, da jeg vedblev at fodre, saalange Bejret tillod det. Midt i Novbr. gravede jeg saa et Hul til Pælen, satte Ruben med Pæl og Bundbræt ned i Hullet og fastede Jorden til Pælen, saa at den stod fast. Fra Brættet og ned til Jorden var c. 5". Derpaa sattes bitæt Traadvist for Indgangen, Ruben ombillebes med noget Hø, 5 Stokke sattes fra Jorden op mod Ruben, og noget Rughalm lagdes om over det hele. Derpaa gravede jeg et c. 6" tykt Jordlag paa og lod ingensomhelst Nabning være til den ydre Luft. Altsaa ganske som en almindelig Kartoffelkule. Først i April aabnede jeg Ruben, og man forstaaer min Glæde ved at høre den kendte flerstemmige Sang derindefra — der var Liv, og Forsøget lykkedes.

Jeg kan derfor efter egen Erfaring give det Raad til dem, der har meget svage Familier, som de ønsker bevarede: Grav den ned! Digejaagodt som at lade dem fryse og sulte ihjel, kan man da gøre den Smule Arbejde, og Lønningen, ja den ville Bjerne nok betale.

Det er mit Haab, at vi maa komme dertil, at der i enhver Kred af DBF. vil findes een eller flere Viablere, der ville give sig af med lidt Dronningavl, saa at Dronninger bliver til at købe for en overkommelig Pris. Men den Tid, da man skulde have mest Brug for disse, er uden Tvivl Foraaret. Og jeg mener, at det maa kunne lykkes at overvintre en Del Smaastader med unge Dronninger ved at sætte dem sammen i en Stabel paa Brædder underlag og saa kule dem ned. Saa havde vi altid Reserverdronninger til de af vore egne Stader, der mulig vare blevne dronningløse, og andre Viablere kunde ogsaa saa Dronninger at købe saa billigt, at deres dronningløse Stader kunde frelses fra Undergang paa en Tid, hvor hver god Bifamilie kan være en hel Del værd.

Familiernes Styrke.

Af Sanderegger. Schweizerische B. 3.

Det ligger i Tidsaanden at stræbe efter i ethvert Fag at naa det Højeste, noget Overordentligt, at bygge Stiger, der kunne naa til Himmelen. Denne Bestræbelse har ogsaa grebet vore Viablere og viser sig navnlig ved Beretninger om et stedse voksende Udbytte af Viavlen.

Mars 1884 gjaldt en daglig Indbæring af 4 R hos hver Familie for meget anerkendelsesværdig, i de følgende Mars blev der berettet om 6, 8, 10 R, og snart vil vel kun en saadan Familie være værd at lægge Mærke til, som daglig indbærer 20 R. For nogle Mars siden ansaa man det for udmærket, naar en Familie kunde give et Udbytte af 80 R Honning: men sidste Mars har Hr. Nüthlisberger i Hochrathj fuldstændig ødelagt vor Glæde herover ved at berette om 218 R Overtud.

En Bibolig med 60 Potter indvendigt Rum regnedes for saa Mars siden til Ræmpe-staderne. Nu er det kun en Dverg, da man nu kræver 100—130 Potter Rum i et faadant. Jeg er virkelig ogsaa i Besiddelse af nogle saadanne Huse, i hvilke jeg næsten selv kunde skjule mig.

Gennem alle Beretninger lyder den Slutning: Jo stærkere Familien er, desto større Udbytte maa den ogsaa være i Stand til at give, og dette stiger endda i stærkere Forhold end Familiens Størrelse. Derfor er det enhver Viablers Maal, at enhver Familie bør besætte i det mindste 90—100 Potter Rum. Den, som ikke bringer det saa vidt, er en Klobrian. Endstøndt jeg ogsaa er en Tilhænger af stærke Familier, saa ønsker jeg dog, at denne Regel maa rette sig en Del efter de forskellige Egnes klimatiske Forhold. Erfaringen belærer os om, at Egne, som Appenzell og Toggenburg aldrig kunne maale sig i Honningmængde med det midterste Schweiz eller Zurabjergene; thi om hine Egne end ofte har et godt, ja endogsaa rigeligt Foraarsstræk, saa faar dette i Almindelighed Ende, længe før Staderne ere fuldt besatte med Arbejdere. Følgen deraf bliver, at Familien bliver stor i den trækløse Tid, den bruger da altfor meget til eget Ophold, og ved Indvintningen er Forraadet ofte næsten udtømt.

Det er ogsaa en Kendsgerning, at kun den Familie kan samle megen Honning, der raaber over et stort Antal Trækbier. Men i alle høstliggende Egne indtræder Foraaret i Almindelighed meget sent, og Is og Sne ere almindelige indtil Midten af Maj. Det er derfor her en langt større

Kunst at bringe Staderne godt gennem Foraaret end gennem Vinteren. Lægges Viableren an paa at opelste meget stærke Familier, saa bliver Forbruget af Bollen, Honning og Vand uhyre stort, og da baade Dronningen og Familien følge Viablerens Bink, saa se Bierne sig tvungne til at flyve ud i ethvert Slags Vejr, hvorved Tusinder gaa deres Undergang imøde. Familien gaar da tilbage i Stedet for fremad, ja maaske endogsaa til Grunde ved Bipeft.

For at undgaa disse farlige Udfigter er der ikke andet at gøre end at handle efter Ordet: „Befkedenhed er en Bryd“. Befkedne kunne vi vel kaldes, naar vi regne Familier, der besætte 10—12 Normaltavler, for store og lade dem bygge og belægge Dronningceller. Er saaledes Grundstenen til et nyt Stabe lagt, kan Udvidelsen foregaa hurtigere eller langsommere efter Familiens økonomiske Tilstand og Vejrslaget.

Paa denne Maade opnaa vi 3 Ting: Indtræder Hovedtrækket pludselig, saa have vi forholdsvis mange Trækbier, som ere i Stand til hurtig at fylde det aabnede Honningrum, medens en stærk Familie kun maa tænke paa at forsyge den megen Yngel. For det andet indtræder der slet ikke nogen Stilstand i Familiens Arbejde ved Sværmeningen. Der bliver, naar denne udsendes under Hovedtrækket, arbejdet dygtig indtil det sidste Kvarter, før Sværmen drager ud. Efter mine hidtidige Erfaringer kan en Sværm med tilhørende Moderstade under normale Forhold yde mere end en Familie, som ikke sværmer*). For det tredje har man paa en let og naturlig Maade opnaaet at faa en ung Dronning i Moderstaden, og man kan før eller senere om Efteraaret gøre et sikrere Udvalg til Overtvintning, end hvis man slet ikke havde formeret. Er Sommeren honningrig, saa bliver Fordelen ved denne Driftsmaade størst; er det modsatte Tilfældet, saa kan man ved Forening forny Bygningen og vælge de bedste Dronninger, hvilket sikkert vil faa Indflydelse paa næste Mars Udbytte.

Hvorledes stiller det sig nu med Udbyttet? Jeg stiller ikke mine Ønsker højere end til 20 R Honning for hver overtvintret Familie. Men en saadan Høst kan næsten opnaas af 1 Honningetage med 12 Honningranumer (halv Høj-Normal). Man kan jo tillige benytte 2den Honningetage, hvis Trækket skulde blive rigt nok dertil.

*) I dette Punkt ere vi ingenlunde enige med den ærede Forfatter; men den af ham anbefalede Driftsmaade kan dog under særegne Forhold meget godt finde Anvendelse hos os. Vi skulle derfor i et følgende Nummer nærmere fremstille vore Anstrelser herom. R. A.

Her i de høje Bjerregne, der ere stærkt udsatte for Blæst, har jeg fundet den for-
 andbestrevne Driftsmaade fordelagtigst, og
 jeg er vis paa, at den ogsaa i mange andre
 Egne vil give et bedre Udbytte end Kæmpe-
 stader.

Stærk er enhver Familie, som
 hvert Aar er i Stand til at lønne
 Biavlerens Arbejde og Kærlighed
 med et Dverskud af Honning.

Lov om Bier.

Christian den 5tes Lov om Bier. 1683.

§ 1 (5. Bog og 13. Cap.) Hvo, som
 har Bier, han skal selv vogte dem med
 Gærde, saa at anden Mand's Fæ ikke kunne
 nedkaste eller spille dem. Er Gærdet saa
 lavt, at anden Mand's Fæ kan gaa i Bi-
 gaarden og spille dem, maa han selv vide
 sig det og faar ingen Erstatning derfor.

§ 2. Blive nogen Mand's Fæ stukket
 til Døde udenfor Mandens Bigaard, da
 skal Ejeren af Bierne ikke bøde derfor.

§ 3. Bliver det stukket ihjel i Bigaar-
 den, da maa Ejeren af Bierne gengælde
 Staden, fordi han ikke har lovligt Luffe
 om sine Bier.

§ 4. Følger en Mand's Bier anden
 Mand's op, da skal den, der ejer de Bier,
 som opflyde, med andre Naboer byde den
 anden Ejer Fællig til paa samtlige Bier.
 Vil han ikke antage det, og ødelægge de
 Bier siden de andre Bier, da tage han
 Skade for Hjemgælden.

§ 5. Flyde nogen Mand's Bier fra
 ham, og han følger dem af sin egen Gaard
 til Søde i anden Mand's Skov og Træ,
 da skal han sige ham til, som ejer Skoven,
 og kan han saa udfange dem saaledes, at
 han ikke fordærver hans Træ, da tage han
 sine Bier. Det samme gælder, naar de
 flyde paa anden Mand's Hus.

§ 6. Siger han, der ejer Træet eller
 Huset, at Bierne ere hans egne og ere
 stjåne fra ham, da bør han lovligen be-
 vise det.

§ 7. Begærer han, som ejer Træet
 eller Huset, at den, som vil tilegne sig
 Bierne, skal med Ed bekræfte, at de ere hans
 egne, og at han har fulgt dem, da bør han
 derpaa gøre Ed.

§ 8. Vil Bonden, som ejer Træet,
 ikke fælde sit Træ, da blive det staaende,
 og han være Ejer af Bierne, som ejer dem,
 og naar Træet fældes hvde baade Honning
 og Bierne.

§ 9. Tager den, der ejer Sloven,

Bierne bort, da er det Lyveri eller Ran.
 Ligesaa om anden Mand tager dem. Dog
 skal han, som ejer Bierne, sætte Mærke
 paa Træet, indtil det bliver hugget.

§ 4. (6. Bog, 14. Cap.) Naar en
 Mand ind i anden Mand's Bigaard og tager
 Honning bort, da er det Hærværk.

Senere ere følgende Bestemmelser
 komne til:

Förordn. af 8. Januar 1810 om Tiende
 fastsætter 8 β Tiende af hvert Bistade.

Lov af 19. Febr. 1861 § 1. Den fast-
 satte Tiendeafgift af Biværme forandres til
 en Afgift i Byg, der svares af det tiende-
 pligtige Hartkorn.

Förordn. af 13. Decbr. 1793 Cap. 5
 § 75 bestemmer, at Bistader ikke maa taales
 ved Beje nærmere end 10 Alen.

Saavidt os bekendt indeholder vor Lov-
 givning ingen andre Bestemmelser om Bi-
 abl end ovenstaaende.

fra Kredsen.

Det af den allsige BF.'s Bestyrelse be-
 budede Møde, som afholdtes i Ketting
 d. 28. Juli med Foredrag af Kantor
 Ersklev, var i Betragtning af det allerede
 begyndte Høstarbejde meget godt besøgt,
 nemlig af c. 50 Biavlere. Paa Grund af
 Formandens Fraværelse aabnedes Mødet
 af Næstformanden S. Thorsen med et
 Par indledende Bemærkninger, og overgav
 han derefter Ordet til Gartner Wendt,
 som ledsagede Ersklev paa hans Foredrags-
 turne. Wendt talte for Biavlerforeningen
 og Biablen og anbefalede som Fagmand
 en Række Foderurter for Landbruget, som
 ogsaa vare tjenlige for Biavlen, og navn-
 lig vilde han lægge saavel Jordbrugeren
 som Biavleren stærkt paa Sinde at faa en
 Del til Fodring, da det i et tørt Aar som
 dette kom fortrinligt til Hjælp ved Siden
 af Græsjet, og vi kunne jo let faa flere
 efterfølgende tørre Somre. Navnlig vilde
 han anbefale Sanddikken, som gav et godt
 Udbytte paa tørre Sandjorder, Sennep,
 Luzerne, Stenkløver, Ru Rulsukker, som skal
 egne sig fortrinligt for Heste, Sommerrybs,
 Sommerraps, Boghvede, Hvidkløver, Alfife-
 kløver o. a. fl. Kantor Ersklev fik derpaa
 Ordet til Foredrag om Biens Naturhistorie.
 Efter Foredraget fremstillede Foredrags-
 holderen Biens anatomiske Dele ved sin
 medbragte Camera obscura (til Fremstil-
 ling af 3 Alen høje Lysbilleder), hvilket
 gjorde udmærket Virkning i den godt for-
 mørkede Sal. Foredraget, som holdtes i
 2½ Time, fulgtes af Forsamlingen med
 ubjogt Opmærksomhed og Interesse. Man
 naaede desværre ikke at faa alle Billeberne

foreviste, da Talerne maatte afbryde for at naa betids til Dampskibet. Mødet sluttedes af Næstformanden med en Tak til Foredragsholderne for deres udmærkede Foredrag. Til denne Tak sluttede Forsamlingen sig ved at rejse sig.

En Biavlsubstilling vil af Biavlerforeningen blive afholdt i Ketting d. 6. Septemher, paa hvilken Biavlernes Dp-mærksomhed henledes. W. E.

DBF's Præsident og Sekretær have desuden afholdt ganske lignende Møder som de 2 ovenomtalte d. 24. Juli i Haderslev, d. 26. Juli i Abenraa, d. 27. Juli baade et i Snogebæk og et i Broager og d. 29. Juli i Kolding.

Elbo med flere Herreders BF. havde d. 25. Juli foranstaltet en Udstilling af Biavlprodukter og Redskaber i Bjedsted Spang. I Forbindelse med Udstillingen var der Foredrag og Kortlodning til Foreningens Medlemmer samt arrangeret Tombola, hvor Gevinsterne alle var henholdende under Biavl. En ret betydelig Forsamling, 250 Personer, var kommen tilstede for at tage de udstillede Genstande i Ojsyn og høre Kantor Erzslevs Foredrag. Der er næppe Tvivl om, at Udstillingen vil bidrage til at vække Interessen for Biavl.

Præmierne uddeltes saaledes:

For Honning:

1. Pr., 9 Kr., N. Madsens Enke, Gammelby Mølle. 2. Pr., 6 Kr., N. Ladegaard, Belling. 3. Pr., 4 Kr., L. Mand, Andsjør. 4. Pr., 4 Kr., L. P. Sorensen, Andsjør. 5. Pr., 3 Kr., S. Madsen, Eggstov. 6. Pr., 3 Kr., S. N. Jversen. 7. Pr., 2 Kr., 50 Ere, L. Justesen, Bilstrup. 8. Pr., 2 Kr., 50 D., M. Sorensen, Belling. 9. Pr., 2 Kr., 50 D., H. Aamand, Bjedsted. 10. Pr., 2 Kr., 50 D., P. C. Kjær, Herzslev. 11. Pr., 2 Kr., Dvergerent Hjerregaard, Fredericia. 12. Pr., 2 Kr., H. L. Hansen, Haastrup. 13. Pr., 2 Kr., H. Jagd, Eggstov. 14. Pr., 2 Kr., H. N. Hansen, Børup. 15. Pr., 1 Kr., H. F. Kirkeby, Trelde. 16. Pr., 1 Kr., N. Jensen, Taulov.

For Bihuse:

1. Pr. udbetaltes ikke, da vedkommende ikke var Medlem. Smeder Bosen, Vejle. 2. Pr., 3 Kr., M. Hansen, Haastrup. 3. Pr., 2 Kr., N. Madsen, Bjedsted.

For Boks:

1. Pr., 3 Kr., M. Sorensen, Belling. 2. Pr., 2 Kr., H. N. Hansen, Børup. 3. Pr., 2 Kr., M. Hansen, Haastrup. 4. Pr., 1 Kr., P. Jacobsen, Vejning.

For Udslyngere:

1. Pr., 2 Kr., 40 D., Jens Andersen, Gl. Sole. 2. Pr., 1 Kr., 50 D., udbetaltes ikke. Bosen, Vejle. 3. Pr., 1 Kr., N. Jensen, Taulov.

For Tavler med Honning:

1. Pr., 2 Kr., udbetaltes ikke. Bosen, Vejle. 2. Pr., 1 Kr., P. C. C. Kjær, Herzslev.

For Boksavler:

1. Pr., 2 Kr., Jens Andersen, Gl. Sole.

For Redskaber:

2. Pr., 2 Kr., E. P. Bendixen, L. Belling.

Forædlede Produkter:

For Bagværk 1. Pr., Smeder Bosen, Vejle. For Honningvin, Punsch og Mød 2. Pr., Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse.

Efter Præmieuddelingen bød Foreningens Formand, N. Ladegaard, Velkommen, hvorefter Præsidenten for DBF. Frands Wendt fra Roskilde, indledede med en kort Udtalelse om, at hverken indeværende eller sidste Aar havde været gode Bjaar. I Fjor fik vi for megen Regn, og i Aar har vi faaet for lidt; men maaste kan heraf høstes Erfaringer, og fremfor alt gælder det om ikke at tabe Mødet, men ihærdigt at fortsætte Arbejdet, som nok skal sætte Frugt og meget godt kan give en forholdsvis god Indtægt i saadanne Aar, hvor saa meget andet slaar fejl. Han gav derefter Ordet til

Redaktør af Tidsskrift for Biavl, Kantor Erzslev fra Kalundborg, der holdt et Foredrag om Biernes Samfundsforhold. Dette affluttedes med Forevisning af nogle højt interessante Udsnit, som Hr. Erzslev ledsagede med en Forklaring over de forskellige Redskaber, hvormed Honningbier er udrustet.

Søndag d. 16. Juli afholdt Hillested Biavlerkreds et meget vellykket Møde ved Egehuset. Efterat Formanden havde budt Velkommen, jamledes man i den store Sal, hvor Hr. Skolelærer Wojesen fra Sysstofte holdt et meget indholdsrigt Foredrag, som varede godt og vel i 2 Timer; særlig dvælede han ved de store Fremstrid, som Biavlen havde gjort siden den betægselige Tavlebygning og Udslyngningsmaskinen var blevet indført; nu var det Wells-Systemet, som vilde blive et Vendepunkt for alle Biavlere, som fulgte med Tiden. Det var jo ganske vist ikke noget Nyt, da Hr. Wojesen selv for 13 a 14 Aar siden havde gjort Forsøg dermed, men det kunde dengang ingen rigtig Udbredelse faa; men nu kom det til os fra Amerika og England, og faa var det givet, at der maatte gøres Forsøg dermed, og det skulde siges, at det var ogsaa Noget, der var værd at gøre Forsøg med; det havde vist sig, at Trugstader med ens Styrke kun havde givet 12 a 14 K og et Wells Stade med samme Styrke havde givet indtil 60 K god Honning. Derpaa omtalte Hr. B. Korzpinde, som skulde afløse Hjørnelødsler og Afstandsstivere, og mange andre gode Forbedringer, særlig med Henblik paa Forfærdigelsen af Stader.

Efter Foredraget udførte Hr. Smedemester Masmussen, Børup, flere praktiske Arbejder med Bistanden ved Egehuset, som

Hr. Forpagter Thomsen med Venlighed havde stillet til Afbenyttelse.

Derefter samlede man til et Fællesmaaltid, hvor der blev ført en livlig Samtale om det, som vedrører Biavlen, og efter at Formanden havde bragt Hr. Bojsen Forsamlingens Tak for det gode Foredrag saavel som Hr. Rasmussen for hans Arbejde, sluttedes dette Møde, og Alle gik derfra, veltilfredse over en velanvendt Esternmiddag.

J. L.

Et og Andet.

En Solvoksmelter. En saadan saa jeg første Gang beskrevet og afbildet i „Biavls-Tidende“ for 1886 og 87 af N. S. Kristensen, og efter siden oftere at have hørt og set den anbefalet besluttede jeg mig til nu i Foraaret selv at lave en. Jeg har rigtignok selv forsøgt mig med en Gersters Voksfrens, som jeg lod en Blifflager gøre efter Aftegning og Beskrivelse i „Fører i Biavl“, men den fik jeg ikke noget ud af, idet den smelte mig Vokset altså langsomt. I „T. f. B.“ af 1. Decbr. 1892, Nr. 18, saa jeg en god Beskrivelse og Tegning til selv at gøre en Solvoksmelter efter. Jeg havde en Hummerkasse — købt en Gang paa en Auktion for 15 Ore, som jeg ansaa for passende hertil, idet den havde samme Længde og Bredde paa et Par Tommer nær, og saa affabede jeg en Strimmel af den ene Side og satte paa den anden, saa kom det til at passe, at den bagerst fik en Højde af 9 Tom. og fortil 4 Tom., indvendig Maal. Et gammelt Mistbænkvindue med 4 Ruder passede netop over Kassen og fastgjordes bagtil med 2 Hængsler. En Blifflade til 50 Ore medgik ikke altsammen til Vatten og Beklæbning af bagerste Væg. Saa havde jeg Smelteren med nogle Dres Udgift og 1/2 Dags Arbejde, et Arbejde, jeg fandt ganske fornuftigt. Vilde jeg have bekostet en hel ny Rude, som kunde have kostet 65 Ore, istedetfor de 4 smaa, kunde den vistnok have smeltet nok saa godt, da Sprossen faster nogen Stykke.

Jeg har i de sidste Par Nr. af „T. f. B.“ set dem salubdt til 10 Kr. pr. Stk., og det er muligt, at de erlig kan være Pengene værd; maaske de kunne være større og altsaa passer til større Vexier, og det er heller ikke altid, at de billigste Ting kan anbefales, og i Længden kan de blive de kostbareste, men mange Smaaabiavlere har vist ikke Maad og Lyst til at give saa meget og kan lettere komme til den ved selv at gøre den; der fordres just ikke saa stor Akkuratsejse som ved et Bistade. En Rabobiavl, som saa

min, syntes saa godt om den, at han besluttede selv at forfærdige sig en. Og nu Forsøget med den: efter Glæden over, at det var lykkedes mig, der ikke er nogen Slags Haandværker, at saa den i Stand, skulde den prøves, og det lykkedes helt godt, Vokset løb helt raskt og ganske rent ned i den anbragte Staal, og de tilbageblevne Rester viste sig næsten helt fri for Voks, hvad jeg har forsøgt ved bagefter at rense dette paa anden Maade; men klar Sol er nødvendig, og jeg selv paa en Dag med 20 Gr. Varme men mindre klar Sol smelte intet Voks. Inde under Ruden samles naturligtvis stor Varme; jeg lagde et Thermometer under, som viste 60 Gr. R., medens Luften samtidig var 18 i Stykken.

Herved være den anbefalet, og de, som selv ville forfærdige den, finde en god Vejledning i ovennævnte Nr. af „T. f. B.“. Dog har jeg ikke anbragt de omtalte Ferntraadbølser paa Bliffladen for at holde paa Tablestumperne, og fundet disse unødvendige.

K. J.

Bislør. Fru Winnie Whiser skriver i „Gleanings“ om Bislør for Damer: Hele Maacet har jeg søgt at faa Tid til at fortælle, hvorledes jeg lavede et Bislør, som er forekommet mig i høj Grad bekvent, maaske ville ogsaa andre synes om det. Tag et Stykke Østeklæde, 60" langt og 27" bredt og sy Enderne sammen. Lav paa den ene Side en 2" bred Søm og heri atter to Sømme, 1/2" fra hinanden, saaledes at en Elast kan passe i Mellemrummet, og saaledes, at det Hele kan fæstes om en Hattapul. For neden behøver Sømmen ikke at være saa bred, det er nok, naar en Elast paa 3/4" kan gaa igennem. Tag saa et Stykke fint, sort Straaltraads-Net (stort 15x12") og sy det paa 3 eller 4" fra den øverste Rand, fæst Klædet vak underneden. Dette Net er naturligtvis til at se igennem. Sommetider anbringer jeg ogsaa et lignende lidt grovere Stykke Net bagtil for at staffe Luften fri Udgang. Det elastiske Baaend forneden skal være 32" langt eller langt nok til at slutte tæt om Skuldrene paa den, der skal have det. Naar Elasten er trukket gennem Sømmen, skal man sy Enderne forsvareligt sammen. Stil saa en Knappenaal midt i Sømmen forneden bagtil (naar Elasten er trukket igennem) og sy paa hver Side, omtrent 4" fra Knappenaalen, en Elast, 8" lang eller lang nok til at naa hen under Armen og sidde fast paa en Knap foran. Paa Enderne syr jeg et Stykke fint Lærred, hvori jeg laver Knaphullerne. Knapperne maa sidde nær ved Armene for paa. Jeg laver Bisløret, saaledes at jeg nemt kan bevæge mig i det, og dog sidder

det saa stramt, at ingen Vi kan krable under det; thi jeg holder ikke af at være i Bur sammen med en Vi.

En stor Fordel er der ved dette Slør, og det er, at man let kan stikke Haanden ind under Glasfen og tørre Ansigtet med Bommestørklædet — noget, som jeg er nødt til at gøre meget tidt, naar jeg behandler Bierne. Naar jeg ved, at de ikke kunne fryse ned ad Halsen paa mig eller flyve lige i Ansigtet paa mig, saa føler jeg mig fuldkommen sikker, naar jeg arbejder med dem. Jeg sørger for, at mine Ermer slutte aldeles tæt om Haandledene og er aldrig bange for, at Bierne skulle stikke mig paa Hænderne, og dog gøre de det undertiden, men jeg kan ikke arbejde med Handsker paa.

Mod. L'apiculteur indeholder følgende Anvisning: I en aldeles ren Tønne kommer man 25 Potter Honning og 75 Potter Vand. Naar Honningen er opløst, tilføjes 50 Gram Vinstenssyre og 10 Gram Sub-Nitrat Wisnuth. Hr. de Lagen vaader ogsaa til at tilføje nogle Gram frist Bollen for at fremme Gæringen. Det hele skal blandes godt, og Spunshullet skal saa dækkes til med et Stykke vaadt Lærved; ovenpaa det skal der igen lægges en stor Bunk vaadt Sand. Dernæst anbringer man Tønden paa et frist Sted, hvor der er en Temperatur af 16—20° R.; men det maa ikke være en Vinkælder; thi Gærings-Processen kunde skade Vinene. Naar Gæringen er forbi (den tager omtrent 15 Maanedre) og Møden er fuldstændig klar, kommer den paa Glasfer. Glasferne skulle staa op, hvis der endnu kan frygtes Gæring. Ved denne Fremgangsmaade faar man en tør Mød der ligner visse hvide Vine. Hvis man vil have tykkere flydende Mød, skal man standse Gæringen ved at stille Tønden paa et Sted med lav Temperatur.

Dødsdomte Bier kunne nu snart faas hos Kubebiavlere uden Betaling, naar man kun vil udtrømme Bierne og give Ejeren den bitomme Kube med hele Indholdet af Boks og Honning tilbage. Saadanne Bier kunne benyttes til at danne selvstændige Familier, hvis man kan give dem den fornødne Tavlebygning og tilstrækkeligt Vinterforraad. De kunne ogsaa benyttes til Forening med svage Familier, der have slette Dronninger eller helt mangle Dronning. Før Foreningen foretages mellem to Familier, der begge have Dronninger, er det vel heldigst at borttage den sletteste Dronning; men naar Foreningen foretages jaalebes, at de 2 Familier i 1—2 Døgn kun ere adskilte ved bitæt Traadnet, forløber Foreningen efter vor Erfaring altid heldig, om end det overlades til Bierne selv at vælge mellem de 2 Dronninger.

Ekko fra Staderne.

Bregninge pr. Nysted, d. 2. August.

Den 15. Juli havde vi Møde her i Kredsen. Lærer Hoffmann fra Højsmarke var her og gav Undervisning teoretisk og praktisk. Alle Medlemmer, paa to nær, med Damer vare til Stede. I September skal vi afholde et Indvintringsmøde. Medlemsantallet er nu 13 med to „Tidskrifter“ og 5 „Bien“.

Her er vist høstet en Del Honning, men Sværmingen er kun ringe. Jeg har et 10 × 12" Stade, der sværmede for mig, da vi byggede i den Tid, og jeg glemte at udstære Dronningceller til om Lørdagen, hvad jeg skulde have gjort om Fredagen. Da jeg i Middagsstunden kom og begyndte at ryge den, saa pludselig brød Sværmen frem, og saa tænkte jeg: „Lad gaa!“ Sværmen sit jeg heldig huset paa 6 Normalrammer og 6 lave 10 × 5 Rammer. Den har givet 8 K Honning. Moderstadet gav c. 55 K Honning og desuden en Eftersværm, der nu dækker 10 Stkr. 10 × 12" Rammer. Den har ogsaa givet 8 K Honning, og de fleste Rammer, den har, er helt fulde. Et Højstade gav c. 40 K Honning, og mit Normalstade — indrettet til Wells Metode — har givet c. 80 K samt udbygget 22 hele Tavler, afleveret Bier til en Kunsæsværm, samt 3 Yngeltavler til Hjælp andre Steder. Naar jeg tænker mig de to Familier i Foraaret, den ene belæggende 5 den anden knapt 4 Tavler, og saa nu, hvilken Fremgang! Jeg havde kun Zink under det midterste Magasin, og jeg vandt derved den Tro, at Yngelrummet i den Slags Stader skal indeholde mindst 15 Normaltavler; thi den ene Dronning, der er fra ifjor, havde ikke alene belagt 10 Rammer med Yngel, men var gaaet op i Magasinet og havde lagt Yngel i 5 Tavler der. Den anden Dronning, der var ældre, nøjedes med at belægge de 8 Rammer forneben; men Bierne havde skiftet den i Sommer. Dette Stade bød sig ikke til at sværme; det indeholdt 36 hele Normaltavler. Indgangen var i hver Ende, og jeg har drejet Stadet engang i For sommeren, hvorved Stykken blev udjævnet noget. Med Hensyn til Biernes Godmodighed, da kan jeg ingen Forandring mærke, og jeg mener med Hr. Andreasen, at den Frygt er ugrundet. Jeg prøvede at udklæfte en Dronning over Zinken, idet en Celle med en kun to a tre Dage gammel Larve blev sat i en Best's Beskytter og givet dem uden Forberedelse og uden Yngeltavler. Den

blev rigtig antaget og udflettet i rette Tid, men dræbtes efter nogle Dages Forløb. Grunden er jo den, at det var lige over et Yngelleje med kun et enkelt Stk. Zink imellem. — Sluttelig en Tak for Deres Komme til Saksföbing 3. Pintfödag. Det var en herlig Dag.

Aug. Petersen.

Nyda, Halsäs, Sverig, 2. August.

J den sidste haarde Vinter led mine Italienerne mest, maaste fordi jeg ikke havde indbivret dem godt nok. En Del af mine Biboliger ere af enkelte Brædder omgivet med Pap og tykke Halmmaatter.

Smedberg.

Bejstrup Skole, Svendborg, 9. August.

Af mine 12 Trugstader (10×12) har jeg til Dato udflyngt c. 560 K Honning. Et enkelt Stade har givet 84 K, men saa har jeg til Gjengjæld 3 smaa Eftersværme fra i Fjor der ikke har givet videre Udbytte. En Kube, jeg satte paa til Nebbygning midt i Maj blev høstet midt i Juli. Den var pakkfuld af Honning, og desuden havde Bierne udbygget og tildels fylt 18 Kammer med Honning og Yngel.

W. Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 105. Den 16. Juli havde vor Areds et Møde ved Egehøjet, Hr. Skolelærer Boffen var tilstede og holdt et meget interessant Foredrag om Diablen, særlig med Hensyn til det Wellste System, og der var mange som med Begærlighed greb den Tanke, og selv er jeg jo meget aftaget af den; men nu er jeg kommet i Vildrede med, hvad jeg skal gøre med mine Stader, som jo alle 12 ere høj Normal $14 \times 8\frac{1}{2}$ ". Det er jo ikke rart at kassere alle de Huse, og Hr. Boffen mener, at det er Stadets Skyld, at min Honning-Høst staar tilbage for nogle her paa Egnen, og min daarlige Overvintring, som jeg nu i 2 a 3 Aar har været plaget med. Bugløb, Dronning-Tab og hvad det nu hedder; kan De give mig en god Ide, saa jeg ikke behøver at jinde det altsammen bort, thi det er jo ikke nok med Husene, men 260 Stk. Kammer skal jo ogsaa kasseres. Hr. Boffen har lavet sig nogle Stader med henved 40 Kammer i Yngelrummet. Jeg er ogsaa kommet til den Erkendelse, at man skal bruge Affpærringsgitter. Jeg havde nemlig et Stade med 15 Kammer i; før vi fik de 14 Dage ustadigt Vejr med Regn og Kulde var der 6 a 7 Kammer med Honning, tildels fulde, da jeg saa vilde til at udflynge

Honning, var der ingen Honning, men kun Yngel i Kammerne. Kan det lade sig gøre nu at tage Dronning fra dem, og lade dem lave en ny? Der er Masser af Droner, synes De jeg skulde gaa over til lav Normal? Jeg vilde være Dem taknemlig, om De vilde meddele mig Deres Mening. (Th. Møller.) — S.: At give det høje Normalmaal Skylden for alle de Fejl, De omtaler, tør vi ikke indlade os paa, da vi ikke kunne benægte, at der i flere Egne her i Landet drives lønnende Viabl med det Kammemaal. Daarlige forarbejdede Stader, uheldig Pakning eller Fodring m. m. kunne være de sande Aarsager til Deres Uheld. Da et bredere Maal dog i mange Henseender tilbyder store Fordele især ved Behandlingen, ville vi dog ikke betænke os paa at tilraade Dem Övergang til Lav-Normal, netop fordi Deres gamle Maal let kan ændres dertil. Kammerne saabelfom Tavlerne deri kunne jo med ganske ubelig Arbejde ændres til Lav-Normal. Derimod maa jo Staderne helt ombygges eller ombygtes med ny. Vi ville dog raade Dem til foreløbig kun at foretage denne Forandring med 2—4 Stader. Hvis De saa næste Sommer finder dem tilfreds dermed, kan De jo altid fortsætte denne Öndring. At omstifte Dronninger saa sent paa Aaret kan ikke tilraades, med mindre De staffer Dem befrugtede Dronninger, s. Ekz. fra dødsdømte Bier.

Nr. 106. Der er en Sag, som jeg gerne vilde udbede mig deres Betænkning over. Der er nemlig en Strid om en Bisværn, og dersom Birk har Retten paa sin Side (hvad jeg formoder), da lad det komme i Tidsskriftet med de nødvendige Henvisninger til Lovstedet. Birk bor til Leje hos Lømrer Jacob Rasmussen, Hillestykke. En Dag var R. borte tilligemed hans Kone, Birk gaar i Haven og ser en Bisværn komme flyvende og ved at kaste Jord efter den bringer han den til at sætte sig i hans Have og begynder at slaa sig til Ro; men i S. R.'s Have staar der et tomt Hus, og nu gaar Sværmen derind. Da R. kommer hjem, gaar B. til ham og beder ham, om han maa tage Bierne, men det bliver nægtet ham. Han henvender sig til Sognefogeden, som gaar med derhen, og nu siger R.: „So han kan godt tage sine Bier“. Om Aftenen gaar jeg med for at hjælpe Birk; men nu siger R.: „Saa B. maa tage Bierne, men de maa ikke gaa ind ind i min Have. Saa giver jeg B. Bislor og Handsker paa, flytter B.'s Hus lige op til Stakittet, saa ser altsaa R., at nu kan det lade sig gøre, saa kommer han farende ud med gnistrende Öjne og tænder-

skærende af Kaseri og brøler: „Her maa ikke røres noget“. Saa henter vi Sognefogden igen, men han var lige ved at blive smidt ud. Derfor skrev jeg til Borgermester Sørensen om Sagen. For ham stod det ikke klart, om hvem der havde Retten, men han mente, at en lille Proses vilde klare Sagen bedst; men da Birk er Landpostbud, en fattig Mand, turde han ikke indlade sig paa Proses. R. har tidligere været Diabler og Kredsfjormand, men er det ikke mere. Har De ikke nogen Lovbog, hvori den Sag staar tydelig? I saa Tilfælde vilde jeg bede Dem venligst at laane mig den. Har nu Birk Ret til Sværmen, saa lad det komme i Tidsskriftet. (Th. Møller) — S.: Vore Lovbestemmelser om Bier (se Side 224 i dette Nummer) ere desværre meget mangelfulde. Der kan dog i Henhold til § 5 ikke være nogen Tvivl om, at Hr. Birk i det foreliggende Tilfælde har Ret til Bierne. Nu er der jo formodentlig sket den Forandring, at Bierne have baade Yngel og Forraad i den gamle Bygning, som fandtes i R.3 Stade. Dette kunde nu ordnes paa flere Maader, f. Eks. derved, at R. betalte B. for Bierne, eller at B. betalte R. for Bygningen, naar han flyttede den ind i et af sine egne Stader, eller at baade R. og B. ifølge § 4 bleve fælles om det Stade, saa at de for Fremtiden delte Udbyttet deraf lige.

Nr. 107. Kan Honningen uden at tage Skade enten i Smag eller Udseende taale at henstaa aarevis i fortinneede Blikbeholder? (M. S.) — S.: Ja, naar Beholderen før Brugten udfoldes med kogende Vand og efter Fyldningen lukkes omhyggelig og hængemmes paa et tørt Sted.

Nr. 108. I et Bihus havde jeg indsat 2 Familier med Mellemvæg af dobbelt Jærntraadvæg. Hertil anvendte jeg 1 Krainer- og 1 italiensk Familie; men jeg indsatte tillige et Bræddeindskud, saa at de ikke kunde mærke hinanden. Nu ønsker jeg at vide, om det gaar an at borttage Brættet, saa at de kunne mærke hverandre igjennem Gitteret, da disse 2 Racer ere saa forskellige? (C. S. S.) — S.: Der vil næppe være noget til Hinder for at borttage det tætte Indskud, naar det bitætte Traad-Indskud fremdeles adskiller de 2 Dronninger. Racerforskellen er vistnok i det Tilfælde uden Betydning.

Nr. 109. Endvidere ønsker jeg at vide, om Bierne om Vinteren kunne taale det stærke Lufttræk mellem Flybehullerne, da disse ere anbragte højt paa sin Side af Stedet? Mellemvæggen er et Trægitter, og da Bierne formodentlig i den kolde Tid

drage sig sammen ved Gitteret, vil Luftstrømmen bevæge sig lige under Bihyngen. I Begyndelsen havde jeg begge Flybehuller paa samme Side, men ogsaa i det Tilfælde var der Træk. (C. S. S.) — S.: Da vi aldrig have prøvet i et Dobbeltstade at have Indgangene paa modsatte Sider, kunne vi ikke bestemt afgøre, om dette kan stade Bierne; men vi ere meget tilbøjelige til at tro, at det vil gide for kolde og Vintersæde. Derimod tør vi bestemt udtale, at de 2 Indgange paa samme Side ikke stade Overvintringen.

Nr. 110. Er 6 Millimeter ikke om trent Bredden af Hullerne i Dronninggitter? (C. S. S.) — S.: Nej den er ikke en Gang 5 mm. Det nøjagtige Maal er mindst $4\frac{1}{2}$ mm., højest $4\frac{2}{3}$ mm.

Nr. 111. Pakrummet i Bihuse-nes dobbelte Vægge behøver vel ikke at være mere end 3" ($7\frac{1}{2}$ cm.) bredt, da baade den indre og den ydre Væg ere 1" ($2\frac{1}{2}$ cm.) tykke? (C. S. S.) — S.: Ja det maa anses for rigeligt, da vi hos os kun har i Almindelighed 3" Pakrum, uagtet Ydervæggen kun er $\frac{1}{2}$ " tyk og Indervæggen $\frac{1}{4}$ " tyk.

Nr. 111. Italienerne ere tribelige og ventlige men meget paapasselige til Forhvar. Man har bemærket, at de ved Sværming holde sig længere i Luften end de brune Bier. Beviser dette ikke, at de ogsaa ere mere udholdende til at flyve ud efter Forraad? (C. S. S.) — S.: Vi tro rigtig nok, at de ere mere udholdende til at flyve, d. e. de flyve ibrigere end de brune Bier; men vi tvivle om, at de ere ligesaa dygtige til at taale Blæst. Derfor er det tvivlsomt, om Italienerne just med Hensyn til Flugten staa over de brune Bier.

Nr. 112. Jeg har en meget stærk Bifamilie, hvis Dronning efter min Beregning nu er over 3 Aar gammel. Jeg kan om kort Tid med Vished saa en god ung Dronning ved at udtromme dødsdømte Bier. Raader De mig nu til at omskifte den gamle Dronning med en ung? (H.) — Nej. Saalænge en Bifamilie ikke viser noget Tegn til, at dens Dronning er slet, finde vi ikke nogen Grund til at omskifte den. Det er jo slet ikke vist, at den Dronning er saa gammel, som De antager. Bierne kunne meget godt have omskiftet den, f. Eks. i denne Sommer.

Gaenklig Vink.

Veiret (9. Aug.) har i de sidste 2 Uger i de fleste Egne været uheldigt for Diablen med større eller mindre Byger, der ogsaa have forhindret Ind-

bjergningen af Seddosten. I de sidste Par Dage er der dog stet et Omslag, saa at der er begyndt et ganske godt Træk paa Hvidløveren, som ved den rigelige Regn er kommen i Flor paany. I Eftertræktene har Trækket paa Boghvede og Lyng bedret sig, saa at der ved et Par Ugers stadigt varmt Vejr vil kunne give et godt Udbytte. Linden, som nu er afblomstret, har kun givet meget lidt Nektar.

Hovedtrækket har i Danmark, Sverrig, Norge og Nordtyskland givet et meget forfælligt Udbytte endogjaa i Egne, der ligge ganske nær ved hverandre; men i det Hele er Udbyttet vistnok en god Middelhøst. I England, Frankrig og N. Amerika har Udbyttet været en Del større. Da Forbruget her i Landet kun ved en meget rigelig Høst kan tilfredsstilles af vor egen Produktion, er der næppe Grund til at sælge til meget lave Priser. God lys Sommerhonning bør i Stordvægt ikke sælges billigere end 50 Ø. pr. K.

Forraad. Om August-Efterhøsten have vi allerede udtalt os S. 214. Det er ganske vist muligt, at Hvidløveren paa Grund af denne Sommers særegne Vejrforhold vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaned; men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Hovedtræktene at afslutte dette Efterhøst ved Maanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintningen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi have prøvet, endogjaa i den sidste strenge Vinter, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Bygning, som de behøvede, og disse have dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig ubehagigt Vejr at foretage en Indfrøntning af Stadets Rum paa den Tid, da Ungelen er i rask Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indskrænke Vinterlejet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være et Par Tavler for meget end for lidt.

Fodring. Hvis en Familie paa denne Tid endnu har tilstrækkelig Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maade i Tavlerne, da er det nærmest at lade den beholde dette Forraad uørt. Det vil dog efter endt Høstingstid meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uheldig Maade eller begge Dele. Bierne forstaa naturligvis meget godt at anbringe Forraadet paa passende Maade; men naar Biavleren borttager en Del af det enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkelig eller uheldig anbragt. Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Or dette ikke Tilfælde, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der savne Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bagerste Tavler, næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og erstatte det saaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoven enten med Honning eller med Fodersirup.

Tomme Tavler indhænges i et Kammer, paa hvis Gulv man strør noget Kastan, saa at der vedligeholdes en stærk Vigt deraf lige til Othver Maaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de fvoles, inden de indhænges i Kamret.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at hagle ved Fodring,

saa at de inden 15. Septbr. kunne belægge mindst 5 Normaltavler (a 120 □"). Svage Stader med slette Dronninger bør derimod enten have nu dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Førcning bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Tæt bagved den ene Biflynge anbringes ved Solnedgang et bitet Traadnet-Judstid. Bagved dette anbringes den anden Families Tavler med paafjeddende Bier. Den følgende Aften 1 Time efter Solnedgang borttages Judstidnet. Førcningen foregaar da i Lobet af den paafølgende Morgen.

I Eftertræktene haves endnu et godt Træk paa Boghvede og Lyng. Den seje Yngghonning er meget danfelig at udslynge, med mindre man først anvender Vorbed's Honningløsner. I saadanne Egne maa det vigtige Efterhøst udsættes til Slutningen eller Midten af September.

Brevkasse.

Stalienske Dronninger. Den sidste Indforskrivning er ved Redaktørens Rejse til Solmodet forsinket nogle Dage, saa at disse Bier næppe kunne ventes her før d. 26. August.

Delegeredes Rejseindgjæfter til Centralmodet udbrædes af vedkommende Kredse, ikke af Hovedforeningen.

Kundgørelser.

200 Pd. fin hvid Honning

er til Salg a 45 Øre pr. K hos Biavler N. Nielsen, Ellerup pr. Vester Steninge. Sendes i Blifspande mod Efterkrav.

Suff paa at

Kristian Pedersens Udslynger

har faaet de højest anerkendelser, der er tilbent nogen her i Landet udstillet Honningudflynger: 1 Guldpræmie, 2 Sølvmedaljer samt Forstepræmier; alle ved den danske Biavlerforenings store Udstillinger. I 1891 folgtes over 200 Mastiner, i 92 over 50 og iaar 75 Stk. De haves stadig paa Lager til 17-18 Kr.

Kr. Pedersen,
Tved, Svendborg.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honning-glas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstev** i Kalundborg. Etiketter til Mød, Honningvin, Syttetøj, Limonade og Vikør 30 Ø. pr. 100.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlrsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende

Grølev's Prislifte se S. 63.

Hust, at ingen

Horning-Udslynger

har faaet saa høj Udmærkelse som Holstebro-Udslyngerer. Den fabrikeres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Suetræk efter Ordre.

C. C. Danielsen.

Vejsledning til Biavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives.

Bjergsted Stole pr. Svebølle i Juni 1893.

B. C. W. Smith.

Kantsduk-Stempler

naas til billigte Priser hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Tavlerne

haves atter i Aar til sædvanlig Pris. Voks tages i Bytte a 35 Øre pr. **S. S. Beck,**

Langeskov pr. Biorup St.

Vokstavler

af prima damprenjet dansk Viofs leveres efter Priskuranten af 1893. Saafrømt prima Tavler af italiensk Viofs ønskes, leveres disse betydelig billigere og imødegaaes enhver reel Konturance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 Ø	35 Øre pr. Ø .
10 a 100 Ø	30 Øre pr. Ø .
100 Ø og derover	25 Øre pr. Ø .

Biborg, d. 1. April 1893. **Chr. Nielsens.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Udsalg. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Voks til **1 Kr. 25 Øre** pr. **Ø**.

Kunsttavler, Biboliger og Solvoksmeltere

faas hos Smeder Disen, Hvilested pr. Sollested

NB. Voks forarbejdes.

Unge, befrugtede

italienske Dronninger

a 4 Kr. pr. Stk., fra den 1ste September 3½ Kr. pr. Stk., ere tilfaldt hos

J. A. Larsen,
Gjorup, Hjorring.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bægge, Cylinder-Udtonnings-Maskiner samt andre Biavlsredskaber, i Forhold til Værdien meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Værdernes Godhed, Soliditet og Alkuratesje. Prislifte sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler

af ægte ublandet Viofs anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsyngeltavler med forskellige Præg, smukke Dronnetavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Voks forarbejdes for 35 **Ø**, over 10 **Ø** 30 **Ø** pr. **Ø**, 100 **Ø** for 25 Kr. Kun ægte Viofs modtages. Prove paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles iaar hos „Linnaa Sogns Biavlforæning.“ Foreninger, der sender 100 **Ø** Voks, erholde disse fabrikerede a 25 Øre pr. **Ø**. Ordre indgives til

Ole Rasmussen,
Linnaa, Løven St.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Viofs faas hos undertegnede. Voks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig Dronninggitre.

Systofte, Nykjøbing. **J.**

B. Bojesen.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, men da Voks i Aar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Voks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunsttavler,

ere udfolgte og laves ikke mere.

Jeg fabrikere **Yngeltavler, Dronnetavler, eenfidede Tavler til Blifflader** i alle Størrelser samt **Delingstavler og Dronninggitre.** Klubber ved Odde i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler af ægte Viofs anbefales saavel **Foreninger** som der **større eller mindre Forbrugere** til Aarets **billigste Pris.** Fortinnet Traad, Skrælleknive, Tablesporer, Vipiber, Røgputtere, Røgblæsere og Uffpørringgitre **haves altid paa Lager** samt **fortrinlige Trugstader** med 10 × 12 " Rammer.

N. S. Kristensen, Himmelsb, Roskilde.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Lidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udfolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster **60 Ø**. **Aarg. 1887** ligeledes **60 Ø**. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster **1,50 D.**, **Aarg. 1892** ligeledes **1,50 D.**

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Grølev.

Fører i Biavl,

af **Hans Grølev,**

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris **1,85 D.**

Faas i enhver Boghandel.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,
2bet forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimk. til **Erslev** i Kalundborg.

Medlemmer for DBF's Medlemmer
kunne faas a 60 Ø. hos
Erslev, Kalundborg. Forgyldte til Bestyrelses-
medlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Ophængning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Erslev**, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tablerne
følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Forenings-Meddelelser.

Randers og Omegns BF. afholder Møde
paa Spentrup Gæstgivergaard, med Foredrag af
Lærer A. P. Holbech fra Lynderup Skole, Onsdag
d. 23. August Kl. 2 Eftm. Bøener af Biavlten
indbydes. A. Holm.

Tilføds onfdes Tidsskriftets 9 ældste Nar-
gange samt 1892. Tilbud med Pris sendes snarest
og portofrit til Midtjyllands Biavlerfore-
nings Sekretær, Henrik Lønberg, Ringsted.

Holbæk Amt's BF. afholder Biavlsub-
stilling i Holbæk Markedsdagen d. 20. Oktober.
Anmeldelse om Udstillingsgenstande sendes i al-
mindeligt Brev inden d. 8. Oktbr. til undertegnede
Formand. Niu Medlemmer af Kredsen kunne er-
holde Præmier. Nærmere Meddelelse følger.
Erslev, Kalundborg.

Aalborg Amt's BF. Hr. Biavlslærer
Gronning holder Foredrag d. 25. August, Kl. 11,
i Støvring hos Bauevogter Chr. Jensen. Bø-
ner af Bisfagen indbydes. J. C. C. Bøch.

Ring BF. holder Møde Søndagen d. 27.
August, Eftm. Kl. 2, hos Stomager R. A. Klavsen,
Gjestelev. Hans Jørgen Hansen fra Øster-
højsing har lovet at komme tilstede.

Peter Kr. Andersen.
Bornholms BF. afholder Udstilling af Bi-
avlskredstaber og Produkter i Rønne først i
Oktober. Betændigørelse om Dagen og Tidspunktet
for Indmeldelse af Udstillingsgenstande skal blive
indtrykt i et følgende Nr. af T. i B.

Georg Joseffen.
Sors Amt's BF. afholder Udstilling i
Stjelskør i Dagene fra d. 21. til d. 24. Septbr.
sammen med en Industri- Landbrugs- Høvebrugs-
og Husflidsudstilling. Udstillingsgenstande (Pro-
dukter og Maskiner) kunne indstilles ogfaa af Bi-
avlere udenfor Foreningen og tildeles Diplom, men
kun Medlemmer faa Pengepræmier. Indmeldelser
modtages af undertegnede indtil 1ste Septem-
ber, og Genstandene sendes inden 16. Septbr. under
Adresse „Udstillingen i Stjelskør“.

Søndag d. 3. og Mandag d. 4. Septbr. d. A.
agter **Vandrup BF.** at afholde Biavlsubstil-
ling paa Vandrup Gæstgivergaard. Genstandene
til Udstillingen maa være indleveret jensef Tor-
dag Aften d. 2. Septbr. Kl. 3 1/2 paa Udstillingspladsen.
Præmierne uddeles om Mandagen. Om Søndagen
Foredrag af Fru M. Demant og Biavlslærer
Gronning. Udstillingen aabnes om Søndagen
Kl. 3/2. Paa Grund af det daarlige Væaar an-
modes Medlemmerne om at møde med det, de have.
Bestyrelsen.

Ribe Amt's BF. afholder Udstilling af
Bier, Biavlksprodukter og Kredstaber i Væjen Søn-
dag d. 10. Septbr. d. A. Udstillingen aabnes

Eftermiddag Kl. 2. Foredrag og Undervisning i
Bienes Behandling gives blandt Andre af Fru
Demant fra København. Da Udstillingen ønskes
jaa righoldig som muligt, bedes d' Hrr. Biavlere
og Fabrikanter at støtte den ved at tilsende Ud-
stillingsgenstande, som bedes sendte til Hr. Smeder-
mester N. Jensen ved Væjen Station, franko, jensef
d. 8. Septbr. Anmeldelses-Skemaer kunne jaa-
s ved Henvendelse til Undertegnede; for Udstillings-
beføgende bemærkes, at efter endt Præmiefordeling
vil en Fællesspisning finde Sted, og for at Alle
kunne deltage i samme, er det fastslaaet, at Fælles-
spisningen sker af egne medbragte Madkurve.

J. B. Schmidt.

„Kronborg“ pr. Understov.

Bæret og Omegns BF. afholder Møde med
Foredrag og Undervisning i Biavl af Hr. Biavlslæ-
rer Gronning d. 26. Aug., Efterm. Kl. 2 d. A.,
hos J. B. Schmidt paa „Kronborg“ pr. Under-
stov, hvortil enhver Bienen er velkommen. Mad-
kurve medbringes. J. B. Schmidt.

Vester Lørslev og Omegns BF. Det be-
rammende Møde i Hændeft d. 21. August vil paa
Grund af Sygdom blive afholdt hos Smeder Jens
Mikael Sørensen, Glenstrup Mark, om Efter-
middagen Kl. 2. Dyrval Nielsen.

**Fællesudstillingen for de syvte Bi-
avlerforeninger** agtes afholdt i Forbindelse
med en Frugt-, Blomster- og Husflidsudstilling i
Svendborg d. 7. og 8. Oktober d. A., hvortil
indbydes alle Biavlere og Biavlslabrikanter her i
Landet.

For Produkter kunne kun Stiftets Biavlere
jaa d. tilsendte Præmier indbetalte.
Anmeldelsesblanketter kunne fra d. 20. August
faas hos A. C. Andersen, Nyborg, P. J. Han-
sen, Østerhøjsing, P. Rasmussen, Sorle-
bjergvænge, Sortebro, og Kr. Pedersen, Tved,
og maa være indsendte inden d. 15. Septbr. til
Fornbancassistent D. Carlsten, Svendborg.
Genstandene maa være i Svendborg (franko)
inden d. 5. Oktbr. Kl. 8 Fmd.

Foreningens Medlemmer med Hustruere have
mod Forevisning af de røde Kort fri Afgang til
Udstillingen.

J August 1893. Ordningensudvalget.

Indhold af dette Numer.

Ujste BF., af W. E.	224
Bisler for Damer, af Fru Bjiier	226
Dronninggitter	229
Dronningstise	229
Dodsdomte Bier	227
Død Yngel, af W. J. Hultschinson	220
Ekko, af Aug. Petersen, Smedberg og M. — Jensen	228
Elbo m. fl. Her. BF.	225
Familierens Styrke, af Sanderegger	223
Gavnlig Binf	229
Hillested BF., af J. L.	225
Honningbiens Flugt	217
Honningens Opbevaring	229
Italienste Bier	229
Rebebiavl.	219
Lov om Bier	224
Mød	227
Overføring	228
Overvintring, af Aug. Petersen	222
Pakrum i Bihuse	229
Solvoksmelter, af K. J.	226
Strid om Bier	228
Wells-Stadet	229

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundspreller optages for 20 Bre pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de paaføres indryktele.

Honningbiens Mund.

Da Arbejdsbiens Munddele i Forhold til Dyrets Størrelse ere meget stærkt udviklede, Tungen kan naa en Længde af $\frac{1}{3}$ ", skulde man tro, at det ikke var saa vanskeligt at undersøge disse Redskaber. De have imidlertid en saa sammenfat Bygning og en saa kunstig Virkemaade, at det først i den allernyeste Tid med de fortrinlige Forstørrelsesredskaber, som nu staa til vor Raadighed, er lykkedes at faa Klarhed over disse Forhold.

I Fig. 56 ses et stærkt forstørret Gennemsnit

af Biens Hoved, der dog er lagt i vandret Stilling, medens den naturlige Stilling i Almindelighed er lodret. Da Snittet er lagt midt igennem Panden, ses ved o det forreste af de 3 Punktøjne. Tæt indensfor dette ligger Mælkespytkertlen, der har sin Udførselsaabning i Spiserøret ved t. Denne Kertel anvendes ved Tilberedning af Føde for de unge Larver og Dronningen. Ved p ses Hjernen og ved l det afflaarne ene Følehorn. Tæt under dette ses ved h den ene Hovedpille. Dette er en horn-

agtig Støtte, der spænder mellem Hovedets Forside og Bagside for at støtte Hovedets Skelet, der svækkes ved de 2 store sammenfatte Øjne. Af disse Hovedpiller findes 2, een paa hver Side. Ved c og d ses et Par lignende hornagtige „Knogler“, der ere sammenhægtede. Disse tjene til Befæstning for de stærke Muskel, der bevæge Munddelene. Det er altsaa ikke ganske korrekt, naar man siger, at Insekterne kun have et hvide Skelet, thi der findes hos dem enkelte indre Skeletdele, saaledes disse 2 Par Knogler i Hovedet og noget tilsvarende i Brystet.

Vi komme nu til den egentlige Mund, der bestaar af

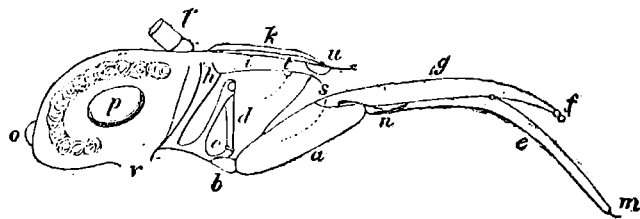

Fig. 56. Lodret Gennemsnit af Biens Hoved.

u og Underlæben a. Mellem disse to aabner sig Spiserøret i, der fortsættes i en Buc ned til r, hvor det gaar igennem Halsen ned i Brystet og Bagkroppen. Betragte vi nu Fig. 57, i hvilken Munddelene ere fremstillede i omvendt Stilling af den naturlige, se vi ved A a Overlæben med de derpaa befæstede Overlæber b b. Ved C a ses den indvendige hule Del af en saadan Overlæbe, der midt i er forsynet med en skarp Hornliste. Disse Overlæber danne Biens Bidemund, hvormed den kan

gnave Huller i Bunden af en Blomst, Straafstumper af Rubernes indvendige Bægge, Bokblade o. s. v. Hos Arbejderne er Manden af disse Overkæber hel, men hos Dronning og Droner er den ligesom hos de vilde Bier taffet. — Langt kunstigere er derimod den sugende Undermund bygget. Underlæben B a er indleddet paa Hovedet ved den saakaldte Hage (se Fig. 56 b). Paa denne er befæstet et Par Underkæber (Fig. 57 B b), der ere bløde og højelige og have Form som to halve haarede Steeder. Paa Underlæben er befæstet 2 Følere c, der have Form som to smallere Halvstæder, der ude i Spidsen ere forsynede med Følerebstaaber, endvidere et Par korte Bitunger d og endelig den egentlige Tunge e. Denne er meget lang, højelig og forsynet med over 100 vandrette Rækker af fine Haar, i Spidsen er den formet som en Ske, og paa Undersiden er den forsynet med en fin Kende. I Fig. 57 ere disse Munddele spærrede ud fra hverandre. I Fig. 58 ses de derimod nærmere samlede. I den naturlige Tilstand sluttet dog alle de 4 Mundfjædder endnu tættere til Tungen, saaledes at Følterne mest omgibe dens Underside og Underkæberne mest dens Overside. Der dannes saaledes to Rør, eet paa hver Side af Tungen. Med Skeen opliffes Nektaren fra Blomstens Bund. Naar Tungen derpaa trækkes tilbage, optage de mange Haar i de to omstalte Rør denne Nektar, og naar Følterne og Underkæberne klemmes tættere ind til Tungen, klemmes Nektaren op imod Spiserøret. Den „Sugning“, der foregaar i Hønningbiens Mund ligner altsaa slet ikke den Sugning, som Mennesket og Pattedyrene kunne udføre ved at drage Luften til sig. Insekternes Vandedræt foregaar jo ikke gennem Munden. Naar Nektaren er opliffet, føres den videre opad tilbids ved Haarrørskraften (den samme Kraft, der sætter en Svamp i Stand til at opsuge Vædsfer). Denne Bevægelse kan jo kaldes en Sugning. Det er indlysende, at denne foregaar lettere, naar Vædsfen er tynd, end naar den er tyk, ja naar den er meget tykflydende, kan den slet ikke foregaa. Bien er derfor udrustet med 2 meget stærkt udviklede Spytterkler (foruden den før nævnte Mælkspytterkel), nemlig een i

Hovedet tæt ved Halsen og een meget stor i Brystet. Begge disse Kertler udmunde i en fælles Udførselsaabning i Underlæben (se Fig. 56 s). Disse Kertler kunne afsondre en utrolig Mængde Spyt, og dette er baade Sæbe og Vand for Bien, thi det er hermed den i en forbaafsende kort Tid kan befri sig selv eller sine Søstre for den klæbrige Hønning, naar de ere blevne tilhølede dermed. Dette Spyt blandes ogsaa med den i Blomsterne opliffede Nektar. Derved forvandles dennes Rørfucker til Druesukker. Meget tykflydende Foder hentes kun langsomt af Bierne, fordi de stadig maa blande det med Spyt, inden de kunne opsuge det.

Enhver Biavler har iagttaget, at Biens Tunge pludselig kan forsvinde, saa at den slet ikke ses. Hvorledes dette sker, forstaas bedst af Fig. 56. Her ere Underkæberne fjernede, ved g ses den ene Føler der ender med søkkomme Haar ved f, o er Tungen med Skeen m. Naar Bien vil luffe sin Sugemund, trækkes Underlæben (a) tilbage, den midterste Del af Tungen trækkes ind i en Forfyndning i Underlæben i Form af et U, og den yderste fri Ende af Tungen klappes om bag Underlæben sammen med den yderste Halvdel af baade Underkæber og Følere. Tungen faar derved Form som et M. Naar Sugemunden klappes saaledes sammen, trækkes Udførselsaabningen for Brystspyttes ind imod Hovedet, saa at den lukkes. Derimod vedbliver Udførselsaabningen for Mælkspyttes t at være aaben. Dette Yngelfoder kan derfor, naar Munden holdes saaledes sammenfoldet, umiddelbart udgydes i den Celle, hvori Larven ligger.

Dronningens Tunge er meget kortere end Arbejderens, da den kun er bestemt til at opliffes Føde fra en Celle eller fra Tjenerindernes Tunger. Derimod ere Følhaarene i Munden endnu stærkere udviklede end hos Arbejderne. Dronningens Tunge er endnu kortere end Dronningens.

Man har indtil den allernyeste Tid troet, at Biernes Tunge dannede et fuldstændigt Rør ligesom Sugemunden hos flere andre Insekter (f. Eks. Sommerfuglene). Hensigten med, at den kun har en Kende paa Undersiden, er vistnok denne, at Bien

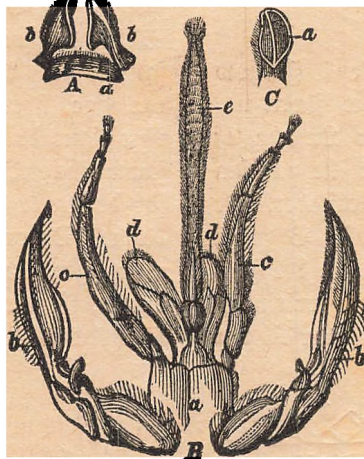

Fig. 57. Biens Munddele.

ved at fylde Tungen med Blod (indvendig) kan faa denne til at svulme op saaledes, at Renden udjævnes. Den kan da med Letthed renses ved Hjælp af Følerne for Pollentorn, der ellers kunde hindre Nektarens Bevægelse op gennem Renden.

Bierne's kunstig indrettede Mund er vel ikke i Stand til at frembringe Ord; men hvem kan benægte, at denne Mund dog taler til os Mennesker om den Visdom, der aabenbarer sig endogfaa i de mindste Stabningers Bygning?

Bipest II.

Af Mac Evon, Woodburn, N. Amerika.

I min sidste Artikel (se S. 202) sagde jeg, at Afjaldet fra Voksrensere maatte ned graves. Senere har Mr. Gemmil skrevet til mig, at jeg maa have ment Afjaldet fra Sol-Voksfmelsteren, da det Afjald, som bliver fogt, er sikkert nok. Deri har han Ret. Jeg mente Afjaldet fra alle Damp-Voksfrensere.

Derfor pestsmittede Tabler lægges i en Damp-Voksfrensers, vil først Hønningen og senere Vokset løbe ned i Voksfkaalen. Den sædvanlige Fremgangsmaade blandt Viablerne og deres Husfruer er da at løfte Voksfagen op til Omsmelting og kaste Hønningen og Afjaldet bort. Derfor Bierne faa fat i saadan Hønning og fodre Laarberne dermed, da vil det medføre Bipest, fordi den Hønning kun har været meget svagt ophebet.

Jeg ønsker at give nogle Raad til de Landmænd, som have Bipest i deres Bierier. Har man 10—15 Familier angrebne, da raader jeg til at sætte alt i den rette Stand om Dagen ved at befæste Ledere af Kunsttablestrimler i Kammerne, saa at man har alt parat. Gaa da ved Solnedgang med en god Røgpuster til Staderne og blæs Røg ind i alle Indgangene af de Stader, der staa nær ved de syge. Gaa derpaa til Side eller bagved Stedet, saaledes at Bierne kunne se Indgangen til deres Stade. Saa snart du har røget Bierne stærkt, borttages Tablerne, idet Bierne ryktes tilbage i deres eget Stade og giv dem derpaa Kammerne med Ledere. Disse borttages atter den 4de Dag, idet man i Stedet for giver hele Kunsttabler.

Derfor der ikke er godt Hønningstræk

paa den Tid, maa man om Natten fodre rigelig med Fodersirup; ellers ville Bierne sværme ud, (danne Hunger-sværme) blande sig med de øvrige Bier og ødelægge dem. Har du ingen Foderer, brug saa en almindelig Pande, fyld den først med Hakkelse, hæld derefter Siruppen i og stil Panden paa Tavlebærerne om Aftenen. Bierne ville da fare i Foderet og snart udbygge Lederne, saa at de i de ny Tabler kunne hængemme af den Hønning, de have medbragt fra de smittede Tabler.

Den 4de Aften, naar du gaar hen for at borttage disse smukke ny Tabler (og læg blot Mærke til, hvilken Mængde Tabler, Bierne have labet i saa kort en Tid under godt Hønningstræk eller rigelig Fodring med Randsirup) lad dem da endelig ikke blive i Stedet, fordi de se saa smukke ud. Du maa borttage disse smukke Tabler, fordi de indeholder smittet Hønning, og smelte dem til Voks.

Hvis de gamle smittede Tabler ere meget flemme, bør de straks indsmeltes til Voks; men hvis de kun indeholde lidt raadden Yngel og en Mængde god Yngel, kan det betale sig at bevare denne, hvis du er forsigtig, ved at følge den Anvisning, jeg gav i Artiklen S. 202.

Nogle ville maaske svare: „Jeg har intet Sukker. Kan jeg ikke bruge Hønningen fra de smittede Stader, naar jeg opvarmer den?“ Jo, det kan du,

hvis du vil følge min Anvisning; men jeg vil meget nødig stole paa dig, fordi jeg ved, hvor ligegyldig du er. Hvis du har besluttet at fodre med Hønningen fra smittede Tabler, tilfæt da halvt saa meget Vand og bring den til stærk Røgning, inden du bruger den. Jeg tilraader aldrig Fodring med smittet Hønning, der behandles af uvædske Bimænd, fordi det er en altfor farlig Ting at lade Begyndere kludre med.

I saadanne Egne, hvor der indsamles siden eller ingen Hønning paa den Tid, Bierne sættes paa Ledere, ville disse undertiden „udsværme“, hvis ikke Dronningen bures, medens de have Lederne og 2 Dage efter, at de have faaet hele Kunsttabler, og samtidig maa man fodre rigelig om Aftenen.

Jeg beder Eder, Viablere, ikke at oprette dette Arbejde til en Morgen, naar Eders Sæd er saa vaad, at I ikke kunne gøre noget ved den, at du da stiller dig op foran Indgangen til det smittede Stade, borttager Tablerne og rykter kun en Del

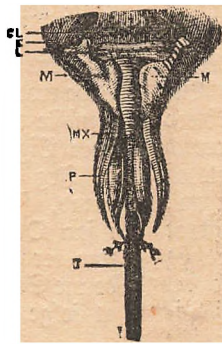

Fig. 58. L. Overlæbe, M. Dvertlæbe, Mx. Underlæbe, P. Føl. T. Tunge.

af Bierne ned i Stedet men de øvrige ned paa Jorden, hvorved Bierne ville spredes over hele Bigaarden og ødelægge alt. Har-du 10—12 angrebne Familier, da maa du ikke løse med dem ved at behandle et Par Stykker om Ugen, thi derved ville Bierne spredes og gaa ind til de helbredede Stader og smitte dem igen. Behandl derimod alle de 10—12 Stader paa een Aften, eller allersejest i Løbet af to.

Brænd alle Kammer, saa snart du har skaaet Tavlerne ud af dem, det kan aldeles ikke betale sig at stolde og desinficere dem. Smelt Boks af Tavlerne saa hurtigt som muligt. Dersom hele dit Bieri er slemt angrebet, spar da paa ingen Maade uogen Table hverken i eller udenfor Staderne, thi den vil ellers atter bringe dig Sygdommen.

Spild ikke din Tid med at fuge, skolde eller desinficere smittede Stader. De kunne bruges fuldkomment sikkert uden nogen Behandling. Jeg har ferskt hele Stabler af saadanne Stader og sparet Ejeren for en Mængde Arbejde ved at fravaade saadan Desinfection.

Den første Sommer, i hvilken jeg rejste rundt i Ontario, fandt jeg overalt Biablerne parate til at fuge og desinficere alle Biboliger, i hvilke der havde været Bipeft. Jeg kunde let draget Fordel af Folkenes Uvidenhed ved at gaa ind herpaa; men det vilde have været meget urigtigt at volde dem stort Arbejde, Tidspilde og Pengetab til ingen Nytte. Jeg forbød det overalt, og jeg faar nu Ros derfor af Biablerne. Jeg sagde til dem, at der ikke var mere Grund til at skolde Staderne end til at skolde Bierne, der jo vare fyldte med den smittede Honning, naar de indbragtes i Staderne, medens Tavlerne bleve borttagne.

Jeg er det første Menneske, som har opdaget Marsagen til Bipeft. Dersom enhver Biabler passede sine Bier omhyggelig og altid holdt raadden Yngel ude af sine Stader, vilde vi slet ikke have Bipeft. Men saa længe vi have vinnagtige, ligegyldige Juftere, der have deres Stader fulde af raadden Yngel, ville vi ogsaa stadig se Bipeft opstaa og brede sig for at ødelægge de dygtige Biablere.

Hvilken Gavn have Videnskabsmændene nogen Sinde gjort Biablerne? Jeg vil nødig være for haard imod dem; men hvad skal jeg gøre, naar de ikke ville hjælpe mig med at raade Biablerne til at holde alt dødt ude af deres Stader altid? Det gøre de ikke, men Mr. Corneil og hans saakaldte Videnskabsmænd komme mig slemt i Vejen ved at nedsette mig, naar jeg gør mit bedste for at afholde alle fra at frem-

bringe Bipeft og derved ødelægge deres Naboer.

Profesor Schaw er en praktisk Mand, og han er enig med mig med Hensyn til Marsagen til Bipeft og erkender, at jeg først har opdaget den. Mr. Allen Pringle, som er den mest belæste Videnskabsmand, jeg nogen Sinde har truffet, er enig med mig om Marsagen til Bipeft. I sin Piece om „Bipeft“ siger han:

„Min egen bestfede Overbevisning er, at Bipeft ofte frembringes ved Forraadnelse i Cellerne af Yngel, der er død af andre Marsager. Hvis vi antage dette for sandt (og der er mange Vidnesbyrd om Rigtigheden heraf), er Fremgangsmaaden for at hindre Bipeft i vore Bierier fuldkomment klar: Undgaa saavidt som muligt at have død Yngel, og hvis saadan findes, borttag da straks Tavlen og smelt den til Boks (det er ikke noget stort Tab), i Stedet for som det almindelig tilraades at give den til Bierne til Udrensning. Maaſte ville de rensse den ud, maaſte ikke. Særlig bør man aldrig lade død Yngel forblive i svage Stader, og hold alt rent i Staderne og i Bigaarden. Saameget kunne vi i det mindste gøre for at holde Bipeft ude af vore Bigaarde“.

Jeg har aldrig læst et saa fornuftigt Raad, som det Mr. Pringle her har givet i saa Ord. Det overgaar langt de Raad, som er givet af nogen Videnskabsmand i denne Sag, og jeg tilraader enhver Biabler at følge det.

Kubebiaul.

Trit efter D. ill. Wiener Zeitung.

(Fortſat.)

Naar man læser dem af, lægger man Kuberne med Flybehullet opad paa Stadelpladsen, indtil alle Stader ligger i Række; da først, naar Bogn og Hest ere førte tilbage, rejser man hver Kube op, og aabner ſamtidig Flybehullerne. Det gaar dog kun saa hurtigt, naar man har gjort alt rede paa Pladsen i Forvejen. Hvorledes en jaadan laves, viser Fig. 59. Den bestaar af Bæle, Vægter og Palm. Den, som ikke har medbragt Fodstykke, maa jævne Pladsen foran Staderne og sætter dem saa paa den bare Jord. Mange Biablere ønske at opstille deres Stader i en eneste Række, muligvis ved Randen af en Skov. Stedet for Opstillingen vælger Biablere helst saaledes, at Udflugten sker mod Sydost, og at Bierne faa Udgang baade til Voghvede og

til Lyng. Mangler denne sidste, fører han dem senere nærmere hen til Heden.

Naar Bierne have faaet fri Udflugt, begiver Biavleren sig til No i nogle Timer, der af Bierne benyttes til at „indflyve“ den ny Plads, d. e. at værne sig til den, saa at de ved Udflugten kunne finde tilbage til deres eget Stade. Henimod Aften eller hellere den følgende Morgen aftages Biskædet af enhver Kube, hvorved tillige foretages et Eftersyn.

Det er altid godt, at Bierne ankomme tidlig til Vandrestedet, s. Eks. førend Boghveden staar i fuld Blomst, thi ellers gaa især ved Boghveden mange Trækbier tabte, mange Stader flyve sig „svage“, siger man.

Indtræder der kort Tid efter Vandringen meget godt Træk, saa er der ikke nogen

hverken klamrer Kinge under eller graver Huller til Bygningens Udvidelse, saa søge Bierne at hjælpe sig ved at bygge udbvendig paa Kuberne fra den ene til den anden, og disse Tavler fyldes da med Honning. Jeg har kun een Gang oplevet dette paa mine Vandringer til Boghvede og Lyng. Det kan jo ogsaa kun ske, naar Biavleren ikke har jørgtet godt for sine Bier, og naar lang Afstand fra Vandrestedet hindrer ham i at tilse sine Bier ofte nok.

Naar Hedetrækket henimod Slutningen af September er forbi, maa Biavleren tænke paa at hente sine Bier hjem. Han maa da først udvælge de Stader, som han ønsker at benytte til Stamstader næste Aar. Alle-rede fra Sværmetiden har han haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse, derfor

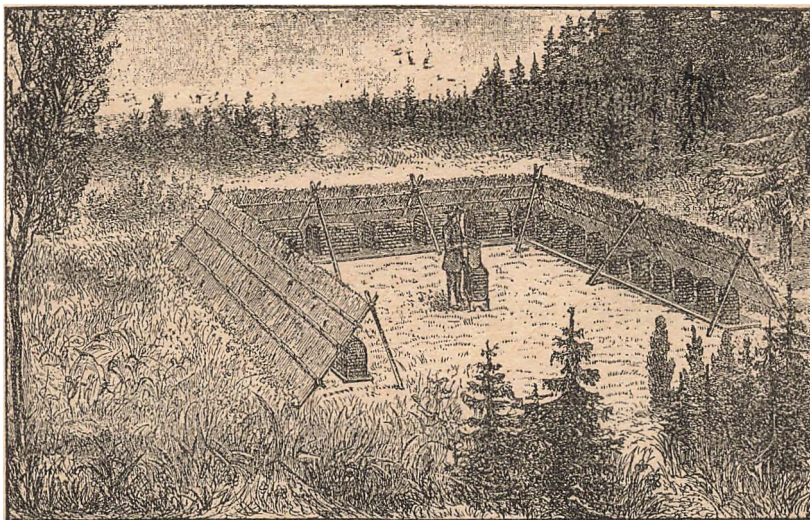

Fig. 59. Biebredigaard paa Heden.

Fare for Hedesværmning. Er Trækket derimod kun ringe eller slet, da bliver det galt med Sværmning, og Biavleren maa da behandle Bierne og passe paa dem ganske saaledes som angivet ved Foraars-Sværmningen.

Naar nogle af Kuberne, navnlig dem med unge Dronninger, under godt Træk blive for smaa til Bierne, saa sætter man Straaringe under. Disse besættes med Jærnkammerne til Kuberne. I Mangel af saadanne Kinge kan man ogsaa grave Huller i Jorden under Kuberne, hvis disse ere stillede paa Jorden. Saadanne Stader blive ved Hjemførselen overbøjlede (se Fig. 53). Tilfælde med et saa pludselig indtrædende stærkt Træk forekommer dog sjældent. Er det dog, og Biavleren

kan han nu let træffe sit Valg. Det kommer nu kun an paa, om disse Familier ikke have for lidt eller for meget Forraad. Staar Valget ham frit, da vælger han helst saadanne Stader, der brutto veje 28—40 $\mathbb{W}$. Han har naturligvis ingen Vægt ved Haanden men bedømmer Vægten ved at løfte paa Kuberne. Deri har han saadan Ovelse, at han sjældent tager fejl. I slette Aar medtager han Stader med mindre og i gode Aar Stader med større Forraad. I første Tilfælde afstrømmer han disse Familier om Foraaret og kaster dem i „smaa Høns“; i sidste Tilfælde ved han meget godt, at Kuber, der veje over 40 $\mathbb{W}$ ville mangle tilstrækkelig Plads til Ungelen om Foraaret. Deraf kommer det, at han i gode Aar hellere formindsker sit Stadeantal

end han overvintret altfor tunge Stader. Derimod forøger han sit Stadeantal i de flette Aar. Han antager nemlig, at efter et godt Aar følger et slet og omvendt. Det er Regelen at kaskere alle Stader, der ere for lette eller for tunge.

Det er dog ikke alene Honningsforraadet, som er bestemmende ved Valget af Stamstader. Biavleren tager ogsaa Hensyn til, at Familierne have unge Dronninger (fra det Aar) og dadelfri Bygning. Kun naar han ikke har andet Valg, medtager han Familier med ældre Dronninger, f. Eks. Forpærme, ellers vælger han Esterpærme, og hvis disse ikke flaa til, afpærme Moderstader. Familier med unge Dronninger pærme lettere, og Dronningerne forulykke ikke saa let ved Sværmingen. Ung, eenaarig Bygning foretrækker han, derfor vælger han Esterpærme, da disse baade have unge Dronninger og den bedste Bygning. Alle Tavler maa løbe snorlige mod Flyvehullet og maa ikke i de øvrige Dele indeholde Dronebofs. Dette taales kun i Tavlernes Under og i de to yderste „Kindtavler“. De udvalgte Stader betegnes ved Nedstikning af en Duff Lyng eller paa anden Maade. (Forts.)

Forsøg med Wellsmetoden.

Af B. Bojesen.

Da jeg antager, at Forsøgene med Wellsmetoden har stor Interesse for en Del Biavlere, skal jeg her i al Korthed beskrive et af mine. Ved Biernes Udvintning viste det sig, at Folkene vare meget forskellige, hvad Styrken angaar, idet nogle af dem kun belejrede 4 Tavlegange, medens andre mindst belejrede 12. Af forskellige Grunde bestemte jeg mig imidlertid til at foretage Forsøget med et Par svage Folk, Nr. 11 og Nr. 12, som vare overvintrede paa Kammer af 9 Tommers Højde og 18 $\frac{1}{2}$ Tommers Bredde. To andre Stader, Nr. 7 og Nr. 8, som netop var af samme Styrke som Nr. 11 og Nr. 12, bleve for Sammenligningens Skyld behandlede som Enkeltsfolk. Den 24. April flyttede jeg de 2 sidstnævnte Folk i Fællesstadet og lod dem bo paa hver 5 Tavler, adskillte fra hinanden ved et dobbelt bitet Traadnet, som havde 8 Huller paa hver Tomme. Flyvehullerne vare 12 Tommer fra hinanden, men forandredes efter Haanden saaledes, at de d. 24. Maj løb sammen i et. Imidlertid viste det sig nu, at Nr. 11 havde mindst dobbelt saa mange Bier som Nr.

12; derfor „drejedes“ Stadet samme Dag, og 2 Dage efter var der ingen Forskel paa Styrken at iagttage. I Slutningen af Maj vare Folkene saa stærke, at Flyvehullet om Aftenen var paffet fuldt af Bier; derfor indlagdes over hvert Ingelrum et Gitter af iskun 6 Tommers Bredde og 14 Tommers Længde. En af de paafølgende Dage laa Bierne i et tykt Lag oven paa Gitrene, 14 Lavnormaltavler indhængtes i Fællesrummet. Bierne trængte saa at sige straks massevis op i dette Rum og havde allerede d. 15. Juni udtrukket en halv Snes Kunsttavler. Den 22. Juni var hele Fællesrummet ganske udsyldt af Bier, og Tavlerne der indeholdt mindst 30 K Honning. Den 2. Juli gav Wellsstadet en mægtig Sværm (8 a 9 K Bier). Det samlede derfor efter den Tid langt mindre Honning end forhen. Hele Udbyttet blev desuagtet omtrent 70 K Honning og en Sværm, som nu er i god Winterstand.

Hvorledes gif det derimod Nr. 7 og Nr. 8?

De stode efter Trækets Ophør den 25. Juni som 2 dejlige Folk i god Winterstand; men hele Udbyttet af dem var i et og alt kun 23 K Honning.

Da nu det her beskrevne Forsøg er tilstrækkelig overbevisende, skal jeg ganske undlade at omtale et Par Forsøg, som jeg har foretaget med Sværme.

Dronning-Handel.

Siden vi for omtrent 5 Aar siden her i Bladet begyndte at give Anvisninger til Dronningavl og opfordre vore Biavlere til at benytte sig af disse, er der vel her i Landet sket en ikke ringe Fremgang i Henseende til Dronningavl til eget Brug, idet mange af vore dygtige Biavlere nu hvert Aar avle nogle Dronninger, og enkelte af de mest fremstredne avle endogsaa rigeligt saamange, som de selv have Brug for. Derimod er vor indenlandske Handel med Vidronninger endnu meget ringe, og der er paa dette Punkt et ikke lidet Savn, som man kunde ønske afhjulpent.

De Tider, paa hvilke dette Savn føles stærkest, er Foraar og Efteraar, fordi Biavleren paa disse Tider ikke er i Staud til at sine egne Bier at skaffe sig unge befrugtede Dronninger. I de Egne, der endnu have en anseelig Kubebiavl, er det dog om Efteraaret en temmelig let Sag at skaffe sig saabanne Dronninger af „dødsdømte Bier“, naar man faar Lov til at udtromme disse for Kubebiavleren. Naar man fikrer

sig kun at udtrømme Efterspærme eller afsoermede Stader, er man jo vis paa kun at faa unge Dronninger. Klubbiavlen indskrænkes dog mere og mere, og der er allerede nu ikke saa Egne, hvor det er meget besværligt at faa saadanne dødsdømte Bier. Dette er jo meget glædeligt som et Tegns paa den nære Biavls Fremgang; men derved bliver Sabnet af Dronninger til en billig Pris ganske vist større. Vi tvivle dog ikke om, at Tilbebringelsen af Reserve-Dronninger om Efteraaret efterhaanden vil udfylde dette Savn, og desuden er Prisen paa udenlandske Dronninger i September temmelig lav, saa at det vel vil kunne lønne sig at anskaffe saadanne til nogle faa Stader.

Langt vanskeligere stiller Sagen sig med Hensyn til Tilbebringelsen af Reserve-Dronninger til Foraarsbrug. Paa den Tid ere de udenlandske Dronninger meget kostbare, ja meget tidlig ere de slet ikke til at faa. En æret Indsender har derfor nylig S. 222 tilraadet at overvintre Reserve-Dronninger fra Efteraaret ved Nedfuling for at kunne benytte dem til Dronningstifte eller til Erstatning af tabte Dronninger om Foraaret. Han antager, at det paa den Maade vilde kunne opnaas at fremskaffe Dronninger til „en billig Pris“ om Foraaret. Vi dele ikke dette Haab. Det er vel muligt, at man ved Nedfuling kan overvintre Smaaastader med unge Dronninger; men deraf følger rigtignok ikke, at de kunne købes til en billig Pris paa den Aarstid. Man maa vel huske paa, at den høje Pris ikke alene ligger i Overvintringens Vanskelighed, men meget mere i Dronningens virkelige Værdi paa den Aarstid. En ung Dronning i en svag Bifamilie om Foraaret kan nemlig ved fornuftig Behandling udvikle sig til et stærkt Stade, der allerede i det samme Aar kan give et stort Udbytte. Derfor tro vi ikke paa, at saadanne Dronninger vilde kunne købes til billige Priser om Foraaret.

Men hvad er Grunden til de store Dronningtab om Foraaret? Det er en fejlagtig Indvintring, d. e. Indvintring med en slet Dronning. Det vil med andre Ord siges: Hvis Biavleren sørger for i Slutningen af Sommeren eller om Efteraaret at omskifte alle sine slette Dronninger, vil han meget sjældent lide Dronningtab om Foraaret. Vi tro derfor, at vore Biavlere's Bestræbelser ikke faa meget borte gaa ud paa at skaffe sig Reserve-Dronninger til Foraarsbrug som paa at omskifte deres slette Dronninger om Sommeren eller Efteraaret. Denne Omskiftning kunne de fleste Biavlere foretage ved Hjælp

af deres egne Bier (ved Kunstspærme eller naturlige Spærme og Dronningceller), naar de kun itide indrette sig derpaa. Der vil dog altid være et ikke ringe Antal Biavlere, især dem, der have ganske faa Stader, som om Efteraaret behøve at købe Dronninger. Derfor vilde vi opfordre nogle af vore dygtige Biavlere til at indrette en saadan Dronningavl, at de om Efteraaret (Slutningen af August og Begyndelsen af September) kunde have en Del unge befrugtede Dronninger til Salg til en billig Pris. Dette Maal tro vi sikkert vil kunne naas, og derved vilde i Virkeligheden det største Savn i denne Henseende være afhjulpet.

Om Dronningen hos Bierne end ikke behersker Familien, saa bestemmer dens Dygtighed dog for en meget væsentlig Del det Udbytte, som Familien yder. Vi forlange vel ikke, at Biavleren skal omskifte enhver Dronning, der er over 2 Aar gammel; men saa snart det viser sig, at en Dronning umiddelbart før Hovedtrækket ikke er i Stand til at lægge et meget stort Antal Egg, saa at Stadet indeholder mange Yngeltavler med tæt sluttet Yngel (uden mange oversprungne Celler) — da tjener det Biavleren bedst at mærke det Stade som et, der bør have en ung befrugtet Dronning, inden det indvintres.

Bistit.

Af Læge G. P. Sacherberg, Austin, Texas.

Virningen af Bistit hører ind under en Række Spørgsmaal, der høre til de mest udviklede, som Nutidens berømteste Læger søge at faa Klarhed over. Koch og Pasteur ere bleve næsten ligesaa berømte ved deres Undersøgelser i denne Retning som Jenner ved sin Opdagelse af Rotoppe-Indpodningen. Men det er ikke alene ved Indpodning af Bigift, Vaccine virus, eller af enhver Gift, som f. Eks. ved Indsprøjtning i Huden af Opium, Chloral, Arsenik, at en saadan Uimodtagelighed fremkommer. Naturen selv kan ofte fremskalde den selvstændig gennem visse Sygdomme, som næsten aldrig kunne fremkomme paany i det samme Legeme, saaledes Typhus, Mæslinger, Kopper, Gulsfeber osv.

Det er netop paa en lignende Maade, at Uimodtagelighed for Bistit frembringes. Jeg kender dette af egen Erfaring. Da jeg først begyndte at behandle Bier, forvoldte deres Stik mig den største Pine. Ikke alene havde jeg stor Smerter deraf, men de efterfulgtes tillige af meget stærk Opbulmen, især i Ansigtet.

I Tidens Løb bleve disse Virkninger ringere baade i Smerte og Oppulmning. Siden jeg blev Biabler, har jeg vel nu modtaget et Par Hundrede Bistif, men Giften har derved mistet næsten al Indvirkning paa mig. Derfor er jeg efterhaanden blevet ligesaa ligegyldig for deres Stif, som jeg i Begyndelsen var frygtfuld og altså forsigtig.

Et andet Punkt af Interesje er dette, at Bierne angribe mig langt sjældnere nu end i Begyndelsen. Kende de mig ligesom en Hund kender sin Herre, eller vide de, at jeg er beskyttet mod deres Stif? Jeg er tilbøjelig til at tro begge Delc.

Men lad mig tage en ilbelugtende sedtet Mejer eller en Hollænder, der er gennemtrukket af Al, Brændevin og Tobak, ind i mit Bier, og Bierne skulle nok snart skaffe sig af med ham, der er dem modbydelig. Ofte vil det tillige gaa ud over mig, fordi jeg har indført ham i deres yndige rene og hellige Rige.

Biers Lugtesans er særdeles fin. Ved den finde de Honningblomsten, genkende de Medlemmerne af deres egen Familie, mærke de Røverens Indtrængen. Og naar du først er bleven stiftet af en Bi, længes alle de andre Bagtbier efter ligeledes at stifte dig. Og paa en eller anden hemmelighedsfuld Maade viser det sig, naar du først er hærdet mod deres Stif og du opfører dig blidt imod dem, at de snart mærke det og næsten aldrig angribe dig.

Jeg er saft overtydet om, at Bigift-Indpodning en Gang i Fremtiden vil vise sig som et Helbredelsesmiddel mod en eller anden skrækkelig Sygdom — maasse endogaa mod den frygtede Vandstræk.

Centralmøde

afholdes i Kolbing paa „Højfkehjemmet“ Lørdag d. 16. Septbr.

Nr. 3½ Bestyrelsesmøde for DBF.

Nr. 4 Delegeretmøde, som kan overværes af Enhver; men kun DBF's Delegerede have Ret til at deltage i Forhandlingerne.

1. Fremlæggelse af Regnskab 1892.

2. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1893 og 1894 i Stedet for Murermester N. Kindberg, Herfølge, som efter Tur fratræder, og som ikke ønsker Genvalg. Endvidere Valg af 1 Revisor for 1893 i Stedet for Agent Edmund Kriel, Halsborg, der ikke længere kan afse Tid til at udføre Revisionen.

3. Smaastrykterne. Beretning om

de i 1893 udgivne Smaastrykter. Forslag om et Honorar til Fotograf Vorbed, Hølstebro, for det af ham indsendte men endnu ikke benyttede Manuskript.

4. Biablskræner. Beretning om disse Virksomhed i 1893.

5. Tidsskriftet. Andragende fra Redaktøren om, a enten at der vælges en ny Redaktor-Sekretær, der kan ofre al sin Tid paa Biablsagen, eller b at Arbejdet deles, eller c at der gives den nuværende Redaktor en Medhjælper i Narets travleste Tid.

d. Forslag fra Gartner P. Hansen, Slyngholm, om, at Bladet indsendes i hæftet Tilstand. Indledes af Forslagsstilleren og af Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling.

6. Forslag om, at Bestyrelsen udvides fra 5 til 7 Medlemmer, og at altså 2 ny Medlemmer vælges ved dette Møde. — Indledes af Forslagsstilleren, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, og Biablskræner N. S. Kristensen, Himmeløvd.

7. Forslag om, at Kassere-, Sekretær- og Redaktørposten kunne skilles hver for sig eller samles til een Post, efter som Centralforeningen finder det bedst. — Indledes af Biablskræner N. S. Kristensen, Himmeløvd.

8. Forslag om, at enhver Delegeret vælges paa 3 Aar. Saa snart et Valg har fundet Sted, indberettes det til Sekretæren til Befendtgørelse. Ved skriftlig Afstemning er det de Delegeredes Pligt at afgive deres Stemme i den foreliggende Sag. Afgørelsen er kun lovlig, naar et Flertal af mindst ⅓ af de Delegerede stemme for den. — Indledes af samme.

9. Vedtagelse af Navne paa de af DBF. anbefalede 3 Rammemaal. — Indledes af samme.

10. DBF.'s Deltagelse i Landmandsforsamlingen i Randers 1894.

11. Hvorhen arbejder den danske Biablerforening? — Indledes af Bæver Jens Hansen, Slyngholm.

12. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Søndag d. 17. Septbr. afholdes Forhandlingsmøde, til hvilket ethvert Medlem af DBF. har Udgang.

Nr. 9 Form. samles Deltagerne i Højfkehjemmet, og hvis Besjet tillader det, foretages enten en Udflugt pr. Vogn til Skamlingsbanken eller en Tur pr. Dampskib til Løverødde.

Nr. 12 Fællesspisning i Højfkehjemmet.

Nr. 1 Møde med følgende Dagsorden:

1. Salgsvilkaarene for Høstning, jærlig med Hensyn til Eksporert til England. — Indledes af Kunstgartner Wendt, Rostilde.

2. Betydningen af en Mønsterbigaard med Forsøgsstation for Biavl. — Indledes af Kantor Ersklev, Kalundborg.

3a. Hvor stor Plads bør der være mellem Kammerne og Stadets Bund?

b. Hvilken Størrelse bør Magasin-Kammerne helst have?

c. Paa hvilken Kamme overvintre Bierne bedst, og paa hvilken ubvilke de sig bedst om Foraaret? — Indledes af Biavls-lærer N. S. Kristensen, Himmelsø.

4. Forevisning af Lyshillede angaaende Bier og Biavl. — Udføres af Kantor Ersklev.

Bestyrelsen forbeholder sig, hvis Vejret skulde hindre Udflugten, at lade Forhandlingerne begynde om Formiddagen Kl. 10.

Frank Wendt,
i. T. Præsident.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 113. Først i Juni fik jeg en Kube sat til Redbygning paa 4 Kammer (lav Normal), det er først nu, at de har begyndt at bygge paa Tavlerne, saa det vist er vanskeligt, at de blive vintersterke nok. Jeg synes at Bierne trækker godt; men jeg har iagttaget gennem Glasdøren, at der findes enkelte Bier, og det end ikke ganske saa, med en gul Stribe paa langs ad Ryggen fra Hovedet og hen til Ringerne. Min Nabb har en Sværm, der ligeledes huser enkelte Bier med nævnte Tegn. Hvoraf kommer det? Nogle har jagt, at det kommer af, at Bierne lider af Utdøj. Og hvad er der at gøre? (N. S. L.)

— S.: Den gule Stribe langs ad Ryggen er ikke Tegn paa Utdøj men derimod klæbrige gule Pollentorn, som farve Bierne, naar de besøge visse Blomster. Vi kunne ikke bestemt angive hvilke Blomster, men i Nordjylland ses den Tegning ofte paa Bierne under Algerkaaltrækket.

Nr. 114. Trækket her er endnu ikke forbi paa Boghvede og Lyng. Skal jeg fodre for at saa dem til at bygge stærkere? (N. S. S.) — S.: Hvis Trækket endnu er godt, behøver De ikke at fodre; men Bierne vilde dog uden Tvivl bygge hurtigere, hvis De fodrede med Mandisstrup om Matten.

Nr. 115. Samtidig med at De sender den italienske Dronning, jeg har bestilt, vil De da ikke være saa god at lade mig vide, om det kan lade sig gøre at indføre den i et Stade, der har været dronningløs i længere Tid, efter Simmins Metode, det skal jo være den sikreste, og den er jo tillige den

letteste, da man er fri for at sætte Dronningen i Bur, men maaste det bliver vanskeligere, naar det er en Dronning, der har gjort en lang Rejse? Dronningen skal jo anbringes alene paa et varmt Sted $\frac{1}{2}$ Time før Indførelsen, man kunde maaste lægge et Stykke Jærtraadsvist over Foderaabningen til det Stade den skal indføres i, og sætte den derpaa i en Tændsikkerstæke i Tæpperammens Foderaabning og dække til foroven, saa vil jo Varmen fra Bierne trække derop. (T.) — S.: Simmins til-lægger det stor Betydning ved Indførelsen, at Bierne (de dronningløse) ere ganske rolige; men dette vilde de næppe være, naar de længe forud mærkte Dronningen foroven gennem Gitteret. Derfor vilde vi tilraade Dem, hvis De ønsker at anvende hans Metode, at gemme Dronningen i den halve Time i en lille Kiste inde paa Deres eget Bryst. — Vor egen Metode er denne, at aabne Kassen om Aftenen ved Ulygelys og derpaa ganske rolig at stille den indenfor Glasdøren bagved de Tavler, hvorpaa Bierne sidde. Vi undersøge ikke Stadet før 48 Timer efter Indførelsen.

Nr. 116. Kan det ikke lidt ved Indvintringen være nødvendigt at omslytte Tavlerne, for at Honningen kan blive godt anbragt for Bierne. I nogle Stader, jeg har efterjet i disse Dage, har der kun været lidt Honning i de forreste Tavler nærmest Flyvehullet (derimod megen Pollen). Er det ikke heldigt, at der er godt med Forraad i disse Tavler. I eet Stade var Tavlerne midt i Stadet over halvfulde af Honning, var det her ikke heldigt at hænge en Table ind, med nogle flere tomme Geller; i et andet Stade vare nogle helt fyldte Tavler midt i Stadet og Yngelen meget langt tilbage; der omordnede jeg det hele, saa de Tavler, der var mest i, kom yderst. (T.) — S.: Den Omordning af Fodertavlerne, De har foretaget, er vistnok meget fornuftig; men forøvrigt anse vi det slet ikke for uheldigt, om de midterste Tavler ere "halvt fulde". Helt fulde Tavler bør ikke findes midt i Winterlejet; men den Fejl havde Bierne rimeligvis nok selv rettet, saa snart det koldere Vejr var indtraadt. I Stader med "varm Bygning" (Tavlerne ligeløbende med Forfiden) anse vi det for heldigt, at den største Del af Forraadet findes bag Rhyngen. I det hele taget tro vi dog, at det kommer meget lidt an paa at Biavleren skaffer Bierne tomme Geller nok midt i Winterlejet. Saadanne skaffe Bierne sig let selv dels ved Flytning, dels ved Forbrug af Foderet. Derimod kommer det an paa at skaffe Forraad nok i de midterste Tavler; thi det er en ganske

almindelig Fejl, at Bierne indvintres med lidet eller intet Forraad i de Tabler. Denne Fejl rette Bierne vel ofte selv, men ingenlunde altid.

Nr. 117. Jeg har købt 50 B Kandis til at fodre nogle smaa Stader med, som jeg har formeret i Sommer; da jeg skulde til at koge det, saa jeg, at det var noget mørkere, end jeg havde tænkt mig; kan det være skadeligt for Bierne, at det er af det mørke Sukker? (S.) — S.: Det mørke Kandis kan meget godt anvendes som Bisfoder, hvis det ikke smager brændt.

Nr. 118. Jeg har for en Tid siden udtrommet en Kube og sat Bierne over i en Kasse paa Kunsttabler, men her er det mærkværdige ved det, at Dronningen har lagt Wg paa en ikke udbygget Kunsttable, og endda fuldbelagt paa begge Sider. Da jeg aldrig har hørt eller set dette før, vilde jeg gerne tillade mig at spørge: Kan den Yngel blive til noget, kan maaske Kunsttablen udtækkes uden at beståige Wggene? Er det et enestaaende Tilfælde, eller forekommer det oftere? (B.) — S.: Bierne kunne meget godt udtække Kunsttablen, efter at Wggene ere lagte deri, og Yngelen kan da udvikle sig paa regelmæssig Maade. Det er et Tilfælde, som flere Gange tidligere er forekommet.

Nr. 119. Jeg har tillige en lille Sværm i en Kasse, som sidder paa 3 Kunsttabler, men Dronningen i denne Kasse har ikke denne Fejl. Den lægger nemlig 2 Wg i hver Celle. Kan denne Yngel udvikles? (B.) — S.: Ja dette Tilfælde forekommer langt hyppigere end det førstnævnte. I dette sidstnævnte Tilfælde hjerne Arbejderne de oberflødige Wg, og Yngelen udvikler sig da regelmæssigt.

Nr. 120. Jeg har en Kubefamilie, som i 2 Aar har været sat til Nedbygning, uden at det lykkes mig at faa dem til at bygge ned. Hvilket anser De for at være det rigtige, enten at tromme dem ud og hvor naar, eller ogsaa at lade dem bo i Kuben til næste Aar? (S.) — S.: Lad Bierne fremdeles bo i Kuben til næste Aar. Naar De da i Maj fodrer Bierne rigeligt, skulde det være mærkeligt, om de ikke byggede ned. Sker det ikke inden 1. Juli, da kan De paa den Tid oversøre Kubens Bygning i Trugstaden. Nu er det i Deres Egn, der savner Eftertræk, for sent at udføre dette Arbejde iaar.

Nr. 121. Paa et Biavlsmøde fortalte Biavlslæreren mig og flere følgende: Dronningen lægger ikke Wg i Dronningceller, men Bierne bygge eller forlænge den almindelige Arbejdscelle, hvori hun har lagt Wg. Er dette rigtigt? (S.)

— S.: I en lang Aarrække har dette Spørgsmaal været et Stridspunkt iblandt fremragende Biavlere. Mange kunde nemlig ikke tro, at Dronningen selv vilde lægge Wg i de Celler, hvoraf hendes Medbejlere skulde fremkomme. Man har imidlertid nu flere paalidelige Sagttagelser, ved hvilke det er bevist, at Dronningen selv har belagt Celleopperne (de paabegyndte Dronningceller) med Wg. Desuden har det vist sig, at Dronningen ved Wglægningen kun i ringe Grad ledes af sin egen Villie men meget mere af Arbejdernes Tvang. Derved bortfalder jo den Grund, man havde, til at tvivle om, at Dronningen selv lægger Wg i Dronningcellerne, naar Bierne forberede sig til Sværmning.

Nr. 122. Vilde det være tilforladeligt for en ung ugift Mand med 30 Trugstader og et Reserbefond paa 1000 Kr. at bosætte sig f. Eks. i København, for udelukkende at leve af Biavl. Vilde han deraf kunne have et anstændigt Udkomme? (S. K.) — S.: 30 Bisfamilier kunne ikke paaregnes at give et større gennemsnitligt Udbytte end 6—800. Til et anstændigt aarligt Udkomme maatte derfor kræves mindst 60 Bisfamilier. I Københavns Omegn vilde disse vel kunne give et ganske godt Udbytte; men de kunne hde meget mere i flere jydskke Egne, som haade tilbyde et godt Hovedtræk og et stort Eftertræk. Vi tilraade dog ingen at lægge an paa udelukkende at leve af Biavl. Denne Syssel vilde jo ikke optage hele Aaret for en ung rast Mand, han kunde altsaa godt have andet Arbejde ved Siden af.

Nr. 123. Gives der nogen her i Landet, som kun beskæftiger sig med Biavl, i dette Tilfælde hvem og hvor findes disse? (S. K.) — S.: Vi kende flere gamle eller svagelige Folk (Aftægtsmænd og pensionerede Lærere), der beskæftige sig næsten udelukkende med Biavl; men de leve ikke udelukkende deraf. De have en selvstændig aarlig Indtægt, og de benytte Biavlen som et værdifuldt Bierhverv.

Nr. 124. Hvormange Trugstader kan en Mand med nogenlunde Kendskab dertil tilnærmelsesvis overkomme at passe? (S. K.) — S.: Mene vil han kunne passe af. 60, med Hjælp af en stor Dreng eller af en Kvinde c. 100.

Nr. 125. Vilde det være tænkeligt, at man ad denne Vej kunde opnaa en god økonomisk Stilling? (S. K.) — S.: Naar Biavlen „alene“ skal kunne sikre en god økonomisk Stilling, kræves der stor Dygtighed, saa at Vedkommende tillige kan staffe sig Indtægt f. Eks. ved Dronningavl, Salg af Sværme (Kunstsværme) eller Redstaber.

Nr. 126. Hvad kan være Grunden til, at mine Bier ligge tykt ude paa Flyvebrættet, uagtet jeg har udslynget al den Honning, som kan undværes, saa at der er Plads nok i Stedet? (B. H.) — S. Narfagen er uden Tvivl Barmen og Mangel paa Luftveksel. I saa varme Dage, som vi have haft midt i August, bliver der let for varmt for Bierne i Stader, der staa paa en stærkt jolbessinnet Plads. Den Ulempe rettes ved at aabne Indgangen i 15" Bredde (hvis den er indrettet dertil) eller ved at flytte Bagdøren (Glasdøren) saameget tilbage, at der kan blive Lufttræf fra Indgangen gennem Sprækken op til Tagventilen.

Nr. 127. Har medfølgende Dronning været ufrugtbar? (B. H.) — S.: For at besvare det Spørgsmaal maa man indtage Sædgemmet og undersøge det ved Mikroskop; men denne Undersøgelse er saa besværlig, at vi i Almindelighed ikke kunne indlade os paa den.

Nr. 128. Da jeg sidste Vinter har lidt et meget stort Tab, idet alle mine Bier døde, har jeg tænkt paa at overvintre de 3 Stader, jeg nu har indkøbt, i en temmelig tør Kælder, hvis Vinduer kunne blændes. Ansér De dette for heldigt? Naar skulle Bierne da flyttes ind og naar ud? (H. K.) — S.: Vi have heri Landet meget ringe Tillid til Overvintring i Kældere, fordi vore Vintre almindelig ere saa milde, at vore Bier overvintre bedst i det fri. Sidste Vinter mistede vi ikke een eneste Familie, og det samme har været Tilfældet hos mange af vore dygtige Viablere. Efter hvad De beretter os, tro vi nærmest, at Fejlen hos Dem har ligget i Pakningen; men for øvrigt blande vi ikke mere Eddite i Foderet, da det er unødvendigt, naar Foderstroppen er tynd nok og Pakningen god. Vi tilraade Dem altsaa fremdeles at overvintre i det fri. Men vil De endelig prøve Kælderens, da maa Staderne flyttes derind ved den første Frostdag, altsaa ikke endnu, naar det kun fryser om Natten. Om Vinteren vedligeholdes i Kælderens fuldstændig Ro og saa vidt mulig en jævn Varmegrad. Om Foråret flyttes Bierne ud ved den Tid, da den første Pollen kan indbæres, hvilket almindelig sker i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April. De sættes da helst paa deres gamle Plads.

Nr. 129. Jeg har købt en Efterværmi i en Kube, men baade Kuben og dens Indhold veje kun 10 P. og Bygningen mangler over 3" i at naa Bunden. Hvorledes overvintres den sikrest? (H. B.) — S.: Hvad Bygningen angaar, er der

næppe nogen Fare for Overvintringen, da den uden Tvivl kan afgive Plads baade til Bierne og til Vinterforraadet. Derimod er jo det nubærende Forraad meget for lille, nemlig kun 6 P. Familien bør derfor straks fodres, helst med et Par P. hver Nat. Hvis De har et Par P. Honning at give dem, bør denne gives først, derefter Foderstrop, indtil det samlede Forraad udgør mindst 20, helst 25 P. Denne Fodring kan være endt om 8 Dage. Derefter indvintres Kuben paa sædvanlig Maade med tilbunden tyk Halmhætte.

Nr. 130. I Slutningen af Juli udfangede jeg Dronningen af et godt Stade, fordi Yngelen stod spredt; men der var dog baade Eg og aabne Larver. Bierne opførte da 4 Dronningceller, af hvilke jeg udsfar 2 til Anvendelse i 2 dronningløse Stader. Midt i August havde det ene af disse Yngel i Arbejderceller; men i det andet har jeg kun kunnet finde Dronnyngel i 2 Tavler men ikke Arbejdernyngel. Er den sidstnævnte Familie dronningløs? Og hvad skal jeg i det Tilfælde gøre ved den? (H. B.) — S.: Ja, den Familie, der har Dronnyngelen, er enten dronningløs eller har en Dronemoder, idet den unge Dronning enten er forulykket paa sine Udfugter eller ikke har opnaaet Parring. Den Familie kan hjælpes ved Forening med en anden, der har en god Dronning, eller ved Til sætning af en indkøbt befrugtet Dronning.

Nr. 131. Kan det endnu i September lade sig gøre at faa en italiensk Dronning og da til hvilken Tid og til hvilken Pris? (H. B.) — S.: Ja (se S. 246), den sidste Sending ventes at ankomme her d. 20. Septbr., og Prisen bliver 3 Kr. for hver Dronning. Tiden for Ankomsten kan dog ikke angives ganske nøje, da Dronningavleren undertiden maa udsætte Afsendelsen 3—4 Dage.

Nr. 132. Jeg har forandret nogle Stader fra Høj-Normal til Lav-Normal. Er det nødvendigt ved Indvintringen at have halve Magasiner med Forraad over de lave Kammer? (A.) — S.: Nej, det er aldeles ikke nødvendigt, naar De kun sørger for, at der er rigeligt Forraad i Vinterlejets Tavler saaledes anbragt, at der i de midterste Tavler er mindst 2" foroven med Forraad midt i, mere paa Siderne, og at Forraadet tiltager i Størrelse paa hver Table bagtil. Hvorledes Pakningen skal være indrettet findes beskrevet i „Gavnlig Vink“.

Fra Kredse.

Samsø BF. afholdt d. 18. og 19. Juni Viablsmøder, første Dag hos Hr. Fabrikant Fribert i Tranbjerg, og næste Dag hos Hr. Pastor Mülengracht i Onsbjerg, begge Møderne var temmelig godt besøgte, c. nogle og tredive Viablere var komne tilstede og fulgte Hr. Viablslærer Grønnings lærerige, baade praktisk udførte Arbejde ved Bierne og hans udmærkede Foredrag om Indvintring om Efteraaret og Udvintring om Foraaret samt Sommerbehandling, særlig om fornuftig Indhængning af Kunsttavler til Yngellejet, hvorved Begyndere let kan begaa store Misgreb, og ofte staa i Stedet for at gavne. Hvad jeg specielt har at sige om Hr. Grønning, er, at han er en dygtig Viablslærer, og er i Besiddelse af en særllg Evne til at faa Folk til at følge sig, baade ved Foredrag og praktiske Arbejder ved Bierne.

N. E. Haagesen.

Løvel BF. Ved et Møde, som afholdtes af Viablslærer Grønning i Løvel Skole, oprettedes en ny Kreds af DBF. Til Formand valgtes Lærer N. Nielsen i Løvel, Viborg.

Frederiksborg Amls nordlige BF. afholdt Møde i Helsingø d. 6. August. Ved Mødet blev valgt Dommere til Bedømmelse af de ved Udstillingen i Helsingø d. 23. og 24. Septbr. udstillede Produkter og Redskaber.

Valgt blev for Afdeling a der udgør tomme Bistader, Redskaber og befolkede Stader: Gartner N. E. Andersen, Nyborg; Grdejer Ole Jørgensen, Brederød; Grdejer N. Nielsen, Hesselbjerg, og som Supleanter for nævnte Afdeling Hmd. Jens Hansen, Rise Leje; Uhrmager J. Olsen, Græsted. For Afdeling b. Honning, Voks og udbyggede Tavler m. m.: Viablslærer N. S. Christensen, Himmelvø; Grdejer H. Larsens Hustru, Udsoldt; Uhrmager J. Olsen, ibd. Græsted, som Supleanter valgtes Grdejer Lars Larsen Olsens Hustru, Evestofte; Møllersvend Olsens Hustru, Helsingø. For Afdeling c. Mød, Vin, Syltetøj osv. valgtes Sognekoged H. Jørgensens Hustru, Hald; Grdejer Ole Nielsens Hustru, Langø; Higen Ane Marie Truelsen, Kjæderup, som Supleanter Grdejer Lars Larsens Hustru, Baldbj; Stomagee Chr. Tollerups Hustru, Frederiksværk. Som Formand for Dommerkomiteen valgtes Fru Demant.

Chr. Jensen.

Aarhus og Omegns BF. afholdt et Møde Søndagen d. 20. August i Tilst,

hvor Hr. Lærer Holbeck var tilstede. Mødet var desværre kun tarveligt besøgt, hvilket vel tilbørlig havde sin Grund i den travle Høsttid. Efter at Hr. Holbeck havde givet praktisk Vejledning, holdt han et med Interesse fulgt Foredrag om Viabl i sin Helhed Mæret om. Han udtalte, at for at drive lønnende Viabl kom det først an paa ikke at købe unødige Redskaber. En Tavlespore, en Skrællekniv og enkelte andre Dele, men i Særdeleshed maatte man bruge sine 10 Fingre, helst ubehandskede, og aldrig med Uldvanter. Derefter omtalte han Foraarsbehandlingen. Biernes Renselsesudflugt bør, saavidt Vejret tillader det, foregaa i Februar. Dog maa man ikke fremsthynde det ved at foruvolige Bierne, men ved at lade Solen komme dem. Man bør efter Evne beskarne Flyvehullet med Blæst. Saasnart Vejret er passende for næste Rensning, bør man i Hast rense Bundbrættet. Derefter fulgte en Forklaring om Yngeludviklingen efter den tykke Præst Gørfstungs Teori. Endvidere om Foraarsfodring med Sirup, som ikke bør foregaa før i April. Om ved Dronningcellernes Antal at skelne, om Bierne vil sværme eller skifte Dronning. Naar der er indtil 3, vil de skifte Dronning, er der flere, da forberedes til Sværming. Yngelrummet bør om Foraaret udvides til 11 Kammer, og derefter Magasinerne paa, og da ikke forstørre Yngellejet. Naar da Trækket kommer, da ikke lade Bierne mangle Plads. Ved Indvintringen drage Omforg for, at Bierne har rigelig Føde, og paa de passende Steder, over og paa begge Sider af Vinterlejet samt foretage en omhyggelig Indpakning mod Vinterkulden. Godt renvasket Tang egner sig godt.

Derefter meddeltes det, at Foreningens Formand, Hr. Trafikchef Møller, som var forhindret i at give Møde denne Gang, haabede at kunde assistere ved næste Møde. Det vedtoges derefter at afholde næste Møde i Brabrand i September Maaned, hvilket Tidspunkt vil blive meddelt heri Bladet. Christensen.

Ekko fra Staderne.

Bibbjerg, Herning, 17. August.

Endelig fik vi da et glimrende Honningtræk, selv om det end varede længe. Indtil 5. August har vi ikke kendt til Hovedtræk, og vore Stader stode saa fattige paa Honning, saa jeg næsten aldrig har kendt Mægen. Derimod vare Staderne godt forsynet med Bier, og efter at Regnen nu har gjort sin Virkning paa Afgrøden og Blomstringen, som nu endelig Hovedtrækket,

og det endda ogsaa meget godt, saa nu fyldest Boligerne, og vi kan nu begynde at indhøste moden Honning. Vil dette gode Vejr vare lidt endnu, saa vi et bethdeligt Overskud, da baade Boghvede og Lyng give rigelig Nektar.

L. M. Andersen,
Næstformand.

Calthrinelund, Als, d. 19. August.

Modtag en Tak for deres ihærdige Arbejde i Diablen's Tjeneste; mangen god Vejledning til Bierne's Røgt og Pleje har ogsaa banet sig Vej her over Bæltet. Frugten af disse Deres Bestræbelser giver sig derfor ogsaa her paa Den tydelig tilkende, idet der her forefindes mange gode Bihaver; da Tiden ikke tillod Dem ved det korte Besøg paa Als at tage nogen af disse i Sjeshyn, tillader jeg mig herved at tilsende dem et Fotografi af min Bihave som en lille Anerkendelsesgave. Chr. Jeszen.

* * *

Vi udtale herved en hjertelig Tak for det tilsendte Billede. Det glæder os naturligtvis i høj Grad at modtage Udtalelser om, at vort Arbejde til Diablen's Fremme bærer Frugt; men vi ville henlede Opmærksomheden paa, at Redaktionen's Gerning kun er et Led af den Virksomhed, som øves af DBF. ved Hjælp af en hel Ræds af ihærdige Arbejdere. Den til os rettede Tak tilkommer denne Ræds af Arbejdere.

Det af Hr. Jeszen jendte Billede har en jæregen Interesse, fordi hans Bistader (saa vidt vi kunne se er det Lav-Normalstader) ere opstillede i et sælles Bihus. Vi skulle derfor senere gengive det her i Bladet og udtale os om den Slags Bihuse.

Red.

Samsø, 20. August.

Der er i Begyndelsen af August kørt mindst 50 Stader ud paa Nordlandet til Lyngen. Jeg har 10 Familier derude. Jeg har været der en Gang for at se til dem. Det var storartet, hvad de havde fyldt i. Jeg maatte sætte Oversæt paa flere af Staderne, saa at jeg tænker paa at forsyne dem, jeg har herhjemme, med Lyng-honning til Vinterforraad, hvorved jeg kan høste maaske 200 R Hvidkløverhonning endnu. Her er nemlig blevet et godt Eftertræk efter Regnen. Til Dato har jeg høstet 887 R af 21 Familier, saa at jeg kan være godt fornyet med mit Udbytte iaar.

M. E. S.

Norup, Havndal, Hørv, 22. August.

Her paa Eggen har vi slet ingen Honning faaet, før Trækket i Boghvede og Lyng begyndte den 1. August, siden den Tid have Bierne fyldt Husene, saa jeg tror, at mine Bier giver mere end sidste Aar.

Þ. Kristensen.

Ulstrup, Sydhj, 22. August.

Mit bedste Stade, et Erkslebstade, har givet 91 R Honning iaar.

M. Nielsen.

Et og Andet.

Rosenhonning. I „Hævebrugstidende“ meddeler Cand. F. Jeszen, at der i Grækenland indvindes en Honning, der af Bierne samles paa stedsgrønne Roser, og som dufter rosenagtig. Den kaldes af Nygrækerne rosomeli (Rosenhonning) og bliver jendt til det øvrige Europa som en Sjældenhed. Tidligere, da Grækerne stode under Tyrkiet, maatte al Rosenhonningen afgives til Sultanens Serail.

Hvad vi bør vide: 1. At dronningløse Bier næsten altid bygge Dronnetabler. — 2. Det opmuntrer en Bifamilie at faa Lov til at bygge nogle Tavler. — 3. Vi burde vide hvem, der kan fuldstændig undgaa at faa Dronningel i en stærk Bifamilie. — 4. Vi burde kende den Person, der altid ved den første Undersøgelse kan finde alle Dronningceller i en stærk Bifamilie. — 5. At Familier med unge Dronninger ere mindre tilbøjelige til at bygge Dronnetabler end de, der have gamle Dronninger. — 6. At Bier paa en Maade betragte sig som dronningløse, naar de bygge Dronningceller, og ved naturlig Sværmning synes de at vide, at Moderstadet vil blive dronningløst, og derfor bygge de Dronningceller. — 7. At alle Dronninger er paa en hvilken som helst Aarstid at tvinge Naturen, og alle Dronningceller bygges derfor naturlig. — 8. At Naturen har lært Bierne, at det bedste de kunne gøre, naar de mærke, at de ere dronningløse, er at bygge Dronningceller saa snart som muligt. — 9. At Bier i deres store Hastværk for at faa en Dronning ofte tage fejl ved at klække en Dronning af en Larve, der er altfor gammel, og som, naar den faar Lov til at udbille sig, bliver en slet Dronning. — 10. Dronning-Ablere burde vide, at de skulle undersøge deres Dronningceller, før de blive forseglede, og ikke lade en Celle blive benyttet, der indeholder en altfor gammel Larve. — 11. Man burde vide, at Dronninger, der avles i gode, stærke dronningløse Familier,

ere ligesaa gode som dem, der ere aflede naturligt. — 12. Vi burde vide, at der er stor Forskel paa Biavl i de nordlige og i de sydlige Egne af N. Amerika. Død Yngel kan f. Eks. fremkalde Bipeft i Canada, men ikke i Texas. — 13. Vi burde vide, at den eneste Maade, paa hvilken man i lang Tid kan bevare gode Droner, er ved at holde dem i dronningløse Familier. — 14. Vi burde vide, at naar Bierne begynde at jage Droner ud eller at lade dem sulte, ere de ikke mere til nogen Nytte.

Fru Jennie Atchley.

Baonlige Vink.

Vejret (24. Aug.) har i de sidste 2 Uger været fortrinligt for Bierne. Trækket paa Bøghvede og Lyng har derfor været særdeles godt og bidraget i høj Grad til at forøge Aarets Honningudbytte. I de Egne, der javne disse Planter, kunde det smukke varme Vejr vel ikke fremkalde et egentligt Hovedtræk; men Hvidfløveren og forskjellige andre Planter have dog i den Tid afgivet et værdifuldt Estertræk, som kendselig har forøget Familiernes Forraad. Hvis Varmen fremdeles holder sig, vilte Estertræk-Egnene endnu i et Par Uger kunne glæde sig ved et godt Træk, da alle Egne have faaet rigelig Regn.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at føbre med enten ved Indhængning tæt op til Bisthyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Biernes Sæbe. Den sidstnævnte Fodringsmaade kan endogjaa anvendes i meget kaldt Vejr. Man bør derfor ved den sidste Udslyngning spare nogle godt forseglede Honningtavler. Hver enkelt Tavle omvikles med 3—4 Lag Avispapir og hergemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Droninger. Hertil kan benyttes udtrommede „dødsdømte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stabe bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningtavle. Efter 2 Døgn's Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Man kan ogsaa indføre de udtrommede Bier i et andet Stabe (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kunne belægge. Sent om Aftenen ved Lygtelys udtages disse Tavler een for een med paasiddende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stabe uden Gitter, men dog adskilte fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistabernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er heldigst for Bierne, om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der javne Estertræk paa Bøghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Bægge og over Biernes Sæbe allerede i den første Halvdel af September. Hertil udkræves naturligviis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (25—30 G efter Familiens Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives ved Fodring fraoven. Der næst eftertes Pakningen i de hule Bægge

Det vil ofte vige sig, at Hattelsen er sunket sammen saaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Dette Rum bør da udsyldes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller mugen. Dette hidrører fra Urtæthed i de ydre Bægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Bæggen fornyes og Ydervæggene kittes og males. Ovenover Vinterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Bøksdug med den malede Side nedad. Midt i denne Bøksdug bør være udstaaret en rund Lap, c. 3" bred. Ovenpaa Bøksdugen lægges 1—2 Tapper af tykt Sækkelærred med tilsvarende Foderaabning. Endelig anbringes ovenpaa disse Tapper den bekendte Tapperamme (se „Ledetraad i Biavl“ S. 56). Naar dette Arbejde udføres endnu, medens Bierne flyve jævnlige ud, vilte de hente Klæbebofs for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Vinterlejet, som derved bliver meget luccre, end hvis den øverste Pakning først ordnes paa den Tid, da Bierens Flugt er helt eller næsten helt ophørt.

Pakning af Bistaber kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu eftertes baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Rinktage behøve næsten intet Esterhyn, da de i en lang Arrække kunne holde sig tørre. Derimod bør Trætagene hvert Efteraar udbedres med Kitting og Malning. Tagene bør naturligvis være saaledes befæstede, at Esteraarstjerne ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

Valgbrev. De Delegerede paamindes om ved Centralmødet at medbringe Valgbrev. Dette udstedes af Kredsformanden og skal angive naar, hvor og for hvor lang Tid vedkommende Delegerede er valgt.

Italienske Droninger. Da flere af vore Læsere have indsendt Bestillinger om italienske Droninger for sent til at medtages i den anden Sending, ere vi villige til at indforskrive en 3die Sending d. 6. Septbr., hvis der til den Tid bestilles et tilstrækkeligt Antal. Prisen vil blive 3 Kr. pr. Stk., og de vilte kunne ventes her omtrent d. 20. Septbr.; men Bestillingen maa være Ersklev i Kalundborg i Hænde senest d. 6. Septbr. Aften.

Honningprover kunne sendes i en lille omhyggelig renset Medicinflaske indpakket i en lille Pølse eller Kasse med løst Laag og forsynet med et Mærke, paa hvilket staar Adressen og ovenover denne „Bareprove uden Værdi“. En saadan Forsendelse koster i Danmark kun 4 D ., til Udlandet derimod 10 D .

Kundgørelser.

Ligeledes anbefales

Trugstader

med dobbelt Bund og Bægge, Cylinder-Udtomnings-Maskiner samt andre Biavlsrekvisitter, i Forhold til Varerne meget billigt, og mit Formaal skal være at behandle enhver samvittighedsfuldt og om muligt at overgaa enhver anden Fabrikant med Hensyn til Varernes Godhed, Soliditet og Affirationsse. Prisliste sendes paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ersklev's Prisliste se S. 63.

Huff, at ingen

Horning-Udslynger

har faaet saa høj Udmærkelse som Gulstebro-Udslyngereren. Den fabriceres nu med og uden Stativ og med Hjul, Gummi, eller Snoretvæk efter Ordre.

C. C. Danielsen.

Vejledning til Biavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faas postfrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives.

Bjergsted Skole pr. Svebolte i Juni 1893.

B. C. B. Smith.

Kautschuk-Stempler

aas til billigste Priser hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Tablerne

haves aller i Klar til sædvanlig Pris. Boks tages i Bytte a 35 Øre pr. **Ø. S. Ved,**

Langeftov pr. Biorup St.

Vokstavler

af prima damprenset dansk Bivoks leveres efter Priskuranten af 1893. Saaframt prima Tavler af italiensk Bivoks omstes, leveres disse betydelig billigere og imødegaaes enhver reel Konfirance. Tavler forarbejdes til følgende Priser:

1 a 10 Ø	35 Øre pr. Ø.
10 a 100 Ø	30 Øre pr. Ø.
100 Ø og derover	25 Øre pr. Ø.

Biborg, d. 1. April 1893. **Chr. Riegels.**

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Øre** pr. **Ø.**

200 Pd. sin hvid Honning

er til Salg a 45 Øre pr. **Ø** hos Biavler **N. Nielsen,** Nærup pr. Vestre Skerninge. Sendes i Blittpaande mod Ekstræf.

Huff paa at

Kristian Pedersens Udslynger

har faaet de højeste Umerkendelser, der er tilfældt nogen her i Landet udskillet Honningudslynger: 1 Gæstpræmie, 2 Sølvmedaljer samt Forstæpræmier; alle ved den danske Biavlerforenings store Udstillingen. I 1891 folgtes over 200 Maaktiver, i 92 over 50 og iaar 75 Stk. De haves stadig paa Lager til 17—18 Kr.

Kr. Pedersen,

Tved, Svendborg.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstræf.

Biplanter, Blomsterløg m. m.

Af flersaarige Biplanter afgives saalænge Plantetiden varer i Efteraaret de bedste Sorter til billigste Priser saavel som Frø, endvidere Blomsterløg som Hyazinther, Tulipaner og Profus.

Franz Wendt, St. Jørgensbjerg, Rostkilde.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks anbefales atter iaar til ærede Biavlere til Dagens billigste Priser. Arbejdsungeltavler med forskellige Præg, smukke Drone-tavler, samt meget tynde Delingstavler leveres. Boks forarbejdes for 35 **Ø. Ø.**, over 10 **Ø** 30 **Ø.** pr. **Ø.**, 100 **Ø** for 25 Kr. Kun ægte Bivoks modtages. Prøve paa Forlangende.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles iaar hos „Linna Sogns Biavlsforening.“ Foreninger, der sender 100 **Ø** Boks, erholde disse fabricerede a 25 Øre pr. **Ø.** Ordre indgives til **Ole Rasmussen,** Linna, Laben St.

Kunsttavler.

Udmærkede Tavler af godt Bivoks faas hos undertegnede. Boks tages i Bytte. Ligeledes faas hos mig Dronninggitre.

Systoste, Nykjøbing. J.

B. Bojesen.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som sædvanligt til Fabrication, men da Boks i Klar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indsende deres Boks saa tidlig som muligt.

Kompositions-Kunsttavler,

ere udsolgte og laves ikke mere.

Jeg fabricerer Ungeltavler, Drone-tavler, eensidede Tavler til Blittpaader i alle Størrelser samt Delingstavler og Dronninggitre. Modtår ved Odder i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som der større eller mindre Forbrugere til Narets billigste Pris. Fortrinnet Traad, Strælleknive, Tablesporer, Vipiber, Røgpiister, Røgblæsere og Afsparringsgitre haves altid paa Lager samt fortrinlige Trugstader med 10 × 12 " Kammer.

N. S. Kristensen, Himmelov, Rostkilde.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 **Ø.** Aarg. 1887 ligeledes 60 **Ø.** Aarg. 1889 ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1,50 **Ø.**, Aarg. 1892 ligeledes 1,50 **Ø.**

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Ersted.

Tomrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

aubefaler sine nejjagtige, solide og billige Stader og **Blavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,

er nu udfømt. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Ng Etiketter til Paafløbning paa Honning-glas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Mød, Honningvin, Sykkestø, Vinrebade og Lifer 30 Ø. pr. 100.

Forenings-Meddelelser.

Bornholms BF. holder Udstilling i Dannebrog i Rønne sammen med Frugtavlforeningen Lørdagen d. 7. og Søndagen d. 8. Oktober. Der vil blive udstillet i 5 Afdelinger: 1. Tomme Stader. 2. Andre Blavlsredskaber. 3. Honning og Voks. 4. Forædlede Produkter, saasom Mød, i Honning hængslede Sager osv. 5. Videnskabelige Hjelpemidler. Udstillingsgenstandene maa anmeldes til undertegnede senest den 1. Oktober, om muligt med Opgivelse af, hvor megen Gulv- eller Bordslade de udstillede Genstande antages at ville optage, og være tilstede i Rønne enten paa Udstillingsstedet eller paa Damsflødsbroen senest d. 7. Oktober kl. 9 Formiddag. Samtlige udstillede Genstande vil blive bedømte og Præmier og Diplomer tilkendte. Kun Foreningens Medlemmer kunne faa Præmien udbetalt, og ingen kan faa mere end een, selv om vedkommende Udstiller tilkendes Præmie i flere Afdelinger. Ved Indmeldelsen bedes bemærket, om Genstandene ere til Salg og til hvilken Pris. Ved Salget tilfalder 10 % Udstillingen. Foreningen besorger nødvendigt Tilsyn paa Udstillingsdagene; men iøvrigt henstaa Genstandene for Udstillerens Regning og Risiko.

Al Honning udstilles mindst 4 Ø. Entree for Ægte-Medlemmer: 25 Øre for Voksne, 10 Øre for Børn. Medlemmer med deres Husfruer have fri Udgang.

Østerlars Kirkestole, d. 21. August 1893.

Georg Josefsen.

Blavlsudstilling. Blavlsforeningen for den nordlige Del af **Frederiksborg Amt** afholder Blavlsudstilling hos Gæstgiver N. Hansen i Helsingør i Dagene d. 23. og 24. September d. N. Udgang til at udstille har alle i Frederiksborg Amt boende Blavlere og Fabrikanter af Biboliger og Redskaber, naar vedkommende betaler 1 Kr. i Indstud til Foreningen for Plads paa Udstillingen. Foreningens Medlemmer udstiller frit. Genstandene maa være Udstillingskomiteen i Hænde senest den 22. Septbr., Form. kl. 9, enten i Udstillingslokalet eller paa Posthuset i Helsingør, samt paa Ragerup St., hvor de vil blive afhentede af Komiteen. De adresseres til Blavlsudstillingen i Helsingør.

NB. Udstillingsvedtægter faas paa Forlangende hos Ærdeformændene og undertegnede Medlemmer af Komiteen. Udstillingen, hvortil enhver kan faa Udgang, aabnes d. 23. Septbr., Middag kl. 12, d. 24. Udgang fra kl. 9 Ind. til 6 Efterm., hvorefter Udstillingen sluttes med et Bal, der begynder kl. 7½. Udgangstegen til Udstillingen,

der faas ved Indgangen, betales med 25 Øre for hver Dag og til Ballet, hvori ligeledes enhver kunne deltage, med 1 Kr. for en Herre og 50 Øre for en Dame. I Forbindelse med Udstillingen afholdes Tombola, hvortil det var ønskeligt, om ret mange ville yde Bidrag, store som små, der vil blive modtagne med Taknemlighed af Ærdeformændene og undertegnede Medlemmer af Komiteen.

Chr. Tollerup, Stomager, Frederiksværk
Chr. Nielsen, Urdejer, Højbjerg. N. Albeck, Ur-mager, Helsingør. N. Christensen, Smed, Valdbj. N. Nielsen, Urdejer, Højselbjerg. J. Olsen, Ur-mager, Gnaested. Chr. Hansen, Gaardejer, Soborg. L. Jensen. Varellist, Nellerød. Chr. Jensen, Opfyndsmænd, Nørbo, Formand.

Den altsige BF. afholder Udstilling og Bal i Ketting Kro Onsdagen d. 6. September. Udstillingen omfatter. a. Levende Bier i Stader. b. Produkter af Blavl. c. Haandværksfrembringelser i Stader og Redskaber. d. Husflidsarbejde i samme. En Bortlodning ved eventuel Tilladelse vil finde Sted. Udstillingen aabnes kl. 2 for Publikum, 3—4 holdes et Foredrag, 4½, Præmieuddeling, kl. 5 Fællespisning a Kubert 1.20 Mark. Udstillingsgenstande indleveres senest kl. 9 Form. Udstillingsdagen, ellers d. 5. Septbr. om Eftm.

Bestyrelsen.

Selskabet „**De fuffte Viberner**“ afholder Lørdag d. 16. og Søndag d. 17. Septbr. d. N. i Anledning af Selskabets 10aarige Jubilæum Blavlsudstilling paa „Industriplacet“ i Odense. Udstillingen omfatter Produkter og Redskaber samt alt hvad der kan tjene til Blavlens Fremme. Genstande, der ønskes udstillet, mærkes: „Blavlsudstilling, Industriplacet, Odense“.

S. Holm.

Vesterhøje og Omegns BF. holder Efteraarsmøde Søndagen d. 10. Septbr., Eftm. kl. 2, hos Gmd. Karl Karlsen, Hilerstev.

Hans Jørgen Hansen.

Nibe Amts BF. holder Møde Søndag d. 17. Septbr. hos Skolelærer Mejer, Estrupmark, kl. 2 Efterm., hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.
Chr. Jensen Nalling.

Indhold af dette Numer.

Narhús BF., af P. Christensen	244
Blavl som Næringsvej	242
Bipeet II, af Mac Evoy	235
Bistil, af G. P. Hachenberg	239
Centrallmøde	240
Dronninghåndel	238
Dronning-Indforsel	241
Ekko, af E. M. Underjén, Chr. Jensen, N. E. D., — P. Kristensen og N. Nielsen	245
Fodring	241
Frederiksborg Amts nordl. BF., af Chr. Jensen	244
Gavnlige Bink	246
Honningbiens Mund	233
Hvad vi bør vide, af Jennie Achten	245
Kubebiavl	236
Kælder-Overvintring	243
Lovel BF.	244
Mærkede Bier	241
Mørkt Kaudis	242
Nedbygning	242
Omflytning af Tavler	241
Posning paa Grund af Varmen	243
Rosenhonning	245
Samsø BF., af N. E. Haagenen	244
Uregelmæssig Egglægning	241
Wellsmetoden, af B. Bojsen	238

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Bivaal.

Udgivet af
Danmarks
Bivaal-Lovning.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslew
i Kalundborg.

PAUL K.A.

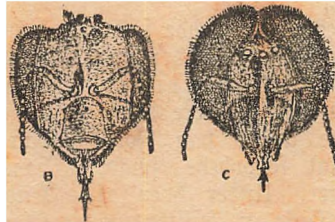
Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgæstret optages for 20 Ere pr. Potteliste 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indberettes mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

Honningbiens Ansigt.

Udstillige af vore Læsere studse maaske ved denne Overskrift. Have Bierne Ansigt? Den ene Bi ser vel ud som den anden af samme Art. Der kan da ikke være Tale om saadanne Ansigtssforskelligheder som hos Battedhyrene for ikke at tale om Menneftet? Vi føle os overtydede om, at der er ligesaa store Forskelligheder i de enkelte Arbejdsbiens Ansigter som i Menneftenes. Bierne ere rimeligvis i Stand til at opfatte disse Forskelligheder i Dagslyset, og derved lettere at kende deres egne Sødsfænde. Disse Mærker ville dog ikke være tilstrækkelige, da Bierne tillige færdes inde i det mørke

Fig. 60.

61.

62.

Stade. Derfor er Lugten vistnok den Sans, som navnlig vejleder dem i den Henseende. Men om vi Mennefter end med vore grovere Sanser ikke ere i Stand til at opfatte Ansigtssforskellighederne hos de enkelte Arbejdsbier, saa ere disse dog hos de forskellige Biformer, Arbejder, Dronning og Drone, saa store, at vi meget godt kunne opfatte dem, naar vi se lidt nøjere paa dem.

Høststaaende Billeber (Fig. 60, 61 og 62) fremstille jaadanne 3 Ansigter 5 Gange

forstørrede, nemlig Fig. 60 Arbejder, Fig. 61 Dronning og Fig. 62 Drone, og vi antage, at man maa indrømme, at Forskellen er isjensaldende. Særlig er Forskellen mellem Dronens og Dronningens Ansigt da mindst ligesaa stor som mellem et Thyreansigt og et Roansigt; men ogsaa mellem Arbejderens og Dronningens Ansigter er der store Forskelligheder, trods den umiskendelige Lighed, der betegner dem begge som Hummer. Vi skulle nu betragte hvert

enkelt af disse Ansigter lidt nærmere. Arbejderen (Fig. 60). Overst oppe paa Hovedet ses det forreste Punktøje næsten skjult af grove Haar. De 2 andre Punktøjne ligge længere tilbage. Paa begge Sider ses de vel udviklede sam-

mensatte Øjne og forneden Munden med de kraftige Overlæber og den stærkt udviklede Sugemund med den udstrakte lange Tunge. Ovenover Overlæben ses en tydelig begrænset næsten halvcirkelformet Hornplade (clypeus), og fra denne gaar en fremstaaende Kam (carina) helt op til det forreste Punktøje.

Dronningen (Fig. 61). De sammensatte Øjne ere mindre end hos Arbejderen, clypeus er smallere, carina svagere, og alle Munddelene langt svagere udviklede.

Dronen (Fig. 62). De umaadelig store sammensatte Øjne give her hele Ansigtet en mere rundagtig Form. De 3 Punktøjne kunne ikke faa Plads paa Hovedets Overside, de findes derfor alle 3 i Ansigtet foroven, meget tæt samlede. Hele Partiet mellem de sammensatte Øjne er beklædt med lange Haar (Skæg), der bæfte baade clypeus og carina. Munddelene ere endnu svagere ubdiklede end hos Dronningen.

Følehornene ere hos alle de 3 Former befestede midt i Ansigtet i 2 halvfugleformede Ledgruber, der ligge ganske tæt ved hinanden. Hos Arbejderen og Dronningen bestaar hvert Følehorn (se Fig. 63) af 12 Led, hos Dronen af 13. Det første Led (a) kaldes Skaftet, dette udgør hos Arbejderne og Dronningen $\frac{1}{4}$ af hele Følehornets Længde, men hos Dronen kun $\frac{1}{5}$, fordi dennes Følehorn er længere. Den øvrige Del af Følehornet kaldes Børsten (b). Mellem Skaftet og Børsten findes ved c en meget fin blød Hinde. I Skaftets opadvendte Side ligger en Strækmuskel, naar den sammentrækkes, rettes Følehornet ud; i dens nedadvendte Side ligger en Bøjemuskel, naar den sammentrækkes, bøjes Børsten. Hele Følehornet er meget bevægeligt, og hvert enkelt Led kan tillige bevæges. Alle Børstens Led men især de yderste ere besatte med korte Følehaar, og mellem disse findes en Mængde smaa Huller, i hvis Bund en Nerve udbreder fine Grene. Disse Huller kaldes Lugtegruber, fordi de almindelig antages at være Søde for Lugten. Endvidere findes paa Følehornene et stort Antal fordybede smaa, glinsende, nøgne Pletter. Under hver af disse findes en lille Hule, i hvilken en Nerve udbreder sine fine Grene. Disse Pletter antages at være Hønningbiens Høreredskaaber, idet hver af de fine smaa Hinder virker som en Trommehinde.

Sammenlignes Svøberne med Hensyn til Overfladens Størrelse, da er denne hos Arbejderen dobbelt saa stor som hos Dronningen men hos Dronen 3 Gange saa stor. Det er dog ikke Følelsen, som er særlig udviklet hos Dronen, thi denne har kun c. 2000 Følehaar paa sine Følehorn, medens Arbejderen og Dronningen have omtrent 12,000. Dronen har jo heller ikke særlig Brug for Følelsen. Ganske anderledes er Forholdet med Hensyn til Lugten. Dronningen har nemlig c. 1600 Lugtehuler paa hvert Følehorn, Arbejderen har c. 2400

paa hvert Følehorn (den skal jo ved Lugten opspore Nektaren o. s. v.) — men Dronen har omtrent 19,000 Lugtehuler paa hvert Følehorn, og hver af disse 38,000 Huler er forsynet med sin særegne Nervegren. Hvortil har den mon denne stærkt ubdiklede Lugtesans? Ikke for at opspøge Nektar, men uden Tvivl for at kunne opspøge Dronningen. Det er Synet og Lugten der i denne Henseende vejsle den.

Følehornene ere kun smaa Redstaber; men de fremstille sig dog endnu ved 400 Ganges Forstørrelse som Mesterbærker i sin og smuk Bygning fra Staberens Haand.

Kubebiaul.

Fril efter D. ill. Wiener Zeitung.

(Fortsat.)

De Familier, som ikke vælges til Stamstader, skulle nu dræbes. Derfor graves foran Vigarden et Antal Huller c. 12" i

Kvadrat og 18" dybe. I et saadant Hul nedstikkes i Bunden en Pind, der er tilspidjet i den nederste Ende, spaltet i den øverste. I denne Spalte indklemmes en breiende Svovllap. Derefter sættes Kuben over Hullet, hvorpaa man lægger

løs Jord om Kuberanden og tilstopper Flyvehullet, saa at hverken Røg eller Bier kunne undvige. Efter faa Minuters Forløb ere Bierne døde. Ved et Par lette Slag paa Kubens Top falde de faa Bier, der hænge i Tablegangene, ned i Gruben. Kuben tages nu op, overbindes med et Klæde og henlægges beredt til at læses paa. Læsningen foretages igen med al mulig Forsigtighed; men til Kørselen behøver Biavleren nu paa Grund af det tidligere Vejr ikke at benytte Matten. Han kan nu vælge den Tid, der passer ham bedst.

Her skal endnu bemærkes, at Biavleren, medens han er paa Heden, bør tænke paa at indføre frist Blod i sine Bier for at undgaa den uheldige Indavl. Derfor sætter han sig i Forbindelse med en anden Hebe-Biavler, der har sit egentlige Hjem langt borte fra hans, og ombytter med ham nogle Stamstader.

Naar han kommer hjem, opstiller han kun Stamstaderne rigtig tæt ved hverandre i Vigarden helst med Udflugt mod Sydost.

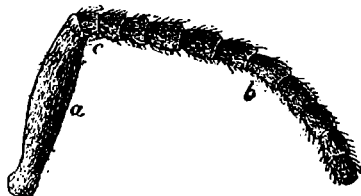

Fig. 63. Følehorn af en Arbejder.

Han anser denne Retning for den bedste, fordi det i mange Aar har vist sig, at kun det lyse klare Solfkin lokker Bierne til Renselsesudflugt, og desuden opvarmer Solen Kuberne og udtørrer Vinterfugtigheden. Men for at Solstraalerne ikke skulle lokke Bierne altfor tidlig ud og for at holde Myrerne fra Flyvehullerne, forsyner han disse med Stuggebrædder.

De affvoblede Stader sættes tilbundne i et tørt Værelse, hvor de opstables mod en Væg med Klædet udad og Flyvehullet opad, rede til Udbæfning. Denne foretager Biavleren ved Lejlighed, men med stor Omhu. Efter at han har fjernet Klædet, lægger han Kuben paa Siden og udtrækker derefter med en Tang alle Spilerne, der jo paa den ene Side rage omtrent $\frac{1}{2}$ " frem af Rubevæggen. Spilen drejes herved løs, for at den ikke skal ribe Huller i Tablerne. Derpaa vendes Kuben paa Toppen og gives nogle lette Stød mod Jorden, hvorved han holder Kuben saaledes, at Tavleangene vende mod ham selv, og at Kuben den ene Gang drejes til Højre, den anden Gang til Venstre. Derved bevirker han, at Tablerne løsne sig fra Kubens Vægge. Han kan da med begge de flade Hænder udtage Tablerne een for een næsten ubeskadigede af Kuben. Efter at han har afbørstet enhver endnu vedhængende Bi (ned i en tom Kube), beskuer han Tabellen med et prøvende Blik. Hvad han tror at kunne sælge som „Tavlehonning“, affæsker han smukt og lægger det i et dertil bestemt Fad. Den øvrige forseglede Honning bryder han fra og bestemmer den til Foderhonning. En Del af denne sir han, Resten lægger han tilligemed Boksdelene, der indeholde Pollen, i en Tønde og stamper den med en Stav til Grød. Paa denne Maade frembringes Stampohonningen, som Hebebiavleren anser for den bedste Foderhonning og anvender til Fodring om Foraaret og i Forsommeren. Alle Tavledele, som indeholde uforseglet Honning, kaster han strax i et særegent Fad. Deraf indvindes den mindst værdifulde Honning. Finder han Tavledele, som indeholde Yngel, saa stæres disse fra og kastes hen til de honningtomme Tabler. Han taaler paa ingen Maade, at aaben Yngel, Rymser eller gamle Bier blandes med Honningen.

For at saa god „afløben Honning“, der kan maale sig med den udflyngede Honning, hvis den ikke er blandet med Pollen, sønderbryder og knuser Hebebiavleren Honningtablerne og fylder Grøden i Spidspunge, ophænger disse og sætter et Fad under. I Stedet for Rungen kan man ogsaa anvende en fin Haarsfi.

Gennemsviningen sker meget langsomt men uden stort Besvær. (Fortsf.)

Wellsmetoden.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

Naar jeg i Følge mit Løfte skal meddele mine Erfaringer i Løbet af denne Sommer med den nævnte Driftsmaade, da maa jeg forudskifte den Bemærkning, at jeg ikke anser et saadant Forsøg for fuldstændigt, med mindre de 2 Bifamilier, der bebo Dobbeltstadet, have overvintret i dette Stade. Mr. Wells selv tillægger netop den fælles Overvintring stor Betydning, og deri har han sandsynligvis Ret. Det er meget muligt, at den Varme, som de 2 Familier yde hinanden i Slutningen af Vinteren og det tidlige Foraar, kan faa en saa stor Indflydelse paa Yngeludviklingen i disse Familier, at denne bliver stærkere end i et hvilket som helst Enkeltstade. Derpaa kan rimeligvis det forsøgte Udbytte, som Mr. Wells beretter om, bero.

Da mine Forsøg med denne Metode først begyndte midt i April iaar, betragter jeg dem altsaa ikke som fuldstændige før Slutningen af næste Aars Trækperiode. Det kan dog maasse have sin Interesse, at jeg meddeler Udvaldet for denne Sommers Vedkommende.

Forsøget foretoges med 4 Familier i 2 aldeles ens Wellsstader, der rumme 22 Lav-Normalrammer i Underrummet og ligeledes 22 i Overrummet. Disse Stader viste sig at være for smaa. Jeg maatte nemlig i det ene benytte et andet Overrum ovenover det første. Jeg agter derfor at saa disse Stader ændrede saaledes, at de kunne tage mindst 28 Rammer i hvert Rum. Som Skillevæg havde Fabrikanten (Mr. Pedersen) sendt mig et Indstud af tynde Trælister. Dette turde jeg ikke stole paa, især fordi det ikke naaede ligesaa højt op som Tavlebærerne. Jeg beklædte det derfor med bitet Jærtraadtwist paa den ene Side og forsynede det foroven med en Riste, der kunde hvile i Tavlebærernes Fals. Det fælles Flyvehul var 20 " bredt, medbragt paa den ene Længdeside og forsynet med en løs hyre Skillevæg. I det ene Stade anbragte jeg Familierne Nr. 1 og Nr. 2, begge meget stærke, dog havde den ene ved Overflytningen lidt mere Yngel end den anden. Allerede 2 Dage efter Overflytningen kunde man ikke mærke Spor af Fjendskab mellem de 2 Familier, og da jeg den 5te Dag borttog den hyre Skillevæg,

færdeles Bier af begge Familier fredelig mellem hverandre paa Flybebrættet. Jeg tror dog ikke, at Bierne i Almindelighed tog fejl af deres egen Indgang. I ethvert Tilfælde vedblev den ringe Forskel mellem Familiernes Styrke at bestaa lige til Sommerens Slutning. Begge Familier udviklede sig meget hurtigt. Den 15. Maj havde Nr. 1 hele Underrummet fuldt besat med Bier, medens Nr. 2 endnu manglede 2 Tavler. Jeg paasatte da midt i Derrummet et helt Magasin med 8 Tavler, dette var i Bunden forsynet med Tinkers Dronninggitter. Senere anbragtes paa begge Sider af dette Magasin 2 lignende men uden Gitter. Endelig maatte jeg d. 1. Juli anbringe et halvt Magasin over hvert af de 2 sidstnævnte hele.

Dette Wellsstade har givet c. 100 K sin udslynget Honning, hvilket maa anses for særdeles godt i Forhold til det Udbytte, som ellers er høstet her paa Eggen iaar. Det kunde derfor synes, at jeg maatte være bleven en begejstret Tilhænger af den Metode. Det er jeg dog ikke endnu. Jeg bliver det maaske til næste Aar; men Sagen er, at der dog er forskellige Hager ved Metoden. Udbyttet af dette Stade var jo meget godt; men jeg har et Enkeltstade, Nr. 5, der iaar har givet mig næsten 80 K i Udbytte. Jeg kan nu ikke ganske fri mig for den Tanke, at de 2 Familier i Wellsstadet maaske kunde have ydet mig 150 K , hvis de havde forblevet i Enkeltstaderne, hvori de overvintrede. Og hvorledes stiller det sig saa med Arbejdet? Jeg kan ikke nægte, at Wellsstadet har givet mig mere Arbejde end 2 Enkeltstader. Dette hidrører vel for en Del deraf, at det var for lille; men netop de 2 Dronningers Tilstedeværelse kræver dog en vis Forsigtighed, som paa visse Punkter forøger Arbejdet, navnlig om Foraaret og ved Indbivtringen. Disse Ulemper ere ganske vist saa smaa, at et forsøgt Udbytte let kunde opveje dem; men jeg er endnu ikke sikker paa, at jeg har haft dette forøgede Udbytte.

Jeg kommer nu til det andet Wellsstade. I dette indfattede jeg for Forsøgets Skyld 2 meget forskellige Familier, nemlig Nr. 3 meget stærk og Nr. 4 temmelig svag. Her behøvede jeg først d. 20. Maj at paasætte det sælles Magasin, der var forsynet med Gitter i Bunden. Det viste sig at være temmelig uheldigt at vælge 2 saa ulige Familier, thi ved alle Forspil gif næsten alle de unge Bier til det stærke Stade, saa at Forstellens blev stedse større. Jeg flyttede da et Par Ungeltavler fra den stærke Familie ind til den svage; dette gentoges senere. Derved udjævnedes Forstellens for

en Del, og det svage Stade stiftede endelig Dronning; men dette Wellsstade gav dog i det hele knapt 50 K i Udbytte.

Paa S. 238 ser jeg, at Hr. Lærer Bøjsen, Svøstøfte, tilskyndende har været heldigere med sine Forsøg med Wellsmetoden; men der er dog i hans Beretning en Omstændighed, som jeg ikke rigtig kan blive klog paa. Hr. B. fortæller nemlig om det Wellsstade, han gjorde Forsøg med: „Flyvehullerne vare 12 Tommer fra hinanden, men forandredes efterhaanden saaledes, at de d. 24. Maj løb sammen i eet. Imidlertid viste det sig nu, at Nr. 11 havde dobbelt saa mange Bier som Nr. 12. Derfor „drejedes“ Stadet samme Dag, og 2 Dage efter var der ingen Forskel paa Styrken at iagttage“. Det synes jo af den første Meddelelse at fremgaa, at Flyvehullet var paa Siden af Stadet; thi hvorledes kunde ellers Flyvehullerne d. 24. Maj gaa ud i eet? Men hvis Flyvehullet var saaledes anbragt, hvorledes kunde det da lade sig gøre at „dreje“ Stadet saaledes, at de 2 Familier kom til at stifte Flyvehuller? Dette staar ikke klart for mig, og da maaske flere Læsere af Bladet ere i samme Forlegenhed som jeg i den Henseende, vil jeg bede Hr. B. om at oplyse dette Punkt lidt nærmere.

Med Hensyn til „Drejning“ af saadanne Wellsstader, der have Indgangene i hver sin Ende, da tvivler jeg ikke om, at dette kan være et meget nemt Middel til at udjævne Forstellens mellem 2 sammenknyttede Familier; men det vilde for mig være højt ubevidt at have Flyvehullerne i et Wellsstade anbragt paa den Maade, fordi Stadet derved kræver større Plads. Jeg foretrækker fremdeles at have et sælles Flyvehul for de 2 Familier, idet jeg udjævner den forskellige Styrke paa anden Maade.

Foreløbig forholder jeg mig altsaa afventende med Hensyn til Wellsmetoden, idet jeg erkender, at jeg endnu ikke har prøvet den fuldt ud. Men efter de ovenansførte Erfaringer vil man dog nok forstaa, at jeg ikke har fundet Anledning til at forandre endnu flere af mine Stader til Wellsstader.

Dronningavl.

En ganske ung amerikansk Biavler, Willie Atchley, 17 Aar gl., Søn af den bekendte Biavlerste Jennie Atchley, har nylig gjort en Opdagelse, der rimeligvis vil saa blivende Betydning for Dronningavl. De 2 Metoder, som hidtil have fundet almindelig Anvendelse i denne Retning,

ere Alley's og Doolittle's. Ved den første, som vi have beskrevet allerede for 4 Aar siden, anvendes Æg i de naturlige Celler, hvori Dronningen har lagt dem — ved den sidste, som vi have beskrevet for et Par Aar siden, anvendes 36 Timer gamle Larver, der omflyttes i kunstige Dronningkopper. Den unge Mand har i flere Aar hjulpet sin Moder med Dronningavl, og han paa- staar, at Bierne ville ødelægge ligesaa mange Æg og Larver ved Alley's Metode som de ville undlade at modtage ved Doolittle's Metode. Derfor har han udspekuleret en ny, der dog nærmest maa betragtes som en Forbedring af Doolittle's Metode. Vi give hans egen Beskrivelse efter Gleanings:

Dyh Cellerne ligesom ved Doolittle's Metode, men lad den nederste Ende af Dypperen (Cellepinden) være af samme Størrelse som en Arbejdercelle i en Højde af $\frac{1}{8}$ " (se Fig. 64), men lad derefter Dypperen være af samme Størrelse som det indvendige af en Dronningcelle, omtrent $\frac{1}{8}$ " i Højden. Dyh nu Cellekopperne, og der vil da blive i Bunden af dem et lille Hul, $\frac{1}{8}$ " dybt. Lad nu din Stamdronning lægge Æg i en Table, hvortaf Bierne udløbne. Det er

Fig. 64. Alley's Cellepind.

bedst, naar der har været Yngel deri 2—3 Gange. Naar Æggene begynde at udruges til Larver, f. Eks. naar disse ere omtrent 24 Timer gamle, udfær da et Stykke, der indeholder saa mange Larver, som du behøver. Tag nu en Kniv, der er ligesaa skarp som en Barberkniv (jeg bruger en Barberkniv) og affær Cellebæggene saa tæt ned til Bunden, som du kan, uden at beskædige Larverne. Løft nu ligesaa hurtig, som du kan, Cellehylstrene (Hammene) ud og nedfær dem i Bunden af Cellekopperne i de smaa Huller, og dersom din Cellepind er lavet rigtig, ville Kofonerne passe godt nok til at sidde fast.

Dersom Kofonerne blive fattede rigtig i, ville deres Rande netop passe med Begyndelsen til den egentlige Cellekop. Paa denne Maade bliver Larven hverken flyttet eller berørt, og den kan derfor leve adskillige Timer uden Bierne's Pleje, hvis disse ikke straks mærke den. Men ved Doolittle's Metode (med at flytte Larverne og give dem Dronningfoder) ville Larverne ofte tørre hen, inden Bierne begynde at fodre dem, eller ogsaa blive de saa forfultne, at de aldrig forbinde det. Seg faar paa denne Maade udmærkede Dronninger, og Bierne passe dem altid bedre end ved Doolittle's Metode.

Naturligvis kan jeg ikke fortælle, at

Bierne bevare dem alle, da jeg endogfaa har set Bier ødelægge en Del af de Dronningceller, som de selv have opført paa naturlig Maade, de maa have deres fri Villie med dem; men de bevare altid omtrent $\frac{2}{3}$ og ofte dem alle paa denne Maade. Den Føde, som Arbejderne og Dronningen faa, er praktisk den samme for en Tid og maasse hele Tiden; men Dronningen faar mere af den og tykkere, naar den bliver gammel nok til at bruge den. Det gør derfor ingen Forskel, om det er Foder fra Arbejderceller eller fra Dronningceller. Men jeg søger at faa Larver, der ere godt fodrede, da Bierne synes at foretrække saadanne. Seg prøvede at udfære Cellebundene af ny Tabler og lægge dem i Cellekopper; men det gik ikke videre heldig, og jeg havde endogfaa Bøvær med at flytte Kofonerne, indtil Mr. Root sendte os nogle lange spidse Ribtænger til at udrække Bivraadde med, og De skulde blot have set mig hoppe og gribe dem, saa snart jeg indfaa, hvad de kunde bruges til. Nu have vi 4 saadanne Tænger.

Seg har forenet Alley's, Doolittle's og min egen Plan, og derbed har jeg faaet den bedste Metode, som endnu er kendt. Seg tager en Bifamilie, der har Masser af unge Bier, og holder dem indelukkede paa Honningrammer uden Yngel eller

Dronning fra 12—24 Timer. Derpaa giver jeg dem en Mængde af mine Dronningkopper, som jeg blot trykker ind i en Table, saa at de sidde fast, og du skulde blot se, hvorledes de udbygge dem! Seg faar bedre Celler og behøver intet Dronningfoder eller Strimler af Tabler.

At opløse Dronningen.

Af W. Woodley, Newbury, England.

Man har ikke noget afgjort sikkert Middel til at finde Dronningen i en stærk Bifamilie. Nogle se stærkere end andre. Naar et Stabe aabnes roligt, medens Bierne i Bigaarden ere rolige, og Indstudsøren borttages forsigtig, medens man benytter saa lidt Røg som muligt, vil man i Almindelighed finde Dronningen paa een af de midterste Tabler. De fleste af mine Staber have „varm Bygning“ (Tablerne ligeløbende med Forsiden. Seg vilde ønske, at de alle havde dette), og efter at Indstudsøren er borttaget, kan jeg trække de

bagerste Tabler længere tilbage, Taget aabnes fra Bagfiden. Nu kaster jeg et Blik paa den bagerste Table, idet jeg flytter den, ligeledes paa den næste, og derpaa begynder jeg at se nøje til efter Dronningen og Hg. Ser jeg nogle faa nylagte Hg, antager jeg, at Dronningen er nærved, og jeg finder den næsten altid. Meget lidt Røg bør anvendes, naar man søger efter Dronningen. Derfom der bruges megen Røg, da spredes Bierne i Klumper, idet hver søger sin egen Sikkerhed, og Dronningen bliver ligesaa forstræffet som dens Undersaatter, den farer derfor ivrigt ind i et eller andet Hjørne eller Tablehul. Stedet bør aabnes, naar hele Bigaarden er rolig, eller før Arbejdet er begyndt om Morgenen. Den tidlige Aften er den bedste Tid, og i et jævnt stort Væveri kan Arbejdet da snart være færdigt. Jeg vil tilraade, at Staderne renses for det Smul, som ogsaa om Efteraaret findes deri, Tablebærerne bør ligeledes strabes foroven, og tilfidsst bør man lade falde 3—4 smaa Stykker Nastalin ned i hvert Stade, naar man indpaffer dem for Vinteren. Antiseptiske Tæpper af Latuksfilt kunne antendes umiddelbart over Tablebærerne; men derover maa lægges flere Lag Tæpper eller en Haffelsespude. Mine Haffelsespuder ere formelige Dyrer stoppede med Haffelse. Jeg anvender hertil helst Haffelse af Hvedehalm, og Bøsen er lavet af badsfet ubleget Hvalico, stor nok til at dække Rammerne rigelig, og saa lang, at den kan hænge ned bag ved den pakkede Indstuds-bør lignet til Stadets Bund. Jeg er en afgjort Tilhænger af Varme for Bierne om Vinteren. Varme er Liv, Kulde er Død for Bierne; derfor vil enhver Ting, der bidrager til at bevare Familiens Varme, forlænge Biernes Liv.

Undersøg dine Stader for at overbevise Dig om, at ethvert er i Besiddelse af en Dronning. Enten Synet af Dronningen eller af Hg eller Angel i regelmæssige Pletter, ere Beviser paa, at alt er i Orden. Hvis der ikke kan findes Hg eller Angel i Tablerne og Bierne vise sig tæt samlede ved Indgangen, er Stedet dronningløst og bør straks bringes i Orden, for at ikke Røvere skal oversalde det. En god udtrommet Familie med ung Dronning kan forønes med den dronningløse Familie ved jent om Aftenen at bestro begge Bifamilier med Mel, og saasnart de udtrommede Bier ere komne ind mellem Tablerne, vil et i Karbolvand dyppet og afvredet Klæde lagt over Tablerne fremme Foreningen. Bortag atter Klædet, læg Tæppet og den øvrige Pakning i Orden, indstrænk Indgangen til en Tommes Bredder, og alle Bierne ville

da forene sig fredelig. Giv dem langsom Fodring hver Nat i en Uge for at faa Hglægning begyndt, eller hvis Stedet er overfyldt, udslyng da en Table eller 2, men giv kun 1 Table til Afslikning hver Nat. Dette vil opvarme dem til at yngle, og de udslyngede Tabler i Midten af Winterlejet ville være en passende Plads for nogle Pletter af god Hngel.

Biauls-Literatur.

Haandbog i Bistjotsel „Bier og Honning“, under Benyttelse af Nutidens bedste Kilder udarbejdet af Redaktør Harald Hovind og Distriktslege Engvald Hansen. 1ste Hæfte. Kristiania 1893. — De to ansete norske Biavlere have her begyndt at udgive en Bibog, der efter det foreliggende Hæfte at dømmes lover paa en smuk Maade at udfylde et længe følt Savn i den nordiske Biavlsverden. Efter Bogens Plan vil denne nemlig blive saa fyldig, at den kan blive en god Haandbog for de nordiske Biavlere. Den er skrevet i et godt og livligt Sprog og forsynet med mange fortræffelige Afbildninger. Som en Probe paa, hvad denne Bog yder, hidfattede vi her et lille Afsnit af den:

„Parringsudflugten sker i Almindelighed mellem Kl. 12—4, sjældent før, sjældent senere. Før hun flyver ud, tager Arbejderne ingen Notits af hende, mader hende ikke, heller ikke bryder hun sig om Arbejderne. Dronerne ere ogsaa rolige. Den Tid, hun er borte, varer fra 3—10 Minuter, undertiden kun 1 Minut; der kan hengaa 45 Minuter. Naar hun da efter Parring vender tilbage til Kuben, forlader hun den ikke mere, undtagen med en Sværm; hun kan nu efter Behag lægge Arbejder eller Droneæg. Hglægningen begynder i Almindelighed 24—48 Timer efter Parringen; i Almindelighed lægger hun sin Arbejderæg, men undertiden begynder hun at lægge Droneæg, noget, som kun vedvarer faa Dage. Hvis men iagttaget hende, naar hun kommer hjem fra Parringen, vil man finde som et sikkert Tegns paa, at denne har fundet Sted, at Dele af Dronens Organer hænge ved hende.

Udflugten sker første Gang 5. eller 6. Dag efter Fremkomsten af Cellen, meget sjældent før og da vel paa Grund af, at Kuben forstyrres af Bistjotteren. Hvis Parring ikke opnaas ved første Gangs Udflugt, gentages denne hver Godtvejrdsdag.

A. J. Root beskriver i „ABC of bee-

culture" Udflugten paa følgende livlige Maade:

"Dronningerne begynde i Uimindelighed at kravle omkring Kubens Indgang, naar de ere 5—6 Dage gamle. De gaa da og kigge ud og ind. Hvis det er godt Vejr den næste Dag, ville de gerne ud og prøve deres Vinger en Smule, sædvanligvis paa den varmeste Tid af Dagen. Jeg veed intet skønnere og mere interessant Syn for en Bistjætter, end Dronningens første Udflugt. Maaſke nogle ſaa Timer iſorvejen har han ſet hende inde i Kuben og været miſſfornejt med, at hun ſer ſaa ſmal og liden ud; men nu, naar hun kommer forſigtig ud paa Flybebrættet med Vingerne lidt løſtede, Bagkroppen udſtrakt og mærkeligt større, ſer han ſnød Forandring paa hende og tror næppe, at det er det ſamme Inſekt. Hun løber frem og tilbage, ſom det ſynes meget belivet ved Udsigten til at ſvinge ſig op i Luften i det ſkønne Sommervejr. Tilſidſt ſpreder hun ſkælvende diſſe lange Silkevinger og med en yndig Bevægelse, ſom jeg ikke kan erindre at have ſet hos noget andet Dyr, ſvinger hun ſig op i Luften og, medens hendes lange Legeme holdes ret, ſvæver hun frem og tilbage foran Kubens Indgang. En Arbejdsbi, ſom prøver ſine Vinger for første Gang, holder ſig ogſaa ſvævende foran Kubens Indgang og tager nøje Mærke; men Dronningen, ſom inſtinktmeſſig ſynes at føle, at hun er af langt større Værdi for „Folket“ end de andre Bier, noterer med den meſt yderliggaaende Nøjagtighed hvert enefte Mærke paa Kubens Ydre; ofte ſætter hun ſig paa Flybebrættet Gang paa Gang, efter at have fløjet en Stund, for at blive aldeles ſikker paa Alt. Jeg erindrer, at da jeg første Gang ſaa hende gennemgaa alle diſſe Manøvrer, blev jeg utaalmodig over alle diſſe Omſtændigheder, og om jeg ikke ſagde det, ſaa følte jeg mig, ſom om jeg ſagde:

„Nu, nu, bedſte Fru; Du maa da endelig nu vide, hvor Du bor; tror Du, jeg kan ſtaa her hele Eftermiddagen og forſomme mine Forretninger bare for at ſe Dig tage ud paa din første Rejſe?“

Lidt efter lidt udbider hun de Flugtcirkler, hun har gjort i Nærheden af Kuben, kommer altid ſnart tilbage, men bliver længere og længere Tid borte hver Gang. Undertiden gaar hun helt ind i Kuben; i dette Tilfælde vil hun næſte Dag tage en længere Udflugt eller ogſaa ſter dette en halv Time jencere ſamme Dag. Hun er ſaa optaget i ſit lille Hoved af ſine Sdeer, at hun, iſtedetfor at blive bange, naar Du aabner Kuben, aldeles ikke bryder ſig et

Gran derom; men hvis Du løfter op Tabellen, hun ſidder paa, da vil hun flyde derfra. Jeg har holdt dem i Haanden, uden at de have været bange, men ſaaſnart de ſik Lov at gaa, vare de borte, ſom om Intet var hændt. Efter at hun har ſaaet Kendskab nok til ſit Hjemſ Beliggenhed og Udſeende, tager hun modig aſted ret op i Luften.

Naar hun kommer hjem efter Varringen, gaar hun rolig ind i Kuben. Bierne ere meget tilbøjelige til at jage efter hende og rive ud Dronens Organer; men jeg tror ikke dette ſter, men at Organerne abſorberes. Dagen efter er der kun en tynd Traad igen. Efter 24 Timer eller lidt mer begynder hun at lægge Æg. Den gennemſnitlige Alder, hvori Dronningerne lægge Æg, er 9 Dage; vi vente i Uimindelighed 10 Dage fra den Dag, de komme frem, og ere da temmelig ſikre paa at finde den lægge Æg og færdig til at ſendes bort. Mellem Befrugtningen og den Tid, det første Æg bliver lagt, finder en mærkelig Forandring ſted. Hendes Udſeende er det ſamme ſom før. Hun løber omkring og gemmer ſig, naar Kuben aabnes, og ſer tynd og ubethdelig ud; Ingen ſkulde tro, at det var en befrugtet Dronning. Dog, nogle ſaa Timer før det første Æg lægges, tiltager Bagkroppen betydeligt i Størrelſe, og hvis det er en Italienerinde, bliver hun lyſere af Farve. Iſtetfor at løbe omkring, ſpadſerer hun roligt og værdigt og ſynes at have opgivet alle Ungdommens Nykker og være naaet frem til fornuftig, forretningsmeſſig Livsbetragtning."

Dronningerne ere af meget forſkellig Frugtbarhed. De bedſte lægge deres Æg regelmæſſigt uden at ſpringe over nogen Celle; de, ſom arbejde meſt ſyſtematiſt, gøre det bedſt. De Layner forſøgte 4 Dronningers Æglægningsævne, idet han overførte Bier fra Halmkuber til Rammekuber; det var i Midten af April. Han anbragte Dronningerne paa ſort Klæde og talte de Æg, de gav fra ſig i 40 Minuter. Den daarligſte lagde kun 1 Æg, den anden 11, den tredje 18, den fjerde 20. Den 15. Juli var den første Dronnings Biſſ ſvag, den andens middel, de 2 ſidſtes meget ſtarke.

Det er intereſſant at ſe, hvorledes Bierne diſponere over „overflødige“ Æg. Hvis Arbejderne i Kuben ere for ſaa til at ubruge Æggene og jencere made dem, eller de mangle Blomſterſtøv til at fødre Yngelen med, eller Dronningen af en eller anden Marſag ikke vil lægge Ægget i Cellerne, ſaa ſlaar hun ſimpelthen paa Tabellen og uſtøder Æggene, ſom da ſpijes af Arbej-

derne; dette sker ogsaa, naar der er flere Æg i een Celle, hvad undertiden er Tilfældet med unge Dronninger, eller naar Dronningen af en eller anden Grund ikke kan i Djebliffet komme til at lægge Ægget i Celle.

I Almindelighed er der kun een Dronning i en Kube, men naar en Dronning bliver gammel, kan der undertiden være en ung ved Siden, indtil Bierne endelig dræbe den gamle Dronning."

Den største Vanskelighed ved Udarbejdelsen af en saadan Bog ligger i Stoffets Begrænsning; thi om end denne Bog vil komme til at omfatte c. 400 Sider, er det dog klart, at et fuldstændigt Værk paa dette Omraade med Lethed kunde have fyldt det tredobbelte Antal Sider; men derved vilde Bogen jo være bleven altfor kostbar at udgive og altfor vanskelig at anstaffe. Forfatterne have i det foreliggende Hæfte i Almindelighed været særdeles heldige i at træffe den passende Begrænsning. Paa Side 48 omtales dog i kun 8 Linier „Rugt og Hørelse“ ledsagede af en fortrinlig Ufbildning efter Cowans „Honningbien“; men dette udmærkede Billede savner enhver Forklaring. Dette er derfor efter vor Anskuelse et enkelt Punkt, paa hvilket Forfatterne have affluffet Grænserne for Inæbert; men vi indrømme villigt, at det netop i den Henseende er saare vanskeligt at tilfredsstille alle Læsere.

Det er et meget glædeligt Tidens Tegn, at en saa omfattende og smukt udstyret Bibliog kan se Dagens Lys her i Norden, og vi ere overhydede om, at hvis de følgende 5 Hæfter holde, hvad det udkomne Hæfte lover, vil denne Bog i de ophøjste Biavlers Hænder kunne bidrage i høj Grad til Biavlens Fremme og til at vække Interessen for denne interessant og lønnende Syssel.

Til Begynderen.

Af C. S. Gronning.

En Sværms Behandling.

(Fortfat.)

Er det Kunsttavler, som Sværmen har faaet eller endog Begyndelsesstrimler, da maa Pladsen ikke udvides, forinden man gennem Glasdøren ser, at de bageste Celler tildels ere færdige og naaede Bunden. Da gives en a høist to Kunsttavler, dog ikke paa samme Sted, men helst en ned paa hver Side af Yngelen; saasnart disse ere tildels udbyggede da gives atter en a to Kunsttavler, maaste denne Gang længere inde i Yngellejet, men dog altid bag eller foran faadanne, hvor der findes Æg i Midten af

Tablen. Saaledes fortsættes med Sværmen, til den har naaet et Kammeantal af 12 a 14; da forsøges at faa den til at bygge i Honningrum, men saavel for oven som ved Enden eller begge Endes; ligesom det her skal tilføjes, at jeg helst anbefaler at benytte Dronevoks i Honningsrumstavlerne og i forlængtet Tilstand, som tidligere omtalt. Første Gang man forsøger at faa Dronevoks ikke alene udbygget, men ogsaa med forlængede Celler, er det maaste rigtigst at anvende Afspærringsmidler; senere har jeg idetmindste aldrig haft Anledning til at anvende anden Afspærringsmaade end de tykke Tabler, derfor bør man ogsaa være særlig varsom og omhyggelig med de een Gang forlængede Tabler, de kunne benyttes i mange Aar; og lad mig tilføje, de repræsenterer store Værdier for Biavleren. Der er talt flere Gange om at benytte Kunsttavler i Kammerne, derfor vilde det maaste her være paa sin Plads at omtale disses Fastgørelse; ligeledes at der benyttes fortrinnet Jærntraad Nr. 28—30 i Kammerne, anses nu af de fleste erfarne Biavlere for aldeles rigtig. Til dette Brug behøves en saakaldet Loddeblok, et Stykke firkantet Brædt saa stort, at Kammen nogenlunde villig kan gaa ned omkring Kanten; er der Hjørneklobser i Kammerne, maa der i Brædtet være Udsnit til disse; paa den ene Side af Brædtet (der kun maa være saa tykt, at det knapt gaar halvt ned i Kammen) sømmes et Par Nøbler, der give den rigtige Afstand. Desuden behøves en Tablespore, en lille Sprit-Lampe, en lille Syl. Det beror paa Kammens Brede, hvor mange Traade der ere nødvendige; som Regel bruges 3—4—5 a 6, dog hellere en for mange end en for lidt. De to yderste Traade bør være nær Udkanten af Tablen, helst $\frac{1}{4}$ " for at ikke Kanten skal gaa ud af Stillingen. Med Sylene stikkes nu i Bærc- og Bundstykket saa mange Huller, midt i Træet, som man onsker Traade i Kammen. Derpaa trækkes Traaden fra det første Hul fra oven ned gennem Bundstykkets første Hul igennem andet og op til andet i Bærcstykket o. s. v. til sidste Hul er naaet, der hæftes en lille Stift, Enden af Traaden slaas en Gang om, Stiften slaas helt i, nu lægges Kammen paa Blokken og Traaden strammes ikke meget, blot saameget, at den ligger jævnt lige; er man naaet hen til det Hul, hvor der begyndtes, da hæftes der ligeledes en Stift, Traaden slaas et Par Gange om, Stiften slaas i, Traaden klippes af, og Kammen er traadet. Kunsttablen, hvori er gjort Udsnit til Hjørneklobser om disse findes, lægges paa Blokken, den traadede Kamme lægges nu ovenpaa, og det paases,

at Overkanten af Kunsttablen støder til Brevestykket af Rammen. Sporen, der stillet over den tændte Lampe, maa være saa varm, at den, naar den rulles op ad Traaden, kan smelte Voks lidt, og idet man med det skarpeste af en Kniv, med den anden Haand trykker Traaden et Djeblt ned, vil det smeltede Voks hurtig afføles, og Traaden sidder som støbt midt ned i Tabellen. Hvis en Sværm gives hele Kunsttabler, er det tillige at anbefale, at fastlodde Tabellen foroven med smeltet Voks, staaende i en lille Kop over en Lampe eller et Fyrfad; i Voksjet findes en Thefte, hvis Skaf er højet lidt opad, med denne tages en Skesfuld smeltet Voks og helbes paa i det ene Hjørne; det vil da løbe langs Sammensøjningen, og Resten vil, om der er formeget, løbe ned i Koppen; naar man da, samtidig med at Paaholdningen sker, hæver den nederste Del af Rammen noget over den øverste, samt holder det Hjørne, hvor Afløbet sker, noget lavere og hen over Koppen, end hvor Paaholdningen foretages, da er denne Maade yderst simpelt, men dog meget praktisk. Og lad mig tilføje: Udfør endelig dette Arbejde i god Tid og naar Lejlighed dertil gives, jaaledes at Rammerne ere færdige, naar der er Brug for dem, man lider ellers uersattelige Tab, naar ens Tid ikke tillader først at faa Traaden og Tabellen fastgjort i Rammen og da indhængt til Bierne; at hænge Rammen ind, sit man maaske Tid til, men, da der ingen ere istand, faar det at vente til imorgen; og Tabet har maaske været større end man anede.

Honningens Behandling.

Der er tidligere talt om at udslynge Honningen saa hurtig, som den var at faa i Staderne, særligt for at skaffe Plads i Tablerne til den Nektar, som Bierne maatte finde i rigelig Mængde. Men vil man tillige høste en god og holdbar Vare, maa Tablerne være forsegled af Bierne, thi da er først Honningen moden. Skulde man af en eller anden Grund ønske at slynge ud, forinden Tabellen er halvt forseglet, altsaa for tidlig for Honningens Vedkommende, da lader dette sig dog gjøre paa følgende Maade: Forinden Vokslaagene paa den forseglede Honning affrælles, udslynkes den umodne Honning; ere Tablerne først paa denne Maade tømte, da tømnes Maskinen for den tynde Honning. Da først begyndes Affrællingen af den dækkede Honning; efter Udslyngen skal den fies gennem en Haardugs- eller fortinnet Traadvævs-Si (Flødesi), en Pose af Ostelærred, syt som en Brændevinshat, med en Gjord foroven ophængt i en stærk Snor, som paa begge Sider ere

fastgjorte foroven i Posen, derunder stilles en større Blifspann. Er Honningen først fiet, da stilles den i større Beholdere (Blifspande ere de bedste) hen paa et tørt Sted (ikke Kjældere) og staar rolig i 2 a 3 Dage, dækket til med et tæt Vinmedestykke, dersom der findes noget tyndt ovenpaa, helbes eller skummes det af, den staar da atter rolig hen, om kortere eller længere Tid vil Honningen krystalliserer, det er: der viser sig smaa Korn i den; saasnart disse viser sig, maa Honningen omrøres en Gang eller to om Dagen; denne Røring forstærkes saalænge den bliver som tyk Belling; Honningen bliver ikke alene finkornet, men der paaftaas, at den tillige bliver hvidere. Er Honningen først bleven jævn tyk og finkornet, da helbes den paa de Beholdere, man agter at opbevare den paa, og den lukkes ikke før efter en Dags Tid Forløb, at de Luftblærer som fremkommer under Paafylningen kunne faa Tid at komme ovenpaa og blive affummet, først da lukkes Honningen lufttæt til. Den umodne Honning benyttes enten i Husholdningen eller og fodres den tilbage til Bierne.

Nærmer Sommeren sig sin Ende, og den Tid er for Gaanden, at der skal slynkes ud sidste Gang, (for Vestjylland er det tidstnok naar man bliver færdig med første Halvdel af September Maaned). Da er særlig dette at bemærke: Bierne maa under alle Tilfælde have rigeligt Vinterforraad, ca. 25 a 30 K, anbragt paa rigtige Steder og i forseglet Tilstand; Forraadet behøver dog ikke udeluftende at bestaa af Honning, men kan Halvdelen godt være Kandisopløsning; denne bør findes i de hørste Tabler ved begge Enden, hvorimod Honningen bør findes i de midterste, ovenover Biernes Siddeplads. For at forklare dette nøjere, vil jeg her nærmere beskrive, hvorledes et Vinterleje bør være sammensat. Har Stedet Flyvehullet i Enden, da maa i den første Table findes, enten forseglet Honning eller Kandisopløsning i Trefjerdedele af Tablens Størrelse fra oven og nedad, i den anden er den øverste Trediedel fyldt med Honning og Blomsterstøv, den tredie, fjerde, femte og maaske sjette Table (alt efter Familiens Størrelse), den øverste Fjerdedel fyldt med Honning og Blomsterstøv, i den syvende Trediedelen, ottende halv, og niende Table helt fyldt med Honning eller og Kandisopløsning. Er Flyvehullet paa Midten eller Bredviden af Stedet, maa Tablerne med mindst Honning findes lige for dette, hvorimod der i begge Enden, saavidt muligt, maa findes lige meget Honning eller Foder i de bageste Tabler. Det kommer selvfølgelig an paa de forskellige Ja-

miliers Styrke, hvor mange Kammer eller rettere Tablegange de kunne belejre. Familier, der belejre 9 Kammer 10×12" eller 12" □, ere kraftige, og det er saadanne der betaler sig at have; kunne de derimod kun belejre 5, kaldes de svage; ere de endnu mindre maa de helst betragtes som staaende i Reserve, d. v. j.: det er egentlig Dronningen, man ønsker at bevare til given Lejlighed. Dette lader sig ogsaa let gøre at overvintre en saadan lille Familie, enten bag eller ved den ene Ende af en kraftig Familie. Have Familiernes om Efteraaret tildeels holdt op med at flyve, maa der i den Ende af den kraftige Familie, som man ønsker en svag overvintret hos, ikke findes alt for megen Honning og heller ikke flere Kammer, end at man har Haab om, at Stadets Bier ville lejre sig stærkt til Glasdøren og derved opvarme denne meget; den svage, som bliver indsat dertil, høfter netop stor Gavn af den stærkeres Varme. Det er især at paase, at Stilledøren er saa tæt, at der ikke fra nogen af Siderne kan gaa Bier igennem, ejheller foroven ved Dækket eller Falserne ved Kammernes Hvilepunkter; Dækket maa der, som tidligere omtalt, lægges Vægt paa ved Hjælp af et Par Mursten. Den lille Familie maa under ingen Omstændigheder faa flere Kammer, end at den kan besætte Tablegangene; 8 a 10 & Honning vil let kunne bringe den over Vinteren, da den jo tildeels lever af den stærkeres Varme. Fra den Indskudsdør, som bagfra indsættes for den lille Familie og hen til Ydervæggen i Stedet, hvori findes et Flyvehul, maa nedlægges en Bro, som er høbet 1" over Bunden; et Udsnit i Indskudsdøren forbindes med Broen, hvorover der passes forvarligt og godt til. Familien har saaledes sit eget Flyvehul; er dette ikke fra først af lavet i Stedet, lader dette sig dog let gjøre, om ogsaa der findes Bier deri; med et Bor og Stikstav lader dette sig udføre; et Flyhebredt maa ligeledes anbringes. Ovenpaa Kammerne af en kraftig Familie kunde en lille Kasse med Jærntrads væv til Bund, saa tæt, at ingen Bier kunne berøre hinanden eller gaa igennem (altsaa helst dobbelt) og med ekstra Flyvehul boret ind af Siden paa Huset, da vilde en lille Familie udmærket føres gennem Vinteren der. Idet jeg nu afslutter denne, maaske noget udførlige Afhandling, er det mit Haab, at Begynderen i Biablen heraf maa finde Svar paa, idetmindste mange af de Spørgsmaal, som atter og atter gentager sig i den praktiske Biavl. Det har været min Hensigt at fremstille de forskjellige Behandlingsmaaders Folger og Resultater, som jeg ved mangeaarig Eyslen med Biablen ad Er-

faringens Vej er naaet frem til. Dersom det er lykkes mig at klargøre de forskellige Principper som man nu er naaet til at forstaa, og de Betingelser som afgjort maa være til Stede for, at en Bifamilie kan udvikle sig kraftig og godt, da maa og kan Begynderen undgaa mange af de Fejlgreb, som man desværre saa ofte ser gjorte mange Steder. Og Biablen kan da naa til ikke alene at blive i Ordets egentlige Forstand en Bi-Indtægt for den mindre Bemidlede, men ogsaa til at blive en god rentabel og interessant Betsæftigelse for Enhver, der har Lyst og Interesse til at hysle med det lille flittige Husdyr, Bienen.

Hoved-Principperne for rentabel Biavl ere følgende:

1. Hold altid flere og kraftige Familier, hellere een kraftig, der giver et stort Overskud, end 10 svage, der aldrig giver noget Overskud, og sjældent naar at forsyne sig selv for Vinteren, og endvidere aldrig flere Stader, end man kan faa godt passede og i rette Tid.
2. En ung kraftig Dronning, maaske helst ikke over 2 Aar.
3. Hele Aaret rundt maa de have rigeligt Forraad af Blomstestøv og Honning i passende Kvalitet.
4. Boligerne maa være store, afvurate og godt lavede, de maa være varmeholdige, og Flyvehullet i Boligen saavel som til let at gøre større eller mindre efter Behov. Pakning af Uldtæpper og Madratser eller Gaffelspejser, der passer stramt i Boligen, maa findes hele Aaret, men især fra første Udslyng og til Hovedtræktiden.
5. Foraarsubviklingen gaar hurtigst fremad ved kneben Blads; men dog hedder det: giv Blads saa ofte de trænge dertil, indtil Hovedtrækket, giv da rigelig Blads udenom Yngellejet til Honning.
6. Slynng Honningen ud, saa ofte den er at faa (som anvist) for at skaffe Plads til nyindsamlet Nektar.
7. Ved sidste Udslynngning August og Septbr. tænk da først paa Bierne og saa paa Biablen, i de Tavler, som Bierne omtrent kan besætte, hvor det fornødne Forraad findes saaledes, at de midterste 4, 5 a 6 Tavler foroven kun rummer 3—4 Tom. Honning og lidt Blomstestøv, nedenfor Yngel eller tomme Celler, Tavler, som der ikke har været Yngel i ere ikke gode at overvintre paa.
8. Flyvehullernes Størrelse maa reguleres efter Aarstiden, Foraar og Efteraar smaa, derimod store i Hovedtræktiden og om Vinteren, og da tillige stærmet med Skyggegenstande.
9. Ved Afslutningen af de udslyngebe Tavler, ved at give kun en ad Gangen bag den hævdede Indskudsdør, eller og ved Foder ansføres Familien til den Yngelsætning,

da det ligejaameget gælder om at overvintre unge Bier som unge Dronninger. 10. Vær omhyggelig med de udtrukne Tablers Opbevaring, især Honningtabler med forlængede Geller, gem Tablerne paa et Sted, hvor det kan trække og frøje; men saaledes, at Musene ikke kan komme til at ødelægge dem. 11. Sørg for, at Staderne staa under gode Læforhold, baade Sommer og Vinter, og ingenfinde er udfat for Stød eller anden skadelig Forstyrrelse. Og endelig dette: Søg saa ofte Lejlighed dertil gives, at berige Deres Kundstaber til Biens Naturliv ved at læse gode Bøger, „Tidskrift for Biavl“, ved at besøge Biavls-møder og Udstillinger — da vil De med Tiden forstaa kun at behandle Bierne stemmende med deres egen frie Natur — da vil de drives bedre til Held for den enkelte og hele Sagen.

Fra Kredse.

De fynske Biavlerforeninger have valgt til Dommere ved Udstillingen d. 7. Oktbr.: Møller Benzen, Jordløse; Hans Rasmussen, Gravbænget; Trækmand Chr. Hansen, Hundslev; Gmd. Ks. Andersen, Herninge; Landpost Larsen, Vesterhøisinge; Væver P. Andersen, Ringe; Trækmand Mads Jensen, Skydebjerg.

Ekko fra Staderne.

Sandholt, Odense, 28. Aug.

Herved tillader jeg mig at takke Dem for Deres udmærkede Ledelse af Tidskriftet. Det har været mig til megen Nytte. Jeg købte i Fjor 3 Sværme, som blev sat i Huse, det var Trugstader, høj Normal. Jeg har tidt haft Betæneligheder ved, at jeg fik begyndt med dette Rammemaal, men endnu kan jeg jo ikke sige noget bestemt om det, især da jeg ikke har prøvet andre. I Fjor samlede de ikke mere, end at de overvintrede rigtig godt, og vare kraftige til at tage fat i Foraaret; den ene af Sværmene især, som kun var en lille Efterværn, der knapt sidste Efteraar kunde besætte 5 Rammer, har i Sommer udbygget 11 Rammer nedenunder og 14 Rammer i Overrummet, og desforuden givet 41 B Honning i Overstud. Jeg har i det hele høstet 104 B Honning. Th. Jensen.

Allesø, Odense, 1. Septbr.

For at drive Biavl til Fuldkommenhed skal man være besjælet af den rette Aand og drive den med sand Interesje. Jeg

tror, at vi maa sande de Ord, som Hr. Eidslev har skrevet i „Fører i Biavl“; Endskønt Enhver kan holde Bier, vil dog næppe Enhver kunne blive en dygtig Vimester“. Hvor mange er der ikke, som kun ere Biholdere. At sætte sig rigtig ind i at kende Biens Natur, og hvad der kræves, for at Biavlen kan drives til Fuldkommenhed, det ville de ikke. Det er dog for meget, Biavlen maa kunne drives med mindre Kundstaber mene de. De anskaffe sig blot nogle Stader. Det kan være morsomt nok at betragte de smaa flittige Skabninger; men de indre Forhold faa de ingen Fornøjelse af, fordi dertil kræves Oplysning og flittig Sagttagelse. Naar man har drevet Biavl i $\frac{1}{6}$ af et Aarhundrede, da glæder man sig ved at se en vel vedligeholdt Bistand og ved at høre, at saadant et Bistade kan give et Udbytte af 50—100 B Honning i et Aar. Jeg var kun et Barn, da jeg kom til at holde af Bier. Om Foraaret var det mig den kæreste Fornøjelse, naar jeg gik ud i Haven, at se hvor flittig de arbejdede og at høre deres glade Summen.

Jeg har iaar høstet 815 B Honning af 12 Stader. De ere alle stærke med Bier og Dngel. De besætte hver 9—14 Tabler. Poul Poulsen.

Svendborg, d. 2. Septbr.

Jeg har iaar haft meget godt Udbytte af mine 6 Stader, nemlig 432 B Honning og en Sværm. Nr. 1 gav nemlig 96 B Honning; Nr. 2 82 B; Nr. 3 83 B; Nr. 4 67 B; Nr. 5 68 B; Nr. 6 36 B. Nr. 6 var en meget lille Sværm fra ifjor som overvintrede paa 2 Stk. 10 $\times$ 12 Rammer i et Hus for sig selv. Jeg benytter udelukkende 10 $\times$ 12 " Stader og 4 " Magasinrammer. Alle Staderne have tilstrækkeligt Forraad til Vinteren, og jeg har endda fra nogle taget en a to Tabler til Opbevaring til Foraaret. A. Jensen.

Hjernarp, Sverige, 8. Septb.

Her i Staane have vi haft et godt Bjaar, og jeg har af mit bedste Stade høstet 115 B, og det har dog 25 B til Overvintring. Denne Familie bebor et Grælebstade, hvilken Stadesform nu her begynder at blive anset for den bedste.

W. Wieslander.

Svendborg, d. 9. Septbr.

Jeg kan hilse fra Professor Sartori, Majland; under mit Ophold dernede besøgte jeg ham og blev selvfølgelig imponeret ved at se en saa kolossal Geschäft i Biavl. Jeg har bragt med hjem et Par Dronninger derfra, som efter Sigende skulde være af

„ædlest Race“ — det vil blive interessant til næste Aar at se, hvorledes de og Afkommet taale vort Klima — og hvorvidt de kan trives her. Ved Indførelsen har jeg benyttet et Bux, som jeg tog med dernede fra, og som foreløbig har vist sig at være meget snildt. Bierne befris der gennem en Voksbaag — Kunsttablevæg — efter først at have suget $\frac{1}{2}$ Tomme sukkerblandet Honning dervfra. Jeg har lettet Tæppet og opdaget Hullet i Tavlen efter 23—24 T.; men foreløbig vil jeg dog ikke yderligere forstyrre dem, før om en halv Snes Dage faar jeg saa ikke sikkert at vide om de ere anerkendte? (So) men alt tyder derpaa.

Carstens.

Et og Andet.

Klaring af Honning. Til 1 Vægtdeel Honning tages 2 Vægtdele Vand. Hæld Vandet over Honningen og rør om med en Glasspind, indtil al Honningen er opløst. Derefter blandes Venful i Opløsningen. Disse Kul maa være fuldkomment tørre og bør derfor henligge en Time i en varm Duv, inden de bruges. Den Mængde Kul, der skal anvendes, vil bero paa den Mængde Farveemne, man ønsker fjernet af Honningen, og den kan kun bestemmes ved Øvelse. En Kemiker vil straks vide, hvormeget han bør bruge, formeget borttager en Del af Levulose og skader derfor Honningens gode Smag. Kullene maa røres godt om, og Beholderen med Honningen stilles i et Vandbad, dette opvarmes og Honningen røres, indtil Kullene ere godt iblandede og Vædsken tyndflydende nok til at filtreres. Tidlav derefter et Varmtvands-Filter og læg deri helst tykt Rhinpapir. Varmtvands-Filteret er en dobbelt Kobbertragt, der imellem de to Tragte indeholder varmt Vand, som holdes ved den rette Varmegrad ved Hjælp af en Spirituslampe. I dette lægges et Flydefilter, som indeholder Filtrepapiret, og nu hældes Blandingen, der er saa fort som Blæk, i dette Filter. Dersom Varmegraden er passende, vil Vædsken snart begynde at passere igennem. Det første hældes tilbage i Filteret, indtil den fremkomne Vædske er fuldkomment klar. Bliver den ikke saadan, da tilføjes lidt mere Venful, hvorefter det filtrerede atter hældes tilbage. Efter at det hele er filtreret, maa den klare Vædske inddampes i et Vandbad, indtil den har samme Vægt som før Filtreringen. Paa ingen Betingelse maa Honningen inddampes i en almindelig Pande eller Gryde umiddelbart over Ilden; thi den vil da blive iveden og tabe hele sin

Duft. Vandet i den Gryde eller Kedel, der danner Vandbadet, maa gerne koges; Honningbeholderen maa ikke røre Grydens Bund men være helt omgivet af Vand.

Paa denne Maade kan selv den mørkeste Honning klæres uden at tabe særdeles meget i Smag og Lugt.

B. B. Journal.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 133. Jeg har et Stade, 12×12 “, som i Sommer og noget af sidste Sommer har haft død Yngel i flere Celler. Naar Larven er en 6—7 Dage gammel, dør den; de Larver, som blive forseglede, fremkomme godt nok som fuldt udviklede Bier. Tager jeg en af de Tavler og overfører til et andet Stade, bliver den fuldt belagt med Weg, uden at den mindste Yngel dør. Hvad kan Grunden være. Det bemærkes, at Dronningen er fremkommen af en Larve og ikke af et Weg, kan det have Indflydelse derpaa? (Nej.) Møl har jeg ikke i noget af mine Stader, og Bipest tror jeg heller ikke det er, da det har været saalænge. Er det ikke klogeft at skifte den Dronning, for Honning samler de Bier heller ikke? (S. D.) S.: Jo, det er ubetinget det klogefte at skifte den Dronning.

Nr. 134. Skal der ved Nedgravning af Bier sørges for Lufttilgang? (N.) — S.: Ja, det er det sikreste i Toppen af den Jordmasse, som dækker over Bierne, at anbringe et Risknippe, mellem hvis Grene Luften kan trænge ned til Bierne.

Nr. 135. Hvorledes laves lettest en brugelig „Røbmandsmød“ paa det saakaldte Biværk; hvorledes faas Bierne og Vokset fra Honningen, og hvor megen Honning skal der til en Pot Vand? (Beskrivelse af hvorledes man faar Mød og Voks færdigt strøkes). (—n.) — S.: Et „Biværk“ kan ikke brygges nogen sin Mød, fordi Vædsken nødvendig maa komme til at smage af de mange Urenheder, som Biværket indeholder. Alligevel har man jo i mange Aarhundreder været tilfreds med en saadan Mød her i Landet, om vi end nu ere mere kræsnere. Fremgangsmaaden er følgende:

Biværket lægges i et rent Kar, hvor det overhældes med kogende Vand, indtil dette staar over Biværket. Derpaa bearbejdes dette stærkt med en Slev, for at faa Honningen til at opløse sig i Vandet. Derefter øses baade Vædsken og Biværket over i et andet rent Kar, der er belagt med et godt Lag ren Halm paa Bunden og dækket ud over Randen med et groft vaadt Lagen.

Dette Kar maa være forsynet med en Hane ved Bunden. Lagenet dammer en Si, som lader Honningbandet løbe igennem. Man hælder fremdeles noget kogende Vand over Biværket. Efter en Times Forløb tapper man af Hanen den ugærede Mød, kun et Par Potter for at prøve den ved at lægge et friskt Æg deri. Dette skal kunne flyde med en rund Plet saa stor som en Løvre over Bædsten. Stiger Ægget højere, da er Møden for stærk. Dette rettes ved at hælde mere kogende Vand over Biværket og blande den næste Aftapning med den første o. s. v. Hermed fortsættes, indtil Møden har den rette Styrke. Synker Ægget derimod for dybt, da er Møden for tynd og bør forstærkes ved Tilfætning af Honning. Den følgende Dag koges og skummes den raa Mød i 2 Timer. Naar Skumningen er endt, nedhænges i Møden en Pose med $\frac{1}{4}$ lb Humle for hver Tønde Mød. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb tages Posen op, og Møden tages af Ilden. Møden kan derefter behandles paa een af de mange Maader, som tidligere ere angivne her i Bladet.

Paa Lagenet bliver Voks, Hamme og døde Bier tilbage. Dette kan renses i en Vokskrenser eller ved at koges i en Kedel med meget Vand; idet man paany arbejder Biværket godt igennem med en stærk Slev. Vokset vil da flyde ovenpaa. Naar Bædsten afkøles, kan Vokset aftages som en tynd Lage, der paa Undersiden har et Lag Urenheder, som kunne affræses. Derefter omsmeltes Vokset paany i Vand. Naar det er rent nok, kan det formes til en Blok ved at smelte det i en Gryde, der indvendig er smurt med Rapsolie, for at Vokset ikke skal klæbe.

Nr. 136. Medfølgende Tablestykke er udstaaret af en Table, der fandtes imellem mine Honningtabler. Cellerne indeholde en glinsende Masse, der ikke er Honning. Hvad er det? Det er da ikke Bipeft? Jeg havde saadanne Tabler i flere af mine Stader. De fleste har jeg udtaget og hængemt, da jeg frygtede for, at der var noget galt ved dem; men det er dog meget muligt, at der kan være noget tilbage af denne Masse i enkelte Tabler. Kan det stabe? (E.) — S.: Den Masse, der findes i det sendte Tablestykke, er et Slags Honningdug. Denne Betegnelse anvendes dog paa 3 forskellige Emner, nemlig Bladlus-honning, Bladhonning og Plantesaft. Bladlus-honningen er en Afsondring, som udgøres af 2 Rør paa Bladlus-hunnernes Bagtrop. Denne søde Saft ses ofte paa mange Træers Blade som skinnende Pletter. Den samles af Bierne, naar Blomsterne ikke samtidig tilbyde Nektar. Bladhonning

er en sød Saft, som udsveder pletvis paa mange Planter's Blade i meget varmt Vejr. Og saa denne samles af Bierne i Mangel af Nektar. Endelig indeholde mange Planter, s. Eks. Vifte og Guldbregn, paa visse Steder et kødet Væv med sød Saft, der ligeledes samles baade af Bier og andre Insekter. Alle disse 3 Slags Honningdug ligner i flere Henseender hverandre men have ogsaa hver sine ejendommelige Egenskaber. Her i Landet tror vi, at den sidstnævnte Slags hyppigst forekommer, og det er vistnok dette Emne, der findes i det indsendte Tablestykke. Dette Emne anvendes vistnok uden Skade af Bierne om Sommeren; men hvis det benyttes som Vinterføde, fremkalder det ofte Bugløb. Derfor bør man undgaa at have det i større Mængde i Vinterføderet. Vi have aldrig truffet det i forseglet Tilstand men som en grødagtig grønlig glinsende Masse i nogle Tabler, især hos italienske Bier. I Vinterfejdet have vi altid sørget for kun at have højst 1 saadan Table, og denne have vi da altid anbragt nyerst. Dette har hos os ikke medført nogen Ulempe. Bierne have om Foraaret altid forbrugt denne Honningdug, rimeligvis til Yngelføde. Vi ville dog opfordre vore Læsere til i det kommende Aar at give os Meddelelser om Forekomst af Honningdug i Tablerne; thi der er ikke Tvivl om, at de fleste nordiske Biavlere hidtil have været ubekendte med dette Emne, der maaske forekommer temmelig almindelig hos vore Bier og i mange Tilfælde kan saa en uheldig Indflydelse paa Overvintringen.

Nr. 137. Hvormed skal man forsegle Honningglass? (M. M.) — S.: Hvis man kun ønsker at „forsegle“ Honningglassene for at holde Honningen ren, medens den hængemmes paa et tørt Sted, da kan man hertil anvende rent Voks, som smeltes og derpaa hældes over Honningen i et tyndt Lag. — Ønsker man derimod at forsegle Honningglassene, efter at de ere forsynede med Propper, da anvendes hertil almindeligt Proppe-lak: 1 lb Harpiks smeltes sammen med 10 lb. Tælle. Heri røres, hvis man vil have Lakket rødt, lidt Engell-rødt; hvis man vil have Lakket sort, lidt Rønrog. Man kan dog ogsaa lade Lakket beholde Harpikszens glinsende brune Farve. Naar Blandingen er lidt affvalet, men dog endnu helt flydende, dypper man Toppen af de tilproppede Glas deri og henstiller dem derpaa i $\frac{1}{2}$ Time til Afkøling.

Nr. 138. Jeg har af en Kubebiaavler købt en Forsværm, som jeg ønsker at forene med en Efterforsværm, jeg kan saa til Udtrømning, og derefter overvintrere dem i

Kube. Hvorledes skal jeg forene de to Familier. (N. S.) — S.: Da den Familie, der har Bygningen, er en Forsværm, som altsaa har en ældre Dronning, er det det sikreste at udtromme denne Familie, opføre og dræbe Dronningen, overbruse begge de udtrommede Familier med samme Slags Honningvand og derefter ved Solnedgang kaste begge Familier ned paa et Lagen tæt foran den udtrommede Kube, her er stillet paa sin gamle Plads. Hvis De er sikker paa, at Forsværmen har en god Dronning, kan De spare Arbejdet med at opføre denne; men Forsværmen bør ligesuldt helst udtrommes og overbruses lige saa vel som Efterværmen, inden Foreningen foretages. Man kan dog ogsaa undgaa Forsværmens Udtromning, naar man ved Solnedgang giver denne Kube et Par stærke Pust Røg, vender den om i en Spand og overstrør Bierne med Mel, saaledes at det med en Beberbøsse (uden Beber) kastes godt ned i Tablegangene. Derefter bestrøs de udtrommede Bier i en anden Kube med samme Slags Mel, de rystes godt om i Kuben, strøs paany, og denne Kube stilles nu med Toppen nedad tæt under Forsværmens Plads. Hvis denne er forshynet med fast Bæl og Bundbræt, kan man dog ogsaa stille den omvendte Kube i Flugtlinien lige bagved Bælen. Nu anbringes Forsværmen i retvendt Stilling lige over den Kube, der indeholder de udtrommede Bier. De saaledes samlede Kuber maa naturligtvis støttes, for at de ikke skulle vælke. I Købet af Matten ville da de 2 Familier forenes i den øverste Kube. Den følgende Eftermiddag borttages den nederste Kube, efter at den øverste er henslyttet paa sin gamle Plads.

Nr. 139. Maa man ved Udsendelse af Honningprøver efter Deres Anvisning paa S. 246 slet ikke skrive andet paa Mærket end Adressen og „Bareprøve uden Værdi“? (N. S.) — S.: Jo, man har ogsaa Lov til at skrive Prisen, og det kan vistnok heller ikke være noget til Hinder for, at man skriver Partiets Størrelse, f. Eks. „45 Ø. pr. B — 210 B“; men man har ikke Lov til at skrive: „Seg har 210 B a 45 Øre pr. B“. Det hedder nemlig i Postloven, at saadanne Prøver, naar de skulle forsendes til nefat Porto, ikke maa indeholde skrevne Bemærkninger men kun skrevne Priser og Tal.

Nr. 140. Jeg har en forbadsende Mængde Drentviste i mine Stader. De fleste findes nok under Taget og i Krogene over Bakningen; men saasnart jeg lukker op for Bierne, smutte dog mange ind til dem. Stader der Bierne? og hvilket Mid-

del kan man da anvende imod dem? (N. S.) — S.: Drentviste betragte vi slet ikke som Biffender, da de vistnok mest kun søge et Skjulested i Staderne. Hos stærke Bifamilier have vi aldrig mærket, at de gjorde nogen Fortræd. Derimod kunne de, hvis de trænge ind i ubeboede Stader, der indeholde Honning, efterhaanden fortære al den Honning der findes. Dette kan man jo let undgaa ved at gemme sine Honningtabler paa et mere sikkert Sted. Drentviste kunne forøvrigt odelægges, naar man nærved Staderne henlægger hule Plantestængler eller tynde Drajrør og derpaa fejer Drentvistene ned paa Jorden, hvor man træder dem ihjel, som man kan naa. De øvrige ville da søge ind i Kørnene. Naar man hver Morgen ryster disse ud og dræber dem, vil man snart mærke en Aftagning af Drentvistenes Antal.

Gavnlige Tink.

Veiret (9. Septbr.) har i de sidste forløbne 2 Uger været meget afvekslende med aflagende Varme. Endnu i den første Uge have Bierne i Hedeegnene indsamlet ikke saa lidt; men Honningaaret lakker dog nu stærkt mod sin Slutning. I de fleste Eftertræks egne har Udbyttet været godt; men der klages stærkt over, at Lynghonningen er usædvanlig sej laar.

Honningprisen er paa Grund af det ganske gode Udbytte og det stedse stigende Antal Biavlere, der kunne levere udlyngtet Honning, endnu temmelig lav: Nys 45—50 Ø. pr. B, mork 35—40 Ø. pr. B. Vi tvivle dog ikke om, at Prisen vil stige henad Vinteren, da Danmark laar næppe har avlet Honning nok til eget Forbrug, og de allerfleste Forbrugere foretrække vor indenlandske Honning for den, der indføres her fra andre Lande. Vi tilraade derfor fremdeles vore Læsere ikke at haste med Honningkjøbet.

Dødsdomte Bier. Endskønt Kubeblavlernes Tal aftager stærkt laar for laar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdomte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 Ø.). Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Kubeblavleren, og han sparer oven i Købet Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at udtromme dem. Saadanne udtrommede „uogne“ (uden Bygning) Bier kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem ferdig Bygning, mindst 5 Tabler a 120 Ø“. Det nødvendige Forraad gives ved Fodring med et Par B hver Nat, helst gives først 6—8 B Honning, Resten som Fodersirup. Denne Fodring bør helst være endt i den første Uge af Oktob.

Møl. Endnu i Slutningen af September Maaned bør man vaage over de tomme hengemte Tabler ved at vedligeholde en stærk Lugt af Rastalin i det Kammer, hvor de opbevares.

Røveri kan paa denne Aars Tid meget let optaa, naar flere Familier i Bygaarden fodres. Forsnyelsen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Hos den øvede og paapasselige Biavler vil Røveri dog ikke let tage Overhaand, fordi han sørger for at standse det itide ved Indskrænkning af det angrebne Stades Indgang. Hos den

mindre øvede Bievler, eller naar Bierne i Jodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Høveri under-tiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det, f. Eks. Opstilling af et løst Stykke Glas foran Jodgangen, saa at der kun ved hver Side er $\frac{1}{2}$ " Blads til Ind- og Udgang for Stadets egne Bier, Besættelse af en løs bunden Bist foran Jodgangen, saa at Bierne kun med Besvær kunne arbejde sig derigennem, eller endelig Lukning af Jodgangen i et Par Dage med bitet Jærtraadsviiv, der indstødes som en smal Strimmel i hele Jodgangens Bredde i Stedet for Skyberne.

Viis. Naar Jodgangene i Træstader kun ere $\frac{1}{3}$ " høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Ere Jodgangene derimod højere, da bør man ved Forsaetsblik, som indstødes paa samme Maade som den ovenfor omtalte Viivstrimmel, indskrænke Jodgangens Højde til $\frac{1}{3}$ ". I Skovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen), denne kan kun udelukkes ved Jodgange af $\frac{1}{4}$ " Højde.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Den 3die Sendning ventes fra Italien hertil omtrent d. 20. September. Dermed ophører Indforskrivningen af italienske Bier ved undertegnede for iaar.

Erstlev.

Italienske Dronninger. Da jeg atter til den 3die Sendning har modtaget flere for sent indkomne Bestillinger, er jeg villig til endnu at indforskrive en 4de Sendning den 20de September. Pris 2,75 D. pr. Stk. Disse Dronninger ventes her omtrent d. 4. Oktober; men Bestillingerne maa være mig i Hænde d. 20. Septbr. Nften.

Erstlev, Kalundborg.

Kundgørelser.

400 Pd. lys Honning

a 45 D. i Størvægt kan faas hos undertegnede, der blev tilkendt Sølvmødtale for lys Honning i Nyborg 1891.

Allesø, Odense.

Boul Poulsen.

Ca. 300 Pd. god lys Honning a 45 D. pr. 100 Pd. ere til Salg hos
Magnus Dinesen, Hellestrup, Herning.

Ren lys udslyuget Honning

købes, naar Prøve med Opgivelse af Pris og Partiets Størrelse sendes under Adresse: **S. Steroot**, Cementbolagets Havnekontor, Malmsø.

Kantschuk-Stempler

faas til billigste Priser hos

R. Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreningerne som den større eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, Strælleknive, Tavleporer, Bipiber, Røgnustere, Nøgblæsere og Affperringsgittere havees altid paa Lager samt fortrinlige Trugstader med 10×12 " Rammer.
N. S. Kristensen, Himmelskov, Roskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891),

anbefales til billigste Priser.

Boks modtages som jadvanligt til Fabrikation, men da Boks i Nar tegner til at blive endnu dyrere end i Fjor, bedes mine ærede Kunder indjende deres Boks saa tidlig som muligt.

Sampositionskunsttavler,

ere udsolgte og laves ikke mere.

Jeg fabrikterer **Engeltavler**, **Dronetavler**, **ensidede Tavler til Blikplader** i alle Størrelser samt **Delingsstavler** og **Dronninggittere**.
Kunder ved Odde i Januar 1893.

N. Jacobsen.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles iaar hos „Linna Sogns Bivoksforening.“ Foreninger, der jender 100 Boks, erholde disse fabrikerede a 25 Ore pr. B. Ordre indgives til
Ole Rasmussen,
Linna, Laven St.

Biplanter, Blomsterlog m. m.

af fleraarige Biplanter afsendes saalænge Plantetiden varer i Efteraaret de bedste Sorter til billigste Priser saavel som Fros, endvidere Blomsterlog som Hyazinther, Tulipaner og Krotus.

Frauk Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Ægte Bivokstavler.

Stort Udsalg. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Faas hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kunsttavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. B. Husk, at ingen

Honning-Udslynger

har faaet saa høj Udmarkelse som Holstebro-Udslyngereren. Den fabrikeres nu med og uden Stilk og med Hjul, Gummi, eller Snoretref efter Ordre.
C. C. Santelsen.

Forenings-Meddelelser.

Randers Amt's BF. afholder ordinair Generalforsamling Onsdag d. 11. Oktober Kl. 10 Form. d. N. paa Høstskolehjemmet i Randers. Valg af et Bestyrelsesmedlem, som aftræder efter Laur. Regnskabet fremlægges. De lokale Kredse i Amtet bedes at lade sig repræsentere ved et Medlem.

Albæk Mølle, d. 11. September.

Anton Holm, Formand.

Narhø og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 24. Septbr. i Brabrand Gæstgivergaard. Foreningens Formand, Hr. Trafikchef Møller, vil lede Mødet med Emne: Efteraarsbehandling. Den praktiske Behandling i Hr. Maltgøver Kofsts Vigaard i Narhølev, præcis Kl. 2, derefter gaas tilbage til Brabrand Gæstgivergaard (20 Minutters Gang), hvor Foredrag bliver holdt. Alle Bivener indbydes, og nye Medlemmer optages.

Bestyrelsen.

Lystrup og Omegns BF. holder Generalforsamling Søndag d. 24. Septbr. Kl. 6 Eftm. i Lystrup Kro for at drøfte Bisagen. Dette sker efter Lovens § 6.
B. Thorup.

Veiledning til Biavl

af undertegnede er udfornmet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faas portofrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Bjerget Skole pr. Svebølle i Juni 1893.

V. C. V. Smith.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Lidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udfolgte.

Aargangen 1886 hestet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes hestet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1,50 Ø., **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 Ø.

Naar Bølsene indsendes til undertegnede, da tilføjes Aargangene frit. **Erstev.**

Emblemmer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erstev**, Kalundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udfornmet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udfornmet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrt. til **Erstev** i Kalundborg.

Ny Etiketter til Baaflæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, jorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstev** i Kalundborg. Etiketter til Mød, Honningvin, Syltetøj, Limonade og Vifør 30 Ø. pr. 100.

Forenings-Meddelelser.

Bornholms BF. holder Udstilling i Dannebrog i Rønne sammen med Frugtablerforeningen Lørdagen d. 7. og Søndagen d. 8. Oktober. Der vil blive udstillet i 5 Afdelinger: 1. Tomme Stader. 2. Andre Biavlsredskaber. 3. Honning og Bøls. 4. Forædlede Produkter, saasom Mød, i Honning henstillede Sager osv. 5. Videnskabelige Hjælpemidler. Udstillingsgenstandene maa anmeldes til undertegnede jensest den 1. Oktober, om muligt med Opgivelse af, hvor megen Gulv- eller

Bordplade de udstillede Genstande antages at ville optage, og være tilstede i Rønne enten paa Udstillingsstedet eller paa Dampskibsbroen jensest d. 7. Oktober Kl. 9 Formiddag. Samtlige udstillede Genstande villes blive bedømte og Præmier og Diplomer tilsendte. Kun Foreningens Medlemmer kunne faa Præmien udbetalt, og ingen kan faa mere end een, selv om vedkommende Udstiller tilsendes Præmie i flere Afdelinger. Ved Indmeldelsen bedes bemærket, om Genstandene ere til Salg og til hvilken Pris. Ved Salget tilfalder 10 % Udstillingen. Foreningen besorger nødvendigt Tilsyn paa Udstillingsdagene; men iøvrigt henstaa Genstandene for Udstillerens Regning og Risiko.

Al Honning udstilles mindst 4 Ø. Centre for 3ffe-Medlemmer: 25 Øre for Bølsne, 10 Øre for Børn. Medlemmer med deres Hustruer have fri Udgang.

Østerlars Kirkeskole, d. 21. August 1893.

Georg Jørgensen.

Fællesudstillingen for de fynske Biavlereforeninger agtes afholdt i Forbindelse med en Frugt-, Blomster- og Husflidsudstilling i Svendborg d. 7. og 8. Oktober d. A., hvortil indbydes alle Biavlere og Biavlsfabrikanter her i Landet.

For Produkter kunne kun Stiftets Biavlere faa de tilsendte Præmier udbetalt.

Indmeldelsesblanketter kunne fra d. 25. Septbr. faas hos N. C. Andersen, Nyborg, H. J. Hansen, Østerhøisinge, H. P. Rasmussen, Sortehjergvænge, Sortebro, og Kr. Pedersen, Tved, og maa være indsendte inden d. 15. Septbr. til Jernbaneassistent D. Carstens, Svendborg.

Genstandene maa være i Svendborg (franko) inden d. 5. Oktbr. Kl. 8 Fmd.

Foreningens Medlemmer med Hustruer have mod Forevisning af de røde Kort fri Udgang til Udstillingen.

Udvalget forventer fri Reklamsendelse af ikke folgte Udstillingsgenstande over de fynske Baner.

7 August 1893. Ordningens Udvalget.

Stodborg og Omegns BF. afholder Udstilling hos Gæstgiver Krulh d. 7.—8. Oktbr. af Biavlprodukter og Redskaber. (Vier udstilles ikke.) Udstillingsgenstandene maa være indleverede jensest Middag d. 8. Oktbr.

C. Lund.

Indhold af dette Numer.

Biavls-Literatur	254
Dromingavl	252
Død Yngel	260
Ekko, af Th. Jensen, Poul Poulsen, N. Jensen, W. Wiestander og Carstens	259
Forening	261
Forsøgling af Honningglas	261
Fynske Biavlereforening	259
Gavnlige Bink	262
Honningbiens Ansigt	249
Honningdug	261
Honningprøver	262
Klaring af Honning	260
Kubebiavl	250
Mød af Biværk	260
Nedgravning af Bier	260
Ophøning af Dromingen, af W. Woodley	253
Til Begynderen, af E. J. Gramning	256
Wellsmetoden, af Hans Erstev	251
Ørentvifte	262

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening¹.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAUL I. CA

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgæstelser oplyses for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Honningbiens Ben. I.

Ligesom alle andre Insekter ere Honningbierne udrustede med 3 Par Ben, der ere befæstede paa Brystet, nemlig 1 Par paa Undersiden af hver af de 3 Brystringe. Disse Ben ere beundringsværdigt tilpassede til Arbejderens mange forskellige Arbejder, og de kunne bevæges med stor Hurtighed og med en forbausende Kraft. Bierne kunne derfor med deres Ben bære en Vægt af omtrent 100 Gange saa meget, som de selv veje. Dette kan f. Eks. ses i Sværmetiden, naar de øverst hængende Bier bære hele den nedenunder hængende Klynge. Denne Kraft beror paa meget svære Muskler, der ligge i Brystet. Duster man at undersøge disse Muskler, da kan det ske paa følgende Maade:

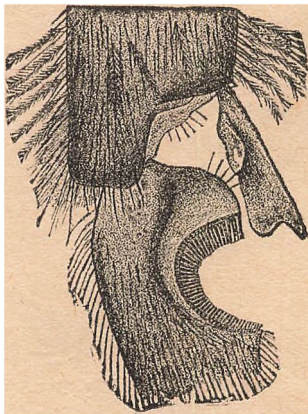

Fig. 65. Høstehornsrenser.

Man opvarmer lidt Biboks, indtil det er fuldstændig smeltet. Deri lægger man 6—8 nylig døde Bier og lader dem ligge deri mindst $\frac{1}{2}$ Time, medens Boksset stadig holdes smeltet. Derpaa lader man af vaadt Skrivepapir et Rør $\frac{1}{2}$ " tykt, 8 " langt, over en passende rund Pind. Røret lukkes i den ene Ende ved at bøjes sammen og forsynes med lidt Lak. Nu tages Bierne

een efter een ud af Boksset med en Pincet og stikkes ned i Røret, den ene efter den anden, alle liggende i samme Stilling (f. Eks. med Ryggen opad). Røret fyldes derpaa med smeltet Boks og henstilles til Afkøling. Naar det er koldt, aftages Papiret med en Kniv. Man har da en Boks-rulle, der indeholder de stivnede Bier. Af denne Boks-rulle kan man nu med en Barberkniv affære ganske tynde Snit igennem Brystet, lodrette eller vandrette, paa tværs eller paalangs. Naar hvert af disse Snit anbringes paa et Stykke almindeligt Vinduesglas, der ved et Par 2 " høje Klodser er hævet saaledes fra Vindueskarmen, at der er Lys under Glasjet, kan man endogsaa med en almindelig god Lupe iagttage Musklernes Omrids (i Bryststykke findes jo ogsaa Flyvemusklerne). Et Stykke hvidt Papir bør lægges i Vindueskarmen under Klodserne. Lægges de omtalte Snit under et Mikroskop, da opnaar man en meget stærkere Forstørrelse; men man kan da ikke se hele Snittet paa een Gang.

Enhvert Ben bestaar af 9 Led (se Fig. 66), nemlig: Høften (coxa), Underhøften (trochanter), Laaret (femur), Skinnebenet (tibia), Bagfoden (metatarsus), Mellem-

fodens 3 kegleformede Led og Kloeledet. Vi skulle nu betragte hvert Benpar for sig, idet vi foreløbig holde os til Arbeidsben.

Forbenet (se Fig. 66). Høften har en temmelig uregelmæssig sammentrængt Form, idet den foroven er svagt hul for at kunne glide mod Forbrystets Bugflade og fornededen har en Ledgrube, hvori Underhøften er indleddet. Høstens nederste Del er beklædt med lange fjerformede Haar, der ere vel stiftede til at fastholde Pollenform, naar Bieerne færdes i Blomsterne. Underhøften er kegleformet og paa de to Sider ligeledes forsynet med en tæt Række af fjerformede Samlehaar. Paa de 2 fladere Sider ere Haarene kortere, tættere og ugreneede.

Laaret er langstrakt og beklædt paa ganske lignende Maade.

Skinnebenet er lidt kortere og ved sin nedre Ende paa den indvendige Side forsynet med en bevægelig Spore (se Fig. 65 og 66).

Skinnebenet er beklædt paa lignende Maade som

Laaret; men tæt ovenover Sporen findes en Duff lange, stive, enkelte Haar, der anvendes som en Børste til at sammenbørste Pollen med. Bagfoden er atter lidt kortere end Skinnebenet og i

sin øvre Ende paa den indvendige Side forsynet med den saakaldte Følehornsrønsjer (se Fig. 65). Dette er en halvcirkelformet Jorddybning, der er forsynet med c. 80 kortestive Horntænder i en Række. Denne Jorddybning passer i Størrelse netop med Følehornets Dinkreds. Naar man bestrør en levende Bi paa Vindusruden med lidt fint Mel, kan man gennem en Lupe let se, hvorledes Bieen løfter Forbenets Skinneben op over Følehornets Rod. Derpaa bøjer den Bagfoden, saaledes at Sporen luffer

Følehornsrønsjeren paa den aabne Side. I denne Stilling føres Forbenet fremad, hvorved Følehornet glider gennem Rønsjeren og kommer frem fuldstændig befriet for Melet. Alle pollensamlende Insekter have en ganske lignende Rønsjer, om denne end ikke hos andre Insekter naar den Fuldkommenhed som hos Hønningbieerne. Bagfoden har kun meget faa Samlehaar; men paa dens forreste Rand findes en enkelt Række af stive temmelig lange Torne. Disse danne en Djenbørste,

igennem de Haar, der findes i Hjørnerne mellem de enkelte Facetter i de sammensatte Djne, der ved rønsjes disse Djne for Pollen og Støv. Alle Insekter, der have saadanne Djenhaar, have ogsaa Djenbørster. De 3 kegleformede Led i Mellemfodene ere meget mindre end Bagfoden og besatte med flere temmelig lange ugreneede Følehaar. Kloeledet er omtrent af samme Længde som alle Mellemfodens 3 Led tilfammen. Det er tæt besat med ganske korte Haar og hderst forsynet med 2 meget stærke krumme Kløer, der hver er forsynet med en kortere krummet Gren. Disse Kløer kunne bøjes stærkt indad og opad, de

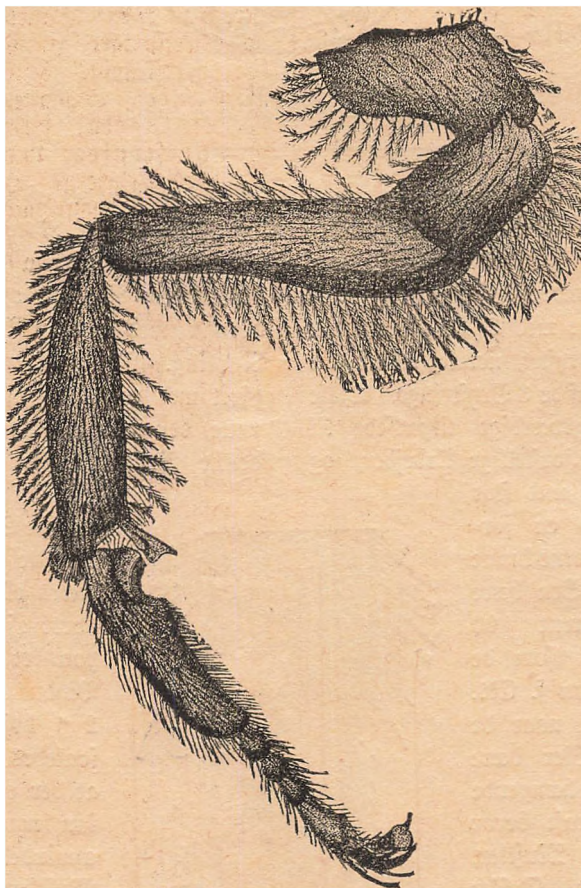

Fig. 66. Forben af Arbejder.

kunne ogsaa spærres ud fra hinanden eller trækkes temmelig tæt sammen. Mellem de 2 Kløer findes en lille blod Rose, Fodpuden, der vender Nabningen nedad og er fyldt med en klæbrig Væbste. Naar Bieen gaar henover en ujævn Flade, løstes Fodpuden op fra Fladen, medens Kløerne med deres Spidser berøre Fladen. Naar Bieen derimod skal bevæge sig hen over eller opad en glat Flade (f. Eks. Glas), da bøjer den sine Kløer indad og opad. Derved sænkes Fodpuden, saa at denne

altsaa med sin klæbrige Nabning berører Fladen. Derfor blive Glasflader, som Bierne jævnlig bevæge sig henover, efterhaanden matte af det klæbrige Emne, som Pubden efterlader. Hvis den glatte Flade er vaad, kan dette Emne ikke hæfte; derfor ser man ogsaa, at Bier, der skulle bevæge sig opad en vaad, lodret Rinde, maa hjælpe til med Vingterne, fordi de stadig glide paa det vaade Glas. Ovenover Fodpubden findes nogle saa lange, krumme stive Følehaaar, der kunne naa udover Fodpubden ned til den Flade, hvorpaa Bienen bevæger sig. Naar Bierne under Byggearbejde danne buede Kæder, eller naar de ere samlede i Sværmling, højes Kløerne indad og danne saaledes Kroge, med hvilke den ene Bi er formelig hægtet til den anden.

Forbenene ere hos Arbejder, Dronning og Drone i Hovedsagen byggede ganske ens; men Følehornsenserne ere hos Arbejderen $\frac{1}{110}$ " bred, d. e. nøjagtig ligesom Følehornets Tykkelse, hos Dronningen $\frac{1}{125}$ " ligeledes efter dens Følehorn's Tykkelse og endelig hos Dronen $\frac{1}{93}$ ", hvilket ogsaa passer med Tykkelsen af Dronens Følehorn. Endvidere mangle baade Dronningen og Dronen de fjerformede Samlehaaar, men have i Stedet for simple enkelte Haar.

Vi have nu omhyggelig betragtet Biernes Forben, og der viser sig jo heri en lige saa beundringsværdig Tilpasning til de Arbejder, hvortil Dyret er bestemt, som i alle Hønningbiens øvrige Redstaber. Visse- lig maa vi saae Digterens Ord, naar han synger:

Det mindste Græs jeg undrer paa
i Stove og i Dale,
hvor skulde jeg den Visdom faa
om det kun ret at tale.

Centralmøde

afholdtes d. 16. Septbr. i Kolding.

Præsidenten bød Forsamlingen Velkommen. Da der var mange Sager paa Dagsordenen, bad han de Delegerede faa vidt muligt at undgaa Gentagelser under Forhandlingerne. Det vilde jo være meget ønskeligt, om man kunde naa gennem alle Sagerne, saa at man ikke maatte udsætte nogle til Afgørelse ved næste Centralmøde.

Valgbrebene prøvedes. Mødle vare: Præsidenten, Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde; for Ribe Amt: Vicepræsidenten, Diablslærer C. F. Grønning, Vejrup, Trafikchef F. Møller, Aarhus, og Lærer Sørensen, Beldbæk; for Holbæk Amt:

Sekretæren, Kantor Ersløv, Kalundborg, Lærer Smith, Bjergsted, og Snekter Thomle, Holbæk; for Aalborg Amt: Smedemester Willadsen, Aalborg; for Vandrup BF.: Bødder Jensen, Vandrup; for Maribo Amt: Arbejder D. Hansen, Taagerup, og Lærer Hoffmann, Højsmarke; for Roskilde Amt: Diablslærer N. S. Kristensen, Himmeløv, og Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus; for Nørre-Snede BF.: Væver Jens Hansen, Lyngholm; for Esbo m. fl. Herredens BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, og Lærer Rosenkær, Studsdal; for Midtjællands BF.: Gaardejer Doose, Hønb, og Sabelmager H. Vønberg, Ringsted; for Nordflesvigs Central-BF.: Gaardejer P. Hansen, Slynghsten; for Kolding BF.: Lærer Lindelof, Harte, og Maskinpudser P. Christensen, Lunderstov; for Alliste BF.: Gaardejerne H. Niessen og H. Esbjensen, Dyffelgaard; for Svendborg Amt: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Gaardejer H. J. Hansen, D. Hæfinge, og Kaptajn Schroll, Dyffensbæde; for Holstebro BF.: Savværksejer Lauritzen, Holstebro; for Skanderborg Amt: Uldspinder Mads Hansen, Hyrup; for Lindtud BF.: Gaardejer Klaus Jensen, Nålund; for Odense Amt: Handeltgartner N. C. Andersen, Nyborg; for Hadsten BF.: Voksejer Jens Jensen, Langstov; for Sorø Amt: Lærer Houkind, Bøslunde.

Der var saaledes mødt 32 af 38 anmeldte Delegerede, og Mødet var altsaa beslutningsdygtigt.

1. Det reviderede Regnskab for 1892 fremlagdes. Der gaves Decharge for dette Regnskab.

2. Revisjorvalg. Efter Tur skulde Murermester N. Rindberg, Herfølge, fratæde. Han ønskede ikke Genvalg. Endvidere havde Agent Edmund Kriel, Aalborg, hvis Funktionstid først udløb næste Aar, ogsaa udtalt Ønsket om at fratæde.

Willadsen ophyste, at Hr. Kriel fremdeles var villig til at være Revisjor, naar Foreningens nuværende Sekretær blev paa sin Post.

Grønning sluttede sig varmt til Hr. Kriels Genvalg.

Ersløv. Naar Agent Edmund Kriel fremdeles er villig til at være Revisjor, er der ingen Grund til at genvælge ham i Dag, da hans Funktionstid først udløber næste Aar. Der bliver altsaa her kun Spørgsmaal om at vælge een ny Revisjor for Regnskaberne 1893 og 1894.

Præsidenten foreslaar Lindelof.

Grønning foreslaar Kaptajn Schroll.

N. S. Kristensen foreslaar Lønberg.

Lauritzen foreslaar Doose.

Anderesen anbefaler Kaptajn Schroll.

Ved den skriftlige Afstemning valgtes Kaptajn Schroll, Vhffensbæde, med 20 Stemmer.

Schroll takker for den Tillid, der vises ham. Han vil bede Medlemmer, der maatte ønske Oplysninger om Regnskabet, om for Fremtiden at henvende sig til Revisionen.

3. Smaaafskrifterne.

Ersløv. Smaaafskrifternes Udsendelse har haft stor Betydning baade for Diablens Fremme og Foreningens Vækst. Ved Begyndelsen af dette Aar stode vi med kun 2 Smaaafskrifter tilbage, nemlig Præmieafskriften om „Voksøllene“ i c. 700 Eksemplarer og et lille Skrift, „Diablens Theori“, stænket af en i Ulandet boende dansk Belynder af Diablen, i c. 3000 Eksemplarer. Der er slet ikke Tvivl om, at den Omstændighed, at de ny Holdere iaar kun fik disse 2 Skrifter frit, medens de i de nærmest foregaaende Aar havde faaet 3—5 forskjellige Skrifter frit, har haft en meget væsentlig Indflydelse paa Tilgangen til Foreningen. Særlig sadnede Begynderne en forfattet Biblog. En saadan er jo iaar udsendt under Navnet „Vedtraad i Diabl“. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at Udgiften til Smaaafskrifter bliver langt større nu, fordi Holberantallet er større. I Bladet er nemlig trykt 4000 Eksemplarer, medens de første Smaaafskrifter af den Art kun tryktes paa den Maade i 2000 Ekz., som Særtryk er endvidere trykt 3000 Ekz. til Udsendelse i de kommende Aar. Foruden dette Skrift, hvis Udgivelse allerede for et Par Aar siden var bestemt ved Centralmøde, har Bestyrelsen fundet det nødvendigt at udgive en ny Bogfortegnelse over Foreningens Bogsamling, dels fordi den gamle Fortegnelse var udsolgt, dels fordi Samlingen siden dens Udgivelse var bleven betydelig forøget. Af denne Fortegnelse er dog kun trykt 2000 Særtryk; men det maa forøvrigt anbefales fremtidig at tage et stort Antal Særtryk af Smaaafskrifter, da Særtrykkene ere de billigste, fordi baade Sætning og Forfatterhonorar ikke paahviler dem som Udgift. Da Foreningens Andragende til Regering og Rigsdag om forøget Statstilskud i dette Aar opnaaede at blive „indstillet“, d. e. anbefalet til Regeringen, er der forhaabentligt Udsigt til, at dette Tilskud virkelig bliver forøget i næste Finantsaar. Efter dette, da kan der maasse være Tale om allerede i 1894 at udsende et nyt Smaaafskrift. I

modsat Fald er der derimod Anledning til i det kommende Aar at indskrænke denne Udgift saa meget som muligt, da der forestaar betydelige Udgifter paa andre Punkter.

Jens Hansen har talt med flere Folke-tingsmænd om Smaaafskrifterne, og disse Mænd synes ikke, at Skrifterne komme tilstrækkeligt ud til „de døde Punkter“.

Anderesen. Lad os faa en Besparelse paa denne Post, for at Pengetilskuddene til Kredsen kunne forøges. Smaaafskrifterne kunne jo efter deres hele Indhold meget godt indrykkes som Artikler i „Tidskriftet“. Jeg foreslaar derfor, at Udgivelsen af særskilte Smaaafskrifter helt standses.

Møller. Foreningens Smaaafskrifter gaa med Tidskriftet kun til Medlemmerne; men jeg har ved en velstaaende Mand's Hjælp gennem Husmands-Kreditforeningen udsendt et lille Skrift i 25,000 Eksemplarer. Det gør en stor Forskel, om et saadant Skrift udsendes i 25,000 eller i 3000 Eksemplarer, og jeg kunde derfor fra Vorbed ønske et Overlag over, hvad det vilde koste at trykke hans Skrift i 25,000 Eksemplarer.

Lauritzen vilde ønske, at man ved Bedømmelsen af Prisafskrifter vilde tilkalde Forfatterne. Derved vilde man lettere kunne opnaa at faa de Værdinger, man ønskede, foretagne.

N. S. Kristensen. Er det rigtigt at trykke Smaaafskrifterne ind i Bladet saaledes, at de skulle udskrives deraf? Lad dem hellere blive hæftede, om det end skulde koste lidt mere.

Ersløv. Dette sidstnævnte Spørgsmaal er nylig, for høist 2 Aar siden, afgjort ved skriftlig Afstemning. Det blev den Gang med stor Majoritet vedtaget, at disse Skrifter fremdeles skulde trykkes ind i Bladet til Udsklipning. Derimod have vi jo altid hæftet Særtrykkene. „Vedtraad i Diabl“ er trykt i 7000 Eksemplarer, deraf 4000 i Tidskriftet og 3000 som hæftede Særtryk. Ved at trykke et større Antal affør man sig let fra Muligheden af snart at trykke ny Smaaafskrifter.

Grønning. Møllers Tante tiltaler mig meget. Dertil vilde jeg gerne anbefale Vorbed's Skrift. Bedømmelsesudvalget har Ansøret for de Skrifter, som udsendes.

Lauritzen tror ikke, at Læserne kaste Ansøret for Skrifternes Indhold paa Dommerne men derimod paa Forfatterne. (Ersløv: Hør!)

Møller ønsker at Præsidenten skulde forhandle med Vorbed om en mulig Udgivelse af hans Skrift.

Smith. Efter Sigende har Bestyrelsen tilbudt Vorbed 50 Kr. til Hjælp til Ud-

givelsen af hans Skrift. Dette synes mig meget for lidt; thi jeg har selv udgivet et lignende Skrift i 2000 Eksemplarer, og dette har kostet mig over 300 Kr.

Møller. Det er en stor Forskel for Forfatteren, om et Skrift skal trykkes i 2000 eller i 20,000 Eksemplarer. Det er meget muligt, at Vorbeck slet ikke ønsker nogen Hjælp af DBF.

Ersløv. Da jeg ser, at Forhandlingerne nu nærmest dreje sig om Vorbecks Skrift, skal jeg tillade mig at fremstille baade Vorbecks og Bestyrelsens Stilling til denne Sag, saa vidt jeg kender den fra Præsidentens og mine egne Forhandlinger med Forfatteren. Vorbeck havde i 1892 indsendt Manuskript til en lille Bibog. Lagtet dette var det eneste Manuskript, som indkom, antoges det dog ikke, men Prisopgaven udsattes paany. Det følgende Aar indkom 4 Manuskripter, deriblandt Vorbecks i en forbedret Skikkelse. Præmien tilbeldes jo et andet Skrift; men Bestyrelsen mente dog, at man skyldte V. et vist Hensyn, dels fordi han det foregaaende Aar var den eneste, som efterkom Opfordringen, dels fordi hans Skrift indeholdt meget Godt. Derfor agtede Bestyrelsen ved dette Møde at foreslaa, at han fik en mindre Præmie, nemlig 50 Kr., imod at han selv udgav sit Skrift. V. har imidlertid ændret sin Stilling til Sagen. Han ønsker nu ikke, at hans Skrift udkommer i den samme Skikkelse, hvori det sidst var indleveret, men i en væsentlig forandret Skikkelse, særlig med en Del Tilføjelser om Overvintring. Hertil ønsker han ikke alene den foreslaaede Præmie, 50 Kr., men tillige frit Valg mellem alle de Billedblokke, som have været benyttede i „Tidskriftet“. Hertil maa nu bemærkes, at Forlæggeren og Forfatteren af „Fører i Biabl“ uden Vedergjæld har laant Foreningen et stort Antal Blokke til Benyttelse i „Tidskriftet“; men over disse kan Foreningen jo ikke raade for at udlåne dem til Hr. V. Der maa altsaa kun menes de Blokke, som Foreningen selv ejer; men ogsaa med Hensyn til disse mener jeg, at det vilde være for meget at give frit Laan af dem alle, da de repræsenterer en meget stor Værdi. Det kunde jo ellers let blive faaledes, at Hr. V.'s Skrift, som ikke blev antaget, fik en langt større Præmie end de 100 Kr., som blev givet til det antagne Skrift. Jeg vil derfor foreslaa, at Bestyrelsen bemyndiges til at bevilge Hr. V. en Understøttelse af 50 Kr. til Udgivelsen af hans Skrift og endvidere til at hde ham frit Laan af saamange af Foreningens Billedblokke, som Bestyrelsen maatte finde passende.

Lindelof. Jeg har set disse smaa Skrifter, som Hr. Møller har udsendt, og som Folk ere glade ved. Centralmødet kender jo ikke Vorbecks Skrift; men Trafikchefens anbefaling er jo meget værd. Hvis den Mand, som har udredt Udgifterne til Udsendelsen af de nævnte Skrifter, vilde købe Vorbecks Skrift i samme Djemed, saa vilde dette vistnok være en bedre Løsning af Spørgsmaalet baade for Hr. V. og Foreningen.

Lauritzen ønsker, at Vorbecks Skrift maa blive udgivet, da V. er en praktisk dygtig Biabler, hvis Skrift derfor vil kunne gøre megen Nytte. Han ønsker at det overlades Bestyrelsen at ordne Sagen med V. Hvis Skriftet kunde indrykkes i Bladet ligesom de tidligere Smaaskrifter og desuden trykkes særskilt i 20,000 Eksemplarer, der kunde uddeles ved Hr. Møllers Hjælp, da tror han, at det vilde være en meget heldig Ordning.

N. S. Kristensen anbefaler varmt en Understøttelse til Vorbeck, der har haft et meget stort Arbejde med sit Skrift. Det første, han udarbejdede, var udmærket egnet for Smaamanden. Han foreslaar et Tilskud af 100 Kr. og frit Laan af Billedblokke.

Lindelof ønsker, at der skal tilbydes V. en Understøttelse til Skriftets Udgivelse. Houlin ønsker, at det overlades Bestyrelsen at ordne denne Sag, da de Delegerede jo slet ikke kende Skriftet. (Mange Delegerede slutte sig hertil).

Forslaget vedtoges.

Ladegaard anmoder Trafikchefen om, hvis han skulde udgive flere lignende Skrifter som dem, han tidligere har udsendt, at han da vil optage en lille Bemærkning om „Danmarks Biablerforening“'s Virksomhed, saaledes at Læsernes Opmærksomhed henledes paa de Fordele, de kunne opnaa ved at indtræde i Foreningen. (Forts.)

Wellsmetoden.

af B. Bojesen.

Efter den ærede Redaktørs Ønske skal jeg tillade mig at give et Par forklarende Meddelelser angaaende mit Forsøg med Wellsmetoden.

Mit Forsøgsstade var opstillet med Endevæggene mod Syd og Nord. Det ordinære Flyvehul for begge Folk findes i Syden og har en Bredde af 15 Tommer. Reserverflyvehullet er derimod anbragt i den nordre Ende af Stadet. Ethvert af de 2 Folk bo paa hver 5 Langtrothammer, der

har Retningen Syd og Nord. Gitteret har samme Retning og deler altsaa Stedet i 2 lige Dele; og da nu Gitteret støder med Enderne op mod begge Flyvehuller, saa blive ogsaa disse paa en vis Maade delt i hver 2, saa at Stedet i Grunden har 4 Flyvehuller.

Ved Kopulationen holdtes kun de 2 sydlige Flyvehuller aabne, medens de nordlige vare lukkede. Foran de to sydlige Flyvehuller lagde jeg desuden en 12" lang Klods, saa at Flyvehullerne kun vare 1½" brede. Herved hindredes al Fejlflyden og Kamp mellem de 2 Folks Bier. Ved nu efterhaanden at bortskaffe Stykker af den 12" lange Klods, kom Flyvehullerne lidt efter lidt nærmere sammen, og da jeg endelig efter en Maanedes Forløb ganske fjernede Klodsen, løb de 2 sydlige Flyvehuller sammen i eet. Bierne vare da allerede blevne saa fortrolige med hinanden, at der ikke mærkedes mindste Videri.

Jeg „drejede“ da Stedet saaledes, at det ordinære Flyvehul kom paa Reserverflyvehullets Plads og omvendt. Man vil da let indse, at Vinstrefolkets Trælbier i Reglen maatte lande i Højrestedet og omvendt, samt at de 2 Folks Styrke maatte udjævnes.

Da De, Hr. Redaktør, saavidt jeg ved, har Flyvehullet i Sidevæggen af Deres Wellsstade, saa behøver De jo kun at udføre et stort Reserverflyvehul i Stadets modsatte Side, for at ogsaa De kan føre Dem „Drejningen“ til Nytte. Jeg tror ganske bestemt, at Møjligheden herved vil betale sig mange Gange, da Indhængning af Yugelstavler ingenlunde gør en saadan Virkning som „Drejningen“; thi man maa vel erindre, at den Dronning, som med eet Slag faar en uhyre Tilgang af Bier, herved bringes til at afsætte en stor Mængde Æg. Jeg holder mig i hvert Fald ganske overbevist om, at min „Drejning“ af Wellsstadet var en af de væsentligste Grunde til, at jeg fik et saa tilfredsstillende Udbytte af det.

Hvorvidt Wellsmetoden i det Hele taget bør anbefales eller ej, vil jeg ikke dømme om; men jeg holder mig fuldstændig overbevist om, at det er tilraadeligt at bruge den ved alle svage Stader, da Ungelanfættningen og hele Arbejdet tager et stærkt Opsving saa at sige straks efter Foreningen. Derimod tør jeg ikke paastaa, at det lønner sig at kopulere meget stærke Folk, da det ogsaa har vist sig hos mig, at saadanne som Enkeltfolk kunne bringe et meget stort Udbytte, og jeg desuden ikke har gjort Forsøg med saadanne. At kopulere et stærkt og et svagt vilde derimod vistnok

være at anbefale, naar Staderne ere indrettede til „Drejning“.

Vi bringe herved Hr. Bøjsen en Tak for ovenskaaende nærmere Forklaring af hans paa S. 238 beskrevne Forsøg. Denne Ide med et Reserverflyvehul i Stadets modsatte Side tiltaler os meget. Der er næppe Tvivl om, at man paa den Maade lettere vil kunne fjerne den Ulempe, som ellers er forbunden med at anvende to ulige stærke Familier i et Wellsstade. Red.

Garm Indvintring.

Af Schulze, Denuewitz, „Centralblatt“.

Overtalt, hvorhen vi vende vort Øje, træffe vi Kamp; alt det, der lever, kæmper for Tilværelsen. De sørgeligste Virkninger viser Vinterens Magt os. Hunger og Kulde true Dyrenes Liv, og angstelig jage de efter Næring og Skjul for at opholde Livet. Ofte vilde det dog se slemt ud med denne Dyholdelse, hvis ikke Mennesket ydede dem Hjælp, naar de behøvede den. Ogsaa den lille Honningbi har Staberens betroet til Menneskets Beskyttelse og kærlige Pleje, for at ogsaa den kunde komme godt gennem Vinteren. Hvorfor har Staberens ikke unddraget disse Bier fra Vinterens Strængthed ligesom mange af deres Slægtninge? Mennesket skulde henvende sin særlige Opmærksomhed paa dette lille nyttige Dyr for at gøre det til et Husdyr og være en kærlig Plejefader for det. Vi kalde hos os enhver Biabler for en „Bifader“, om det sker med Net eller med Uret, det retter sig efter, i hvilken Grad han opfylder sine Pligter. Men een Pligt bør Biaberen ikke forsømme, naar han elsker sine Bier og vil have Glæde af dem, nemlig at beskytte dem mod Frost og Kulde.

Desværre findes der mange Bifædre, der anser meget af det, som er nyttigt for Biernes Dyholdelse om Vinteren, for tvivlsomt. Andre forkaste de prøvede Midler til en god Overvintring eller overlade af Ligegyldighed Bierne til at hjælpe sig selv, fordi de overburdere Biernes Livskraft. Na den, der overser den Alvises Fingerpeg i Biernes Natur, han overlader alt til den kære Gud. Denne Tanke lyder maaske besynderlig, men den hører sammen med det Spørgsmaal: „Er den varme Indvintring en Betingelse for Biernes Dyhold?“

Bifamilien bestaar af Tusinder af Arbejdsbier og en Bimoder, der tilsammen om Vinteren danne en Klynge. Bifamiliens

Opholdelse maa være rettet paa de enkelte Biers Bevarelse, saa at disses Liv ikke trues eller udsluffes; thi de enkelte Biers Opholdelse sikrer hele Familiens Styrke, der er af største Vigtighed for dennes Bestaan og videre Udvikling om Foraaret.

Der spørges nu, om Bisfamiliens Kraft strækker til i Længden uden Fare at kunne modstaa Vinterens mægtige Virkninger.

Naar Vinteren bryder frem, er Bisfamilien tvungen til at optage Kampen med den for at redde Livet. Til denne Kamp forbereder enhver Bisfamilie sig instinktmæssig. Sværmen søger sig en Bolig, opfører sig deri en Bygning af Boksceller, der afgiver Beskyttelse og Sæde for den, indsamler Vinterforraad og indretter sig deri et Vintersæde, efterat den har tillittet alle Nidjer og Sprækker og indsnævret Flyvehullet. Indtræder nu kolde Dage, da trækker Familien sig sammen, og jo lavere den høre Varmegrad synker, desto tættere trænge Bierne sig sammen i en kugleformet Klynge og frembringe en høj Varmegrad for at hyde Kulden Trods. De enkelte Bier besidde kun ringe Varme, da de allerede stivne ved omtrent $+ 7^{\circ}$ R., kun hele Bisfamilien kan om Vinteren bringe sin Varme højt op, ja hos stærke Familier endog saa til $+ 18$ eller $+ 20^{\circ}$ R. Bisfamiliens Varme fremmes altsaa ved Bienes Bevægelse og Gnidning mod hverandre, mest dog ved Næring og Jordløselse, der fremkalder en Forbrænding. Men den udviklede Varme fastholdes af de tæt sammentædende Bier og deres tykke Haarflædning. Denne Varme kan derfor kun med mange Afbrydelser og uden mærkelig Bevægelse udstraale og meddele sig til den Luft, som omgiver Klyngen. Men førend Varmestraalerne naa til Boligens kolde Vægge, blive de endnu afbrudte af et Cellebæb (Boksbygningen). Bolig og Bygning holde altsaa Varmen sammen. Derved er det muligt for Bisfamilien at overvintre godt, naar Vinteren ikke er stræng, og Familien er stærk. Den behøver da heller ikke at fortære meget, og der behøves ingen stor Anstrængelse og Bevægelse ved Varmefrembringelsen.

Er Vintereren derimod meget stræng, foranderlig og lang, saa at Familien maa forblive i Vinterro 4—5 Maanedes, og er den kun henvist til Selvhjælp uden Understøttelse af Menneftet, da ser det sørgeligt ud i Bigaarden. Lad os blot tænke paa den sidste Vinter. Kulden trænger med hele sin Magt gennem Boligerne, der i Almindelighed ere altsor tyndvæggede, maaske tillige meget upraktiske, og Varmen synker meget lavt; det er næsten ikke mere muligt

for Familien at holde Varmen i Boligen paa jævn Højde, om end Bierne fortære nok saa meget og udvikle en feberagtig Uro, der kan bemærkes som en stærk Brusen. Varmen i Boligens yderste Luftlag synker da under 0° , de varme Damppe, som sætte sig paa de kolde Vægge, fryse, og Familien sidder da i et Ispallads. Men hvis Familien paa Grund af Kulden vedvarende maa tage megen Næring til sig, og hvis milde Dage ikke tillade en Kensesubstansflugt eller dog Klyngens Flytning nærmere hen til Næringen, da indfinde sig flere Ulemper og Sygdomme, der ikke sjældent medføre Familiens Undergang. Særdeles stabelig virker de hyppige og pludselige Varmeforandringer, som paa Grund af de tynde Vægge altsor stærkt føles af Bierne.

Er nu virkelig en Bisfamilie, der er henvist til Selvhjælp, kommen igennem den egentlige Vinter, om den end har mistet en Del Bier, og kan holde sin Kensesubstansflugt paa en smuk Dag, saa er mangen Biavler for Øjeblikket tilfreds; men ofte kommer bagefter en Esterwinter. Det er da en Ulykke, hvis saadanne fler indvindre Familier have begyndt at hngle, hvilket netop er en ganske almindelig Følge af de tynde Vægge, hvis der i Februar og Marts indtræffe flere smukke Dage; men herved blive Bierne strækkeligt svækkede. Til Ingelens Ophold og Pleje kræves nemlig en endnu højere Varmegrad, der kan stige til $+ 28^{\circ}$ R. Derfor gøres Dag for Dag større Anstrængelser, hvorved Arbejdsraften aftager, indtil Bierne ere saa svækkede, at de ikke mere kunne belejre og opvarme den ansatte Ingel. Intet Under derfor, at Familien under saa uheldige Forhold trods de tilkomne unge Bier ikke alene gaar tilbage men endog saa i mange Tilfælde tilgrunde.

Er Bierne hele Vinteren igennem henviste til deres egen Hjælp og ikke blive understøttede i Kampen mod Vinteren ved en varmholdig Bolig, da forbruge de ogsaa overdrevent megen Honning og Pollen, der netop kommer til at savnes, naar dette uundværlige Næringsmiddel særlig kræves, nemlig om Foraaret.

Vi se altsaa, at jammerlige Tilstande kunne indtræde, naar Bisfamilierne ikke understøttes af Bisaderen i Kampen mod Vinteren. Det er en Kamp paa Liv og Død. Men naar Tilhængerne af den kolde Overvintring paastaa, at det er meget bedre og sundere for disse „Sommerdyr“ at overvintre kolbt, da burde de prøve det med kolde Omflag. O kolde Hjerte, du befinder dig paa den falske Sikkerheds Vej. Vend om og læg Mærke til det Spørgsmaal:

Hvilken Hjælp bør Biavleren hde sine

Bør for at undgaa Tab og fjerne de Navsager, der udfætte Viernes Liv om Vinteren for Fare og fremkalde en slet Overtring?

Vifamilien selv giver os nogle Fingerteg. Vinterklyngen holder Varmen sammen og lader den kun langsomt udstraale. Den kolde Luft, som udefra trænger ind i Stedet, kan derfor heller ikke faa let foruroelige og flade Bierne. Dette vilde dog efter kortere eller længere Tids Forløb ske, hvis ikke den Luft, som omgiver Klyngen, var indefluttet i Boligen. Den naturlige Familie (Sværmen) søger sig jo en Bolig, hvoraf fremgaar, at til Bevarelsen af den frembragte Varme er Viernes Sammenklyngen og Voksbygningen ikke tilstrækkelig. Heraf følger, at den forstandige Vifader bør give Vifamilien en saadan Bolig, i hvilken den om Vinteren kan hvile behagelig. Den maa altsaa være i Stand til at holde den strænge Kulde ude, saa at den hvide Lufts Varmeforandringer ikke blive mærkelige. Vinterklyngen, der er blød som et Stykke Bølsværk, er efter sin Bestaaffenhed en slet Varmeleder. Boligens Vægge bør nu ligeledes danne en slet Varmeleder. Kan nu en stærk Vifamilie gøre stærkere Modstand mod Kuldens Indtrængen end en svagere, saa ville ogsaa stærkere Vægge gøde mere Beskyttelse mod Kulden end svage. Det bedste Emne til saadanne Vægge er Straa. Boliger af Træ, selv dobbeltvæggede, holde sig ikke saa godt som de af Straa (?). Trævæggene optage lettere Kulden og lede den lettere, hvorfor de indre Trævægge blive kolde og fremkalde Dannelsen af Medslag. Man bør derfor kun anbefale Begynderne i Viavl Straastader (?), ved hvis Forfærdigelse de præsejbe Straavægge bør have en Tykkelse af mindst 2—2½" (5—6 cm.)

Skal Vinterfædet være rigtig behageligt for Familien, da bør Luftkredsen i Boligen nøje tilpasses til Klyngen, idet man borttager nogle Tavler og Glasdøren, som erstattes med Indsætning af en Straamaatte eller Mospude. Halvrammer (Halv høj Normal) bør ikke mere anvendes i Yngelrummet; thi det tomme Rum mellem begge Stager omfatter et Luftslag, der uden Nytte maa opvarmes, og som besværliggør Viernes Flytning (?). Naar Bierne allerede før Vinteren for største Delen udbygge disse Mellemrum og selv, hvis Kammerne over og under hvile paa hinanden, sammenkitter Over- og Underrammen, da er dette det klareste Bevis for, at de ere ubekvemme for dem. I Stader med bevægelige Tavler er det ofte muligt og heldigt at ombytte den helt ny Bygning i Winterlejet med ældre Tavler; thi den ældre Bygning er varmere end den ny. Dækket over Yngelrummet

bør være meget varmt. Honningrummet ovenover fylder man med Straa eller andre bløde Emner. Kuberne forsynes man med rigtig bløde Hovedbedækkninger. Det egner sig fortræffeligt Hertil. Varmholdende Underlag kan ogsaa anbefales, for at ikke Kulden fra nedden skal indvirke fordærveligt paa Bierne. Ere Boligens Vægge tynde, da bør de forsynes med en varmholdig Omhylling. Indtrængen af skarpe Vinde, især Østenvinden, bør forhindres, for at ikke Varmen paa voldsom Maade skal kunne uddrives af Boligen.

Til varm Indvintring hører altsaa: Tjvæggede Boliger, helst af Straa, Indstrækning af Luftstrømmet, hensigtsmæssig Omhylling og Udfyldning og passende Beskyttelse.

Hvilken Betydning har den varme Indvintring for Vifamiliens Ophold, og hvorfor er den ubetinget nødvendig?

Om dennes Betydning end kunde synes at fremgaa af det allerede anførte, saa vil jeg dog i det efterfølgende fremhæve den yderligere.

Ved varm Indvintring vil ubetinget opholdes Viernes Sundhed og Livskraft indtil Foraaret og videre. Derfor ligger i den varme Indvintring Nøglen til „Fremskridt i Viavl“. Naar vi om Vinteren holde Bierne rigtig varme og behandle dem ikke som Fjbjørne men som Drihushplanter, da ville Viavlernes Klager over slet Overvintring snart forstumme.

Varme er en Hovedbetingelse for det organiske Livs Ophold, ogsaa for Vifamiliens. Derfor staar dennes Ophold i nær Forbindelse med Varmen i Stedet om Vinteren, og dertil maa dog en varm Indvintring i høj Grad bidrage; thi ved denne bliver Vifamilien indhyllet i en varm Luftkappe, der dækker dens Nøgenhed. Hvis de, der ikke bryde sig om at spare Honning, ville hævde, at Vifamilien ogsaa uden varm Indvintring kan komme igennem Vinteren, naar den har tilstrækkelig Næring, eller naar Stedet under visse Betingelser blev opvarmet, saa vilde jeg aldrig stemme herfor, men helt forfaste denne Paaastand.

Den varme Indvintring kan dog aldrig være stabil for Vifamilien. Boligen og dens Omhylling frembringer jo ingen Varme, men holder kun tilbage paa den Varme, som Bierne selv frembringe, og disse ville dog ikke være saa dumme at frembringe mere Varme, end de behøve. Jo mere Varme, der undslur, desto mere maa de igen frembringe, desto mere maa de fortære, desto før behøve de en Kendsjesubflugt, og desto lettere kan Bugløb indfinde sig. Med behørig Tilførsel af friskt

Luft og den nødvendige Fugtighed kan Bi-
boligen aldrig blive altfor varmholdig.

I varmholdige Boliger vil Angelansæt-
ningen om Foraaret aldrig begynde saa
tidlig som i de thndvæggede. Altfor kolde
Stadvægge blive især skadelige derved, at
Fugtighed slaar sig paa dem, Rim og Is
dannes, Mug og Skimmel opstaar, Tavlerne
blive møre og Pollen fordærvet. Ogsaa
praktiske Forsøg bekræfter den varme Ind-
vintrings Nødvendighed for Bifamiliens
Ophold.

Sæhne i Røstrik har i mange Aar
overvintret sine Bier i meget thdvæggede
Straastader, som han selv laver. Han
siger: „Jeg indvintrer mine Bier næsten
ganske som de vare, da jeg indvintrede dem;
de sidde om Vinteren saa stille og rolige
som i Abrahams Skød. Familierne begynde
først i April at hngle og frembringe dog
lige saa tidlige Sværme som hos mine
Naboer“.

Hvad siger hertil den velprøvede thfte
Düneburgerkubé? Jeg tænker at den be-
kræfter dette Udsagn.

Ogsaa Nedgravning af Bier viser den
varme Indvintrings Betydning. Nogle
Diablere af Foreningen „Suterborg“ gravede
i de smukke Martzdage deres Bier funde og
kraftige ud af Kulerne. Staderne havde
da tilbragt 4½ Maaned i Fangenskab og
i Gennemsnit havde de kun fortæret 1 R
maanedlig, altsaa hver Familie 4½ R i
hele Vinteren.

Tvillingstaderne bevise ogsaa den varme
Indvintrings Nødvendighed. Derfor kalder
Dr. Dzierzon sit Tvillingstade for den
bedste Bi-bolig. Ungarns største Diabler,
Baron Bela Ambrosy, sælbte over dette
Stade følgende Dom. „Det sikrer den
bedste Overvintring og giver den meste
Honning, fordi Bierne deri altid komme
stærke gennem Vinteren“.

Vil man, hvor stræng end Vinteren
maatte blive, bringe sine Bier funde og
friske frem til Foraaret og derved have det
bedste Haab om Familiens fremtidige Be-
varelse, da er en Indvintring, der er saa
varm som mulig, ubetinget nødvendig.

Tager man derimod ikke de strænge
Vintre med i Betragtning, bryder sig ikke
om, at Familien fortærer det dobbelte,
heller ikke om at den kommer frem til For-
aaret svækket og lidende af Bugløb — saa
behøver man rigtignok ikke varm Ind-
vintring.

Jeg overlader til hver enkelt Valget
mellem disse to Veje; men har mit bedste
Foredrag bidraget til, at den højtærede
Forsamling vil svare „Ja“ til det Spørgs-
maal: „Er den varme Indvintring ube-

tinget nødvendig for Bifamiliens Ophold?
— da har jeg opnaaet mit Formaal.

Dyrkning af Biplanter.

Af Fr. Suck, her efter „Havebrugs-Lid.“

Vi have saa ofte, ja vel i Regelen om-
talt Planter og Culturer, der fordre god
Jord og mere eller mindre Omhu. Vi
skulle her bringe en Artikel, der omhandler
yderst daarlig Jord, og hvorledes en saadan
kan gøres frugbringende i Diablens Tjeneste.
Friedrich Suck, der er en dygtig og rationel
Diabler, skriver i „Gef. Bl. f. G. L. u.
F.“: En Diabler, der har isfnde at lægge c.
1½ Tønde Land, temmelig ufrugtbar, stenet
eller gruset Jord ud til Biplanter, som
formere sig selv, spørger om, hvilke Planter
der bedst egne sig hertil, og hvad Prisen
er paa det paagældende Frø. Jorden be-
staar som sagt af Grus og Sten, der ved
en 6 Tommer dyb Bløjning kommer frem
mellem det thnde Muldrag.

Suck bemærker, at det er meget glæde-
ligt, at der findes saadanne Diablere, og
haaber, at Andre ville tage Eksempel heraf,
thi der er jo overalt Lejlighed nok til at
dyrke Biplanter enten paa den ene Maade
eller paa den anden, og af den ene eller
den anden Slags. Man kaste blot et Blik
paa sin Egn, paa de mange Slags etaarige,
vedvarende og trægtige Planter, der hde
Honning, og man vil finde, at mange
Planter kunne anvendes uden at komme i
Conflict med andre Culturer.

Gruset og stenet Jord kan vel regnes
til den fletteste, thi den er fattig paa Næ-
ringstoffer, og Planterne, der her dyrkes,
komme i tørre Aar ofte ikke til Udvikling,
men tørres hen. I mindre tørre Aar trives
i den nævnte Jord dog mange Slags
Planter, der ere gode Honningkilber for
Bierne. I første Række staar i saa Hen-
seende Almindelig Slangehoved, der
dels yder megen Honning, dels ved sin
Optraeden i vild Tilstand paa Grusjord
anbefaler sig til Anvendelse for Djemedet.
Den er egentlig kun en toaarig Plante og
dør derfor sædvanlig, saasnart den har
baaren Frø, men den formere sig selv ved
Frø, saa at der stadig findes ny Planter.
Den blomstrer fra Juli til Septbr. (? Juni—
August!), under visse Omstændigheder endog
til November, og den fortjener at dyrkes i
Mængde paa al øde, stenet og slet Jord-
bund. Naar Planten slaas, førend Stenge-
len bliver haard, og den da tørres til Søj,
afgiver den meget Foder, der ganske vist

ikke hører til det bedste, men som dog ikke forsmåas af Jaar og Gæder. Efter Slaaning af den blomstrende Stængel skyder Planten nye Blomstertængler, der blomstre til langt ud paa Efteraaret. Den retteste Fremgangsmaade er imidlertid kun at afstære de Blomsterstande, der ere videst fremme, og lade de ikke helt udviklede blive stibende; paa den Maade opnaar man en stadig Blomstring. Frøet forekommer sparsomt i Handelen; man bør derfor selv samle det, hvilket jo heller ikke volber Uanseligheg — hvor Planten forekommer.

Andre Planter, der vokse vildt paa og altjaa hnde daarlig, gruset og stenet Bund, ere: Farve-Bau, Læge-Gundetunge, Læge-Fernurt, Burre, Ufelsesjoder, Dueurt(?), Hjertespann, Hornskulpe, Smalbladet Trmian, Rattourt, Marube. Men ogsaa bore gode Honningbære blandt de fløberagtige Planter, Stenfløber m. fl., Sandlucerne o. fl. kunne medtages, om de end naturligvis trives bedre under andre og bedre Jordbundsforhold. Naar de ikke staa for tæt, men spredte mellem andre Planter, holde de ikke hældent ud her nogle Aar.

Man bør saa de nævnte Planter i Blanding, saa mange Slags som muligt; man er da altid sikker paa, at en Del vil lykkes og afgive Træet for Bierne. Man opnaar ogsaa derved at saa en længere Blomstringstid; navnlig vil man opnaa et godt Hoved- og Eftertræet.

Jorden maa naturligvis i forvejen behandles saa godt som muligt. Det er helstigt at bearbejde Jorden dybt og derved lægge den op i „Bakter og Dale“; dette er bedre end at pløje og harve den jævn.

Varigheden af en saadan Bimarkt beror paa forskellige Omstændigheder, bl. a. paa selve Jordbunden og Beliggenheden. Man kan regne mindst 4—5 Aar. Saasnart Planterne begynde at tabe sig i væsentlig Grad, pløjes Jorden, og man maa da helst give den nogen mindre værdifuld Gødning — daarlig Kompost eller andet Affald. Det vil i Almindelighed ikke være nødvendigt at saa, da der vil være Frø nok i Jorden, som nok skal spire. Kun kan der være Tale om at saa efter med Frø af en eller anden Plante, der er af særlig Værdi, men som enten ikke eller kun sparsomt forekom.

Med Hensyn til Prisen for Frø til den første Udsæd bemærker F. H., at denne vil være 6—17 Kr. pr. $\frac{1}{2}$ Td. Land — alt efter Valget af Arterne. Samme Pris vil det ogsaa blive, hvis man foruden de nævnte Planter, der alle ere to- eller fleraarige og altjaa først blomstre Aaret efter Udsæden,

vil saa en Del etaarige Slags for at saa Træet allerede første Sommer. Af saadanne Planter, der vel forlange bedre Jord, men som dog godt, i alt Fald naar der godes lidt, ville kunne lønne Udgiften, nævnes Serradella, Bogghvede, Sommerrys, Kommen, Kornblomst, Phacelia o. fl., der alle blomstre samme Sommer, og hvis Frø er billigt, saa at der ikke tabes meget, om end Resultatet skulde blive daarligt.

* * *

Med et Besøg i Sundved i Slutningen af Juli d. A. saa vi i Hr. J. Bonefeld's Bihave i Satrup et lille Stykke Jord (c. 20 □=Al.), der tidligere havde henligget ubenyttet foran Bistaderne, anvendt til Hjulkrone (Borago officinalis). Planterne stode tæt, og de bar en Mængde Blomster. Det var en sand Fornøjelse at høre Bierne's Summen og se deres travle Virksomhed deri. Denne Plante var bleven saat i Stykket for 2 Aar siden; den er kun enaarig, men den havde saat sig selv, da den giver meget Frø. Facelien (se Sp. S. 278) kan anvendes paa ganske lignende Maade.

Vi ere overtydede om, at mange Biavlere have lignende smaa Jordpletter, der henligge ubenyttede. Disse burde anvendes til Biplanter, der baade kunne være til Bryd og til Nytte. Naar de blomstre paa en saadan Tid, da Markerne ikke tilbyde et Hovedtræet, kunne de gavne Bierne betydeligt.

Med.

Gedehamsene.

Af D. Sachmann, Sorø.

Da jeg i Aftes læser „Sorø Avis“, ser jeg at der staa om Bierne's værste Fjende og læser da, at det er Gedehamsene. Jeg kom derved til at tænke paa, hvad jeg selv havde set. Jeg kom nemlig en Dag i August ud i min Bihave og saa da, at Jorden var oversaaet med overbidte Bier, hvoraf Fortroppene endnu krøbe omkring, medens Gedehamsene sad og gnavede paa Bagtroppene, og da jeg løstede det bageste Tæppe, saa jeg en Gedehams krybe inde i Huljet. Jeg kom nu til at tænke paa et Middel imod dem; jeg tog nemlig en Tre-pægleflask og købte deri en halv Bægl Strup, hvori jeg kom ligesaa meget Vand; derpaa slog jeg et lille Hul i Flyvebrættet og bandt dertil Flasken med Mundingen over Brættet. Naar nu Bierne kommer flyvende og mærke den stærke Lugt, saa

tage de dem ikke noget af det men flybe lige ind i Vihuset, medens Gedehamsene derimod gaa ned i Flaften og omkomme deri, saa man kan tømme hele Flaften fulde deraf og aldrig finde en Vi deri. Dette er et usejlsbarligt Middel mod Gedehamsene, thi siden har jeg aldrig fundet en overbidt Vi.

*

*

*

Gedehamsene have rigtignok været usædvanlig talrige i dette Efteraar, og derfor have de maaste forstyrret Bierne en Del i visse Egne. Vi kunne dog paa ingen Maade anse dem som Biernes „værste Fjender“. De Bier, de fortære, ere vistnok i Almindelighed af andre Grunde blede ude af Stand til at flybe, inden de angribes af Gedehamsene. Vi træffe ogsaa undertiden en Gedehams i vore Stader; men vi have aldrig mærket, at de gøre Bierne nogen Skade. En stærk Bifamilie er meget godt i Stand til at holde Gedehamsene ude. Det af Forfatteren anbefalede Middel til at bekæmpe dem, have vi flere Gange tidligere tilraadet anvendt i saadanne Egne, der ere særlig stærkt plagede med Gedehamsene.

Fra Kredse.

Elbo m. fl. Berreders BF. I Genhold til de nye Love for Kredse skal Valg af Kredsforstandere nu foretages i Oktober Maaned hjemme i Kredse. Efterfølgende Kredse staar for Tur til at vælge nye Kredsforstandere (Genvalg ses gerne).

2. Kreds, Brædsted Kongsted, H. M. Lamholt; 3. Kreds, Bjedsted, A. Madsen; 5. Kreds, Taulob, Rosenkær; 6. Kreds, Børup, H. R. Hansen; 7. Kreds, Skærup, M. Nielsen; 10. Kreds, Gaarbejer N. Knudsen. Samtidig foretages Valg af Repræsentanter i Forhold til Medlemsantallet i hver Kreds (10 Medlemmer 1, 15 2, og 25 og derover 3) som tilligemed Kredsforstanderen vil udgøre Centralmødet, som skal samles i November Maaned. Da det er første Gang, at der foretages Valg efter de nye Love, opgives herved, hvor mange Repræsentanter der skal vælges for hver Kreds. 1. Kreds, Fredericia, 1 Repræsentant; 2. Kreds, Brædstrup Kongsted, 1 Repræsentant; 4. Kreds, Sønder Vilstrup, 1 Repræsentant; 5. Kreds, Taulob, 2 Repræsentanter; 6. Kreds, Børup, 3 Repræsentanter; 7. Kreds, Skærup, 1 Repræsentant; 8. Kreds, Gauerzlund, 1 Repræsentant; 12. Kreds, Haastrup Moseraa, 1 Repræsentant; 13. Kreds, Herslev, 1 Repræsentant; 14. Kreds, Vejlsby, 1 Repræsentant; 15. Kreds, Eritsø, 2 Repræsentanter. Udfaldet af disse

Valg bedes sendt til Formanden før 1 November. Er der Kreds, som ikke have faaet de nye Love, bedes Kredsforstanderen at forlange dem hos Formanden.

Lille Belling, 20. September.

Niels Ladegaard.

Vamdrup BF. afholdt Søndag d. 3. Septbr. og Mandag d. 4. Septbr. sin Vivalderudstilling paa Gæstgivergaarden i Vamdrup. Udstillingen var baade Søndag og Mandag godt besøgt; der blev i begge Dage holdt Foredrag af Hr. Grønning og Fru R. Demant. Udstillingen aabnedes om Søndagen Kl. 3 $\frac{1}{2}$ med et meget interessant Foredrag af Fru R. Demant om Honningens Nytte som Lægemiddel, dernæst I Times Ophold, hvor de Besøgende kunde faa Tid til at tage den temmelig gode Udstilling i Ojsyn og trække en Gevinst i Tombola; dernæst holdt Hr. Biablskærer Grønning et meget interessant Foredrag om Biens Natur, siden gik Tombolaen og de Besøgende fornøjede sig paa forskellig Vis.

Om Mandagen ligeledes Foredrag af Hr. Grønning og Fru Demant samt offentlig Diskussion og tilsidst Præmieuddeling. Følgende fik Præmier:

For Honning:

1. Præmie: Mikkel Grøn, Horsker, Sneider Davidsen, Bastrup. 2. Pr.: P. Bøch, Vamdrup. 3. Pr.: Joh. Schmidt, P. Vamdrup. 3. Niels Nielsen, P. Vamdrup. P. Jepsen, Vamdrup. Niels Sørensen, Bastrup. Jens Jørgensen, Hjulev, V. Vamdrup. 4. Pr.: Stomager Ingh, Bastrup. P. Bøch, Vamdrup.

Sæderlig Omtale:

Frosten Nicoline Hørlof, Bastrup. Hjuler Jørgensen, V. Vamdrup. Maskinfører A. Holm, Vamdrup.

Syltetøj og Mød.

1. og 2. Pr.: For Mød, Madam Jepsen, Vamdrup. 3. og 4. Pr.: For syltede Blommer, Madam Jensen, Vamdrup.

Bagværk:

1. Pr.: Fru Holm, for en Honningkage. 2. Pr.: Frosten Nicoline Hørlof, for en Honningkage. 3. Pr.: Madam Hørgaard, Vamdrup, for en Honningkage.

Sæderlig Omtale:

Madam Jensen, Vamdrup.

Levende Bier:

1. Pr.: A. Holm, Vamdrup. P. Schmidt, Bastrup.

Hedstaber:

1. Pr.: A. Holm, Vamdrup, for en Slynemaskine. A. Holm, Vamdrup, for en Transportkasse. 2. Pr.: P. Jepsen, Vamdrup, for en Slynemaskine. Grønning, Vejrup, for en Bipiibe. Buchholz, Skustrup, for en Røgpuster. P. Jepsen, Vamdrup, for et Vihus. P. Schmidt, Bastrup, for en Slynemaskine. J. Jensen, Vamdrup, for et Vihus. P. Schmidt, Bastrup, for et Vihus. 3. Pr.: P. Jepsen, Vamdrup, for en Votsjmelter. Grønning, Vejrup, for Hedstaber.

Diplomer:

N. S. Kristensen, Gimmelov, for Kunsttaavler.

Festen sluttedes med Valg for Foreningens Medlemmer. Foreningens Tak til de ærede Foredragsholdere. Bestyrelsen.

Ekko fra Staderne.

Ansager, Varde, d. 30. August.

Beretninger om Honninghøsten her paa Egnen ville i Aar lyde forfælligt; her i Ansager og Omegn maa det vel antages for Middelhøst, og Udbyttet pr. Stade c. 30 K. Paa Grund af vedvarende Tørke var her kun lidt Træk paa Hvidløveren, og Bierne kunde da næppe samle mere end til Husbehov, slet intet Overskud. Men heldigt var det, at Regnen saa kom, om man end syntes, det var sent; thi i Slutningen af Juli begyndte Boghveden at blomstre, og saa havde vi, hvad jeg vil kalde det Hovedtræk her paa Egnen. Dette Træk paa Boghveden har i Aar været særdeles godt, saa jeg i de sidste 12 a 13 Aar, jeg har været Biavler, ikke har kendt et lignende. Det er vistnok særlig det varme og stille Vejr, der har gjort det saa rigt. Det har været godt 14 Dage. L yngtrækket har i Aar, synes mig, ikke været godt, da den hidtil kun har blomstret lidt, og det varme Vejr er nu afløst med kold Luft og Regnbyger.

De italienske Bier, De har anskaffet mig, ere i bedste Velbefindende og have i Aar samlet ikke saa lidt Honning, hvormeget ved jeg ikke endnu, da jeg ikke har det udflunget endnu.

Jeg har i Aar prøvet Wells-Metoden; men det er aldeles mislykket. Forsøget er gjort med italienske Bier. Sidst i Juli delte jeg et Stade ved at sætte tæt Indskud i Midten deraf. Den gamle Dronning havde jeg saa i den bageste Del af Stedet med Flyvehul i Vest, og den anden med Flyvehul i Syd. Nu havde jeg ikke Dronning-Gitteret færdigt den Gang, det første Arbejde blev gjort, og jeg ventede da godt en Dags Tid; da jeg saa kom, var Dronningen slaaet ihjel. Hvad var nu Anrsagen dertil? Er de saa venlig at opløse vedkommende Enfoldige derom gennem Tidsskriftet. P. S. Knudsen.

Vi have modtaget flere Beretninger om mislykkede Forsøg med Wells-metoden iaar, netop saaledes, at den ene Dronning er bleven ihjelskuffet. Anrsagen dertil er vistnok altid denne, at der enten ovenover eller ved Siden af det „bitætte“ Indskud har været en Abning, der var bred nok til, at een af de 2 Dronninger kunde gaa derigennem og dræbe den anden. Red.

Uggerstev, Odense, d. 14. Septbr.

Laf for Dronningen, vi modtog. Vi

brugte Deres Metode ved Indførelsen, men af Forsigtighed lod vi Væsten staa mellem et Par Tabler i 24 Timer, førend vi aabnede den, og før vi satte den op i Stedet, forsynede vi Væsten med bitæt Staaltraadsnæt. Dronningen har begyndt at lægge Æg. Skaar saa jeg den spadserende paa en Table mellem Bierne. Saa har vi ogsaa et Stade, der har Droner; mon det er dronningløst? Det har Æg, Bierne henter alligevel Pollen; idag have vi givet det en Table med Æg. H. Pedersen.

Jordi et Stade midt i September har nogle saa Droner, behøver det ikke at være dronningløst; men hvis det har mange Droner, eller hvis det har Dronengel, da er det uden Tvivl dronningløst eller har en ufrugtbar Dronning. Red.

Norvig, Rykøbing S., d. 16. Septbr.

Her paa Egnen har Honninghøsten været daarlig paa Grund af den langvarige Tørke og i L yngtrækkiden temmelig uroligt Vejr. Jeg har kun høstet 150 K af 6 Familier (4 Familier frøs ihjel i Vinter), og hos andre Biavlere her har det dog været meget daarligere. Jeg har endnu i Husene et godt Forraad af L ynggønning, som jeg agter at anvende idag til et Par ny Familier af udtrommede Bier fra Kuber.

J. G. Lübeck.

Jontöping, Sverige, d. 18. Septbr.

Hermed bestiller jeg hos Dem en italiensk Dronning af 4de Sending. Det er dog en forbabsende billig Pris for saadant et Dyr. Det kan maaste interessere Deres Læsere at høre, at her og ogsaa indforskrives Dronninger fra Amerika. D. 26. August modtog jeg fra G. M. Doolittle, Borodino, New York, 2 Dronningbure, indeholdende „selected tested“ (udvalgte prøvede) Dronninger. I det ene levede Dronningen og fire Bier, i det andet vare Dronningen og Bierne døde. Afkommet efter den levende Dronning har jeg set for første Gang i Dag. Det er meget smukt. Burene vare 16 Dage undervejs, og Doolittle tager for dette Slags Dronninger 2 Dollars (c. 8 Kr.) pr. Stk.

Svar Biestander.

Lynderup, Viborg, d. 18. Septbr.

Mine Bier give godt i Aar, hvilket jeg ikk havde ventet. 1. August stode Staderne tomme, 20. August udflyngede jeg 325 K og venter at kunne tage mindst 200 K endnu. Jeg er iaar bleven styrket i den Anskuelse, at Bier her paa Egnen kunne give hvert Aar 50 K Honning pr.

velpasset Stade. Hvert Aar er der mindst 8 a 14 Dage udmærket Træ, i hvilken Tid Bierne kunne fylde alle tomme Tabler, som have rede. I Aar lugtede Markerne formelig af Honning. A. P. Holbeck.

Geby, Bornholm, d. 18. Septbr.

Bierne herovre ere vel middelgode iaar. Jeg har taget 60—65 R fra enkelte Bifamilier her paa Egnen; men der viser sig uhyre stor Forskel, særlig mellem daarlig og godt beliggende Bihaver, ofte kun med en Afstand af 1500 Alen.

D. P. Hansen.

Holeby, Vaaland, d. 19. Septbr.

Jeg har i Aar af mine 5 Stader, 10 × 12", høstet 395 R Honning, som jeg har solgt til en Pris af 60 D. pr. R, foruden 3 Sværme (Kunstsværme). Jeg har ogsaa faaet lavet mig et Wellstade med Blads til 60 hele Kammer, saa nu skal vi se til næste Aar, hvordan det kan gaa med det. H. P. Michelsen, Urmager.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 141. Jeg har i Aar prøvet paa at faa to Dronninger i eet Stade, men det er mislykket. Jeg har gjort Forsøg med 3 Stader, et med samlet Flyvehul, et andet med Skillebæg imellem og et tredje med et Flyvehul i Siden og et i Enden, men alle med samme Resultat. Jeg havde adskilt hvert Stade med en $\frac{1}{2}$ " Kamme med bitæt Traadtwist paa begge Sider, og jeg delte Staderne saaledes, at de havde lige mange Yngeltavler paa begge Sider. De byggede meget godt Dronningceller, men saasnart de vare forseglede, bleve de igen oprevne i Siderne. Hvad tror De, Aarsagen kan være? (F. C. C.) — S.: Vi kunne tænke os 2 Aarsager, nemlig Fejl ved Skillebæggen eller uheldig Anbringelse af Yngeltavlerne. Der var næppe Grund til at sætte bitæt Twist paa begge Sider af Skillebæggen. Naar Yngeltavlerne adskilles om Foraaret for at danne 2 Familier af 1 i det samme Stade, bør efter vore Erfaringer de 2 Yngelreder først ikke alene være skilte ved det bitætte Indstud men tilige ved een yngelfri Table paa hver Side; men endnu ere vore Erfaringer med Hensyn til Wellsmetoden jo meget usikre.

Nr. 142. Mine Bier staa tæt op til en anden Mand's Mark, med et Stakit imellem Marken og Staderne. De vende Flyvehullerne mod Syd, saa at Flugtlinien bliver lige ud over Marken. Mod Syd er derimod en Snees Alen til Marken.

Da Gjermændene klage over, at de ikke kunne have deres Kreaturer i Nærheden af Bierne, og at de ofte blive stukne, saa spørger jeg: Vil det kunne hjælpe at dreje Staderne, saa at Bierne faar Flugtlinien mod Syd? (F. C. C.) — S.: Paa Biernes Vej til fjernere liggende Steder bestemmes Flugtlinien paa en længere Strækning af Omgivelsernes Højde. Hvis det Stakit, De omtaler, f. Eks. forhøjes til 3—4 Alen, vil den nævnte Ulempe derfor rimeligvis i alt væsentlig fjernes, uden at forandre Flugtretningen. Om det derimod kan hjælpe at vende Flyvehullerne mod Syd, det beror ikke paa Afstanden til Marken men paa Højden af de Genstande (Træer, Bygninger, Hegn), som findes i det mellemliggende Rum. Hvis disse tvinge Bierne til at have sig 4 Alen op i Luften, vil denne Drejning af Staderne godt kunne fjerne Ulempen.

Nr. 143. Hvordan holder man Vand friskt hos Bierne, og hvorlænge kan det holdes friskt? (F. C. C.) — S.: Der tænkes formentlig paa Vand i et Foderglas, der er overbundet med Lærred og stillet med Mundingen nedad over Biernes Sæde. Hertil bør helst anvendes Vand, som nylig har været kogt. Dette kan holde sig friskt i Foderglasset i meget lang Tid. Anvender man derimod ufogt Vand, da kan dette i den varme Aarstid blive fordærvet paa 4—6 Dage. I koldt Vejr kan det dog meget godt holde sig friskt i 2—3 Uger.

Nr. 144. De bedes godhedsfuldt opgive mig den bekvemteste Maade til at forene en udtrommet Eftersværm med en Familie i et Trugstade. Familien i dette er en Eftersværm fra Juni Maaned d. A. (Krainere). Med Tak for deres udmærkede Vedelse af Tidsskriftet, som har været mig til megen Nytte, forbliver jeg (H. M.) — S.: Rødsæt bag Trugstadets Tabler et Indstud med bitæt Jerntraadtwist, ophæng bag dette nogle (3—4) ubbyggede Tabler uden Bier men med lidt Honning, indfast i dette Rum de udtrommede Bier, anbring Glasdøren bagved dem og luk Stadet. 2 Dage derefter sent om Aftenen (ved Hggheds) optages det bitætte Indstud med saa lidt Støj som muligt. Bierne ville da forenes fredelig i Løbet af Natten, dog saaledes, at den ene Dronning dræber den anden. Ønsker De at bevare en bestemt Dronning af de to, da bør den anden inden Sammentastningen fjernes.

Nr. 145. Jeg har nogen Randsopløsning staaende paa Flasker, som er bleven muggen, samt noget Affaldshonning, der er gæret; er det raadeligt at bruge disse Dele til at fodre Bier med

nu i Efteraaret, naar jeg først koger det op og affkummer det? (F. C. L.) — S.: Baade den mugne Kandiisirup og den gærede Honning kunne meget godt anvendes som Bifoder, naar det først koges og skummes i 15 Minutter under stadig Omrøren. Det maa paa ingen Maade svides; thi svødent Sukker er om Vinteren Gift for Bier.

Nr. 146. Kan jeg hos Dem bestille en Krainer-Dronning og da til hvilken Pris? (C. C.) — S.: Ja til næste Aar, hvis vi kunne faa et tilstrækkeligt Antal Bestillinger paa den Slags Bier. Prisen vil blive omtrent den samme som for Italienerne, altsaa forskellig efter Aarstiden.

Nr. 147. Har De Porters Bifælde til Salg? Jeg antager nemlig, at den er den bedste? (F. W.) — S.: Ja, Porters Bifælde eller Bittommer er uden Tvivl den bedste. Vi havde indforskrevel dem fra England iaar; men Ordren blev ikke udført. Næste Aar haabe vi at være heldigere.

Nr. 148. Lad for den sendte Dronning, som jeg modtog i god Behold og indsatte til en Familie. Den blev godt modtaget; men jeg har haft et Tilfælde, som jeg beder Dem oplysse, hvis det er Dem muligt. Jeg brugte Deres Metode at indsætte hende paa. Dagen efter gik de Gule nok saa fredeligt imellem de Brune. Et Par Dage efter undersøgte jeg Stadet og fandt baade Dronningen og de Gule i god Behold. Efter en 10 Dages Forløb saa jeg atter til dem (det er nemlig et Udbieri), og fandt til min store Forbauselse Familien i en rasende Tilstand baade udenfor og inde i Huset. Der fandtes ikke en eneste gul Bi, de vare stukne ihjel; men Dronningen fandt jeg midt paa en Table i Yngel-lejet, omgiben af en stor Masse Bier, men ikke indnuglet. Dog var der nogle Bier, som plukkede i hende, og jeg tror ogsaa nok, at de vilde stifte hende, og naar en Bi prøvede paa det, stak Dronningen Bagdelen ind i een Celle og Hovedet ind i en anden. Jeg tog hende derfor bort, men jeg ser da med det samme, at hun har belagt to Sider med Hg. Jeg jatte hende da forsigtig igen midt paa Tabellen, lukkede Stadet og gik hjem. Næste Dag undersøgte jeg Stadet igen og fandt det i samme ophidsede Tilstand, men Dronningen i god Behold paa den samme Table. Jeg gav dem da en Honningtable bag Indstudet, fordi de staa med ikke ret meget Honning. Nu imorgen vil jeg atter tilse dem? (C. C.) — S.: Det Tilfælde, De beretter om, er besynderligt nok men dog ikke ganske nyt. Vi forklare det saaledes: I Deres egen eller en nærliggende Digaard findes et svagt (maaste

dronningløst) Stade. Dette bliver let angrebet først af Italienerne; men disse kunne derved faa en fremmed Lugt og derfor ved deres Hjemkomst blive angrebne af deres foruds Kammerater. Under den Ophidselse, som Kampen medfører, kan det gaa ud over Dronningen; men det sker sjældent, især hvis man indskrænker Stadets Indgang noget, indtil Familien atter er rolig. Under saadan Ophidselse bør man ikke altfor ofte forstyrre Bierne.

Nr. 149. Hvor faas Frø af Facelia, en kalifornisk Plante, der for kort siden er indført til Europa, og som skal være en ubmærket Biplante? (—f.) — S.: Den Facelia, som særlig kan anbefales for Bierne, er Phacelia tanacetifolia. Den har alle- rede i 4—5 Aar været anbefalet som en fortrinlig Biplante, da den giver megen Honning og rigelig Pollen. Frøet faas hos de fleste af vore Handelsgartnere.

Nr. 150. Tror De, at det af Hensyn til Bierne kan betale sig at dyrke den som Foderplante? (—f.) — S.: Vi kende ikke dens Anvendelse som Foderplante men kun som Brydplante i Haven.

Nr. 151. Hvad er Prisen pr. K, og hvor mange K Frø skal anvendes pr. Td. Land? (—f.) — S.: Prisen paa Frøet i Storbægt mindes vi ikke nøje; men det forekommer os, at den er c. 90 D. pr. K. Frøet er omtrent af samme Størrelse som Rødkløverfrø; men Planterne brede sig langt stærkere end Rødkløveren. Man kan godt regne 1 □' til hver Plante i gødningskraftig Jord.

Nr. 152. Er den fleraarig eller eet-aarig? (—f.) — S.: Planten er eet-aarig.

Nr. 153. Hvilke fleraarige Blomsterplanter kan — med Hensyn ogsaa til Bierne — anbefales til Indsætning af Blæner og lign. langs Havens Gange? (—f.) — S.: Arabis albida og flere Sedum-Arter.

Nr. 154. Jeg har læst, at Frilands-sjuchien skulde være en Biplante; men jeg kan ikke opdage, at den søges af mine Bier, medens der derimod næsten altid er Humler og Hvepse paa dem? (—f.) — S.: Fuchsia-Arterne indeholde en hel Del Nektar i Blomsterne; men disse besøges ikke af Honningbierne, fordi deres Tunger ere for korte til at naa den Nektar.

Nr. 155. Hver Morgen finder jeg c. 10 døde Bier i min Indstudsfodrer. Hvad kan Grunden være dertil? (H.) — S.: Det er formodentlig, fordi De ikke har lagt en Haandsfuld Hakkelse i hvert af Fodrerens 2 Rum til Fodfæste for Bierne.

Gaonlige Vink.

Vejret (26de September) har i de 2 sidste forløbne Uger været ganske usædvanlig uroligt og stormfuldt. I den første Uge var Varmegraden endnu temmelig høj med enkelte stille milde Dage; men i de sidste 6 Dage have vi haft næsten uafbrudt Storm med jævnt aftagende Varmegrad. Efter en saa varm Sommer som den forløbne slutte man vente, at Frosten vilde indtræde seent; men vi have dog allerede haft Varmegraden nede paa $+3-+4^{\circ}$ R. Vindene bør derfor være belavede paa, at Frosten allerede kan indtræde i sidste Halvdel af Oktober.

Fodring. Hagtet det ganske vist er heldigst, at al Fodring af Bier kan være endt den 1ste Oktober, kan det dog ikke godt undgaaes, at der paa den Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om svage Stader i Effektræegnene og om sent udtrommede dødsdømte Bier eller om saadanne Familier, der uheldig have faaet tilsat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu i den første Halvdel af Oktober lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne jhyve ud for at rense sig uden altfor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tykflydende, som vi ofte have set det tilraadet; thi derved bekvæmliggøres Hentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget toidt Vejr stivner i Foderredskabene. Vi anvende derfor ganske samme Tilberedning, til Efteraarsjoder som til Foraarsjoder, nemlig $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert R Kandis (se S. 85). Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt end Efteraaret; thi derved vilde man fremkalde ny Angelansætning og let saa saa vandskoldende Foder i Tavlerne, at Bierne slet ikke vilde forjægle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 R hver Nat) da frembringes derved en saa stærk Varme i Vintersejlet, at baade Foderets Fordampning og Forjæglung kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvsølge, at man ved denne sildige Fodring bør i det Stødet omhyggelig, for at Varmen kan vedvoldes i Biernes Klynge.

Bakning. Der har i den sidste Tid heri Bladet været givet saa mange Anvisninger til Biernes Indpakning til Vinteren, ogsaa i dette Nummer, at vi ikke her skulle gentage dem. Kun skulle vi med Hensyn til Højtadernerne bemærke, at der i disse ofte er kneben Plads mellem Glasdørene (Indskubbene) og Bagdøren til at indsætte en almindelig 3—4" tyk Pakkramme eller Galm-pude. Hvis man af den Grund helt vilde undlade at pakke bagved disse Indskub, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indskubbene og Bagdøren end ikke mere end 1" eller endog saa $\frac{1}{2}$ ", har det dog stor Betydning at udsjle det med Pakning, der enten kan bestaa af en Pakkmaatte, et Tæppe eller flere Lag tykt Papir. Anvispapir kan endog saa godt anvendes, naar det lægges i mange Lag (6—10).

Indgangene. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangen aabnes i sin hele Bredde, hvis man i Efteraaret har indskrænket denne af Hensyn til Noveri. Er man udsat for Angreb af Mejerer, da kan man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Jærntraadnet, 2 Maaler paa hver Tom.

Staderne bør staa fast og vedligeholdes med Malning og Ristning. Tagene bør være tætte og godt beskjæbte.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Den 3die Sendung kom 7 Dage senere end ventet. Bestillerne af 4de Sendung maa altsaa være belavede paa ligeledes at komme til at vente ud over d. 4. Oktober.

Tidskriftet. Som sædvanlig udgaar nærværende Blad i Maanedene 1. Oktober til 1. Marts kun een Gang maanedlig, den 1ste i hver Maaned.

Kundgørelser.

Et Parti fint krystalliseret
lysegul Honning

a 45 Dre pr. R i Størvegt kan faas hos Under-
tegnede, der blev tilkendt 1. Præmie for Biavl af
Landsforeningen d. 23. August dette Aar.

Rahbeksminde pr. Troldhed.

R. N. Pedersen.

Et Parti

Honning til Bagerbrug

onstes. Billet nr. H. 7376 indeholdende Pris-
sit leveret i København, tilsendes Aug. J. Wolff
& Co., København K.

Et Parti smukt lys Honning

onstes tilkøbs. Prøve og Pris bedes tilsendt
Urnager S. P. Michelsen, Sølsh.

400 Pd. lys Honning

a 45 D. i Størvegt kan faas hos undertegnede, der
blev tilkendt Sølvmedalje for lys Honning i Ny-
borg 1891.

Allesø, Odense.

Boul Poulsen.

Kantsduk-Stempler

jaas til billigste Priser hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Vejsledning til Biavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver
Boghandel for 50 Dre, ligesom den ogsaa kan faas
portofrit tilsendt, naar 54 Dre tilsendes mig pr.
Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives.
Bjergsted Skole pr. Svoballe i Juni 1893.

B. C. B. Smith.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Tidskrift for
Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre.
Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og
1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sagregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes
60 D. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt
Omflag og forsynet med Sagregister koster
1,50 D., **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 D.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Erlev.**

Kunsttavler af ægte **Woks** anbefales faavel **Foreninger** som den **større** eller **mindre Forbruger** til **Årets billigste Pris**. Fortinnet **Træd**, **Strælle**, **Knude**, **Tablesporer**, **Dipiber**, **Kogpustere**, **Røgblæfere** og **Afspærringsgitter** haves altid paa **Lager** samti **fortrinlige Trængstader** med **10 X 12"** Rammer.
N. S. Kristensen, **Himmeløvd**, **Køstilde**.

Garanteret ægte Woksstavler

(Sølvmedaille **København 1888** og **eneste præmierede Kunststavle ved Jubilæumsudstillingen i **Nyborg 1891**),**

anbefales til **billigste Priser**.

Woks modtages som sædvanligt til **Fabrikation**, men da **Woks** i **Nar** tegner til at blive endnu **dyrere** end i **Fjor**, **bedes** mine **ærede** **Kunder** indsende **deres** **Woks** saa **tidlig** som **muligt**.

Kompositions-Kunsttavler,

ere udfølgte og **laves** **ikke** **mere**.

Jeg **fabrikere** **Engeltavler**, **Dronctavler**, **eenfidede Tavler til Blisplader** i alle **Størrelser** samt **Delingsstavler** og **Dronninggitter**.
Indskr ved **Odber** i **Januar 1893**.

N. Jacobsen.

Ægte Woksstavler

faas **fremdeles** **iaar** hos „**Linna Sogns** **Woksfor** **ening**." **Foreninger**, der **sender** **100** **Woks**, **erholde** **disse** **fabrikerede** a **25** **Øre** **pr. Ø**. **Ødre** **indgives** til **De** **Rasmussen**, **Linna**, **Laven** **St**.

Biplanter, Blomsterløg m. m.

Al **fleraarige** **Biplanter** **afgives** **saalænge** **Plante** **tiden** **varer** i **Efteraaret** **de** **bedste** **Sorter** til **billigste** **Priser** **saavel** **som** **Fro**, **endvidere** **Blomsterløg** **som** **Hyazinther**, **Lulipauer** **og** **Kroftus**.

Frank Wendt, **St. Jørgensbjerg**, **Køstilde**.

Ægte Woksstavler.

Stort **Oplag**, **Hurtig** **Ekspeidition**. **Billigste** **Priser**. **faas** **hos**
N. Schmidt,
Nyhlandsvej 4, **København F**.

NB. Da jeg **fremtidigt** **kun** vil **fabrikere** **ægte** **Woksstavler**, **udfælges** **et** **Parti** **Kunst** **tavler** **af** **blandet** **Woks** til **1** **Kr.** **25** **Øre** **pr. Ø**.
Pust, **at** **ingen**

Stålhammar's 2 Vegtavler

til **Oplysning** **om** **Honningbiens** **Naturhistorie** **funne** **nu** **atter** **faas** **hos** **Ersløv**, **Kalundborg**, **til** **en** **Pris** **af** **5** **Kr.** **pr. Sæt**. **Med** **Tavlerne** **følger** **en** **for** **klarende** **Text** i **det** **svenske** **Sprog**.

Fører i Biavl,

af **Hans Ersløv**,

2den **forøgede** **og** **forbedrede** **Udgave**,
er **nu** **udkommet**. **Pris** **1,85** **Ø**.

faas i **enhver** **Boghandel**.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

arbejder **sine** **nejagtige**, **solide** **og** **billige** **Stader** **og** **Woksredskaber**, **der** **siden** **1869** **have** **været** **anerkendte** **paa** **40** **Udstillinger** (**3** i **Udlandet**).

Illustreret **Prisliste** **paa** **Forlangende**.

Ersløv's Prisliste se S. 63.

Emblemer for **DBF's** **Medlemmer** **funne** **faas** a **60** **Ø**, **hos** **Ersløv**, **Kalundborg**. **For** **gylde** **til** **Bestsrelses** **medlemmer**, **for** **solvede** **til** **andre** **Medlemmer**.

Honningen og dens Anvendelse!

af **Hans Ersløv**,

2det **forøgede** **Oplag**, **Pris** **50** **Ø**,

er **nu** **udkommet**. **Sendes** **frt** **imod** **Jubfendelse** **af** **52** **Ø**. i **Primit**. **til** **Ersløv** i **Kalundborg**.

Forenings-Meddelelser.

Kellerup og Omegns BF. afholder **Udstil** **ling** **af** **Woksprodukter** **og** **Redskaber** i **sibste** **Halvdel** **af** **Oktober** **Maaend**, **hvorom** **nærmere** **Be** **sendtgørelse** **vil** **finde** **Sted** i **Kellerup** **Adress** **avis**. **For** **uden** **Medlemmerne** i **Kellerup** **Wokslerf** **have** **Medlemmerne** i **Esborg**, **Saundal** **og** **per** **strup** **Woksforeninger** **Ret** **til** **at** **udstille** **og** **con** **curre** **re** **om** **de** **udsatte** **Premier**.

Syd **fyenske** **Jernbaner** **har** **indrømmet** **Medlem** **mer** **af** **fyenske** **Woksforeninger** **med** **Hustruer**, **som** **agte** **sig** **til** **Udstillingen** i **Svendborg** **den** **7de** **og** **8de** **Oktober**, **Tur** **og** **Retur** **reise** **over** **disse** **Baner** **til** **og** **fra** **Svendborg** **for** **Enkeltbilletspris**, **mod** **forevisning** **af** **Legitimationsbevis**.

Disse **funne** **faas** **hos** **Kredsformændene** **og** **maa** **afhentes** **seneft** **4** **Dage** **for** **Rejsen** **finder** **Sted**.

Torsdagen **den** **12de** **Oktober** **Kl. 12** **afholder** **Standerborg Amt's BF**. **Bestyrelses** **møde** **paa** **Allegade** **Nr. 67** i **Horsens**, **hvor** **flere** **Sager** **forhandles**. **Alle** **Kredsformænd** **bedes** **give** **Møde** **samtidig**. **Mads** **Hansen**.

Solbæk Amt's BF. **Woksudstillingen** **Mar** **tedsdagen** **den** **20de** **Oktober** **afholdes** i **Gymna** **stikshuset** i **Solbæk**. **Num** **meldelse** **om** **Udstillings** **gen** **stande** **sendes** **inden** **den** **8de** **Oktober** **til** **under** **tegnede** **Formand**. **Udstillingen** **aabnes** **Kl. 11**. **Premierne** **uddeles** **Kl. 2**. **Generalforsamling** **for** **Medlemmerne** **Kl. 3**. **Vortlodning** **til** **Medlemmerne** **Kl. 4**. **Ersløv**, **Kalundborg**.

Tirsdag **d. 10. Oktober**, **Eftermiddag** **Kl. 2**, **af** **holder** **Kolding** **og** **Omegns BF**. **Møde** i **Kolding**. **Biernes** **Indvdring**. **M. J. Luidelof**.

Indhold af dette Nummer.

Centralmøde	267
Dyrkning af Biplanter, af Fr. Huct	273
Ekko, af P. J. Knudsen, H. Pedersen, J. G. Vybester, P. Wiestander, N. P. Holbed, D. P. Hansen og H. P. Michelsen	276
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	275
Faelsta	278
Flugtilinen	277
Fudcia	278
Gavnfulge Bink	279
Gedehamsene, af D. Soehmann	274
Honningbiens Ven I.	265
Indvdring, varm, af Schulze	270
Muggent Foder	277
Porters Woksilde	278
Rafende Bier	278
To-Dronning-Stader	278
Vandrup BF.	275
Vandsfodrning	275
Wellsmetoden af W. Bojesen	269

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt ioverregnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgeffer optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

Wintergange.

Den barste Wintertid nærmer sig nu med stærke Skridt. Vi ville ønske, at den kommende Winter ikke maa blive saa streng som den sidst forløbne; men om man end tør „haabe det bedste, bør man dog være beladet paa det værste“. I de senere Aar ere Wintertabene hos vore Bavlere stadig aftagne jævnt: men endnu ere de dog i mange Egne saa store, at der er en vid Mark for Fremskridt i denne Retning. Nærbørende Blad har nylig indeholdt adskillige Artikler om Indvintringen, nemlig Pakning, Indgangene o. s. v. Ovennævnte Emne, Wintergange, have vi derimod ikke berørt, og vi skulle derfor nu udtale os nærmere derom.

Ved Wintergange forstaaes jo Aabninger i den øverste Del af Tavlerne eller tæt ovenover dem, gennem hvilke Bierne i den kolde Wintertid kunne bevæge sig i varm Luft fra een Table til en anden for at hente Foder. Saadanne Wintergange har man frembragt enten ved at skære Huller i Winterlejets Tavler eller ved at lægge et Par $\frac{1}{2}$ " tykke Pinde tværs over Tablebærerne under Winterpakningen eller ved paa anden Maade at løfte hele den øverste Pakning saa højt, at der blev en rigelig Bivej mellem denne og Tablebærerne.

Først fremstiller sig nu det almindelige Spørgsmaal: Ere Wintergange nød-

vendige? Hertil ville vi bestemt svare Nej. Hvis en Bifamilie er indvintret i enhver Henseende rigtig, da behøves ingen Wintergange for at sikre en god Overvintring. Hertil udcræbes navnlig, at Bierne i de Tavlegange, i hvilke de befinde sig om Winteren, foresinder tilstrækkeligt Forraad oven over sig og paa Siderne, til at de ikke i hele den uafbrudte kolde Wintertid behøve at bevæge sig hen i en anden Tavlegang for at finde Føde. Hver Tavlegang danner i en saadan kold Periode et smalt Kammer, i hvis tomme Geller og disses Mellemrum findes en tæt Samling af Bier. Hvert saadant Kammer er paa begge Sider begrænset af højre Side af een Table og venstre Side af en anden. Disse to Table sider skulle nu altsaa indeholde tilstrækkeligt Winterforraad for den Samling Bier, der befinder sig imellem dem. Hertil kan man nu svare: Ja, dermed ere vi lige nær, naar vi ikke vide, hvormegter der er tilstrækkeligt. Dette er imidlertid ikke saa vanskeligt at bestemme: Lad os antage, at Tavlerne ere 120 □ " store (dette Maal passer jo haade paa 10 × 12 " Rammen og Lavnormal-Rammen), en stærk Bifamilie kan da indvintres paa 10 Tavler, og dens Forbrug i den koldeste Wintertid kan beregnes til højest 15 G . Hvis altsaa hver Table indeholdt $1\frac{1}{2}$ G Forraad, skulde dette synes at være tilstrækkeligt til at bringe Bierne gennem selve Winteren. Men herbed er at bemærke, at Biernes Alynge har Form

jom en Kugle eller som et Eg (opretstaaende eller liggende). Heraf følger, at de midterste Tavlegange (3—5) indeholde flere Bier end de yderste. Derved komme vi til den Bestemmelse, at de midterste Tabler foroven og paa Siderne bør ved Indvintringen indeholde mindst 2 $\mathbb{K}$ Foder hver. (Se [ ] Tabler, i hvilke Rhyngen oftest er lejret paa færre Tabler, bør de midterste Tabler indeholde mindst 3 $\mathbb{K}$ Forraad). I Virkeligheden vil man i et godt indvintret Kunststade finde, at de ydre Tabler (i det mindste til den ene Side, nemlig bagtil, hvis Stadet har „varm Bygning“) indeholde langt mere Forraad end de nævnte 2 $\mathbb{K}$ hver, de yderste indeholde maasse endog saa hver 4—5 $\mathbb{K}$. Dette er ogsaa aldeles nødvendigt, hvis Bifamilien i det tidlige Foraar skal kunne udvikle sig stærkt; thi paa den Tid bør Bierne uden Fodring have let Udgang til et Forraad, der kan omdannes til Yngelfoder. Denne Nødvendighed indtræder dog ikke, før Vejret, i det mindste paa enkelte Dage, bliver saa mildt, at Bierne selv kunne flytte Forraadet fra de ydre til de indre Tabler. Det hele Vinterforraad bør derfor udgøre 25—30 $\mathbb{K}$.

Lad os engang betragte en godt indvintret almindelig spids Straakube. Findes der mon i Tavlerne Vintergange? Nej, aldrig naar Bygningen er ny (en Sværm fra samme Aar). Er Bygningen derimod gammel, kan der ofte findes saadanne Huller i Tavlerne, navnlig langt nede, men disse hidrøre aabenbart fra Angreb af Møllarver, som Bierne have udrenset. Vi kunne derfor sikkert gaa ud fra, at Bierne i den naturlige Tilstand aldrig danne „Vintergange“ i Tavlerne. Paa Grund af Kloffeformen finde vi derimod Forraadet noget anderledes fordelt end ovenfor angivet for Kunststads Bedkommende. I Kuben indeholde de 3—5 store midterste Tabler oftest hver 3—5 $\mathbb{K}$ Forraad foroven og paa Siderne, de følgende Tabler til begge Sider indeholde kun $1\frac{1}{2}$ —2 $\mathbb{K}$ hver, og kun de 2 yderste „Randtabler“ ere helt fulde. Er det nu ikke en Fejl ved Kunststaderne, at de midterste Tabler indeholde mindst Forraad? Hertil ville vi svare: Dersom Kloffeformen uden Ulemper ved Behandlingen kunde anvendes ogsaa i Kunststaderne, da kunde dette uden Tvivl være meget godt for Overvintringen; men vi holde jo ikke Bier blot for at overvintrere dem, men for at opnaa et stort Udbytte af dem. Derfor spiller Arbejdet med Biernes Behandling en stor Rolle, og af den Grund bør den firfidede Form, der findes hos de allerfleste Kunststader, ubetinget foretrakkes. Men af oven-

nævnte Grund bør Forraadet være saaledes fordelt, at ingen af det egentlige Vinterfædes Tabler (de, der optage Vinterklyngen) bør indeholde mindre end 2—3 $\mathbb{K}$ Forraad, og de ydre Tabler endnu mere, for at Bierne ogsaa kunne have tilstrækkeligt Forraad om Foraaret.

Nu fremstiller sig det Spørgsmaal, om de yderste Tabler til begge Sider behøve at have tiltagende Honningmængde, eller om det er tilstrækkeligt, at Forraadmængden i de enkelte Tabler tiltager stærkt til den ene Side? I Stader, der have den saakaldte „kolde Bygning“ (Tablerne vende Kanten mod Indgangen) kan man let sørge for, at Forraadmængden i de enkelte Tabler tiltager udad til begge Sider. I Stader med „varm Bygning“ (Tablerne vende Fladen mod Indgangen) er det derimod ofte vanskeligt at faa Forraadet saaledes anbragt, da Bierne selv ere tilbøjelige til i disse Stader at fylde Tavlerne mere, jo længere de hænge tilbage, og for Biableren er det saare let ved Indvintringen at indhænge 1—2 fulde Honningtabler bagved Rhyngen, men mere besværligt at indhænge saadanne fortil i Stadet. Hvis det nu viste sig, at det tiltagende Forraad til begge Sider gav den bedste Overvintring, da havde man dermed sødret den „varme Bygning“ som uheldig. Dette er heldigvis slet ikke Tilfældet. Efter vore Erfaringer har det slet ingen Betydning, om Forraadet tiltager til begge Sider eller kun til den ene. I Stader med varm Bygning er det endog saa ubetinget heldigt, at den største Del af Forraadet befinder sig bagtil i Stadet, naar kun alle Vinterfædes Tabler hver indeholde 2—3 $\mathbb{K}$ Forraad. I vore Stader med varm Bygning have vi almindelig ved Indvintringen mindst 2 $\mathbb{K}$ i hver af de første 5 Tabler. Derefter tiltager Forraadet jævnt bagtil, indtil 1—2 af de bagerste Tabler, der er helt fulde af Forraad.

Men kunne Vintergange da aldrig være nyttige ved Biernes Overvintring? Jo, Vintergangene kunne benyttes til at raade Bod paa Biablernes Fejl. Har man nemlig nu, i November Maaned, en Bifamilie, der enten har for lidt Forraad, eller som har sit Vinterforraad urigtigt fordelt, saa at altsaa nogle af Vinterfædes Tabler ikke indeholde de 2—3 $\mathbb{K}$ Forraad, der burde være i hver enkelt af dem, — da kan man sikre Familien mod Hungersbøden ved at lægge to 9" lange, $\frac{1}{3}$ " tykke Binde tværs over Vinterfædes Tablebærere med en Afstand af 3—4". Ovenpaa disse lægges en Randisfage, der

er c. 6" bred, 1" tyk. Derover anbringes omhyggelig Pakning saaledes, at Foderaabningen i Tæpperammen er lige over Kandislagen. Bierne fra 6 Tablegange ville da, naar deres egne Tavler ere udtømte, kunne færdes over Tablebærerne op til Kandislagen. Naar denne ved en Underfølgelse af Foderaabningen viser sig at være fortæret, kan den i stille Vejr ombyttes med en lignende. Hvis Forraadet i Stedet er meget rigeligt men kun uheldig fordelt, vil man kunne undvære Kandislagen, naar man paa een af de ovenfor angivne Maader frembringer Vintergange. Disse bør dog af flere Grunde hellere dannes over Tablebærerne end ved Huller i Tavlerne. Der er dog slet ikke Tvivl om, at Anbringelsen af en Kandislage paa den beskrevne Maade er det sikreste Middel til at rette den nævnte Fejl ved Forraadets Fordeling om Vinteren.

Centralmødet.

(Fortsat.)

4. Biavlslærerne.

Ersløv. Den samlede Udgift paa denne Post har i 1892 udgjort over 1300 Kr. til c. 180 Møder. Saar vil Udgiften hertil rimeligvis naa 1500 Kr. og Mødernes Antal vil naa c. 260. Der er næppe nogen Tvivl om, at disse Møder ere et fortrinligt Middel til Biavlens Udbredelse og Forbedring; men der er den Ulempe derved, at det er overmaade vanskeligt at fordele disse Møder eller Pengetilskud saaledes til Kredse, at der ikke opstaar Misforhold med Fordelingen. Den naturligste Rettesnor for denne vilde jo være Medlemstallet (Stemmetallet) i hver Kreds; men her møder straks den Ulempe, at dette Stemmetal for det løbende Aar ikke er Bestyrelsen bekendt allerede ved det Bestyrelsesmøde om Foraaet, da Fordelingen foregaar. Endvidere opføre mange Biavlslærere ikke paa deres Regninger alle Udgifter for hvert enkelt Møde, de fleste ansøre Rejseudgifterne for sig, og det kan derfor meget ofte ikke nøjagtig ses, hvad hvert enkelt Møde i Virkeligheden har kostet Foreningen. Denne sidste Ulempe kunde naturligvis undgaa, naar man slet ikke sendte Biavlslærere til Kredse, men alene undstrænkede sig til at hde disse Tilskud, for hvilke de selv maatte antage Biavlslærere. Denne Udvej vilde dog være højt uheldig i mange Kredse, der vanskelig selv kunne skaffe sig Biavlslærere. Om disse Forhold maa Bestyrelsen ønske

at høre Forsamlingens Udtalelser. Her spørges altsaa: Ere de Delegerede tilfredse med den nuværende Ordning af denne Sag, og ønske de, at den fremdeles skal fortsættes i samme Spor?

N. S. Kristensen. Ved den nuværende Ordning af denne Sag blive de Møder, der afholdes i de mere affides liggende Egne, som Bornholm og Slesvig, de dyreste; men saadanne Egne vilde, naar der kun gaves Pengetilskud, let faa altfor faa Møder. Efter mit Forslag indføres jo iaar Stemaer, som Biavlslærerne skulle udfylde. Derved kunne vi se, hvor mange Tilhørere, der er mødt. I Almindelighed burde de dyre Biavlslærere ikke benyttes til disse smaa Møder, hvor kun faa komme tilstede. Til saadanne Møder kunde man nøjes med dygtige praktiske Biavlere i samme Egn. Derimod burde de dyre Biavlslærere kun anvendes ved Udstillinger og ved store Møder.

Anderfen. Jeg har jo i en lang Aarrække virket som Biavlslærer og virker endnu saaledes tilbids gratis. I ældre Tid var dog Hovedforeningens Virksomhed i denne Henseende ikke større end mangen Amtsforening nu. Jeg anser det for en Fejl, at de mange smaa Kredse kunne faa Biavlslærere fra Hovedforeningen. Jeg kender saaledes paa Fyn 5 smaa Foreninger, hvis eneste Virksomhed bestaar deri, at de forlange Biavlslærere. Giv hellere disse smaa Foreninger Penge, saa kunne de slutte sig sammen og i Fællesskab skaffe sig en Lærer.

P. Christensen. Det har glædet mig at høre de foregaaende to Talere fremhæve de lokale Biavlslæreres Betydning. Disse Møder blive ikke saa kostbare, og de kunne bedre rette sig efter Forholdene i Kredse, f. Eks. ved at vælge de bedste Mødedage. Dette har vel tidligere været fremdraget f. Eks. af mig her i Kolding; men det er godt, at det kommer frem paant.

Rosenfær. Kunne Kredse faa Penge i Stedet for Lærere? Jeg tror nemlig ikke, det kan ventes, at de lokale Biavlslærere skulle gøre deres Arbejde for intet.

Houkind. Foreningerne skulle helst ikke have Penge men Biavlslærere, og dette gælder især i de Egne, hvor der er mange dygtige Biavlere. Paa de døde Punkter skal der vel virkes; men dette bør helst ske ved lokale Biavlslærere fra de tilstødende Kredse. Disse bør være interesserede i at skaffe sig Medlemmer i de tilgrænsende Egne.

Ersløv. Der synes jo fremdeles at være størst Stemning for at fortsætte Biavlslærervirksomheden paa samme Maade

som i de senere Aar, altsaa saaledes, at der gives Kredse Valg mellem Viabslærere til et vist Antal Møder eller tilsvarende Pengeløb. Derved have vi imidlertid endnu ikke faaet en bestemt Regel for disse Tilskuds Fordeling. Hidtil har Sekretæren efter den Postliste, hvorefter Bladene udsendes, hvert Aar optalt det Antal hele Stemmer, Foreningen tæller i hvert Amt, og herefter ere Beløbene fordelte af Bestyrelsen. Denne Fremgangsmaade har den store Ulempe, at mange Kredse slet ikke omfatte et helt Amt, andre have Medlemmer i 2—3 Amt. Det er derfor i mange Tilfælde vanskeligt at vide, hvor mange Stemmer en Kreds har. Jeg vil derfor foreslaa, at enhver Kredsformand fører en Liste over Holderne af Bladet i hans Kreds. Denne Liste indsendes sammen med Andragendet om Viabslermøder eller Tilskud dertil, og efter disse Listes fordeles største Delen af Beløbet, der anvendes paa denne Post. Hr. Houlin's Forslag om de døde Punkter er meget godt. Vi have forsøgt det med Held i mange Egne; men der er mindst lige saa mange døde Egne, der i Løbet af saa Aar ere arbejdede op alene ved Hovedforeningens Viabslærere støttede af nogle ganske faa dygtige Mænd i Egnen. I det hele taget ere de døde Egne svundne stærkt ind, om der end er mange tilbage. De faste Viabslærere kunne vi fremdeles ikke undvære.

Møller. At Bidragene skulle afhænge af Hovedforeningens Stemmetal i de forskellige Kredse, forstaar jeg ikke. Min Udgift og mit Arbejde som Viabslærer har i alle Tilfælde været ens, enten vedkommende Egn havde faa eller mange Stemmer i DBF. De store Foreninger have jo bedre Raad end de smaa. Jeg foreslog for mange Aar siden i en Kreds, at hvert Medlem skulde give 10 Kr. til deres egen Kasse. Det vilde de ikke, og jeg er ikke siden blevet opfordret til at komme til den Kreds. Derimod er Rejsens Længde af Betydning. Derfor bør enhver Viabslærer have sit bestemte Omraade og ikke fare hele Landet rundt. Men jeg er enig med Hr. Ersløv i, at vi maa have faste Lærere baade til Udsendelse til disse Kredse og til døde Punkter. Disse bør Bestyrelsen søge at udfinde og afsætte dem paa et Landkort. Gud velsigne de lokale Viabslærere, hvis vi kun havde nok af dem i alle Egne. Derved kunne vi jo spare store Rejseomkostninger.

Kr. Pedersen. Viabslærerne have gjort meget stor Nytte; men jeg hylder dog Tanken om en Indskrænkning paa denne Post. De smaa Kredse bør henvises til

at slutte sig til den nærmest beliggende Amtskreds.

Hoffmann. Viabslærere fra Egne i Nærheden af de døde Punkter kunne virke meget heldigt i disse. I Maribo Amt er der nu ikke mange saadanne Punkter, fordi Amtsföreningen har udsendt Viabslærere til dem. En ganske jævn Viabslærer kan der gøre megen Nytte. Kredse bør have Tilskud ligesom forhen. Jeg slutter mig til Ersløvs Forslag, fordi Kredse ofte føle sig forurettede, naar Tilskuddet ikke ydes efter en fast Regel.

Lindelof. Her i Roldingegnen har været et dødt Punkt; men N. C. Andersen kom og arbejdede Sagen frem. Vi bør benytte Presen for at vække Interesse for Møderne. Saaledes havde vi iaar ved Præsidentens og Sekretærens Nærværelse et godt besøgt Møde, som jeg forud havde henledet Opmærksomheden paa i vore lokale Blade.

Præsidenten henleder Opmærksomheden paa de dyre Kundgørelser om Møderne. Man burde faa Presen til at optage disse for en ringere Pris for Smaafolks Skyld. Ofte kunde man benytte Bredkort til Kundgørelsen.

Rosenkær. Skolebørn ere gode Ombud.

Sens Hansen. I min Egn ere mange døde Punkter. Enkelte Egne ere 3 □ Mil store, og det er dyrt at rejse. Jeg vil bede om, at Bestyrelsen vil huffe paa min Egn. Det er nok værd at drive Viabl der, da et Stade undertiden i eet Aar kan give 150 Rønning.

S. Jensen. Afslutning.

Mads Hansen. I Skanderborg Amt have vi iaar ikke benyttet DBF's Viabslærere, fordi vor Forening har faa stort et Omfang. Derfor have vi benyttet lokale Viabslærere til et stort Antal billige Møder. Ved Udstillinger kunne vi derimod ikke undvære de dygtige Viabslærere. Naar Kredsformændene samles, faa vi Underretning om, hvor de døde Punkter ere, og derhen sende vi vore egne Viabslærere. Vi gøre ikke Alarm i Bladene, men lader trykke flere Tusinde løse Kundgørelser, og disse udsendes ved Skolebørn.

Andersen. Bidraget bør ikke bestemmes ved Holderantallet; thi Staten yder Bidrag, for at det skal komme de Smaa tilgode. Ofte holder kun een i hver Kreds Bladet og lader det rundtsende.

Risén. Vi have været glade ved Viabslærerne paa MS. Med vore lokale Blade have vi den Afford, at de optage Kundgørelsen om Møderne frit, naar vi sende dem korte Referater af Møderne.

Ersløv. Hovedspørgsmaalet i denne

Sag er Fordelingen af Møderne og Tilskuddene. Hr. Møller og Hr. Andersen mene, at dette Bidrag til Kredsen ikke bør rette sig efter Stemmetallet. Foreningens Formaal er jo at udbrede og forbedre Biavlen heri Landet. Men Hovedmidlet hertil er dette, at gøre Biavlerne til Medlemmer af Foreningen. Ikke alene fordi de derved faa Bladet og Smaasfristerne i Hænde; men meget mere, fordi det at blive Medlem faar den aller ubetydeligste Biavler til at virke med for vort store Formaal. Det kommer altsaa an paa ikke blot direkte at virke for Biavlens Udbredelse men ogsaa at skaffe os flere Medlemmer. Derved faa vi større Midler og kunne faa meget bedre virke for vort Formaal. Jeg vil foreslaa, at der stemmes over det af mig fremsatte Forslag.

Præsidenten. Onsker Centralmødet, at de enkelte Kredse ved Indgivelse af Andragende om Biavlermøder eller Tilskud dertil skulle opgive deres stemmeberettigede Medlemsantal til Sekretæren, for at Fordelingen tilbørlig kan ske i Forhold til disses Antal?

Dette Forslag vedtoges med 17 Stemmer imod 6.

M. S. Kristensen. Lad os ligesom hidtil overlade denne Fordeling til Bestyrelsen.

Dooze. I Marts Maaned, naar Andragender indsendes, have Kredsen ikke saa mange Holdere som senere paa Aaret. Have vi ikke afstemt for tidligt i denne Sag?

Ersløv. Man har spurgt mig om, hvorledes Bestyrelsen kan udsende Biavlslærere til de døde Punkter, naar hele Beløbet fordeles paa den nu vedtagne Maade? Hertil skal jeg svare, at Bestyrelsen allerede tidligere har faaet Bemyndigelse til at reservere et passende Beløb af denne Post til Udsendelse af Biavlslærere til Udstillinger og til Egne, som ikke have Kredse af DBF. Til Hr. Dooze skal jeg svare, at den Omstændighed, at Stemmetallet i Slutningen af Marts endnu er langt mindre end senere paa Aaret, er lælles for næsten alle Kredse; men forøvrigt maa Bestyrelsen vel være berettiget til ogsaa at tage Hensyn til Stemmetallet i Kredsen i det foregaaende Aar. Dette er nemlig hidtil sket. (Mange Delegerede: Ja!)

5. Tidsskriftet. a. Andragende fra Redaktør-Sekretæren om, at Foreningen enten antager til denne Post en anden Mand, der kan ofre al sin Tid paa Biavlen, eller at Posten deles, eller at der gives ham et Tillæg af 150 Kr. aarlig, for at han i den travleste Tid kan holde en fast Medhjælper.

Ersløv oplæser sit Andragende. I de senere Aar har jeg haft ikke ringe Hjælp til Udførelsen af Arbejdet for DBF., mest til Besørgelsen af Bladets Distribution men ogsaa jævnlig til Oversættelse af Artikler fra udenlandske Blade. Denne Medhjælp har i de sidste Aar Aar andraget c. 400 Kr. aarlig og har altsaa ikke været helt dækket af det Distributionsgebyr, jeg har modtaget foruden min Løn som Redaktør. Det har dog vist sig, at jeg i en vis Tid af Aaret, April til Juli, paa ingen Maade har kunnet overkomme Arbejdet, da jeg paa den Tid ofte har modtaget c. 80 Breve ugentlig. Bladets Redaktion har jeg altid først besørget, saa at jeg haaber, at denne Overlægselse med Arbejde kun i ringe Grad har været mærket deri. Derimod er det gaaet ud over Brevene. Alt, hvad jeg paa nogen Maade har kunnet henlægge, har jeg udsat at besvare, og dog har jeg i den Tid arbejdet fra tidlig Morgen til langt ud paa Natten. Dette kan jeg ikke forsætte; thi det skader Foreningen, at Brevene ikke besvares, og det skader mig baade paa Helbred og i Medlemmernes Omdømme. Meget nødig vilde jeg opgive dette Arbejde, der er blevet mig saa kært, men hellere dette end at Biavlsagen skal tage Stæde derved. Det kunde synes at være den simpleste Udvej at dele Posten, nemlig at overdrage Sekretærposten til en anden Mand. Dette vilde jeg med Glæde gaa ind paa, naar jeg kunde tænke mig en saadan Deling udført paa en tilfredsstillende Maade; men jeg er meget bange for, at der vilde fremkomme Hundreder af Tilfælde, i hvilke Redaktøren sendte en Sag til Sekretæren, og denne igen sendte den tilbage som sig uevkomme. Kun, hvis de to Mænd besandt sig i samme Kontor, kunde en saadan Deling gaa an. En Deling vilde bezuden næppe blive billigere end den nuværende Ordning med det ansøgte Tillæg. Jeg tilraader derfor bestemt at holde disse Poster samlede, om jeg end derved skal miste denne Plads. Den i Andragendet sidst nævnte Løsning tror jeg vil være den billigste Udvej for Foreningen, og hvis man bevilger mig dette Tillæg, haaber jeg at blive i Stand til at besvare alle Forespørgsler og Henvendelser fra Medlemmerne ligesaa fuldstændig som i de første 4—5 Aar, i hvilke jeg beklædte denne Post. Hvis Centralmødet nøgter mig dette Tillæg, vil jeg dog derfor ikke forlade min Post i Utide. Mit Valg gælder for endnu et Aar, og i dette vil jeg da fremdeles arbejde for den nuværende Løn.

(Her forlod Ersløv Lokalet for ikke at være nærværende under den følgende Forhandling om denne Sag).

Schroll. Jeg vilde anse det for heldigt, om Bestyrelsen vilde præcisere sin Stilling til ethvert Forhandlingspørgsmaal og navnlig til dette. Vi maa have et Forslag, og jeg skal tillade mig at stille et. Efter hvad jeg kan se, er den egentlige Redaktørløn 650 Kr. aarlig. Dertil kommer Distributionergebyret for de anmeldte Eksemplarer, nemlig for Tiden c. 300 Kr. aarlig. Hertil jøges nu et Tillæg af 150 Kr. aarlig til Redaktørlønnen, altsaa ialt 1100—1200 Kr. aarlig. Det er min Mening at de Penge, som gives for Distributionen, gaa fuldt med til det Arbejde, og Andragendet om, at den egentlige Redaktørløn forhøjes til 800 Kr. aarlig finder jeg i enhver Henseende begrundet. Tillægget er meget bekedent. Det vil ikke se godt ud, om vi nægte et bekedent Andragende og saa senere give meget mere. Det vilde være en daarlig Sparfommelighed. Jeg foreslaar derfor, at der bevilges Redaktøren et Tillæg af 150 Kr. aarlig.

Houliind. Det forbauser mig, at der ikke forlanges mere, naar man betænker det store Arbejde, der udføres af vor nuværende Redaktør. Naar en Mand har saa stor Betydning for en Sag, som Erzslev har for Biablsjagen her i Landet, saa kan der ikke være Tale om at nægte et saa bekedent og velfortjent Tillæg, som det han begærer i dette Andragende.

Møller. Jeg vil paa det bestemteste fraraade at dele Posten. Dette have vi forsøgt; men det gik ikke. Medlemmerne løb Sur deri, betalte Penge til Sekretæren, som Redaktøren skulde have og omvendt. Jeg tilraader derfor fremdeles at holde Posterne samlede.

Kr. Pedersen. Jeg finder Fordringen overordentlig billig. Jeg kender Arbejdet med en stor Brevveksling. Det er drøjt, naar det Arbejde vokser En over Hovedet, og der er da intet andet at gøre end at tage Hjælp dertil.

Lindeloef vil grumme nødig af med Erzslev som Redaktør af mange Grunde. Den enkelte, som maaste kunde afløse ham, vil ikke. Bladet er særdeles godt redigeret. Erzslev kan Dansk, Tysk og Engelsk. Jeg finder hans Andragende meget bekedent, naar man husker paa det Arbejde, han udfører, og de Kundskaber, han sidder inde med.

Lauritzen. Erzslev har af Foreningen c. 900 Kr. aarlig i Indtægt ved Siden af sit Embede som Lærer.

Præsidenten. Han har maattet give Afkald paa 200 Kroner aarlig af sin Lærersløn for Biablsjagens Styld.

Lønberg. Det Beløb erstattes af Foreningen*).

Lindeloef. Jeg indser ikke, at det bedrøver Foreningen, hvilke andre Indtægter Erzslev har, her tales kun om at lønne hans Arbejde for Foreningen. Hvis han nu havde privat Formue, skulde vi saa derfor være mere knebne med at lønne ham?

N. S. Kristensen. Kan Sagen ikke ordnes i Retning af mit Forslag: en Deling af Posterne? Flere andre Foreninger have en saadan Ordning.

Doose. Hr. Erzslev har Indtægten af Redaktørposten ved Siden af sit Embede. Hvor mange Biablere have mon saameget? Have vi Raad til det? Dertil gaar det meste af vort Statstilskud.

Præsidenten. Ikke en Øre af vort Statstilskud medgaar til Redaktørlønnen; thi alle Bladets Udgifter, ogsaa den nævnte Løn, udredes af Medlemsbidraget, og der bliver endda et godt Overflud tilbage til andre Formaal.

Flere Delegerede forlange Afslutning. Præsidenten sætter under Afstemning Forslaget om, at der gives Redaktøren fra 1. Januar 1894 et Tillæg af 150 Kr. aarlig.

Dette vedtoges med 22 Stemmer mod 3.
(Sluttes.)

Indgangenes Størrelse.

af S. Wieslander, „Bigården“.

Efter den forløbne strænge Vinter og de store Tab, som da ramte Biablen (i Sverrige), tror jeg, at Biablernes Interesse for Overvintringspørgsmaalet ingenlunde er ubetydelig. Jeg vil hde et lille Bidrag til dette Spørgsmaals Løsning ved at udvikle mine Anskuelser om den Størrelse, som Indgangen bør have om Vinteren. Der findes to skarpt modsatte Retninger i dette Spørgsmaal, den ene karakteriseres af den thyske Bimester Baron von Berlepsch's Udsagn: „Vierne behøve om Vinteren forbauser lidt Luft“, medens derimod den anden Retnings Tilhængere knapt kunne staae Vierne Luft nok og anbefale „helteaanne Indgange“. Hvem har nu Ret? Jeg er ikke i Tvivl om at svare: Ingen af dem. At Bifamilier ofte overvintre udmærket med meget smaa Indgange, er ligesaa sikkert, som at der findes en Masse Eksempler paa udmærket Overvintring med helteaanne Indgange. Men een Sag er det,

*) Dette er ganske sandt; men Erstatningssummen regnes jo med til Redaktørlønnen. N. A.

hvad der kan lade sig gøre, en anden, hvad der bør gøres. Hvad vi ville vide er: Hvilken Størrelse af Indgangen er den mest passende? Herpaa kan imidlertid ikke gives et bestemt Svar. Det beror paa Biholigen, Familiens Styrke og fremfor alt paa Vejrlaget. Jeg tror at have nogen Erfaring i den Henseende, da jeg har røgtet Bier baade i Skaane, Smaaland og Vester-götland, og jeg vil i Korthed fremsætte min Mening. I mange Aar anvendtes i mit Barndomshjem i Skaane, hvor Bierne holdtes baade i Straakuber og i Træstader, Indgange, som kun vare $1\frac{1}{2}$ " brede og oven i Købet halvmaaneformede og kun paa Midten saa høje, at en Bi kunde passere. Mere end 2 Bier ad Gangen kunde ikke komme ud, og der gjordes ingen Forskel paa stærke og svage Bifamilier. Træstaderne bleve i Almindelighed mere eller mindre fugtige og havde temmelig mange døde Bier, men overlevede dog oftest Vinteren. Halmkuberne overlevede saa godt som altid, og honningtunge Kuber bleve sjældent fugtige, hvorimod Kuber, som vare bistærke, men samtidig honningfattige, i Almindelighed bleve fugtige. At det ikke var saa for-dærveligt at anvende saa smaa Indgange, turde fremgaa deraf, at en Halmkub, der bestandig indvintredes saaledes, levede mindst 10 Aar og afgav aarlig 1—3 Sverme. Nu derimod saa Halmkuberne 3—4 " bred Indgang, blive ikke fugtige og overleve altid.

Sidste Efteraar indvintrede jeg i varmt indpakkede Heddonstader 10 Bifamilier med Indgangene 4—7 " brede, alt efter deres Styrke, og $\frac{1}{2}$ " (12 mm.) høje. Ikke et eneste af disse Stader bleve mere fugtige, end at i et eller andet den yderste Ladde ved Indgangen og ved Bagvæggen var lidt hvidulden. Dette Mug var forøvrigt tørt, saa at man kunde blæse det bort. En Bifamilie, som jeg ved Indvintringen ikke ansaa for stærk, men som ved Udvintringen viste sig stærk (i Gennemsnit drog 300 Bier i Minutten ud af dette Stade i Slutningen af April, under godt men aftagende Træk paa Bil) havde kun 5 " bred Indgang, men viste ikke Spor af Uro om Vinteren og heller ikke Spor af Fugtighed ved Udvintringen.

Staderne stode i et Skur, omgivne af $4\frac{1}{2}$ " (12 cm.) tykke Madraser, og Laagene vare lufttæt tilklæbte med Papirstrimler. Ifølge dette Forsøg og hvad jeg har læst om Erfaringer paa andre Steder, er jeg kommet til den Mening, at naar Halmkuber have 3—4 " og Kunststader 4—7 " brede Indgange, er det tilstrækkeligt; større behøves ikke, om end Bifamilien tæller

50,000 Bier, og man vil aldrig behøve at opfile Stadet. „Men“, sige Tilhængerne af de heltaabne Indgange, „om end langt større Indgange anvendes end de, du foreslaar, har det dog hændt, at Bierne ere bleve urolige, have bruset og fløjet ud, og man maatte opfile dem for at berolige Bierne“. Lader man det saaledes, at der er lufttæt ovenover Bierne og dernæst anvender utilstrækkelig Pakning, saa mødes Varmen fra Bihyngen og den kolde Luft udefra inde ved Bihyngen, og der opstaar da Fugtighed, hvorimod ved varm Indpakning mødes Varmen og Kulden i Indgangen, uden at nogen Fugtighed fremkommer. Bruse nu Bierne paa Grund af Fugtigheden, og Stadet bliver opfilet (Heddonstadet har jo løst Bundbræt), saa bevirker dette, at Bierne mærke Fugtigheden mindre, blive stille og trække sig tættere sammen for at beskytte sig mod den forøgede Kulde. Er Bifamilien stærk, saa udholder den ofte Kulden og overlever, hvorved de store Indgange erhverbe en ny Tilhænger. Hvorfor er det da urigtigt eller uheldigt at anbefale „heltaabne Flybehuller?“ Jo! For det første er Begrebet altfor svævende. Paa Ostgota-Stadet Nr. 2 betyder det 9 " brede Indgange, paa Heddonstadet 11—12 ", paa Lavnormal-Stadet $14\frac{1}{2}$ ". Det er jo imidlertid aldeles urimeligt, at Indgangens Bredde skal rette sig efter Kammens Bredde. Samme Bredde af Indgangen om Vinteren passer til alle de 3 Stadsformer, skulde nogen behøve lidt større Indgang, da maatte det være den høje Normalramme, da den medfører mindst Luftfornyelse. Men naar Indgangene ere heltaabne, faar jo den Kamme den mindste Indgang. Endvidere er det altid forkasteligt at angive som en for alle og iverkaldende Regel, at Indgangen skal være heltaaben uden Hensyn til Vejrlag, Bistyrke og Vinterpakning. Thi er det f. Eks. rigtigt at anvende heltaaben Indgang paa Ostgota-Stadet Nr. 2 (Højnormal) ved Vestkysten af Sverige, saa er det naturligvis urigtigt at have samme Indgangsbredde paa det Stade i Dalarna eller Norrland, hvor Vejrlaget baade er mere tørt, bestandigere og koldere. Er det deroppe i det høje Nord heldigt at anvende Ostgota-Stadet med heltaabent Flybehul, da have disse Stader for smaa Indgange for Vestkystens fugtige og uftadige Vejrlag, de behøvede da langt større Indgange end deres indvendige Bredde. Med andre Ord: Enhver bør lade sig belære af Erfaring, om hvilken Størrelse af Indgangen, der passer ham bedst. Man bør ikke slaa sig helt til Ro om Vinteren, men se til sine Bier

mindst een Gang om Maaneden og udrense Affald og døde Bier.

Stærke Bifamilier bør have større Indgange end svage. Man bør ikke udgrunde, hvilken Indgang, der er den største, som Bierne kunne hjælpe sig med, men hvilken der er den mindste. Dette bør man gøre, om man end har fundet, at Bierne overvintre fortrinligt med helt aaden Indgang. Thi jo koldere Bierne sidde, desmere æde de, og kan man spare 5—10 R Honning pr. Familie ved at formindste Indgangene, da er der al Grund til at gøre det, og Faren for, at Bierne kunne faa Bugløb ved at æde for meget, bliver derved tillige mindre.

Prøver Brødre-Biavlere 4—7" brede Indgange i Forbindelse med meget varm Indpakning og giv Meddelelse i „Bigården“ om Udfaldet. I bort Land er Vinteren Biavlens farligste Fjende, og vi bør meddele hverandre vore Erfaringer, for at vi tilsidst kunne blive i Stand til fuldkomment at behjse denne vor Buzsemænd.

Ovenstaaende velskrevne Artikel tro vi, at vore Biavlere ville læse med Interesse. Vi have allerede for mange Aar siden arbejdet for Anvendelsen af brede Indgange, men først rigtignok udelukkende under godt Træk om Sommeren. I de senere Aar have vi tillige tilraadet temmelig brede Indgange om Vinteren. Vi have dog aldrig givet denne almindelige Regel om „helt-aadne“ Indgange om Vinteren. Forfatteren har naturligvis ganske Ret i, at en saadan Regel er urimelig, naar den gives uden Hensyn til Indgangens Bredde eller Højde. Med Hensyn til Højden skulle vi gøre opmærksom paa, at de fleste af vore Stader nu have Indgange af $\frac{1}{3}$ " Højde. Om Vinteren kommer det naturligvis kun lidt an paa Indgangens Bredde, men nærmest an paa dens Størrelse. Forfatteren tilraader hos et jævnt stærkt Stade Vinter-Indgange af 6" Bredde og $\frac{1}{3}$ " Højde, altsaa 3 $\square$ ". Dette vilde altsaa hos vore Stader med $\frac{1}{3}$ " Højde give 9" Bredde. Vi kunne meget godt slutte os hertil, naar man tillige sørger for een Gang maanedlig at udrense Indgangen med en blød Pind. Red.

Redaktørens Løn.

— Af Hans Erslev, Kalundborg.

Da der i foranstaaende Referat angaaende denne Sag paa det sidstafholdte Centralmøde forekommer en Udtalelse om en

Indtægtspost, der hidtil har tilflydt Redaktøren, uden at den har været medregnet i „Redaktørens Løn“ — skal jeg herom oplyse følgende:

For Bladets Udsendelse og Distribution betales ipløge Postloven $\frac{1}{2}$ D. pr. enkelt Nummer i Porto, altsaa for Tiden 9 D. aarlig af hvert Eksemplar, og for Dyrkning og Distribution endvidere 8 % af Beløbet for de abonnerede Eksemplarer, altsaa 16 D. aarlig pr. Ekt. Dette samlede Beløb, 25 D. af hvert „abonneret“ Ekt., fradrager Postvæsenet, inden Betalingen indgaar til Redaktøren, der altsaa kun modtager 1,75 D. for hvert saadant Ekt. til Foreningens Kasse.

Lige fra Foreningens Stiftelse, altsaa nu snart i fulde 27 Aar, har dog aarligt et større eller mindre Antal Medlemmer bestilt og betalt Bladet hos Redaktøren. For disse Eksemplarer, der kaldes anmeldte, har Redaktøren overtaget hele Postvæsenets Arbejde med Distributionen, nemlig Anmeldelse af Adressen baade til Udsendelses- og Modtagelses-Postkontoret og Regnskab over Beløbene. Dette medfører for et stort Antal „anmeldte“ Eksemplarer et særdeles stort og besværligt Arbejde, da Redaktøren hver Gang, der klages over Postbuddenes Fejl ved Uddeling af saadanne Eksemplarer, maa være i Stand til at angive den Dato, paa hvilken dette Ekt. er bestilt. For rettes Mangelen ikke. For dette Arbejde har Redaktøren modtaget de ovennævnte 8 % af Beløbene, idet man regnede dette Arbejde udført for Postvæsenet, ikke for DBF. Derfor fradroges baade Porto og Distributionensgebyret, 8 %, ogsaa for disse Eksemplarer, inden Betalingen for de bestilte Blade opførtes i Regnskabet.

Alt dette stadig har været Praksis i Foreningen, fremgaar af alle de Regnskaber, som findes i Arkivet fra N. C. Andersen's og Th. Nielsen's Tid.

Da jeg ved Centralmødet d. 29. November 1885 valgtes til DBF's Redaktør, tilfød man mig ganske de samme Lønningsvilkår, som min nærmeste Formand, Th. Nielsen, havde haft. Deri maatte jeg altsaa antage, at det nævnte Distributionsgebyr for de „anmeldte“ Eksemplarer var indbefattet. For yderligere at sikre mig i denne Henseende, omtalte jeg denne Post for den da-værende Bestyrelse, der udtalte, at der ikke kunde være Tale om at tilføre Protokollen nogen Beslutning om en Praksis, der var ligesaa gammel som Foreningen.

I de 2 første Aar af min Redaktør-virksomhed var de „anmeldte“ Eksemplærers Antal kun ringe, jeg antager omtrent 100

Ekz. aarlig; men i Slutningen af 1887 bedtoges ved skriftlig Afstemning i Bladet (ikke ved et Centralmøde) den nedsatte Pris, 1,50 D., for de anmeldte „Eksemplarer“. Derved steg derved Antal i 1888 meget stærkt; men mit Arbejde med Distributionen forøgedes naturligvis i samme Forhold.

Ved Bestyrelsesmødet d. 3. April 1888 i København fremdrog jeg denne Sag, idet jeg gjorde opmærksom paa, at mit Arbejde med Bladets Udsendelse var blevet forøget i en overordentlig Grad, saa at jeg ofte maatte benytte Hjælp dertil; men at dette Arbejde dog nogenlunde kunde dækkes ved ovennævnte 8 % Afgift, altsaa 12 D. pr. nedsat Eksemplar. Jeg forespurgte, om denne Sag skulde forelægges Centralmødet samme Aar og Sted. Dertil svarede Bestyrelsen mig paany, at dette jo ikke var nogen ny Indtægtspost for Redaktøren, og derfor var der ingen Anledning til at forhandle om den.

Hvis jeg ikke havde beholdt denne Indtægt, kunde jeg paa ingen Maade have paataget mig det store Arbejde, som den nævnte Forandring i Bladets Pris medførte for mig, med mindre man samtidig havde forøget mit Honorar som Redaktør.

Som et Bevis for, hvor stort et Arbejde den omtalte Distribution af anmeldte Eksemplarer medfører for Redaktøren, skal jeg anføre, at da et andet Blad, „Bavlstidende“, i sin Tid udgaves af Hr. N. S. Kristensen, som vistnok kunde behøve enhver mulig Indtægt for at faa Bladet til at bære sig, opfordrede han dog i Bladet stadig til at bestille dette paa Posthusene, ikke hos ham selv, uden Tvivl, fordi han hellere vilde undbære den nævnte 8 % Afgift end at have Arbejdet med Distributionen. Ganske det samme ses endnu bestandig hos de fleste af de Blade her i Landet, som udsendes gennem Postvæsenet (f. Eks. „Husmandsbladet“), nemlig at Redaktørerne hellere vilde have Bladene bestilte hos Postvæsenet end hos dem selv, uagtet de dog derved kunde vinde de 8 % af Beløbet.

Ved Centralmødet i Kolding d. 16. September d. A., hvor 32 Repræsentanter vare mødte, blev hele denne Sag og denne Indtægtspost for Redaktøren klart fremdraget for de Delegerede og fuldt ud anerkendt for lovlig af hele Forsamlingen med Undtagelse af 3 Delegerede, som ikke stemte.

Ved samme Møde har man yderligere med 22 Stemmer mod 3 bevilget mig et Tillæg til min Løn af 150 Kr. aarlig, for at jeg i Aarets travleste Tid kan have en fast Medhjælper ved mit Arbejde for DBF.

Sfølge Foreningens Love er Central-

mødet den højeste Myndighed i alle Foreningens Anliggender, og jeg haaber derfor, at de ærede Medlemmer af DBF. ville erkende, at jeg ikke ved i de 8 Aar, jeg har beklædt Redaktørposten, at modtage den nævnte 8 % Afgift af de hos mig direkte bestilte Eksemplarer har begaaet nogen Urret mod Foreningen. Der er et gammelt Ord, som hedder: „En Arbejder er sin Løn værd“, og jeg kan med Sandhed sige, at jeg hidtil i Foreningens Tjeneste har udført rigeligt Arbejde ikke alene for den „Redaktørløn“, jeg har oppebaaret, men ogsaa for det „Distributionsgebyr“, jeg har modtaget.

Stadeformen.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus.

Naar man ser tilbage paa den Tid, da Stadeformen, som almindelig benyttedes, var Højtader med 3 Hold Kammer over hverandre, af en Størrelse paa 8 a 9" paa hver Led, hvor forandrede Forholdene da ikke ved Trugstads Indførelse her i Landet. Man gif da ikke alene over til at bruge langt større Kammer, men disse bleve tillige anbragte paa en helt anden Maade, idet Stedet blev bygget saaledes, at det kunde optage et stort Antal Kammer i een Rængde, og hvor der med Lethed var Udgang til hvilken som helst af Kammerne oven fra. Men da Pakrummet i Staderne undertiden kun optog et Par Tommer, og der som Regel var Plads til c. 30 Kammer, havde et saadant Stede ikke noget smukt Udseende ved Siden af Højtadet. Efterhaanden som man kom over til at bruge lave Honningkammer over Ynglerummet, blev Stadets Udseende dog langt smukkere, da det i Reglen blev bygget en Del fortere, og det var uden Tvivl ikke alene paa dette Punkt at Stedet vandt i Værdi.

Efter det lave Normalmaals Indførelse gif man endnu længere ned med Hensyn til Kammernes Antal i Underrummet, ja undertiden indskrænkede man sig til kun at have Plads til c. 15 Kammer i det egentlige Ynglerum, men Stedet var da bygget saaledes, at det kunde optage et ligesaa stort Antal Kammer af samme Størrelse i Overrummet. Man var altsaa paa en vis Maade gaaet over til Højtadepriincippet igen, men da Overrummet kunde tages af, og Kammerne i Underrummet derved bleve let tilgængelige fra oven, maatte det ubetinget kaldes i en forbedret Form.

Naar man tager i Betragtning de Ud-

gifter og alt det Arbejde, som er forbunden med Forandring af Stadeformen, og dermed i Almindelighed ogsaa Kammerne, saa bør man ikke gøre en saadan Forandring, med mindre der paa Forhaand kan forudses en større Fordel derved.

Nu, da Wells-Metoden er bleven bekendt, kan det se ud til, at en saadan Fordel vil kunne vindes ved Benyttelse af denne Metode, dersom den overhovedet vil faa nogen Betydning (og det tror jeg imidlertid, den vil faa). Men jeg mener alligevel ikke, at der er Grund til at anstaffe sig ny Stader efter dette Princip, naar man i Forvejen har nogenlunde solide og nøjagtige Bivoliger af et af de anbefalede Maal, thi de maa som Regel kunne ændres for en ubetydelig Udgift, saaledes at de derved kunne blive omtrent ligesaa gode, som om de vare byggede med denne Metode for Dje. Den første Betingelse for en saadan Forandring af gamle Bivoliger er selvfølgelig, at de har den tilstrækkelige Plads, som er nødvendig ved Indvintringen. Underrummet maa derfor kunne optage 14 a 16 Kammer foruden Pakrammerne, da man maa forudsætte, at hver Afdeling vil kunne faa Brug for det halve af dette Antal til Hengening af deres Vinterforraad. Er Flyvehullet i Stadets ene Ende, vil det jo være det letteste at udføre et tilsvarende Flyvehul i Bagdøren. Jeg overvintrede et Dronningstade paa den Maade sidste Winter, det overvintrede særdeles godt, man behøver ikke at frygte for, at der skal blive Gennemtræk i Stedet, fordi Flyvehullerne ere anbragte saaledes overfor hverandre; thi hver en Utæthed, som findes udenom Indstudet, der adskiller de 2 Bifamilier, vil blive fylt med Klæbvoks; ja selv om Indstudet er gennemhullet, vil det blive tilfattet saa nøjagtigt, at det ikke mere er gennemsigtigt. Ved Indvintringen vil det være nødvendigt at nedstøde en Pakramme ved hvert Flyvehul som er saa tyk, at den kan optage 2 a 3 Kammeres Plads, de hæves $\frac{1}{3}$ " fra Bunden ved Hjælp af 2 Trælister. Et Stade, hvori der i Sommertiden kan anbringes 20 Kammer, vil altsaa paa den Maade have en passende Længde. Er det derimod længere, kan der, om man ikke ønsker saa mange Kammer at overvintre paa, anbringes en noget tykkere Pakramme ved hvert Flyvehul. Naar nu hver Afdelings Bier ere adskilte ved en tynd Trædør, vil Bierne uden Tvivl trække sig henimod denne og saaledes faa gensidig Varme af hverandre, og da de derved ville komme til at bo midt i Stadet og meget fjernt fra den ydre Luft, er der Sandsynlighed for en god Overvintring. Et saadant Yngelrum vil efter de Forsøg,

jeg har foretaget i den forløbne Sommer, være tilstrækkeligt stort, og naar Overrummet er højt nok, til at det kan optage samme Rammemaal som i Underrummet, hæves jo tillige den Udvej, at der kan flyttes nogle Yngeltavler op i Overrummet, hvis man skulde finde, at Dronningen ikke har tilstrækkelig Plads at udvide Yngelen paa. Det er altid en Behagelighed at kunne bruge samme Rammemaal i hele Stadet, og der er næppe Tvivl om, at det ogsaa har mange Fordele, f. Eks. ved Indvintringen vil man jo langt lettere være i Stand til at faa passende Tabler at overvintre paa. Dette er min Opfattelse af Sagens Udvikling med Hensyn til Stadeformen, og hvad der for Øjeblikket kan spares, for at man kan være i Stand til at følge nogenlunde med Tiden, og, hvad der kan spares, er jo fortjent.

Haltende Dronninger.

Af Brevler N. Nielsen, Ollerup.

Sjor i August Maaned havde jeg en Bifamilie, der var dronningløs, hvilket den havde været i længere Tid, og af den Grund var den bleven temmelig svag. Jeg havde heldigvis en Reserveredronning i et Smaastade, den eneste jeg havde, den indfangede jeg og fik heldig indført i den nævnte Familie. Derpaa fødredes den jævnt i 10 Dage, hvorefter jeg undersøgte den for at se, hvordan det gik med Yngelsætningen. Til min store Overraskelse opdagede jeg da paa en af Tablerne 2 dejlige Dronningceller. Der var ellers Yngel paa alle Udvinglingstrin, som saa særdeles godt ud. Dronningen maa have en eller anden Fejl, tænkte jeg. Derfor undersøgte jeg den nærmere og saa da, at den haltede paa det ene af de mellemste Ben. Da det var først i September Maaned, antog jeg, at det ikke kunde nytte noget at lade Bierne i dette Stade skifte deres Dronning, da der kun var liden Sandsynlighed for, at den ny Dronning kunde blive befrugt. Af den Grund borttog jeg Cellerne og fødrede jævnt igen indtil midt i September. Da undersøgte jeg igen denne Familie og fandt atter forseglede Dronningceller, som jeg borttog. Dronningen saa jeg ogsaa, men jeg kunde da ikke se, at den haltede. Der var ingen af de andre Bifamilier, der paa denne Tid yngede saa godt som denne, der nu kunde besætte 8 Tabler. Derefter gav jeg dem det, de manglede i Vinterforraadet, ved Hurtigfodring. Sidst i September saa jeg til Familien igen, den havde da atter

Dronningceller, som jeg ogsaa tog bort. Den var nu i en fortrinlig Vinterstand. Denne Dronning kunde jeg nok have faaet skiftet med en Rubedronning; men jeg tænkte, at det kunde være interessant at se, hvordan det vilde gaa til næste Aar.

Bed det første Efterhyn i Marts saa Familien ganske godt ud; men det varede ikke ret længe, før jeg kunde mærke, at den stod langt tilbage for de andre Familier. I første Halvdel af April havde de allerede Dronningceller igen, men da der indtraadte nogle kolde Dage, rev de dem ned igen, før de bleve forseglede. Sidst i April havde de atter Dronningceller, som jeg lod sidde, til de vare lige bed at udruges. Da hørte jeg dem; thi jeg tænkte: Naar det næste Sæt Celler udruges, vil der være Droner til at befrugte den unge Dronning. Der blev ganske rigtig bygget Celler en Gang til; men Dronningen holdt allerede op med at lægge Æg, før de vare forseglede, og nogle saa Dage før den unge Dronnings Fremkomst var den væk, død af sig selv, antager jeg. Familien kunde paa denne Tid kun besætte 5 Tabler, ved Udvintringen kunde den besætte 7 Tabler. Det varede den sædvanlige Tid, til den ny Dronning blev udklækket, og ligeledes til dens Befrugtning.

Jeg havde ogsaa en anden Bifamilie, hvis Dronning var halt, men det var paa det ene Bagben. Denne overvintrede ogsaa godt og udviklede sig til at blive en særdeles kraftig Familie. Den blev den bedste af alle dem, jeg har, og gav et Udbytte af 91 B Honning. Desuden udbyggede den 12 Magasinrammer ($13\frac{1}{2} \times 4$), som kun vare forsynede med $\frac{1}{2}$ " Vedere. Denne sidste Dronning lever endnu, og den Familie, den er i, er en af de kraftigste jeg har for Tiden. Begge Dronningerne vare udklækkede af Sværmedronningceller.

Foderets Plads i Winterlejet.

Fra Hr. Lærer B. Hansen, B. Hornum, have vi modtaget følgende Forespørgsel:

„I „Tidskrift for Biavl“, Nr. 15 d. A., findes under Overskriften „Til Begyndelsen“ (Side 257) anført, at Kandisop-løsningen „bør findes i de yderste Tabler ved begge Enden, hvorimod Honningen bør findes i de midterste, ovenover Biernes Siddeplads“, medens i Nr. 12 ligeledes d. A. findes under „Gavnlig Vint“ (Side 214) angivet, at „Honningen bør sidde øverst og yderst i Tav-

lerne“. Dette formaar jeg ikke at bringe Klarhed over, og De bedes om muligt gøre det i næste Nr. af Deres ærede Blad“.

Den nævnte Uoverensstemmelse i de omtalte 2 Anvisninger have vi selvfølgelig for længe siden bemærket; men det maa jo vel erindres, at de 2 Anvisninger hidrøre fra to forskellige Forfattere, nemlig „Til Begyndelsen“ fra Hr. Biavlslærer E. F. Grønning, „Gavnlig Vint“ derimod fra Redaktøren. Det er naturligvis heldigst, at der i et saadant Fagkrift som nærværende Blad ikke udtales helt modstridende Anskuelser om samme Sag, da dette jo let kan blive vildeledende i Stedet for vejledende. Derfor plejer ogsaa Redaktøren i Almindelighed, naar Anskuelser, der afvige stærkt fra hans egne, fremsættes her i Bladet, at tage et Forbehold i denne Henseende. Naar dette ikke er fket i det foreliggende Tilfælde, da er Grunden denne, at Forfatteren netop er Hr. Grønning, som saa hyppig giver Anvisninger til praktisk Biavl heri Bladet. Vi anse denne Forfatter for en gammel, øvet Biavler, og i alle Grundregler for Biavlsdrift ere vi ganske enige med ham: men paa den anden Side er der en Mængde mindre væsentlige Punkter, i hvilke vi ikke have de samme Anskuelser som han. Derfor vi derfor altid skulde fremsætte disse afvigende Meninger, maatte vi tage Forbehold ved næsten enhver af hans Artikler. Vi have derfor foretrukket næsten altid at lade hans Anskuelser staa for hans egen Regning. Dette synes os saa meget mere berettiget, som han jo er en fast Medarbejder for Redaktionen.

Vi ville derfor ogsaa ganske overlade det til Hr. Grønning selv at forsvare sin Anskuelse i den foreliggende Sag og altsaa indskrænke os til at forsvare vor egen.“

Lytteren O. Lichtenthaler har ved sine Undersøgelser og Forsøg (se XXIII. S. 42) lært os, at Bierne i deres Winterleje fornelig indmure sig i Forraad haade foroven og paa alle Sider, saaledes at de om Winteren have dette saa nær som muligt, for at enhver Vi let kan hente deraf efter sit Behov. I den koldeste Tid af Winteren er der efter vor Anskuelse ikke den ringeste Tvivl om, at Bierne forbruge det Foder, som findes allernærmest ved dem. Om Bierne i den Tid, da de ikke hngle, vedligeholde Varmen bedst ved Hjælp af Honning eller et godt Sukkerfoder, det er et Spørgsmaal, som endnu ikke er fuldstændig løst; men der er næppe Tvivl om, at flere Slags Honning (f. Eks. Lynghonning og endnu mere Honningdug) i den Henseende ikke kan maale sig med et godt Sukkerfoder. Derimod er det ved mange

Forsøg godtgjort, at Bierne i Yngletiden trives langt bedre ved Honning end ved Sukker: ja de kunne rimeligvis slet ikke omdanne Sukkeret til Yngelfoder, hvis der ikke findes et meget rigeligt Pollenforraad i Stabet eller let tilgængelig udenfor dette.

Af ovennævnte teoretiske Grunde antage vi, at naar en Bifamilie om Efteraaret indvintres baade med Honning og med Kandisirup (f. Eks. halvt af hver Slags), bør Sukkeret findes nærmest ved Klyngen, altsaa nederst og inderst i Tavlerne, medens Honningen bør findes øverst og yderst. Paa denne Maade vil nemlig Sukkeret blive forbrugt i den yngeltri Tid, og Honningen vil netop naas om Foraaret, naar Yngelansætningen foregaar i stedse tiltagende Omfang. Vi have i de senere Aar gjort flere praktiske Forsøg i denne Retning, og disse have fuldstændig bekræftet den nævnte Antagelse, nemlig at det yderst og øverst anbragte Foder anvendes sidst hos Bierne, og at det fremmer Stabets Udvikling om Foraaret, naar dette Forraad bestaar af Honning.

Vi have derfor tilraadet, at man, hvis en Familie mangler meget Forraad om Efteraaret, bør give den Honning først og Sukker sidst.

Maaske ville nogle af vore Læsere hertil bemærke: „Er det da altid sikkert, at Bierne anbringe alt Sukkeret nærmest ved Klyngen, fordi det gives sidst?“ Hertil maa vi svare Nej. Det beror paa, hvor meget Foder, der gives, og paa hvorledes det Forraad, som forud haves i Stabet, er anbragt. Har en Familie f. Eks. forud rigeligt Forraad og det Antal tomme Celler, der findes i disse Tabler, kun give knap Plads til Klyngen, da ville Bierne, naar der er Plads bagved det gamle Forraad, anbringe det givne Sukkerforraad der. Men i Almindelighed ere vore Biavlere ikke tilbøjelige til at give saa overdrevent store Forraad til deres Bier. Tænk vi os f. Eks., at alle Winterlejets 8 Tabler kun indeholde $\frac{1}{2}$ —1 K Honning hver, maaske i alt 6 K, og man derefter giver først 4 K Honning og derefter 10—15 K Sukkerirup, da vil Forraadet uden Tvivl netop blive anbragt paa den Maade, som vi anse for heldigst for Familiens Overvintring og kraftige Udvikling om Foraaret.

Naar vi i Slutningen af August eller Begyndelsen af September foretage det vigtige Efteraars-Eftersyn i vore Stader, finde vi jævnlig, at næsten alle de Tabler, som vi ønske at anvende til Biernes Winterleje, indeholde temmelig lidt Honning, fordi Biernes største Forraad har haft Plads højere oppe i Tavler, som vi have borttaget.

Vi ombytte da de 2 bagerste Tabler med helt fulde eller næsten fulde Honningtabler og give det manglende Forraad som Kandisirup. Herved bliver det altsaa ligefrem umuligt for Bierne at anbringe Sukkerfoderet yderst (bagerst), de nødes da til at anbringe det nærmere ved Klyngen, og denne Fremgangsmaade har hidtil givet os en fortrinlig Overvintring.

Indførsel og Udførsel af Honning.

Som Svar paa en Forespørgsel fra DBF.'s Bestyrelse til det statistiske Bureau har Bestyrelsen modtaget følgende Svar:

„Gennem Generaldirectoratet for Stattevesenet har det statistiske Bureau modtaget en Skrivelse, dateret 25. f. M., fra Bestyrelsen for Danmarks Biavlere-Forening, hvori ubedes Dplysning om

1. Indførsel og Udførsel af hvid Honning til og fra Danmark i 1892,

2. Indførsel og Udførsel af brun Honning til og fra Danmark i 1892.

Herved foranlediget skal Bestyrelsen ikke undlade at meddele Følgende:

Danmarks Indførsel i Aaret 1892 af Position 229 b „hvid Honning samt Druer eller Stivelse-Sukker og Druer eller Stivelse-Sirup“ og af Position 230 b „brun Honning“ udgjorde i Henhold til Indberetningerne fra Landets Toldsteder, vedrørende vor Indførsel fra Udlandet, henholdsvis 16,308 K og 58,815 K.

Danmarks Udførsel i samme Aar af ovennævnte Varer kan derimod ikke opgives, da Toldstedernes Lister over vor Udførsel til Udlandet alene anføre den samlede Udførsel af Positionerne 229 og 230 uden nærmere Specificering. Denne Udførsel udgjorde i 1892 henholdsvis 60,600 K og 13,256,970 K (heraf Hovedmassen indenlandske Roesukker Mallas).

Forsøbrigt skal man tillade sig at henlede den ærede Bestyrelses Opmærksomhed paa, at fornævnte Dplysninger findes i det i det i disse Dage udkomne „Statistiske Tabelværk, 4de Række, Vitra D, Nr. 22“ angaaende Kongeriget Danmarks Vare-Indførsel og Udførsel m. m. i Aaret 1892“.

Marius Gad.

Wells-Metoden.

Af B. Boje Jensen, Systofte.

Hr. Redaktør! De har gentagne Gange udtalt, at det er tvivlsomt, at man vil faa

et større Udbytte, naar man om Foraaret forener 2 kraftige Folt til et Wellsfolk, end hvis man havde behandlet dem som Enkeltfolk. Jeg er ganske enig med Dem i denne Sag og har i Løbet af denne Sommer gjort Erfaringer, som tjene til at bekræfte Rigtigheden af disse Udtalelser.

Derimod er min Overbevisning om, at det altid skulde lønne sig bedre at behandle et Folt som Honningstade end som Sværme-stade bleven stærkt rystet. Et af mine bedste Folt, Nr. 5, var nemlig allerede den 24. Maj saa kraftigt, at det i saa Dage udsendte 3 Sværme med ialt 11 K Bier. De bleve derefter behandlede som Wellsstader og indbragte 80 K Honning. Da nu Honningen er solgt for 60 D . pr. K , og hver Sværm godt kan anslaaes til en Værdi af mindst 10 Kr ., saa kan man sætte hele Udbyttet af Nr. 5 til 78 Kr . Jeg betvivler, at Udbyttet vilde være bleven saa stort, hvis Foltet slet ikke havde sværmet, og jeg er vis paa, at det forholdsvis var bleven langt mindre, naar Juli Maaned var bleven rigtig heldig; thi i saa Fald var Udbyttet af Moderstadet og de 3 Sværme bleven kolossal, da de jo alle fire vare blevne meget virige, og i hvert Fald havde mindst dobbelt saa mange Arbejdere, som Nr. 5 alene havde haft, hvis det ikke havde sværmet, da 4 Dronninger jo lægge langt flere Eg end een. Dertil kommer, at alle de saa tidlig paa Sommeren opflekkede Bier vilde have gjort udmærket Nytte allerede i Juli, hvis denne Maaned var bleven god.

Jeg tror derfor, at den anførte Erfaring indeholder følgende Lærdom: „Naar et Folt sværmer i Maj Maaned, og man af Moderfolket og Sværmen danner Wellsfolk, ville de kunne bringe et meget stort Udbytte, og dette bliver des større, jo længere Trækket varer ved“.

E. S. Da det mulig kan have Interesse for Dem og andre Yndere af Lab-Normalrammen, skal jeg tillade mig at meddele, at Gartner Sorgenfens paa Hardenberg efter Bestilling har maattet afsende et Erælevstade til Schlesien — den mobile Biavls Hjemland. Stedet vinder altsaa Anerkendelse ogsaa udenfor vort Fædreland.

Statstilskudet til DBF.

Vi kunne herved bringe vore Læsere den glædelige Efterretning, at der paa Finantslovsforlaget for 1. April 1894 til 31. Marts 1895 findes opført følgende Post:

„I Erkendelsen af Danmarks Biavlsforenings store Betydning for Landets Biavl forlanges Bevillingen til samme forhøjet fra 2000 til 3000 Kr . Medlemsantallet er 6000“.

Fra Kredsene.

Bornholms BF. holdt i Forening med Frugtablerforeningen og Mejeristforeningen Udstilling i Forsamlingshuset „Dannebrog“ i Rønne den 7. og 8. Oktober. Af Dagbladene, der alle vare enige i at rose den, skal anføres, hvad „Bornholms Dagblad“ skrev om Aftenen d. 7.:

„Udstillingen i Dag var overordentlig talrigt besøgt; til Tider vrilledes det af Mennesker, saa man havde Møje med at trænge sig frem. Men saadan skal det være — kun ligesaa godt Besøg eller endnu bedre i Morgen! Arbejdet har været stort, men det synes at skulle krones med Held.

Udsmykningen er ganske overordentlig pragt- og virkningfuld: en smuk Indgangs-port til Gaden, Guirlander over den store Sal, en Mængde Grønt og Flag baade hist og her. Arbejdet med denne Udstilling har været ledet af d'Her. Gartner Elberg og Sabelmager Hansen.

Udstillingen aabnedes i „Dannebrogs“ lille Sal af Kammerherre, Amtmand Holten, der i en lille Tale bød velkommen, omtalte Udstillingens Betydning for Frugt- og Biavlens samt Mejeridriften og erklærede Udstillingen aabnet.

Under Hornmusik gik Forsamlingen derefter med Amtmanden og de forskellige Foremænd i Spidsen til Udstillingslokalene. Og der var meget at se: en Mængde særdeles smukke Genstande og Samlinger. Det er en sand Fornøjelse at se saa mange ypperlige bornholmste Produkter“.

For Biavlens Bedkommende var det den anden Udstilling, og det kan ikke nægtes, at man saa store Fremskridt siden den første Udstilling i Nakirkeby 1891. Denne Gang var her en ret righoldig Udstilling af forskellige Biavlsredskaber; men der var kun 1 Bihus og 1 Udslyngningsmaskine, derimod en ikke ringe Mængde tildels meget smuk Honning. Hr. August Andersen, Slagelse, udstillede en temmelig stor Portion af Honningvin, Mød og „Godt Humør“. Hans Samling tog sig hell godt ud blandt det øvrige. Af Frugter og Blomster var der rig og nydelige Samlinger meget smagfuldt udstillede. Af Præmielisterne meddeles her kun Biavlsudstillingens.

A. Tomme Stader:

2. Præmie: Kristian Ipsen, Rønne.

B. Diablskredstaber:

1. Pr.: Bliffenslager Esperjen, Neksø. Hædersdiplom: N. S. Kristensen, Himmelvov.

C. 1. Afdeling. Honning:

1. Pr.: Partikulier Chr. Brandt, Pederster. Chr. Madson, Rønne. Lærer Josephen, Østerlars.

2. Pr.: Hans Larsen, Jettebal, Nafser. Smed Kristiansen, Pederster. Propr. Kirketerp, Lehnsgaard. Stræder Kofod, Saltuna, Østerlars. 3. Pr.: Oluf Pederjen, Samningsbro, Klemenster. Møller Kofod, Povlsker. Høfer Ipsen, Pederster. Hædersdiplom: Diablskærer H. D. Kofod, Neksø. Stræder D. B. Hansen, Pederster.

C. 2. Afdeling. Voks og Honningtabler:

1. Pr.: Diablskærer H. D. Kofod, Neksø.

2. Pr.: Parcelist N. Niis, Klemenster. Hædersdiplom: Hans Larsen, Jettebal, Nafser.

D. Forædlede Produkter:

Hædersdiplom: August Andersen, Slagelse.

Den anden Dag, altsaa Søndag Aften, holdt Formanden, Lærer Josephen, Østerlarsker, et Foredrag om Diablens Stilling og Naar paa Bornholm. Han begyndte med at gøre en Undskyldning for, at vi ikke fik noget sagligt Foredrag, idet Foreningen fra Sommeren af havde haft Løfte om at faa en Foredragsholder, men denne havde i sidste Øjeblik meddeelt, at han ikke kunde komme. Som mange bekendt var her for en Menneftaalder siden ikke Tale om andet end Rubebiabl, og man troede, det berøede væsentlig paa Hælden, om man fik noget ud af sine Bier eller ej. Det er først i den sidste Menneftaalder omtrent, at man er kommen til Erkendelse af, at Biavl ikke beror mere paa Hælden end ethvert andet Husdyrbrug. Det er et gammelt Ord, at Menneftet spaar, men Gud raa'er o: vi raade for, hvad vi ville faa, men vi raade ikke for, hvad vi høste.

Smidlertid have vi dog Erfaring for, at vi i nogen Maade raade for begge Dele. Naar man i gamle Dage fik en Sværm Bier og med mer eller mindre Besvær fik den ind i en Kube, saa lod man den støtte sig selv. Det var det samme, som om man vilde binde et Dyr i en Stald uden at give det tilstrækkelig Føde. Iøvrigt kan Bier aldrig komme til at give den Indtægt i Kuber som i Stader med bekvæmme Tabler. Den første, der fandt paa disse Tabler, var en tykt Præst. Siden er der gjort mange smaa Opfindelser, ubehydelige maaste i manges Øjne, men ikke i Biavlerens, idet man er naaet til nogenlunde Sikkerhed i Behandlingen af Bierne. Det beror væsentlig paa os selv, om vi faa Hælden med os eller ej. Dermed er ikke sagt, at der ikke her, som i ethvert Husdyrbrug, kan indtræffe Uheld, som kan staa i behydelig Grad. Men den, der ikke har Forstand paa, hvad han har med at gøre, vil heller ikke faa nogen Indtægt. Ved Krytning troede Taleren, det var næsten umuligt at præstere

ren Honning. Vil man have ren Honning ved Krytning, skal der anvendes ganske overordentlig Forsigtighed, og man vil dog vanskelig undgaa Voksmag. Ved Udflytning saa vi derimod en ren Vare, og han troede, at hvis vore danske Læger vilde være opmærksomme paa, hvilket Lægemiddel vi have i vor Honning, da vilde de sikkert anbefale denne mere, end de i Usindelighed gøre. Taleren mindede her om Dr. Valle i Gudhjem, der var med ved Stiftelsen af Bornholms BF. og ved hvis Bortrejse fra Den den bornholmske Biavl led et stort Tab. Han omtalte, at Dr. Valle nær var bleven bange for at begynde, da han havde læst „Fører i Biavl“, men dog paa meget kort Tid var bleven en af vore flinkste Biavlere. Han anbefalede at begynde den praktiske Biavl samtidig med, at man gjorde sig bekendt med Teorien. Teori og Præktis bør gaa Haand i Haand. Men man skalde bare begynde, og især anbefalede han Kvinderne at tage fat. Her paa Bornholm begyndtes for en Snes Aar siden med den nyere Biavl; men der skete en Standsning, naftet vi har Betingelser, maaste fremfor i nogen anden Provinds i Danmark. Vi ere jo her paa Bornholm et lille Danmark, som vel er, da vi ligge saa fjernt fra det øvrige. Vi have hele den rige Vegetation, som de i de øvrige Provindsjer have spredt. Vi kunne byde vore Bier Føde fra det tidlige Foraar til det sidste Efteraar. Og vi ere jo ogsaa, som Udstillingen viser, begyndt at komme godt med; men naar her er uddelt en Præmie, er Meningen ikke den, at Produktet er fejlfrit, men at det, der har faaet Præmie, er det bedste og i hvert Fald er en meget brugelig Vare. Man havde skaffet sig al den Sikkerhed for en rigtig Bedømmelse, som det var muligt. Da den gamle, Danmarks Biavlerforenings 13de Kreds, som den hed, gik i Stykker, var der i flere Aar ikke noget Haab om at faa Biavl i Gang paa Bornholm. Men saa tog DBF.'s Bestyrelse Sagen i sin Haand og sendte Diablskærer Kristensen herover i 1888 for at at arbejde for Sagen. Ved Slutningen af 1889 vare vi saa vidt, at vi paa hele Bornholm havde 21 Medlemmer. Og saa gik det saa smaat fremad. Nu er der intet Sogn paa Bornholm uden Biavlere, og Foreningen tæller henved 200 Medlemmer. Vi have i 3 Aar faaet 100 Kr. aarlig af Statsraadinde Kofodets Legat og 50 Kr. aarlig af den landøkonomiske Forening, hvis Formand selv er en dygtig Biavler. Endelig have vi mødt Velvilje overalt, ikke mindst i disse Dage. Foreningen er i Vækst, men at den har sin Betydning i økonomisk Henseende, det var

det, som Taleren ogsaa vilde pege paa. Den gamle Viavl bragte ikke store Indtægter. I den ny Viavl have vi, som sagt, Sagen ganske anderledes fat. Gøre vi os Umage, arbejde vi aldrig forgeses. I Aar har det været et Middelaar. Efter velvillig Meddelelse fra Kommunalbestyrelserne var her d. 15. Juli paa Bornholm 1892 Kluber og 654 Stader med bevægelige Tabler. Regne vi Gennemsnitsindtægten til c. 20 Kr. Netto pr. Stade, da bliver det 13,000 Kr. Bornholm er som bekendt 10 □ Mile. Tage vi hele Danmark med dets 700 □ Mile, vil efter dette Forhold Indtægten række henad 1 Million. Og saa er Klubberne endda ikke medregnede. Kan Viavlen blive ved at gaa fremad paa denne Maade, saa vil den bringe Landet en ikke ganske foragtelig Indtægt. Paa Bornholm findes jo ikke Gudsjere; men her er dog stor Forskel paa vore Aar. Det er nærmest de bedre stillede, der have taget Sagen i deres Haand. Men Viavlen er ikke mindst en værdifuld Indtægt for Smaafolk, og Foreningen har derfor navnlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa at hjælpe de mindre Viavlere. Der fordres blot en lille Smule Selvovervindelse for at tage fat. Denne Selvovervindelse ønskede Taleren Bornholmerne, særlig Smaafolk; den vil bringe dem baade Glæde og Fordel. At baade smaa og store ret maa komme med, det vilde han af Hjertet ønske den bornholmste Viavl.

Foreningen bortlodde et Bihus med indvintrede Bier, en Udslyngningsmaskine, et tomt Bihus og en Solvoks-smelter og havde en Tombola i Gang begge Dage, ved hvilken en Mængde Viavlskredstaber, Honning, Honningvin o. s. v. spredtes blandt de talrigt besøgende. Hvad, der levnedes, solgtes tilsidst ved Auktion. Det hele gik saare libligt og fornøjeligt; Landboerne gabe stærkt Møde om Lørdagen, og Nøgne By fortjener i høj Grad Foreningens Tak for sin Tilslutning og den Maade, paa hvilken den modtog hele Udstillingen; den mødte kun Velvilje fra Autoriteterne som Befolkningen. Det var derfor i sin gode Drøben, at Formanden for Frugtablerforeningen sluttede Udstillingen med en Tak til og et Leve for Nøgne By. Og vanskelig skal man finde bedre Udstillingslokaler og en flinkere Vært end i „Dannebrog“. En særlig Tak fortjener ogsaa Hr. Hævedbrugs-kandidat Elberg og Fruer for Ledelsen af Udsmykningen, der bidrog meget til, at man befandt sig saa vel i de prægtige Lokaler, ligesom det ogsaa bør bemærkes, at naar B.F. havde saa megen Fornøjelse af sin Udstilling, saa skylder den dette for en Del Frugtabler- og Mejerisforeningens Udstil-

ling. Den sidste drog mange Landmænd til Nøgne om Lørdagen, og den første var det vel, der især trak Byens Beboere til talrigt Besøg, takket være dens dygtige Formand, Hr. Plantør Dmd. Kosof, Granelli, som vistnok trak det tungeste Læs ved hele Tilberedelsen af Udstillingen. Et nyt Vidnesbyrd om, at Enighed gør stærk.

Fjrens Stifts Viavlerforeninger afholdt i Dagene 7. og 8. Oktober i Forbindelse med en Udstilling af Frugt, Blomster og Husflid i Svendborg en særdeles vellykket Viavlsudstilling, der omfattede 224 Numre, i hvilke alt til Viavlen hørende var meget fylbig repræsenteret. Af Nyheder fandtes ved denne Udstilling Honningost fra Væber N. Jørgensen, Taarup, Nyborg, og en Voksrenser fra Lærer M. Jensen, Vejstrup, Svendborg. Voksrensen, der tilkendtes Hædersdiplom, bestaar af en Beholder, der fyldes med itubrækkede Tabler. Den sænkes ned i en Bryggekedel med oplyst Vand. Derpaa fattes en Stof, som findes i Beholderen, med Haandfladerne og bevæges vækkelvis rundt til Siderne, hvorved Vokset pidskes ud af Tavlerne og stiger op. Naar den første Paafyltning er godt udfæstet, løstes Apparatet op og fyldes paany. Da der ofte vil løbe en Del af det paa Vandets Overflade flydende Voks gennem Laaget ved Dpløftningen, lader man under senere Paafyltning Affaldet blive i Renferen. Naar den sidste Portion er væstet godt ud, lader man den blive staaende rolig i Redlen, indtil alt Vokset er stivnet. Dette kan da tages op og smeltes sammen.

Efter „Folkbladet for Svendborg Amt“ anføre vi følgende:

Straks indenfor Hoveddøren staar man overfor en smuk Samling Raktus fra Fru Petersen, Søro. Salens Midtparti domineres af en pragtfuld Opstilling af Dekorationsplanter fra Handegartner Rasmussen, Langestræde, medens ved den øverste Ende af Salen Handegartner Davits prægtige Blomster danne en særdeles dekorativ Opstilling. Mellem disse Blomsteropstillinger er paa forskellige Borde anbragt et helt Utal af Mødflaster, Arnkler med Honning, Honningtager, Honningost og mange andre Bipreparater, allesammen saare lislige at se og sikkert endnu lætrere at smage. Man har Lejlighed til at se Biprodukterne i deres oprindelige Stikelse, i de forskellige Gennemgangsstadier, og det færdige Produkt, der ser saa lækkert ud, at Dommerne, som maa smage paa alt, har mange hemmelige Misundere. At nævne Navne i denne Afdeling vilde føre for vidt. Præmielisten maa her vise, hvilke af de udstillede

Genstande der særlig fortjener at bemærkes.

Hele den ene Side af Salen optages af den særdeles smukke Frugtudstilling. Paa den anden er det Bistaberne og de forskellige Redstaber til Biernes Behandling, der optager Pladsen og samler meget interesserede Tilskuere. Blandt de udstillede Sager er det særlig den store Samling fra den bekendte Autoritet paa Biablens Omraade, Hr. Petersen, Tved, der vækker Opmærksomhed. Man har her ret Lejlighed til at se de store Fremskridt, der er gjort i Sammenligning med den Tid, da man ikke vidste anden Maade at faa Honningen paa, end simpelthen at myrde alle de flittige Kubebier, der havde produceret den.

Det hele er smagfuldt og net arrangeret.

Præmieliste:

Hønning:

Udstyngtet Hønning: 1. Præmie (Medalje og 6 Krone), Landpostbud Larsen, Vesterhøjinge; Peter N. Andersen, Ringe; Stomager Johansen, Gislev Dong. 2. Pr. (6 Kr.), Landpost Larsen, Vesterhøjinge; Skovfoged Rasmussen, Sortbjerg Vænge; Biavler Nielsen, Ollerup; Th. Jensen, Sandholt; Dandjelærer Christensen, Galdbjerg; Niels Kiær, Trunderup; Jærnbaneassistent Carstens, Svendborg. Tavlehønning: Diplom: Jens P. Rasmussen, Gjeftetelev; Bistadefabrikant Hr. Petersen, Tved.

Bivoks i Blokke:

1. Pr. (Medalje og 6 Kr.), Landpost Larsen, Vesterhøjinge. 2. Pr. (6 Kr.), Biavler Nielsen, Ollerup; P. N. Andersen, Ringe; Skibsbygger N. Jensen, Øksnebjerg; Lærer M. Jensen, Vestrup Stole.

Biboliger:

1. Pr. (Medalje og 6 Kr.), Fabrikant Hr. Pedersen, Tved; J. Andersen, Gl. Sole. 2. Pr. (4 Kr.), Fabrikant Hr. Pedersen, Tved; Lærer M. Jensen, Vestrup; J. B. Boesen, Vejle.

Redstaber:

Til Produkternes Behandling:

1. Pr. (Medalje og 6 Kr.), Hr. Pedersen, Tved, for en Udstynger. 2. Pr. (4 Kr.), J. Andersen, Gl. Sole, for en Udstynger; N. Pedersen, Brønderlev, for en Voksrenser; J. B. Boesen, Vejle, for en Udstyngemaskine. Diplom: Lærer M. Jensen, Vestrup, for en Voksrenser, og P. N. Andersen, Ringe, for en Udstyngemaskine.

Til Biernes Behandling:

2. Pr. (4 Kr.), Hjulmd. Lars Nielsen, Stenstrup, for en Rammeblot; Hr. Pedersen, Tved, for en Samling Redstaber.

Mød m. m.:

1. Pr. (Medalje og 4 Kr.), Fabrikant S. Rasmussen, Gravvænge. 2. Pr. (4 Kr.), J. P. Larsen, Vesterhøjinge; Thomas Jensen, Sandholt; August Andersen, Slagelse; Hr. Pedersen, Tved. Diplom: J. P. Larsen, Vesterhøjinge, og Bøver N. Jørgensen, Taarup.

Rager og Syltetøj:

1. Pr. (8 Kr.), Johan Jensen, Odense. 2. Pr. (4 Kr.), Fru Leonhard, Faaborg; Kulmaaler J. Larsen, Nyborg. Diplom: J. B. Boesen, Vejle, og Bager P. Nielsen, Nyborg.

Vokstavler:

1. Pr. (Medalje og 4 Kr.), S. Rasmussen, Gravvænge. 2. Pr. (4 Kr.), Hr. Pedersen, Tved; N. S. Kristensen, Himmeløv. Diplom: J. Andersen, Gl. Sole, og Jens Hemmingsen, Svanninge.

Nr. 11 holdt Biablerforeningens Formand, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, for en mindre Forjamling et kort Foredrag. Senere hen paa Dagen afholdtes et Diskussionsmøde, i hvilket en Del, nærmest rent tekniske Spørgsmaal, vedrørende Biablen, forhandlede.

Besøget var allerede den første Dag godt over al Forbentning, idet der fulgtes c. 600 Udgangstegn. Og i Gaar var det endnu langt større. Nævnlig i Aftes var der til Tider ligefrem Trængsel saavel i Salen som i Lokalerne ovenpaa. Foran Tombolaen stod Folk i queue. Ved de forskellige Udstillingsborde var der en rask Omsætning; Sangforeningen „Lyren“ sang under stærk Applaus det ene Nummer efter det andet. To flinke unge Damer fra Nyborg behandlede Fløgelet rent virtuøsmæssigt, snart tohændigt, snart firhændigt. Og overalt saa man kun glade og fornøjede Ansigter. De mest straalende var Komitemedlemmerne, hvis driftigste Forbentninger med Hensyn til Svendborgudstillingen var bleven langt overtrufne.

Totalindtryk: Udstillingen i Svendborg blev en ren Succes for den slyste BF.

Aarhus BF. afholdt Møde i Bra brand d. 24. Septbr., hvor Foreningens Formand, Hr. Trafikchef Møller, ledede Mødet med et Foredrag om Indvintringen. Det stod straks Medlemmerne klart, at her havde man en velprøvet og erfarsen Biavler for sig, hvilket yderligere godtgjordes derved, at Trafikchefen indflettede nogle af sine Opbeholdelser ved sine praktiske Eksperimenter, og det maa siges, at her var god Lejlighed, saavel for Begyndere som for Viberekomne i Biablen til at faa Forstand paa denne Syssel. Herefter følger et meget sammentrængt Referat. Indvintringen er ingen Kunst, stant den skal udføres, og det med Sambittighedsfuldhed. Naar Trættet er forbi, begynder man Indvintringen. Først maa man drage Omsorg for, at der er en Dronning, og det tilmed en kraftig. Dernæst forsikre sig om, at der er Foder nok, i modsat Fald maa man forstrække Bierne med Hønning, og sidst med Sukkeropløsning, hvilket maa begyndes sidst i August og sluttes i September. For det tredje maa man indskrænke Pladsen saa meget som fornødent, saa at Bierne ikke har mere Tavlebygning, end de kan besætte for at holde Rummet varmt. Derefter følger den fjerde vigtige Opgave, at pakke tilstrækkelig om Bierne, hellere 6 " Pakning end 3 "; først dække Bierne med et porøst Lærred over Tavlebærerne, og da rigelig med Madrasjer derover. Det porøse Dække trækker Vanddampene, som jo ifølge Naturens Lov trækker

op, og som kan forarsage Bugløb. Trafikchefen ontalte et Eksperiment, han i sin Tid havde foretaget ved at indbintre et Bisfolt med ualmindelig tyk Stopning. Men Følgerne udeblev heller ikke, idet Folkene først holdt Rensning en Maaned senere end de øvrige, men i en saa kraftig Tilstand, at man maatte fryde sig, og dertil kom, at de næsten intet havde fortæret af deres Forraad. Dette hidrørte fra, at Bierne, som havde siddet saa lunt, ikke havde haft nødig at frembringe Varme, og saa heller ikke haft nødig at fortære tynderligt, deraf følger, at Bierne ikke saa tidlig havde nødig at rense sig.

Man kan ikke paake Bierne for stærkt, thi Bierne ere koldeblodige, og frembringe ikke mere Varme, end der er nødig, fortære altsaa heller ikke mere end nødig. Man skal altsaa ikke være sparsom med at give Bierne rigeligt, da de dog ikke fraadser.

Derefter forklaredes om at fremme Yngelansætningen om Foraaret ved langsom Fodring, idet man maatte være klar over, paa hvilken Tid Hovedtrækket indfinder sig i ens Egn, da at opmuntre 4 Uger før den Tid, og have Husene drimlende fulde af Bier (der gaar jo c. 4 Uger fra Eggene blive lagte, til Yngelen kan flyve). Naar man følger disse Grundprincipper, saa skal man nok saa lønnende Biavl.

Hr. Lærer Lindelof fra Harte ved Kolbing var tilstede og foreviste en Bisasse. Jeg kan ikke finde en bedre Benævnelse paa den, end at den var „einfach“, dermed være sagt, at den var tarvelig, henfigtsmæssig og billig, og hvad kan man saa forlange mere.

Derefter spredtes Forsamlingen, og hermed skal tilføjes en hjertelig Tak til de 2 Herrer for deres Assistance.

B. Christensen.

Ribe Amts BF. afholdt Biavlsudstilling i Vejen Søndagen d. 10. Septbr., og Udstillingen var ret fyldig repræsenteret, — kun levende Bier vare ikke udstillede. Udstillingen kunde glæde sig ved et meget talrigt Besøg af Biavlere og Skuelystne, hvortil vel ogsaa det smukke Vejr hidrød sit. Som Talere vare mødte Hr. Biavlslærer Grønning og Fru Demant, som Begge holdt et meget velformet og interessant Foredrag Biavlen vedrørende; endvidere maa ikke undlades at bemærke, at Lærer Th. Buchholz fra Studstrup, Sønderjylland, uopfordret glædede Forsamlingen med et udmærket videnskabeligt Foredrag over Dronningens Dugtighed som Vinoder og om Marsjagerne til Spring i Yngellejet, hvorfor jeg ikke tager i Betænkning her offentlig at bringe ham paa Foreningens Begne en varm og hjertelig Tak for samme.

Præmierne uddeltes til følgende:

For Trugstaber (der bedømtes kun Stader med 10 × 12 og 12 × 12 Rammemaal).

1. Pr.: Bødker Th. Nielsen, Dlgod. 2. Pr.: Smeder N. Jensen, Vejen. 3. Pr.: S. G. Bøch Langskov.

Udbyggningsmaskiner:

1. Pr.: Maskinfører N. Holm, Vandrup. 2. Pr.: Fabrikant Kr. Pedersen, Lved, Svendborg. 3. Pr.: Gaardejer P. Schmidt, Stovhøj.

Biavlsredskaber:

1. Pr.: C. J. Grønning, Vejrup.

Boks:

1. Pr.: S. G. Bøch, Langekø. C. Lønborg, Seem.

Bokstavler:

1. Pr.: N. S. Kristensen, Himmelov. S. G. Bøch, Langekø.

Udbyggede Høningstavl:

1. Pr.: Smed S. P. Sørensen, Gjesten. 2. Pr.: Ordejer J. J. Jensen, Vestgaard. P. Schmidt, Stovhøj. Hæderlig Dmtale: P. Nielsen, Vejen.

Høning:

1. Pr.: Ordejer J. Jensen, Varregaard. Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg. Ordejer Kr. Madsen, Gammelby. N. S. Schmidt, Hølsted. 2. Pr.: Tolbasassistent Olsen, Skodborghus. J. Jensen, Vandrup. Gaardejer Kl. Madsen, Smederoj. Lauridsen, Vandrup. Ordejer Jul. Larsen, Hølsted. Ordejer P. Nielsen, Vejen. Gaardejer H. Madsen, Hølsted. 3. Pr.: M. Grøn, Vandrup. Smeder N. Kr. Nielsen, Kragelund. Bødker J. Jensen, Vandrup. Kr. Th. Pedersen, Hølsted. P. Bøch, Vandrup. Smeder H. Schlebbaum, Beerst.

Bagværk:

1. Pr.: Stomager Jørgensen, Askov. 2. Pr.: Kr. Th. Pedersen, Hølsted. 3. Pr.: Bødker J. Jensen, Vandrup. Fru Holm, Vandrup. J. B. Schmidt, Kronborg.

Syttetøj:

1. Pr.: H. Schlebbaum, Beerst. 2. Pr.: J. B. Schmidt, Kronborg. 3. Pr.: J. B. Schmidt, Kronborg.

Mød:

2. Pr.: P. Schmidt, Stovhøj.
1. Pr. (for en Samling Høningvine): Aug. Andersen, Slagelse. 2. Pr. (for en Solvoksmelter): Tolbasassistent Olsen, Skodborghus.

Kronborg pr. Lunderkøb i Septbr. 1893.

J. B. Schmidt.

Fredrikborg Amts nordlige BF. Ti. Biavlsudstillingen i Helsingør d. 23. og 24. Septbr. d. A., var tilført en Mængde Udstillingsgenstande, saavel af Produkter som af Biboliger og Redskaber, der gav den valgte Dommerkomite, der iøvrigt var mødt fuldtalig fra den tidligere Morgenstund, fuldt op at bestille med Bedømmelsen, efter hvis Fuldbendelse efternævnte Udstillere tilkendtes Præmie:

Gruppe I. Stader, Redskaber og befolkede Bistaber.

For Stader med levende Bier:

1. Præmie og Medalje tilkendtes: Omd. Hans Larsens Husfru, Udsøholdt. 2. Pr.: Urmager N. Mbet, Helsingør.

For Stader uden Bier:

1. Pr. uddeltes ikke. 2. Pr.: Fabrikant Kr. Pedersen, Lved pr. Svendborg. 3. Pr.: Smeder N. P. Andersen, Smidstrup; Møllersvend J. P. Olsen, Helsingør; Smeder Svend Larsen, Vejbj.

Redskaber:

1. Pr.: Lømrer Chr. Pedersen, Lved, Svendborg. 2. Pr.: Urmager J. Olsen, Græsted. 3.

Pr.: Urmager N. Albet, Helsing; Smeder N. P. Andersen, Smidstrup; Smeder Svend Larsen, Vejby.

II. Gruppe. Fønning, Voks, udbyggede Tavler og Kunsttavler.

For Fønning:

1. Pr. og Medalje tilsendtes: Fru S. Demant, Charlottenlund; Gaardmand Ole Jørgensen, Brederød; Urmager J. Olsen, Ørsted. 2. Pr.: Omd. Hans Larsens Hustru, Udsholdt; Ungkarl N. P. Olsen, Granløse; Parceljist Jens Jensen, Ragerup; Stovfogedaspirant J. P. Hansen, Helsing; Smed A. Kristensen, Baldbj; Omd. Ole Nielsen, Laugo; M. Pedersen, Huseby; Urmager N. Albet, Helsing; Omd. Niels Nielsen, Højselbjerg; Parceljist Lars Jensen, Nellerød; Omd. Chr. Hansen, Soborg; Bigen Ane Marie Truelsen, Ræderup. 3. Pr.: Stomager Chr. Tollerup, Frederiksværk; Træstomand Chr. Pedersen, Gilleleje; Omd. P. Jørgensen, Granløse; Bæver S. Larsen, Åsferbo; Lærer Johansen, Maarum.

For Voks:

1. Pr. og Medalje: Steinhugger P. Hansen, Esbønderup Stovhus; Omd. P. Jørgensen, Granløse; Omd. N. Larsens Hustru, Udsholdt; Parceljist Lars Jensen, Nellerød; Ungkarl N. P. Olsen, Granløse pr. Bitsø; Stomager Chr. Tollerup, Frederiksværk; Urmager J. Olsen, Ørsted. 3. Pr.: Morten Pedersen, Huseby; Opfyndmand Chr. Jensen, Åsferbo; Omd. Lars Jensens Enke, Evetofte; Købmand N. Hansen, Helsing.

For udbyggede Tavler:

1. Pr. uddeltes ikke. 1. Pr.: Parceljist Lars Jensen, Nellerød. 2. Pr.: Omd. Svend Hansen, Taarup; Krojer Niels Hansen, Lynæs; Syerster Marie Pedersen, Maarum Tinghuse; Omd. S. P. Pedersen, Nejlunge; Opfyndmand Chr. Jensen, Åsferbo.

For Kunsttavler:

1. Pr. uddeltes ikke. 2. Pr.: Biavlslærer N. S. Kristensen, Himmelov pr. Røstilde; Urmager J. Olsen, Ørsted.

III. Gruppe. Mød, Vin, Syltetøj og Rager.

For Vin:

1. Pr. og Medalje: Omd. Lars Larsen Olsens Hustru, Evetofte.

For Mød:

1. Pd.: Omd. Niels Johansens Enke, Hald.

For Syltetøj:

1. Pr. samt erkendt værdig til Medalje: Bigen Ane Marie Truelsen, Ræderup. 2. Pr.: Lærer Johansens Hustru, Maarum; Omd. Ole Nielsens Hustru, Laugo. 3. Pr.: Omd. Niels Nielsens Hustru, Højberg. Diplom tilkendtes efterfølgende: nemlig Møllersvend J. P. Olsens Hustru, Helsing; Stomager Chr. Tollerups Hustru, Frederiksværk; Omd. Ole Jørgensens Hustru, Brederød; Omd. Morten Pedersens Hustru, Huseby.

For Rager:

1. Pr.: Fru Demant, Charlottenlund. 2. Pr.: Sognefoged Hans Jørgensens Hustru, Hald; Smed Axel Christensens Hustru, Baldbj. 3. Pr.: Omd. S. Larsens Hustru, Udsholdt.

Udstillingen aabnedes den 1ste Dags Middag Kl. 12, i Overværelse af en Del Mennekter, med et Leve for Hs. Majestæt Kongen, hvorefter Gartner A. C. Andersen, Nyborg, samt Fru Demant afvekslende med smaa Mellemrum holdt Foredrag om Biavlslæren. Gartner Andersen udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag sin Forundring over en saa stor og fyldig Udstilling som den nærværende. 2den Dags Eftermiddag

uddelte Foreningens Formand Præmierne i den ovenfor nævnte Orden, og meddelte, at Komiteen havde fattet den Beslutning, ikke at uddele Pengepræmier, men kun Medaljer og Diplomer og at anvende det mulige Udstillings-Oberstud til Biavlslægens videre Fremme, særlig hos Smaakaarsfolk. Efter endt Præmieuddeling udbragtes et Leve for samtlige Udstillere. Næstformanden, Omd. Chr. Nielsen, Højberg, takkede Dommerne og ønskede, at de ikke maatte være blevne mere trætte af det besværlige og ansværfulde Arbejde, man her havde krever af dem, end at de en anden Gang maatte være villige til, om Valget faldt paa dem, at optage Arbejdet paany; han udbragte sluttelig et Leve for samtlige Dommere.

Kl. 6 Eftm. sluttedes Udstillingen med et Leve for Biavlslægen, der beparedes fra den itallrige Forsamling med et Leve for Bestyrelsen, hvorefter Dansen, der aabnedes af Bestyrelsen, tog sin Begyndelse og vedvarede til langt ud paa Natten.

Trods det daarlige Vejr med Regn og Blæst, det var i begge Udstillingsdagene, var Udstillingen dog besøgt af c. 500 Mennekter og gav en Brutto-Indtægt af c. 400 Kr. og en Netto af c. 150 Kr.

Der var til Tombolaen skænket en Del Gaber, der alle bleve bortspillede og hvorfor Foreningen paa det hjerteligste takker ærede Givere.

Chr. Jensen,
p. t. Formand.

Randers Amts BF. afholdt Onsdagen d. 11. Oktober Generalforsamling i Randers. Første Sag paa Dagsordenen var Valg af et Bestyrelsesmedlem, Jens Jensen, Langsfv, som afgik og genvalgte. Det vedtoges at rette en Forespørgsel til Bestyrelsen for DBF., om der ikke ved Udstillinger kunde udfilles under Mærke i Stedet for Nabn, da det ved smaa Udstillinger ofte er en Ulempe for Dommerne at dømme upartisk, og naar det først var Brug ved store Udstillinger, kunde det vel ogsaa laaa an ved smaa Udstillinger. Regnskabet blev fremlagt og godkendt. N. Holm.

Ved en saadan Udstilling som den, der agtes afholdt i Randers næste Aar, er DBF. jo en almindelig Virksomhedsplan undergivet og maa derfor benytte Nabne paa Genstandene, naar det forlanges. Vi kunne dog ikke indse, at dette bør forhindre Kreds-Udstillingerne fra at benytte Numre i Stedet for Nabne, og dette viser sig jo ogsaa netop at være det almindelige.

Red.

Honningens Anvendelse.

Til Husholdningsbrug.

Mange Folk synes, at Honning er for dyr at bruge i Husholdningen, da de saa billigt kan købe baade Sukker og Sirup; de tænke ikke paa, at de godt kunde klare sig med noget ringere Honning i Maden end nu er Tilfældet med Sukker og Sirup. Naar man ved, at Honning er saa sund (det ved Folk nok) og man ikke ved f. Eks. om Sirup er sund, men snarere tror, at den ikke er det, og det passer vist nok, saa burde Ingen betænke sig paa at bruge i det mindste en Del Honning i Husholdningen. Brug Honning i Stedet for Sirup eller Smør at lægge paa Brødet om Morgenens til Frokost. Brug det samme om Aftenen til The, og De vil sikkert føle Dem vel derved. Har De før brugt et tykt Lag Sirup, saa brug nu et tyndt Lag Honning, og der vil ikke blive saa grumme meget Forskel paa Prisen, da De nu bruger mindre Honning, end De før brugte af Sirup eller Sukker. Brug Honning i Stedet for Smør i Grøden om Middagen; den smager fortræffelig og er ikke saa dyr som Smør. Er der Børn i Deres Hus, da vil disse altid gerne have meget sødt; giv dem da ikke det usunde Søde, som jo nok er billigt, men ikke godt for Barnet; men giv dem lidt Honning paa Brødet og i Maden, det vil hjælpe de røde Kinder frem, hvilket er saa fornøjeligt at se. Er der gamle Folk i Deres Hus, og i hvor mange Huse er der ikke det? da vil disse vist tidt og ofte være vrantne og gnavne, fordi de er utilpas, hvilket mange Gange stammer fra en daarlig Fordøjelse, og som Følge deraf fryser de, saasnart det er koldt i Vejret. Giv de kære Gamle Honning i Maden og paa Brødet; den vil lette Fordøjelsen og frembringe Varme i Legemet og derved en mere munter og tilfreds Sindsstemning.

Som Lægemiddel.

Ved at vælge og bruge gode sunde Fødemidler styrker man sit Legeme og undgaar tidt at købe de dyre Lægemidler. Mange begaar her ofte store Fejl ved at bruge saadanne Væxer, som de købe billigt, men paadrage sig Utilpashed og Sygdom derved. Hvor Honningen bliver anvendt i Husholdningen har man altid let ved Haanden et fortrinligt Lægemiddel, som er billigt og behageligt at bruge. Hvem ved ikke, at Honning er udmærket mod Forkølelse osv. Her skal blot til Slutning nævnes nogle enkelte flere Tilfælde, i hvilke Honning er god, ja meget god: Imod Hoste og Halsønde, mod Hylde blandes Honning med Rugmel til en tynd Grød og tjener til at modne Hylde og mildne Spændingen, mod svullent Tandkød og Saar paa Tandkødet og Tungen, mod Mavesmerter, mod Dru hos Børn, mod Stensygdomme, mod sprukken Hud, mod Rosen, mod Lungesygdomme, Djensygdomme, Asthma, Ansigtssorm, Frostblyder, Blegfot, til Barfjeldvinder for at lette deres Redkomst osv. osv.

Desuden kan der laves flere Slags Salver, Pomader og Sæbe af og i Forbindelse med Honning, hvilke tjene til at lindre Smerte og forstønne Huden.

En sjælden god og tydelig Anvisning til at anvende Honning saavel i Husholdningen som i mangfoldige Sygdomstilfælde findes i Hans Ersklevs lille Bog „Honningen og dens Anvendelse“. Bogen er værd at eje for Enhver, og Prisen, 50 Ore, kan Ingen strække, saameget mere som der ogsaa gives flere Anvisninger til at lave Mød, Honningvin og mange flere Slags gode og sunde Drikke af Honning.

N . . . . n.

*

*

*

Ovenstaaende indsendte „Honningseddel“ saavel som den tidligere trykte „Hvorfor skal man nyde Honning“ kunne anvendes til at ledsage den solgte Honning. De kunne begge faas i løse Aftryk til en Pris af 50 Ø. for 50 Eks. hos Redaktøren.

Etko fra Staderne.

Arnevik, Naresjø, Arendal, Norge, 11. Oktbr.

Saar eller rettere i Høst har jeg faaet 28 Kg. (65 W) Honning; meget af den er Dvynghonning. Jeg har faaet det meste af 3 Ramkuber (jeg har en Kube med Erølevrammer, den er bedst). Jeg høstede Honningen sidst i August, Tablerne vare forseglede. Honningen vilde ikke lade sig udslunge, undtagen ganske lidt. Jeg knuste Honningtablerne og silede (siede) Honningen fra Vosket. Honninghøsten her i denne Egn falder bedst i August Maaned; det er min Erfaring i de 4 Aar, jeg har været Viabler. I Sommer har jeg faaet 3 Sværme af 2 Halmkuber, nemlig 2 Kunstsværme d. 21. og 22. Juni og 1 naturlig Sværm d. 8. Juli. Nu holder jeg paa at fødre en Estersværm med Kandisfirup. Den var dødsdømt; men jeg fik den for at høste Kuben, saa faar det vise sig til Vaaren, om den er levedygtig. Jeg liker Tidsskriftet rigtig godt. T. Engene, Lærer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 156. Er en Kreds, som har været selvstændig, men som har meldt sig ind under en Amtsforening og har havt fri Viablslærere fra Amtet; er en saadan Kreds berettiget til selv at vælge Delegerede, naar den har over 25 Stemmer, eller betragtes den som en Sogne-Kreds? Hvis den er berettiget til at vælge Delegerede, hvor bliver da Grænsen for Delegerede i en Amtsforening? Efter Vedtægterne har jeg forstaaet det saaledes, at en Amtsforening ikke er berettiget til at vælge mere end 3 Delegerede? (En Delegeret.) — S.: Naar en Kreds har meldt sig ind under en Amtskreds, er den ikke berettiget til selv at vælge Delegerede, med mindre den først udmelder sig af Amtskredsen. Det kan imidlertid ikke nægtes, at Ketten til at sende Delegerede til DBF's Centralmøder er meget løst begrænset og ulige fordelt. En Sognekreds med 25 Stemmer kunde jo f. Ek. kort før et Centralmøde melde sig ud af Amtskredsen, derefter sende Delegeret og det næste Foraar atter indmelde sig i Amtskredsen. For at hindre et saadant Misbrug og for at give alle Stemmer lige Ret med Hensyn til Valg af Delegerede kunde der være Tale om at lade de enkelte Delegerede møde med 1 Stemme for hver 25 hele Kredsstemmer, de repræsenterede. En saadan Ordning findes baade i den tydske

og i den norske Viablerforening, og den kan maasse ogsaa blive nødvendig i DBF.

Nr. 157. Da jeg har modtaget en italiensk Dronning fra Dem af sidste Sending den 18de Oktober, ønsker jeg at vide, om saa sildig befrugtede Dronninger kunne ventes at være ligesaa holdbare som de, der ere befrugtede i den rigtige Dronetid? (T.) — S.: Ja. Det maa naturligtviis for Dronningavlerne have særegne Bænsfeligheder at saa Dronninger befrugtede saa sent paa Aaret. Derfor maa de paa den Tid have flere Dronestader i deres Bigaarde, og endda blive flere af de unge Dronninger ikke befrugtede. Det er imidlertid ved en Mængde Forsøg godtgjort, at de sildige Droner ere ligesaa godt i Stand til at udføre Befrugtningen som de, der fødes i Sværmetiden. Derimod ere meget tidlige Droner ikke saa godt skikede dertil, og derfor har man flere Eksempler paa, at meget tidlig befrugtede Dronninger ere blevne Dronemødre allerede efter 1 Aars Forløb.

Nr. 158. Kan det betale sig at drive Viabl, naar Honningen kun kan koste 35 Ore pr. W i stor Vægt? Dette Spørgsmaal fremkommer paa Grund af, at N. E. Andersen fra Nyborg udtalte paa Viablsudstillingen i Svendborg, at han kunde skaffe flere Tusinde W til den Pris. (N. N.) — S.: I Nordamerika er Prisen ikke højere, snarere lidt lavere i Gennemsnit, og dog udviker den amerikanske Viabl sig stærkt. Vi tvivle derfor slet ikke om, at det ogsaa med saa lav en Honningpris kan betale sig at drive Viabl. Heri Landet bør imidlertid kun „mørk“ Honning sælges til saa lav en Pris.

Nr. 159. Jeg har læst i „Svendborg Avis“, at en Dronning skulde blive særlig god, naar den var 5 a 6 Uger gammel, før den blev befrugtet. Ere saadanne Dronninger bedre end andre, der blive befrugtede, naar de ere 7 a 16 Dage gamle? (N. N.) — S.: Nej.

Nr. 160. Kan en Dronning, der er 6 Uger gammel, blive befrugtet? (N. N.) — S.: Ja. Man har Eksempler derpaa; men vi ville anse det for meget ufornuftigt at løbe an derpaa uden Nødvendighed. Den almindelige Regel er, at Dronninger lettest opnaa Befrugtning i Alderen fra 1—3 Uger.

Nr. 161. Hvilken Form og Størrelse antager De, at et Welkstade skal have, for at være passende til 2 stærke Bifamilier? Jeg benytter den lave Normalramme i mine Stader. (N. N.) — S.: 30 Rammer i hele Underrummet. I Overrummet 3 hele Magasiner med 10 Rammer i hvert, det

midterste forsynet med Dronninggitter som Bund. Kold Bygning. Fælles Flyvehul af 24" Bredde midt paa den ene Længdeside.

Nr. 162. Gavnur det noget, at Bierne gaa sammen i Overrummet i et Wellstade? Jeg synes nemlig, at de arbejder bedre i de ydre Magasiner end i det midterste. Hele Hjemmeligheden ved Wellsmetoben, tror jeg, ligger i den hurtige Udblikning om Foraaret, som fremkalder ved den stærkere Varme, der er i disse Stader. (N. N.) — S.: Vi ere enige med Dem i, at Hovedsagen ved den Metode netop er Sammentoblingen af Yngelrederne; men vi indse ikke, at der var noget bundet ved at hindre de 2 Bifamilier i at forenes i Honningrummet. Da vi endnu ikke have prøvet at holde dem adskilte der, kunne vi ikke give et bestemt Svar paa dette Spørgsmaal.

163. Kan det gaa an at bruge tynde Blikplader dyppet i Voks i Stedet for Voks-Kunsttabler? (Engene). — S.: Nej. Derved vilde De udfætte Dem for at faa Dronetabler byggede i Stedet for Arbejdetabler. Saadanne Tabler kunne derfor kun benyttes i Honningrum; men ikke en Gang der ere de heldige, fordi Bierne ere meget tilbøjelige til at bygge Tværbygning mellem dem. Man kan derimod meget godt benytte saadanne Blik-Vokstabler, naar disse først præges paa lignende Maade som almindelige Kunsttabler enten i en Tablemølle eller Presse.

Nr. 164. Vil De give mig en fort Beskrivelse af et Apparat tilligemed en Tegning af samme, hvormed jeg kan faa sej Honning udfilt fra knuste Honningtabler? (Honningklemmer). (Engene). — S.: Den bedste Maade, paa hvilken sej Honning kan udtages af knuste Tabler, er ved at smelte Tavlerne i et Vandbad (en Blikpand, der staar paa 3 een Tomme høje Ben i en Gryde med kogende Vand). Vokset og Hammene vil da flyde ovenpaa, Honningen synke ned til Bunden. Naar Massen er afkølet, kan Vokset aftages som en Kage. Honningklemmeren kan kun anvendes med Fordel ved Tavlestumper, der indeholde letflydende Honning. Derimod kan Vorbed's Honningløsnere anvendes ved hele Tabler, som indeholde sej Honning. Denne ligner en almindelig Haarborste, altsaa med Haandtag; men i Stedet for Børster er den forsynet med fortinneede Jærnstifter, der ere c. $\frac{1}{16}$ " (2 mm.) tykke og rage 1" frem. Stifterne ere stillede saaledes, at de omtrent kunne træffe Midten af de Celler, hvori

Løsnere	indsøres (5
paa hver	Tomme efter
alle 3 Løder,	se Figuren).
Denne	Børste stikkes

ind i Honningcellerne, saa at Stifterne næsten naar Cellebunden. Derpaa ryftes Børsten svagt for at løsne Honningen. Derefter stikkes Børsten ind i Cellerækkerne nedenunder og saaledes videre, indtil hele Tabletsiden er behandlet. Dernæst anbringes 2 saaledes behandlede Tabler i Udflngerer. Naar disse 2 Tabler ere udflngede paa den ene Side, behandles den anden paa lignende Maade.

Nr. 165. Samler en Arbejdsbi baade Nektar og Pollen paa een Gang? (Engene). — S.: Ja, naar Blomsten indeholder baade Nektar og Pollen, indsamler Bien i Almindelighed begge Dele.

Nr. 166. Jeg har et Stade, som først nu, d. 3. Oktober, har stukket Hanbierne ihjel; jeg vilde gerne spørge Dem, hvad De tror om saadanne Bier? Det bemærkes, at det er et Høststade med 10×10 "; da de nu kun fik den halve Plæds, saa gif det ud over Dronerne. De andre 6 Stader, jeg har, smed Dronerne ud sidst i Juli. Den 2. Oktober efterfaa jeg dem, men fandt hverken Eg eller Yngel. (P. P.) — S.: Dette Stade har enten en gammel Dronning eller ogsaa har det nylig skiftet Dronning. Mange gode Bifamilier have paa denne Tid næsten slet ikke Yngel i Deres Egn, der jo mangler Efterkræf. Forsøg at overvintre den Familie saaledes, som den er.

Nr. 167. Hvor nær Gaden maa jeg, som boende i en Røbstad, have mine Bifstader staaende? (X. Y.) — S.: Af vore Lovbestemmelser om Bier (se S. 224) vil det ses, at Afstanden fra Gaden slet ikke er omtalt, derimod omtales Afstanden fra Veje, nemlig 10 Alen. Der kan dog ikke være Tvivl om, at her er ment Bifstader, der ikke ere omgivne af højt Hegn; thi et saadant vilde være en langt bedre Beskyttelse end den nævnte Afstand.

Nr. 168. Hvor nær min Nabo's Grund maa jeg have mine Bifstader staaende? (X. Y.) — S.: Herom indeholde vore Love aldeles intet, idet de kun kræve, at Biableren skal have forsvareligt Hegn om sine Bifstader.

Nr. 169. Det er mig sagt, at naar der er en Mur eller et Planteværk imellem Ejendommene, maa Bifstader lægges lige op mod Naboens Grund. Er dette rigtigt, og hvor høj skal i saa Fald Muren eller Planteværket være? (X. Y.) — S.: Lovene siger vel ikke dette udtrykkeligt; men det synes dog aldeles klart at fremgaa af § 2 og 3, at enhver har Lov til at holde Bier, naar han kun hegner dem forsvareligt. Et saadant Hegn bør helst i Flugtklinien være 3—4 Alen højt.

Nr. 170. Hvad kan være Grunden til,

at Honning i Glas er gaaet i Gæring? Den blev høstet sildig men af fuldstændig forjeglede Honningtabler. (S. S.) — S.: Fuldmoden Honning (af forjeglede Tabler) kan meget godt gaa i Gæring, hvis Luften's Tilgang ikke er udelukket og Opbevaringsstedet er fugtigt. Vi antage derfor, at Glasene ikke have været propvede men kun dækkede med Papir eller slet ikke dækkede, og at de have været opbevarede i et fugtigt Rum.

Nr. 171. Jeg har tænkt at bygge et Hus over mine Bier, at lave Væggene dobbelte og stoppe dem med Tang. Kan jeg lukke Forsiden helt til? Tror De ikke, at et saadant Hus vil gavne Overvintringen? (D. S.) — S.: Der er ingen Tvivl om, at et saadant Bistur vil kunne gavne Bierne om Vinteren; men vi ville raade Dem til i Forsiden at anbringe passende Nabninger nd for Flyvehullerne, for at Bierne ikke skulle savne frisk Luft. Det vil være heldigst, om Bierne fremdeles kunne beholde den Blads, da Udflytningen af Biskure om Foraaet medfører mange Ulemper.

Nr. 172. Jeg har 2 Bistader, som have Droner nu i Oktober. Er det et sikkert Tegn paa, at de ere dronningløse? (D. S.) — S.: Hvis Bierne meget jent paa Aaret have faaet en ny Dronning, lade de ofte de tidligere udklækkede Droner leve helt ind i Vinteren. Have de Stader derimod ikke nylig stiftet Dronninger, da betragte vi et større Antal Droners Tilstedeværelse i dem som et sikkert Tegn paa Dronningløshed.

Et og Andet.

Wellsmetoden. En engelsk Biavlerste meddeler i B. B. Journal følgende: „Dette har været det bedste Honningaar for mig, siden jeg begyndte paa Biavl for 7 Aar siden. Mine Bier have givet mig mere Honning, bedre Honning og flere Sværme, end jeg tidligere har haft i noget Aar. Jeg begyndte Aaret med 4 Stader og slutter det med 6. Det største Besvær har jeg altid haft med at undgaa Forøgelse af mit Stadetal, men aldrig har det været saa vanskeligt som iaar. Min første Sværm kom d. 3. Juni og den sidste, som var en Somfrusværm, kom d. 20. Juli. Imellem disse to Dage havde jeg ikke mindre end 14 Sværme at tunle med.

Jeg prøvede med 2 Wellsstader, men havde ikke meget Held med dem. En stærk Familie blev indført i den ene Ende af saadant et Stade, og den første Sværm, som kom, indfattes i den anden Ende af

saamme Stade. Udsaldet var ganske ens i begge disse Stader, idet den tilføjede Sværm nægtede at arbejde som anden Halvdel af Wellsstadet og sværmede ud den følgende Dag. Jeg var fast besluttet paa ikke at finde mig heri og bragte den derfor tilbage igen; men de vare ligesaa fast bestemte paa at sværme ud, og dette gentog de flere Gange. Endelig kom begge Sværme ud paa en Gang og forenede sig til en saa stor Biflyng, som jeg aldrig før har set. Jeg tilberedte nu et nyt Stade til denne uhyre Dobbeltsværm og lovede mig selv et meget stort Udbytte af den; men saa lige paa en Gang sløj den op og forsvandt i det fjern, og jeg har siden ikke hørt noget om den. Men tænk Dem! Et af Wellsstaderne sværmede virkelig senere igen; men Bierne kom denne Gang mere tamme tilbage til deres eget Stade. Jeg antager, at det har været min Fejl, at jeg satte Sværmen ind i den anden Ende af det Stade, hvorfra den var kommen ud. Dersom jeg havde sat den i det andet Wellsstade og omvendt, havde det maaske gaaet bedre. Dette vil jeg prøve til næste Aar. De to Stader gabe kun ringe Udbytte; men de andre gav saameget mere. Jeg fik 243 Stpunds-Delinger, deriblandt nogle med Lynghonning, hvilket jeg aldrig før har haft, og desuden rigeligt Vinterforraad. Det bedste Udbytte fik jeg af 2 Forværm, som jeg husede paa 7 Lavnormal-Nammer til hver og satte paa Moderstadernes Plads, idet jeg tog Magasinerne af Moderstaderne, inden Vortflytningen, og satte dem over Sværmene“.

To Flyvehuller. I tykke Biblade føres i denne Tid en Strid om, hvorvidt man kan faa en Bifamilie til at benytte 2 Indgange samtidig, nemlig een i Inngelrummet og een i Honningrummet. Det kunde jo synes mærkeligt nok, at mange paalidelige Sagtagere gibe stik modsatte Beretninger i denne Henseende, idet nogle paastaa, at Bierne slet ikke ville benytte den øverste Indgang (fra Honningrummet), andre paastaa, at Bierne benytte begge Indgange meget flittig. Endelig synes det, at denne Gaade er bleven løst, idet man nu faar den Meddelelse fra nogle af de sidstnævnte Sagtagere, at Honningrummet var affpærret fra Inngelrummet ved Dronninggitter. Deri ligger sandsynligvis Forklaringen. Vi have nemlig for flere Aar siden med Høfstader forgæves forsøgt at faa Bier af en Familie til at benytte 2 Flyvehuller; men den Gang anvendte vi ikke Dronninggitter over Inngelrummet.

Gaonlige Vink.

Vejret (25. Oktbr.) har i næsten hele denne Maaned været usædvanligt varmt efter Aarstiden, men tillige meget uroligt. Paa flere Dage har Vejret om Middagen næsten været sommerligt; men Nætterne have da bragt stærke Regnfyld, og den største Del af Maanedens har haft stærkt Blæst eller endogjaa Storm. Bierne have paa mange Dage kunnet flyde ud om Middagen for at samle Pollen, og det har i det varme Vejr meget godt kunnet lade sig gøre at fodre med flydende Foder for at fuldstændiggøre Vinterforraadet.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Bedkommende. — Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet endnu et stort Antal mindre vel passede Bierier, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 K hos hver Familie. Er det kun 20 K , da vilde vi helst foretrække at opsætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre f. Eks. kun 15 K , da vilde vi tilraade at jikre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Kandiistage over Tavlebarerne saaledes som nærmere angivet i Artiklen „Wintergange“ paa S. 281. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost) kan det dog endnu lade sig gøre uden at odelægge Bierne at fodre med Kandiopløsning, naar denne gives c. 30 R . varm ved Hurtigfodring (mindst 2 K hver Nat). Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Vintersejlet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forjægle Foderet, og skulde end enkelte Celler blive usforjæglede, vil disse næppe øve nogen meget stadelig Virkning, naar Indholdet af dem er Kandiopløsning (ikke Honning).

Kandiistage. I en Gryde hældes $\frac{1}{2}$ Pot varmt Vand og deri under Omrøren 5—6 K lyst Kandiisgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og hældes den op i Zallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb har man da i hver Zallerken en sprød Kandiistage, som let kan brydes med Hænderne eller stæres med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at klæbe ved Zallerkenen.

Pakning. Forhaabentlig er denne nu fuldstændig i Orden i de allerfleste Stæder, navnlig hos de Familier, der kun ere indvintrede i Underrum. Vi antage dog, at adskillige Biavlere ogsaa have benyttet et halvt Magasin med honningfyldte Tavler i Overrummet for saaledes paa en bekvem Maade at fuldstændiggøre Forraadet. Vi ville ingenlunde anbefale denne Fremgangsmaade, fordi den har adskillige Ulemper ved Foraarshandlingen. Den kan dog give en særdeles god Overvintring, naar man kun huster paa, at et saadant Magasin maa pakkes meget omhyggelig baade foroven og paa Siderne, da det jo ellers mangler pakkede Vægge.

Indgangene bør nu hos stærke Familier holdes aabne i c. 9" Bredde, $\frac{1}{2}$ " Højde; hos mindre stærke Familier vil dog c. 6" Bredde, $\frac{1}{2}$ " Højde være tilstrækkelig.

Alle Forstyrrelser bør nu saa vidt muligt holdes borte fra Bierne, indtil det milde Vejr atter begynder efter Vinterens Slutning.

Brevkasse.

Bilag. Med dette Nummer af T. f. Biavl følger en Subscriptions-Indbydelse paa Bier og Honning af Hovind og Engvald Hansen (se S. 254). Desværre have vi været nødt til i at samfere denne Indbydelse stemt ved Bestæring, fordi Postanordningen indeholder en højst mærkbarlig Bestemmelse om, at et saadant Bilag ikke maa omfatte mere end 2 Sider af samme Størrelse som Bladets Sider.

Kundgørelser.

Honning og Mød

faaes hos **N. C. Nielsen**, Træhandler, Aalbæl. C. 150 K brun Blomsterhonning og 200 K Lyng-honning faaes baade i Glas a $\frac{1}{2}$ —1 og 2 K , og i Skruffer paa 10, 20 og 25 K .

Oil Salgs.

Hos **C. Krüger**, Bloustrød, kan købes 10 Trugstader med Bier, stærke Familier og velfunditionerede. Ligeledes nogle tomme Bihuse. Købes de alle under et, vil Prisen blive meget billig.

Min Honning er udfølgst for iaar. Kunderne takkes for flittigt Besøg.

Boul Boulsen, Altesø, Odense.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honning-glas, farvetrykte faaes a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Mød 35 Øre, Honningvin, Syltetøj, Limonade og Visker 30 Ø. pr. 100.

Et Parti fint krystalliseret

lysegul Honning

a 45 Øre pr. K i Storvægt kan faaes hos Under-egnede, der blev tilkendt 1. Præmie for Biavl af Landbosforeningen d. 23. August dette Aar.

Rahbeksminde pr. Troldhed.

R. A. Pedersen.

Et Parti inuit lys Honning

ønstes tilkøbs. Prøve og Pris bedes tilsendt Urmager **S. P. Michelsen**, Høleby.

Kantsduk-Stempler

faaes til billigste Priser hos

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Vejledning til Biavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Øre, ligesom den ogsaa kan faaes portofrit tilsendt, naar 54 Øre tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Bjerget Skole pr. Svebølle i Juni 1893.

B. C. W. Smith.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faaes a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forjødte til Bestyrelses-medlemmer, forjødte til andre Medlemmer.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1,50 Ø., **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 Ø. Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da findendes Aargangene frit. **Ersløv.**

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,
Bdet forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Ersløv** i Kalundborg.

Biplanter, Blomsterlæg m. m.

Af fleraarige Biplanter afgives saalænge Plante-
tiden varer i Efteraaret de bedste Sorter til billigste
Priser saabelsom Frø, evdubire Blomsterlæg som
Dyazinther, Tulipaner og Profus.

Franz Wendt, St. Jørgensbjerg, Nostilde.

Ægte Bivokstavler.

Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Billigste
Priser. Faas hos **N. Schmidt**,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabrikere ægte
Bivokstavler, udsælges et Parti Kunst-
tavler af blandet Boks til **1 Kr. 25 Ore** pr. Ø.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Ersløv**, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Tekst i det ivenfte Sprog.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejtjagte, solide og billige **Stader**
og **Blavsredskaber**, der siden 1869 have
været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Forenings-Meddelelser.

Blavtermøde afholdes Torsdag d. 23. Novbr.,
Foredrag Kl. 10, paa National i Ddenise. Der
foretages Valg af Delegerede til DBF.'s Central-
møde. Derefter Foredrag og Diskussion. Kl. 12½
Generalforsamling i den nye BF. med Valg af
en uddiget Bestyrelse. Forslag til Forhøjelse af
Medlemsbidraget og til Foreningens Virksomhed
forhandles.

P. B. B.
A. C. Andersen,
Formand.

Skanderborg Amts BF. afholder Torsdagen
d. 16. Novbr. Kl. 12 præcis sin aarlige General-
forsamling paa Allégade, Nr. 67, i Horsens. Der
vælges 3 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Mads
Hansen, Hrup, Morten Jensen, Rattrup, Niels
Madsen, Brodb, og 1 Revisor i Stedet for S. P.
Sørensen, Lundum. Derefter Bortlodning af For-
eningens Mønstergjenstande. Forslag til Forhand-

ling paa Generalforsamlingen bedes tilsendt Sekre-
tæren, Skomager J. L. Dinsen i Bjerre pr.
Braastov St., inden 12. November. Talrigt Møde
ventes. **Mads Hansen**, Smd.

De lokale Foreninger i **Randers Amts BF.**
bedes at indsende deres Kontingent for 1894 til
undertegnede inden 15. Decbr. d. A., da det ellers
bliver optrævet pr. Post.

Nye Foreninger kunne indmeldes
Udøet Mølle pr. Randers. **Anton Holm.**

Randers og Omegns BF. Medlemmerne
bedes at indsende deres Aarskontingent inden 20.
Decbr. d. A. til undertegnede, da der ellers vil
blive en Standsning i Fremsendelsen af „Tids-
skriftet“, naar det først bliver bestilt efter Nytaar.
Kontingentet er 2 Kr. aarlig, og da erholdes Tids-
skriftet frit. Foreningen optager til enhver Tid
nye Medlemmer. Der vil blive afholdt General-
forsamling straks efter Nytaar, som bliver befeidi-
gjort senere.

Udøet Mølle pr. Randers. **Anton Holm.**
Lørdag d. 18. November, Eftermiddag Kl. 3,
holder **Elbo m. fl. Herreders BF.** Centralmøde
hos H. Pedersen, Rjedsfled Spang, hvortil
Herredsforstandere og de valgte Delegerede fra
hver Kreds bedes give Møde. Der foretages Valg
af Formand, Sekretær og en Revisor m. m. Til-
lige bestemmes Foreningens Virksomhed for 1894.
De, som har Bøger af Foreningens, bedes om at
medtage dem.

Ville Belling i Oktober.

Niels Ladegaard.

Lindvad-Vorbasse-Vælle BF. afholder sin
aarlige Generalforsamling Lørdagen d. 25. Novbr.,
Eftm. Kl. 2, i Vorbasse Kirkehus, hvortil Re-
præsentanter fra vedkommende Sogne bedes at
møde. **Niels P. Poulsen.**

Indhold af dette Numer.

Marhus BF., af P. Christensen	296
Bilsdærs Opstilling	301
Bi-Stur	302
Blit-Kunsttavler	301
Bornholms BF.	293
Centralmødet	283
Dronningens Befrugtning	300
Ekko, af E. Engene	300
Foderets Plads i Vinterlejet	291
Frederiksborg Amts nordl. BF., af Chr. Jensen	297
Fyens Stifts BF.	295
Gavnlige Binf	303
Haltende Dronninger, af N. Nielsen	290
Honningens Anvendelse, af N . . . . . n.	299
Honningens Opbevaring	302
Honningprisen	300
Honning-Indførsel og -Udførsel	292
Indgangens Størrelse, af J. Wieslander	286
Lynghonning	301
Pollensamling	301
Randers Amts BF., af N. Holm	298
Ret til at sende Delegerede	300
Redaktørens Løn, af Hans Ersløv	288
Ribe Amts BF., af J. B. Schmidt	297
Sildige Droner	301
Stadeformen, af Jakob Olsen	289
Statistikket til DBF.	293
To Fyhveshuller	302
Udstilling i Helsingø	297
Udstilling i Svendborg	295
Udstilling i Rønne	293
Udstilling i Vejen	297
Vintergange	281
Wells-Metoden af B. Bojesen	292, 302
Wellsstabet	300

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsnummeret optages for 20 Ere pr. Betalt-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Tilskud til Kredse.

Udviklingen af Danmarks Landbrug er i de sidst forløbne Aartier foregaaet med stærke Skridt, og dette gælder ikke alene om de store Hovederhverv, som knyttes hertil, men ogsaa i større eller mindre Grad om de mindre Erhverv, der hører under Landbruget. At Biavl en her i Landet i ganske særlig Grad er gaaet fremad i dette Tidssrum, det er udenfor al Tvivl, og denne Fremgang viser sig baade ved en bedre Drift af de Bigaarde, som tidligere vare tilstede, og ved Oprettelsen af ny Bigaarde. Dette glædelige Udslag er næsten ubelukkende fremkaldt ved DBF.'s Virksomhed for gennem Tale og Skrift at udbrede Oplysning om Biavl, og de vigtigste Midler hertil har været Biavlslærere, nærværende Blad, Udstillinger og Smaaafskrifter om Biavl.

At sammenligne disse 4 Midlers forskellige Betydning for vor Biavls Fremgang, skulle vi ikke indlade os paa, men kun fastslaa den Rendsgerning, at de alle have medvirket i fortrinlig Grad til vor Biavls Forbedring. Derimod agte vi at udtale os lidt nærmere om det førstnævnte af disse Midler, Biavlslærerne, fordi der med Hensyn til disse i de senere Aar er foregaaet en bestemt paavisselig Bevægelse ude i Kredse, og denne kan rimeligvis faa en vidtrækkende Betydning for DBF.'s fremtidige Virksomhed.

Udsendelse af Biavlslærere her i Landet er ligesaa gammel som Foreningen; men i en lang Aarrække udsendtes kun ganske faa: Foreningens daværende Sekretær, N. C. Andersen, Nyborg, der for en meget ringe Godtgørelse holdt et stort Antal Møder, og Foreningens daværende Formand, Trafikchef F. Møller, Aarhus, der ganske uden Godtgørelse holdt mange fortrinlige Møder. Men trods disse Mænds store Iver og Opofrelse for Sagen var det dem jo umuligt at afholde Møder hele Landet over i saa stort et Antal, som det kunde behøves. Først i 1886 blev hele denne Sag sat i System saaledes, at et større Antal af Biavlslærere udsendtes til mange af Landets Egne og fik en nogenlunde tilstrækkelig Godtgørelse for deres Arbejde. Denne Virksomhed er i de følgende Aar stadig bleven udvidet, idet Mødernes Antal er vokset ligesaavel som Biavlslærernes Tal, og disse udsendes nu ogsaa til de mere afvandede beliggende Egne af Landet. Naar dette har kunnet ske, da beror det ikke alene paa Foreningens stærke Vækst men endnu mere paa den danske Regerings og Rigsdags velvillige Understøttelse, der stedse i højere Grad har sat Foreningen i Stand til at virke for sit Formaal.

Trangen til Afholdelse af Biavlermøder er dog ingenlunde aftaget, den er tværtimod steget; men Sagens stærke Fremgang viser sig derimod paa en anden Maade, nemlig

derved, at der nu i et stedse større Antal Kredse findes lokale Biavlslærere, d. e. Mænd, som ere i Stand til at vejlede Begyndere i praktisk Biavl. Saadanne Biavlslærere, der ikke behøve at foretage lange Rejser, men i Nægle kunne vandre fra Landsby til Landsby for at holde Møder, kunne naturligvis udføre dette Arbejde for en meget ringere Betaling end de Biavlslærere, som DBF. udsender. Derfor er der jo nu givet Kredsene frit Valg imellem at faa et Tilskud fra DBF. til Udsendelse af saadanne lokale Biavlslærere eller at faa Biavlslærere tilsendte fra Hovedforeningen.

Antallet af Kredse, der ønske saadanne Tilskud, vokser Aar for Aar, og derfor er det mere og mere blevet nødvendigt for DBF. at faa en fast Regel for Uddelingen af dem. Denne Sag var jo under Forhandling ved det sidst afholdte Centralmøde, og der vedtoges netop en saadan fast Regel. Da der imidlertid gjorde sig to forskellige Meninger gældende om denne Sag, skulle vi nærmere belyse den, fordi det maasse ellers for nogle af vore Læsere kunde se ud, som om Afgørelsen blev truffet af Hensyn til nærværende Blad. Flertallet mente, at Tilskuddene burde udddeles i Forhold til de enkelte Kredses Stemmeantal i DBF., medens Mindretallet mente, at der ikke burde tages dette Hensyn (Mindretallet angav dog ikke nogen anden Regel for Uddelingen). Mindretallets Standpunkt begrundedes med den Betragtning, at Staten gav sit Tilskud alene for at hjælpe de Smaa i Samfundet (ikke for at fremhjælpe Foreningen), og at Udgiften til et Biavtermøde er lige stor, enten Egnen tæller faa eller mange Medlemmer af DBF. Herimod skulle vi først anføre, at man ikke er ganske berettiget til at sige, at DBF.'s Tilskud til Kredsene udelukkende ydes af Staten, da Foreningen dog ogsaa har andre Indtægter, f. Eks. Medlemsbidraget, der ikke udelukkende anvendes til „L. f. Biavl“. Dernæst kan det ikke siges, at Statstilskuddet ikke ydes for at fremhjælpe Foreningen. Det er tværtimod klart, at baade Regering og Rigsdag have antaget, at de Smaa for Biavlens Vedkommende hjælpes bedst gennem DBF. og dens Fremvækst. Statens Virksomhed for Biavlens Fremme styrkes jo ogsaa af Medlemsbladet. Man ser jo endogsaa, at Staten giver direkte Tilskud til andre lignende Fagblade (Tidskrift for Fjertræavl). Derfor kan der næppe være noget som helst urigtigt i at lade Statsbidraget indirekte styrke nærværende Blad derved, at Tilskud til Kredsene uddelles for en Del af Hensyn til Kredsenes Holderantal. Man har end-

videre gjort gældende, at de store Kredse havde bedre Raad til at bekoste Biavtermøder end de smaa. Denne Mening er dog ganske uholdbar overfor DBF.'s Kredse. Ja, hvis der i disse Kredse gaves et klæfteligt Kreds-Bidrag af hvert Medlem, saa var det en anden Sag; men 50 D. eller endog saa kun 25 D. pr. Medlem, det skal ikke forslaa ret meget til at holde Biavtermøder for og til flere andre Formaal. Man kan tværtimod med langt større Ret sige: De store Kredse ere nødte til at lade afholde et langt større Antal Møder for at holde paa Medlemmerne end de smaa, derfor trænge de store Kredse ogsaa til større Tilskud end de smaa. Staten selv følger netop den samme Regel, idet den yder større Tilskud til store Foreninger end til smaa. Til Præmier for Husdyr yder Staten til Foreninger med mindst 600 Medlemmer ligesaameget, som Foreningen selv kan affe i det Djemed, altsaa jo mere Foreningen har Raad til at yde, desmere yder Staten.

Vi haabe derfor, at det maa blive anerkendt, at det var en heldig Regel, som vedtoges for Uddelingen af de nævnte Tilskud, nemlig at Tilskuddet bestemmes i Forhold til Kredsenes Stemmeantal i DBF. Men heri ligger jo en stærk Opfordring for Dhr. Kredsformænd og for de enkelte Medlemmer af DBF. til at virke hen til, at Kredsene faa et stort Antal Stemmer i DBF. allerede tidligt paa Aaret derved, at de ældre Medlemmer indbetale deres Medlemsbidrag til Kredsformændene og tillige søge at erhverve ny Medlemmer. Paa den Maade styrke de ikke alene deres egen Kreds ved deres Kredsbidrag men medvirke tillige til, at Kredsen faar et større Tilskud fra Hovedforeningen, enten i Form af Penges eller ved et vist Antal Møder, der afholdes af DBF.'s Biavlslærere.

De danske Biavlere have i de sidste 8 Aar arbejdet fortrinligt sammen i Enighed uden Riv og Strid. Derved have de efterhaanden skabt en Forening med en saa storartet Virksomhed, som man ikke drømte om den Gang, Foreningen i 1885 truede med at splittes ad. Vi ville udtale Ønsket om, at dette Samarbejde fremdeles maa fortsættes til Gavn for den danske Biavl og en Mængde fattige Medborgere. Lad os fremdeles vise, at Enighed gør stærk.

Centralmødet.

(Sluttet.)

5. Tidsskriftet b. Forslag fra P. Hansen, Slynghsten, og Peter Lauritzen, Trebe, om at Bladet udgaar i hæftet og bestaaet Tilstand.

P. Hansen motiverer sit Forslag: Han onsker Bladet hæftet med Niffeltraad, fordi det nu ofte er ubequemt at skære det op, inden man kan læse det. Det bliver ofte revet itu derved. Det vilde blive bedre gent og holdt bedre Hævd over, hvis det var hæftet. Han har hørt mange Medlemmer i Slesvig udtale sig i samme Retning.

Ladegaard har fremsat det samme Forslag paa P. Lauritzens Vegne, da denne ikke er Delegeret. Landboerne læse ofte Bladet, naar de nyde et Maaltid, og det er da meget uheldigt, at det ikke er baade hæftet og bestaaet. Paa Bladets Indhold har han intet at udsætte; men det vilde tage sig smukkere ud, naar det var saaledes hæftet og bestaaet.

Ersløv. Den Bogtrykker, der udfører Trykningen, har for 3 Maanedes siden anskaffet sig en Falskemaskine. Derfor bliver Bladet nu godt faldet, og derved er en væsentlig Hindring for Hæftningen bortfaldet. Dette Forslag har nemlig tidligere været fremme, og den Gang fraraabede jeg stærkt dets Vedtagelse, fordi det vilde forsinke Udgivelsen meget. Nu stiller Sagen sig i den Henseende langt bedre. Jeg har derfor ikke længere nogen Grund til at fraraade Forslagets Vedtagelse, hvis Centralmødet vil bevilge den dertil nødvendige Udgift. Arbejdet kan ikke udføres hos Bogtrykkeren, derimod hos Bogbinderen. Dertil ois for hvert Nummer medgaa $\frac{1}{2}$ Dag. Hæftningen vilde koste c. 10 Kr. pr. Nr. altsaa c. 180 Kr. aarlig, Bestyrelsen vilde endvidere koste 5 Kr. pr. Nr. Den hele Udgift vilde altsaa blive c. 270 Kr. aarlig. Det er jo en stor Sum, og jeg vilde derfor helst undvære Bestyrelsen, altsaa nøjes med Hæftning.

Houliind. Skal det være med Niffeltraad?

Ersløv. Mange udenlandske Blade ere hæftede med Niffeltraad, dog ogsaa en Del med Linne- eller Binde- eller Niffeltraaden er høist uheldig, fordi den ribet Bladet itu og er slemt i Vejen ved Indbindingen. Derfor vilde jeg ubetinget foretrække almindelig Traad med eet langt Stik.

N. S. Kristensen. Ved Gennemsyn af Regnskabet blev jeg slaaet af den store Udgift til Bladets Trykning. Jeg hen-

vendte mig da til en Bogtrykker, der er flærende, at han kunde trykke det 37 % billigere. Dertil kom saa Falsningen, som vilde koste 5 Kr. for 4000 Eksemplarer. Det ser altsaa ud til, at vi kunne saa Bladet trykt en hel Del billigere andetsteds. Jeg ved vel, at det vil have meget store Ulemper for Redaktøren, hvis Bladet ikke trykkes i den By, hvor han bor; men her er jo Tale om en Besparelse af c. 800 Kr. aarlig. Derfor vil jeg bede Bestyrelsen om at undersøge den Sag nøjere.

Præsidenten. Emnet om Bladets Trykning ligger ikke for. Lad os holde os til det foranliggende Emne, Bladets Hæftning.

Esbensen. Vil ikke Hæftning med Metaltraad skade Bladet derved, at den rustet?

Schrøll. Bladet træver de fleste Udgifter; men det giver Sammenhold i Foreningen. Grunden dertil er dets Indhold. Største Delen af Medlemsbidraget medgaaer jo til Bladet. Vi skulle derfor ikke gøre det dyrere ved at gøre det flot. Det, at trække en Kniv op af Lommen for at skære det op, bør vi ikke unddrage os, naar vi derved kunne spare Foreningen c. 200 Kr. aarlig. Jeg foreslaar at forkaste Forslaget.

Grønning. Sagen med Bladets Trykning bør ikke lades upaaagtet. Det bør trykkes billigere.

Understen. Mit Blad „Bien“ kunde jeg saa trykt 25 % billigere i København end i Nyborg, hvor jeg bor. Det ligger i Sagens Natur, at de større Trykkerier i Hovedstaden kunne udføre et saadant Arbejde billigere end de mindre i Provinsbyerne. Dog lader jeg mit Blad trykke i Nyborg.

Kr. Pedersen støtter Forslaget om Bladets Hæftning. Hos ham bliver det læst af næsten hele Familien. Derfor bliver det let forjasket, naar det ikke er hæftet.

Ersløv. Der er jo kommen et nyt Punkt ind i denne Forhandling, nemlig om Bladets Trykningsomkostninger. Da dette Emne ikke stod paa Dagsordenen, er jeg ikke forsynet med de nødvendige Oplysninger derom; men jeg onsker selvfølgelig, at det Arbejde skal udføres for en passende Pris. Er den nuværende for høj, bør den nedsettes. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at denne Sag har været omtalt før, nemlig i 1888. Jeg forhørte mig da hos flere københavnske Bogtrykkere; men jeg fik ganske den samme Pris opgivet, som vi den Gang gav. Hvis Prisen derfor nu er for høj, da kan det alene ligge i, at den større Betaling for de forøgede Dplag er forhøjet for meget. Hele Medlemsbidraget medgaaer dog ikke til Bladet, der var jo i 1892 et Overskud af c. 800 Kr. Men det vil dog

være en stor Fordel, hvis der paa denne Post kan spares et større Beløb. Jeg skal derfor paany indhente Tilbud fra forskellige Bogtrykere, og hvis det viser sig, at disse ere billigere, skal Prisen naturligvis blive nedsat. Det er blevet udtalt, at det er en stor Fordel for Redaktøren, at Bladet trykkes i den By, hvor han bor; men det er virkelig en mindst ligesaa stor Fordel for Bladets Læsere; thi det kan berbed udgaa langt mere præcis og faa et langt fyldigere og bedre ordnet Indhold. Efter de løse Angivelser, der her ere fremkomne, kan der jo ikke ret vel tages en Beslutning; men vil man ikke overlade den Sag til Bestyrelsens Afgørelse?

N. S. Kristensen. Jeg gaar ikke i Blinde. Jeg har selv redigeret et Blad.

Lindelof ønsker, at vi skulle spare Hæftningen.

Grønning har Sort paa Hvidt for, at Bladet kan trykkes 700 Kr. billigere i Varde, da man der for et af vore almindelige Numre i 5000 Eksemplarer kun forlanger 140 Kr.*) Hæftningen med Metaltraad skader Bladet, naar det skal indbindes.

Lønberg. Man kan ikke kalde det løse Tal, der her ere fremkomne om Bladets Trykningsomkostninger; thi de to angivne Tilbud ere omtrent ens. Jeg vil derfor foreslaa, at Bestyrelsen gør sit bedste for at faa denne Udgift nedsat.

Præsidenten sætter under Afstemning Forslaget om Bladets Hæftning og Bestyrelse.

Forslaget forkastedes med 25 St. mod 7.

Sagen om Prisen for Bladets Trykning overdroges til Bestyrelsens Afgørelse.

6. Forslag fra N. C. Andersen og N. S. Kristensen om, at Bestyrelsesmedlemmernes Antal forøges fra 5 til 7.

N. C. Andersen. Da Foreningens Medlemstotal i de senere Aar er steget saa stærkt, og dens Virksomhed tillige er udvidet meget, finder jeg, at det vilde være heldigt, om flere Landsdele bleve repræsenterede i Bestyrelsen. Derfor har jeg foreslaaet, at denne udvides ved Valg af 2 ny Medlemmer. Det har ofte stor Betydning, at der i Bestyrelsen er Kendskab til Forholdene i forskellige Egne.

N. S. Kristensen har haft ganske den samme Tanke. Han vilde særlig henvende Opmærksomheden paa, at det kunde være heldigt, om Lolland-Falster var repræsenteret i Bestyrelsen.

Ersklev meddeler, at Lærer N. Jensen, Badstær, der desværre er forhindret fra

selv at møde her i Dag, har tilsendt Centralmødet en Opfordring til, hvis der skal vælges ny Bestyrelsesmedlemmer, at huse paa det nordlige Sjælland, der for Debliffet ikke har nogen Repræsentant i Bestyrelsen. For Lolland-Falster kunde man vælge Formanden, Lærer N. Jensen, Vejringe.

Grønning støtter Forslaget, da han ogsaa kunde ønske at baade Lolland-Falster og det nordlige Sjælland fik hver sit Bestyrelsesmedlem.

N. S. Kristensen vil da slutte sig til Forslaget om at vælge N. Jensen, Vejringe, og endvidere foreslaa Lærer N. Jensen, Badstær.

Schroll støtter Forslaget om at udvide Bestyrelsen, fordi han ikke vil undvære nogen af de nuværende Bestyrelsesmedlemmer og dog kunde ønske flere Landsdele repræsenterede i Bestyrelsen.

Risjen. Hvorfor skal der være Medlemmer fra enhver Landsdel? Danmark er et lille Land. Det har flere Ulemper, at Bestyrelsen bor saa spredt. Først og fremmest bør vi have dygtige Mænd i Bestyrelsen uden Hensyn til, hvor de bo. (Hør!)

Schroll. Vilde det være heldigt, om samtlige Bestyrelsesmedlemmer boede i Kalundborg eller København? Nej. Altsaa er lokal Kundskaab i Bestyrelsen heldig. Hvorfor have vi Delegeretmøde? Af samme Grund. Deri ligger en simpel Forklaring og Svar til den sidste Taler.

Esbenzen. Naar et af de nuværende Bestyrelsesmedlemmer gaa af, kunde der jo indvælges et Medlem fra Lolland-Falster.

Lindelof. I Bestyrelsen maa vi først og fremmest have de bedste Kræfter. Lad os derfor vælge de dygtigste Mænd, uden Hensyn til, hvor de bo.

Lauritzen vilde have Bestyrelsens Medlemmer nogenlunde fordelte over hele Landet ligesom de Delegerede.

Hoffmann ønsker Bestyrelsen udvidet til 7 Medlemmer. Lolland-Falster føler, at der er gjort dem Uret. Derfor have vi 400 Kredsmedlemmer men kun 100 Stemmer i DBF. Han slutter sig til Forslaget om at vælge Maribo Amts Kredsforsmand, Lærer N. Jensen, Vejringe.

Grønning foreslaar for Sjælland Fotograf Vorbeck, Hølstebro.

Ersklev gør opmærksom paa, at Vorbeck netop ogsaa tidligere i en Arrække har været Medlem af Bestyrelsen ligesaa vel som Lærer N. Jensen, Badstær.

Præsidenten sætter under Afstemning Forslaget om, at Bestyrelsen udvides fra 5 til 7 Medlemmer, og at 2 ny Medlemmer vælges ved dette Møde.

Forslaget vedtoges med 22 Stemmer af 32, altsaa netop med den i Lovene krævede

*) Prisen er nu 160 Kr. for 4000 Ek. N. N.

Majoritet af $\frac{2}{3}$ af de mødte Stemmer, som udkræves til en Lovændring.

Ved den skriftlige Afstemning valgtes derefter Fotograf Vorbeck, Holstebro, med 25 St. og Lærer N. Jensen, Vejringe, med 22 St. Derefter havde Lærer Hoffmann, Højsmarke, 6 St. De øvrige Stemmer vare spredte.

7. Forslag fra N. S. Kristensen om, at Kassierer-, Sekretær- og Redaktørposten kunne stilles hver for sig eller samles til een Post efter Centralmødets Bestemmelse. Forslaget udgaar paa Grund af Udfaldet af Afstemningen over Punkt 5 a.

8. Sammes Forslag om, at de Delegerede vælges paa 3 Aar, og at deres Valg kundgøres i Medlemsbladet. Ved skriftlig Afstemning gennem Bladet ere de Delegerede pligtige at stemme, og Afgørelsen er kun lovlig, naar mindst $\frac{1}{3}$ af de Delegerede have stemt for den.

N. S. Kristensen antager, at disse Bestemmelser vilde sikre imod et tilfældigt Udfald af saadanne skriftlige Afstemninger, ved hvilke de Delegerede ikke ere samlede til Centralmøde.

Grønning meddelex, at man i Ribe Amt længe har valgt Delegerede paa 3 Aar og altid kundgjort Valget i T. f. Biavl. Han støtter Forslaget.

Ersløv. Den første Del af Forslaget er meget fornuftig og er allerede uden nogen Lovbestemmelse derom bleven Praktisk i de fleste Kredse. Det kan være rigtigt nok at fastslaa denne Regel: At de Delegeredes Valg gælder for 3 Aar og straks indberettes til Sekretæren, der kundgør Valget i Medlemsbladet. Sekretæren bør jo til enhver Tid være klar over, hvilke Delegerede, der findes i Foreningen. Med Hensyn til den anden Del af Forslaget, at tvinge de Delegerede til at afgive Stemme ved den skriftlige Afstemning, da vil jeg bestemt fraraade den. Det vilde jo være et urimeligt Vaand at lægge paa disse Mænd. I lovgivende Forsamlinger pleje Medlemmerne jo altid at have Valget mellem de 3 Svar: „Ja“, „Nej“ eller „Stemmer ikke“. Jeg ser ingen Grund til, at vi i DBF.'s lovgivende Forsamling skulde nægte Medlemmerne Ret til at undlade at afgive Stemme.

Schroll foreslaar, at der afstemmes om disse 2 Punkter: de Delegerede vælges paa 3 Aar, og Valget indberettes straks til DBF.'s Sekretær.

Præsidenten sætter disse 2 Punkter under Afstemning. Begge vedtoges.

N. S. Kristensen frasalder Resten af sit Forslag.

9. Benæbnelsen af de 3 af DBF. anbefalede Rammemaal.

N. S. Kristensen. Hver af disse 3 Rammer have jo for Øjeblikket 2 forfælgende Betegnelser. Den ene kaldes $10 \times 12''$ Rammen eller Andersen's Ramme. Den anden kaldes $\square$ Rammen eller Møller's Ramme. Den tredje kaldes Labnormalrammen eller Ersløvsrammen. Det vilde være heldigt kun at have een Betegnelse for hver Ramme.

Lindeloef foreslaar at bruge Benæbnelserne Andersen's, Møller's og Ersløv's Ramme, da disse Benæbnelser minde om 3 Mænd, der have gjort sig særlig fortjente af den danske Biavls Fremgang.

Møller synes ikke, at saadanne personlige Navne for Rammerne ere heldige. Han foreslaar at holde sig til Maalene, saa at man altsaa ogsaa benævner Labnormalrammen efter dens indvendige Maal. Det er dog maaske nok saa heldigt at nævne det udbvendige Maal; men skal man da nævne Bredden eller Højden først?

Ersløv. Det er efterhaanden blevet ganske almindeligt her i Landet ved Angivelsen af Rammemaal at nævne Bredden først. Dette er en heldig Skik, og den bør bevares; men skulle Rammerne nævnes med Maal, da bør det være simple Maal. Derfor kan det næppe gaa an at nævne $10 \times 12''$ og $12 \times 12''$ Rammen ved udbvendige Maal, da disse jo maatte blive med Brøker. Skulle vi derfor benævne Rammerne ved Maal alene, da lad det være $10 \times 12''$, $12 \times 12''$ og Labnormal.

Lauritzen. $10 \times 12''$ Rammen er opfunden af Vorbeck og kundgjort i Januar 1881 ved et Møde i Holstebro. Skulle Rammerne derfor have Navn efter Personer, bør den Ramme hedde Vorbeck's Ramme. Andersen har først langt senere anbefalet den. Møller's Ramme er amerikansk, Ersløvs er engelsk.

Ersløv slutter sig i det væsentlige til Lauritzen. Der er ikke Tvivl om, at Vorbeck har indført $10 \times 12''$ Rammen; men Andersen er rigtignok den, der har indarbejdet dens Anvendelse hos vore Biavlere. Derfor bliver det nok lettest at enes om at benævne Rammerne efter Maalene.

Lauritzen mener dog, at Vorbeck ogsaa har arbejdet for den Rammes Udbredelse.

Smith. Lad os holde os til Maalene. Ellers komme vi nok til at kalde Rammerne den smalle, den tynde, den brede o. s. v.

Kr. Pedersen. I 1878 fremkom de første store Rammer, og det var Ersløv, der paaviste Fordelene ved dem fremfor de smaa. En Del Biavlere vare straks med

paa de store Kammer, det viste sig i For-
aaret 1880; men Andersen frugtede, at
12 × 12" Kammen var for bred, det
gjorde jeg ogsaa. Derfor valgte han
10 × 12", og han var den Gang den
ledende Mand i Foreningen. Han har
stadig holdt fast ved dette Maal senere;
men Vorbeck har vakket, han gik jo senere
over til høj Normal, derfor er han kun
Stedsfader til 10 × 12" Kammen. Jeg
vil foreslå, at vi vælge Bencævnerne
12 × 12", 10 × 12" og Erslébrammen.
Hvis vi i den sidstnævnte Kamme havde
hele Tal som indvendige Maal, vilde jeg
ogsaa have bencævnt den efter Maaleue.

Andersen. Jeg sit 100 Kr. til Ud-
bredelse af 10 × 12" Kammen; men de
fleste af de Stader kom i urette Hænder,
nemlig til Viablere, som ikke passede deres
Bier. Kun i Roskildeegnen bleve de heldigt
anbragte, og der udbredte den Kamme sig
stærkt.

Schrøll. Efter de faldne Udtalelser
finder jeg Kr. Pedersens Forslag mest
praktisk.

Erslév. Jeg tror Hr. Møller er for
besteben, naar han ikke ønsker 12 × 12"
Kammen bencævnt med sit Navn. Der
kan ikke være nogen Tvivl om, at han har
indført det Kammemaal, og at han ogsaa
har virket for dets Udbredelse. At bencævne
10 × 12" Kammen med Andersen's Navn
vilde være fuldt berettiget, fordi Andersen
ubetinget er den, der har virket mest for
den Kammes Udbredelse.

Laurikén giver ikke sit Minde til, at
10 × 12" Kammen kaldes Andersen's
Kamme.

Hoffmann. Vi opnaa bedst Enighed
ved at holde os til Maalene. Jeg fore-
slaar den Endring til Kr. Pedersens For-
slag, at Erslévrammen kaldes „Lavnormal“
(Mange Delegerede: Ja!)

Risfen synes, at der er noget kønt i
de personlige Bencævner, der minde om
Mænd, der have gjort sig særlig fortjente
af den danske Viabls Fremgang. Jeg kan
ikke tro, at Hr. Vorbeck vil føle sig for-
nærmet over, at 10 × 12" Kammen bærer
Andersen's Navn. Snarere kunde Holstebro-
egnen føle sig fornærmet paa hans Vegne.
Jeg foreslaar, at vi beholde de tre personlige
Navne: Andersen's, Møllers og Erslév's.

Laurikén. Det kan godt være, at
Vorbeck ikke vil protestere; men det vilde vi
Medlemmer af Holstebrofredsen.

Præsidenten sætter Hoffmann's For-
slag under Afstemning. Dette vedtoges.

10. Foreningens Deltagelse i
Landmandsforsamlingen i Randers
1894.

Præsidenten foreslaar, at vi holde
os til de paa forrige Aars Generalfor-
samling vedtagne Bestemmelser angaaende
denne Sag.

Doose. Have vi Raad til at anvende
en betydelig Sum paa Deltagelsen i den
Udstilling?

Erslév. DBF. kunde paa ingen
Maade være bekendt at gaa fra sit een
Gang givne Løfte i den Henseende. Vi
maa desuden vel huske paa, at vor For-
ening efterhaanden har faaet en saadan
Betydning og et saa stort Tilskud fra
Staten, at vi ikke kunne unddrage os den
Pligt at møde op med Viablens Frem-
bringelser og Redskaber ved et saadant
Stævne, der fremstiller Landbrugets Frem-
bringelser fra det hele Land. Vor Viabl
maa hævde sin Stilling. Derimod bør jo
Bestyrelsen indskrænke DBF.'s Udgifter ved
den Lejlighed saa meget som muligt.

Præsidenten sætter sit Forslag under
Afstemning. Det vedtoges.

11. Hvorledes arbejder den
danske Viablersforening?

Jens Hansen. Det er ikke nok, at
der spredes Kundskab om Viablen gennem
„Tidskriftet“ og de Smaaakrifter, som kun
uddeles til Foreningens Medlemmer. Disse
burde ogsaa uddeles frit til de mange fat-
tige Viablereovre i Sjælland, som ikke ere
Medlemmer. Men jeg forstaa ikke, hvor-
ledes DBF.'s Sekretær kan faa en Præmie
af 100 Kr. for et Smaaakrift, naar han
forud er lønnet som Foreningens Sekretær.
(Flere Delegerede. Det er da let at
forstaa.)

Erslév. Fordi Foreningen lønner
mig som Sekretær, har den dog ikke derved
erhvervet sig Ret til alt mit Arbejde. I
det Tilfælde maatte den rigtignok lønne
mig ganske anderledes. Derimod kunde
man jo meget godt udelukke mig fra at
konkurrere, naar saadanne Prisopgaver
udfattes.

Mange Delegerede. Det vilde der
jo ikke være Spor af Mening i. Kon-
kurrencen maa være fri.

Jens Hansen. I det sidste Smaa-
akrift var der en Patramme med firkantet
Foderaabning. Den passer ikke til et rundt
Glas.

Kr. Pedersen. Det lader sig rigtig
godt gøre at anbringe et rundt Foderglas i
en firkantet Foderaabning.

Jens Hansen. Vorbecks Skrift, Nr.
4, var bedre. Det var elsket af Folket.
I min Kreds holdt Fru Demant iaar 4
Møder og Grønning 1. Fru Demant
kunde ligesaa godt have holdt dem alle 5.
Det havde været billigere.

Grønning. Mig kostede den Rejse kun 1 Kr. ekstra, fordi jeg havde flere Møder i Nærheden paa den Tid.

Præsidenten. Bestyrelsen skal tage sig de her saadane Bemærkninger ad notam.

12. Salg af Broncemedaljer til Kreds-Udstillinger.

Ersløv. Allerede for et Par Aar siden blev der ved et Centralmøde udtalt Betænkelse ved at sælge et ubegrænset Antal af disse Medaljer til Kredse, da man frygtede for, at de skulde blive altfor almindelige blandt Folk og derved tabe deres Værd. Der blev da givet den Regel, at der til hver Kreds-Udstilling kun maatte sælges indtil 5 Stk. Denne Regel har vist sig at være uheldig, fordi Kredsenes Størrelse er saa forskellig. Bestyrelsen har derfor anset sig nødsaget til at overstrøde det nævnte Tal ved Udstillinger i de største Kredse. Derfor maa Bestyrelsen ønske at faa en bedre Regel for dette Salg, f. Eks. 1 Medalje for hver 20 eller 25 hele Stemmer, som Kredsen har i DBF. Prisen for hver Medalje er 2 Kr. 50 Øre.

Andersen ønsker hellere, at Antallet maa rette sig efter Udstillings-Numrenes Antal.

N. S. Kristensen har i sin Tid paatalt denne Sag, fordi Medaljerne tabte ved at uddeles i altfor stort Antal. Der var jaaledes een Kreds, som ved een Udstilling uddelte 13 Broncemedaljer, og det var ikke nogen meget stor Udstilling. Han vil derfor foreslaa, at det af Ersløv nævnte Tal, 25 hele Stemmer, sættes op til 50.

Schroll. Man frygter for, at Medaljerne uddeles til saa mange; men det sker kun, naar Medaljerne uddeles til uværdige. Her er et Fejlslyn tilstede. Vi opnaa intet ved disse Tal. Det kommer an paa at belønne den virkelige Dygtighed. Hidtil er der kun sagt, at mange ere uddelte. Hvorledes skulle vi sikre os imod, at uværdige præmieres? Derved at der ved enhver Udstilling er en kompetent Dommer: Han kunde jo vælges af Centralforeningen. I Landbosforeningerne have vi netop haft noget lignende. Bedømmelsen bliver derved mere eenartet.

Ersløv. Ja den af Hr. Kaptajn Schroll paaviste Udvej vilde ganske vist fjerne Ulempen. Vi have ogsaa tidligere forsøgt den; men Udstillingernes Antal er i de senere Aar steget saa stærkt, at det blev DBF. for dyrt at sende en Biabslærer til hver af dem, og een Mand kunde endda vanskeligt nok deltage i hele Bedømmelsen ved enhver Udstilling. Derfor savner jeg som Sekretær fremdeles en fast Regel for,

hvormange Medaljer jeg maa sælge til en saadan Kredsudstilling. Skal det betinges af, at der benyttes visse bestemte Dommere?

Andersen. Dommerne maa jo bestemme Medaljernes Antal.

Lindelof støtter Schrolls Forslag. De Foredragsholdere, der benyttes ved Udstillingerne, kunde tillige være Dommere.

Houliind. Det kunde synes at være heldigt med saadanne faste Dommere; men Forholdet her er ikke ganske ligesom ved Dyrskuerne, fordi ikke alle Dommere kunne bedømme haade Honning, Mød, Boks, Kunsttavler, Redstaber o. s. v.

N. S. Kristensen. Vi Biabslærere ere godt inde i alle disse Sager, og vi bør netop særlig komme til Udstillingerne, som jeg før omtalte, i Stedet for ofte at holde saadanne Møder for tomme Bænke, som jeg har prøvet at holde i Døshered.

Grønning. Jeg har dog holdt mange godt besøgte Møder i Holbæk Amt. Jeg tror, at Biabslærerne endnu gøre stor Gavn ude paa Landet ved almindelige Møder uden Udstilling.

Præsidenten. Da Tiden er langt fremskreden, saa at mange Delegerede snart maa rejse hjem, bør denne sidste Sag paa Dagsordenen snart sluttes.

Ersløv. Den af Hr. Schroll angivne Vej kunde maaste anvendes, hvis Kredse selv kunde betale Udgifterne ved saadanne faste Dommere. Hvis derimod DBF. skal være forpligtet til at sende saadanne Dommere til enhver Kredsudstilling, tror jeg, at det let vil blive for kostbart for Hovedforeningen.

Schroll foreslaar: Sekretæren be- myndiges til at sælge til enhver Kredsudstilling 1 Medalje for hver 50 hele Stemmer i DBF., som Kredsen tæller. Hvis Kredsen derimod selv bekoster een af Bestyrelsen for DBF. udpeget Mand som Dommer, kan der til den Kreds-Udstilling sælges saa mange Medaljer, som ønskes.

Dette Forslag vedtoges med 14 Stemmer for, ingen imod.

Præsidenten aflutter Mødet med en Tak til de Delegerede for deres Nærværelse og med Ønsket om, at de her i Dag tagne Beslutninger maa blive til Held for den danske Biabsl og Foreningens Udvikling.

Hos Sartori.

Af Jærnbancassistent Carstensen, Svendborg.

Naar man ad Ruten fra Hamburg over Frankfurt a. M., Basel, gennem

Schweiz — med nogle Dages Ophold i Luzern — og videre sydpaa, omsider naar det for Øjet uendelige, frugtbare Lombardiet i Norditalien, har man modtaget et overvældende Indtryk af den storflaaede schweiziske Natur. Gennem hele Schweiz en bevarende Række af herlige Panoramaer. Snart løber Vanelinien gennem frugtbare Dalstrækninger, gennem talrige Tunneller, langs ad stejle Klippestrænder og over hvimlende høje Broer. Navnlig under Farten langs med den henrivende Bierwaldstätter Sø, fra Brunnen til Flüelen, hvor Vanelinien er spærngt ind i de flere tusinde Fod høje Klippestrænder, modtager man et uudfletteligt Indtryk af en Natur saa vidunderlig skøn, som næppe noget andet Sted. Fra Flüelen stiger Vanelinien bevarende paa en Strækning af flere Mil, indtil man naar St. Godthardstunnelen; passeret denne falder Banen atter jævnt fra den højtliggende Tunnel ned til den lombardiske Slette. Her bliver der endelig Hvile for Øjet over disse frugtbare, aldeles flade Dalstrækninger.

Jeg var træt, da jeg om Aftenen naaede Hovedstaden i Lombardiet, Milano, Maalet for min Rejse; men henrykt over alt det Skønne, jeg havde set, og det, der var tilbage. Jeg var kommet ud at rejse for en Gang at se den store Verden udenfor og samtidig besøge nogle Vikulturer i Nord-Italien og der berige mine Erfaringer som Viavler. Nu 3 Aar Viavler kom jeg jo ikke med Betingelser for at kunne høste større Udbytte af disse Besøg, men gik løs paa Maalet alligevel.

I den smukke By varede mit Ophold 4 Dage. Først anden Dagen begyndte mine Efterforsnitinger om Professor Sartori. Slet ingen let Sag. Der var ialt 10 Sartori'er, deriblandt 2 Professorer, og Stæbneren vilde, at jeg først skulde komme hos den fejle, en Professor i Malerkunsten; blev dog der, som overalt, modtaget med den største Gæstfrihed, og en ung Mand i Huset, en Døtler, lod spænde for og bragte mig snart til den anden Ende af Staden, til den rigtige Sartori. Hvilken Summen af Bier her var! Det var netop i Middagstiden og meget varmt, klart Vejr. Ved alle de c. 10 Stader, der vare opstillede omkring i Haven, strømmede de ud og ind, og Luften omkring var opfyldt med Bier. Jeg gik, nogenlunde bevarende min Vigevægt, gennem Haven for at hilse paa en Herre, der kom mig imøde, det var Professorens Assistent, en ung Døtler, som bestyrede Etablissementet under den Førstnævntes Fraværelse i Udlandet. Med stor Forekommenhed viste han mig omkring. Pro-

fessorens samlede Stadeantal skal være c. 600, hvoraf de 500 ere anbragte forskellige Steder omkring paa Landet. Alle Staderne ere Høststader uden Pakning, da den milde Vinter gør dette overflødig, kun ere de byggede med dobbelte, sammenlagte Vægge og Bund, c. 1 Tomme tykke, og ere opstillede i 3 Etager paa Stilladser, forsynet med et lille Tag, netop saa stort, at det tager af for Regnen. Egenommeligt var det at se, at alle Staderne paa For siden vare bemalede med Landskabsbilleder i temmelig skrigende Farver, aabenbart anbragte for ved deres Forfællighed i Motiv og Farver at vejlede Bierne til deres rette Bolig. Saa sammenstube, Staderne stode, kunde en saadan Forholdsregel ogsaa gøres jærlig nødvendig. Der var meget at se, ikke alene Bier, men omkring i Haven var der opstillet Bolkier med Sang- og Sirjule samt en Del forskellige sydlandske Hønsarter.

Efter at have set alt i Haven, viste han mig omkring i Lagerbygningen med dens store halv mørke Lokaler, fyldte fra øverst til nederst af Kestfaber, Honning og Voks. Honningen i Glas var gennemgaaende mørk, dog ingen saa mørk som vor Dugghonning; men af en kraftig gul Farve, med samme rødlig Skær som Vokset. Af Voks eksporteres der fra Sartoris Etablissement enorme Mængder, opkøbt omkring i Lombardiet, saaledes var der nogle Dage forud afgaaet 10,000 Kilogram til Tyskland.

Honningen eksporteres i Kasser med 2 Dunde a 25 Kilogram, navnlig til Schweiz og de sydeuropæiske Lande. For hvid Honning, af hvilken jeg tog en Prøve med hjem, var Prisen paa den Tid (sidst i August d. A.) 90 Centimer = c. 65 Ø. pr. Kilogram i Partier paa mindst 50 Kilogram; mørkere Honning billigere. Han udtalte, at den i Aar var billigere end Sukker, da Honningaaret havde været usædvanligt rigt. Han viste mig endvidere de mangfoldige forskellige Kestfaber — „Kestfaber“, hrede han, „af hvilke den rigtige Viavler kun bruger meget faa, men man er jo nødt til at føre dem alle“. Derefter besaa Professorens Kontor, med dets Samlinger af videnskabelige Ting. Da jeg derefter hrede Døtlet om at tage et Aar Dronninger af ædel Race med hjem, var han strax rede. Uden Slør, uden Hjælp af Røg, med højt opsmøgede Ørmer og kun bevæbnet med en vældig lang Fjer og en Tabletang, udtog han i Løbet af et Kvarters Tid de to Dronninger. Men at se den Kølighed og Sikkerhed, hvormed denne Mand behandlede Bier, og den Hurtighed, hvormed han fandt Dronningen mellem

faa mange Bier, var brundningsværdig. Ikke een gjorde under hele Arbejdet Tegn til at stikke. I det hele taget fik jeg store Tanker om Italienerens Godmodighed. Efter at have modtaget Kasserne med Dronningerne, tog jeg Afsted med den trable, men elskværdige Mand, og udtalte Haabet om ad Nare at gentage Besøget. Endnu et Par Dage opholdt jeg mig i Milano, hvorefter Hjemreisen tiltraadtes. I Basel, hvor jeg maatte opholde mig nogle Timer, for at afvente Jtøget nordpaa, hændte mig et ganske pudsigt Tilfælde. Kasserne med Dronningerne vare stillede paa Bordet i Ventehallen. En ung Mand, der sad ved Siden af, blev opmærksom paa den lydelige Summen, og spurgte, hvad de indeholdt. Jeg oplyste ham derom, og Samtalen var straks i fuld Gang. I Løbet af denne kom det saa for Dagen, at Manden ikke alene var Biavler; men ogsaa Jærnbaneassistent, var jævnaldrende med mig og hed — ikke Carstens, men Steinhäuser. Følgelig maatte vi to have mange Interesser fælles, og de Par Timer i Basel gik da ogsaa som en Dans. Jeg kom godt hjem med Dronningerne, fik dem heldigt indførte ved Hjælp af det i Bladet Nr. 15 omtalte Dronningbur. Metoden er dog ved Indrykningen i Bladet blevet misforstaaet, idet kun Dronningen har Plads i Buret, medens Bierne udefra suges den sukkerblandede Honning bort og befrier Dronningen gennem Voksstykket, der danner Bunden i den lille Staal foroven i Buret, hvori Vædsken findes.

I det jeg her afslutter denne lange, ikke strengt saglige Beretning om min smukke og fornøjelige Tur, tillader jeg mig at fremkomme med nogle i Sommerens Løb indbundne Erfaringer med Hensyn til Wells-Ersløvstaden. Et saadant forfærdigebe jeg mig sidste Vinter og indførte heri i Foraaret 2 kraftige Familier med 1 Nar gamle Dronninger. I Løbet af kort Tid udviklede de sig forbausende hurtig, saa at, da Hovedtrækket stod paa, de 2 Familier optog hver 14 Yngellabler og ialt 5 Magasiner. Staden har i Sommerens Løb givet et Udbytte af 140 B, ubelukkende udslynget af Magasiner. Ved Indvintningen maatte jeg lade et Magazin med c. 10 B tilbage over hver, da der kun var ubetydelig Beholdning i Underrummet, og gav dem endvidere c. 10 B Sukker hver. Den største Vanskelighed bestod i at holde Familierne lige stærke. Jeg prøvede nogle Gange med Overflytning af Yngellabler; men uden Virkning. Hovedsagen er, at Staden staar saaledes i Bigaarden, at Flugtlinien bliver vinkelret paa Forsiden. Mit har imidlertid

haft Plads i et Hjørne af Haven, paa den ene Side garderet af høje Træer, paa den anden Side frit Rum; Følgen har været, at Familien ud imod den fri Plads, trods lige stærk Yngelansætning i begge, har holdt sig og endnu er talrigt. Staden og Pladsen foran maa helst være stærket mod Sidevinde. Erfaringen har viist mig, at en stærk Sidevind er nok til paa en god Flyvedag at bringe Misforhold tilstede. Alt i Alt har jeg kun Grund til at være glad ved Wells-Staden. Sværming blev undgaaet ved rettidig Pladsgeben. Udbyttet var glimrende, naar Hensyn tages til, at jeg har Bigaarden en halv Mil's Vej udenfor Byen og ikke altid har kunnet slynge ud, naar det skulde gøres. Særlige Besværligheder ved Behandlingen har jeg ikke mærket noget til. Bipesten har gjort en rig Høst her paa Eggen i dette Foraar; i enkelte Bigaarde vare Familierne totalt eller til dels uddøde. Jeg udbvintrede 4 Familier i Ersløvstaden, alle angrebne, hvoraf de to mindst angrebne overførtes i Wellsstaden paa Begyndelsesstrimler i et af de to derefter renjete Stader, og blev efter fire Dages Forløb givet hele Kunsttaller istedetfor. Familierne reddedes. Den 4de Familie stod derimod ikke til at redde.

Alle 4 Stader bleve skolede og givet ny Pakning overalt — et stort Arbejde; men nu har jeg da ogsaa Tilfredsstillelsen at se de deri indførte Sværme og foromtalte 3die Familie, saavel som Wellsstadets Beboere, der stedse har haft smaa Bøjer Mastalin i Staden hos sig, „mandstærke“ gaa den kommende Vinter imøde, uden synlige Spor af Shgdommen.

„Redaktørens Løn“.

Bemærkning til Artiklen i Novemberheftet.
Af A. C. Andersen.

Det hedder heri blandt andet:

„Lige fra Foreningens Stiftelse, altsaa nu snart i 27 Nar, har dog aarlig et større eller mindre Antal Medlemmer bestilt og betalt Bladet hos Redaktøren“.

Det er ganske sandt, men hvad kom det Redaktørens Løn ved? (1).

Jeg har i de 16 Nar, jeg har redigeret Bladet, ikke derved haft en Dre Indtægt, der i fjerneste Maade vedkom Foreningen. (2).

Dg hele min Indtægt har kun bestaaet i, at jeg et Par Nar modtog Bestilling paa Bladet fra nogle faa Medlemmer og derved havde en Indtægt af 8 Dre for hvert Medlem. Men det havde Foreningen, som sagt

ikke noget med at gøre, da Porto'en for Bladet slet ikke vedkom Regnskabet, men Medlemmerne maatte selv betale den. (3).

Efter at Bladet bringes Medlemmerne i Huset, er Distributionen langt fra forbunden med saameget Arbejde som tidligere, da der mindst indløb 10 Gauge saamange Klager som nu. (4).

Artiklen giver imidlertid ingen synderlig Oplysning om Redaktørens Løn, der med Distributionægebyrene vel naar henved 1400 Kr., og med Indtægt af Bøger, Smaaskrifter, Redskabsalg m. m. som uafbrudt anbefales i Bladet, snart henved 2000 Kr. (5).

* * *

Uagtet vi ganske vist ere af den Mening, at Forhandlinger om saadanne Emner, som omtales i ovenstaaende Artikel, høre hjemme paa DBF.'s Centralmøder og ikke i nærværende Blad, der nærmest er beregnet paa at sprede Oplysning om den bedste Viavlstræf — finde vi os dog nødsagede til at klare nogle „smaa“ Misforstaaelser, der have indsnæget sig i ovenstaaende Artikel.

1. Hr. N. spørger om, hvad det vedkommer „Redaktørlønnen“, at Bladet ofte bestilles direkte hos Redaktøren, ikke paa Posthuset? — Nej, det vedkommer ganske vist ikke den Løn, fordi de Gebyrer, som Postvæsenet kræver for Porto og Distribution, ikke tilkommer Foreningen. Naar Redaktøren altsaa selv beholder det sidstnævnte Gebyr for de Eksemplarer, han distribuerer, da udfører han et Arbejde for Postvæsenet og modtager Postvæsenets Betaling derfor. Alligevel er det jo Hr. N. bekendt, at 2 Delegerede paa det sidst afholdte Centralmøde fremkom med den urimelige Paastand, at Redaktøren ikke havde Ret til den Indtægt, og at den maatte medregnes til hans Løn. Derfor fremkom den nævnte Sætning paa S. 288.

2. Denne Udtalelse af Hr. N. maa jo være en Misforstaaelse. I de første 4 Aar (1866—70) havde Hr. N. 64 β for hvert Medlem, han tilskillede Bladet med 4 Numre aarlig. Han havde altsaa „ikke en Øre“ men en hel Del „Skillingen“. Det lyder mildest talt besynderligt at sige, at disse Benge ikke „vedkom Foreningen“. Senere bleve „Skillingerne“ til „Ører“, og Redaktørens Løn blev bestemt fastslaaet ved Centralmøderne. Der er her ikke Anledning til at gennemgaa de mange Aars Regnskaber enkeltvis; men vi skulle kun anføre, at i Aargang 1881 S. 103 findes opført i Regnskabet for 1880 „Redaktørens Løn 400 Kr.“ Det er netop det sidste Blad af den Aargang, som altsaa omfattede 104

Sider, den næste Aargang omfattede kun 96 Sider. Indeværende Aargang omfatter derimod 328 Sider, og derfor gives en „Redaktørløn“ af — 650 Kr. Er der mon nogen af Foreningens Medlemmer fra 1880, som indtil nu har fulgt Bladets Udvikling, der tvivle om, at dets Redaktion nu medfører over 3 Gange saa stort et Arbejde som den Gang? Derefter skulde Redaktørlønnen altsaa nu være 1200 Kr. aarlig, medens den for næste Aar kun er forhøjet til 800 Kr. Skulde dette mon være en saa urimelig høj Løn, naar den dog kun er dobbelt saa stor som den, Hr. N. modtog i 1880; men han siger jo rigtig nok, at den ikke vedkom Foreningen. Derimod synes han at mene, at alle Erstlevs Indtægter vedkomme Foreningen! — Hr. N. havde ganske vist, saavidt vides, ingen særegen Sekretærløn; men enhver kan jo let indse, at det Sekretærarbejde, som Foreningen den Gang krævede, paa ingen Maade kan sammenlignes med det, DBF. med sin i Sandhed storlaaede Virksomhed og sine c. 6000 Medlemmer nu kræver.

3. I den førnævnte Aargang 1881 paa S. 103 findes endvidere følgende Kundgørelse:

Til Viavlerforeningens Medlemmer.

Følge mange Anmodninger tilbyder Undertegnede sig herved at omfende „Tidskrift for Viavl“ til Viavlerforeningens Medlemmer og drage Omfarg for paa bedste Maade at afhjælpe opstaaende Mangler, imod at faa de 14 Øre, som ellers udbetales Postvæsenet.

Bidraget til Viavlerforeningen, 1 Kr., samt de 14 Øre i Porto, indbetales da tilligemed Kredsbidragene til Kredsforsmændene, der indsende Beløbene tilligemed en fuldstændig Liste over Medlemmerne.

De Medlemmer, der ikke høre til nogen Kreds, men som modtager Tilbudet, indsende Beløbene umiddelbart til Undertegnede.

Det er en Selvfølge, at det staaar Enhver frit for selv at bestille Tidskriftet paa Postkontoret, ligesom i de to sidste Aar, men i saa Fald maa de, forsaavidt de ønske at betragtes som Medlemmer af Viavlerforeningen, indsende Postkwittering til Kredsforsmændene, og maa de selv afhjælpe opstaaende Mangler ved Tidskriftets Forjendelse. Flere Kredsforsmænd have anmodet mig om at opfordre Medlemmerne til inden 25. December at indsende saavel deres Bidrag til Foreningen som deres Kredsbidrag. Nyborg, i November 1881.

A. C. Andersen,

f. L. Sekretær og Kasjerer i Viavlerforeningen og Redaktør af „Tidskrift for Viavl“.

Anledningen hertil var denne, at Bladet

i de 2 sidste Aar 1880—81 kun havde været bestilt paa Posthuset. Medlemsbidraget var den Gang 1 Kr. 14 Ore, idet Porto kun var 6 Ore, fordi Bladet kun udgik med 12 Numre aarlig, de øvrige 8 Ore vare de 8 % i Distributionsgebyr, som Redaktøren her ganske klart meddelede, at han tager som Betaling for det Arbejde, han nu paany agter at udføre for Postvæsenet. Denne Fremgangsmaade er saaledes altsaa ikke alene kundgjort for Bestyrelsen men for alle Foreningens Medlemmer. Har der mon tidligere hævet sig en eneste Røst derimod, uagtet denne Fremgangsmaade nu er fulgt uden Afbrydelse lige siden 1. Januar 1882? Nej ikke saavidt os bekendt — førend 2 Delegerede ved det sidst afholdte Centralmøde fremkom med den Beskuffning, at dette var en uredelig Indtægt, som Redaktøren havde nydt. Forsamlingen modtog denne Udtalelse med den største Indignation og tvang de 2 Herrer til at tage de ærerørige Udtryk tilbage. Dernæst vedtoges det, at dette Angreb paa Redaktøren ikke maatte refereres, fordi man antog, at Sagen hermed var endt. Da vi imidlertid se, at Hr. A. har givet de 2 Herrer Blads for deres Angreb (om end i en mildere Form) i „Dien“, kunne vi ikke undlade at berøre Sagen ogsaa her i Bladet. Hr. A. udtaler, at dette Gebyr „blev betalt af Medlemmerne“. Ja det er ganske sandt. Hvem skulde ellers betale det? Endvidere siger han, „at det ikke vedkom Regnskabet“. Dette er ogsaa paa en Maade rigtigt, og Gebyret har derfor aldrig indgaaet i Regnskabet før i 1892. Grunden hertil er denne, at Indenrigs-Ministeriet, som i de senere Aar stadig har faaet DBF.'s Regnskab til Gennemsyn, har ønsket, at „hele Medlemsbidraget“, altsaa uden Fradrag af Postgebyrer, skulde opføres i Regnskabet. Sekretæren indsaa nu meget godt, at jo større „Medlemsbidraget“ blev, desmere Udsigt vilde der være til at faa et forøget Statstilskud. Derfor har han med fuld Berettigelse opført baade Bladets Porto og Distributionsgebyr i Regnskabet 1892. Til Tak derfor er han nu blevet udsat for et ærerørigt Angreb af 2 Herrer, der vistnok have glemte, at han i 8 Aar har været en trofast og nidkær Arbejder for den danske Viavls Fremgang.

4. Hr. A. har næppe nogeninde prøvet at „anmelde“ 2500 Gk. aarlig af et Blad; men Bankefelighederne vokse stærkt med Antallet. Det smigrer os dog i høj Grad, at han mener, at der under den nuværende Redaktion indløber 10 Gange færre Klager end i hans Tid, uagtet Bladet nu har et langt større Holbertantal.

5. Hvad Hr. A. regner med til den nuværende Redaktørløn er i Sandhed forbausende. Det meget omtalte Gebyr, som i hans Tid ikke en Gang „vedkom Foreningen“ langt mindre Redaktørlønnen, regner han nu med, ja han gør det oven i Købet flere Gange større, end det er. Det er nemlig iaar knapt 300 Kr., dertil den virkelige Redaktørløn 650 Kr., det udgør 950 Kr.; frugaar en Udgift af c. 400 Kr. til Medhjælp. Den har han nok lagt til i Stedet for at trække fra, siden han angiver 1400 Kr. Det glæder os, at Hr. A. under den nuværende Redaktør en saadan god Løn; men det er dog vist betænkeligt at medregne Erskøvs „Bøger“? Det er jo et Lotterispil med saadanne Bøger. Nogle give Fortjeneste, andre Tab; men hvis de du noget, kunne de dog altid gavne den Sag, de undervise om. Det er altid en Trøst. E. meddelede os, at han iaar har haft 30—40 Kr. Indtægt af de af ham udgivne Bøger; men han spørger, om han ikke ogsaa skal opgive Indtægterne af Barne-daab, Bryllupper o. s. v., da han er bange for, at dette ogsaa skal regnes med til Redaktørlønnen. Vi have dog svært ham, at foreløbig er det vist ikke nødvendigt, da Hr. A. uden det allerede er naaet op til — 2000 Kr. aarlig. Hr. A. maa vist have en glimrende Forretning med Viavlsredskaber, siden han antager, at E. tjener saa godt ved sin Smule Handel med nogle enkelte mindre Redskaber, som han for Medlemmernes Skyld handler med, indtil de forhandles af flere andre. Den Handel giver sandelig ikke ham noget nævneværdigt Overskud. Vi vide derfor, at han med Glæde vilde ophøre med den.

Vi haabe, at vore Læsere undskyldte denne omstændelige Imødegaaelse; men vi kunde ikke ret vel undgaa den, med mindre vi skulde have nægtet Hr. A. Optagelsen af ovenstaaende Artikel, som vi forøvrigt fandt fuldstændig overflødig, da vi aldeles ikke have udæstet Hr. A. i denne Sag. Red.

Mød.

Af N . . . . . n.

Lad mig sige allerførst, der er Forskel paa Mød, ja der kan være stor Forskel. Der er god Mød, der er brugelig Mød og endelig daarlige Mød. Der kan maasse gibes flere Slags; men jeg vil holde mig til disse tre.

Jeg har hørt sige om en Mand, at han kom Honning og Vand i et Aar og bildte

Folk ind, at det var Mød. At maasse ogsaa nogen kunde tro det, skal jeg nævne et Eksempel paa. Da jeg og min Kone begyndte at brygge Mød, var jeg aldeles ukendt dermed, alene hun forstod det. Jeg købte Bier, trommede ud og slagtede, som jeg bedst kunde, og hun mæstede Honningen og kom den i Roskfarret og sagde for Spøg: „Se, nu har vi Mød“; jeg tænkte det passede, og da jeg saa Minuter efter skulde forene to Sværme Bier, gik jeg ind og fik en Slump „Mød“ af hende til at overbruse dem med, og da der stod nogle Tilskuere omkring mig, lod jeg selvfølgelig dem smage vor ny Mød, og de sagde, den var god, og det syntes jeg ogsaa selv. Se saa dum var jeg den Gang, heldigvis er jeg lidt klogere nu!

Jeg har ogsaa hørt sige, og det skal være sandt, at enkelte Mødbryggere tager Sob og kommer i Mød. Ja jeg har ogsaa hørt om andre Tilfættninger; men jeg tænker mine Læsere allerede have nok og begynder at tænke: hu ha!

Det er let forstaaeligt, at det ikke er enhver Mødbrygger, man kan skænke sin Tillid og ubetinget tage hans Produkter for gode Varer. Jeg vil ikke skrive Recepter, hvorefter de kan brygge Mød, men kun sige: der skal fire Betingelser til for at lave god Mød. For det første: stor Renlighed, for det andet stor Taalmodighed, for det tredje stor Bestemthed og for det fjerde en fin Smag. Hvor disse fire Ting er og saa alt det øvrige henhørende til Mødbrygningen, der kan brygges en god Mød; men hvor een af disse Betingelser mangler eller er svagt udviklet, der kan aldrig brygges nogen god Mød.

At der kan være Forstel paa Mød, fik jeg forleden Dag et tydeligt Bevis for. En Mand kom ind til mig og spurgte: „Køber De Mød“. Jeg svarede nej, vi laver den selv, men spurgte dog om, hvor meget han havde, om jeg muligen kunde saa for lidt selv, og lod ham sende mig en Prøve, da jeg tænkte, at han maaste nok kunde lave god Mød. Prøven kom; men . . . ja jeg vil ikke sige for meget; men den smagte ikke godt. Den lignede meget nybrygget ugæret Øl, kun noget sødere og var fuld af Urenligheder. Vi tog saa vor egen Mød og holdt ved Siden af; men den havde en meget finere vinagtig Smag, og vi blev bestyrket i vor Tro paa, at vor Mød var ren og god. Saadan daarlig Mød maa ubetinget være usund, selv om den ogsaa kan købes lidt billigere end en bedre Mød.

Jeg holder paa, at man kan brygge en rigtig god og sund Mød paa Vibærk, naar bare det bliver rigtig behandlet. Det

skal bearbejdes i fuldkomment rene Kar og koges meget omhyggelig i 3—4 Timer og stummes stadig. Jeg antager, at de daarlige Mødbryggere fejle netop i disse to Ting og tage ikke Tingene saa nøje, som de burde.

Ingen Købmand burde i sin Butik faldbhede andet end god Mød, selv om den ogsaa blev lidt dyrere. Folk vilde snart føle sig bedre tilpas derved. Den, som laver god Mød, holder vist haardest paa Prisen i Følelsen af, at hvad man har arbejdet mest med, maa ogsaa være mest værd. Den, der laver daarlig Mød, er vist mere tilbøjelig til at byde den ud til billigere Priser; han mener vel som saa: „Jeg tjener nok alligevel“.

Mangen een vil maasse sige: „Na! pyt med den Mødsnak; vi bruger ikke og haaber heller ikke at saa Brug derfor“.

Hertil vil jeg svare: Ja, De har jo Lov at lade være med at bruge den; men dersom jeg nu kunde overbevise Eder om, at god Mød er en meget bedre og sundere Drik at have ved Haanden og byde Folk i Stedet for en Snaps Spiritus eller en Kop Kaffe, saa kunde De maasse komme til at takke mig derfor, og saa har jeg Løn nok for mit Arbejde.

Der er ingen Drik, der mere passende egner sig at have ved Haanden at byde Folk, naar de som Gæster træde over vor Tærstel, end netop Mød. Jeg haaber, vi ere enige om, at Spiritus er en i højeste Grad skadelig Drik, saadan som den bliver brugt? En Mand kommer ind til Dig i et eller andet Verinde; Mutter har ikke Kaffeledlen varm, De har heller ikke saadan noget rigtig godt Øl og langt mindre Klejner og Smaafager at sætte paa Bordet; men een Ting har De, og det maa saa hentes, og den Fremmede, som naturligvis skal have en Nydelse, inden han forlader dit Hus, faar saa en eller to Snapse Brændevin, og Du selv, ja skal det være pænt, saa skal Du drikke ham til. Sæt nu, at det sker flere Gange om Dagen, og det gør det mange Steder, er det saa underligt, at mangen Mand bliver forfalden bare ved Gæsteventighed! Og Gæsten, ja han havde maaste slet ikke lyst til at saa Brændevin lige i det Tidrum, men da nu hans Vært er saa høflig at byde ham det, saa er han ogsaa saa høflig at tage det, og skader sig selv derved!

Hør nu, Ven, begynder Du ikke at indse, at Brændevin er en skadelig Drik, og naar den bliver brugt til at vise Gæstfrihed med, kan blive en farlig Drik. Ja, ja, det er vel ogsaa sandt nok, siger Du, men det er jo saa nemt og saa billigt,

og vil man faa endelig have noget andet, faa har man jo Kaffen.

Saa synes Du ogsaa, at Kaffen er billig maaste? Nej, naar Du vil tænke paa baade Fløde, Sukker og Brændsel, faa er Kaffen ikke billig. Ja Brændevinen er billig, det er vist, men der er andre Ting, der er bedre og er saadan omtrent ligesaa billige, takket være de hæderlige Mænd, som har gjort vort Folk opmærksom derpaa. Du ved, hvad jeg mener. Jeg mener, Mød er den Drik, hvis Plads Brændevinen har indtaget. Mød er sund, Brændevin usund. Mød kan bruges baade til unge og gamle uden at skade, det kan Brændevin ikke. Er Brændevin godt mod Forkølelse, da er Mød det meget mere. Er Brændevin nu mange Steder en Høflighedsdrik, som det ikke egner sig til, faa er Mød her paa sin rette Plads. I, som før har brugt Brændevin, slaa om, brug Mød i Stedet. Prøv at betragte en Dreng eller ung Mand, som første Gang nyder Brændevin, se hans fæle Ansigtstræk og Grimacer, hvad bevise disse? Netop, at Brændevin er unaturlig for ham. Men se ham, efter at have nydt et Glas Mød, med straalende Ansigt sætte Glasset fra sig efter to a tre Gange at have nippet til denne gode Drik, vil Du faa ikke give mig Ret i, at Mød maa være bedre at bruge end det fæle Brændevin? Mød bringer Glæde i Sindet, en behagelig Fornemmelse i Legemet, styrker, varmer og opliver, er det faa ikke en god Drik? Den er ikke saadan som den Mergel, man fører paa Marken, der kun tjener til at drive paa Jordens Kræfter, men den er snarere at ligne ved Gødning, som tilfører Jorden Kræfter til at bære mange Fold. Ja, det være sagt om den gode Mød, den daarlige er og bliver daarlige, hvor den bliver af, baade i Smag og i Virkning.

Mange Steder er det Skik at give Tjenestefolkene Brændevin om Søndagen. Mange synes i Begyndelsen ikke om det, men lidt efter lidt vænne de sig dertil og lære snart at tørste efter mere, hvilket de ellers forstaaer om Søndag Aften, eller naar Lejlighed gives, til Skade for sig selv og deres Husbond. Her er et Sted, hvor der ogsaa meget passende kan bruges Mød i Stedet; Folkene blive ikke forfaldne der- ved, og skulde de en Gang imellem ogsaa faa Øst til at købe sig noget, da behøver der intet andet at ske derved. Og ligedan ved Højtiderne, hvor passende vilde ikke Møden være her i Stedet for Brændevin? Og hvad sige vi om Gilder? Er det ikke en Skamplet for mange Gilder i vort Land, at det netop skal være Brændevin, der skal sætte Humøret i Folk? Er det ikke paa

Tiden, at vi vaagne og se, hvilken herlig Guds Gave, vi have i Mød til saadant Brug i Stedet for alle de andre onde Ting, som vi betjene os af? Selv Hedninge indrømmer villigt, at det var den onde Mand, der lærte dem at lave Brændevin, hvorved de ere sig bevidst at fordærve sig selv. Det staar fast, at Mød er en Guds Gave til os, lad os ikke forsmå den, men med Glæde tage imod den og takke ham for den.

Og, hvad sige vi nu om Mød som Lægemiddel? Mange Folk tro, at det gavner mod Forkølelse at drikke sig drukkne af Rom eller Brændevin for at „faa Sveden ud“, som man siger; men de samme Folk ved ogsaa nok, at god Mød, varm, er godt mod det samme Døde, enten at drikke ene eller blandet med Æl, og det er dog langt behageligere og sundere at faa i sig end det andet, som der jo skal en stærk Natur til at taale. Hvorfor ikke bruge det bedste? Hvorfor ringeagte det sundeste og behageligste? Det gælder mange Steder for en Storhed, naar man kan drikke sig fulde ved saadanne og mange andre Lejligheder. Er det ikke en sølle Storhed? Ja, det er næsten ikke muligt at nævne alle Tilfælde, hvori Mød kan bruges. Saaledes i et Hus med mange Børn, hvor godt er det ikke at have Mød ved Haanden i de mangfoldige Sygdomstilfælde, som der kan indtræffe, og som Husmoderen faa tidt staar raadvild overfor. Mød kan det aldrig skade at bruge, selv om det heller ikke altid kan gavne. Enhver, som har Plads og Lejlighed dertil, burde holde nogle Bistader, hvoraf der kunde høstes Honning til eget Brug og af Honningen laves Mød. Honning, Mød og Bier burde være en Gændom i saa mange Huse som muligt. Man tager altid mest driftigt til det, man har i Huset, og Honning og Mød vilde sikkert for mange blive saare værdifulde Næringsmidler, naar de lærte at elske, pleje og passe Bierne, som samle den gode Honning. Sid mange flere Dine maa aabnes for denne værdifulde Gave, Skaberen har stænket os i det lille, kønne Husdyr: Bienen.

Sid mange maa lære at bruge de Safter, som dette Dyr faa flittig henter hjem.

Udslyngning om Vinteren.

Uf G. M. Doolittle, Amer. B. Journal.

Jeg hører, at flere have Vanskelighed ved at faa tørt Honning ud af Tablerne paa denne Aarstid og senere hen paa Vinteren, naar man har ladet Honningen blive i Tablerne saalænge. Da jeg har

nogen Erfaring i denne Henseende, vil jeg meddele den til bedste for andre Viablere.

Derfom man ikke fik en meget bedre Vare ved at lade Honningen blive i Stedet til Sommerens Slutning, eller indtil den er fuldstændig modnet og forseglet, vilde jeg sikkert foretrække at udflngne hver 3.—5. Dag i Sommertiden. Men efter gentagne Forsøg i denne Retning med næsten alle Slags kunstig Fordampning har jeg fundet, at jeg ikke kan frembringe nær saa god en Honningvare af denne tynde Nektar, som naar jeg lader den forblive i Stedet under Biernes Omsorg. Derfor bliver det en Nødvendighed, naar man vil høste den bedst mulige Honning, at udflngne tht Honning.

Da jeg modtog min første Udflnger, kom den midt om Vinteren, og da jeg er en af dem, der ikke kunne vente ret længe med at prøve en ny Opfindelse, skulde jeg naturligvis straks prøve den. Jeg styndte mig til Dplagskammeret, nedtog nogle hengemte Honningtabler, affrællede dem og prøvede Maskinen. Som man kan tænke, gif det ikke, især da den Udflnger var uden Drev. Hele Beholderen drejede rundt ved Hjælp af et Haandtag, der var anbragt nær ved dens Midtpunkt. Da jeg gif tilfængs, tænkte jeg, at jeg naturligvis ikke kunde udflngne frøsken Honning, fordi Udflngereren var beregnet paa at benyttes om Sommeren, naar Vejret var varmt.

Efter at jeg havde tænkt nøjere over Sagen, stod jeg tidlig op den næste Morgen og var snart ivrigt beskæftiget med at ophænge Honningtabler tæt under Loftet i et lille Værelse, hvor jeg havde tændt godt op i Kaffelovnen og hængt et Thermometer tæt ved Tablerne. Snart havde jeg Varmegraden under Loftet oppe ved 28° R., og saaledes vedligeholdte jeg den i 6 Timer. Jeg huffede nemlig, at jeg havde læst i een af Quinby's Artiller, at derfom man ønskede at give sine Bier en fuld Honningtable om Vinteren, burde den først ophænges i et varmt Værelse i mindst en halv Dag, inden den indhængtes hos Bierne, for at den kunde være godt gennemvarmet.

Om Eftermiddagen prøvede jeg igen Udflngereren, og jeg kunde da let udflngne 95 % af den Honning, som fandtes i Tablerne. Endogjaa det, der delvis var krystalliseret, kunde næsten altammen udflnges, og Tablerne vare saa rene, at de ikke behøvede at affliktes af Bierne for ikke at dryppe.

Naar man hænger Tablerne tæt under Loftet, behøver der slet ikke at anvendes saa overdreven stærk en Opvarmning for at holde Varmen der oppe ved 25—30° R. eller endnu højere, hvis det er gamle seje Tabler. Jeg holder Tablerne i netop saa

stærk Varme, som de kunne taale uden at smelte i 6 Timer, og naar de behandles saaledes, behøver man ikke at efterlade i pundevis af Honning i dem.

Desuden opnaar man herved, at Udflngningen falder paa en mindre travl Tid, da de fleste Viablere have mindre at bestille om Efteraaret og Vinteren. Ved at anvende „Opstabling“ i Staderne og lade Honningen forblive i Staderne til om Efteraaret, kan man udsætte Udflngningen, indtil den trable Marsid er forbi, og fremstafte en Vare, der vil være en Pryd for vort Honningmarked. Derimod er umoden Honning en Udelæggelse for ethvert Honningmarked.

Fra Kredse.

Roge-Udstillingen. Gl. Roskilde Amt's BF., Vallø Stift's BF., Nansø-Tune Herreders BF. og Midtsjællands BF. afholdt d. 30. Septbr. og 1. Oktbr. en særdeles vellykket Viablsudstilling i Forbindelse med en Industri-, Landbrugs-, Havedbrugs- og Husflids-Udstilling.

Præmielisten for Viablsudstillingens Vedkommende lyder som følger:

Bihuse.

Dommere: N. S. Christensen, B. Frandsen, Niels Hansen.

Diplom af 1. Klasse:

Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaarden pr. Roskilde, for en Samling Bihuse.

Diplom af 2. Klasse:

Husflidslærer N. Hansen, Klippede pr. Ringsted, for et Bihus.

Hædrende Omtale:

Snedker N. Larsen, Nashedj, for et Bihus.

Redsfaber.

Diplom af 1. Klasse:

Tømrermester B. Frandsen, Hørsøge, for en Solvoksjmelter.

Diplom af 2. Klasse:

N. S. Kristensen, Himmelov pr. Roskilde, for en Samling Smaaredfaber. Blåstenskylager Halgren, Røge, for Foderapparater.

Hædrende Omtale:

Fabrikant Fr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for en Samling Redsfaber.

Honning.

Dommere: N. Larsen, J. C. Frederiksen, N. Jensen.

Diplom af 1. Klasse:

Stovfoged Nikolaisen, Buchind. Stovfoged Hansen, Gammeløge. Nielsen, Vallø. Murer Rindberg, Hørsøge (Desinger). Tømrer Niels Hansen, Vedskalle. Murer J. C. Hansen, Hørsøge.

Diplom af 2. Klasse:

Svend Larsen, Bjeverskov. Tømrer Frandsen, Hørsøge (Honning og Voks). Stovfoged Hans Christensen, Fuglsang. Stovfoged Dren, Kellinge. Møller J. C. Frederiksen, Braaby. N. Jørgensen, Braaby. Jacob Olsen, Dristebrohus. P. A. E. Müller, København.

Hædrende Omtale:

Jens Larsen, Strandgaard. Urmager Andersen, Røge. Doose, Hømb pr. Ringsted. Skobmand Olsen, Braaby. P. Larsen, Førslev pr. Hørsøge.

Voks.

Diplom af 1. Klasse:
Nielsen, Ballo. Jakob Olsen, Driftebrohus.

Diplom af 2. Klasse:

N. Jørgensen, Braabj.

Hædrende Dmtale:

N. Svendsen, Lejre. Pauline Larsen, Nykøbing.
Stovfoged Nikolajsen, Kurlind. Gartner Larsen
Willesborg.

Viprodukter.

Dommere: P. Larsen, Karen Demant, Ejnar Hansen.

Diplom af 1. Klasse:

N. Sørensen, Norup, Lejre, for Ribb og Blaa-
bær. Fru Skindberg, Herfølge, for Syltetøj. N.
Sørensen, Norup, Lejre, for Honningvin. Kunst-
gartner Wendt, St. Jørgensbjerg, Røskilde for en
Samling Biplanter. N. S. Kristensen, Himmeløvs,
for Vokstavler og samme for Honningfager.

Diplom af 2. Klasse:

P. A. E. Müller, København, for Taffelmod.
Chr. Pedersen, Tved, for Vokstavler.

Hædrende Dmtale:

Fru Betty Müller, København, for Honning-
fager. N. S. Kristensen, Himmeløvs, for en Sam-
ling forskellige Tableprover.

D. 23. Oktober afholdt **Hadsten BF.** sin
aarlige Udstilling i Hadsten med Vi-
avlsprodukter i Forening med Landbofor-
eningens Generalforsamling.

Følgende Præmier uddeltes:

For Honning:

1. Præmie, 4 Kr., Lærer Mikkelisen, Laurbjerg.
F. D. Møller, Kalleruphedegaard. Jens Jensen,
Langstov. 2. Pr., 3 Kr., Jens Borum, Hødbjerg.
Soren Tegen, Langstov. 3. Pr., 2 Kr., Kristen
Pedersen, Hadsten. Mejerist Baldemar, Nielsstrup.
4. Pr., 1 Kr., N. Sørensen, Vinterslev.

For Voks:

1. Præmie, 3 Kr., Jens Borum, Hødbjerg. 2.
Pr., 2 Kr., F. D. Møller, Kalleruphedegaard. 3.
Pr., 1 Kr., F. Baldemar, Nielsstrup.

3 Flaetter Mod fra ovennævnte Møller fandtes
præmieverdige, men han gav Afkald paa Præmien.

3 ny Medlemmer indmeldtes.

F. Jensen.

Holbæk Amts BF. afholdt Viavls-
Udstilling i Gymnastikhuset i Holbæk
d. 20. Oktbr. Markedsdagen. Lokalet var
meget rummeligt, og Udstillingen var sær-
deles net ordnet af Snektermester F.
Thomle, Holbæk; men Udstillingens af-
sides Beliggenhed fik dog en væsentlig Ind-
flydelse paa Besøget, som kun blev temmelig
ringe.

Præmierne uddeltes som følger:

Honning:

1. Præmie: F. Thomle, Holbæk. Karetmager
P. Jensen, Nygaard pr. Nykøbing Sj. 2. Pr.:
Lærer Smith, Bjergsted. Stomager Haagen-
sen, Tranebjerg, Samsø. Stomager Christoffer Nielsen,
Dverby. 3. Pr.: P. A. E. Müller, Københavns
Honninghus. Stomager N. Rasmussen, Regstrup.
Vodder Niels Petersen, Kranterup pr. Slagelse.

Voks:

1. Præmie: Lærer Smith, Bjergsted. 2. Pr.:
Karetmager Jensen, Nygaard. 3. Pr.: Fru
Pauline Larsen, Nykøbing Sj.

Mød:

1. Pr.: P. A. E. Müller, København, for
Klostermød. 2. Pr.: Samme for Bathalla-Mød.
Stomager Haagen-
sen, Tranebjerg. 3. Pr.: Lærer
Smith, Bjergsted.

Risør:

2. Pr.: P. A. E. Müller, København. 3. Pr.:
Fru Pauline Larsen, Nykøbing Sj. Fru Engberg,
Haugborup.

Frugtvine:

2. Pr.: Stomager Haagen-
sen, Tranebjerg. 3.
Pr.: Fru Pauline Larsen, Nykøbing Sj.

Honningfager:

1. Pr.: Fru Betty Müller, København. 2.
Pr.: Fru Engberg, Haugborup. 3. Pr.: Fa-
brikant Fribert, Tranebjerg.

Syltetøj:

2. Pr.: Fru Engberg, Haugborup. 3. Pr.:
Stomager Haagen-
sen, Tranebjerg.

Bistader:

Medalje: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved pr.
Svendborg.

Kunsthavler:

Medalje: Viavlslærer N. S. Kristensen,
Himmeløvs pr. Røskilde.

Viavlskredskaber:

1. Pr.: Kantor Erslev, Kalundborg. 3. Pr.:
Viavlslærer N. S. Kristensen, Himmeløvs.

Videnskabelige Hjælpemidler:

1. Pr.: Kantor Erslev, Kalundborg. Lærer
Smith, Bjergsted. 3. Pr.: Bogh. Henningsen,
Holbæk. Boghandler Clausen, Holbæk.

Alle 1. Præmierne vare paa 5 Kr., 2. Præmierne
paa 3 Kr.; de, der fik 3. Præmie, erholdt et Diplom.

Formanden, Kantor Erslev, Kalund-
borg, afholdt derefter et Foredrag om
„Vintergange“.

Derpaa afholdtes Foreningens aarlige
Generalforsamling:

1. Formanden gav en Beretning
om det forløbne Viavlsaar 1893.
Udbyttet havde i de fleste Egne af Amtet
været jævnt godt; men den vedholdende
Tørke i Juni Maaned havde dog saavel
her i Amtet som i det øvrige Land ødelagt
Hvidkløvertrækket meget tidligt. De mindst
gode Beretninger vare komne fra Døsherre-
d, hvor Udbyttet ogsaa havde været mindst i
1892. Foreningens Virksomhed havde været
fortsat i det samme Spor som i de senere
Aar. Af Viavlermøder havde været afholdt
c. 15; men ved nogle af disse havde der
været et meget ringe Antal Tilhørere. Det
ville være ønskeligt, om Viavlerne i de
forskellige Egne, hvor Møder skulde af-
holdes, vilde søge at vække mere Interesse
for Sagen. Man vilde henstille til For-
samlingen, om man i det kommende Aar
skulde lade afholde et mindre Antal Møder
her i Amtet eller fremdeles lade afholde c.
15 Møder aarlig.

Oluf Petersen, Højby (Døsherre-
d), foreslog, at der kun skulde afholdes 10.

Ved Afstemningen vedtoges det frem-
deles næste Aar at lade afholde c. 15 Vi-
avlermøder i Amtets forskellige Egne.

Formanden meddelte, at der i 1892
havde været udsendt frit 12 Eksemplarer
af Bladet „Bien“, og nogle fattige Viavlere
havde erholdt „Tidskrift for Viavl“ til
halv Pris.

2. Regnskab 1892 fremlagdes i revideret Stand.

3. Bestyrelsesvalg. Efter Tour fratraadte Lærer Smith, Bjergsted, og Kantor Ersklev, Kalundborg. Begge genvalgte eenstemmig.

4. Revisorvalg for Regnskab 1893. De to afgaaende Revisorer, Lærer Christensen, Verchenborg, og Smed Dandanel, Kjærby, genvalgte eenstemmig.

5. Næste Udstilling. Efter Bestemmelse paa Generalforsamlingen for 5 Aar siden skulde Udstillingerne afholdes afvekslende i Thyderup, Kalundborg og Holbæk. Den næste Udstilling skulde altsaa herefter afholdes i Thyderup. Amtet havde rigtignok en Købstad, Nykøbing, der blev forbigaaet ved disse Udstillinger; men man havde ment, at den, saalænge den ikke var forbunden med Jærnbanerne, laa for afsides til at benyttes til en saadan Udstillings Afholdelse. Derfor havde man for 2 Aar siden bevilget Ddsherred-Kredsen et Tilskud til Afholdelse af en Udstilling alene for Ddsherred.

Det vedtoges at afholde næste Biavl-udstilling for Amtet i Thyderup 1895.

6. Endelig foretoges Bortlodning af 118 Genstande, bestaaende af 1 Udhynger, 2 Bihuse og et stort Antal mindre Biavlskredskaber og Skrifter, der fordeltes mellem Foreningens 237 Medlemmer. Ersklev.

Lørdag d. 18. Novbr. holdt Elbo m. fl. Herreders BF. sit første Centralmøde i Bjedsted Spang, hvor der var mødt 21 Sognedelegerede. Formanden, N. Ladegaard, genvalgte, som Sekretær valgtes Oversergent Bjerregaard, Fredericia, i Stedet for H. Nielsen, der ikke ønskede Genvalg. Som Delegerede til DBF.'s Centralmøde for 3 Aar, fra 1. Januar 1894, valgtes N. Ladegaard og Lærer Rosenkjær; som Suppleant Oversergent Bjerregaard. Det vedtoges at anmode DBF. om en Pengeunderstøttelse i Stedet for Vandrelærer. Det bestemtes at holde en Biavl-udstilling i Fredericia, hvis vi i 1894 faar et godt Honningaar, ellers præmieres Bistandene hjemme. Til at ordne Udstillingen valgtes Bestyrelsen i Forening med Fredericia-Kredsen. Hvis der skal præmieres hjemme, valgtes dertil Rosenkjær, Bjerregaard og Amand; som Suppleanter Lind, Børup Skov, og Sognefoged Hansen. Som Revisor genvalgte N. Knudsen, Gaardslev. Udgifter ved Fredericia-Kredsens Oprettelse, 3 Kr. 75 Ø. for Bekendtgørelsen, godkendtes. Der var intet Regnskab at godkende, da det var forelagt paa Generalforsamlingen; men Formanden oplyste, at Foreningen vil have en

Kassebeholdning 1. Januar 1894 paa c. 50 Kr.

N. Ladegaard.

Kellerup BF. Da Silkeborg, Lysgaard og Hids-Herreders Landbrugsforening afholdt Generalforsamling, blev der ved Formandens, Hr. Proprietær Hansens, velvillige Imødekommenhed, givet Kjellerup og Omegns BF. Lejlighed til at holde en Udstilling af Biavlprodukter, Kredskaber o. s. v. Onsdag d. 25. Oktober. Den var ganske vist ikke stor, men mange Folk befaa den dog med Interesse. Hr. Lærer Holbeck, Nynderup, holdt et livligt Foredrag om Honningens og Biavlens store Nytte. I samme Sags Interesse havde Landbrugsforeningen og Lysgaard Herreds Sparekasses Bestyrelse tilbødt Kjellerup og Omegns BF. 20 og 15 Kr. til Præmier, som fordeltes paa følgende Maade:

1. Præmie, 4½ Kr.

Chr. Christensen, Thorning, for Honning. Søren Antonen, Kellerup. M. Bertelsen, Kellerup, for Mød. S. Anthonsen, for Boks. P. B. Katballe, for Udhyngemaskiner. Jeppe Christensen, Balke, for Bihuse.

2. Præmie, 4 Kr.

Urmager Andreasen, Lebring, for Boks. Andreas Thomsen, Sjørskov, for Honning. Andreas Danielsen, Dalsgaard.

Hæderlig Omtale:

S. Anthonsen, Kellerup, for gul Honning og M. P. Katballe, for et Bihus. N. S. Kristensen, Himmeløv, for sjældent smukt udformede Boksavler.

Ekko fra Staderne.

Fusingsø Mølle, Randers. 9. Novbr.

Trods den strænge Vinter i Begyndelsen af 93 kom dog Bierne her paa Egnen igennem Vinteren uden større Tab end det almindelige, men den indtrædende Tørke hænnede Udviklingen, saa at der kun kom faa Sværme; Tørken var ligeledes Skyld i, at Udbyttet blev ringe, vel omtrent 15 Ø af hvert Stade. Dog var der selv paa kortere Afstande en mærkelig Forskel paa Udbyttet, saa at et enkelt Stade hist og her gav et godt Udbytte. Lhyngningen var meget sej, den kunde slet ikke udhynges. Nogle toge Tavlerne i Stykker for at faa Honningen, andre stræbede Honningen af med en Metalste og reddede paa den Maade Midtvæggen i Tavlen.

Dronningens Parring har flere Gange været paa Tale i Tidsskriftet i Aar. Jeg har en eneste Gang været i det Tilfælde at iagttage en saadan. Min Opmærksomhed blev vakt ved en Hanbis Brummen, men i saa forfærdet en Grad, at jeg aldrig har hørt Magen. Jeg saa da op og fik Øje paa de to Bier samlede; de dalede ned og skiltes nogle Alen over mit Hoved. Hanbien styrkede øjeblikkelig til

Jorden, Dronningen fortsatte sin Flugt henimod Staderne.

Med Hensyn til Mød har jeg erfaret følgende: Jeg havde et Parti Mød, c. 40 Potter, som Mæret efter Brygningen var bleven sur, saa sur, at den var aldeles udriffelig. Jeg fik nu det Raad at tage den om. Det gjorde jeg ogsaa, men den var lige sur. Jeg fik da det Indfald at tage noget Honning, vel omtrent $\frac{1}{2}$ B, og røre det ud i togende Vand, dette hældte jeg paa Ankeret. Efter en Tid's Forløb begyndte en ny Gæring, og da denne var endt, var Surheden væk paa en lille Smule Snylighed nær. Møden var ikke alene driffelig, men meget velsmagende. Jeg har kun denne ene Erfaring men opfordrer Andre til at prøve, om det virkelig skulde forholde sig saaledes, at sur Mød kan reddes paa denne Maade.

Med Hensyn til „Tidskriftet“ har jeg oftere udtalt min Tilfredshed, og denne varer da ved. C. P. Tryde.

Sydbyn, 9. Novbr.

Det gaar strygende med Honninghandelen her iaar. K. P.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 173. Kan det betale sig at lave Honningvin til Salg, og kan den afjættes heri Landet, og til hvilken Pris? (L. L.) — S.: Forfællen mellem Honningvin og Mød er ofte kun ringe. Men Værdien af disse Drikke kan jo være højt forfællig. Den almindeligste Pris for en god Honningvin er 60—100 D. pr. Flaske, og hvis den virkelig baade har et godt Udseende og en god Smag, tro vi heller ikke, at det er vanskeligt at opnaa en saadan Pris for den, og i det Tilfælde kan det sikkert betale sig at lave den, naar dertil anvendes de billigere Honningsorter. Særlig skulle vi gøre opmærksom paa, at Honningvinen bør være klar.

Nr. 174. Kan det lade sig gøre at anvende almindeligt Dronninggitter til italienske Bier? (M. C.) — S.: Ja. De italienske Arbejdsbier ere ganske vist lidt mindre end de brune og slippe derfor lettere gennem Gitteret; men det er jo heldigt nok. Derimod lade de italienske Dronninger sig efter vore Erfaringer ligesaa godt affrække ved et godt Dronninggitter som de brune.

Nr. 175. Hvorledes kan jeg billigt lave mig et Smaastade til Dronningavl? Jeg benytter den lave Normalramme i mine Stader. (M. N.) — S.:

Lad en simpel Kasse af temmelig tykke Brædder saa stor, at den lige netop kan rumme 6 Lavnormalrammer. Hvis Brædderne kun slaas sammen med Søm, bør de dog, inden de sammensøjes, smøres godt med Jernis i alle de 4 opretstaaende Hjørner af Stadet. Et 5—6 " bredt Klybehul udfæres i een af de smalle Vægge. Som Laag anvendes et tykt Bræt. Saavel Laaget som Væggene beklædes udvendigt med Tagpap. Naar Stadet benyttes, anbringes jo oftest kun 2—3 Rammer deri, derfor maa man have 2 passende Indstud $\frac{1}{2}$ " tykke. Over Tablebæerne lægges et Stykke Voksbug og 2—3 Lag tykt Sællelærred. Derfor bør Væggene naa 1—2 " op over Tablebæerne. Laaget kan befæstes med et Par Hængsler og en Krog. Hvis man anbringer Indgangene paa Stadets Brædside, kan man nøjes med eet Indstud; men vi foretrække den første Fremgangsmaade, da Bierne derved komme til at sidde lunere.

Nr. 176. Hvad er Grunden til, at Honningen i Glas undertiden bliver ligesom muggen baade ovenpaa og ned ad Siderne i Glasset? Den var godt moden og ligeledes rørt, inden den kom paa Glas. (S. L.) — S.: Naar Honningen udslynges og derefter sis, viser der sig i den næsten altid hvide Striber paa Overfladen. Dette hidrører fra meget fine Luftblærer, hvis hvide Hinde er Honning. Disse Blærer ere saa fine, at de med Letthed gaa igennem en tæt Si. Da de ere lettere end Honningen, stige de op til Overfladen; men dette kan medtage flere Dage. Hvis man derfor lader den siede Honning henstaa i en høj Beholder 3—4 Dage og derpaa skummer den meget omhyggelig, da bliver man fri for de hvide Striber og Pletter i den Honning. Hvis den Beholder, i hvilken Honningen straks samles, er forsynet med en Hane ved Bunden, kan man godt allerede den følgende Dag tappe Honningen, idet Skummet holder sig øverst. Da dette Skum er Honning, kan man godt anvende det, idet man paa een Gang opvarmer flere Afskumninger ved svag Varme. Derved opløses Luftblæerne.

Nr. 177. Kan det skade Møden, at man dertil anvender Honning, der er lidt gæret? (S. N.) — S.: Nej.

Nr. 178. Kan Mød fryse? (S. N.) — S.: Ja. Dette sker lettest med den umodne Mød, som endnu ikke har afgæret. Derved standses Gæringen, og derfor bør saadan Mød opbevares i frostfri Rum (en Kælder) om Vinteren. Fuldfærdig Mød fryser ikke saa let, og hvis det sker, tager den ikke saa let Skade deraf.

Nr. 179. Hvor stort et Tilskud kan en Kreds efter den ny Bestemmelse vente i 1894, hvis den vælger et saadant Tilskud til Afholdelse af Viablermøder i Stedet for en af DBF.'s Vandrelærere? (B. C. B.) — S.: Da DBF. i 1894 skal afholde en stor Udstilling i Randers, der sandsynligvis vil kræve en betydelig Udgift, har Bestyrelsen ved sit nylig afholdte Møde under Budgetbehandlingen foreløbig ikke kunnet forhøje det til Viabslærerbirkfomheden bestemte Beløb udover 1500 Kr. Af dette Beløb antages c. 400 Kr. at ville medgaa til Viabslærere, som udsendes til de saakaldte „døde Punkter“ (hvor der endnu ikke findes Kredse af DBF.) og til Kredsudstillinger. Tilbage bliver altsaa 1100 Kr., som kunne uddeles til Kredse i Forhold til disses Stemmeantal. Dette Tal forventes d. 1. April 1894 at ville naa c. 3000, og der vil saaledes kunne tilstaaes Kredse c. 1/3 Kr. pr. hel Stemme i DBF. for Aaret 1894 enten i Form af Penge, der anvendes til Afholdelse af Viablermøder, eller ved et vist Antal Møder, der afholdes af Hovedforeningens Viabslærere.

Dødsfald.

Hofjægermester N. Brun er afsaaet ved Døden d. 18. Novbr. paa Lonistana ved Helsingør. I næste Nummer af nærværende Blad vil blive optaget et Mindeord om den afdøde Vimester, der har saa store Fortjenester af vor Viabls Udvikling.

Gaarlige Vink.

Vejret (d. 25. Novbr.) har i de sidst forløbne 4 Uger været gennemgaaende mildt med 4—6° varme om Dagen, omtrent 0° om Natten. Kun ganske faa Nætter have vi haft 2—4° Frost. De første 2 Uger bragte megen Regn, senere har Vejret været mere stadiagt; men kun faa meget faa Dage har man om Middagen set Bierne udenfor Staderne. Flere stærke Storme have vi haft, navnlig om Nætterne.

Døde Bier. Naar man om Vinteren jævnlig ser til sine Bistader uden at aabne dem eller paa anden Maade at forstyrre Biernes Vinterro, hændes det ikke saa sjældent, at man ser nogle faa døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette er enten ganske usikre Bier, som ere døde inde i Stedet, og som de andre Bier ved en Udflugt have læbt ud, eller ogsaa er det nogle faa Arbejdere, der ved en saadan Udflugt have bøvet sig for langt bort fra Hjemmet og derfor ere blevne saa forkomne af Kulde, at de ved Hjemfarten ikke ere naaede længere end til Flyvebrættet. Da saadanne forkomne Bier undertiden kunne blive liggende i selve Indgangen, bør man helst een Gang maanedlig

reusne denne med en blod Pind for at sikre Bierne den fornødne Lufttilførsel.

Sne have vi endnu knap nok set i denne Vinter; men den kan jo snart komme. Derfor bør man have Skygg ebrædderne (se S. 27) i Orden men dog ikke anbringe dem foran Indgangene, for Sneen dækker Jorden saaledes, at Solstrålerne ved at skime paa den kunne lokke Bierne ud. Væs Sne foran Indgangen skader ikke Lufttilførselen. Dersom derimod et højt Snelag begynder at falde tæt sammen foran Indgangen ved indtrædende Dovejr, da bør Sneen bortskaffes i det mindste fra Stadets Forside.

Brevkasse.

Bestyrelsemøde for DBF. afholdtes d. 12. Novbr. i Nyborg. Mødte vare alle 7 Medlemmer. Præsidenten bød de to ny Medlemmer Velkommen.

Forhandlede:

1. Medlemsbladets Distribution. Da det sidst afholdte Centralmøde fuldstændig har anerkendt den nu anvendte Distributionsmaade, finder Bestyrelsen sig ikke bemyndiget til at foretage nogen Forandring i denne Praxis, der er bleven kundgjort for alle Foreningens Medlemmer ved en Meddelelse i Aargang 1881 Side 103.

2. Bladets Trykning. Der var indkommen Tilbud fra 5 forskellige Trykkerier til Prisene 100—130 Kr. pr. almindeligt Hovednummer (som Nr. 16 Aarg. 1893). Det vedtoges at lade Bladet fremdeles trykke i Kalundborg, hvis det der kan udfores for 115 Kr. pr. almindeligt Hovednummer (som det nævnte Nr.). I modsat Fald vælges det billigste Tilbud, som var frenkomet fra Sally B. Salomon i København. Det bemærkes, at et 8sidiagt Tillæg med Skrift i samme Forhold ikke maa overstige 60 Kr., et 4sidiagt maa ikke overstige 35 Kr.

3. Fotograf Vorbed's Viablskrift. Vedtoges i 1894 at udbetale Forfatteren 50 Kr. i Gratiale, samt at laane ham et passende Antal Billedeblokke til Anvendelse i dette Skrift, imod at han udgiver dette for egen Regning.

4. Foreningens Budget for 1894 vedtoges i sine Hovedtræk.

5. Et Andragende til Direktionen for den Raben-Bevæbnings Fond indertegnedes.

6. Et Andragende fra Thy Have- og Plantnings-Forenings Biblioteksudvalg om Gave af Viablskrifter og Foreningsjournal om, hvilke andre Viablskrifter denne Forening burde anskaffe. Det overdroges Sekretæren at besvare Foreningsjournalen og at forhandle om, hvilket Antal, der udkrævedes, af de Skrifter, af hvilke DBF. har Oplag. Et passende Antal af disse overgives.

Franh Wendt. C. J. Grønning. J. Møller. N. H. Vorbed. Hans Sorgen Hansen.

N. Jensen. Erstlev.

Foreningens Naturhistorie. Artiklerne om dette Emne agtes fortsatte i næste Aargang.

Til Kredsformændene. I Genhold til Beslutning paa det sidst afholdte Centralmøde kræves det jo ved Indsendelse af Andragender fra Kredse om Tilskud eller om Viablermødernes Afholdelse, at Kredsformanden skal medsende en Liste over Kredsens Holdere af Bladet, da disse jo bestemme Kredsens Stemmetail i DBF. Efter dette Stemmetail vil Tilskuddets Storrelse blive bestemt. I de mindre Kredse vil jo Udskrivningen af den Golderliste, som Kredsformanden selv bør føre, ikke volde noget meget stort Arbejde, men i de større Kredse med henved 100 Holdere eller mere kan det

jo blive bekvæmligt nok. Dette Arbejde vil kunne undgaaes, naar Kredtsformanden ved enhver Bestilling af nærværende Blad foruden Hølderens Adresse tillige angiver Kredts Nummer i Henhold til Listen paa S. 78 i denne Aargang. DBF.'s Sekretær vil da selv samle alle disse Bestillinger for hver Kreds før ved Andragender's Indsendelse at kontrollere, om de deri angivne Hølderantal stemme med de indsendte Bestillingers Antal. De Kredse, som i den nævnte Liste (S. 78) kun ere henregnede under en Amtskreds uden at have indmeldt sig derunder, bør ved Bestillingerne angive baade denne Amtskreds Nr. og tillige Kredts Nr. My Kreds, hvis Formænd ikke ere nævnte i den Liste, bør selv vælge den Amtskreds, som ligger dem nærmest, og benytte dennes Krednummer.

Tidskriftet. Prisen paa nærværende Blad er for 1894 ganske uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1,50 D. pr. Eksp., paa Posthuset 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthuse i Slesvig 2,90 D. pr. Eksp. — I Sverrig og Norge under Korsbaand 2,90 D., men paa svenske og norske Posthuse 1,93 D. — I alle Postforeningens øvrige Lande under Korsbaand 2,90 D. pr. Eksemplar hos Redaktøren.

Et tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidlige Høldere, derved undgaaes mange Fejltagelser. — Hølderne bedes særlig at passe, at de faa de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men under Tiden uddeler et Bud det første Nummer jevnt, og hvis der da ikke klages over Mangelen, forsvares Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

My Høldere for 1894 ville hos Kredtsformændene erholde frit de 3 Smaaskrifter, af hvilke DBF. nu har Uplag, deriblandt ogsaa Nr. 10 „Ledetraad i Bivavl“. Dette Skrift kan dog ikke indsendes til Kredtsformændene før midt i December. Hos DBF.'s Sekretær kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Hølder indsender Postkvitteringen eller den indlydte kupon fra Nr. 1 Aargang 1894.

Kundgørelser.

Biboliger og Redskaber

saas hos **Enevder N. Jensen,**
Sølverny pr. Bræsto.
NB. Rammetræ og Klodser samt **Lister**
haves altid paa Lager.

Ægte Bivokstavler.

Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Billigste Priser. Saas hos **N. Schmidt,**
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

NB. Da jeg fremtidig kun vil fabricere ægte Bivokstavler, udsælges et Parti Kuntstavler af blandet Voks til **1 Kr. 25 Ore** pr. B

Kantsjuk-Stempler

saas til billigste Priser hos **N. Schmidt,**
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Min Souning er solgt for inaar.

N. C. Nielsen, Kælbæk.

Veiledning til Bivavl

af undertegnede er udkommet og kan købes i enhver Boghandel for 50 Ore, ligesom den ogsaa kan faas porto frit tilsendt, naar 54 Ore tilsendes mig pr. Postanvisning, paa hvilken Bestillingen kan skrives. Bjergeted Skole pr. Seebølle i Juni 1893.

V. C. B. Smith.

Glemmer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Grølev,** Kalmundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvbede til andre Medlemmer.

Billig Bi-Bog.

De 6 Aargange 1876—81 af **Tidskrift for Bivavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1884, 1885, 1888, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1889** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1,50 D., **Aarg. 1892** ligeledes 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Tømrer Kristian Pedersen, Tvæd ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stæder og **Bivavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende

Forenings-Meddelelser.

Ribe Amt's BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Onsdag d. 27. Decbr. Kl. 1 i Bramminge. Regnskabets fremlægges, og et Bestyrelsesmedlem vælges. Forslag til Lovændring fremsættes. **H. P. Sørensen,**
i. T. Jmd.

Rolind og Omegus BF. afholder Møde i Rolind Gæstgiveri Onsdag d. 10. Decbr., Eftm. Kl. 4. Følgende forhandles: Love for Foreningen. Valg af Formand og Sogneformænd. Indtægt af Bivavlen opgives for 1893. Virksomhedsplan for næste Aar. Bidrag for 1894 betales m. m. **Wortenjen.**

Broager og Omegus BF. Hølderne af „Bi-Tidende“, som ønske at modtage samme i 1894, bedes at forny deres Abonnement hos undertegnede helst inden Nytaar, dog kan samme modtages til enhver Tid af Aaret. **L. Madsen.**
Sv. Idagen d. 10. Decbr., Eftm. Kl. 3 afholder

V. Torslev og Omegus BF. sin aarlige Generalforsamling i Torslev Skole. Regnskabets fremlægges, og Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer foretages. De udlaaente Bøger skal medbringes eller sendes til undertegnede inden Generalforsamlingen. **Chr. Hald.**

Hobro og Omegus BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndagen d. 17. Decbr., Eftm. Kl. 2, paa Tinghuset, hvor følgende Sager behandles: 1. Valg paa 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Hr. Lærer Sejer Jensen og Murer Gambæk, som efter Tour fratræder. 2. Valg paa en

Rasferer og Revisor i Stedet for Arrestforvarer Knudsen, som efter Tur fratræder. 3. Tidsskriftet for 1894 bestilles og betales, da der ellers indtræder en Standsning i Forbindelsen.

NB. Tidsskriftet er uundværligt for enhver, der vil være dygtig Bivæbner.

M. P. Knudsen, Sekretær.

Søndag d. 17. Decbr. Kl. 2 holder Svendborg Bivæbnerskreds Møde hos Gastgiver Chr. Pedersen, Torvet. Forhandling om det ny Aars Virksomhed og det forløbne Aars Regnskab samt Valg af ny Bestyrelse. For at undgaa Standsning af Tidsskriftets Modtagelse bedes alle Medlemmer at møde. Ny Medlemmer indmeldes samme Dag.

P. K. B.

Jens Drejer.

Sjællandss BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Næstved hos Gastgiver Bendien, Vinhusgade, Lørdagen d. 23. Decbr. Kl. 12. Forhandlingsgenstande. 1. Regnskab for 1893 oplæses. 2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. 3. Valg af en Revisor. 4. Valg af Delegerede til Centralmødet. 5. Foreningens Virksomhed i 1894. Sogneforældrene bedes at opkræve Medlemsbidraget inden Generalforsamlingen, for at der ikke skal foregaa Standsning i Bladets Forjendelse.

Jens Hansen.

Ringe og Omegns BF. holder Møde Søndagen d. 10. Decbr., Eftm. Kl. 2, hos Tonner Henrik Rasmussen, Gjetstel v. Regnskab fremlægges og Bestyrelse vælges. Tidsskriftet bestilles for 1894. Ny Medlemmer optages.

P. A. Andersen

Fredeg d. 15. Decbr. afholder **Kellerup og Omegns BF.** Generalforsamling Kl. 6 Aften i Kellerup Afholdshjem. Dagsorden: Regnskab fremlægges. Bestyrelse vælges, og Medlemsbidrag for 1894 betales.

S. Anthoujen.

Ribe Amts BF. afholder den aarlige Generalforsamling Søndag d. 10. December hos J. Bogo, Maltbæk, Kl. 1 Eftm., hvortil Medlemmer bedes talrigt at give Møde.

Chr. J. Walling.

Til Bivæbnerne i Hjørring Amt. De Bivæbner, som ønsker at bestille „Tidsskrift for Bivæbner“ hos mig, bedes at indsende Bestillingen inden Udgangen af 1893. Det koster 1 Kr. 50 Ø. og 1 Kr. i Kontingent til Hjørring Amts BF.

N. Jensen.

Vesterferninge og Omegns BF. afholder Generalforsamling d. 17. Decbr., Eftm. Kl. 2, paa B. Stjernerne Kro. Regnskab fremlægges. Formand vælges, og nuværende Medlemmer bedes jensef den Dag, at tilkendegive for den afgaaende Formand, om de vilde være Medlemmer i 1894.

C. C. Hansen, Søndermark Skole.

Gern og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Søby ved Fro Lørdag d. 14. Decbr., Eftm. Kl. 5. Regnskab fremlægges. Ny Bestyrelse vælges.

Madsen,

Gern vestre Skole.

N. Sneede og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 10. December hos P. Matiasen i Eijstrup, og i Gludsted Skole Lørdag d. 21. Decbr., Eftmiddag Kl. 4, hvor der vil blive Valg af Bestyrelsen.

Jens Hansen,

Formand.

Midtsjællandss BF. afholder sin ordinære Generalforsamling i Gæstgiver Carl Nielsens Lokale i Ringsted Onsdag d. 20. Decbr. d. A. Kl. 11, med følgende Dagsorden: 1. Meddelelse om Virksomheden i 1893. 2. Meddelelse om Delegeretmødet i Kolding. 3. Valg af 2 Revisorer. 4. Foredrag af DBF.'s Stifter, Hr. Redaktør Andersen, Nyborg.

H. Dooje, Formand.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 9. Decbr. Kl. 12 i

„Gerubanehoteller“ i Roskilde. 1. Valg af Formand. 2. Valg af Delegerede for de næste 3 Aar. 3. Regnskab fremlægges. 4. Foreningens Virksomhed i 1894.

Alle Medlemmerne bedes at give Møde.

Brande BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Landbohjemmet i Brande Søndag d. 17. Decbr., Eftm. Kl. 1. Morten Kristensen.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling Onsdag d. 13. Decbr., Form. Kl. 11, paa Hotel Dania i Nalborg. Dagsorden: 1. Det reviderede Regnskab fremlægges. 2. Valg af Bestyrelse. 3. Valg af Revisorer. Tilfide bestemmes Foreningens Virksomhed for 1894. Medlemmerne bedes at indsende deres Aarskontingent inden 20. Decbr. d. A. til undertegnede, da der ellers vil blive en Standsning i Fremsendelsen af Tidsskriftet, naar det først bliver bestilt efter Nytaar. Kontingentet er 2 Kr. 50 Øre aarlig, og da erholdes Tidsskriftet frit. Foreningen optager til enhver Tid ny Medlemmer. Hr. Lærer Frederiksen, Gravlev, har lovet at holde Foredrag om Viernes Indvinding og Behandling. Talrigt Møde forventes.

J. Chr. Bøch.

Narhø og Omegns BF. Dyr. Medlemmer, som ikke have fornyet deres Abonnement paa „Tidsskriftet“, bedes venligst at forny det inden Jul hos en af undertegnede for at undgaa Standsning af Bladet. Ved Fornyelsen, som koster 2 Kr., tildeles gratis Foreningens Smaaskrifter.

Chr. Kristensen, Solthigade, 16. Stræder Peder Jensen, Tilst, og Fabrikant Torjen, Naby.

Solbæk Amts BF. Medlemmerne anmodes om at indbetale deres Medlemsbidrag, 2 Kr., for 1894 helst inden Nyaaar til undertegnede Formand for at undgaa Afbrydelse i Bladets Forjendelse.

Erzlev.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 6. Januar 1894 Kl. 11 Form. paa Højstolehjemmet i Randers. Valg af en ny Bestyrelse. Regnskab fremlægges m. m. Talrigt Møde ventes.

A. Hulm.

Indhold af dette Nummer.

Bestyrelsesmøde for DBF.	322
Centralmødet	307
Dronningkiste	321
Dødsfald	322
Ekko, af C. P. Tryde og K. P.	321
Elbo m. fl. Herreders BF. af N. Ladegaard	320
Gavnligte Bink	322
Hadsten BF., af J. Jensen	319
Honningens Behandling	321
Honningvin	321
Holbæk Amts BF. af Hans Erzlev	319
Hos Satori, af Carstens	311
Kellerup BF.	320
Mød, af N.	315
Mød	321
Redaktørens Løn, af A. C. Andersen	313
Smaastader til Dronningavl	311
Tilskud til Kredse	305, 322
Udflyvning om Vinteren, af G. M. Doolittle	317
Udstilling i Høge	318
i Hadsten	319
i Holbæk	319
i Kellerup	320
Wells-Metoden	313